WWW.FACEBOOK.COM/REVIEWNGONTINH0105

Hoàng thượng đừng nghịch

Lục Dã Tị Thiên Hạc

Review By Ám Dung Hoa

Mục lục

Chương 1: Tuẫn Táng.

Chương 2: Trọng Sinh.

Chương 3: Thiếp Thất.

Chương 4: Ký Ức.

Chương 5: Ngồi Cùng Bàn.

Chương 6: Lớp Trưởng.

Chương 7: Ăn Cơm.

Chương 8: Ký Túc Xá.

Chương 9+4G.

Chương 10: Họp Lớp.

Chương 11: Lịch Sử.

Chương 12: Thần Đây!

Chương 13: Trừng Phạt.

Chương 14: Cùng Giường.

Chương 15: Thắng Thắng.

Chương 16: Quy Cũ.

Thông Báo!

Chương 17: Yêu Sách.

Chương 18: Hẹn Hò.

Chương 19: Thiếu Gia.

Chương 20: Dựa Dẫm.

Chương 21: Tranh Cử.

Chương 22: Trộm Sáng.

Chương 23: Đừng Nghịch.

Chương 24: Tham Ban.

Chương 25: Âm Mưu.

Chương 26: Ỷ Lại.

Về Thượng Ấn.

Chương 27: Tên.

https://thuviensach.vn

Chương 28: Oan Ức.

Chương 29: Đau Lòng.

Chương 30: Trừ Điểm.

Chương 31: Ông Nội.

Chương 32: Sẩy Thai.

Chương 33: Triệu Kiến.

Chương 34: Tiểu Công Chúa.

Chương 34 (Tiếp Theo)

Chương 35: Làm Khách.

Chương 36: Ngủ Lại.

Chương 37: Biệt Nữu.

Chương 38: Tham Quan.

Chương 39: Báo Thù.

Chương 40: Công Lược.

Chương 41: Thối Tiêu.

Chương 42: Thổ Lộ.

Chương 43: Thành Tích.

Chương 44: Gặp Gỡ Trên Đường.

Chương 45: Giao Thừa.

Chương 46: Thư Pháp.

Chương 47: Khế Ước.

Chương 48: Đầu Tư.

Chương 49: Lịch Sử.

Chương 50: Bán Mình.

Chương 51: Phân Ban

Chương 52: Chiến Tranh Lạnh.

Chương 53: Thành Niên.

Chương 54: Ấu Trĩ.

Chương 55: Trạng Nguyên.

Chương 56: Chân Tướng.

Chương 57: Chân Thành.

Chương 58: Chán Ngán.

https://thuviensach.vn

Chương 59: Nước Mĩ.

Chương 60: Câu Lạc Bộ.

Chương 61: Hoạt Động.

Chương 62: Hành Tung.

Chương 63: Bốn Gia.

Chương 64: Người Quen.

Chương 65: Công Công.

Chương 66: Xáo Ngộ

Chương 67: Nằm Vùng.

Chương 68: Cãi Vả.

Chương 69: Gặp Nạn.

Chương 70: Bảo Tiêu.

Chương 71: Vũ Hội.

Chương 72: Trùng Hợp

Chương 73: Bữa Tối.

Chương 74: Ruồi Bọ.

Chương 74: (Tiếp Theo)

Chương 75: Quán Rượu.

Chương 76: Bảo Lãnh

Chương 77: Đầu Tư.

Chương 78: Anh Hai.

Chương 79: Bạn Cũ.

Chương 80: Điện Ảnh.

Chương 80: (Tiếp Theo)

Chương 81: Trùng Hợp.

Chương 82: Mưu Lược.

Chương 82: (Tiếp Theo).

Chương 83: Tính Kế.

Quà!!

Thông Báo Quan Trọng.

Chương 84: Bắt Cóc.

Chương 85: Nguy Hiểm.

https://thuviensach.vn

HOÀNG THƯỢNG ĐỪNG NGHỊCH

Lục Dã Thiên Hạc
www.dtv-ebook.com

Chương 1: Tuẫn Táng.

Edit + Beta: Như Heo.

Chương 1: Tuẫn Táng(*).

(*): Là một tập tục của vua chúa thời xưa, hoàng đế băng hà, các phi tần thường được ban cho rượu độc, vải trắng,v..v. để tự sát rồi đem chôn cùng với hoàng đế gọi là tuẫn táng (aka chết chùm ^^).

Mùa đông Cảnh Nguyên năm thứ bảy, cuối tháng mười, trời giáng đại tuyết.

"Các ngươi sợ hãi cái gì, nếu như lần này người không qua khỏi, tất cả các ngươi đều phải chôn theo." Tại tẩm cung của đế vương vọng ra tiếng nói thiếu niên còn có chút non nớt, rồi chợt chuyển thành bi thương, thấp giọng khóc, "Hoàng huynh..."

Nam nhân nằm trên long sàng, hai mắt nhắm nghiền, gương mặt tuấn mỹ vô cùng xanh xao, nhưng khí chất uy nghi quanh thân đến vương vẫn không thể nào che lấp được. Người này chính là chúa tể vương triều Cảnh Nguyên - Ngu Cẩm Đường.

Cảnh Nguyên đế hai mươi lăm tuổi đăng cơ, xưng đế trị vì, chăm lo việc nước. Dân tộc Hung Nô dẫn binh xâm phạm bờ cõi, đế vương ngự giá thân chinh đánh lui địch hơn ba trăm dặm làm cho dân chúng khắp chốn vui mừng. Thế nhưng cũng vào lúc này đột nhiên truyền đến tin tức đế vương bị trọng thương, đại quân không thể không trở về kinh sớm.

https://thuviensach.vn

Tẩm cung đế vương, ngoài điện Tử Thần, tuyết rơi lả tả đọng trên bậc thang cũng không người nào có tâm tư đi quét dọn. Thị vệ mặt áo giáp sắt nghiêm nghị đứng hai bên cầu thang làm cho không khí có phần trầm trọng lại càng âm u.

Đại Ngu đang trong thời kỳ cường thịnh lại xảy ra tai họa bất ngờ này. Không chỉ có Hoàng Thái Đệ(*) đang quỳ trong phòng khóc rống, mà Đại tướng quân hộ tống Hoàng Thượng hồi cung đứng ở ngoài điện cũng nhịn không được mắt hổ đỏ hồng. Đế vương băng hà, Hoàng Thái Đệ sẽ kế thừa ngôi vị, nhưng hôm nay Hoàng Thái Đệ mới là một tiểu thiếu niên non nớt miệng còn hơi sữa, nếu Hoàng Thượng không qua khỏi, e là Đại Ngu lại lâm vào thế cảnh bấp bênh.

(*): Em trai của Hoàng Thượng.

Lúc này, Đại tướng quân nhịn không được hướng người đang bị trói trên long trụ (cột) phun một ngụm nước bọt, ngẫm lại vẫn chưa thấy hả giận, liền tiến lên tung một nắm đấm về phía hắn.

"Sĩ khả sát bất khả nhục(*), Trương Hiếu Nhân ta một lòng vì quốc, mãng phu(*) ngươi dựa vào cái gì mà đánh ta?" Người bị cột vào trên long trụ, một thân triều phục quan văn, nhìn phục sức trên người hắn liền biết được người này phẩm cấp không tồi, tuổi tác trên dưới bốn mươi, nghênh cổ bày ra bộ dáng kiên trinh bất khuất.

(*): Kẻ sĩ có thể chết nhưng không thể chịu nhục.

(*): Người đàn ông thô lỗ, lỗ mãng.

"Một lòng vì quốc, cho nên ngươi mới cấu kết với tộc Hung Nô hành thích Hoàng Thượng!" Hai mắt Đại tướng quân đỏ hoe, một quyền đánh tới trên mặt Trương Hiếu Nhân, đem gương mặt nhất trương chính trực của hắn đánh lệch sang một bên.

https://thuviensach.vn

"Phi--" Trương Hiếu Nhân phun ra một búng bọt máu, " Hoàng Thượng khư khư cố chấp, nhất định phải thú cái gì nam Hoàng Hậu, há nghĩ đến thiên lý luân thường, ta là vì giang sơn xã tắc, vì..." Một câu nói còn chưa dứt lời, trên bụng lại nhận thêm một quyền của nữa.

"Phần phật!" Âm thanh áo giáp chỉnh tề chạm đất làm cho trung tướng quân đang đắm chìm trong bi phẫn bừng tĩnh lại, ngơ ngác ngẫng đầu nhìn lên.

Hai bên cầu thang, thị vệ mặc áo giáp cầm đao một người lại đến một người nối tiếp nhau quỳ xuống đất hành lễ. Trên bậc thang cuối cùng, một người vận trường bào tú phượng vàng sắc bước lên trên bậc thang chậm rãi mà đến.

Đó là một nam tử tuổi trẻ nho nhã, mặt như dương quang, thân như tú trúc, bụi tuyết rơi xuống làm cho tuấn nhan của y có hơi tái nhợt nhưng vẫn như trước khó kìm nén được khí chất tao nhã.

"Tham kiến Hoàng Hậu điện hạ!" Đại tướng quân lập tức quỳ xuống hành lễ. Trương Hiếu Nhân đứng bên cạnh bĩu môi, từ trong lỗ mũi phát ra một tiếng hừ lạnh.

Người vừa tới đúng là nam Hoàng Hậu đầu tiên của Đại Ngu kể từ khi khai quốc đến nay - Tống Tiêu.

Mười bốn tuổi trúng cử, mười bảy tuổi tham gia thi hội, bởi vì tài hoa xuất chúng cộng thêm tuổi nhỏ tài cao, trở thành vị Trạng Nguyên đầu tiên được tiên đế đích thân khâm điểm, hai mươi tuổi đầu đã leo lên được vị trí hộ bộ thị lang, tiền đồ vô lượng, ngay cả Trương Hiếu Nhân luôn luôn cứng ngắt cũng khen ngợi y anh tài xuất thiếu niên. Nhưng không ngờ hai năm trước, một đạo thánh chỉ ban ra đem thị lang đại nhân biến thành Hoàng Hậu...

https://thuviensach.vn

Hoàng Hậu không để ý đến sự vô lễ của Trương Hiếu Nhân, cũng không như trước đây đáp lễ với tướng quân, vẫn duy trì bộ dáng không nhanh không chậm bước vào Tử Thần điện.

Trong điện tràn đầy vị thuốc đông y, mười ba vị ngự y quỳ trên mặt đất, trán rịn mồ hôi, không nói một lời. Hoàng Thái Đệ mặc thường phục thái tử vàng sắc quỳ gối trước long sàng, mặt vùi trong chăn cho nên không thể nhìn rõ biểu tình của y lúc này.

Một bàn tay gầy gò lộ rõ khớp xương từ trong áo ngủ bằng gấm chậm rãi nâng lên, khoát lên đỉnh đầu đệ đệ: "Nhớ kỹ chưa?" Thanh âm trầm thấp dễ nghe không để lộ một chút suy yếu nào.

"Nhớ..." Hoàng Thái Đệ gật gật đầu ngẩng lên nhìn hoàng huynh, phát hiện phía sau có người mới chậm rãi quay đầu lại, nhìn thấy Hoàng Hậu vô hỉ vô bi đứng bên cạnh một đám ngự y không nói chuyện cũng không tiến lên.

Tống Tiêu rũ mắt nghe ngự y thấp giọng đáp lời, cảm giác được hai huynh đệ kia đều đang nhìn mình, y liền đi qua.

Sắc mặt Cảnh Nguyên đế tốt lên không ít, nhợt nhạt trên mặt lui đi thậm chí còn mang theo vài phần hồng nhuận, thoạt nhìn so với sắc mặt tái nhợt của Tống Tiêu còn có tinh thần hơn.

"... Hoàng Thượng bệnh cũ chưa khỏi lại nhiễm phải phong hàn, cộng thêm mũi tên kia đã làm tổn thương đến tâm mạch, xin thứ lỗi vi thần vô năng..." Thái y viện chống tay quỳ trên mặt đất run rẩy nói xong, dập đầu trên mặt đất.

Tống Tiêu hơi hơi đưa tay, ngăn cản những lời tiếp theo của hắn.

"Các ngươi lui xuống, trẫm... khụ khụ... có chuyện muốn nói cùng Hoàng Hậu." Hoàng đế chưa nói dứt câu đã bắt đầu ho khan làm động đến

https://thuviensach.vn

vết thương, trên trán lập tức toát ra một tầng mồ hôi lạnh tinh mịn.

"Hoàng huynh!" Hoàng Thái Đệ sốt ruột muốn đỡ nhưng lại bị đẩy ra, chỉ có thể cẩn thận từng bước dẫn dắt mọi người lui ra ngoài.

Hoàng đế tựa vào thành giường nhìn Tống Tiêu từng bước một tiến lại gần mình,cảnh tượng trước mắt bắt đầu mơ hồ, trong chốc lát hắn dường như có thể nhìn thấy người nọ mặc trang phục Trạng Nguyên, cười đến xuân phong đắt ý (*); trong chốc lát lại nhìn thấy y đang mặc phượng bào màu đỏ tươi, mặc dù thần sắc kinh hoàng nhưng lại cố tỏ vẻ trấn định... Nhắm mắt lại, cảnh xuân Lộc Minh yến, nến đỏ động phòng hết thảy tiêu tán, thay vào đó là khuôn mặt tuấn tú không đổi, mâu quang bình tĩnh mà nhìn hắn.

(*): Con đường sự nghiệp thênh thang rộng mở.

"Đau không?" Tống Tiêu chậm rãi đưa tay sờ lên vết máu trên băng vải, đầu ngón tay khẽ run.

Một bàn tay hữu lực đưa lên giữ chặt tay Tống Tiêu, trầm mặc thật lâu sau, đột nhiên nói: "Trẫm đã viết chiếu thư, ban cho ngươi được tuẫn táng cùng trẫm!"

Tống Tiêu ngẩng đầu lẳng lặng nhìn con ngươi thâm thúy tối đen của đế vương nhiễm đầy tơ máu, mang theo sự bướng bỉnh cùng điên cuồng.

Từ năm hai mươi hai tuổi kia, lần đầu tiên Ngu Cẩm Đường nhìn thấy đôi mắt cười cong cong của tiểu Trạng Nguyên, liền thề với lòng nhất định phải thú y làm vợ. Không có ngôi vị hoàng đế, hắn liền đoạt lấy; dòng họ phản đối, triều thần lấy cái chết uy hiếp, ngôn thuyết loạn trong giặc ngoài Hoàng Thượng không thể tùy hứng, hắn liền dẹp yên tứ hải, xua đuổi tộc Hung Nô. Hiện giờ số mạng đã tận, làm sao hắn có thể bỏ xuống được - tình cảm chân thành hắn đã dùng hết thảy đời này để đổi lấy.

https://thuviensach.vn

"Quân muốn thần tử, thần bất tử bất trung." Tống Tiêu rũ mắt, đối với việc Hoàng Thượng ban chỉ tuẫn táng đối với y mà nói không có chút nào ngoài ý muốn, người này xưa nay đã như vậy, bất luận làm việc gì cũng chưa bao giờ hỏi qua ý kiến của y liền trực tiếp thay y quyết định.

Hoàng đế hơi nhíu mày, gắt gao nắm chặt tay Tống Tiêu, chấn động đau nhứt trong lồng ngực chậm rãi lan tỏa ra, sắc mặt thật vất vả mới hồng lên lần nữa biến xanh, khí lực cũng theo cơn đau từng chút từng chút một bị bào mòn, hắn gắt gao nhìn chằm chằm Tống Tiêu, giọng nói khàn khàn: "Ngươi là của trẫm, chỉ có thể là của trẫm!"

Bởi vì dùng sức quá mức làm cho ngón tay thon dài lộ rõ khớp xương trắng bệch, cũng để lại trên tay Tống Tiêu một mảng xanh tím, rồi sau đó, chậm rãi thả lỏng, "bộp" một tiếng rơi xuống trên áo ngủ bằng gấm.

Tống Tiêu ngây ngốc giơ tay ra, cảm thấy không tài nào thở được, cảm giác chết lặng từ đỉnh đầu truyền đến lòng bàn chân, ước chừng qua ba giây mới có thể hít vào một hơi. Tống Tiêu chậm rãi đưa tay đỡ Hoàng Thượng nằm xuống giường tìm một tư thế thoải mái, vừa cẩn thận vuốt ve thái dương hỗn độn của hắn.

"Ngu Cẩm Đường, ngươi cứ như vậy mà chết sao?" Tống Tiêu vươn ra một ngón tay, chọc chọc gương mặt đã hoàn toàn mất đi huyết sắc, "Ta mới vừa lên làm Hoàng Hậu, bổng lộc năm nay còn chưa có cho ta đâu..." Là ngươi nói bổng lộc của Hoàng Hậu so với thị lang cao hơn nhiều cho nên ta mới đồng ý gả cho ngươi.

Tại bên giường nhắc nhở trong chốc lát, xác định người nọ sẽ không bao giờ đáp lại mình, lúc này Tống Tiêu mới đứng dậy, cầm lấy thanh bảo kiếm được treo trên tường. Thanh kiếm này chính là Cảnh Nguyên đế một lần ra ngoài ngẫu nhiên đoạt được, tương truyền là thượng cổ thần kiếm.

https://thuviensach.vn

"Xoẹt..." bảo kiếm tướt ra khỏi vỏ phát ra một trận tiếng động như rồng ngâm, mũi kiếm sắc bén mang theo tia sáng lạnh lẽo làm cho Tống Tiêu phải nheo mắt lại, lưỡi kiếm kề trên cổ.

"Hoàng tẩu, không thể!" Hoàng Thái Đệ "phanh" một tiếng đẩy của xông vào, ra tay đoạt lấy kiếm trong tay Tống Tiêu.

"Hoàng Thượng!" Theo tới còn có Đại tướng quân, "phịch" một tiếng quỳ trên mặt đất lớn tiếng gào khóc.

Tổng quản thái giám Tào công công mang đến một cái hộp gấm, Hoàng Thái Đệ một tay nắm bảo kiếm, một tay đem hộp gấm đến trước mặt Tống Tiêu, đỏ mắt nói: "Hoàng tẩu, đây là chiếu thư, ngài hãy tuyên đọc đi."

Tống Tiêu muốn đem bảo kiếm cướp về thế nhưng Hoàng Thái Đệ thân thủ bất phàm, một văn nhược thư sinh như y không thể nào đối phó được, nhìn thoáng qua thủ vệ nghiêm ngặt canh gác ngoài điện, lại nhìn thần sắc kiên nghị của Hoàng Thái Đệ, người này hiện tại đã là đế vương tân nhậm, y không thể cãi lời chỉ có thể vươn tay cầm lấy hộp gấm đựng chiếu thư.

"Trẫm từ lúc hai mươi lăm tuổi đăng cơ, ngày đêm cần cù, mọi sự đều lo chu đáo. Tại vị bảy năm, trị vì triều đình chưa loạn, bình phiên bang chưa nguy, bảo vệ bờ cõi phương Bắc, dẹp yên tứ hải, tám bề an dân. Trẫm tự cảm thấy không thẹn với thiên địa, không thẹn với liệt tổ liệt tông..." Tống Tiêu đứng ở trước điện tẩm cung, không ngừng ghi nhớ từng câu từng chữ trong di chiếu của Cảnh Nguyên đế, từng câu từng chữ đều là những lời tâm huyết của Ngu Cẩm Đường.

Tất cả quan lại quỳ gối dưới bậc thang nghe thanh âm trong sáng hữu lực của Hoàng Hậu, cúi đầu khóc.

"... Phúc mỏng không con, nay trẫm ban chiếu truyền ngôi cho Hoàng Thái Đệ Cẩm Lân, hoàng đệ tuổi vẫn còn trẻ... lập Hoàng Hậu Tống Tiêu làm thân vương, che rèm nhiếp chính, phù tá tân đế..." Người nọ sớm đã vì

https://thuviensach.vn

y an bài hết thảy, nói ban cho y tuẫn táng, chỉ sợ là vì muốn nhìn xem trong mắt y có hối hận hay không.

Tống Tiêu chậm rãi khép lại chiếu thư, hai tay giơ quá đỉnh đầu, quỳ lạy, trình lên tân đế.

"Hoàng tẩu, ngươi xem, hoàng huynh chưa nói cho ngươi tuẫn táng!" Tân đế tiếp nhận chiếu thư, nâng Tống Tiêu đứng dậy, khóe mắt vẫn còn đong đầy nước.

Tống Tiêu hơi vuốt cằm, nói: "Thần biết." Đảo mắt nhìn về phía Trương Hiếu Nhân đang bị cột trên trụ bàn long.

"Hừ, làm trái mệnh trời, phá bỏ luân thường đạo lý còn nói cái gì không thẹn với liệt tổ liệt tông!" Trương Hiếu Nhân biết mình không thể nào được chết tử tế, giờ phút này hắn bất chấp tất cả.

"Trương Hiếu Nhân, ngươi cảm thấy cái gì là trung? Cái gì là nghĩa?" Tống Tiêu nhẹ giọng hỏi hắn, đoạt đi thanh bảo kiếm trên tay tân đế, "Ngươi không để ý an nguy quốc gia, cấu kết với kẻ thù bên ngoài, ám sát hoàng đế, đây là cái ngươi gọi là trung? Hại chết một vị minh quân, không nghĩ đến thiên hạ bá tánh, đây là cái ngươi gọi là nghĩa?"

Đồng tử Trương Hiểu Nhân co rụt lại, vẫn như trước ngẩng cao đầu.

"Hiện giờ thiên hạ thái bình, dân chúng an cư lạc nghiệp, Ngu Cẩm Đường bất quá chỉ muốn một cái hộ bộ thị lang, hắn đã vì thiên hạ làm nhiều như vậy, vì cớ gì thiên hạ không thể cho hắn khoái hoạt một ngày!" Tống Tiêu càng nói càng kích động, một kiếm hướng về phía ngực của Trương Hiếu Nhân. Ngu Cẩm Đường là một vị hoàng đế tốt, sát phạt quyết đoán, khai cương khuyếch thổ(*), nói hắn là Đại Ngu đệ nhất đế vương cũng không đủ, hắn đương nhiên có thể nhận lấy phần vinh quang này.

(*): Đại loại là mở rộng bờ cõi.

https://thuviensach.vn

Máu tươi phun tung tóe, tân đế nhịn không được nhắm mắt lại, mở mắt ra, chỉ thấy Tống Tiêu đã rút lại bảo kiếm, thuận tay vung lên, hàn quang lóe sáng.

"Hoàng tẩu!" Tân đế ngăn cản không kịp, máu tươi đã nhiễm đỏ phượng bào minh sắc.

Tống Tiêu nhìn lên bầu trời xám xịt, cong cong ánh mắt, Đại Ngu đệ nhất đế vương, phải có Đại Ngu đệ nhất hoàng hậu chôn cùng. Phải rồi, lát nữa xuống đến Hoàng Tuyền, gặp lại tiên đế, nhất định phải cáo trạng Ngu Cẩm Đường lên cho tiên đế, để người giáo huấn hắn.

Cảnh Nguyên năm thứ bảy, cuối tháng mười, hoàng đế băng hà, Tống Tiêu thị lang, sinh tuẫn.

==========

Tác giả nói ra suy nghĩ của mình: "Lên sân khấu trước chính là công."

Đệ đệ: "Là ta ư?"

Ngư Đường(*): "Cút đi! Kiếp trước kiếp này, từ cổ chí kim, trẫm đều là công! Miễn có bàn cãi!"

(*): Ngu Đường đọc giống như Ngư Đường (tiệm nuôi + bán cá, ao cá), đoạn này tác giả chơi chữ :D

[Heo: Chương đầu tiên là cổ đại thiệt là khó, có gì sơ sót mong các tình yêu đóng góp dùm tui nhe ___

P/s: Có lẽ là sẽ 3 ngày một chương, nhưng mà chưa có lịch post chính xác đâu nha, tại tui còn đang "mò", "mò" xong tới đâu thì post tới đó. So... mấy bạn nhớ bấm cho tui nhơ (^0^)/]

https://thuviensach.vn

HOÀNG THƯỢNG ĐỪNG NGHỊCH

Lục Dã Thiên Hạc
www.dtv-ebook.com

Chương 2: Trọng Sinh.

Ngón tay thon dài dừng trên dòng chữ "Đế hậu hợp táng chiêu lăng", thật lâu sau, Tống Tiêu mới chậm rãi thở dài, khép lại sách, ấn xuống một cái nút bấm ở đầu giường.

Chuông reo ầm ĩ một lúc, nữ y tá mập mạp mặc váy hồng nhạt hấp tấp đi tới: "Rút kim sao?"

"Ân." Tống Tiêu gật đầu, nâng lên cánh tay trái đang được truyền dịch, "Làm phiềm vị tỷ tỷ này."

"Ôi chao, không cần khách sáo đâu!" Thiếu niên thanh tú trắng nõn, dùng thanh âm trong sáng dễ nghe gọi tỷ tỷ, làm cho tâm đều sắp tan chảy đến nơi, vị y tá béo tròn cười híp cả mắt, tay chân nhanh nhẹn tháo lớp băng dính ra, lấy một miếng bông gòn thấm cồn ấn vào vết tiêm, rút kim ra.

Tống Tiêu giữ miếng bông gòn đợi đến khi vết tiêm không còn chảy máu nữa mới thả tay xuống, gật đầu cảm tạ nữ y tá rồi quay lại đầu giường cầm lấy quyển sách lịch sử lên tiếp tục đọc.

"Tống đại thiếu gia này sao không hề giống những gì báo chí viết hết vậy?" Nữ y tá mập mạp tươi cười đi ra, bị một nữ y tá khác giữ chặt, hất cằm về phía thiếu niên đang an tĩnh đọc sách trong phòng.

"Hứ, tin tức bát quái mà cô cũng tin sao? Năm trước còn có người nói bệnh viện chúng ta truyền máu cho bệnh nhân nhóm máu AB, tay phải truyền máu A, tay trái truyền máu B kia kìa." Nữ y tá mập mạp bĩu môi,

https://thuviensach.vn

nhìn về phía thiếu niên trong phòng, "Tiểu công tử tao nhã như vậy, sao có thể cùng người ta đánh nhau? Nhất định là bị người ức hiếp, ai..."

Nữ y tá kia nghe nói như thế liền nhịn không được run rẩy chà xát hai cánh tay nổi đầy da gà của mình, xoay người đi đo nhiệt độ cơ thể cho bệnh nhân phòng bên cạnh.

Đợi hai nữ y tá rời đi, Tống Tiêu mới lấy tay xoa bóp ấn đường, lại có một từ nghe không hiểu, "Tin tức bát quái(*) là cái gì?"

(*): Tin đồn, tin tức lá cải.

Tỉnh lại đã được vài ngày, đối với nơi này hết thảy vẫn không thể hiểu nỗi. Tống Tiêu cắt cổ tự sát, khi mở mắt ra đáng lẽ phải thấy đường Hoàng Tuyền, đang định chuẩn bị tinh thần lên cầu Nại Hà tìm Ngu Cẩm Đường, không thể ngờ tới đường Hoàng Tuyền lại là một căn phòng nhỏ bốn bề trắng toát, còn có một người mặc "trường bào"(*) trắng kỳ quái, cầm "thiết phiến"(**) dài dài, lượn qua lượn lại trước mặt y.

(*): Là áo blouse của bác sĩ, bởi vì Tống Tiêu xuyên từ cổ đại đến cho nên nhìn tưởng là trường bào.

(*): Tương tự như ở trên. Là ống nghe của bác sĩ, Tống Tiêu tưởng là thiết phiến (gậy thiết).

"Xin hỏi vị huynh đài này, huynh chính là Bạch Vô Thường?" Tống Tiêu chậm rãi ngồi dậy, hướng người nọ chào hỏi, ngẫm nghĩ lại cảm thấy cây thiết phiến dài dài kia chắc hẳn là "Gậy cầu hồn".

"Bạch Vô Thường" đối với lời nói của y tỏ ra hết sức kinh ngạc, sửng sốt một lúc lâu, đem mặt tròn phẳng trên "Gậy cầu hồn" dán lên trước ngực y, một lúc sau lấy ra, hai ngón tay mở mí mắt Tống Tiêu ra nhìn xem, rồi lại sờ sờ đầu y, hỏi: "Đau đầu sao?"

https://thuviensach.vn

Lần này đến phiên Tống Tiêu ngây người, bàn tay người này thật ấm áp, lời của hắn nói Tống Tiêu có thể hiểu, tuy rằng khẩu âm có chút kỳ quái. Không những thế, nam tử nơi này đều để tóc ngắn, nữ tử cũng ăn mặc hết sức lạ lùng, Tống Tiêu kinh hoàng nghĩ hay là mình vẫn chưa chết, mà là lạc vào bộ tộc man di?

"Nới này là..." Tống Tiêu không dám nhiều lời, sợ những người này nhận ra khẩu âm khác biệt của mình, tộc man di đa số đều rất bài xích người ngoài.

"Nơi này là chi nhánh ba của bệnh viện Nhân Dân, cậu đã hôn mê ba ngày rồi, có cảm thấy chỗ nào không thoải mái không?" Người mặc "trường bào" trắng ôn hòa hỏi.

Bệnh viện? Xem ra người mặc áo choàng trắng này chính là "đại phu".

"Nghe nói cậu ta đã tỉnh, chúng tôi đến để làm báo cáo." đang nói, hai người đàn ông trẻ tuổi mặc áo xanh bước lại đây, trong tay còn cầm theo giấy bút, hỏi: "Tống Tiêu, lúc ấy là ai đã đánh cậu?"

Tống Tiêu hơi nhíu mày, những người này đang nói cái gì vậy?

"Người bệnh vừa mới tỉnh, các anh đợi vài hôm nữa rồi đến không được sao?" Bác sĩ rất không vui, nhưng cũng không đuổi bọn họ ra ngoài, ngược lại còn tự mình đi hỏi, "Những gì xảy ra trước lúc hôn mê cậu có còn nhớ rõ không?"

Tống Tiêu lắc lắc đầu, y dùng bảo kiếm cắt cổ, đương nhiên là chết, tình huống trước mắt này thật không bình thường, Tống Tiêu không thể tùy tiện trả lời. Mãi đến sau này Tống Tiêu mới biết được, người mặc quần áo màu xanh kia chính là cảnh sát, cũng chính là bộ khoái làm việc trong nha môn.

"Đại phu" và "bộ khoái" liên tiếp đề ra nghi vấn lúc đầu. Tống Tiêu không nhớ rõ nhà mình ở đâu, cha mẹ là ai, lại càng không nhớ rõ tại sao

https://thuviensach.vn

lại bị thương, chỉ nhớ mình tên là Tống Tiêu.

...

"Cậu bé thật đáng thương!" Dì Trần là người đến chăm sóc cho Tống Tiêu, không nhịn được xúc động ôm y khóc một hồi.

Tống Tiêu lẳng lặng quan sát những người chung quanh vài ngày, nhờ dì Trần giúp y mua một vài quyển sách mang tới, sau đó mới dần dần phát hiện ra một sự thật khó tin, Đại Ngu đã bị diệt vong cách đây gần một ngàn năm, hiện giờ đang là thế kỷ thứ hai mươi mốt!

Đứng ở trước gương trong toilet ngây người nhìn thiếu niên trong gương, đúng là bộ dạng Tống Tiêu mười sáu mười bảy tuổi, chỉ là sắc mặt mặt có chút tái nhợt, không có khí phách phấn chấn của Trạng Nguyên năm đó.

Y hiện tại cũng gọi là Tống Tiêu, năm nay mới vừa mười sáu tuổi, mẫu thân mất sớm, chỉ còn phụ thân(*).

(*): Lưu ý những từ danh xưng cổ đại này đều là nguyên văn của tác giả nha.

"Nhà cháu làm nghề gì?" Tống Tiêu suy đoán chắc là do lúc chuyển thế mình không có uống canh Mạnh bà (*), nhưng chẳng biết tại sao lại không nhớ được ký ức của mười sáu năm trước, như vậy chắc là Ngu Cẩm Đường cũng đã chuyển thế. Hiện tại điều Tống Tiêu tương đối quan tâm chính là xuất thân của mình, nếu có thể tham gia khoa cử, chờ làm đại quan, thì sẽ có biện pháp tìm được người muốn tìm.

(*): Là linh hồn người chết trước khi đi đầu thai phải uống canh Mạnh bà để xoá đi ký ức kiếp trước.

"Cha của con mở một công ty giải trí." Dì Trần lấy đồ mới mua ra, đưa cho Tống Tiêu một quả táo.

https://thuviensach.vn

"Công ty giải trí là làm cái gì?" Tống Tiêu hơi nhíu mày, nghe tên hình như là thương nhân, thân thế mặc dù không tốt lắm nhưng dù gì cũng có thể đọc sách.

"À, chính là mướn những người tuổi trẻ xinh đẹp ca hát, khiêu vũ, đóng phim nhưng mà vẫn có thể kiếm được tiền." Dì Trần cười nói, bà làm bảo mẫu ở Tống gia đã nhiều năm nay, nhìn Tống Tiêu lớn lên từng ngày, đứa nhỏ này trước kia không thích nói chuyện, lúc nào cũng ngẩn ngẩn ngơ ngơ, Tống tiên sinh nói đứa nhỏ này mắc chứng tự bế(*), chỉ số thông minh cũng không cao, làm cho bà dối với Tống Tiêu càng thêm thương yêu.

(*): Là chứng tự kỷ, người mắc bệnh này thường không thích giao tiếp, hành vi kỳ lạ.

Lần này Tống Tiêu bị người ta đánh bể đầu, mất đi ký ức, nhưng nhìn thông minh lên rất nhiều, nói cũng nhiều hơn, không chừng đây lại là chuyện tốt.

Trong lòng Tống Tiêu "lộp bộp" một tiếng, đã nhiều ngày nghe dì Trần nói trong nhà rất giàu có, cho nên suy nghĩ ít nhất cũng phải là hương thân, thế mà không ngờ tới lại là người mở "gánh hát"! "Con hát" luôn bị người ta khinh thường, nếu phụ thân cũng xuất thân từ con hát, Tống Tiêu sẽ không có khả năng tham gia khoa cử!

Tống Tiêu thở dài, rầu rĩ không vui cầm lấy quyển sách của dì Trần mua. Chữ trong sách này thật quái dị, nét bút rất ít, nhìn giống như là cuồng thảo, may mắn chính là đại đa số vẫn có thể hiểu được.

"Tống Tiêu!" Một thanh âm trong trẻo từ ngoài cửa truyền đến, Tống Tiêu quay đầu lại nhìn thấy một thiếu niên cỡ tuổi như mình, đầu đầy màu sắc bước vào, thấy xung quanh không có người thì xông tới đóng cửa phòng lại, tháo kính râm trên mặt xuống.

https://thuviensach.vn

"Các hạ là..." Tống Tiêu thuở nhỏ từng đọc vạn quyển sách, xem qua là nhớ, mấy ngày nay đã học được ngữ điệu ở đây nhưng mà dùng từ vẫn có chút không quen.

"Tớ là Đại Vệ, ngay cả tớ mà cậu cũng không nhớ sao?" Thiếu niên đủ loại màu sắc kinh ngạc dạo quanh người Tống Tiêu một vòng, thổn thức nói, "Cậu mất trí nhớ thật hả? Sao mà giống nội dung phim truyền hình dài tập máu chó(*) quá vậy, lúc nghe ba cậu nói tớ còn không dám tin nữa!"

(*): Nhàm chán, lặp đi lặp lại.

Thiếu niên tên Đại Vệ tỏ vẻ đồng tình, lại dạo quanh người Tống Tiêu một vòng nữa rồi bắt đầu thao thao bất tuyệt nói về bản thân mình. Hắn gọi là Lý Vĩ Vĩ, nghệ danh là Đại Vệ, là nghệ sĩ ký hợp đồng với công ty giải trí nhà Tống Tiêu, tám tuổi đã bắt đầu đi đóng phim, cũng có thể được xem là một ngôi sao nhỏ tuổi.

Bởi vì Tống Tiêu tính tình quái gỡ, không có bạn bè, cho nên Tống Tử Thành sắp xếp đứa nhỏ duy nhất trong công ty thường xuyên đến nhà chơi với Tống Tiêu, cả hai lớn lên, Đại Vệ cũng dần dần trở thành người bạn duy nhất của Tống Tiêu. Đương nhiên, đây đều là chính miệng Lý Vĩ Vĩ nói, độ chân thật còn phải chờ thương thảo.

Tống Tiêu lẳng lặng nhìn người trẻ tuổi kia hăng say kể chuyện, tuy rằng hắn ăn mặc giống như ăn mày, đầu tóc màu mè không giống ai nhưng mà người này có đôi mắt sáng thật to. Ở trên quan trường lăn lộn nhiều năm như vậy, bản lĩnh nhìn người chắc chắn phải có, Tống Tiêu có cảm giác thân mật đối với thiếu niên này, cho nên mặc kệ hắn dông dài, thỉnh thoảng còn đáp lại mấy câu.

"Hôm nay là ngày cậu xuất viện, Tống Tử Thành ba cậu bận đi tham gia lễ ra mắt phim điện ảnh cho nên nhờ tớ thay ổng đến đây với cậu." Lý Vĩ Vĩ nói xong không nhịn được tỏ vẻ khinh thường, "Vì một ả đàn bà mà cả

https://thuviensach.vn

con trai của mình cũng không thèm quan tâm, nếu không phải ổng là ông chủ của tớ, tớ đã đứng trước mặt giới truyền thông mắng cho ổng một trận rồi."

"Vậy mới nói, tiên sinh mấy ngày nay không đến còn chưa tính, hôm nay xuất viện cũng không thèm đến liếc mắt lấy một cái nữa." Dì Trần một bên thu dọn đồ đạc một bên oán giận.

Tống Tiêu cau mày, nghe đến đây có thể đoán được phụ thân đời này là một người chỉ biết sa vào sắc đẹp, Tống Tiêu đọc ở trong sách thấy phim điện ảnh đại khái chính là con hát diễn trò. Nói cách khác, phụ thân của y nuôi con hát ở bên ngoài, bởi vì bận đi cổ động cho người ngoài mà không thèm để ý đến con trai đang bệnh nặng.

"Con không trách phụ thân, ông ấy không đến chắc là có lý do của ông ấy." Tống Tiêu thay quần áo xong đi ra khỏi toilet, thấy hai người kia còn đang quở trách cho nên mới đứng ra hòa giải.

Buổi công chiếu đầu tiên chấm dứt, Tống Tử Thành mới không nhanh không chậm chạy đến, vừa lúc nghe được câu nói này, nhất thời sững sờ đứng ngoài cửa.

==========

Tiểu kịch trường:

Ngư Đường: "Hoàng Hậu, bây giờ ngươi sống có tốt không?"

Tống Tiêu: "Không tốt, ba ta là người mở gánh hát." ToT

Đại Vệ: "Ế, là công ty giải trí có niêm yết nha!"

Ngư Đường: "Không sao, trẫm sẽ không ghét bỏ xuất thân của ngươi."

Đại Vệ: "Ngươi mở tiệm bán cá (*), ghét bỏ cái lông á!"

https://thuviensach.vn

Tống Tiêu: "Tạ chủ long ân!"

Đại Vệ: orz

(*): Tên Ngu Đường đọc giống như Ngư Đường (tiệm bán cá), Đại Vệ chơi chữ.

[Heo: Thiệt là "bấn" mấy cái tiểu kịch trường này mà ^o^]

https://thuviensach.vn

HOÀNG THƯỢNG ĐỪNG NGHỊCH

Lục Dã Thiên Hạc
www.dtv-ebook.com

Chương 3: Thiếp Thất.

Edit + Beta: Như Heo.

Chương 3: Thiếp thất(*)

(*): Vợ bé, tiểu tam.

Hôm nay là buổi công chiếu đầu tiên của bộ phim điện ảnh , nhân vật chính chính là Khâu Minh Diễm tình nhân của Tống Tử Thành, về công về tư thì cũng phải đi trợ uy một chút, nhưng mà trợ lý nhắc nhở hắn hôm nay là ngày Tống Tiêu xuất viện.

Tống Tử Thành có chút khó xử.

Đứa bé này từ nhỏ tính tình quái gở, không khóc cũng không cười, bác sĩ nói nó có một chút chứng tự bế, có trở ngại trong việc biểu đạt tình cảm. Là một người chèo lái công ty giải trí, Tống Tử Thành cũng sẽ thường xuyên xuất hiện dưới ống kính của cánh phóng viên, hắn không muốn người khác biết con hắn có chỗ khiếm khuyết, cho nên trước giờ vẫn nuôi dưỡng Tống Tiêu như những đứa trẻ bình thường, không có đưa đi trường học đặc biệt.

Bởi vì lo lắng ngày đầu tiên công chiếu đi bệnh viện đón con trai sẽ có thể bị đám chó săn theo tới, vả lại nghe nói Tống Tiêu còn bị mất trí nhớ, không chừng so với trước kia còn kỳ quái hơn, nếu như bị giới truyền thông phát hiện thì nguy rồi.

Cho nên Tống Tử Thành lựa chọn ở lại buổi công chiếu, hoàn thành lễ cắt băng, ngồi ở dưới xem phim, Khâu Minh Diễm ngồi ở bên cạnh Tống

https://thuviensach.vn

Tử Thành thấp giọng nói: "Nghe nói hôm nay Tiêu Tiêu xuất viện, nếu anh không đi thằng bé sẽ rất buồn."

Vì thế, dưới sự khuyên bảo của Khâu Minh Diễm, Tống Tử Thành thừa dịp màn ảnh hơi tối lại đi ra khỏi rạp chiếu phim, lặng lẽ đến bệnh viện. Lần này Tống Tiêu bị thương có không ít truyền thông chú ý chờ thời cơ để đâm chọt, cho nên Tống Tử Thành cố ý để cho đám phóng viên biết hắn đi đón Tống Tiêu, còn việc có đuổi kịp hay không cũng không quan trọng.

Tống Tử Thành cảm thấy, Tống Tiêu đối với mình luôn tỏ vẻ xa cách, thậm chí còn không xem mình là ba, ánh mắt của đứa nhỏ này khi nhìn hắn cùng với nhìn không khí không khác là bao, không thể nào nghĩ tới Tống Tiêu sẽ nói ra những lời này.

"Tiêu Tiêu..." Tống Tử Thành nhìn ánh mắt kiên định của người trong phòng kia, vẻ mặt sinh động của thiếu niên, có chút không dám tin vào mắt của mình.

Tống Tiêu ngẩng đầu, nhìn thấy một người đàn ông trên dưới bốn mươi tuổi, ngây người đứng ở trước cửa, tuy rằng cắt tóc ngắn, quần áo cũng hoàn toàn khác biệt, nhưng Tống Tiêu vẫn có thể nhận ra khuôn mặt này: "Phụ thân!"

Dì Trần kinh ngạc giữ chặt Tống Tiêu: "Tiêu Tiêu, con nhận ra ông ấy sao?"

Tống Tiêu sửng sốt, mới nhớ được bây giờ mình đang bị mất trí nhớ, nhưng người này vô cùng giống phụ thân, hại Tống Tiêu thiếu chút nữa đã đi đến hành lễ, nhìn phản ứng của dì Trần, người này đúng là phụ thân đời này của y, vì thế ra vẻ không xác định nói: "Con... nhận sai sao?"

"Không sai không sai!" Tống Tử Thành biết Tống Tiêu mất trí nhớ, chỉ nhớ tên của mình, không nghĩ tới đứa nhỏ này còn nhớ rõ hắn là ba, nhất thời có chút kích động, đi tới kéo tay Tống Tiêu.

https://thuviensach.vn

Lần này đến phiên Tống Tiêu ngây người, phụ thân đời trước là một người đọc sách cổ hủ, ở trên quan trường lăn lộn nữa đời người mới lên được chức ngũ phẩm tri phủ, đối với Tống Tiêu luôn luôn nghiêm khắc, từ nhỏ đến lớn chưa từng ôm y, càng không nói đến đã lớn như vậy rồi mà còn nắm tay nắm chân.

Cảm giác được sự cứng ngắc của con trai, Tống Tử Thành có chút xấu hổ.

"Phụ thân tự mình đến đón, hài nhi thật là cao hứng."

Tống Tiêu vô cùng sắc bén nhận ra Tống Tử Thành có chút lúng túng, chủ động nắm lại tay hắn, lễ nghi giao tiếp của người hiện đại rất chú trọng bắt tay, khi người khác vươn tay thì phải dùng sức nắm lại.

Khóe miệng Tống Tử Thành co rút, quay đầu hỏi dì Trần: "Đứa nhỏ này nói chuyện sao mà nghe quái quái."

"Ai, đây là do hai ngày nay bị mất trí nhớ, Tống Tiêu luôn xem sách sử cho nên nói chuyện có vẻ nho nhã." Dì Trần cười giải thích.

Lý Vĩ Vĩ nhìn hình ảnh phụ từ tử hiếu này nhịn không được bĩu môi: "Tổng giám đốc, nếu ngài đã tới rồi thì cháu về trước đây."

Lúc này Tống Tử Thành mới nhớ tới việc đã nhờ Lý Vĩ Vĩ tới đón Tống Tiêu, vội ho một tiếng, nói: "Các con đi trước đi, ba đi gặp bác sĩ."

Thư ký của Tống Tử Thành cầm giấy xuất viện đứng trên hành lang nói chuyện với bác sĩ, nhìn thấy ông chủ đi tới thì đưa giấy cho hắn: "Bác sĩ nói Tống Tiêu mất trí nhớ, nhưng mà chứng tự bế lại có chuyển biến tốt đẹp, có thể giao tiếp với mọi người, chỉ số thông minh cũng không có vấn đề gì."

"Chỉ số thông minh không có vấn đề?" Tống Tử Thành kinh ngạc, trước kia đứa nhỏ này chỉ số thông minh không cao, thành tích học tập rất kém

https://thuviensach.vn

cỏi, tốt nghiệp trung học trung học cơ sở rồi cũng không thể thi đậu trung học phổ thông, Tống Tử Thành từ lâu đã không còn ôm hy vọng gì rồi.

Trùng hợp nữ y tá mập mạp đi ngang qua nghe thế liền cảm thấy không vui, người này làm ba kiểu gì vậy, chẳng lẽ mong con trai của mình bị đánh đến chỉ số thông minh thành số âm sao? Nhịn không được mở miệng nói: "Anh nói cái gì vậy, đầu óc con anh không có vấn đề gì chẳng lẽ anh không vui?"

"Không không..." Tống Tử Thành nhanh chóng khoát tay.

"Chúng tôi đã làm một số bài kiểm tra đơn giản, chỉ số thông minh của người bệnh hiện nay không có bất cứ vấn đề gì, thậm chí còn cao hơn người bình thường." Bác sĩ đẩy kính mắt, đối với sự hiểu lầm của nữ y tá cũng không giải thích nhiều, ông cũng không có hảo cảm đối với người làm ba này, con trai nằm viện lâu như vậy cũng không thèm liếc mắt một cái, vừa nghe nói chỉ số thông minh khôi phục mới bắt đầu quan tâm.

Tống Tiêu theo dì Trần đi ra ngoài, nhiều ngày như vậy lần đầu tiên ra khỏi bệnh viện, tò mò nhìn chiếc hộp sắt màu đen đậu trước cửa.

"Đây là xe nhà cậu." Lý Vĩ Vĩ đi qua mở cửa xe, đột nhiên "Á" một tiếng nhảy dựng lên, làm cho người phụ nữ đang ngồi trong xe cũng hoảng sợ.

"Đại Vệ, vẫn hoạt bát như vậy nha." Người phụ nữ trang điểm tỉ mỉ bước xuống, chỉnh lại chiếc váy ngắn sáng lấp lánh, cười nói.

Tống Tiêu nhìn người phụ nữ kia, nhíu nhíu mày, trong nháy mắt bước từ trên xe xuống, Tống Tiêu rõ ràng thấy được vẻ chán ghét cùng ẩn nhẫn trong mắt nàng. Nếu y đoán không lầm, người này chính là tình nhân bên ngoài của Tống Tử Thành.

"Sao chị Minh Diễm lại đến đây?" Lý Vĩ Vĩ ngoài cười nhưng trong không cười nói xong, nhìn xung quanh một vòng, quả nhiên nhìn thấy cách

https://thuviensach.vn

đó không xa là xe của nhóm "chó săn"(*), chắn chắn là người phụ nữ này cố ý, muốn đưa phóng viên tới để nhìn Tống Tiêu xấu mặt.

(*): Paparazzi.

"Được rồi, lên xe đi." Tống Tử Thành từ bên trong đi ra, chỉ vào chiếc xe trước mặt bảo Tống Tiêu đi lên.

"Nàng cũng về nhà?" Tống Tiêu chỉ chỉ Khâu Minh Diễm đứng trước cửa xe, nếu là tình nhân bên ngoài thì điều này không hợp đạo lý.

Cách đó không xa đám "chó săn" nhìn thấy một màn như vậy nhất thời hưng phấn. Khâu Minh Diễm là tình nhân của tổng giám đốc công ty giải trí Tinh Hải, còn có một đứa con riêng, đây là chuyện mà người trong nghành đều biết. Mấy năm gần đây hai người bắt đầu công khai tình cảm, cũng đã gần tính tới chuyện hôn nhân rồi. Trước kia chưa từng chụp được ảnh của Tống đại thiếu gia, không biết thái độ của y đối với người mẹ kế này như thế nào, xem ra hôm nay sẽ có màn kịch hay rồi!

"Đây là dì của con, gần đây Tống Tranh được nghỉ hè cho nên hai người họ đang ở nhà chúng ta." Tống Tử Thành nhỏ giọng giải thích, trước kia trước mặt con trai trái ôm phải ấp không thấy gì, nhưng bây giờ con trai đã khôi phục bình thường rồi, đột nhiên cảm thấy có chút khó xử.

Tống Tiêu đứng bất động tại chỗ, nhíu mày nhìn nữ nhân chuẩn bị bước vào trong xe. Cho dù đã vào cửa rồi thì cũng chỉ là thiếp, Tống Tiêu là con trai trưởng trong nhà, sao có thể cùng thiếp thất của phụ thân ngồi cùng xe? Thứ nhất là thất lễ, thứ hai chính là sự vũ nhục đối với y. Tống Tiêu quay đầu lại nói với thư ký của Tống Tử Thành: "Gã sai vặt, anh đi gọi một chiếc xe nữa đến đây."

Thư ký Tư Đạt Thư sửng sốt, không nghĩ tới Tống Tiêu còn nhớ rõ hắn họ Tư(*), vội lên tiếng rồi sau đó mới kịp phản ứng: "Bên ngoài còn một chiếc xe nữa, là xe của Khâu tiểu thư."

https://thuviensach.vn

(*): Là hai từ đồng âm, Tống Tiêu gọi hắn là "gã sai vặt" nhưng thư ký Tư lại không hiểu tưởng Tống Tiêu gọi hắn là "thư ký Tư". (ểm ăn dưa bở, ha ha)

"Vậy để nàng qua đó ngồi đi." Tống Tiêu hơi hơi dương cằm, "Thiếp sao có thể ngồi cùng xe với con trai trưởng, thật sự là quá thất lễ."

Lời vừa nói ra, tất cả những người ở đây đều ngây ngẩn cả ra.

Nhóm "chó săn" nghe nói như thế thiếu chút nữa đã thét chói tai ra tiếng, vận khí hôm nay thật sự là quá tốt! Tiêu đề ngày mai chắc chắn sẽ là: "Tống đại thiếu gia chê Khâu Minh Diễm là thiếp, cự tuyệt cùng ngồi chung xe."!

"Mày..." tươi cười trên mặt Khâu Minh Diễm không thể giữ được nữa, tức giận đến xanh mặt. Tiểu súc sinh, trước kia không để ý tới nàng, bây giờ lại dám nói thẳng nàng là thiếp!

"Tiêu Tiêu, sao con lại nói với dì Khâu như vậy?" Tống Tử Thành không biết nên bên vực cho ai bây giờ.

Tống Tiêu khó hiểu nhìn Tống Tử Thành.

Thiếu niên bệnh nặng vừa khỏi sắc mặt có chút tái nhợt, cặp mắt linh động trên gương mặt gầy yếu kia càng thêm phóng đại, hoang mang cùng kinh ngạc dần dần hiện ra.

Tống Tử Thành nhất thời có chút mềm lòng, con trai vừa mất trí nhớ, cái gì cũng không hiểu, lại đọc sách sử cho nên đầu óc bị tiêm nhiễm lý luận cổ đại là chuyện bình thường. Tống Tử Thành thở dài, nói với Khâu Minh Diễm: "Em trở về xe của mình đi, Tiêu Tiêu bị bệnh vừa khỏi."

Ngụ ý là, hiện tại con của tôi mới là quan trọng nhất, chớ có chọc giận hắn.

https://thuviensach.vn

Khâu Minh Diễm cắn chặt răng, miễn cưỡng cười nói: "Tiêu Tiêu vẫn bướng bỉnh như vậy, dì Khâu không làm phiền con nữa."

Biết Tống Tử Thành bênh vực con trai của mình, cho dù là đứa ngốc cũng không hề bạc đãi, còn nàng đã sinh cho hắn một cô công chúa thông minh khỏe mạnh, nhưng đến bây giờ vẫn chưa được thừa nhận. Âm thầm xiết chặt lòng bàn tay, Khâu Minh Diễm xoay người đi ra ngoài.

Tống Tiêu nhíu mày, đầu năm nay thiếp thất thật đúng là cao ngạo.

==========

Tiểu kịch trường:

Ngư Đường: "Ta đâu? Sao ta còn chưa xuất hiện?"

Chim nhỏ(*): "Dựa vào cái gì?"

(*): Chính là tác giả Lục Dã Thiên Hạc đó.

Ngư Đường: (yên lặng rút kiếm)

Chim nhỏ: "Hoàng Thượng tha mạng, lập tức, lập tức cho ngài lên sàng liền."

https://thuviensach.vn

HOÀNG THƯỢNG ĐỪNG NGHỊCH

Lục Dã Thiên Hạc
www.dtv-ebook.com

Chương 4: Ký Ức.

Edit + Beta: Như Heo.

Chương 4: Ký Ức.

Thật nhanh, Tống Tiêu đã đem chuyện thiếp thất khiến mình không thoải mái vứt ra sau đầu, chuyên tâm nghiên cứu chiếc xe nhà mình. Tống Tiêu đối với chiếc xe không cần ngựa kéo mà vẫn có thể chạy nhanh như bay này rất tò mò, nhưng bởi vì rụt rè mà ngồi yên ở vị trí của mình, chốc lát lại nhìn những tòa nhà cao tầng bên ngoài sợ hãi than, nhìn không chớp mắt lái xe phía trước.

Tống Tử Thành ngồi bên cạnh con trai không tìm được đề tài tán gẫu, thấy đôi mắt sáng lấp lánh của Tống Tiêu nhìn chằm chằm lái xe, liền cười nói: "Thích xe sao? Chờ con mười tám tuổi có được hộ chiếu, ba sẽ cho con một chiếc còn tốt hơn cả chiếc này nữa."

"Được, đa tạ phụ thân." Tống Tiêu cong cong ánh mắt, y mặc dù là một thư sinh, nhưng cũng rất thích xe ngựa, trước kia lúc còn ở Hàn Lâm Viện, Ngu Cẩm Đường thường lấy cớ phi ngựa hẹn Tống Tiêu ra ngoài chơi.

Nghĩ tới Ngu Cẩm Đường, Tống Tiêu lại thấy suy sụp, bây giờ mình là con trai của chủ gánh hát, không biết làm cách nào để đi tìm hắn. Chẳng lẽ phải đợi tới sau này kế thừa gánh hát, sắp sếp một kịch bản đưa cho bọn họ diễn sao? Huống hồ, Hoàng Thượng luân hồi chuyển thế rồi, chưa chắc gì đã nhớ được y.

https://thuviensach.vn

Lý Vĩ Vĩ thấy Khâu Minh Diễm muốn đi theo về Tống gia nhưng không đuổi kịp xe, hướng về phía Khâu Minh Diễm làm cái mặt quỷ, quay đầu lại nhìn nhóm "chó săn" còn đang chụp ảnh hắn, hào phóng phất phất tay. Nhóm "chó săn" cười cười cầm máy ảnh, làm dấu tay với Lý Vĩ Vĩ, ý là cam đoan sẽ chụp hắn bảnh nhất.

"Anh Đại, sao lại khách khí với nó như vậy?" "Tiểu chó săn" vừa mới vào nghề không rõ hỏi. Địa vị của Khâu Minh Diễm trong nghề không thấp, vừa rồi thái độ của Lý Vĩ Vĩ đối với Khâu Minh Diễm bất kính như vậy, hắn đều thấy rõ ràng, nếu như tung ra ngoài sẽ là một tin tức lớn, thế nhưng anh Đại lại không cho hắn phát tán ra.

"Chú mày thì biết cái gì." Anh Đại vỗ vào ót của hắn một cái, "Chú mày không biết Lý Vĩ Vĩ vì sao kiêu kiêu ngạo như vậy ư? Người ta là thái tử gia của Vô Tận Ảnh Âm, mày có gan chọc vào bọn họ không?"

"Tiểu chó săn" há to miệng, hắn là người mới vào nghề, rất nhiều chuyện còn chưa biết, nhưng Vô Tận Ảnh Âm thì không thể không biết đến, đó là công ty đĩa nhạc số một Hoa quốc, trong giới giải trí không thua gì giải trí Tinh Hải, thủ đoạn đặc biệt cứng rắn, không dễ gì trêu chọc.

Tống Tử Thành để cho con trai của mình chơi cùng Lý Vĩ Vĩ, cũng là muốn kết giao cùng với Vô Tận Âm Ảnh, chỉ là không nghĩ tới, Lý Vĩ Vĩ thật sự có thể trở thành bạn tốt của Tống Tiêu.

"Tiểu chó săn" rụt đầu, giới giải trí nước thật là sâu, ai có thể nghĩ tới một tiểu ngôi sao hạng B nhỏ tuổi như vậy lại có thân thế lớn thế đâu?

...

Tống gia có một vài bất động sản ở thành phố A, bình thường đều ở trong một ngôi biệt thự hơn ba trăm mét vuông nằm ở trung tâm thành phố, thuận lợi cho việc đi làm và đến trường của Tống Tử Thành và Tống Tiêu.

https://thuviensach.vn

Nơi này là một tiểu khu sa hoa, mỗi nhà một hộ, Tống Tiêu đối với thang máy nháy mắt một cái là thay đổi vị trí sợ hãi than. Dì Trần kiên nhẫn hướng dẫn Tống Tiêu cách sử dụng thang máy, giống như đang dạy cho một đứa nhỏ cách đi đường, Tống Tiêu nghe vô cùng nghiêm túc.

Khâu Minh Diễm một bên nheo mắt lại, xem ra thằng nhóc này thật sự mất trí nhớ, không khỏi âm thầm thở ra, đi vào cửa lớn, ánh mắt hướng về phía thiếu nữ đang ngồi trên sô pha ra hiệu.

Phòng khách hai tầng, nhìn qua thật rộng rãi, một bộ sô pha lớn đặt ở giữa phòng, thiếu nữ mặc chiếc váy liền áo màu hồng nhạt đang ngồi trên đó, nhìn thấy Tống Tử Thành vào nhà liền tung tăng chạy lại, ngọt ngào gọi một tiếng "Ba".

Tống Tử Thành đưa tay tiếp được con gái đang lao đến, cười cười, quay đầu nói với Tống Tiêu: "Tiêu Tiêu, còn nhớ Tiểu Tranh hay không?"

Tống Tiêu giương mắt nhìn cô nhóc đang ôm cánh tay Tống Tử Thành làm nũng, ước chừng mười ba mười bốn tuổi, mặc một bộ váy ngắn, đem dáng người nổi bật phát dục thật tốt mà bày ra, khuôn mặt nhỏ nhắn giống Khâu Minh Diễm bảy phần, kiều mị thước tha.

Hơi hơi nhíu mày, Đại Ngu coi như là triều đại tương đối cởi mở, đều có lui tới với những quốc gia khác, nữ tử cũng có thể ra phố, bởi vậy đối với cách ăn mặc của các nữ y tá trong bệnh viện Tống Tiêu vẫn có thể tiếp thu được, nhưng đứa em gái này, thấy thế nào cũng không giống bộ dáng của tiểu thư khuê các, làm cho y vô duyên vô cớ sinh ra vài phần không vui. Tống Tiêu thay dép lê, chậm rãi đi đến bên người Tống Tử Thành: "Đây là thứ nữ?"

Thứ nữ, thứ nữ... Khâu Minh Diễm mới vừa bày ra khuôn mặt tươi cười, nhất thời lại chuyển sang vặn vẹo. Tống Tranh đang chuẩn bị nói chuyện nhất thời ngây ngẩn cả người. Trước kia từng bị mắng là con riêng, Tống

https://thuviensach.vn

Tranh đã cảm thấy rất khó nghe, không nghĩ tới có điều còn khó nghe hơn nữa! Thứ nữ chính là con của thiếp, một từ đồng thời mắng trúng hai người.

Tên Tống Tiêu đáng ghét, như thế nào còn chưa chết đi! Tống Tranh hung hăng trừng mắt nhìn Tống Tiêu liếc mắt một cái, quay đầu ủy khuất nhìn về phía Tống Tử Thành: "Ba, sao anh lại nói con như vậy?"

Sắc mặt Tống Tiêu đông cứng lại, người này so với thứ muội trước kia trong nhà kém xa, huống hồ những muội muội đó đối với Tống Tiêu hết sức kính trọng, nào dám đứng trước mặt phụ thân cáo trạng.

Tống Tử Thành há miệng thở dốc, không biết nên nói như thế nào.

"Chỗ ở của con ở nơi nào?" Tống Tiêu vốn muốn hỏi biệt viện của y ở đâu, nhưng lại nhìn thấy những căn phòng nối tiếp kia liền biết là sẽ không có viện riêng cho mình ở. Ở trong lòng thở dài, quả nhiên là mở gánh hát, một tòa tam viện cũng mua không nổi.

"Phòng của con ở trên lầu." Tống Tử Thành vốn định bảo dì Trần dẫn Tống Tiêu lên, nhưng quay đầu lại thấy dì Trần đã đi làm cơm cho nên đẩy Tống Tranh còn đang dính trong ngực ra, tự mình đưa Tống Tiêu lên phòng.

Tống Tử Thành kiên nhẫn giảng giải cho Tống Tiêu cách sử dụng đồ vật trong phòng, trọng điểm là hướng dẫn cánh dùng nhà tắm.

Tiễn Tống Tử Thành rời đi, Tống Tiêu cẩn thận đi dạo một vòng quanh phòng, đó là một căn phòng nhỏ, có phòng tắm và phòng thay quần áo, vách tường cùng vật dụng trong phòng đều là màu xanh da trời. Cảnh tượng trước mắt có chút quen thuộc, Tống Tiêu cảm thấy đầu hơi choáng, đi đến cầm lên khung ảnh đang đặt trên đầu giường.

https://thuviensach.vn

Trong ảnh chụp có một người phụ nữ xinh đẹp, ôm một đứa bé chừng bảy tám tuổi.

"Mẫu thân!" Tống Tiêu dùng đầu ngón tay nhẹ nhàng vuốt ve miêu tả đường nét trên khuôn mặt kia, bức họa rõ ràng như thế đến cả Tống Tiêu cũng không tài nào vẽ ra được. Người phụ nữ trong tranh giống mẫu thân kiếp trước của y như đúc. Mẫu thân kiếp trước cũng ra đi sớm, nhưng ít nhất cũng nhìn thấy được Tống Tiêu thi đỗ trạng nguyên, chỉ là không thể chờ đến lúc Tống Tiêu lập gia đình, sao đời này lại ra đi sớm như vậy?

"A..." Đầu óc lại choáng váng, Tống Tiêu ôm đầu ngã xuống giường.

...

"Tống Tiêu, mày đúng là một người anh tốt, ngay cả đứa em gái nhu nhược cũng bắt nạt, hả?" Bốn thiếu niên nhuộm đầu vàng chóe vây chặn Tống Tiêu trong ngỏ tắt.

"Nhìn cái gì? Tiểu Tranh đã nói cho bọn tao hết rồi, mày lấy tiền tiêu vặt của Tiểu Tranh, còn đánh em ấy! Tao rõ ràng nhìn thấy vết xanh tím trên đùi Tiểu Tranh." Một người cao kều trong đó nhe răng cười nói.

"Thằng nhóc này, thế mà đi nhìn đùi con gái người ta?"

"Không, tao thấy gần trên đầu gối mà, ha ha."

Bốn nam sinhh cười đùa vài câu rồi đưa tay đánh Tống Tiêu. Tống Tiêu muốn phản kháng nhưng căn bản không thể khống chế được thân thể, bị bốn người họ đẩy ngã ra đằng sau, chỉ cảm thấy đầu bị đập vào thứ gì đó. "Bang..." một tiếng, trước mắt chính là một mảnh tối đen, lại mở mắt ra, vẫn là căn phòng màu xanh da trời kia.

Tống Tiêu ngồi xuống day day thái dương, hình ảnh vừa rồi chính là ký ức trước đây của khối thân thể này. Thứ nữ này đúng là lớn mật, dám cấu

https://thuviensach.vn

kết với người ngoài hành hung anh ruột của mình. Tống Tiêu đem khung ảnh trong ngực trả về chỗ cũ, đứng dậy đi đến phòng tắm, mở vòi sen tắm rửa một cái, lại quen thuộc tìm được vị trí của máy sấy.

Tống Tiêu cầm máy sấy tóc có chút sửng sốt nhưng lại lập tức thoải mái, thân thể khôi phục một ít ký ức, đối với căn phòng đã dần cảm thấy quen thuộc rồi.

Đợi Tống Tiêu thay quần áo xong đi xuống lầu, dì Trần cũng đã chuẩn bị xong cơm chiều.

Bàn ăn dài phong cách Châu Âu, Tống Tử Thành ngồi ở vị trí chủ thượng, cầm một tờ tin tức giải trí lật xem. Tống Tiêu gật đầu chào hỏi hắn, vô cùng tự nhiên ngồi vào vị trí bên trái của Tống Tử Thành, Đại Ngu lấy tả vi tôn(*), làm con trai trưởng trong nhà, lại không có trưởng bối, Tống Tiêu đương nhiên phải ngồi bên trái vị trí chủ thượng.

(*): Lấy phía bên trái là vị trí tôn quý.

Tống Tử Thành ngẩng đầu, thấy con trai ngồi bên cạnh mình, không khỏi có chút kinh ngạc vui mừng. Trước kia đứa nhỏ này rất quái gở, luôn ngồi cách xa hắn, thậm chí là ngồi ở đầu bên kia một mình một đĩa mà ăn, dần dà cũng làm lòng hắn nguội lạnh. Không có cha mẹ nào không muốn gần gũi con của mình, Tống Tử Thành cười nói: "Đã quen sử dụng đồ vật trong phòng chưa?"

Tống Tiêu nhìn thoáng qua Tống Tử Thành, hơi hơi cuối đầu, kính cẩn nghe theo mà đáp: 'Hồi phụ thân, con nhìn thấy những thứ kia, có thể nhớ lại một ít cách dùng."

Tống Tử Thành nhìn thấy động tác của con trai, khó hiểu mà cảm thấy thực thoải mái, cứ như vậy chuyên chú nhìn Tống Tiêu trả lời vấn đề của hắn, động tác hơi hơi cuối đầu cũng không có vẻ nhát gan, ngược lại làm cho Tống Tử Thành cảm nhận được sự tôn kính: "Vậy thì tốt quá, ba còn lo

https://thuviensach.vn

con mấy ngày nay không dùng được những đồ điện tử, tháng sau vào nhập học sẽ thấy không quen."

Thành tích học tập của Tống Tiêu quá kém, không thi đậu trung học phổ thông, thật may là Tống gia có tiền, bỏ ra chút tiền là có thể vào trường tư nhân. Ngoại ô thành phố A có trung học Thánh Mông, có tiếng là trường học quý tộc, chất lượng dạy học không thua gì trường học công lập tốt nhất thành phố A. Nhưng bởi vì học phí quá cao cho nên bên trong chỉ có hai loại học sinh, một loại là học sinh thành tích cực kỳ ưu tú được nhận học bổng, có thể miễn học phí, chỉ cần trả tiền sách vở và nơi ở, một loại là con nhà giàu thành tích không cần tốt, chỉ cần giao một khoản học phí kết xù là được.

Khâu Minh Diễm cùng Tống Tranh xum xoe đi phòng bếp giúp đỡ bưng cơm, đi ra nhìn thấy Tống Tiêu ngồi bên cạnh Tống Tử Thành, không khỏi liếc nhìn nhau.

Tống Tranh bưng một chén thuốc đi đến trước mặt Tống Tiêu, e e sợ sợ mà nói: "Anh, thuốc của anh."

Tống Tiêu hơi hơi nhíu mày, đưa tay vững vàng tiếp được bát thuốc kia: "Ngồi xuống ăn cơm, đây không phải chuyện em nên làm." Thứ nữ cũng là tiểu thư trong nhà, sao có thể làm việc hạ nhân?

Vốn định dựa vào cái này để lôi kéo sự đồng tình trước mặt Tống Tử Thành, lại không ngờ đến Tống Tiêu sẽ nói như thế, làm cho Tống Tranh nhất thời quên từ. Tống Tử Thành rất là vui mừng cười cười, con trai sau khi tỉnh lại thật sự là hiểu chuyện, đã biết nghĩ cho em gái rồi.

Khâu Minh Diễm đặt đồ ăn lên bàn, vội vàng nói: "Nhìn xem, anh trai biết đau lòng cho em gái rồi, Tiểu Tranh con nhanh ngồi xuống đi, để mẹ làm được rồi."

https://thuviensach.vn

Chờ Khâu Minh Diễm đem món ăn cuối cùng dọn lên bàn, Tống Tiêu mở miệng nói: "Đi xuống đi, nơi này không cần dì hầu hạ." Điều kiện trong nhà không tốt, để thiếp bưng trà rót còn được, nhưng y cùng phụ thân ăn cơm, thiếp ở bên cạnh thì không thích hợp.

==========

Tiểu kịch trường:

Ngư Đường: "Hoàng hậu, trẫm ở hiện đại học được một kỹ năng mới."

Tiêu Tiêu: "Cái gì?"

Ngư Đường: "Vặt lông chim!"

Tiêu Tiêu: "Có lợi ích gì sao?"

Ngư Đường: "Có thể cho ta lên sân khấu sớm một chút" (tà mị cười).

Chim nhỏ: "Hết chương này là xuất hiện, tôi lấy lông chim ra thề!" QAQ

https://thuviensach.vn

HOÀNG THƯỢNG ĐỪNG NGHỊCH

Lục Dã Thiên Hạc

www.dtv-ebook.com

Chương 5: Ngồi Cùng Bàn.

Edit + Beta: Như Heo.

Chương 5: Ngồi cùng bàn.

Lúc đầu Khâu Minh Diễm còn chưa hiểu rõ ý của Tống Tiêu, ước chừng sửng sốt năm giây "máu mới kịp lên não", nhất thời tức giận đến tay chân phát run.

"Tống Tiêu, anh có ý gì! Anh coi mẹ tôi là nha hoàn sao?" Tống Tranh ngồi một bên lập tức hét ầm lên.

Trên mặt Tống Tử Thành có chút không nhịn được, một bên cảm thấy bộ dáng con trai vênh mặt hất hàm sai khiến rất buồn cười, một bên cảm thấy lời này hơi quá đáng, cho nên phải lên tiếng hòa giải: "Tiêu Tiêu, nói chuyện kiểu gì vậy! Minh Diễm, em đừng so đo với trẻ con nữa, Tiêu Tiêu còn mất trí nhớ mà, ngồi xuống ăn cơm đi."

"Tiêu Tiêu, dì biết con không thích dì, nhưng dù sao con cũng đã mười lăm mười sáu tuổi rồi, sao con lại..." Khâu Minh Diễm ngồi xuống thở hổn hển hai cái, vẫn là nhịn không được mở miệng nói vài câu, nói xong còn giả vờ cuối đầu lau lệ.

Tống Tiêu nhìn Khâu Minh Diễm vừa ngồi xuống vừa khóc, mày nhăn càng chặt hơn, quay đầu nói với Tống Tử Thành: "Phụ thân, thiếp sao có thể ngồi cùng bàn với gia chủ..."

https://thuviensach.vn

"Tống Tiêu!" Tống Tử Thành quát bảo ngưng lại, thế nhưng vừa nhìn thấy con trai mím môi, Tống Tử Thành lại có chút hối hận vì đã quá lớn tiếng. Trước kia Tống Tiêu một năm cũng không nói với hắn được mấy câu, khó khi có thể cùng nhau nói chuyện như vậy, hắn không nên dọa con trai sợ hãi, "Khụ, không cho nói cái gì 'thiếp' nữa, ngày mai để thư ký Tư mua cho con mấy quyển sách bình thường đọc."

Khâu Minh Diễm bị Tống Tử Thành vức sang một, khóc cũng không nổi nữa, dù sao nàng cũng chưa có bước vào nhà người ta, không thể náo loạn trên bàn cơm, chỉ có thể âm thầm cắn răng, tính toán cơm nước xong lại tìm Tống Tử Thành khóc lóc kể lễ một phen, thuận tiện nhắc đến việc hôn sự.

Trong nhà không có quy tắc, nếu gia chủ không thèm để ý, Tống Tiêu cũng không muốn quản nữa, bưng bát cơm lên nghiêm túc ăn. Tống Tiêu vốn xuất thân dòng dõi thư hương, quan cư tam phẩm, sau lại thành hoàng tộc, tự nhiên dưỡng ra một thân quý khí, động tác ăn cơm tao nhã thanh quý, cảnh đẹp ý vui.

Hai mẹ con một bên ăn không biết vị, nhìn Tống Tiêu đang ăn càng thêm tức giận.

Dùng xong cơm chiều, Tống Tiêu theo Tống Tử Thành vào phòng sách.

"Con trai à, kiến thức trung học cơ sở con còn nhớ rõ không?" Tống Tử Thành đem sách giao khoa đưa cho Tống Tiêu, "Còn một tháng nữa là trường học khai giảng, kiến thức cơ bản con đều quên rồi, làm sao thi khảo sát chất lượng đầu năm được đây?"

Tống Tiêu cầm quyển mở ra nhìn, cái gì mà "Phương trình hóa học... Bảng chu kỳ nguyên tố..." Thử nhớ lại những kiến thức trước đây, thật tốt... xem chã hiểu!

"Trung học Thánh Mông có cuộc thi khảo sát chất lượng đầu năm, căn cứ vào thành tích để phân lớp," Tống Tử Thành thấy bộ dáng mờ mịt của

https://thuviensach.vn

con, liền biết Tống Tiêu ngay cả sách giáo khoa cũng xem không hiểu, "Ngày mai ba sẽ kêu Tư Đạt Thư mời gia sư đến nhanh chóng bổ sung kiến thức cho con, ba đã nói chuyện với thầy hiệu trưởng xin phép cho con vào học trễ vài ngày rồi."

Gia sư? Chắc là tư thục tiên sinh, Tống Tiêu đã rõ ý của Tống Tử Thành, lập tức gật gật đầu, ngàn năm nay tri thức nhân loại phát triển theo cấp số nhân, hiện tại Tống Tiêu rất cần một giáo viên như vậy, dạy lại cho y từ đầu.

"Đa tạ phụ thân." Tống Tiêu nhìn khuôn mặt mỉm cười của Tống Tử Thành, có chút hoảng hốt, kiếp trước phụ thân chưa bao giờ quá quan tâm Tống Tiêu, chỉ là định kỳ đến kiểm tra việc học tập của y cho có lệ, nhưng bởi vì đầu óc Tống Tiêu siêu phàm xem qua là nhớ, sách nào cũng có thể đọc thuộc lòng, lâu dần phụ thân cảm thấy việc này quá dư hơi, cho nên không quản Tống Tiêu nữa.

"Con trai ngốc," Tống Tử Thành thử đưa tay xoa xoa đầu Tống Tiêu, đổi được ánh mắt kinh ngạc của đối phương, tóc ngắn sờ thật mềm mại, thấy con trai không có né tránh, nhịn không được lại sờ sờ, "Gọi là ba, đừng gọi phụ thân nữa, ba đâu có già đến thế đâu."

"Ba..."

"Ừ, con trai ngoan..."

Khâu Minh Diễm bưng chén đồ ăn khuya đứng ở ngoài cửa, nghe trong phòng truyền ra tiếng cười của hai cha con, oán hận cắn môi.

Ngày hôm sau, Tử Đạt Thư tìm được một nữ gia sư chừng hơn hai mươi tuổi, là nghiên cứu sinh của trường đại học trọng điểm tốt nhất thành phố A, gọi là Đinh Tuệ. Đinh Tuệ tranh thủ kỳ nghỉ hè đi làm gia sư để kiếm thêm học phí.

https://thuviensach.vn

Đinh Tuệ vừa vào cửa đã phát hiện đây một gia đình giàu có, không khỏi có chút thấp thỏm. Con nhà giàu rất khó hầu hạ, mấy ngày trước đã dạy qua một người, đầu tóc nhuộm vàng, vẻ mặt khinh thường, học vài ngày đã bỏ.

Tống Tiêu xuống lầu để gặp gia sư, cho nên nhờ dì Trần chọn giúp y một bộ quần áo chỉnh tề, áo sơ mi trắng và quần dài màu đen, còn cài thêm một chiếc nơ nhỏ.

[Heo: Tui đang tưởng tượng ra một bộ trang phục bồi bàn, bó tay ẻm___]

"Tiêu Tiêu, đây là cô Đinh, thạc sĩ nghiên cứu sinh đại học A," Tư Đạt Thư cười nói với Tống Tiêu đang đứng trên lầu, "Cô Đinh, đây là Tống Tiêu, Tống Tiêu vừa mới tốt nghiệp trung học cở sở."

Đinh Tuệ ngẩng đầu nhìn thiếu niên đứng trên vòng xoáy cầu thang chậm rãi đi xuống, nhất thời ngây ngẩn cả người. Thiếu niên dáng người cao ngất, nện bước thong dong, chiếc cằm tinh xảo thoáng giơ lên, không có chút vẻ ngạo mạn nào, ngược lại còn mang theo một loại quý khí hồn nhiên, ngây thơ. Trong nháy mắt đó, Đinh Tuệ cảm thấy mình đã nhìn thấy vương tử chân chính.

Tống Tiêu biết ở hiện đại nam nữ đều có thể đến trường, cho nên đối với cô gái có thể học lên thạc sĩ này rất là khâm phục, đi đến trước mặt Đinh Tuệ, gật đầu nói: "Chào cô Đinh."

"Chào tiểu vương tử." Đinh Tuệ tươi cười, thiếu niên vừa đẹp trai vừa lễ phép làm cho người ta yêu thích, chỉ cần mỗi ngày có thể nhìn thấy khuôn mặt này, bắt cô đi làm không công cũng được a.

"Mấy ngày trước Tống Tiêu nhà chúng tôi gặp chuyện ngoài ý muốn, không còn nhớ rõ chuyện trước kia nữa, phiền Đinh tiểu thư dạy từ đầu." Tư Đạt Thư thấy hai người chuẩn bị lên phòng Tống Tiêu, không yên lòng nói với theo.

https://thuviensach.vn

"Ngài cứ yên tâm." Đinh Tuệ không để ý khoát tay, một giờ sau, cuối cùng cô nàng hiểu rõ cái gì gọi là "dạy lại từ đầu"!

"Phương trình bật nhất này em biết làm không? Thế, phương trình kia em biết không?" Đinh Tuệ nhìn vẻ mặt mờ mịt của thiếu niên trước mặt, giật giật tóc, đây chính là phải dạy lại từ kiến thức tiểu học a!

Đinh Tuệ lục tìm sách giao khoa từ lớp một cho tới lớp chín trên kệ sách đem ra, dạy lại từ đầu.

"Ố ồ, em học rất nhanh đó, có phải đã nhớ được cái gì rồi không?" Đinh Tuệ đối với việc mất trí nhớ chỉ xảy ra trong phim truyền hình này vô cung tò mò.

Tống Tiêu ngẩng đầu khỏi trang sách liếc nhìn Đinh Tuệ một cái, tiếp tục đọc sách không để ý tới cô nàng. Nữ gia sư này cũng không tệ lắm, chỉ có điều không biết rụt rè là gì, sờ đầu y không nói, còn chăm chú nhìn y cười ngây ngô nữa chứ.

...

Thời gian nhoáng một cái trôi đi, cho dù Tống Tiêu có thể nhìn qua là nhớ đi chăng nữa nhưng kiến thức từ cấp một đến cấp hai mênh mông vô cùng, Tống Tiêu chỉ còn nước học vẹt. Đến ngày khai giảng vẫn chưa học xong kiến thức lớp chín. Đinh Tuệ nói nếu như không học kiến thức lớp chính thì lên lớp mười nghe giảng sẽ giống như đang nghe thiên thư, kiên trì giảng hết cho Tống Tiêu.

Cho nên một tuần sau Tống Tử Thành mới dẫn Tống Tiêu đến trường học báo danh.

Cuộc thi khai giảng chấm dứt từ lâu, lớp cũng xếp xong rồi, nhưng mà trường học đối với nhóm con nhà giàu bỏ tiền đến trường này tương đối khoan dung, cho Tống Tiêu một mình làm lại bài kiểm tra.

https://thuviensach.vn

Trước kia thành tích của Tống Tiêu không tốt, cho nên giáo viên phụ trách phân ban cầm tờ giấy kiểm tra bị làm đến nát như này cũng không cảm thấy có gì không ổn, cầm tờ danh sách phân lớp đến hỏi Tống Tiêu: "Em có sở trường gì không?"

"Cầm kỳ thư họa đều có thể, am hiểu nhất là thổi tiêu." Tống Tiêu nghiêm túc đáp.

Gíao viên phân lớp nhìn y, đứa nhỏ này thật không khiêm tốn, lại nhìn vị tổng giám đốc giải trí Tinh Hải đứng phía sau Tống Tiêu, viết lên danh sách phân lớp "Năng khiếu: biểu diễn", xếp vào lớp năng khiếu 10-1. Người ta dù gì cũng có ba làm trong giới giải trí, cho dù học không giỏi thì vẫn có thể vào được trường nghệ thuật như thường.

Cái gọi là lớp năng khiếu này, không phải là nơi tập hợp những học sinh ưu tú giỏi giang gì, mà là tập hợp những học sinh có năng khiếu được cộng điểm thêm và học sinh được tuyển chọn đặc biệt. Nói trắng ra là lớp học dành cho một đám con nhà giàu.

Chủ nhiệm lớp là một cô giáo hơn bốn mươi tuổi, bề ngoài thoạt nhìn rất có kinh nghiệm: "Cô họ Cổ-là chủ nhiệm lớp em, để phụ huynh giúp em thu dọn phòng ngủ đi, em theo cô lên lớp trước đã, chậm trễ một tuần rồi, không thể kéo dài thêm nữa."

Cô Cố không nói hai lời tha Tống Tiêu bước đi, lưu lại Tống Tử Thành và Tư Đạt Thư xách theo bao lớp bao nhỏ sững sờ tại chỗ. Hiệu trưởng đi cùng đắc ý cười nói: "Chủ nhiệm lớp này là tôi mời từ trung học số một qua đó, rất có trách nhiệm, giao con em cho cô ấy thì cứ yên tâm."

Tư Đạt Thư nhìn bóng dáng cô giáo đi xa, khóe miệng co giật, này, này mà là giáo viên trường quý tộc cái gì, ngược lại giống y hệt cái mụ chủ nhiệm lớp liều mạng trước đây của hắn nha.

...

https://thuviensach.vn

Tống Tiêu đeo túi xách, ôm một chồng sách giao khoa mới lĩnh đi theo chủ nhiệm đến phòng học. Bây giờ là tiết tự học cho nên không có giáo viên trên lớp.

Cô Cố đứng trên bục giảng, dùng xốp bôi bảng đập đập lên bàn: "Tất cả ngẩng đầu lên coi, đây là bạn học mới Tống Tiêu vừa được phân vào lớp ta, mọi người hoan nghênh nào."

"Bốp bốp bốp bốp..." Tiếng vỗ tay thưa thớt vang lên, cô Cố bảo Tống Tiêu lên tự giới thiệu.

"Chào mọi người, tớ là Tống Tiêu, lần đầu gặp mặt, sau này mong mọi người giúp đỡ nhiều hơn." Trung học Thánh Mông có đồng phục thống nhất, là tây trang cách điệu, áo sơ mi trắng mặc trên người Tống Tiêu, chẳng hiểu sao làm cho người ta cảm thấy rất giống lễ phục.

Trong lớp yên tĩnh vài giây.

"Móa, lòi ở đâu ra con mọt sách vậy, đã vậy còn học cùng lớp nữa chứ..." Nam sinh ngồi đầu bàn khinh thường bĩu môi.

"Đẹp trai quá đi!" Một nữ sinh nhịn không được thốt lên, trong lớp lập tức rần rần hưởng ứng, đem câu nói của nam sinh vừa nãy quăng lên chín tầng mây.

"Má ơi má ơi, cậu nói hắn với lớp trưởng ai đẹp trai hơn hả?"

"Phong cách hai người hoàn toàn khác nhau mà, cậu ta rõ ràng thuộc loại hai: thiếu niên ôn nhu nha, hí hí..."

"Im lặng!" Cô Cố trung khí mười phần rống lên, cả lớp lập tức yên tĩnh trở lại, "Còn mấy chỗ trống, em tự chọn một chỗ đi. Sắp hết tiết rồi mấy đứa còn không tranh thủ làm bài tập, rãnh rỗi lắm phải không?"

https://thuviensach.vn

Tống Tiêu đưa mắt nhìn quanh một vòng, bởi vì là trường quý tộc cho nên sỉ số mỗi lớp không nhiều, chừng ba mươi ba mấy người, hai bàn xếp cạnh nhau, mỗi bàn một người. Trong lớp còn dư ba chỗ, đều có bạn cùng bàn rồi. Một chỗ là nam sinh đeo kính mắt thật dày, cơ mà đầu tóc bóng lưỡng, vừa nhìn là biết mấy ngày chưa gội đầu; một chỗ là nữ sinh hai mắt sáng lòe lòe, đang nhìn Tống Tiêu không chớp mắt...

Bạn học ngồi cùng bàn mà không gội đầu là Tống Tiêu chịu không nổi rồi, nam nữ thụ thụ bất thân, ngồi cùng nữ sinh cũng không thích hợp, chỉ có thể đưa ánh mắt chuyển qua vị trí cuối cùng.

Đó là một nam sinh cao kều thoạt nhìn rất sạch sẽ, bởi vì hắn vẫn luôn ghé vào trên bàn ngủ say cho nên không thấy rõ mặt mũi, chỉ có thể thấy một cái ót anh tuấn với chiếc cổ thon dài trắng nõn.

Tống Tiêu đi qua ngồi bên cạnh hắn.

Cảm giác có người tới gần, cái người ngủ đến trời đất mù mịt nháy mắt tỉnh táo lại, ngóc đầu nhìn kẻ vừa bén mảng đến đây, trùng hợp Tống Tiêu cũng quay đầu qua. Trong nháy mắt nhìn thấy đối phương, cả hai đồng thời ngây ngẩn cả người.

Tống Tiêu nhìn dung mạo thiếu niên trước mặt, thiếu chút nữa đã rơi nước mắt. Mày kiếm, mắt sáng, môi mỏng, đúng là khuôn mặt tuấn mỹ vô song của Cảnh Nguyên đế!

==========

Tiểu kịch trường:

Ngư Đường: "Biết ngồi cùng bàn nghĩa là gì không?"

Tiêu Tiêu:" Là gì?"

https://thuviensach.vn

Ngư Đường: "Bàn giống như giường, ngồi cùng bàn nghĩa là ngươi cũng muốn nằm cùng giường với ta."

Tiêu Tiêu: ...

Cô giáo Cổ: (╰_╯)#

https://thuviensach.vn

HOÀNG THƯỢNG ĐỪNG NGHỊCH

Lục Dã Thiên Hạc

www.dtv-ebook.com

Chương 6: Lớp Trưởng.

Edit + Beta: Như Heo.

Chương 6: Lớp trưởng.

So với bộ dáng thành thục lạnh lùng năm ba mươi tuổi thì dung mạo này trông thật non nớt, nhưng Tống Tiêu đã ở cùng hắn mười năm trời, tuyệt đối không nhận lầm được.

Đúng lúc này chuông tan học vang lên, cô Cố xoay người rời khỏi phòng, cả lớp mắt đã trở nên ồn ào náo nhiệt.

"Ố, không phải chứ, cậu ta dám ngồi cạnh lớp trưởng kìa tụi bay..." Mấy đứa trong lớp bắt đầu rì rầm.

"Tụi mày đoán coi nó sẽ bị đánh sau mấy phút?"

"Cha mẹ ơi, lớp trưởng nhúc nhích rồi kìa!"

Một đám nam sinh bu đầu lại chuẩn bị xem kịch vui, các nữ sinh thì hồi hợp lo lắng thay cho Tống Tiêu.

...

Tống Tiêu nhìn người trước mắt chậm rãi ngồi thẳng dậy, một tay khoát lên trên lưng ghế, đôi mắt đen láy sâu thẳm nồng đậm tính chiếm hữu nhìn chằm chằm vào y. Tống Tiêu cảm thấy trái tim mình đang run lên, nuốt nuốt nước miếng, chậm rì rì nói: "Xin chào, tớ tên là Tống Tiêu, còn cậu?"

https://thuviensach.vn

Lúc nãy trên đường đi Tư Đạt Thư đã dạy hắn khi gặp bạn cùng lớp phải chào hỏi như vậy mới có thể cùng người ta trở thành bạn tốt được.

Đôi đồng tử đen láy của đối phương chợt co rút, môi mỏng mím thành một đường.

"Tớ là Lưu Lộ, cậu tên Tống Tiêu phải không?" Bên tai truyền đến một giọng nữ khoan khoái, Tống Tiêu quay đầu qua, nhìn thấy nữ sinh ngồi trước y xoay lại nhìn mình cười hì hì. Nữ sinh này bề ngoài trông rất đáng yêu, nhất là lúc cười rộ lên còn có thể nhìn thấy hai lúm đồng tiền xinh xinh trên má cô nàng.

"Tui là Tiền Gia Huy," Nam sinh ngồi cùng bàn Lưu Lộ cũng xúm lại góp vui, "Người anh em, tên của cậu nghe quen ghê, he he, chúc mừng cậu trở thành bạn cùng bàn với lớp trưởng nho..."

Tiền Gia Huy đang nói chuyện như sáo đột nhiên im bặt, cánh tay vừa vươn ra cũng lật đật rụt về trên miệng làm động tác kéo khóa.

"Ngu Đường," Lớp trưởng đại nhân thu hồi ánh mắt hình viên đạn trên người Tiền Gia Huy về, chậm rãi chuyển sang, tiếp tục nhìn Tống Tiêu, "Tớ tên Ngu Đường." Thanh âm của hắn trầm thấp dễ nghe, còn mang theo vài phần trong trẻo đặc hữu của thiếu niên.

Bày tay đặt dưới gầm bàn của Tống Tiêu đột nhiên xiết chặt lại, sắc mặt không có nửa điểm biến đổi, cong cong ánh mắt nói với Ngu Đường: "Rất vui được biết cậu."

Ngu Đường nhìn chằm chằm Tống Tiêu trong chốc lát, từ trong lỗ mũi khẽ "Ừm" một tiếng rồi không nói gì nữa, cánh tay gác hờ trên bàn, hai ngón tay gõ nhẹ lên bàn từng cái từng cái một.

Đây là thói quen của Cảnh Nguyên đế khi suy nghĩ về việc nào đó, hai ngón tay gác trên long ỷ vô thức gõ nhịp. Tống Tiêu nhìn hai ngón tay thon

https://thuviensach.vn

dài nâng lên rồi hạ xuống, giống như đang gõ vào trái tim mình, "cộc cộc cộc" tựa như thanh âm gian nan giãy dụa trong hy vọng mỏng manh.

Ngu Đường đột nhiên đứng dậy, một tay cắm trong túi quần, từ trên cao nhìn xuống Tống Tiêu một cái rồi xoay người bước đi. Nam sinh ngồi sau Ngu Đường cũng đứng lên, cúi đầu đi theo Ngu Đường ra khỏi phòng học,

Tống Tiêu có chút ngu người, không hiểu chuyện gì đang xảy ra.

"Quả nhiên là bị ghét rồi." Có người vui sướng khi người gặp họa mà nói.

"Ê thằng kia, mày đúng là không biết điều," Có một nam sinh lùn như nấm đi tới gõ lên bàn Tống Tiêu, " Mày tưởng ai muốn ngồi bên cạnh lớp trưởng là ngồi hả? Tao khuyên mày dọn đi càng sớm càng tốt, qua ngồi kế "chị Hoa" đó, ít ra mày còn được chết toàn thây." Nam sinh chỉa chỉa sang nữ sinh hai mắt sáng rực kia, cười xấu xa.

Nữ sinh kia sở dĩ bị gọi "chị Hoa" không phải vì nhỏ họ Hoa mà là vì nhỏ mê trai, trong lớp chỉ cần có ai có một chút tư sắc đều không thoát khỏi "ma trảo" của nhỏ, người duy nhất chị Hoa không dám đụng vào chỉ có một mình lớp trưởng đại nhân.

Chị Hoa thấy Tống Tiêu nhìn mình, hai tay lập tức ôm ngực, lắc lắc cái hông lượn tới, vẻ mặt ai oán nói: "Ai nha nha, Tống Tiêu, sao cậu không qua ngồi cùng bàn với người ta, lớp trưởng xấu lắm, cậu mà ngồi chung với hắn..."

Còn chưa nói xong đã cảm thấy sau lưng thổi tới từng trận gió đông lạnh buốt, chị Hoa lập tức cứng người lại, chỉ thấy cái vị lớp trưởng đại nhân đã đi rồi tự dưng quay lại, đầu óc còn chưa kịp phản ứng thì tay chân đã phản xạ có điều kiện mà tránh qua một bên.

https://thuviensach.vn

Ngu Đường không để ý đến những người xung quanh, giơ tay chụp lấy cổ tay Tống Tiêu lôi ra khỏi vòng vây.

"Ố la la, sắp sửa có trò hay rồi nè!" Một đám nam sinh trong lớp chen chúc qua cửa sổ nhìn ra ngoài, chuẩn bị hóng xem Ngu Đường dạy dỗ "ma mới".

"Hoàng... Ngu Đường, cậu kéo tớ đi làm gì?" Tống Tiêu bị kéo cả người lảo đảo, nghiêng trái ngã phải theo đối phương ra khỏi phòng học.

"Lấy bảng tên." Ngu Đường quay đầu tỉnh bơ nhìn Tống Tiêu.

Tống Tiêu chớp mắt mấy cái, đột nhiên loa phát thanh vang lên, giọng nói khủng bố của giáo viên chủ nhiệm truyền tới: "Các lớp trưởng năm nhất lập tức đến phòng giáo vụ nhận bảng tên mang về lớp!"

"Hừm..." Tống Tiêu há miệng thở dốc, cái chuyện này lôi đại một bạn ngồi gần cửa lớp đi là được rồi, hai người họ ngồi vị trí giữa lớp, mắc gì phải quẹo một vòng lớn trở về kéo mình đi làm chi?

"Ngồi cùng bàn là phải biết giúp đỡ lẫn nhau." Tâm trạng Ngu Đường dường như rất tốt, khóe môi hơi hơi giương lên, lại nắm cổ tay Tống Tiêu tiếp tục tha đi.

Tống Tiêu cố gắng theo kịp bước chân của hắn, sau đó quay đầu lại nhìn thoáng qua nam sinh vẫn đi theo sau bọn họ không xa. Nam sinh đó hơi thấp hơn Ngu Đường một chút, đi đường mà vẫn cúi đầu, hô hấp rất nhẹ, nếu không phải ngay từ đầu đã nhìn thấy hắn, chỉ sợ là Tống Tiêu cũng không phát hiện có người theo dõi mình. Nam sinh ngẩng đầu lên nhìn Tống Tiêu nhưng không có ý chào hỏi, lại tiếp tục cuối đầu xuống duy trì khoảng cách ba bước với Ngu Đường.

"Cậu ta là Độc Cô Ám" Ngu Đường nói ra một cái tên kỳ quái rồi thì không cho Tống Tiêu quay đầu lại nữa, bắt y nhìn thẳng phía trước cẩn

https://thuviensach.vn

thận đi đường.

...

Trung học Thánh Mông là năm tòa nhà nối liền nhau tạo thành khu phòng học chính, mỗi tòa nhà được nối liền với nhau bằng các dãy hành lang được thiết kế tinh xảo, phòng giáo vụ nằm ngay trước ký túc xá ba tầng, bọn họ chỉ cần đi thẳng qua là được.

Khi đến nơi phát hiện rất nhiều người đã đứng trong phòng giáo vụ rồi, lớp trưởng các lớp cầm tờ danh sách học sinh so sánh với lại bảng tên được phát, dù sao vừa mới lên làm lớp trưởng không bao lâu, việc này cũng có thể coi là trọng đại, cho nên lớp trưởng các lớp ai nấy đều cẩn thận nghiêm túc.

"Năng khiếu 10-1." Ngu Đường đi tới trước mặt thầy giáo chia bảng tên báo tên lớp, sau đó nhận được một cái thùng các-tông nhỏ.

Phòng giáo vụ chỉ có duy nhất một cái bàn lớn, lớp trưởng mấy lớp kia đã chen chật cứng xung quanh rồi, Ngu Đường vứt một ánh mắt ra hiệu cho Độc Cô Ám, gia hỏa kia đang cúi đầu nhanh chóng lẻn vào trong đám người, ngay lúc Tống Tiêu còn chưa kịp nhìn rõ chuyện gì đang xảy ra thì trong đám đông đã xuất hiện ra một khoảng trống.

Ngu Đường đặt thùng các-tông lên bàn, đen danh sách lớp đưa cho Tống Tiêu ý bảo y đi đối chiếu lại danh sách với bảng tên.

Tống Tiêu nhìn mấy lớp trưởng lớp khác, bọn họ đa số đều dẫn theo bạn học tới, nhưng mà một người đọc tên trong danh sách một người kiểm bảng tên, còn đằng này ngược lại, Ngu Đường giao tất cả cho mình. Bĩu môi, cúi đầu cẩn thận xem danh sách một lần sau đó ném qua một bên, bắt đầu tiến hành phấn chia.

https://thuviensach.vn

Những bảng tên này đều được làm bằng kim loại, mặt trên có khắc huy hiệu trung học Thánh Mông viết tắt là chữ "S-M", bên dưới viết rõ ràng tên và mã số học sinh.

Tống Tiêu kiểm tra mã số trước, thấy mã số không có vấn đề gì mới tiếp tục kiểm tra họ tên, trong lúc đó chưa từng nhìn lại danh sách một lần nào cả.

Ngu Đường đứng bên cạnh, con ngươi thâm trầm nhìn Tống Tiêu.

...

"Ở đây có bảy mươi hai đóa hoa, mỗi đóa phía dưới đều có một câu thơ, các khanh đã xem qua một lần rồi, lát nữa trẫm chọn đóa nào các khanh phải đối được câu thơ trong đóa hoa đó, người thắng nhiều nhất sẽ được trẫm ban thưởng hậu hĩnh." Lộc Minh yến cảnh xuân như mộc, tiên đế cười thoải mái, cầm lấy một đóa hoa mẫu đơn.

"Nam quốc hữu giai nhân, dung nhan tựa đào lý." Không đợi mọi người kịp phản ứng, tiểu Trạng Nguyên trẻ tuổi đã thản nhiên mở miệng.

Thơ ghi dưới hoa lại không có chút liên quan gì tới hoa, vô cùng khó nhớ, vài tên tiến sĩ muốn thể hiện nghĩ đến đầu đầu mồ hôi cũng không nhớ ra, vậy một tiểu trạng nguyên chưa đầy mười bảy tuổi kia ung ung nhàn hạ, hỏi câu nào đều đáp câu đó, mỗi lần trả lời đúng một câu, cặp mắt xinh đẹp đó sẽ lập tức cong lên.

"Lão Thất, ngươi cũng chọn một đoá đi." Ngu Cẩm Đường đang ngây ngẩn nhìn tiểu Trạng Nguyên bị thanh âm phụ hoàng vang lên bên tai làm cho bừng tỉnh.

"Vâng, phụ hoàng." Đưa tay cầm lấy một đóa hải đường, trực tiếp đưa tới trước mặt Tống Tiêu.

https://thuviensach.vn

Tiếu Trạng Nguyên mắt cười cong cong khẽ sửng sốt, hai tay tiếp nhận đóa hoa hải đường màu sắc diễm lệ, dùng thanh âm trong sáng dễ nghe cười nói: "Người xưa không biết đã nơi nào, đào hoa như trước cười xuân phong."

Người xưa không biết đã nơi nào, đào hoa như trước cười xuân phong...

...

"Xong rồi," mắt cười cong cong xuất hiện ngay trước mắt, còn có một tấm thẻ kim lọai, "Đây là của cậu."

Ngu Đường nhận lấy bảng tên của mình: "Của cậu đâu?"

"Ở đây." Tống Tiêu cười lấy ra cái của y, Tống Tiêu rất thích trò ghi nhớ đồ vật này, cho nên lúc nãy bị lớp trưởng sai khiến cũng không cảm thấy không vui.

Ngu Đường đưa tay lấy tấm thẻ khắc tên "Tống Tiêu", hai ba cái xé đi lớp vỏ ni-lon bên ngoài, mở kim băng mặt sau ra tự tay cài lên ngực trái Tống Tiêu.

Bởi vì khoảng cách giữa hai người quá gần gũi, mùi hương bạc hà thơm ngát trên người thiếu niên xông vào mũi làm cho Tống Tiêu cứng người lại.

"Đứng yên." Ngu Đường nói một câu, hình như không thường làm việc này cho nên ghim vài lần mới dính được, sau đó đem tấm thẻ kim loại khắc hai chữ "Ngu Đường" nhét vào tay Tống Tiêu.

"Hửm?" Tống Tiêu khó hiểu ngẩng đầu nhìn hắn.

Ngu Đường cau mày: "Ngẩn người làm cái gì, mau... đeo vào cho tớ."

==========

https://thuviensach.vn

Tiểu kịch trường:

Tiêu Tiêu: "Hoàng Thượng, sao lại bắt ta đeo cái này?"

Ngư Đường: "Đeo cẩu bài này, ngươi chính là người của trẩm."

Tiêu Tiêu: "... Ta không thể đeo cho ngươi cái này, đây là đại bất kính."

Ngư Đường: "... Gâu!"

[Heo: Tui đang tự hỏi cái chữ "Gâu!" này phải chăng chính là tiếng lòng của mọi trung-khuyển-công? Hử?]

https://thuviensach.vn

HOÀNG THƯỢNG ĐỪNG NGHỊCH

Lục Dã Thiên Hạc
www.dtv-ebook.com

Chương 7: Ăn Cơm.

Edit + Beta: Như Heo.

Chương 7: Ăn cơm.

Tống Tiêu lặng lẽ nhìn thoáng qua biểu cảm trên mặt Ngu Đường, phát hiện người nọ bày vẻ mặt không kiên nhẫn, nhưng trong mắt lại có vài phần chờ mong, không khỏi bật cười. Tống Tiêu thầm nghĩ quả nhiên là trẻ con, đeo bảng tên thôi mà cũng vui vẻ như vậy, Cảnh Nguyên đế trước kia không có dễ dỗ như vậy đâu...

Mở bao bì ra, bắt chước động tác lúc nãy của Ngu Đường cài lên cho hắn. Mùa hè mặc áo sơ mi mỏng manh, nhiệt độ cơ thể thiếu niên tỏa ra hơi nóng hầm hập. Tống Tiêu cẩn thận kéo lớp vải ra một chút vậy mà ngón tay vẫn cách lớp vải mỏng manh chạm vào thân thể người nọ, hô hấp lập tức tắt nghẹn, lật đật cài bảng tên, vừa chạm vào đã tách ra như phải bỏng.

Trước kia Ngu Cẩm Đường rất thích để Tống Tiêu giúp hắn cài thắt lưng, cài ngọc bội, cho nên Tống Tiêu làm việc này vô cùng thuận tay.

Ngu Đường cúi đầu nhìn bảng tên trước ngực, nhịn không được mỉm cười, sau đó nhanh chóng thu hồi lại, bày ra cái vẻ mặt như tảng băng trôi của mình, ký tên vào bảng xác nhận đã nhận bảng tên rồi bắt Tống Tiêu ôm cái thùng nhỏ theo hắn đi về lớp.

Trong thùng đựng ba mươi mấy cái bảng tên, cũng không nặng lắm, Tống Tiêu nhắm mắt theo đuôi Ngu Đường trở lại lớp học.

https://thuviensach.vn

...

Lúc này cũng sắp bắt đầu tiết kế tiếp, cũng là tiết học cuối cùng của buổi sáng, vẫn là tiết tự học, thế nhưng mà từ xa nhìn vào phòng học lại thấy một cái đốm sáng đang lắc lư qua lại trên bục giảng.

Ngu Đường liếc mắt lên bục giảng một cái rồi mang theo Tống Tiêu đi vào từ của sau trở lại chỗ ngồi của mình.

Vào trong rồi Tống Tiêu mới nhìn rõ cái đốm sáng kia thì ra chính là đỉnh đầu của thầy giáo dạy toán. Thầy giáo dạy toán bị hói đầu, tóc mọc xung quanh thưa thớt như cái tổ chim. Tiết này là tiết tự học cho nên thầy giáo lại đây giảng cho mọi người hai bài tập mẫu.

Trường mới khai giảng được một tuần, bây giờ đang học "Tập hợp số", Tống Tiêu nhìn mấy cái dấu móc ngoằng ngèo trên bảng đen đến quáng mắt, chỉ có thể lôi sách giáo khoa ra xem lại từ đầu.

"Số này... Nhìn lên bảng!" Thầy dạy toán giảng được một nửa thấy có mấy học sinh trong lớp không chịu nghe giảng cho nên lấy tay vỗ lên bàn, cả lớp hầu như đều hoàn hồn nhìn lên bảng, chỉ có duy nhất một người vẫn còn cúi đầu chưa "tỉnh". Vậy nên thầy giáo dạy toán đành phải xuất ra tuyệt chiêu sở trường của mình -- "cách không chọi trúng đầu."

Một viên phấn trắng nho nhỏ bay vút theo hình đường cong Pa-ra-bôn mang theo cơn thịnh nộ cuồng quét vạn quân của thầy giáo, thẳng tắp bay về hướng Tống Tiêu.

"Bộp--!" Trước khi viên phấn bay tới tiếp xúc thân mật với đỉnh đầu Tống Tiêu đã bị một bàn tay thon dài vững vàng tiếp được.

"Thưa thầy, cậu ấy vừa nhập học cho nên nghe không hiểu." Ngu Đường thản nhiên nhìn ánh mắt phẫn hận của thầy giáo nói, sau đó tùy tay ném một cái, viên phấn vững vàng đáp trở lại hộp phấn.

https://thuviensach.vn

"A, đẹp trai quá!" Có nữ sinh nhỏ giọng cảm thán.

"Thì ra là học sinh mới, nhưng mà cho dù không hiểu cũng phải chịu khó nghe một chút chứ, đề này tôi đã giảng trước một lần rồi." Bởi vì mỗi thầy giáo phải dạy hai lớp, mới vào học được một tuần, thầy giáo chưa quen mặt hết những học sinh, cho nên không chú ý tới học sinh mới là chuyện bình thường. Thầy toán không khỏi có chút ngượng ngùng, vội ho một tiếng rồi tiếp tục giảng bài.

Tống Tiêu mờ mịt ngẩng đầu, không hiểu chuyện gì đang xảy ra.

Nhanh chóng giảng xong hai bài tập, dặn dò các bạn học nhanh chóng hoàn thành bài tập trên lớp buổi chiều nộp, giáo viên dạy toán mỹ mãn sờ cái đầu bóng loáng của mình, xoay người đi ra khỏi phòng học.

...

"Tư thế bắt phấn hồi nãy của lớp trưởng thiệt là đẹp trai chết người!" Một nữ sinh nhỏ giọng thì thầm với cô bạn cùng bàn.

"Chính xác, nhìn y chang cao thủ võ lâm luôn á." Nữ sinh ngồi cùng bàn gật đầu lia lịa.

"Ngồi cùng lớp trưởng thì ra còn có lợi ích này, ngao, có lớp trưởng ngồi bên cạnh, mẹ tớ không cần lo lắng con gái cưng bị chọi phấn nữa rồi." Hai nữ sinh hưng phấn bàn tán.

Người trong lớp bắt đầu nhỏ giọng nghị luận, nháy mắt giống như bầy ong vỡ tổ.

Ngu Đường đứng lên, nâng cằm ý bảo Tống Tiêu ôm thùng các-tông đi theo mình lên bục giảng, đôi mắt lạnh lùng lia thẳng xuống dưới.

Lớp học vừa mới náo nhiệt lập tức lặng như tờ.

https://thuviensach.vn

"Cậu phát đi." Ngu Đường bảo Tống Tiêu đặt cái thùng lên trên bục giảng, còn mình thì nhạn hạ đứng một bên nhìn Tống Tiêu chia bảng tên.

Tống Tiêu ngẩn người, thời gian giống như quay về thời điểm tuyển tú nữ năm đó. Vừa mới cưới hoàn hậu, triều thần liền đề nghị tuyển tú nạp phi, vòng tuyển tú thứ nhất, Hoàng Thượng có thể trực tiếp phát bài tử cho các tú nữ địa vị trong nhà cao hoặc là đặc biệt sinh đẹp. Cảnh Nguyên đế nhìn thoáng qua đám oanh oanh yến yến bên dưới, không chút kiên nhẫn, trực tiếp ném bài tử qua cho Tống Tiêu, rồi kèm thêm một câu "Ngươi phát đi."

Cúi đầu nhìn bảng tên khắc hai chữ "S-M" trong tay, Tống Tiêu bật cười, đây là phát bảng tên cho bạn học có phải là tuyển tú nữ đâu.

Sắp xếp bảng tên xong, Tống Tiêu dựa theo thứ tự gọi từng người một lên nhận thẻ. Lúc nãy đã nhớ rõ họ tên rồi, hiện tại phát thẻ lại thuận tiện đối chiếu mặt mọi người, cho nên chỉ trong chốc lát đã xem như nhớ mặt cả lớp. Mà những người khác bởi vì việc này cũng bớt được phần nào cảm giác xa lạ đối với bạn học mới.

Mọi người háo hức bắt đầu đeo bảng tên lên, còn Tống Tiêu thì trở lại chỗ ngồi chăm chú làm bài tập.

Bài tập trên lớp cũng không quá khó, chỉ là phân loại tập hợp số. Tống Tiêu đã biết được tất cả chữ số Ả-rập và cả phương trình toán học. Chỉ cần xem sách giáo khoa một lần, trên cơ bản là có thể làm được.

Ngu Đường một tay chống đầu lẳng lặng nhìn Tống Tiêu làm bài tập.

Múa bút rất chậm, nhưng chữ viết ra xinh đẹp phi thường, ngòi bút dựng thẳng, hình thành những đường nét vô cùng tự nhiên, vô tình đem cuốn bài tập toán viết thành bảng chữ mẫu thư pháp mất rồi.

https://thuviensach.vn

Tống Tiêu viết xong bài tập, thở phào một hơi, quay đầu, liền thấy bạn cùng bàn chăm chăm nhìn mình. Ánh mắt chuyên chú kia giống hệt ánh mắt lúc Cảnh Nguyên đế nhìn y. Vốn tưởng rằng phải mất rất nhiều năm công sức mới có thể tìm được hắn, ấy vậy mà chưa đầy một tháng đã gặp lại nhau, quả là trời xanh có mắt. "Sao vậy?" Tống Tiêu có chút khẩn trương hỏi.

"Cho mượn bài tập chép đi!" Ngu Đường mặt tỉnh bơ nói.

Tống Tiêu: "..."

Ngu Đường không đợi Tống Tiêu đồng ý đã kéo vở bài tập của người ta đi, chữ viết cứng cáp hữu lực múa như bay, chẳng mấy chốc đã chép xong, sau đó ném cả hai cuốn vở qua cho Tống Tiêu, ghé vào mặt bàn ngủ tiếp.

"Bài tập làm xong nộp cho tớ đi," Lưu Lộ phía trước quay đầu lại cười tủm tỉm nói, "Tớ là tổ trưởng."

Tống Tiêu đưa hai cuốn bài tập cho cô nàng, quay đầu sang nhìn cái ót của tên kia, nhìn chăm chú nửa ngày thì ra là chờ chép bài tập à? Khóe miệng giật giật, rồi lấy sách giáo khoa ra tiếp tục đọc.

"Reng---" chuông tan học vang lên, cả lớp nửa phút trước còn đang yên tĩnh nháy mắt đã ồ ạt lao ra khỏi phòng học.

Tống Tiêu nhìn trái ngó phải không biết chuyện gì đang xảy ra.

"Nhanh, nhanh đi ăn cơm, tới chậm là tụi nó cướp hết đồ ăn ngon cho coi." Tiền Gia Huy nhắc nhở Tống Tiêu một câu, sau đó chạy như bay.

"Binh đoàn ăn cơm" chậm rãi xuất phát hướng về phía nhà ăn. Tống Tiêu nhìn thấy mọi người đều tụm năm tụm ba cùng đi, theo bảng năng tìm kiếm bóng dáng Ngu Đường, phát hiện người nọ đã đi đâu mất tiêu rồi.

https://thuviensach.vn

"Tống Tiêu, không có ai đi cùng cậu sao?" Chị Hoa chạy đến bên cạnh Tống Tiêu cười hì hì nói, "Người ta đi với cậu nha."

"Không cần." Tống Tiêu xua tay, ăn cơm cùng nữ sinh không tiện cho lắm.

"Hình như cậu chưa làm phiếu cơm mà đúng không?" Chị Hoa bám riết không tha mà nói.

"Phiếu cơm?" Tống Tiêu sửng sốt, mới nhớ tới buổi sáng cô Cố có dặn phải đi làm phiếu cơm, Tư Đạt Thư nói để hắn đi làm nhưng bây giờ chã thấy bóng dáng đâu.

"Sao đi chậm như vậy?" Thanh âm trầm thấp êm ái từ trên đỉnh đầu vang lên, Tống Tiêu ngẩng đầu bắt gặp gương mặt anh tuấn của Ngu Đường, gương mặt chưa trải qua gió sương mười phần non mịn, khoảng cách gần như vậy Tống Tiêu thậm chí còn có thể thấy được lông tơ nhỏ tí trên khuôn mặt hắn

Tống Tiêu còn chưa kịp phản ứng đã bị Ngu Đường nắm cổ tay kéo đi.

Tầng một nhà ăn đã đầy ấp người, Ngu Đường mang theo Tống Tiêu trực tiếp lên trên lầu ba. Nhà ăn của trung học Thánh Mông có ba tầng, tầng một là cung cấp cơm phần thông thường, tầng hai có rau xào, tầng ba là tự phục vụ.

Đa số con nhà giàu đều chạy lên lầu ăn. Tiệc tự chọn một lần hai mươi đồng, quẹt thẻ trước khi vào.

"Em chưa làm phiếu cơm." Tống Tiêu rút mấy tờ tiền mặt trong túi ra hỏi nhân viên công tác xem có nơi nào làm phiếu không.

Ngu Đường đem thẻ vừa quẹt xong ném cho Tống Tiêu: "Dùng của tớ."

https://thuviensach.vn

Mấy nữ sinh xếp hàng phía sau thảng thốt một tiếng: "Má ơi, giống y chang cảnh trong luôn kìa."

Tống Tiêu giật khóe miệng, y biết , đây là một bộ phim truyền hình đang "hot" gần đây, mấy ngày trước lúc Đinh Tuệ cho y làm bài thi đã tranh thủ lên mạng xem cái này.

Nữ chính nghèo rớt mùng tơi rất thích một chiếc túi nhưng lại không có tiền, nam chính tổng giám đốc móc ra chiếc thẻ hoàng kim ném qua cho nữ chính nói: "Qụet của tôi." Lúc đó Đinh Tuệ còn thổn thức, nói cái gì mà gặp được loại bạn trai như vậy sẽ liều mạng gã cho hắn ngay.

Tống Tiêu nhìn phiếu cơm có in huy hiệu trường "S-M" bự chảng trên tay, lắc lắc đầu, cái loại kịch bản gì vậy nè...

==========

Tiểu kịch trường:

Ngư Đường: "Ta muốn để cho cả thế giới này biết, "Ngư Đường" này đã bị ngươi thầu rồi."(*)

Tiêu Tiêu: "Nhà ta chỉ mở một cái gánh hát, làm sao bao nổi ao cá."

Ngư Đường: "Qụet thẻ của ta."

Tiêu Tiêu: "..."

(*):Ngư Đường chính là ao cá. Câu này là ảnh đang bắt chước Phong Đằng trong "Sam Sam đến đây ăn nè" vô cùng nổi tiếng, được cư dân mạng đùa là tỏ tình theo kiểu "đại boss style".

https://thuviensach.vn

HOÀNG THƯỢNG ĐỪNG NGHỊCH

Lục Dã Thiên Hạc

www.dtv-ebook.com

Chương 8: Ký Túc Xá.

Edit + Beta: Như Heo.

Chương 8: Ký Túc Xá.

Sảnh tiệc đứng rất lớn, cho nên không thiếu chỗ ngồi. Bàn ăn vuông bốn góc nhỏ được trải khăn vô cùng sạch sẽ.

Độc Cô Ám không biết tới từ hồi nào mà đã chiếm sẵn một chỗ ở gần cửa sổ, còn gom được rất nhiều đồ ăn ngon. Mấy món ăn được cắt tỉa hoa văn xinh đẹp đủ kiểu đã bị hắn gom vào dĩa hết rồi, nào là củ cải tỉa trang trí trên tôm chiên vàng, cần tây rắc trên chân gà hầm tương, vừa ngon miệng lại còn đẹp mắt, đâu giống một đống hỗn tạp của mấy người kia.

...

Ngu Đường mang Tống Tiêu đi qua, để y nhìn mấy món ăn trên bàn: "Muốn ăn cái gì nữa thì tự lấy đi."

Tống Tiêu thấy đồ ăn trên bàn đã chỉnh tề đầy đủ rồi cho nên chỉ lấy thêm chút trái cây tráng miệng nữa thôi nữa thôi.

Điều mà xã hội hiện đại làm cho Tống Tiêu cảm thấy hài lòng nhất đó chính là là ở đây có đủ loại hoa quả ngon ngọt. Trước kia ở Đại Ngu không phải ngày nào cũng có thể ăn hoa quả, cho dù khi y được lên làm hoàng hậu rồi thì cũng phải xem mùa nào hoặc là cống phẩm cái gì. Thường thường một quý cũng chỉ có thể ăn vài ba loại trái cây ít ỏi. Không giống như bây giờ, chẳng cần biết mùa gì, chỉ cần muốn ăn là bỏ tiền ra mua.

https://thuviensach.vn

...

Ngu Đường bưng một ly Coca lên chậm rãi hút, ánh mắt thâm thúy, quý khí thiên thành, vừa nhìn còn tưởng hắn đang thưởng thức một chung rượu ngon.

"Là ai vậy? Đẹp trai quá..." Vị trí gần cửa sổ có vài nữ sinh năm hai đến dùng bữa tình cờ nhìn thấy thiếu niên tao nhã bên kia.

"Chắc là năm nhất, đó giờ chưa từng thấy," một nữ sinh ngồi cùng bàn khác nói, "Hân Nhiên, cậu quen hắn hả?"

Lời vừa nói ra, hai người đều nhìn về phía nữ sinh còn lại. Trình Hân Nhiên cầm khăn tay lên tao nhã lau miệng, sau đó mới nhìn về phía người bên cửa sổ, ánh mắt không thể kiềm chế mà hơi sáng lên một chút, rồi sau đó giả vờ hờ hững nói: "Hai cậu không thường đến đây nên không biết, cậu ta chính là đại thiếu gia của Ngu gia, ngày nào cũng ngồi ở vị trí đó."

"Cái gì? Ý cậu là Ngu gia kia hả?" Hai nữ sinh kinh ngạc há to miệng.

"Hừ, đừng có làm tớ mất mặt, ăn cơm đi." Trình Hân Nhiên nói để hai nàng bớt làm quá đi.

"Đây mới đúng là trai đẹp năm nhất nha, so với hắn thì mấy cái "khúc cỏ khô" kia..." Lời nói còn chưa dứt thì trong phòng ăn đột nhiên xôn xao hẳn lên.

Chỉ thấy bốn nam sinh dáng người cao kều không mặc đồng phục, tóc tai nhuộm vàng, bề ngoài lạnh lùng như tảng băng.

"Oá---" có nữ sinh nhịn không được hét ầm lên.

Bởi vì bộ phim đang thịnh hành cả nước, không chỉ nữ sinh mà ngay cả nam sinh cũng xem, thế nên có người bắt chước ăn theo cũng không có gì

https://thuviensach.vn

lạ. Bốn nam sinh này là một nhóm con nhà giàu nổi tiếng trong trường, bắt chước giống như trong phim về bảo gia đình quyên tiền cho trường học để được phê chuẩn không cần mặc đồng phục.

Tống Tiêu lấy trái cây xong chuẩn bị trở về, nhìn thấy bốn người bọn họ không khỏi khựng lại, cảm thấy hình như đã gặp ở đâu rồi. Đầu bỗng nhiên choáng váng, bước chân lảo đảo thiếu chút nữa té ngã, mấy miếng thanh long trong đĩa trượt ra ngoài.

"Vèo---" bên tai truyền đến thanh âm xé gió, Độc Cô Ám nháy mắt đã xuất hiện trước mặt y, đưa tay tiếp được cái đĩa, mấy miếng trái cây vừa rơi ra được hắn hứng trọn không sót một miếng nào.

Tống Tiêu kinh ngạc, không khỏi nhìn Độc Cô Ám thêm vài lần nữa. Công phu này nếu ở Đại Ngu thì chính là cao thủ tuyệt đỉnh, nhưng mà theo y biết, võ công tuyệt học cổ xưa đã bị thất truyền từ lâu rồi mà?

Tống Tiêu trở lại chỗ ngồi, Ngu Đường mấp mấy môi định nói y đi lấy trái cây thôi mà cũng không xong, nhưng nhìn mặt Tống Tiêu xanh xao tái nhợt, câu trách cứ lên đến miệng lập tức đổi thành: "Làm sao vậy?"

"Không sao, lúc trước bị chấn động não đến giờ vẫn còn chút di chứng." Tống Tiêu day day huyệt thái dương, rồi mới quay đầu lại nhìn thoáng qua bốn nam sinh phô trương bên kia.

Ngu Đường vẫn chưa ăn cơm mà chỉ ngồi uống nước, chờ Tống Tiêu cầm đũa lên rồi mới nói một câu: "Ăn đi." sau đó mới động đũa.

Cảnh tượng quen thuộc như vậy làm cho Tống Tiêu hoảng hốt, giống như phản xạ có điều kiện tự nhiên gắp lấy một cái cánh gà bỏ vào bát Ngu Đường, mà Ngu Đường cũng thật tự nhiên gắp lên ăn, cắn một cái mới kịp phản ứng, hai người đồng thời ngây ngẩn cả người.

https://thuviensach.vn

"Món cánh gà này nhìn ngon thiệt ha." Tống Tiêu nhanh chóng gắp một cái cho mình, vùi đầu ăn.

...

Cảnh Nguyên đế không thích ăn chân gà, chỉ thích ăn cánh gà, nhưng mà hoàng đế ăn cái này sẽ bị coi là bất nhã.

"Hoàng Thượng, ăn cánh gà đi." Tại yến tiệc trong cung, thân là hoàng hậu phải tận chức trách gắp cho Hoàng Thượng những món mà người thích ăn.

Đại thần bên dưới nhìn thoáng qua nhưng lại rụt đầu không dám lên tiếng. Trong lòng thầm nghĩ hoàng hậu dám gắp cho Hoàng Thượng mấy món đầu thừa đuôi thẹo này, thật là to gan.

Cảnh Nguyên đế nhìn cái cánh gà trong bát, bất đắc dĩ nhìn thoáng qua hoàng hậu, rồi mới dùng đũa gắp lên: "Tử Đồng gắp cho, trẫm đều ăn." Sau đó vui vẻ gắp cho hoàng hậu một phần đầu cánh, một phần thân cánh.

...

Tống Tiêu gắp thức ăn cho Hoàng Thượng đã thành thói quen, trong nháy mắt quên mất đây là một ngàn năm sau, Ngu Đường cũng không giống như Ngu Cẩm Đường lúc trước chờ y gắp đồ ăn cho. Bạn học vừa mới quen biết đột nhiên đi gắp đồ ăn cho người ta, thật là đường đột, chỉ mong người nọ sẽ không cảm thấy khó chịu.

Ngu Đường chậm rãi nhai cánh gà, nhưng ánh mắt lại nhìn chằm chằm vào lỗ tai đỏ bừng bởi vì ngượng ngùng của Tống Tiêu: "Cám ơn."

Bởi vì đang là mùa hè oi bức cho nên cơm nước xong học sinh có thể trở về ký túc xá nghỉ trưa khoảng hai giờ, Tống Tiêu cảm ơn Ngu Đường mời ăn cơm xong lập tức chạy đi tìm Tư Đạt Thư.

https://thuviensach.vn

...

"Tiêu Tiêu, cuối cùng cũng tìm được con, đã ăn cơm chưa?" Tư Đạt Thư đầu đầy mồ hôi đứng trước cửa ký túc xá, ông chủ với thầy hiệu trưởng nói đi là đi, bỏ lại một mình hắn chạy đông chạy tây đi làm thủ tục, dọn dẹp ký túc xá, thật vất vả thu dọn xong mới nhớ tới việc làm phiếu cơm cho Tống Tiêu, làm xong chạy lại thì phát hiện lớp học đã trống trơn rồi.

"Ăn rồi." Tống Tiêu nhận mấy tấm thẻ Tư Đạt Thư đưa, phiếu cơm, nước là chung một thẻ, thẻ ký túc xá, thẻ ra vào trường học, thẻ mươn sách ở thư viện... tổng cộng tới bảy tám cái. Tống Tiêu đem thẻ cất kỹ sau đó đi theo Tư Đạt Thư tham quan ký túc xá.

Điều kiện ký túc xá ở trường vô cùng tốt, mỗi phòng ngủ đều có nhà tắm và nhà vệ sinh riêng, bình thường là hai người một gian. Bởi vì Tống Tiêu đến trễ cho nên bị phân tới phòng ngủ cuối cùng lớp năng khiếu năm nhất, trong phòng đã có người rồi, chính là cái bạn đeo mắt kính không chịu gội đầu xém chút nữa đã trở thành bạn cùng bàn của y ban sáng.

"Mắt kính huynh" ngồi ở trên giường liếc mắt nhìn Tống Tiêu hừ lạnh một tiếng không nói lời nào. Hắn là dựa vào thành tích mới vào trường này, học toán siêu giỏi, có cơ hội đoạt giải Olympic cho nên được xếp vào lớp sở trường, đối với mấy đứa con nhà giàu bỏ tiền đi học có chút khinh thường.

"Chào cậu, Lý Bác Văn." Tống Tiêu nhớ rõ tên mỗi người trong lớp, mỉm cười chào "Mắt Kính huynh".

Lý Bác Văn sửng sốt, không ngờ người này nhớ rõ tên của hắn, các bạn trong lớp không ai thích chơi với Lý Bác Văn, khai giảng đã được một tuần rồi mà cũng chưa có bạn học nào nhớ được tên hắn." Mắt Kính huynh" bối rối gãi đầu, làm cho gàu bay tung tóe.

https://thuviensach.vn

Trong một phòng ngủ khác, Ngu Đường nửa nằm nửa ngồi trên giường cầm cái mp5 chơi xếp gạch, Độc Cô Ám đứng bên cạnh.

"Đang ở đâu?" Ngu Đường xếp một thanh gỗ dài vào giữa khe trống, triệt tiêu một lúc bốn hàng, lúc này mới chậm rãi mở miệng hỏi.

"Phòng 531, cùng phòng với Lý Bác Văn." Thanh âm của Độc Cô Ám không giống như vẻ ngoài âm trầm của hắn chút nào, ngược lại còn có chút trầm thấp từ tính.

Ngu Đường tắt trò chơi, đầu mày nhăn lại, nghĩ tới sau này Tống Tiêu ở chung phòng với nam sinh khác, mỗi ngày bị người ta nhòm ngó thân thể, hắn liền cảm thấy bực bội khó chịu trong lòng.

"Ô, người hầu nhỏ lại tới gặp lão Đại nhà mình à?" Thanh âm huyên náo từ phòng tắm truyền đến, bạn cùng phòng Ngu Đường - Tiền Gia Huy từ trong phòng tắm đi ra, vừa lau tóc vừa nói.

Cặp mắt đen thâm thúy chiếu vào trên người Tiền Gia Huy, khẽ híp lại.

...

Buổi chiều có ba tiết vật lý, hóa học, chính trị. Tống Tiêu nghe giảng vô cùng nghiêm túc. Cô Đinh từng giảng cho y nghe về chế độ thi cử ở hiện đại, thi đại học nhìn sơ qua thì giống như thi "cử nhân" thời xưa, đều là tổ chức thi trong "châu phủ" của mình, nếu thi tốt thì có thể vào trường cao đẳng do nhà nước thành lập học - đại học. Tốt nghiệp đại học rồi thì sẽ có "Thân phận cáng bộ", cũng tức là đã có được công danh.

Không trúng cử thì sẽ không có công danh, thân phận vẫn là dân chúng bình thường. Có công danh, mới có thể thay đổi hộ tịch của mình được.

Học vẹt suốt cả tháng trời, khó mà nắm vững được kiến thức chân chính. Tống Tiêu vẫn nghiêm túc ghi chép bài vỡ mặc dù vật lý, hóa học đối với y

https://thuviensach.vn

giống như nghe thiên thư. Đầu bút cứng lại thêm một phen hao công tốn sức, cho nên Tống Tiêu viết bài vô cùng chậm.

Đang viết, trước mặt xuất hiện một cây bút lông màu đen.

Tống Tiêu nhìn ngón tay thon dài đang cầm đầu bút tinh tế kia, nhịn không được hai mắt tỏa sáng, sau đó không rõ lý do mà nhìn về phía Ngu Đường.

"Dùng cái này." Ngu Đường nhét cây bút vào trong tay y.

Tống Tiêu mở nắp bút ra, là một cây bút lông đầu mềm, nét bút mượt mà, có điều hơi nhỏ. Dùng cái này ghi chép quả nhiên thuận tay hơn nhiều, chữ viết cũng nhanh hơn.

Đang tính mở miệng cảm ơn Ngu Đường, người nọ đã đem tập của mình đưa tới: "Sẵn tiện chép dùm tớ luôn đi."

Khóe miệng Tống Tiêu co rút, biết ngay người này không có lòng tốt vậy mà.

Qua một tiết học buổi chiều giống như đi trong sương mù, ba tiết học sau chính là tiết sinh hoạt lớp. Tiền Gia Huy ủ rũ đi tìm chủ nhiệm lớp.

Lúc tan học, cô Cố gọi một mình Tống Tiêu đến văn phòng nói chuyện.

"Thành tích năm cấp hai của Tiền Gia Huy rất tốt, nhưng mà lên cấp ba lại không kịp thích ứng cho nên muốn tìm một bạn học học giỏi toán giúp đỡ..." cô Cố có chút khó xử nói với Tống Tiêu, "Cô đã phê bình em ấy nếu muốn đổi sao không chịu nói sớm, bây giờ em đã dọn vào rồi nếu như chuyển đi thì không tiện cho lắm. Cô tôn trọng ý kiến của em, nếu như em không muốn đổi thì cô sẽ đi hỏi những bạn học khác."

https://thuviensach.vn

"Không có việc gì thưa cô, em ở với ai cũng được." Tống Tiêu tốt bụng nói.

"Vậy để buổi tối cô qua ký túc xá dọn dẹp giúp em." Cô Cố nhẹ nhàng thở ra, vừa rồi thằng nhóc Tiền Gia Huy khóc lóc nỉ non mà tìm đến mình, nhất định phải dọn qua ở cùng với Lý Bác Văn, khuyên như thế nào cũng không chịu nghe.

==========

Tiểu kịch trường:

Ngư Đường: "Vợ của trẫm, há có thể cùng giường với kẻ khác."

Tiêu Tiêu: "Hoàng Thượng, giường là tách ra mà."

Ngư Đường: "Như thế nào? Ngươi còn muốn chung giường sao? Người như vầy là không giữ phu đạo!"

Tiêu Tiêu: "..."

[Heo: Tui phát hiện bạn Ngu Đường vô cùng mặt dày, vô cùng phúc hắc nha... Bản biết hết trọi rồi mà còn bày đặt giả cừu giả nai =.=]

https://thuviensach.vn

HOÀNG THƯỢNG ĐỪNG NGHỊCH

Lục Dã Thiên Hạc
www.dtv-ebook.com

Chương 9+4G.

Edit + Beta: Như Heo.

Chương 9: 4G.

Sau khi kết thúc buổi học tối, cô Cố cùng với thầy quản lý phòng ngủ đi giúp hai người bọn họ thu dọn đồ đạc. Bởi vì mười giờ là ký túc xá ngắt điện cho nên phải nhanh nhanh mới được.

Tiền Gia Huy mặt buồn rười rượi lôi kéo hành lý đi đến phòng 531, Tống Tiêu thì đi theo dì túc quản đến phòng 520.

"Được rồi đây là chìa khóa phòng dì lấy ở chỗ Tiền Gia Huy, cháu mau vào đi, sắp tắt đèn rồi đó, có đồ đạc gì thì để ngày mai hẵng dọn." Dì túc quản lãi nhãi dong dài làm cho đầu óc Tống Tiêu ong ong cả lên, nhanh chóng nói cảm ơn rồi lách mình vào phòng.

Bố cục sắp xếp phòng ngủ nam đại khái đều giống nhau, hai cái giường hình dạng khác biệt, một cái cao, một cái hơi thấp hơn chút xíu, chính giữa đặt một cái tủ đầu giường, bên cạnh là hai cái bàn học đặt song song, một cái giá sách, một bàn ăn nhỏ, tủ quần áo, còn có phòng tắm...

Không biết có phải do ảo giác hay không nhưngTống Tiêu cảm thấy gian phòng này lớn hơn một chút so với những căn phòng khác.

Bạn cùng phòng nửa nằm nửa ngồi trên cái giường cao, mặc áo t-shirt rộng thùng thình với quần đùi tứ giác, cặp chân thon dài thẳng tắp một cái

https://thuviensach.vn

dũi thẳng, một cái co lại, trên tay cầm máy chơi game, vẻ mặt nghiêm túc ngồi chơi trò xếp hình.

Trong nháy mắt Tống Tiêu cảm thấy thứ hắn đang cầm trên tay không phải máy chơi game mà là tấu chương.

"Sao lại là cậu?" Sửng sốt một chút mới kịp phản ứng, bạn cùng phòng mới của y thế mà là Hoàng Thượng!

Ngu Đường chậm rãi ngẩng đầu lên, sau đó nhìn thoáng qua đồng hồ đeo tay: "Cậu còn mười phút."

Tống Tiêu nhìn lên đồng hồ treo tường, bây giờ là mười giờ kém mười, mà giường của mình vẫn còn chưa trãi xong! Thở dài một hơi, cũng may là đồ không nhiều lắm, trước hết trãi ra giường, lấy ba bộ đồng phục, vài cái đồ lót treo vào tủ quần áo trước đã.

Bởi vì hai người dùng chung một tủ quần áo, cho nên quần áo Ngu Đường vắt bên trái, của Tống Tiêu treo bên phải.

"Cạch!" Vừa mới khép cửa tủ lại, toàn bộ căn phòng đã chìm vào bóng tối. Tống Tiêu phát ngốc vài giây mới thích ứng được với bóng tối đột ngột như vậy, đang tính xoay người thì bỗng nhiên cảm giác được có người tới gần. Lông tơ sau lưng Tống Tiêu căng thẳng dựng đứng lên.

"Cậu..." Một cánh tay ấm áp chống trên ngăn tủ, đem Tống Tiêu vậy lại ở giữa cánh tay và cửa tủ, khiến cho y không thể xoay người. Người nọ càng sáp lại gần hơn nữa, hơi thở mang theo mùi hương bạc hà khoang khoái phả vào bên tai Tống Tiêu, tâm chợt nhảy lên một nhịp.

"Lạch cạch" một tiếng, Ngu Đường ấn mở công tắc trên đỉnh đầu, toàn bộ căn phòng lại sáng trưng.

https://thuviensach.vn

"..." Tống Tiêu không khỏi co giật khoé miệng, nhìn tên kia mặt không đổi sắc trở lại trên giường mình, đồng thời rút một quyển sách ra xem. Bật đèn mà cũng không chịu nói trước cho người ta một tiếng nữa!

Trong phòng tắm truyền ra tiếng nước chảy, Ngu Đường nhìn quyển sách trên tay, đọc đi đọc lại mà cũng không vô được chữ nào, giương mắt lên lập tức phát hiện Tống Tiêu ướt sũng đi ra, một bên chà tóc, một bên nghiên cứu cái đèn khẩn cấp kia: "Cái này làm sao tắt?"

Áo sơ mi trắng dính vào thân thể, lộ ra màu sắc da thịt. Yết hầu Ngu Đường trượt lên trượt xuống một cái, đem quyển sách trong tay ném qua một bên, một tay gối lên sau đầu, nhìn Tống Tiêu nhón chân sờ soạng cái bóng đèn, hỏi "Trước đây học ở trường nào?"

"Trường Thập Thất." Tống Tiêu đụng đến công tắc, tắt đèn rồi đi đến bên giường, thoải mái duỗi thẳng tứ chi. Hôm nay là một ngày rối loạn, cuối cùng cũng có thể an nhàn một lúc rồi.

"Vậy nhà cậu ở trung tâm thành phố?" Ngu Đường đưa tay vén bức màn, nương theo ánh trăng có thể nhìn thấy người nằm trên giường đối diện.

"Ờm..." Tới nơi này một tháng rồi mà Tống Tiêu vẫn chưa ra khỏi cửa, cũng không rõ mình ở khu nào, chỉ có thể hàm hồ lên tiếng, "Phải rồi,cậu có biết bốn tên tóc vàng trong nhà ăn hôm nay là ai không?"

"Bốn tên ngu ngốc mà thôi, không cần ý đến tụi nó." Ngu Đường cười nhạo một tiếng.

Tống Tiêu nghe giọng nói trầm thấp êm tai của đối phương, không hiểu sao cảm thấy yên tâm, muốn cùng hắn nói nhiều thêm chút nữa. Đột nhiên đi đến một cái thời không xa lạ, tuy rằng ban ngày có thể tỏ ra thản nhiên, nhưng đến buổi tối lại không nhịn được cảm thấy thê lương. Hiện giờ gặp được chuyển thế của Hoàng Thượng, thật giống như lên núi tìm bảo, thế

https://thuviensach.vn

nhưng vừa mới lên núi đã gặp được bảo vật cần tìm, không cần phải đi qua núi đao biển lửa nữa.

Đáng lý ra còn muốn hỏi thêm tình huống hiện tại của Ngu Đường, muốn hỏi nhà ở đâu, trong nhà có ai, nhưng còn chưa kịp hỏi ra, Tống Tiêu đã mơ mơ màng màng chìm vào giấc ngủ rồi.

Trong phòng im lặng một lúc, "Cậu..." Ngu Đường mở miệng, còn muốn hỏi thêm điều gì đó, chợt nghe thấy một trận tiếng ngáy nho nhỏ. Ngu Đường đứng dậy đi đến bên giường Tống Tiêu, chậm rãi vươn tay, từng chút từng chút một tiếp cận gương mặt trắng nõn của người nào đó.

Lông mi Tống Tiêu có hơi run rẩy, Ngu Đường lật đật rút tay về.

Lẳng lặng đứng bên giường một lúc lâu, Ngu Đường nhắm mắt xoay người trở lại trên giường mình, kéo bức màn che lại.

Giường của Ngu Đường trên đỉnh đầu có một cái khe trượt, tùy tay kéo một cái, bức màn lập tức bao vây lại, không để cho ánh sáng bên trong lọt ra ngoài. Mở bóng đèn đầu giường, lấy ra một quyển sách thật dày, chính giữa sách còn kẹp một cái chặn giấy.

Đây là bản gốc viết bằng tiếng Anh, chặn sách được làm bằng một loại giấy dai cổ xưa, trên mặt dùng bút lông viết một câu thơ với nét bút mạnh mẽ hữu lực "Người xưa không biết đã nơi nào, đào hoa như trước cười xuân phong."

...

"Reng-- reng reng--" Năm giờ năm mươi phút sáng, phát thanh vườn trường bắt đầu vang lên. Tống Tiêu mơ mơ màng màng đứng lên, dụi dụi mắt, đi vô phòng tắm rửa mặt đánh răng, thu dọn đồ đạc xong xui đi ra thì phát hiện bạn cùng phòng vẫn còn đang vùi đầu ngủ nướng.

https://thuviensach.vn

"Ngu Đường, thức dậy," Tống Tiêu đẩy đẩy gia hỏa trên giường, không phản ứng, đành phải ngồi xuống bên giường, lay lay lay... "Mau dậy chạy thể dục." Đêm qua chủ nhiệm có dặn dò buổi chạy thể dục buổi sáng không được phép đến trễ.

"Ai, ồn ào muốn chết!" Ngu Đường đưa tay chuẩn bị đánh người, vừa lúc hé mắt thấy được mặt Tống Tiêu, cánh tay giơ lên lập tức đình chỉ giữa không trung.

"Mau đứng lên!" Tống Tiêu dùng ngón tay chọt chọt cái mặt không tình nguyện của đối phương, nhịn không được nhếch môi cười khẽ.

Ngu Đường ngồi dậy, ngu ngu mà nhìn cặp mắt cười cong cong, nhịn không được cũng cong cong ánh mắt theo.

...

Tất cả mọi người đều mặc đồng phục màu đen, cho nên bốn người mặc đồ thể thao màu vàng kim phá lệ bắt mắt.

Áo khoác màu vàng kim, quần dài màu vàng kim, cộng thêm một đôi giày thể thao cũng vàng kim nốt, trong ánh nắng ban mai đầu thu lòe lòe sáng lên.

"Oa, nhìn 4G kìa, quả thực giống y chang luôn." Chị Hoa vừa chạy vừa hét chói tai.

Tống Tiêu nhìn bốn cái "đống vàng khè" phía trước, cảm thấy hơi bị chói mắt, vội vàng chuyển tầm nhìn trở lại trên người Ngu Đường đang dẫn đầu. Bốn người này là ai, tối hôm qua Tống Tiêu đã nghĩ ra rồi, chính là bốn tên tóc vàng đánh y trong trí nhớ.

"4G, 4G!" Một nữ sinh khác cũng hét lên, làm cho bốn người kia đồng loạt quay đầu lại, người cao nhất trong nhóm quay lại hơi gật đầu với cô

https://thuviensach.vn

nàng, ba người còn lại lạnh lùng vẫy tay.

...

"4G là cái gì?" Tống Tiêu hỏi Tiền Gia Huy đang chạy bên cạnh, vẻ mặt của hắn cũng mờ mịt, đành ngoắc ngoắc chị Hoa tới hỏi.

"Nhóm này mà cũng không biết hử?" Chị Hoa bày ra dáng vẻ cao nhân đắc đạo, "Bốn cây cỏ trường Thánh Mông, chính là 4 cái Grass, gọi tắt là 4G đó!"

==========

Tiểu kịch trường:

Tiêu Tiêu: "4G là làm cái gì?"

Ngư Đường: "Lên mạng nhanh, xem video không bị giựt, lưu lượng lớn lớn lớn..."

Bốn cây cỏ: "Đây là thợi đại của 4G, trung học Thánh Mông là thiên hạ của 4G chúng ta."

Ngư Đường: "Ngu ngốc, ta có wifi, cần gì các ngươi."

[Heo: 4G cái giống gì, tui thấy giống bốn thằng khùng thì có =.=]

https://thuviensach.vn

HOÀNG THƯỢNG ĐỪNG NGHỊCH

Lục Dã Thiên Hạc
www.dtv-ebook.com

Chương 10: Họp Lớp.

Edit + Beta: Như Heo.

Chương 10: Họp lớp.

Trung học Thánh Mông có một diễn đàn trên mạng do mấy đứa con nhà giàu bỏ tiền lập ra, bởi vì trước mắt trường học còn chưa mở trang web chính thức, cho nên cái diễn đàn nho nhỏ này liền trở thành nơi tụ tập của học sinh Thánh Mông.

Danh hiệu 4G đó cũng từ đây mà ra.

Thường thì trung học phổ thông luôn nghiêm khắc hạn chế học sinh lên mạng, cho rằng việc lên mạng sẽ ảnh hưởng đến việc học, nhưng trường học tư nhân này thì không như vậy. Chẳng những mỗi tầng ký túc xá đều có một phòng máy trang bị đầy đủ các thiết bị vi tính hiện đại, mà ngay cả trong từng phòng ngủ cũng có phủ sóng wifi.

Đêm qua, một cái topic tên là được đưa lên top, nội dung bài viết so sánh tỉ mỉ bốn hoa mỹ nam trong với 4G trường Thánh Mông, ngạc nhiên phát hiện ra giữa bọ họ có rất nhiều chỗ giống nhau.

Thành phố A là một thành phố lớn, những kẻ có tiền đương nhiên cũng không ít, người quen biết rất nhiều, cho nên gia cảnh bốn tên kia nhanh chóng được moi ra. Tưởng, Thẩm, Hàn, Dương bốn gia tộc đều có tiếng tăm lừng lẫy tại thành phố A, mà 4G này lại chính là con trưởng của bốn đại gia tộc đó.

https://thuviensach.vn

...

Yêu Lảm Nhảm: "Tin tức trên mạng nói rất đúng, tui khuyên mọi người không nên chọc đến bọn họ thì hơn."

Oa Oa: "Lầu trên(*) có ý gì?"

(*): ý chỉ người vừa bình luận ở trên đó.

Chó Mực Ngu Ngu: "Đúng đó, ý gì đây?"

Yêu Lảm Nhảm: "Tui học cùng trường với bọn hắn hồi cấp hai, không ai dám đụng tới nhóm này hết, tui chỉ nói như vậy, mấy người tự hiểu đi."

Ộp-Ba Sa-Rang-Hê: "Tớ cũng từng học chung với mấy tên này nè, yên tâm, bọn họ không có đánh nữ sinh, chỉ "dạy dỗ" nam sinh mà thoai~~"

Oa Oa: "Oa oa oa, thời thượng như vậy, đúng là phiên bản ngoài đời thực của F4 rầu nha."

...

Tướng mạo anh tuấn, gia thế hiển hách, đối với nam sinh thì hung hãng nữ sinh thì ôn nhu, chẳng mấy chốc mà danh hiệu 4G nhanh chóng nổi tiếng khắp toàn trường.

Trong giờ đọc sách chị Hoa liên tục ghi tên bốn người kia vào trong tập, ghi nhiều đến nỗi Lưu Lộ cũng nhịn không được phải quay sang hỏi Tiền Gia Huy ngồi cùng bàn. Trước kia Tiền Gia Huy cũng học chung trường với bọn họ, chắc là biết không ít chuyện đây.

Tiền Gia Huy ủ rũ nói, "Cậu mau nói cho tui biết làm cách nào để "Bông tuyết ca" gội đầu, tui sẽ nói cho cậu biết 4G là cái dạng gì."

https://thuviensach.vn

"Bông tuyết ca" chính là biệt danh mọi người nhất trí dành tặng cho Lý Bác Văn, bởi vì chỉ cần hắn rung đầu một cái, "bông tuyết" sẽ lập tức bay bay bay

Cuộc nói chuyện đến đây thì lâm vào bế tắc.

...

Tống Tiêu ngồi bên này nghe nói bốn người kia gia thế hiển hách thì có chút lo lắng. "Thứ nữ" trong nhà cùng một giuộc với bốn người kia, nếu như mình còn giống như trước đây thì sẽ không tránh khỏi bất lợi, mình phải sớm phòng bị bọn họ mới được.

Buổi sáng học các môn ngôn ngữ, trọng điểm ngữ văn trung học đó là phân tích cổ văn, cái này đối với Tống Tiêu mà nói căn bản không cần học, nhưng vẫn nghiêm nghiêm túc túc nghe giáo viên giảng bài, dù sao từ ngữ cổ xưa khác biệt với hiện đại, Tống Tiêu có thể mượn việc này để luyện tập khẩu âm luôn một thể. Còn toán học còn đang dạy tập hợp số, trước mắt thì vẫn chưa có khó khăn gì cả.

Về phần ngoại ngữ, thật ra Tống Tiêu có thể đọc hiểu sách giáo khoa. Năm đó Đại Ngu cường thịnh, thường xuyên có hải ngoại phiên bang đến giao du, Tống Tiêu cũng đã học được mấy ngôn ngữ nước ngoài. Đối với Tống Tiêu xem qua là nhớ mà nói, học được vài ngoại ngữ cũng không có gì khó cả.

Nhưng là, đọc sách có thể hiểu, nhưng mà ngữ pháp thì không hiểu a! Cái gì mà "doing to doing", cái gì thêm "the" với không thêm "the", Tống Tiêu không rõ, chỉ là một ngôn ngữ thôi mà, cần gì phải phân năm xẻ bảy nó ra rồi bắt người ta học chứ.

"Được rồi, bây giờ tôi mời một bạn học lên đây đọc đoạn này." Giáo viên ngoại ngữ nói một đống ngữ pháp kỳ quái, chuẩn bị chọn người đọc đoạn văn, giương mắt liền nhìn thấy được Ngu Đường gục đầu xuống bàn ngủ

https://thuviensach.vn

đến mịch mùng trời đất, nháy mắt bẻ đôi phấn viết trong tay, lấy tốc độ sét đánh không kịp bưng tai ném về phía Ngu Đường.

"Vèo--" đằng sau bay tới một cái nắp bút, vừa vặn chạm vào đầu viên phấn, ở trên không trung đình trệ một khắc, lưỡng bại câu thương, song song rơi xuống đất.

"Là --- ai---" giáo viên ngoại ngữ bắt đầu phẫn nộ rồi, "Ai vừa ném?"

Ngu Đường bị giọng nói lớn tiếng đánh thức, thế là cau mày ngồi dậy.

"Ngu Đường!" giáo viên ngoại ngữ không tìm được chỗ xả giận, trực tiếp điểm danh, "Đứng lên đọc đoạn này cho tôi!" Đoạn này trong lời giáo viên nói có một vài từ mới, vừa nói xong, đọc hơi bị khó, giáo viên quyết định phải chú ý, nếu Ngu Đường đọc vấp chữ nào thì phải dạy dỗ hắn một trận mới được.

Ngu Đường nghe lời chậm rãi đứng lên, cầm sách sách giáo khoa trước mặt đọc: "Tấn hầu, Tần bá vây Trịnh, vô lễ với Tấn, nhị với sở cũng..."

Mặt giáo viên ngoại ngữ chớp mắt đã tái xanh.

Tiền Gia Huy dùng sức đẩy đẩy cái bàn, nghiêng đầu sang chỗ khác nháy mi trợn mắt.

Ngu Đường liếc nhìn hắn, mặt mày tỉnh bơ buông quyển sách trên tay xuống, tiện tay cầm lấy sách giáo khoa của Tống Tiêu lên. Sau đó, mọi người nghe thấy giọng nam trầm thấp êm tai chuẩn không kém gì phóng viên đài BBC, lưu loát đọc hết cả đoạn văn.

Vừa hay lúc này chuông tan học vang lên, giáo viên ngoại ngữ muốn nói cái gì đó nhưng lại nuốt trở vào, nghẹn một lúc lâu mới bỏ lại một câu: "Sau này không được ngủ trên lớp nữa." rồi hầm hừ bỏ đi.

https://thuviensach.vn

"Oa, lớp trưởng phát âm chuẩn thiệt nha!" Lưu Lộ sùng bái nhìn hắn, các bạn học xung quanh cũng đều nhìn hắn bằng ánh mắt ngưỡng mộ.

Ngu Đường không để ý đến bọn họ, dùng dư quang ánh mắt liếc nhìn Tống Tiêu bên cạnh một cái, thế nhưng không nhìn thấy ánh mắt "sùng bái" trong kỳ vọng của hắn, ngược lại trong ánh mắt đó còn che dấu không được sự cô đơn.

Bởi vì trong lơ đãng toát ra cảm giác quen thuộc, trong lòng Tống Tiêu ẩn ẩn có chút chờ đợi, thầm nghĩ có lẽ Hoàng Thượng cũng là trọng sinh giống như mình, có lẽ còn nhớ được những chuyện kiếp trước. Nhưng mà kể từ lúc nghe Ngu Đường đọc tiếng Anh lưu loát như vậy, hy vọng mỏng manh trong lòng Tống Tiêu bỗng chốc tan biến.

Bởi vì trước kia Cảnh Nguyên đế nói sao cũng không chịu học ngoại ngữ, cho rằng đó là thứ "man di điểu ngữ".

...

Ngu Đường nhìn Tống Tiêu rầu rĩ không vui, có chút luống cuống không biết làm sao, vẻ mặt túc mục nhìn xung quanh phòng một vòng, phát hiện có một nữ sinh lấy đồ ăn vặt trong ngăn kéo ra chia cho bạn cùng bàn, nữ sinh kia vốn là vẻ mặt lạnh lùng làm bài tập lập tức cười rạng rỡ, sau đó hai người liền bắt đầu vui vẻ cười nói tán gẫu về "4G".

Ngu Đường đưa tay, một trái mận đen nháy mắt xuất hiện trong lòng bàn tay hắn, Ngu Đường nhìn Tống Tiêu, chậm rãi cầm quả mận trong tay đưa qua: "Cho cậu, ăn đi."

"...?" Tống Tiêu sửng sốt, quay đầu nhìn về phía Ngu Đường, lại nhìn xuống quả mận trong tay hắn, hộc bàn người này trống trơn, trái mận chui ở đâu ra vậy? Quay đầu lại nhìn Độc Cô Ám phía sau Ngu Đường, trong lòng lại lần nữa dâng lên nghi hoặc.

https://thuviensach.vn

Tống Tiêu thích ăn quả mơ, nhưng người làm quan kiêng kị để cho người khác biết sở thích của mình, cho nên Tống Tiêu vẫn luôn kìm chế, thẳng đến sau khi tiến cung mới không cần kiên nể gì mà ăn. Cảnh Nguyên đế thấy hắn thích, thế là liền đem tất cả quả mơ trong cung đều đưa đến Phượng Nghi cung cho hắn.

Nhưng từ khi đến đây, Tống Tiêu phát hiện dường như người hiện đại không thích ăn quả mơ cho lắm, trong trường chỉ bán loại mận đen nhập khẩu này mà thôi.

"Ngu Đường, cậu..." Tống Tiêu gặm một miếng mận, nhìn hắn muốn nói cái gì, đột nhiên bị tiếng ồn ào ngoài cửa sổ đánh gãy.

Bốn nam sinh mặc áo gió đi trên hành làn, mái tóc hơi dài dùng keo vuốt ngược ra sau đầu, áo khoác định chế thương hiệu Italy cao cấp, giày da thủ công Thụy Sỹ, đạt tiêu chuẩn phong cách tổng tài tinh anh, thoạt nhìn so với bộ dạng "vàng khè" buổi sáng đẹp hơn nhiều.

"4G đến, 4G đến rồi!" Nữ sinh trên hành lang hét ầm lên, các nam sinh thì lật đật né tránh.

"Cậu cản đường của tôi." Thủ lĩnh của nhóm - Tưởng thiếu gia lạnh lùng mở miệng, ba người còn lại cũng đồng thời dừng bước chân.

Đám nữ sinh bắt đầu hào hứng cả lên, còn nhóm nam sinh thì tận lực mà trốn đi thật xa. Lý Bác Văn khó hiểu quay đầu lại nhìn bốn nam sinh không mặc đồng phục, "bông tuyết" trên đầu theo động tác của hắn mà tung bay.

"Mày..." Tưởng thiếu gia mở mắt trừng trừng nhìn gàu bay tới đậu trên áo gió của mình, cơn thịnh nộ lập tức dâng trào.

"Lớp trưởng, có người muốn đánh Lý Bác Văn kìa!" Có nữ sinh nghiêng ngã chạy đến, vừa sợ hãi vừa hào hứng chạy đến mách tội với Ngu Đường.

https://thuviensach.vn

Ngu Đường không thèm liếc mắt một cái, chậm rãi đứng dậy, đưa cho Tống Tiêu một quyển bút ký rồi kéo đi ra ngoài.

"A..." Tống Tiêu còn chưa ăn mận xong đã bị người nào đó kéo đứng lên, cuối cùng chỉ có thể đem quyển bút ký kẹp ở dưới nách, một tay bị Ngu Đường lôi kéo, một tay cầm quả mận giơ lên mà đi.

Ngu Đường hiện tại tuy rằng chỉ mới là cậu thiếu niên mười sáu tuổi nhưng khí chất uy nghi của đến vương vẫn không suy giảm chút nào, chỉ cần hắn đứng ở nơi đó, những người xung quanh sẽ không cách nào xem thường sự tồn tại của hắn được. Thế nên sự xuất hiện của Ngu Đường khiến cho những người trên hành lang vốn đang tranh cãi ầm ĩ bởi vì sự xuất hiện của hắn mà lập tức yên tĩnh trở lại.

Ngu Đường buông Tống Tiêu ra, chậm rãi đi đến. Bốn thiếu gia thấy Ngu Đường xuất hiện liền không tự giác lui về sau một bước.

...

"Lớp trưởng các lớp lập tức đến phòng giáo vụ mở cuộc họp! Lớp trưởng các lớp lập tức đến phòng giáo vụ mở cuộc họp!" Giọng nói của giáo viên chủ nhiệm bắt đầu gào thét ở trong loa phát thanh.

Ngu Đường không thèm nhìn bọn họ lấy một cái, nhìn thẳng phía trước không chớp mắt mà xuyên qua đám người đi đến phòng giáo vụ.

Nhìn Ngu Đường nghiêm trang chững chạc đi ra khỏi đám đông, Tống Tiêu không biết vì sao lại muốn cười, mới vừa gặm miếng mận chưa xong lại đột nhiên cười làm cho hàm răng có chút ê ẩm, Tống Tiêu cười đến chảy nước mắt.

Nhóm 4G cảm thấy có chút mất mặt, lạnh lùng nhìn theo ba cái bóng người đi đằng trước, đột nhiên chú ý tới Tống Tiêu đi sau Ngu Đường, bốn

https://thuviensach.vn

cặp mắt lập tức sáng lên, đây không phải là tên ngu ngốc Tống gia đó sao? Tốt quá rồi!

Họp xong trở về đã là tiết tự học thứ tư, Tống Tiêu ôm một chồng giấy để trên bục giảng, sau đó trở về chỗ ngồi của mình.

Ngu Đường kéo ghê dựa trên bục giảng ra chậm rãi ngồi xuống. Độc Cô Ám đi lên cầm phấn viết lên bảng hai chữ "Họp lớp" to đùng.

"Trường học lần đầu tiên thành lập hội học sinh, chỉ cần người nào đầu óc bình thường, hạnh kiểm khá tốt đều có thể lên đây báo danh," Ngu Đường dùng ngón tay gõ gõ lên trên chồng danh sách, "Ai muốn báo danh thì lên đây nhận một tờ, điền xong nộp cho Tống Tiêu."

Thánh Mông chủ yếu là bán sách báo giáo dục, dưới có ba trường tiểu học tư nhân, hai trường trung học cơ sở, danh tiếng đều rất tốt, trung học phổ thông Thánh Mông này chỉ mới vừa khai trương năm thứ hai, cho nên rất nhiều việc còn chưa được hoàn thiện, ví như đến giờ còn chưa có hội học sinh.

Lần đâu tiên thành lập hội học sinh là việc có ý nghĩa cỡ nào, mọi người hào hứng không thôi, nhưng mà không dám ở trước mặt lớp trưởng bàn tán xì xầm.

"Còn vấn đề gì không?" Ngu Đường nói xong nhìn quanh phòng học một vòng, không ai có ý kiến, liền đứng lên về chỗ ngồi.

Trong khi đó lớp trưởng mấy lớp khác còn đang giảng giải đến nổi nước miếng bay tứ tung, kêu gọi học sinh tham gia, thì lớp năng khiếu năm nhất đã kết thúc. Khóe miệng Tống Tiêu hơi bị co rút, buổi họp lớp này sao mà giống hệt lúc Hoàng Thượng lên triều vậy, hại y thiếu chút nữa đã đứng lên hô to: "Ngô hoàng vạn tuế vạn tuế vạn vạn tuế!" rồi.

==========

https://thuviensach.vn

Tiểu kịch trường:

Tưởng thiếu: "Tránh ra, cản đường!"

Bông tuyết ca: "Gì?" (vò đầu)

Tưởng thiếu: "Cậu làm dơ áo khoác cao cấp định chế Italy của tôi!"

Bông tuyết ca: "Để tôi chùi cho cậu nha." (tay đầy bông-tuyết)

Tưởng thiếu: "... Được lắm, cậu đã thành công lôi kéo được sự chú ý của tôi rồi đó."

[Heo: Tui mới đổi bìa truyện có ai thấy không nhể? Mấy bạn thấy bìa này hay bìa cũ đẹp hơn cho tui cái ý kiến với nha ~~ Do dạo này tui đang cuồng kiểu trai đẹp mặc sơ mi trắng á mà, hê hê--]

https://thuviensach.vn

HOÀNG THƯỢNG ĐỪNG NGHỊCH

Lục Dã Thiên Hạc
www.dtv-ebook.com

Chương 11: Lịch Sử.

Edit + Beta: Như Heo.

Chương 11: Lịch sử.

Các tổ trưởng đi lên lĩnh bảng biểu chia cho mỗi người, ai muốn gia nhập hội học sinh thì điền vào.

Trường lần đầu tiên thành lập hội học sinh, cho nên học sinh lớp 10 và 11 đều có thể tham gia, không kể tuổi tác bởi vậy người muốn báo danh rất nhiều. Ngu Đường để cho Tống Tiêu lập một bảng danh sách tập hợp tên của những người muốn báo danh.

Tống Tiêu bị Ngu Đường sai sử riết cũng quen, thế nhưng tổ trưởng Lưu Lộ đi ngang qua nhìn thấy lại nhịn không được, "Nè nè lớp trưởng, cậu không được ăn hiếp Tống Tiêu của tớ nha, chuyện gì cũng bắt cậu ấy làm, rốt cuộc ai mới là lớp trưởng đây hả?"

Tiền Gia Huy lật đật dùng khuỷu tay chọt Lưu Lộ, ý bảo cô nàng đừng nói nữa.

...

Vợ trẫm giúp trẫm lập danh sách, có cái gì không ổn? Ngu Đường hừ lạnh một tiếng, lại quay qua nhìn Tống Tiêu cúi đầu gian nan viết từng chữ, dáng dấp đáng thương... quả thật rất giống như đang bị người ta ăn hiếp nha...

https://thuviensach.vn

Tống Tiêu đang chép đến hăn say, bút bi tự nhiên bị người ta cướp mất, thế là ngẩng đầu khó hiểu nhìn Ngu Đường.

"Cậu làm bài tập đi, làm xong cho tớ mượn chép nữa." Ngu Đường ném sách bài tập qua cho người nào đó, tự mình thoăng thoắt mà chép lại danh sách.

Vấn đề ghi danh vào hội học sinh, ở những lớp khác kéo dài ít nhất hai ngày, đầu tiên là lớp trưởng tuyên truyền giảng giải, sau đó để cho mọi người có thời gian suy xét lại, thậm chí có người buổi tối còn gọi điện thoại về nhà hỏi ý kiến phụ huynh, ngày hôm sau mới đi điền đơn đăng ký. Còn lớp năng khiếu 10-1 này, tất cả gói gọn trong một tiết học, còn chưa tới thời gian ăn cơm, Ngu Đường đã đem đơn đăng ký và danh sách giao cho phòng giáo vụ xử lý rồi.

"Nhanh vậy sao?" Thầy giáo vụ đối với hiệu suất làm việc của Ngu Đường hết sức kinh ngạc, hắn không những đã chép ra một tờ danh sách, mà ở đằng sau còn đánh dấu đề nghị ai nên vào bộ nào ban nào vô cùng đầy đủ chi tiết.

Ban bộ cụ thể của hội học sinh đến bây giờ vẫn chưa được định ra, nhà trường tính toán đợi đến lúc thành lập thì sẽ tham khảo ở mấy trường khác, lập ra bộ tuyên truyền, bộ văn nghệ gì gì đó... Người gia nhập sẽ được sàng chọn lại một lần nữa, phân đến ban nào cũng là một chuyện làm cho thầy cô đau đầu nhất, mà lớp trưởng là người hiểu rõ các bạn học nhất, đề cử của lớp trưởng đương nhiên sẽ rất có gia trị tham khảo.

"Làm tốt lắm, cậu tên gì?"

"Ngu Đường." Hoàng đế bệ hạ khiêm tốn mỉm cười, xác định đã để lại ấn tượng tốt đối với hai giáo viên, liền nhanh chóng rời đi, ra vẻ muốn nhanh nhanh trở về lớp học.

https://thuviensach.vn

Ngu Đường trở lại phòng học, vừa lúc Tống Tiêu cũng mới làm bài tập toán xong, thuận tiện mò lại chép một chút, chép xong cũng vừa lúc đến giờ ăn cơm.

Trên đường đi tới nhà ăn, Tống Tiêu luôn cảm giác có người đang nhìn mình, thậm chí có người còn chỉ trỏ, nhưng đợi lúc Tống Tiêu nhìn qua thì những người đó lại làm ngơ như không có chuyện gì cả.

Ngày hôm qua Ngu Đường mời mình ăn cơm, hôm nay Tống Tiêu chuẩn bị mời lại hắn, thế là đứng trước cổng xoát vé quẹt liên tục hai lần. Kết quả, chẳng thấy đối phương có chút vui mừng nào.

"Hoàng Thượng, có gì không ổn sao?" Độc Cô Ám nhìn Ngu Đường đang cau mày, thật sự đoán không ra có chuyện gì, đành phải mở miệng hỏi.

"Trẫm sao có thể để cho vợ mình nuôi được chứ hả!" Ngu Đường ném phiếu cơm lên bàn, lửa giận bùng lên rồi.

Độc Cô Ám không biết phải làm sao, hắn không phải Tào công công, không biết cách an ủi Hoàng Thượng, hắn chỉ làm ám vệ thôi a... Yên lặng đứng ở một bên, giương mắt chút ý sự an toàn của Tống Tiêu, trong lúc đó tình cờ phát hiện phát hiện bốn tên tóc vàng cũng đang chậm rãi đi đến quầy hoa quả tráng miệng.

"Tôi thích cái này." Tống Tiêu vừa mới cầm lấy một miếng thanh long đã bị người ta một tay đoạt lấy, quay đầu nhìn qua, thấy bốn nam sinh tóc vàng mặc áo khoác đứng sau lưng mình.

"Xin cứ tự nhiên." Tống Tiêu hơi hơi cau mày, xoay ngươ đi lấy cái khác.

"Cái này tôi cũng thích." Nam sinh lại tiếp tục giật lấy miếng thanh long kia, khóe miệng khẽ cong, ánh mắt lạnh lẽo.

https://thuviensach.vn

Tống Tiêu mỉm cười, cầm lấy một miếng khác đưa lên cho hắn: "Còn muốn nữa không?" Tư thế này thật giống như đang đuổi ăn mày xin cơm vậy.

"Mày..." Vị này chính là Hàn thiếu trong nhóm 4G, hắn có một đôi mắt báo, vừa nhìn liền biết là người nóng tính. Hàn thiếu cầm miếng hoa quả trong tay ném lên bàn, thấy Tống Tiêu không có sợ hãi như trong dự đoán của mình, làm hắn tức đến muốn tắt thở nói, "Tống ngu ngốc, mày thật sự bị đánh đến mất trí nhớ sao?"

Nữ sinh rất thích ăn trái cây, cho nên lúc này khu hoa quả có rất nhiều người đang đứng xếp hàng.

"Này bạn học, nếu cậu rất đói bụng tôi có thể bỏ qua việc cậu chen ngang, nhưng nếu muốn đánh nhau thì xin thứ lỗi, tôi đây không tiếp." Tống Tiêu nói một cách nghiêm túc.

Phía sau truyền đến vài tiếng cười, một đàn chị học lớp trên mở miệng châm chọc: "Muốn đánh nhau thì đi ra chỗ khác mà đánh, ở đây người ta còn đang chờ ăn cơm này!"

"Được lắm..." Hàn thiếu giận quá hóa cười, gật đầu, "Chiều nay tan học gặp tao ở sân thể dục."

Hạ chiến thư với Tống Tiêu xong, Hàn thiếu tiêu sái xoay người rời đi, một đám em gái nhỏ sùng bái mà nhìn hắn, chịu không thấu dáng đi còn chuẩn hơn người mẫu của hắn. Lúc Hàn thiếu đi đến khu dùng cơm, dưới chân đột nhiên bị trượt một cái, "Véo--" một tiếng té lăn trên mặt đất.

"..." Mọi người lặng lẽ nghiêng đầu đi chỗ khác.

Hàn thiếu lập tức đứng lên, tức giận tung chân đá chiếc đũa trên mặt đất, không biết là tên khốn nào quăng ở đây!

https://thuviensach.vn

Lúc này Ngu Đường cầm chiếc đũa còn lại chậm rãi xiên một miếng trái cây Tống Tiêu bưng tới, cắn ăn ngon lành.

...

Giữa trưa trở lại ký túc xá, di động Tống Tiêu đột nhiên vang lên, Tống Tiêu chần chừ một chút mới nhớ được cái này sử dụng như thế nào, đứng lên tiếp điện thoại.

"Tiêu Tiêu, là ba..." bên kia truyền đến giọng nói của Tống Tử Thành, "Những chuyện trên báo chí ba sẽ tìm cách giải quyết, con cứ chú tâm vào việc học, đừng nghĩ gì hết."

"Báo chí gì ạ?" Tống Tiêu có chút khó hiểu, bên kia trầm mặc một lúc, không nói gì thêm nữa, sau đó cúp máy.

Tiết đầu tiên buổi chiều là môn lịch sử, từ thời kỳ đồ đá cho đến thời cận đại, năm nghìn năm tiến hóa của nhân loại, vương triều thay đổi, đều được tóm gọn lại trong cuốn sách này.

Tống Tiêu chưa từng xem qua sách lịch sử, lúc mở sách ra lại không tự giác lật đến trang ghi chép về Đại Ngu.

Đại Ngu trong lịch sử là một triều đại vô cùng hưng thịnh, niên đại trị vì tương đối dài, khúc mở đầu có nói rất rõ, sau tổ hoàng đế thì đặc biệt cường điệu nói về thời đại huy hoàng nhất của Đại Ngu - "Cản Nguyên thịnh thế" và "Cảnh Hoằng chi trị", trong đó còn có bức họa của Cảnh Nguyên đế vô cùng rõ ràng.

Tống Tiêu nhìn người trong tranh, cảm giác ngàn năm ngăn cách làm cho y có chút khổ sở, nhịn không được quay đầu qua nhìn Ngu Đường, đối phương cũng đang nhàm chán muốn chết lật qua lật lại sách giáo khoa.

https://thuviensach.vn

"Sao vậy?" Ngu Đường cảm giác được tầm mắt của y, dời tầm mắt qua hỏi.

"Cậu rất giống hoàng đế trong bức tranh này." Tống Tiêu chỉ chỉ bức họa Cảnh Nguyên đế, tuy rằng người trong tranh mang lưu miệng đông châu che mặt, nhưng vẫn không dấu được gương mặt tuấn mỹ trẻ trung của bậc đế vương.

Ngu Đường liếc cuốn sách trong tay Tống Tiêu một cái, rũ mắt nói: "Nhìn cậu cũng rất giống hoàng hậu."

Lưu Lộ ngồi phía trước nghe được câu này, thiếu chút nữa đã hét ra tiếng, lấy cù chỏ huých vào Tiền Gia Huy một cái. Vẻ mặt Tiền Gia Huy cũng có chút cổ quái quay đầu lại nhìn hai người họ, tất cả mọi người đều biết, "Cảnh Nguyên Đoan Tuệ hoàng hậu" là một nam nhân. Tống Tiêu vừa mới nói Ngu Đường giống Hoàng Thượng xong, tên này liền nói Tống Tiêu giống hệt hoàng hậu, này không phải đùa giỡn thì là cái gì?

Mặt Tống Tiêu lập tức đỏ lên, mặc dù mình biết đây là sự thật nhưng mà người khác không có biết đâu... Gỉa bộ giống như tò mò lật qua trang kế tiếp, lại phát hiện trang tiếp theo là "Cảnh Hoằng chi trị", căn bản không có bức họa của hoàng hậu!

Ngu Đường không biết, vẫn cứ nhìn chằm chằm bức họa trong sách giáo khoa, hỏi Tống Tiêu: "Cậu nói xem, lúc đó Cảnh Nguyên đế ban tuẫn táng cho hoàng hậu, hoàng hậu có hận hắn không?"

Tống Tiêu nhìn sách giáo khoa không hề nhắc đến hai chữ "tuẫn táng", cảm thấy hai mắt có chút chua xót, khó khăn lên tiếng: "Trên sách sử viết chiếu thư thật ra là phong hoàng hậu làm nhiếp chính vương, là do hoàng hậu tự nguyện."

Ngu Đường cười nhạo một tiếng, "Sách sử sao có thể tin được?" Hắn biết, Tống Tiêu đối với hắn là thật lòng yêu thương, nhưng mà phần tình

https://thuviensach.vn

cảm này làm sao đủ để cho Tống Tiêu tuẫn táng vì hắn được cơ chứ, là hắn buộc Tống Tiêu phải chết theo hắn! Vốn dĩ là lời nói bốc đồng nhất thời, không nghĩ rằng sau khi luân hồi còn giữ lại trí nhớ của kiếp trước, dẫn đến việc lúc này không biết làm sao để đối mặt với y.

==========

Tiểu kịch trường:

Tiêu Tiêu: "Hoàng Thượng, thật ra ngươi vẫn còn nhớ rõ có phải không?"

Ngư Đường: "Gì? Bạn học, cậu là ai vậy?"

Tiêu Tiêu: "Nếu không nhớ rõ vậy ta đây cũng không cần thị tẩm."

Ngư Đường (thâm tình nắm tay): "Hoàng hậu, cuối cùng ta cũng tìm được ngươi!"

Tiêu Tiêu: "..."

[Heo: Chương 12 lên sau một tiếng nữa nhá--]

https://thuviensach.vn

HOÀNG THƯỢNG ĐỪNG NGHỊCH

Lục Dã Thiên Hạc
www.dtv-ebook.com

Chương 12: Thần Đây!

Tống Tiêu nắm chặt bút lông màu đen trong tay, bút này là ngày hôm qua Ngu Đường cho y, cũng giống như năm đó lúc hắn được đề bạt lên chức hộ bộ, Thất vương gia cũng tặng cho y một cây bút như vậy.

...

"Cho ngươi." Ngu Cẩm Đường hai mươi ba tuổi, tiên y nộ mã, khí vũ hiên ngang, cưỡi con ngựa cao to đi ngang qua trước cửa hộ bộ, ném cho Tống Tiêu một cái hộp gấm, sau đó xoay người rời đi.

"Vương gia..." Tống Tiêu khó hiểu cầm chiếc hộp gấm, nhìn tuấn mã màu đen tuyệt trần đi xa. Tống Tiêu mở hộp gấm ra, bên trong là một cây bút lông thanh ngọc, cán bút xanh biết mượt mà mà đáng yêu. Chờ đến lúc y hồi gia rồi mới phát hiện trong hộp còn có một tờ giấy nhỏ nữa, bên trên chỉ viết năm chữ "Hạ Quân Trúc thiên tự".

Năm đó Tống Tiêu thiên thư thông tuệ, tuổi trẻ trúng cử, mười lăm tuổi làm lễ trưởng thành, lấy tự Quân Trúc.

...

"... Những văn tự này thường được khắc lên trên mai rùa, khi đó chủ yếu dùng để bói toán cát hung..." giáo viên lịch sử là một mỹ nữ trẻ tuổi, mặc một chiếc sườn xám cách tân, thoạt nhìn rất là phục cổ, vừa giảng vừa đi đi lại lại trong phòng học.

https://thuviensach.vn

Tống Tiêu nhìn nhìn sách giáo khoa còn đang mở trang "Thời kỳ đồ đá" của Ngu Đường, lấy một tờ giấy nháp viết vài chữ nho nhỏ "Lịch sử cũng sẽ tái sinh", viết xong, lại xé nát vo thành một cục quăng đi.

Y không thể thừa nhận một cách dọa người như vậy được!

Ba tiết học gian nan trôi qua, tất cả mọi người đều ra ngoài vui chơi, chỉ có Tống Tiêu vẫn còn ngồi đó, nghiêm túc đọc sách vật lý.

"Ngu Đường, chơi bóng không?" Vài nam sinh lớp khác từ ngoài cửa sổ thò đầu vô gọi Ngu Đường.

Ngu Đường ra hiệu với bọn họ, ý bảo bọn họ đi giành chỗ trước đi, sau đó đưa tay khép sách của Tống Tiêu lại, quắp lấy Tống Tiêu chuẩn bị đi ra ngoài.

"Trời ạ, còn có chuyện này nữa sao?" Có nữ sinh ở phía sau thét chói tai, mặc dù mới tới hai ngày nhưng Tống Tiêu đã thích ứng được việc con gái nới này thích đột nhiên hò hét như vậy, đặc biết hoạt bát.

Mấy đứa con gái chụm đầu lại cùng nhìn một tờ bái giải trí, có người trộm nhìn Tống Tiêu bên này, đột nhiên phát hiện người nọ sắp đi tới đây, khinh thường, bĩu môi lại cùng mấy chị em tiếp tục thì thầm.

"Hình như bọn họ đang nhìn tớ." Tống Tiêu muốn đi đến nhìn xem đến tột cùng là có chuyện gì. Xác định được việc Hoàng Thượng có ký ức, cả người Tống Tiêu chợt thả lỏng hơn nhiều, không còn e dè cẩn thận như lúc đầu nữa.

Ngu Đường còn đang kéo tay Tống Tiêu cũng dừng lại theo, sau đó hướng Độc Cô Ám nâng nâng cằm.

Độc Cô Ám lách mình qua đó, rồi nhanh chóng trở về, nói nhỏ bên tai Ngu Đường mấy câu. Ngu Đường cau mày: "Đi mua một tờ về đây."

https://thuviensach.vn

Trên sân bóng rổ đã chiếm đầy người, mấy nam sinh vừa rồi gọi Ngu Đường đang đứng trên sân ôm bóng chờ hắn, nhìn thấy Tống Tiêu trắng nõn phấn nộn bị Ngu Đường lôi theo, nhịn không được cười hắn: "Ngu Đường, người hầu mới của cậu đó hả? Nhìn cũng ngon miệng ghê ha."

Ngu Đường liếc nam sinh ăn nói lung tung kia một cái, ánh mắt lạnh băng không một chút ý cười nào, làm giọng nói trêu chọc của nam sinh đó cũng ngưng bặt theo.

"Cậu đứng đây, đừng để bóng chọi trúng, khát nước thì bảo Độc Cô Ám đi mua cho." Ngu Đường cởi áo sơ mi ném cho Tống Tiêu cầm dùm hắn.

Dáng người thiếu niên cao lớn tinh tế, lúc mặc quần áo thì nhìn có hơi gầy, nhưng cởi ra rồi thì hoàn toàn trái ngược, đường cong cơ bắp mượt mà trải rộng toàn thân, mặc dù so với Cảnh Nguyên đế năm ba mươi tuổi thì hơi gầy một chút, nhưng vẫn vô cùng mạnh mẽ nam tính.

Tống Tiêu nhịn không được nhìn thêm mấy cái nữa, chờ Ngu Đường đi ra sân bóng rồi thì ngoan ngoãn ôm quần áo đứng sau rổ bóng đợi hắn.

Có nữ sinh lại đây xem bóng, ban đầu đám người đang tranh cải ầm ĩ, sau đó nhìn thấy Ngu Đường cởi đồ, cả đám tự nhiên im phăng phắc.

"Ôi trời đất ơi, nam sinh đó là ai vậy?" Mấy nữ sinh đứng trên sân bóng ngây ngẩn cả người.

"Hình như là lớp trưởng năng khiếu 10-1 đó, hôm bữa lớp trưởng có chỉ cho tui rồi." Một nữ sinh trong nhóm bình tĩnh nói.

Mấy người tôi nhìn cô cô nhìn tôi, sau đó, đồng loạt nói một câu: "Đẹp--trai--quá!"

Không có thét chói tai, cũng không có nhảy bắn lên, mấy cô nhỏ ngây ngốc rồi. Ban đầu còn tưởng rằng tư sắc nhóm 4G đã là đệ nhất trường

https://thuviensach.vn

Thánh Mông, không ngờ tới...

Độc Cô Ám rất nhanh đã quay trở lại, còn cung kính đưa cho Tống Tiêu một tờ báo giấy.

Lúc này cuối cùng Tống Tiêu cũng hiểu lời Tống Tử Thành nói lúc trưa là có ý gì rồi.

Lúc trước xuất viện bị nhóm chó săn chụp được ảnh, những chuyện tai tiếng thế này, Tống Tử Thành đương nhiên là phải giải quyết, sau đó biết được Khâu Minh Diễm là đưa đám chó săn tới thì tức giận một phen, nhưng mà vẫn phải tìm người giải quyết. Tuần san giải trí kia kiếm được lợi ích, luôn miệng cam đoan sẽ không để lộ tin tức, thế mà bây giờ tin tức vẫn bị phát táng ra ngoài.

Tiêu đề bắt mắt đặt ngay trên trang đầu , bên dưới còn có một tấm ảnh chụp thật lớn, trong hình chỉ chụp được bóng lưng của Khâu Minh Diễm, còn Tống Tiêu thì bị chụp ngay chính diện. Trong bức ảnh chụp Tống Tiêu hơi hơi nâng cằm, bài báo cho rằng động tác này của Tống Tiêu là vô cùng ngạo mạn.

Tống Tiêu hơi cau mày, cái gọi là việc xấu trong nhà không thể mang ra bên ngoài, thế mà chuyện nhà mình lại bị người khác đăng lên sách báo bày bán giữa đường, đúng là chẳng ra sao cả. Giống như bản thân mình chính là một thằng hề, đứng đó mặc cho người ta bình luận, tùy ý đùa cợt.

Ra chơi chỉ có ba mươi phút, chưa kể thời gian từ phòng học đi đến sân thể dục, cho nên chơi bóng cũng không được bao lâu, nhưng mấy nam sinh chỉ cần sờ trái bóng trong chốc lát thôi cũng cảm thấy thỏa mãn rồi.

Chơi bóng một hồi, Ngu Đường đi tới cầm lấy chai nước trong tay Độc Cô Ám uống một hơi, nhìn Tống Tiêu còn đang ngẩn người, hỏi: "Nhìn cái gì đấy?" Nói xong xích lại gần đây, còn thuận tiện còn cọ vài giọt mồ hôi lên vai Tống Tiêu.

https://thuviensach.vn

Tống Tiêu cảm thấy bả vai hơi ngứa, thế nhưng cảm giác được hơi thở của Ngu Đường, cho nên không phản kháng nữa, mặc kệ hắn làm dơ áo sơ mi của mình: "Tờ báo này..."

Ngu Đường lấy tờ báo qua đọc, đọc xong cười nhạo một tiếng: "Tin tức nhảm nhí vô căn cứ."

Có phải vô căn cứ hay không, thật ra mọi người không quan tâm, bọn họ chỉ thích xem náo nhiệt mà thôi. Trên đường trở về phòng học, người chỉ trỏ Tống Tiêu ngày càng nhiều.

Bài báo chụp rõ mặt Tống Tiêu như vậy, lại thêm việc dung mạo Tống Tiêu xinh đẹp hơn người, hấp dẫn không ít ánh mắt trong sân trường, cho nên người khác chỉ cần liếc mắt một cái là đã nhận ra y ngay.

Ngu Đường đối với việc hoàng hậu nhà hắn bị người ta nhìn chằm chằm rất là khó chịu, đem áo sơ mi của mình còn chưa mặc vào trùm lên trên đầu Tống Tiêu.

"Làm gì vậy?" Tống Tiêu quay đầu nhìn hắn.

"Cho cậu cái khăn voan." Ngu Đường nghiêm túc nói.

"Hì hì..." Hai người đang đi trên cầu thang, đằng sau có hai nữ sinh cũng đang đi lên lầu nghe thấy, nhịn không được cười trộm.

Mặt Tống Tiêu đỏ lên, cái tên này, trước mặt công chúng mà dám đùa giỡn mình, chút xíu uy nghi đế vương gì cũng không có! Kéo góc áo sơ mi xuống dưới, vừa định ném lên trên mặt Ngu Đường, nhưng mà ném đồ lên mặt đấng cửu ngũ chí tôn là đại bất kính, cho dù mình là hoàng hậu cũng không được. Tống Tiêu do dự một chút, rốt cuộc cũng không có hành động gì, thế là yên lặng tức giận xoay người đi lên lầu.

https://thuviensach.vn

Trở lại phòng học, tất cả mọi người đều quay lại nhìn Tống Tiêu, Tống Tiêu day day huyệt thái dương, cái này thật đúng là chuyện tốt không ra khỏi cửa tiếng dữ đồn xa, thời gian mới không bao lâu mà mọi người đều biết hết rồi.

Bài báo kia tuy rằng không viết rõ Tống Tiêu là ai, nhưng Khâu Minh Diễm là bạn gái ông chủ công ty giải trí Tinh Hải là chuyện mà mọi người đã bàn tán rất nhiều năm trước rồi, bây giờ tính ra cũng không còn là bí mật cái gì nữa, như vậy "con trai tình nhân" mà bài báo nhắc tới không phải đứa con trai độc nhất của Tống Tử Thành thì còn ai vào đây?

"Tống Tiêu, thì ra nhà cậu mở công ty giải trí!" Lưu Lộ quay đầu lại nhìn y, hai mắt sáng lên.

"Ừm" Tống Tiêu không cảm thấy đây là chuyện quang vinh gì, đành trả lời qua loa cho có lệ.

"Là thật hả? Vậy cậu chắc chắn có quen Đại Vệ, giúp tớ xin chữ ký của hắn đi!" Lưu Lộ lôi trong ngăn kéo ra một cuốn sổ nhỏ xinh xinh, hai tay dâng lên cho Tống Tiêu, "Làm ơn làm ơn, tớ rất thích hắn, xin chữ ký dùm tớ nha."

Kí tên? Tống Tiêu ngẩng người, không biết cô nàng xin chữ ký của Lý Vĩ Vĩ để làm gì, không lẽ hiện tại xin chữ ký người khác là một phương thức biểu đạt sự yêu thích? "Tớ không thường gặp cậu ấy, để khi nào gặp sẽ xin cho cậu."

"Cám ơn cám ơn!" Lưu Lộ rất kích động, hào hứng đến nỗi phải nhéo Tiền Gia Huy mấy cái mới được.

"Bà nội của con ơi, bà có kích động thế nào thì cũng đừng có nhéo con chứ!" Tiền Gia Huy buồn bực.

Nhưng mà nữ sinh trong lớp không có thoải mái được như Lưu Lộ,

https://thuviensach.vn

"Không ngờ cậu ta cay nghiệt như vậy, không biết tôn trọng con gái gì hết trơn."

...

Bởi vì buổi chiều đã xảy ra rất nhiều chuyện, thế là chuyện "ước chiến" buổi trưa bị Tống Tiêu ném ra sau đầu, buổi tối tan học rồi trực tiếp cùng Ngu Đường trở về phòng ngủ.

Trăng treo giữa trời, cả nhóm 4G cùng với mấy tên đàn em bọn họ đứng tại một góc hẻo lánh trong sân thể dục bị phong hóa thành mấy pho tượng đá.

Tống Tiêu đi ngủ sớm, Ngu Đường thừa cơ buông quyển sách trong tay xuống đi đến bên giường y, nhìn hàng mi dày mềm mại bị ánh trăng đầu hạ rọi thành một cái bóng, nhịn không được chống tay xuống hai bên đầu Tống Tiêu nhìn cho thật kỹ.

Chấp niệm đời trước, đến đời này vẫn là chấp niệm, không bỏ xuống được, cũng không muốn bỏ xuống.

"Quân Trúc..." Ngu Đường khẽ gọi một tiếng, một tiếng này không biết chất chứa trong đó bao nhiêu ưu thương.

Môi mấp mấy, cuối cùng cũng không thể nói toạt ra, Ngu Đường chưa từng biết mình còn có lúc lúng túng như vậy, chậm rãi thở dài, đưa tay cầm điều hòa chỉnh nhiệt độ cao lên một chút, đắp chăn lại cho Tống Tiêu, sau đó đứng dậy rời đi.

Tống Tiêu mở mắt ra, nhìn chằm chằm bóng dáng Ngu Đường, nhỏ giọng nói một câu: "Thần đây!"

==========

https://thuviensach.vn

Tiểu kịch trường:

Ngư Đường: "Ngươi, ngươi nói gì?"

Tiêu Tiêu: "Hoàng Thượng, áo trong của ngươi rớt rồi kìa."

Ngư Đường: "Nói bậy, trẫm còn đang mặc trên người đây!"

Tiêu Tiêu (khinh thường): "Sao ngươi không nói ngươi còn mặc quần lót luôn đi?"

Ngư Đường: "Ta cản bản không mặc."

Tiêu Tiêu: "... Lưu manh!"

[Heo: Thượng Ẩn đã lên sóng rồi đó có ai coi chưa ta? Thật sự là quá hay, quá đáng yêu, mỗi tập tui coi đi coi lại phải đến mấy lần lun á. Hình như này là bộ đam mỹ chuyển thể ổn nhất của má Sài, diễn viên thì đẹp khỏi chê luôn từ chính cho tới phụ, đã vậy còn theo sát rạt nguyên tác nữa chứ. Má Sài tui yêu má quá đi à, moah moah moah

]

https://thuviensach.vn

HOÀNG THƯỢNG ĐỪNG NGHỊCH

Lục Dã Thiên Hạc

www.dtv-ebook.com

Chương 13: Trừng Phạt.

Edit + Beta: Như Heo.

Chương 13: Trừng phạt.

Ngu Đường đi được vài bước lập tức cứng người, chậm rãi quay đầu lại nói: "Cậu, cậu nói cái gì..."

Tống Tiêu mở mắt nhìn hắn, sau đó chậm rãi kéo chăn lên che nửa bên mặt mình: "Không nói gì cả."

Ngu Đường bước nhanh lại giường Tống Tiêu, nhìn y, đôi môi mỏng mím lại chặt chẽ. Trầm mặc thật lâu sau, Ngu Đường hạ quyết tâm ngồi xuống giường nhìn thẳng vào y: "Quân Trúc."

"Ừ..." Tống Tiêu lên tiếng, lại tiếp tục chôn mình trong chăn.

Ngu Đường chậm rãi vươn tay, kéo chăn xuống một chút, lộ ra cái mũi ửng đỏ của người nào đó, hỏi: "Che kín như vậy, không ngộp hả?"

Tống Tiêu: "..."

Dưới lầu truyền đến tiếng chú bảo vệ la hét dữ dội: "Có biết mấy giờ rồi hay không?"

"Xuỵt--" Tống Tiêu ra hiệu Ngu Đường đừng nói chuyện, nhanh chóng đi ngủ, nếu như để cho bảo vệ phát hiện, thế nào cũng bị trừ điểm.

https://thuviensach.vn

Ngu Đường nhìn y, không nói được lời nào trở về giường mình. Tuy rằng có rất nhiều lời muốn nói, nhưng cuối cùng chỉ có thể một mình buồn bã trong lòng, ngã đầu lên gối.

Tống Tiêu nhìn theo bóng dáng biệt biệt nữu nữu(*) của Hoàng Thượng, nhịn không được cong mắt lên cười.

(*): Có ai còn chưa biết biệt nữu là gì không ta? Cái này đại loại nó là cái bệnh của con gái: anh này nói không là có, nói có là không, miệng nói một đằng lòng nghĩ một nẻo. Đó giờ tui toàn thấy biệt nữu thụ, giờ mới lòi ra thằng biệt nữu công, chết cười với ẻm!

...

Dưới lầu ký túc xá, nhóm 4G còn đang đứng đó nghe chú bảo vệ phê bình.

"Lại là bốn người các cậu, lần trước về muộn tôi đã cho qua một lần rồi, lần này nhất định phải trừ điểm." Chú bảo vệ nghĩa chính ngôn từ mà nói.

Bởi vì trung học Thánh Mông luôn muốn hội nhập quốc tế, cho nên mới chọn chế độ điểm số, điểm số này được tính dựa trên thành tích học tập, chuyên cần làm bài tập, tham gia các hoạt động đoàn thể, thậm chí còn bao gồm cả biểu hiện ở ký túc xá. Điểm số này đối với những học sinh có ý định đi du học nước ngoài rất quan trọng.

"Tùy thầy." Hàn thiếu bị cho leo cây tâm trạng vốn là không tốt, cộng thêm việc bị bảo vệ khó dễ như vậy, tính xấu nổi lên.

Trong lúc chú bảo vệ xoay người lại lấy biên bản, bốn người nhanh chóng trao đổi ánh mắt với nhau. Nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh, một người đẩy ngã bảo vệ, trong khi đó ba người còn lại nhanh chóng chạy vọt lên trên lầu.

https://thuviensach.vn

Sáng ngày thứ hai, lúc chạy thể dục buổi sáng, lại nghe thấy giọng nói gầm rú của giáo viên chủ nhiệm vang lên trong loa phát thanh: "Thông báo phê bình, tối hôm qua trò Tưởng, trò Thẩm, trò Hàn, trò Dương lớp năng khiếu 10-3 trở về sau thời gian đóng cửa ký túc xá, bị bảo vệ bắt được. Bốn em vừa nêu trên lập tức viết bảng kiểm điểm mười ngàn chữ nội trong tuần này nộp lên phòng giáo dục, dựa vào bảng kiểm điểm có sâu sắc hối cải hay không, sau đó mới quyết định bước xử phạt tiếp theo."

"Ôi chao, hèn chi tui nói sao mà chưa thấy 4G, chắc là bị chú bảo vệ đánh cho một trận rồi đây mà?" Lớp trưởng lớp 11 vui sướng khi người gặp họa, vừa nói vừa đảo mắt nhìn quanh một vòng, quả nhiên không thấy "bốn con chim lông vàng" kia đâu cả.

"Chú bảo vệ lợi hại như vậy hả?" Tống Tiêu hỏi Tiền Gia Huy đứng bên cạnh.

"Tui có biết đâu!" Tiền Gia Huy cũng hơi bị trố mắt, bình thường nhìn dáng dấp chú bảo vệ gầy gò yếu ớt như vậy, ai biết được một mình ổng có thể quật được bốn thằng trẻ trâu to xác kia chứ.

Đúng lúc này, giọng nói của cô chủ nhiệm lại tiếp tục vang lên trên loa phát thanh: "Bổ sung thêm một câu nữa, các bạn học năm nhất có thể chưa biết, bảo vệ phòng ngủ nam sinh là lính thủy đánh bộ đã xuất ngũ, ai muốn làm trái kỷ luật, trước tiên mời xem lại thân thể của mình một chút cái đã!"

Tống Tiêu nghe đến đây thì có hơi sửng sốt, tuy rằng không biết lính thủy đánh bộ là làm cái gì, nhưng mà thân thủ của ổng rất lời hại, chả trách lúc trước ba nói đây là trường học quý tộc, quả nhiên là nơi ngọa hổ tàng long. Trong lúc thất thần, không cẩn thận chạy nhanh một bước, thế là đụng trúng Ngu Đường chạy đằng trước.

Lớp năng khiếu 10-1 đồng loạt an tĩnh lại, chờ lớp trưởng đại nhân quay đầu đánh người.

https://thuviensach.vn

Ngu Đường quay đầu lại, sau đó kéo Tống Tiêu lên chạy song song với mình: "Có đụng trúng mũi không?"

Tống Tiêu lắc đầu, chuẩn bị trở về hàng ngũ của mình, lại bị tóm lấy không cho phản khán.

"Đụng trúng lớp trưởng, phạt cậu chạy cùng với tớ!"

==========

Tiểu kịch trường đặc biệt nhân ngày lễ tình nhân:

Chủ khách sạn: "Khuyến mãi đêm Thất Tịch, phòng công chúa, phòng cưới đại hạ giá đê~~"

Cửa hàng bán hoa: "Chín mươi chín đóa hoa hồng, dành tặng cho người tình nhỏ yêu quý nhất của anh."

Tiệm bán Socola: "Nghe nói đêm Thất Tịch, bao cao su với socola mới là tuyệt phối a~"

Ngư Đường: "Hôm nay là Thất Tịch đó."

Tiêu Tiêu: "Thất Tịch thì sao, chúng ta đâu có cần làm nữ công."

Ngư Đường: "Làm nữ công cái gì?"

Tiêu Tiêu: "Đêm Thất Tich không phải là cầu Chức nữ được khéo tay thêu thùa hay sao?"

Ngư Đường: "Không không, đêm Thất Tịch bây giờ đã thành lễ tình nhân rồi."

Tiêu Tiêu: "Lễ tình nhân là làm cái gì?"

Ngư Đường: "Ha ha, lễ tình nhân là làm những chuyện "ư ư a a" đó."

https://thuviensach.vn

Tiêu Tiêu: "Ư ư a a là làm cái gì?"

Ngư Đường: "Thì là hai người ra ngoài thuê phòng, sau đó là cảnh tắt lửa tối đèn, sau đó ha ha ha..."

Tống Tiêu: "À!"

Ngư Đường: "À cái gì mà à? Ngươi không cần lễ tình nhân sao?"

Tống Tiêu: "Ta không có tình nhân thì cần lễ tình nhân làm cái gì?"

Ngư Đường: "... Vậy ta là cái gì?"

Tống Tiêu: "Ngươi là chồng của ta đó!"

Ngư Đường: "Nói cũng đúng."

https://thuviensach.vn

HOÀNG THƯỢNG ĐỪNG NGHỊCH

Lục Dã Thiên Hạc

www.dtv-ebook.com

Chương 14: Cùng Giường.

Edit + Beta: Như Heo.

Chương 14: Cùng giường.

Mọi người trong lớp đều trợn mắt, chuyện gì xảy ra vậy?

"Thả ra." Bởi vì đội ngũ vẫn đang di chuyển lên phía trước, Tống Tiêu không thể dừng lại được, chỉ có thể nhỏ giọng kháng nghị.

Ngu Đường làm bộ như không nghe thấy, tay vẫn tiếp tục nắm chặt không tha, hai người vừa giùng giằng vừa chạy, nháy mắt đã chạy xong hai vòng liền. Cuối cùng mọi người đều giải tán, nhưng mà Ngu Đường vẫn chưa có ý định buông tay, mặt mày tỉnh bơ lôi kéo Tống Tiêu đi về hướng phòng học.

"Hoàng thượng..." Tống Tiêu nhỏ giọng kêu, nắm tay nhau chạy bộ thì thôi đi, có thể cho rằng là lớp trưởng giúp đỡ bạn học yếu, nhưng mà bây giờ đi bộ cũng nắm tay thì còn ra thể thống gì nữa.

"Sao nào?" Nghe được tiếng xưng hô quen thuộc, Ngu Đường cảm thấy lòng hơi rục rịch, giọng nói cũng vô thức nhu hòa đi mấy phần. Tối hôm qua sự thật bại lộ, hắn không dám hỏi nhiều vì sợ Tống Tiêu lôi lại chuyện cũ, nhưng mà cho đến bây giờ Tống Tiêu cũng chưa bày tỏ ý tứ oán hận hắn, điều này làm hắn rất vui mừng.

Tống Tiêu muốn nói cái gì đó, đột nhiên bị người ta mạnh mẽ xô một cái từ phía sau, cả người lập tức ngã sang một bên. Ngu Đường cảm giác bàn

https://thuviensach.vn

tay đang nắm tay mình tự nhiên siết chặt, theo bản năng mà vươn tay, một tay ôm lấy đối phương kéo vào lồng ngực.

Độc Cô Ám đi sau lưng hai người ra tay như chớp, trước lúc hung thủ kịp thời đào tẩu đã xuất ra tuyệt chiêu, hai ba chiêu thức đã tóm được người nọ ấn trên mặt đất.

"Oa!" Có người nhìn thấy được thủ pháp của Độc Cô Ám, ngạc nhiên thành tiếng, nhóm người chuẩn bị trở về phòng học cũng dừng lại, sôi nổi nhìn qua bên này.

Ngu Đường kiểm tra Tống Tiêu từ trên xuống dưới, xác định y không bị thương, lúc này mới kéo Tống Tiêu ra sau lưng mình, cau mày nhìn người bị Độc Cô Ám đè trên mặt đất, không ngờ người đó lại là một nữ sinh!

"Á... mấy người muốn làm gì..." Nữ sinh này có một đôi mắt tam giác, nhìn rất sắc sảo, nhưng dù sao cũng chỉ là một cô nhóc, bị Độc Cô Ám dùng lực vặn cánh tay như thế, nháy mắt đã òa khóc.

"Tại sao đẩy cậu ấy?" Ngu Đường lạnh giọng hỏi. Trong sân trường ngoại trừ sân thể dục và đường xe chạy, còn lại đều là đường đá cuội, đá nhọn lổm chổm, nếu như Tống Tiêu bị ngã sấp xuống đây, chắc chắn sẽ bị thương.

"Con mắt nào của cậu nhìn thấy tôi đẩy cậu ta?" Nữ sinh kia bị khí thế của Ngu Đường dọa sợ, không chút nghĩ ngợi mà lập tức phủ nhận, cô nàng còn đang bị đặt trên đường đá, mình mẩy trầy xước, chỉ muốn nhanh chóng bỏ chạy đi.

"Loại người tàn dư phong kiến như cậu ta, đẩy một cái thì có làm sao?" Cô nàng đi cùng nữ sinh kia khẽ hừ một tiếng.

"Nhắc mới nhớ, cậu ta luôn miệng nói thiếp thất gì đó, bộ tưởng mình là đại quan cổ đại chắc?" Những người khác nghe nói như thế cũng phụ họa

https://thuviensach.vn

theo, lúc này những người đang xem náo nhiệt cũng nhận ra, Tống Tiêu chính là người trên tờ báo giải trí ngày hôm qua.

Cũng bởi vì sinh hoạt ở trường trung học quá nhàm chán, cho nên một quyển tạp chí địa lý bình thường cũng có thể lật đi lật lại mấy lần, huống chi loại báo giải trí có lực ảnh hưởng lớn như thế này, tất nhiên là sẽ lan truyền đi khắp cả trường rồi.

Người vây xem càng ngày càng nhiều, bốn người ở giữa bị vây cứng bên trong.

"Bắt nạt con gái thì có bản lĩnh gì chứ!" Có người ồn ào đứng ra.

Ngu Đường nâng nâng cằm, ý bảo Độc Cô Ám buông nữ sinh kia ra, Độc Cô Ám vừa mới buông ra, nữ sinh kia lập tức khóc còn thương tâm hơn ban nãy, cảm thấy mình chưa từng bị ủy khuất nhiều đến như vậy.

"Tôi đã nhớ rõ mã số của cậu." Ngu Đường có hơi cau mày, nhìn thoáng qua bảng tên của nữ sinh đó.

Cô nàng hừ một tiếng, cho rằng Ngu Đường nói như thế là để nàng có thể tìm đến hắn đòi bồi thường, thế nhưng lại bị câu nói kế tiếp của hắn làm cho tức giận đến thiếu chút nữa ngất xỉu luôn.

"Nếu sau này bạn học của tôi xảy ra bất cứ vấn đề gì, tôi sẽ đến tìm chủ nhiệm lớp cậu."

Đám người bị lời nói kinh người này chấn động đến mức im phăng phắc, thấy thế nào cũng đều là hắn khi dễ con nhà người ta đi, vậy mà còn muốn người bị hại bồi thường...

Thừa dịp mấy phút yên tĩnh ngắn ngủi, Tống Tiêu nhìn về phía mấy cô gái ầm ĩ lớn tiếng nhất: "Các bạn cảm thấy hứng thú đối với việc nhà tớ như vậy chắc là do đồng bệnh tương liên với thiếp thất và thứ nữ nhà tớ có

https://thuviensach.vn

phải không? Tớ chưa bao giờ sỉ nhục... tiểu tam với con riêng gì cả. Xin mọi người bao dung."

Dừng một chút mới nhớ tới ngày hôm qua Lưu Lộ có nói cho mình biết, người phụ nữ "phụ thân" tìm ở bên ngoài gọi là "Tiểu tam", chưa lập gia đình mà đã sinh con thì gọi là "Con riêng".

Ngu Đường nhìn Tống Tiêu nghiêm trang nói xin lỗi với người khác, nhịn không được giơ nắm tay lên miệng, che miệng cười. Chỉ có một mình hắn biết hoàng hậu nhà mình đang nói thật, không phải có ý mắng người.

"Cậu..." Mấy nữ sinh lập tức ngẩn ra, cái kiểu mắng người này thật sự quá độc ác, tuy rằng không mang theo nửa chữ thô tục, nhưng lại ngầm nói bọn họ chính là một đám Tiểu Tam và con riêng.

"Xảy ra chuyện gì?" Thầy chủ nhiệm nghe nói nơi này có học sinh tụ tập, thế là tức tốc chạy đến đây.

"Thưa thầy, bạn Đinh Ninh lớp 10-8 mã số 20060108003 vừa có ý đồ sát hại cậu ấy." Ngu Đường bình tĩnh nói, sau đó chỉ sang Tống Tiêu bên cạnh.

"Cái gì!" Thầy chủ nhiệm sợ hết hồn, sát hại? Ổng không nghe lầm đấy chứ?

"Thầy có thể xem lại băng theo dõi." Ngu Đường khá là thành khẩn nói, "Cậu ấy vừa mới xuất viện không lâu, chấn động não còn chưa khôi phục, nếu như lại bị đập đầu lần nữa, có khả năng sẽ biến thành người thực vật."

Tống Tiêu hấp háy mắt, nhìn Ngu Đường cãi chày cãi cối, không nhịn được nhếch môi cười khẽ. Người này ở trước mặt mình ăn nói chã ra sao, thế nhưng lúc cãi tội lại không ai sánh bằng, nếu không lúc trước đã không thể đánh bại một đám huynh đệ đoạt được ngôi vị hoàng đế rồi.

https://thuviensach.vn

Thầy chủ nhiệm bảo nhóm học sinh giải tán hết, sau đó nhớ kỹ mã số của bốn người họ, bảo bọn họ nhanh chóng về lớp, còn chuyện này để theo dõi sau.

"Lớp trưởng, hôm nay bảnh thiệt nha!" Mới vừa về lớp, chị Hoa đã sáp lại đây sùng bái nhìn Ngu Đường.

"Nếu như mọi người gặp phải chuyện như vậy, lớp trưởng cũng sẽ dũng cảm đứng ra giúp các cậu." Tống Tiêu cười cười, ở dưới gầm bàn khẽ đá Ngu Đường một đá.

"Ừ." Ngu Đường lên tiếng cho có lệ.

"Ôi trời đất ơi, có một lớp trưởng như vậy thiệt là quá hạnh phúc quá đi!" Chị Hoa hào hứng không thôi, sau đó còn chạy đến bên cạnh Độc Cô Ám, "Độc Cô đại hiệp, chiêu thức hôm nay của cậu làm như thế nào vậy, có thể dạy người ta không, để người ta phòng lang(*)!"

(*): Là yêu râu xanh đó.

"Đúng rồi ha, chiêu đó ngầu quá xá!"

"Cậu họ Đôc Cô, có phải là Độc Cô Cửu Kiếm không?"

"Có phải lão tổ tông nhà cậu gọi là Độc Cô Cầu Bại không? Hả? Hả?"

Các nữ sinh rất nhanh đã bao vây Độc Cô Ám, bắt hắn phải biểu diễn lại mấy chiêu thức kia cho bằng được. Kế đó, xếp sau Ngu Đường và Tống Tiêu, Độc Cô Ám đột nhiên lại trở nên nổi tiếng, trở thành nam sinh được hoan nghênh nhất trong lớp.

Độc Cô Ám có chút mờ mịt.

Hắn là người Hồ di cư, họ kép là Độc Cô, cái này thì có quan hệ gì với Độc Cô Cầu Bại chứ hả?

https://thuviensach.vn

...

Trò khôi hài ban sáng cũng đã làm cho mọi người hiểu rõ được lập trường của Tống Tiêu, cũng có rất nhiều người đồng ý với quan điểm của Tống Tiêu, đặc biệt là những người cũng chung cảnh ngộ với y.

Internet tại Hoa quốc vừa mới nổi lên mấy năm gần đây, ít người quản chế, cho nên nơi nơi đều xuất hiện anh hùng bàn phím. Tin tức ngày hôm nay rất nhanh đã được tung lên mạng, bắt đầu khai hỏa.

"Con nhà giàu đúng là không coi ai ra gì, ngay cả con gái mà cũng bắt nạt!"

"Nhìn sơ là biết nhân phẩm thằng nhóc này không bằng mèo chó, lớn lên khẳng định là cái thứ bắt nạt đàn ông chọc ghẹo đàn bà, sao không để nó chết luôn trong bệnh viên đi cho rồi?"

"Lan Châu Bánh Nướng giám định xong xuôi!"

"Dám mắng nữ thần của tao, đánh cho mày đến cả cha mẹ cũng không nhận ra luôn!"

"Bây giờ là thời đại gì rồi mà vẫn còn người tư tưởng phong kiến như vậy, nhà người có tiền thế giới chúng ta không hiểu nổi."

Buổi tối Ngu Đường dựa vào đầu giường, lấy máy tính xách tay ra truy cập internet, sắc mặt âm trầm.

Tống Tiêu tắm xong, từ phòng tắm đi ra, nhìn thấy Hoàng Thượng đang dùng biểu cảm khi xem tấu chương lên mạng, hình ảnh này có chút không phù hợp, nhưng điều quan trọng hơn là...

"Sao lại ngồi trên giường tớ?"

"Hôm nay mười lăm." Ngu Đường cũng không ngẩng đầu lên mà nói.

https://thuviensach.vn

Tống Tiêu chán nản, đêm mười lăm trăng tròn, Đế hậu phải cùng tẩm(*).

(*): xxoo á!

"Giường chật lắm..." ý đồ phản kháng.

Đây là trường học, không phải hoàng cung, cùng cái gì mà tẩm chứ hả!

"Hết cách, trẫm không quan tâm," Ngu Đường khép máy tính lại, sau đó xê vô trong chút xíu, vỗ vỗ chỗ trống bên người, "Lại đây."

==========

Tiểu kịch trường:

--Ngày đầu tiên--

Ngư Đường: Hôm nay mười lăm, lại đây thị tẩm.

Tiêu Tiêu: ... Được rồi.

--Ngày hôm sau--

Ngư Đường: Hôm nay mười lăm, trăng vẫn tròn kìa.

Tiêu Tiêu: Xem như người lợi hại.

--Ngày thứ ba--

Ngư Đường: Nhớ lầm rồi,hôm nay mới là mười lăm.

Tiêu Tiêu: ... Cút đi!

[Heo: Tui tính đổi lịch post từ 3 ngày/1c thành 4 ngày/2c mấy bn thấy được hôn? Tính ra thì mấy bn lời rồi nhá_____ (^0^)/]

https://thuviensach.vn

HOÀNG THƯỢNG ĐỪNG NGHỊCH

Lục Dã Thiên Hạc
www.dtv-ebook.com

Chương 15: Thẳng Thắng.

Edit + Beta: Như Heo.

Chương 15: Thẳng thắng.

Quân mệnh không thể trái, Tống Tiêu nhìn thoáng qua vẻ mặt đương nhiên của hoàng đế bệ hạ, lau tóc cho khô, sau đó mới chậm rãi đến nằm bên cạnh hắn.

Mặc dù đã chỉnh nhiệt độ cao lên, nhưng mà vẫn còn chút lạnh lẽo. Trên giường lưu lại nhiệt độ cơ thể ban nãy của Ngu Đường, làm Tống Tiêu vừa mới tắm xong không khỏi run lên, trong lòng tự nhiên nảy sinh mấy phần cảm giác hạnh phúc không rõ.

Lấy chăn phủ lên, bao cả người Tống Tiêu lại.

Tống Tiêu thoải mái thở ra một hơi, hai tay nắm lấy mép chăn cong cong mắt.

Ngu Đường dém chăn cho y xong, lại nhìn thấy dáng vẻ hạnh phúc này của y, cũng nhịn không được cười theo.

Đối với Tống Tiêu mà nói, một tháng không gặp Hoàng Thượng này chẳng làm y cảm thấy xa lạ. Chỉ là khi nhìn thấy Hoàng Thượng mười sáu tuổi này, cảm thấy đặc biệt mới lạ, nhịn không được lấy ánh mắt thưởng thức nhìn hắn.

https://thuviensach.vn

Còn đối với Ngu Đường, hắn đã rất nhiều, rất nhiều năm chưa cùng Tống Tiêu ngủ chung trên một chiếc giường. Thế là thừa dịp Tống Tiêu nhét góc chăn, lặng lẽ đem bàn tay đã đổ đầy mồ hôi của mình chùi vào chăn, trên mặt vẫn làm ra vẻ như chẳng có chuyện gì xảy ra.

Hai người yên lặng thật lâu không nói chuyện, cứ như vậy lẳng lặng nhìn đối phương.

"Hoàng Thượng, ngươi khôi phục ký ức được bao lâu rồi?" Tống Tiêu ngẫm lại hành vi mấy ngày nay của Hoàng Thượng, thấy thế nào cũng giống như hắn đã rất quen thuộc với nơi này rồi.

"Đại khái năm năm trước." Một tay Ngu Đường chống đầu, tay còn lại bỏ ngoài chăn, chùi mồ hôi một cái, cuối cùng đặt lên người Tống Tiêu không chịu dời đi. Tống Tiêu hỏi một câu đáp một câu, không hỏi thì mân môi không nói tiếng nào.

Năm năm... Tống Tiêu chớp mắt mấy cái, cảm thấy thật vi diệu. Trước đây Ngu Đường lớp hơn mình năm tuổi, bây giờ đến sớm hơn y năm năm, lại cùng tuổi với y, tóm lại Tống Tiêu luôn cảm thấy chuyện này giống như đã được vận mệnh sắp đặt sẵn.

"Trâm vẫn là lớn hơn ngươi," Hoàng đế bệ hạ dường như đọc được suy nghĩ của Tống Tiêu, hừ một tiếng nói, "Sinh nhật của ngươi là tháng mười, nói đúng ra bây giờ ngươi vẫn chưa đủ mười sáu tuổi." Làm lớp trưởng, hắn đương nhiên có thể nhìn thấy ngày sinh của tất cả bạn học trong lớp.

"..." Tống Tiêu bĩu môi, người này, ngay cả tuổi tác mà cũng muốn hơn thua cho bằng được.

Đang nói, ký túc xá đột nhiên tắt đèn, màn cửa đã khép lại, cả phòng tối om.

https://thuviensach.vn

Hai người không hẹn mà cùng an tĩnh chốc lát, Tống Tiêu mở miệng muốn nói, đột nhiên cảm thấy có khí tức ấm áp chậm rãi tới gần mình.

"Hoàng, Hoàng Thượng..." Mùi hương bạc hà nhàn nhạt, là mùi hương sữa tắm của Ngu Đường.

"Ừ?" Âm thanh trầm thấp du dương, ngay sát bên tai, làm Tống Tiêu nhịn không được nuốt nước miếng, đợi nửa ngày cũng không thấy Ngu Đường có động tác tiếp theo, hình như chỉ là dựa sát vào Tống Tiêu một chút thôi.

Tống Tiêu thấy hắn không nói lời nào, bắt đầu hỏi điều mình muốn hỏi: "Độc Cô Ám là ai? Trong nhà của ngươi bây giờ làm cái gì? A, ba mẹ hiện tại của ta giống trước như đúc, vậy ba mẹ của ngươi không phải tiên đế và thái hậu..."

Ngu Đường một vấn đều cũng không trả lời, để mặc Tống Tiêu lãi nhãi hồi lâu, đột nhiên hắn giọng hỏi một câu: "Ngươi chết như thế nào?"

Giọng nói trong sáng đột nhiên dừng lại, Tống Tiêu vùi nửa bên mặt vào trong chăn: "Thì, cứ như vậy chết..."

"Cẩm Lân không cho người xem chiếu thư có đúng hay không?" Đôi mắt trong bóng tối của Ngu Đường hơi híp lại.

Tống Tiêu không biết trả lời làm sao, nói đã xem rồi thì chẳng khác nào thừa nhận với Ngu Đường việc mình tự tử, nói chưa xem, thì chẳng khác nào bất nghĩa với Hoàng thái đệ.

Ngu Cẩm Lân là em trai cùng mẹ với Ngu Cẩm Đường, hai người hơn nhau mười mấy tuổi, Ngu Cẩm Đường vẫn luôn xem em mình như con trai mà nuôi. Nếu để hắn biết em trai cố ý hại chết hoàng hậu của mình, chắc chắn hắn sẽ rất khổ sở.

https://thuviensach.vn

"Đọc rồi." Tống Tiêu nín nửa ngày, ngập ngừng lên tiếng.

Ngu Đường nghe câu này, trong lòng đột nhiên nhẹ đi, kế tiếp chính là vui sướng ùn ùn kéo tới, ôm Tống Tiêu vào lòng: "Vậy ngươi..."

"Không phải ngươi bảo ta tuẫn táng sao? Tại sao lại trách người khác?" Tống Tiêu lập tức quật lại một câu.

"Ào...", một chậu nước lạnh từ trên trời đổ xuống, Ngu Đường ngượng ngùng thu hồi móng vuốt, may mắn bây giờ trời tối, nếu không vẻ mặt ngu xuẩn lúc này của mình sẽ bị người ta nhìn thấu.

"Độc Cô Ám là ai?" Tống Tiêu nhanh chóng chuyển đề tài.

"Ám vệ trưởng." Ngu Đường thành thật trả lời, chính mình cũng thả lỏng thân thể nằm nghiêng xuống dưới.

"Hắn cũng có ký ức?"

"Ừ."

"Vậy sao ngươi tìm được hắn?"

"Ngẫu nhiên gặp được."

...

Hai người cứ như vậy tán gẫu với nhau cả đêm, Ngu Đường nói với y rất nhiều kiến thức ở hiện đại, nhắc nhở Tống Tiêu sau này phải chú ý một chút, không biết cái gì thì phải hỏi hắn. Thẳng cho tới hừng đông, chuông báo thức vang lên trong loa phát thanh.

Tống Tiêu đánh cái ngáp thật dài, vốn là không cảm thấy buồn ngủ, thế nhưng vừa nghe thấy chuông rời giường, mí mắt lại không mở lên nổi.

https://thuviensach.vn

Ngu Đường nhìn đôi mắt nhập nhèm của y, cau mày lại: "Ngươi ngủ đi, ta xin phép giáo viên chủ nhiệm."

"A, không được," Tống Tiêu chống đỡ bò dậy, "Không nghỉ được." Kiến thức học tập rất nhiều, bỏ mất một bữa sau này khó mà bù đắp được.

...

Chuyện trên báo giải trí, Tống Tử Thành giải quyết rất nhanh gọn, trực tiếp thuê luật sư khởi kiện, kiện nhà báo kia xâm phạm quyền chân dung vị thành niên. Tống Tiêu còn là vị thành niên, trong tình huống chưa thông qua sự đồng ý của người giám hộ mà đã đem hình của y đăng bừa trên báo giải trí, đây chính là hành vi xâm phạm nghiêm trọng.

Thế nhưng ngôn luận internet thì không cách nào khống chế được, dường như có người đang đứng sau lưng thúc đẩy, làm cho thảo luận trên internet từ phê phán tư tưởng phong kiến biến thành phê phán con nhà giàu không có giáo dục, cuối cùng là biến thành một cuộc đại quy mô thù hận những người giàu có.

"Kiện xâm quyền cái gì! Nhà ông mở công ty giải trí, vốn là để ông đây giải trí, đăng một tấm ảnh của con trai ông mà cũng đi kiện?"

"Bây giờ là thời đại nào rồi, Tống Tử Thành không vợ, Khâu Minh Diễm độc thân, hai người tự do yêu đương, dựa vào cái gì mà nói nữ thần của tui là thiếp!"

"Con nhà giàu mà, còn trông cậy vào ông nuôi hắn đây, mẹ kế vào nhà sinh em trai, tài sản chia đôi, đương nhiên không vui rồi."

"Có tiền thì thế nào, chẳng phải bên trong cũng đấu đá lẫn nhau hay sao? Không bằng quyên tiền cho tôi, tôi thất nghiệp mấy năm rồi, trong nhà có mẹ già, con trai bị bệnh tim bẩm sinh, bây giờ thật sự lo không nổi tiền thuốc, số tài khoảng của tôi là 62122..."

https://thuviensach.vn

...

Tối hôm qua cả trường Thánh Mông cũng lên mạng vây xem tình hình tiến triển, càng xem càng cảm thấy không đúng, đặc biệt là học sinh lớp năng khiếu, trong đó đa số đều là con nhà giàu.

"Xã hội bây giờ thật đáng sợ, người có tiền chẳng lẽ phải đi chết hết sao?" Lưu Lộ tức giận bất bình nhéo Tiền Gia Huy một cái.

"Bà nội của con ơi, con đâu có nói câu đó, bà đừng nhéo con có được hay không?" Tiền Gia Huy nhìn tay mình lại có thêm một dấu ấn đo đỏ, khóc không ra nước mắt.

"Bạo dân." Ngu Đường bất thình lình nói một câu.

"A?" Tống Tiêu còn đang mệt rã rời, mơ mơ màng màng quay đầu nhìn hắn.

Ngu Đường nhìn Tống Tiêu, vốn là định thảo luận với y về dân ngôn và triều chính một chút, nào ngờ nhìn thấy đôi mắt vốn to tròn của y giờ đã híp thành một đường kẻ, trên đầu còn vểnh lên hai lọn tóc xoăn ngu ngốc, thế là lặng thinh không nói được câu nào.

Nhà mẹ vợ mình làm cái nghề dễ gây phiền toái như vậy, Ngu Đường thật sâu cảm thấy mình nhất định phải mau chóng nắm giữ nhiều quyền lực hơn nữa, như vậy mới có thể bào vệ được y. Vì vậy, lập tức nộp một tờ đăng ký tranh cử chức hội trưởng hội học sinh lên phòng giáo vụ.

Vì để tiết kiệm thời gian, trường học quy định chỉ có lớp trưởng mới có tư cách tranh cử. Bây giờ là thứ sáu, thời gian xác định là vào thứ hai.

Hai người vừa gặp nhau chưa được bao lâu đã phải tách ra, lần đau tiên Ngu Đường không thích cuối tuần: "Cuối tuần này đến nhà tớ làm bài tập đi?"

https://thuviensach.vn

Tống Tiêu sững sờ, rồi quyết đoán lắc đầu, nhảy lên chiếc xe đến đón y rời đi. Đùa à, mới vừa gặp mặt không bao lâu đã đăng đường nhập thất(*), thái hậu sẽ nghĩ mình là người tùy tiện.

(*): nghĩa là vào nhà đó.

==========

Tiểu kịch trường:

Ngư Đườn: "Đi, theo ta về nhà!"

Tiêu Tiêu: "Không được, ta còn chưa xuất giá, sao có thể đến gặp cha mẹ chồng được?"

Ngư Đường: "Vậy ta đến nhà ngươi."

Tiêu Tiêu: "Làm gì?"

Ngư Đường: "Cầu hôn."

Tiền Gia Huy: "Chép miếng bài tập thôi mà, có cần bày vẻ như vậy không?"

[Heo: Chương 16 lên sau 1 tiếng nữa nha~~]

https://thuviensach.vn

HOÀNG THƯỢNG ĐỪNG NGHỊCH

Lục Dã Thiên Hạc
www.dtv-ebook.com

Chương 16: Quy Cũ.

Edit + Beta: Như Heo.

Chương 16: Quy cũ.

Vốn tưởng rằng Tư Đạt Thư tới đón mình, nào ngờ Tống Tử Thành cũng ở trên xe, Tống Tiêu hơi kinh ngạc: "Ba, sao ba lại tới đón con?"

Trước đây đi học trong thư đường, xưa nay đều là tiểu tư(*) tới đón y, phụ thân chỉ ở nhà chờ y trở về dập đầu thỉnh an.

(*): Người hầu, sai vặt.

Tống Tử Thành đang xem tư liệu ngẩng đầu lên, đối mặt với ánh mắt vui mừng của con trai, trong lòng tự nhiên cảm thấy chua xót. Cha mẹ tới đón con cái tan học không phải rất bình thường sao? Chỉ là trước đây đứa nhỏ này lúc nào cũng ngơ ngơ ngác ngác, nhìn thấy hắn cũng giống như không gặp, làm hắn nản lòng, không muốn đến đón nữa. Bây giờ nghĩ lại, con trai quả thật là chịu nhiều thiệt thòi rồi.

"Tên "chó săn" kia vừa đến làm việc toàn soạn mới, mang theo rất nhiều tư liệu tin tức ở tòa soạn cũ trước đây, bây giờ hai nhà này cũng đang lôi nhau lên tòa tranh chấp." Tư Đạt Thư ngồi ở vị trí phó lái đưa kết quả điều tra cho Tống Tử Thành.

"Tiêu Tiêu, ba chuẩn bị kiện tên nhà báo kia, cuối tuần này luật sư sẽ tới nhà chúng ta, có một số giấy tờ cần con ký tên." Cuối tuần Tống Tử Thành rất bận, cho nên tranh thủ thời gian nói ngay bây giờ.

https://thuviensach.vn

Tống Tiêu liếc nhìn tư liệu trên tay Tống Tử Thành, cặp văn kiện màu xanh lam, bên trong có một mẫu giấy cắt từ trên báo xuống và một phần báo cáo nêu rõ tình huống, còn có một số đồ vật linh tinh gì đó, nhìn không rõ.

"Ba, cho con xem một chút." Tống Tiêu thấy Tống Tử Thành xem xong, mới mở miệng yêu cầu.

Đời trước mười lăm tuổi cập quan, sau khi cập quan, chuyện của mình chính mình làm chủ, trong nhà có việc gì, bậc cha chú cũng sẽ gọi y đến thương lượng. Sau khi lên kinh thành làm quan, trong nhà có đại sự cũng sẽ cho khoái mã lên kinh thành đưa tin cho y, để y ra quyết định. Cho nên Tống Tiêu cảm thấy mình muốn xem văn kiện công ty không có gì là không đúng.

Tống Tử Thành hơi ngạc nhiên, nhưng vẫn gấp văn kiện trong tay lại đưa cho Tống Tiêu, tưởng rằng trẻ con hiếu kỳ, không ngờ Tống Tiêu lại thật sự nghiêm túc mở ra xem.

Xấp tài liệu này chắc là do công ty pháp vụ soạn thảo, bên trong phân tích vô cùng nghiêm cẩn(*), Tống Tiêu mặc dù không biết pháp luật hiện đại, nhưng chỉ xem một lần thôi cũng có thể hiểu được phương pháp xử lý chính xác. Tư liệu bên trong không những tỉ mỉ liệt kê ra những hạng mục vu khống của nhà báo kia, mà còn phân tích cả những bình luận trên internet.

(*): Nghiêm túc, cẩn thận.

Tống Tiêu không biết dùng máy vi tính, những tin tức trên mạng đều là nghe được loáng thoáng từ các bạn học, cho nên không thể hiểu rõ hết mọi chuyện. Lúc này nhìn thấy tư liệu chụp lại mấy lời bình luận ác ý của cư dân mạng, lông mày không khỏi cau lại.

https://thuviensach.vn

"Những người trên mạng toàn là đoán mò, không cần để ý họ làm gì." Tống Tử Thành thấy sắc mặt con trai không được tốt cho lắm, nhanh chóng giải thích một câu, "Mấy chuyện này con đừng xen vào, ba sẽ xử lý tốt."

"Những người này... là có người sai khiến?" Tống Tiêu trầm mặc chốc lát, đột nhiên nói.

"Không sai." Tống Tử Thành gật đầu, sau đó lập tức sửng sốt. Thằng con trước đây luôn sống trên mây của mình mà cũng có thể nhìn ra được âm mưu sao?

"Vậy ngôn luận trên mạng ba định giải quyết như thế nào?" Tống Tiêu giương mắt, nhìn thẳng vào Tống Tử Thành, cái thời đại mà thông tin lan truyền rất nhanh này, tin đồn cũng nhanh không kém. Có câu ba người thành hổ(*), nếu như cứ mặc cho những lời bình này tiếp tục phát triển, không biết sẽ còn chuyện gì xảy ra nữa.

(*): Giống câu "Một cây làm chẳng nên non, ba cây chụm lại nên hòn núi cao" bên mình vậy đó.

"Webside đưa tin đã bị xóa, nhưng còn mấy diễn đàn đăng tin nặc danh thì rất khó xử lý." Tống Tử Thành thở dài, mạng internet mới nổi chưa được mấy năm, ít người quản lý, hiện giờ rất khó truy cứu trách nhiệm.

"Lời đồn không ngừng được, vậy thì đành phải lấy động chế động," Tống Tiêu nghĩ đến những người lên tiếng biện giải cho Khâu Minh Diễm, thậm chí đàm luận đến vấn đề nhân phẩm của Tống Tử Thành. Đối với những người không rõ chân tướng chỉ thích xem nào nhiệt này, cách giải quyết tốt nhất chính là tung ra một cái tin tức động trời hơn nữa để dời sự chú ý của bọn họ, "Chỉ xem ba... có bỏ được hay không..."

Tống Tử Thành bị Tống Tiêu nhìn có chút chột dạ, bên trong cặp mắt kia ẩn chưa sự thành thục và kiên nghị không hợp tuổi, dường như chỉ cần một cái liếc mắt của y cũng có thể nhìn thấu được lòng hắn. Công ty Tinh Hải

https://thuviensach.vn

sở dĩ cho đến bây giờ vẫn chưa làm sáng tỏ chuyện liên quan tới "Thiếp" với công chúng, thực ra chính là do Tống Tử Thành không muốn để người khác biết sự tồn tại của Tống Tranh.

Tống Tranh chỉ nhỏ hơn Tống Tiêu không đến hai tuổi, là đứa con riêng của Tống Tử Thành trong khi hắn đang có vợ. Nếu như chuyện này bị tuồn ra ngoài, không chỉ có địa vị Khâu Minh Diễm sụp đổ, mà ngay cả giải trí Tinh Hải cũng phải hứng chịu một đợt xung kích cực lớn.

"Chuyện Tống Tranh là em gái con, tuyệt đối không được để lộ," Tống Tử Thành lạnh mặt xuống, "Con đừng nhúng tay vào, cũng không được lên mạng nói cái gì, việc này ba sẽ mau chóng giải quyết, sẽ không để con chịu thiệt thòi."

Tống Tiêu nhàn nhạt đáp một tiếng, y làm sao không hiểu được ý Tống Tử Thành. Tống Tiêu đã đọc sách giáo khoa chính trị một lần rồi, trong sách có viết chế độ hôn nhân bây giờ là một vợ một chồng, không thể cưới vợ bé, đây đồng nghĩa với việc người phụ nữ kia cho dù ở trong nhà đi chăng nữa, cũng không có thân phận gì ra hồn.

Tống Tử Thành nhìn con trai đã quay đầu nhìn ra ngoài cửa sổ, có chút cảm giác khó chịu.

Lúc trước nhất thời bị ma xui quỷ khiến, không ngờ Khâu Minh Diễm mang thai sinh con, lúc đó hắn còn luôn luôn bảo đảm với mẹ Tống Tiêu sẽ không để đứa con gái này vào nhà. Nhưng mấy năm gần đây Tống Tranh ở trước mặt hắn khóc lóc kể lể bạn học nói nó không có ba, hắn cũng không đành lòng. Cuối cùng, người hắn có lỗi nhiều nhất chính là mẹ Tống Tiêu.

Hai người một đường không nói tiếng nào nữa, Tư Đạt Thư nửa đường xuống xe về nhà mình, lúc đi vào thang máy cũng chỉ còn sót lại hai cha con bọ họ.

https://thuviensach.vn

"Ba, tình nhân của ba nhiều hay ít con không xen vào, chỉ có một điều, nếu ba muốn tái giá, nhất định phải tìm một chỗ mộ đăng hộ đối." Tống Tiêu nghiêm túc nói, mấy ngày nay nhìn phản ứng của mọi người, dường như việc Tống Tử Thành lấy Khâu Minh Diễm cũng không phải là việc trái pháp luật gì, nhưng đối với Tống Tiêu, đem ngoại thất phù chính(*) quả thực là một việc đáng chê cười.

(*): Đưa vợ bé lên làm chính thất.

Tống Tử Thành sửng sốt, không ngờ con trai lại nói ra lời như thế, vừa dứt lời, thang máy "Đinh" một tiếng lên tới, Tống Tiêu ấn nút mở thang máy, ý bảo Tống Tử Thành đi trước.

"Ba, ba về rồi!" Tống Tranh đã đứng trước cửa thang máy, ngọt ngào reo lên.

Tống Tử Thành nhíu mày: "Sao con lại đến đây?" Hắn đã căn dặn Khâu Minh Diễm gần đây không được để Tống Tranh xuất hiện xung quanh hắn.

Tống Tiêu cũng không thèm liếc mắt tới đứa em gái này một cái, trực tiếp đi vào phòng. Dì Trần cầm dép lê cho Tống Tiêu, bĩu môi nhìn về hướng phòng ngủ, ý bảo Khâu Minh Diễm đáng ghét kia cũng ở đây.

"Tử Thành," Khâu Minh Diễm cười nghênh đón, thấy sắc mặt Tống Tử Thành không tốt, có chút ngượng ngùng, "Em cũng chẳng còn cách nào khác, địa chỉ phòng mới của em không biết bị ai tiết lộ ra bên ngoài, bên giờ bên đó toàn là paparazi, nếu để bọn họ nhìn thấy Tống Tranh là xong đời."

Đang nói, di động Tống Tử Thành vang lên, bên trong là giọng nói vội vàng của Tư Đạt Thư : "Ông chủ, có chuyện lớn rồi, mau xem bưu kiện đi."

Tống Tử Thành cúp điện thoại, gỡ bỏ ca-ra-vat, quay người lên lầu.

https://thuviensach.vn

Khâu Minh Diễm do dự một chút, cũng đi lên theo.

Tống Tiêu lên lầu thay một bộ quần áo thoải mái, đón lấy ly nước trái cây dì Trần đưa cho, ngồi trên ghế sô pha bắt đầu xem ti ti.

Mới đầu Tống Tiêu đối với loại đồ vật có thể chiếu ra hình ảnh này đặc biệt kinh ngạc, sau đó phát hiện bên trong có thể học được rất nhiều thứ mới mẻ, thế là bắt đầu thích xem ti vi.

Tống Tranh nhìn dáng dấp giống như đại gia của Tống Tiêu liền tức giận, trước đây Tống Tiêu ngu ngốc tùy ý bắt nạt. Nhưng kể từ khi bị đập đầu đến nay, càng trở nên đáng ghét hơn nữa, làm cho nàng vừa nhìn là thấy khó chịu. Tống Tranh đưa tay cầm điều khiển trên bàn, chuyển sang kênh chiếu phim truyền hình.

Tống Tiêu đang xem tin tức xã hội, MC đoan trang, đột nhiên lại biến thành hình ảnh nam nữ khóc lóc ỉ ôi, lập tức cau mày.

Đúng lúc này, di động đặt trên bàn vang lên.

Tống Tranh nhìn chiếc điện thoại di động, hai mắt đỏ lên, đó là mẫu điện thoại di động mới nhất ở A quốc, trong nước vẫn chưa có, cho dù có tiền cũng mua không được, cái này là của người khác đưa cho Tống Tử Thành, nàng xin nhiều lần mà vẫn chưa được.

Mặt kính thủy tinh sáng bóng tinh xảo, hiện lên hai chữ "Hoàng thượng", Tống Tiêu sửng sốt một chút rồi mới bắt máy.

"Tới nhà chưa?" Bên trong truyền đến giọng nói của Ngu Đường, bởi vì vẫn là thiếu niên, bây giờ âm sắc hoàng đến bệ hạ so với lúc ba mươi tuổi ít đi mấy phần từ tính, nhiều hơn mấy phần réo rắt, nhưng mà vẫn êm tai như trước.

https://thuviensach.vn

Nghe được giọng nói quen thuộc, Tống Tiêu cong mắt cười: "Tới rồi." Xã hội hiện đại có cái này thật thuận tiện, cách xa nhau ngàn dặm cũng có thể nghe được giọng nói của đối phương.

"Đây là số điện thoại của tớ, đã lưu vào cho cậu rồi, có việc gì thì gọi cho tớ." Ngu Đường nhìn tiểu khu ngoài cửa xe, quyết định vị trí, hơi giơ tay, ra hiệu tài xế tiếp tục đi.

"Ừ." Tống Tiêu đáp một tiếng, chẳng biết vì sao đầu quả tim có chút ngứa ngáy.

Ngu Đường nghe tiếng "Ừ" ngoan ngoãn kia, nhịn không được mỉm cười, đổi tay cầm di động: "Ngày mai đi mua sách tham khảo đi, tớ chọn giúp cậu vài cuốn sách."

"Được," Tống Tiêu không chút nghĩ ngợi mà đán, "Vậy chúng ta gặp nhau ở đâu?"

"Tớ đến đón cậu."

Cúp điện thoại, Tống Tiêu đột nhiên kích động lăn lộn trên ghế sô pha một vòng, tuy rằng miễng cưỡng khắc chế, nhưng ý cười trên khóe miệng làm sao cũng không áp xuống được. Sau khi tách ra mà vẫn có thể nghe được giọng nói của đối phương, đây là điều mà đời trước nằm mơ Tống Tiêu cũng không ngờ được, Ngu Cẩm Đường ra chiến trường cả ngày lẫn đêm, lo lắng và ác mộng chưa bao giờ ngừng hành hạ y.

"Chậc, nói chuyện yêu đương?" Tống Tranh bĩu môi, "Yêu sớm cũng không phải chuyện gì tốt, nếu ba mà biết... chậc chậc..."

Tống Tiêu ngưng cười, đối với đứa em gái không hiểu một chút cấp bậc lễ nghĩa này triệt để mất hết kiên nhẫn, bưng nước trái cây lên uống một hơi: "Ở trường học tôi có gặp được bốn người, bọn họ hình như quen với em."

https://thuviensach.vn

Sắc mặt Tống Tranh đột nhiên thay đổi, khẩn trương nắm lấy một góc váy, y... y nhớ được?

"Chuyện xấu trong nhà không thể truyền ra ngoài, tự mình đi nhận lỗi với ba, sau đó quỳ trước bài vị mẹ tôi một đêm, tôi liền tha thứ cho em," Tống Tiêu buông cốc nước trái cây xuống, trong nhà không có quy tắc gì, ba cũng không thèm lo, chỉ có thể trông chờ vào mình, "Nếu không..."

Nhìn biểu cảm không mấy để tâm của Tống Tiêu khi bắt mình quỳ một buổi tối, Tống Tranh chỉ cảm thấy máu nóng dâng trào: "Nếu không thì sao, anh nghĩ anh là ai hả?"

"Nếu không, bằng cái thân phận con riêng này của em, đừng hòng bước chân vào nhà này nửa bước." Tống Tiêu uống hết nước trái cây, không quên cầm theo điện thoại di động, nhắc chân lên lầu.

Tống Tranh cảm thấy mình sắp bị chọc điên lên rồi.

==========

Tiểu kịch trường:

Thái hậu: "Nhi tử, gọi điện thoại cho ai vậy?"

Ngư Đường: "Vợ ta."

Thái hậu: "Ôi chao, không tồi nhà, sớm như vậy đã tìm được vợ rồi."

Ngư Đường: "Một ngàn năm trước ta đã tìm được rồi."

Thái hậu: "..."

[Heo: Rắc rối với mấy cái vụ xưng hô của Đường-Tiêu, haiz ai ai... Cho nên tuỳ theo trường hợp mà tui sẽ để xưng hô cậu-tớ hoặc là ngươi-ta, mấy bn nhớ để ý kỹ nhá--]

https://thuviensach.vn

HOÀNG THƯỢNG ĐỪNG NGHỊCH

Lục Dã Thiên Hạc

www.dtv-ebook.com

Thông Báo!

Mấy bn ơi! Mấy bữa nay tui ham chơi Tết quá cho nên k có thời gian post truyện, hic >.<

Thôi thì mấy bn thông cảm dùm tui nha nha nha---

Đợi tui ăn Tết vỗ béo mấy bữa nữa rồi bù lại cho mấy bn một lèo lun ha.

Au khổ lắm mấy bn ợ! Ăn Tết xong 38kg xuống còn 37kg, chả hỉu nàm thao nuôn *chắc do chơi bời đàn đúm quá nó vậy*

Nhân tiện năm mới Heo xin kính chúc cả nhà chúng ta năm nay gặp nhiều may mắn, sức khoẻ dồi dào, gia đình hạnh phúc, đánh bài đừng bị thua giống tui *chơi bài cào gì mà toàn bù với 1 k à* *khóc*...

Bye bye

https://thuviensach.vn

HOÀNG THƯỢNG ĐỪNG NGHỊCH

Lục Dã Thiên Hạc
www.dtv-ebook.com

Chương 17: Yêu Sách.

Edit + Beta: Như Heo.

Chương 17: Yêu sách.

Tống Tử Thành vội vã đi vào thư phòng, bưu kiện là do Tư Đạt Thư gửi đến, bên trong có một cái địa chỉ mạng và một lời nhắn: "Ông chủ, ảnh của Tống Tranh bị truyền ra ngoài rồi."

Hít sâu một hơi, Tống Tử Thành mở trang web kia ra, lập tức bị tựa đề đỏ chói đập cho một cú muốn hoa mắt.

Bài viết do một tài khoản nặc danh trên diễn đàn đăng tải, tên là "Góc bể xã khu", bây giờ bài viết này đã lên đầu bảng, không những thế còn được gắn dấu sao.

Chủ bài viết là tình cờ chụp được một bức ảnh, trong ảnh là hình chụp lén Khâu Minh Diễm và Tống Tranh đi dạo phố cùng nhau.

Lâu chủ: "Nói cho mấy người biết, người đeo kính râm trong bức ảnh này chính là Khâu Minh Diễm mà mọi người tôn sùng như nữ thần đó, còn cô gái bên cạnh chính là con cô ta. Cô ta lúc nào cũng ra vẻ người mẹ đơn thân kiên cường, nói cái gì mà muốn bảo vệ con gái cho nên tới bây giờ vẫn chưa chịu công khai. Nhưng mà bây giờ tôi nói cho mấy người biết một tin động trời này. Cô ta thực chất không dám để cho con gái lộ diện, nguyên nhân bởi vì nó chính là con-của-Tiểu-Tam."

Đi Ngang Qua: "Lan châu bánh nướng đã giám định xong xuôi!"

https://thuviensach.vn

Lông Mày Ưu Thương: "Cắn hạt dưa... uống nước ngọt... chờ tiếp...!"

Nhũ Mẫu Ven Hồ Đại Minh: "Lâu chủ nói nhanh nhanh đi!"

Lâu chủ: "Tới đây, tới đây. Nói tiếp, mọi người biết Khâu Minh Diễm là bạn gái ông chủ giải trí Tinh Hải rồi đó, hai người công khai quan hệ cũng đã được mấy năm rồi. Mấy người nghĩ xemTống tổng mà nguyện ý đi nuôn con dùm người ta sao? Thực ra đó chính là con gái của hắn! Năm 93 có phải Khâu Minh Diễm từng biến mất một thời gian không? Nói là đi nước A tiến tu, nhưng thực chất là đi sinh con. Tôi là người trong vòng cho nên hiểu rất rõ, khi đó giải trí Tinh Hải còn chưa khai trương, Tống Tử Thành còn là giám chế điện ảnh, lúc ấy vì có người báo cáo hắn chuyện này, thế cho nên hắn mới bị sa thải...

Ông Là Thiên Hạ Đệ Nhị: "Tui ngất, đây là cái tiết tấu gì vậy?"

Nhũ Mẫu Ven Hồ Đại Minh: "Trong đầu mười ngàn chữ f*ck-your-mother chạy ngang qua, lâu chủ tiếp đi~~"

...

Cái người mở topic này, dường như là người đã lăn lộn nhiều năm trong giới giải trí, có vẻ biết tất cả mọi chuyện, không những thế còn đem bức ảnh sôi sùng sục mấy ngày nay của Tống Tiêu ra so sánh, đứa con riêng bởi vì trưởng thành sớm, cho nên nếu như không để ý nhìn sơ qua sẽ thấy lớn gần bằng Tống Tiêu. Trong khi đó bà xã Tống Tử Thành lại là tác gia kiêm nhà biên kịch có tên tuổi, rõ ràng là mới qua đời năm năm trước đây thôi!

Bài viết này vừa lên, lập tức bị các mạng xã hội khác đăng tải lại, các loại suy đoán tần tần lớp lớp, rốt cuộc cũng có người để ý lại tin tức vài ngày trước liên quan tới Tống Tiêu. Mạng internet nhất thời đồng loạt mắng chửi, còn những người lúc trước chỉ trích Tống Tiêu, bây giờ không biết đã mai danh ẩn tích ở đâu nơi nào rồi. Thay vào đó, mọi người bắt đầu quay sang chỉ trích Khâu Minh Diễm.

https://thuviensach.vn

Mạng internet vừa phất lên không bao lâu(*), còn chưa lọt vào mắt xanh của truyền thông truyền thống. Làm tổng giám đốc của công ty giải trí, Tống Tử Thành từ trước tới giờ vẫn luôn coi trọng thị trường truyền thông truyền thống, bởi vậy sau khi chuyện này xảy ra chỉ đem phần lớn tinh lực đặt vào các tòa soạn báo giải trí. Thế nhưng, khi nhìn lên thống kê lượt xem và lượt chia sẻ bài viết, Tống Tử Thành đột nhiên ý thức được một vấn đề, mạng internet còn ẩn giấu một luồng sức mạnh đáng sợ không thể nào lường trước được.

(*): Tác giả tiết lộ bối cảnh trong truyện là khoảng năm 2006. Hic, năm đó tui còn đang nào là nhảy Au, Boom,... các loại, còn dụ chat Yahoo nữa chớ, nghĩ lại mà thấy tuổi thơ mình thiệt là hoành thánh và bánh tráng, hí hí...

Chuyện lần này nếu không xử lý tốt, toàn bộ giải trí Tinh Hải sẽ phải hứng chịu đợt xung kích cực lớn. Công ty vừa mới lên sàng, tuyệt đối không thể làm ảnh hưởng tới uy tín được!

"Tiểu Tư, sao bưu kiện này gửi cho bộ xã giao và bộ truyền thông, mặt khác thông báo các bộ môn chủ quản, sáng sớm ngày mai tám giờ mở cuộc họp khẩn cấp, không ai được phép vắng mặt." Tống Tử Thành gọi liên tiếp mấy cú điện thoại, sắc mặt vô cùng khó coi.

Khâu Minh Diễm ngồi một bên không dám lên tiếng, chờ hắn dừng lại uống nước mới nhỏ giọng hỏi một câu: "Đã xảy ra chuyện gì?"

Tống Tử Thành không để ý tới cô ta.

Khâu Minh Diễm nhớ lại mấy ngày trước đã giấu Tống Tử Thành làm một cuộc phỏng vấn riêng, trùng hợp hôm nay phát sóng, chẳng lẽ Tống Tử Thành vì vậy mà mới không vui?

"Tử Thành, bài phỏng vấn riêng đó là một chị em tốt nhờ em rất lâu rồi, em không tiện từ chối, em cũng đã nhờ Tony báo cáo lại với công ty rồi

https://thuviensach.vn

mà." Khâu Minh Diễm đến gần giải thích.

Tống Tử Thành lúc này mới giương mắt nhìn cô ta: "Phỏng vấn riêng gì?"

...

Tống Tiêu trở về phòng chợp mắt một lát, đang ngủ đột nhiên nhận được điện thoại của Lý Vĩ Vĩ.

"Tống Tiêu, cậu không sao chứ?" Giọng Lý Vĩ Vĩ vẫn tràn đầy sức sống như trước.

"Không sao cả." Tống Tiêu vẫn còn nằm ỳ trên giường ngái ngủ, nói chuyện còn mang theo chút giọng mũi.

"Lần này đúng là quá náo nhiệt rồi," Lý Vĩ Vĩ có chút cười trên sự đau khổ của người khác, "Haiz, cậu mau mở kênh CT lên đi, bây giờ đang chiếu bài phỏng vấn riêng của Khâu Minh Diễm đó, chủ đề hơi bị thú vị à!"

...

Nhà Ngu Đường nằm ở vùng ngoại thành, lại gặp trúng thời gian cao điểm kẹt xe nên mất không ít thời gian mới đến nơi, trên đường còn quẹo vô nhà hàng Pháp một chuyến, mua một phần bánh ngọt mang về.

Hoa viên xa hoa rộng lớn, trong màn đêm không thể nhìn rõ được giới hạn, lái xe trực tiếp lái đến trước cửa, Ngu Đường xuống xe, một cái bóng nhỏ màu hồng nhạt chớp mắt nhào tới.

"Anh hai về rồi!" Giọng nói ngọt ngào mềm mại, đến từ một cô nhóc tám tuổi.

Ngu Đường đỡ lấy đứa em gái, đưa bánh ngọt trong tay cho cô bé, nhìn nhóc con tinh xảo đáng yêu cười rộ lên, cũng hơi cong khóe môi. Đây là

https://thuviensach.vn

em gái ruột của hắn, Ngu Miêu, giống hệt công chúa An Viễn kiếp trước.

...

"Lần này muội đi không trông ngày về, huynh trưởng bảo trọng," Công chúa mặc một thân hoa phục áo cưới đứng dưới gió rét phần phật chia tay Ngu Cẩm Đường, "Vạn mong Đại Ngu cường thịnh an khang, nếu có một ngày, huynh trưởng có thể đến Hồ thăm muội một chuyến, muội chết cũng không còn gì tiếc nuối."

"Cẩm Mạc..." Ngu Cẩm Đường nhìn cổ kiệu xa xa, phảng phất giống như bầy sói đói đang há mồm chờ thịt, mím chặt môi mỏng, "Ca ca nhất định sẽ tới đón ngươi!"

Ca ca nhất định sẽ tới đón ngươi...

Nhưng mà, chờ hắn đăng cơ, thì muội muội như hoa như ngọc ngày đã chết nơi đất khách quê người.

Xương cốt Đại Mạc rãi trên đường, mưa bụi Giang Nam ngàn dặm xa, đường về nhà thênh thang vô định.

Lời hứa hẹn của huynh trưởng, từ lâu đã trở thành một câu hư ngôn(*).

(*): lời nói dối, không có thật.

...

"Anh nói tám giờ về đến nhà, bây giờ vừa đúng tám giờ! Anh hai thật lợi hại!" Ngu Miêu một tay cầm bánh ngọt, một tay lôi kéo góc áo anh trai, vô cùng phấn chấn cười nói.

"Anh đã hứa với em, thì sẽ làm được." Ngu Đường nhìn nhóc con ôm bánh chạy đi, nhẹ giọng nói.

https://thuviensach.vn

Ngu Miêu đưa bánh ngọt cho cô giúp việc, rồi vội vàng chạy lại bên Ngu Đường: "Anh, quên nói anh biết, có khách tới nhà mình, đang ở thư phòng nói chuyên với ba đó."

"Thiếu gia..." Người hầu nam mặc tây trang màu đen đi tới, thấp giọng nói bên tai Ngu Đường vài câu. Ngu Đường khẽ gật đầu, bảo cô giúp việc cho Đường Miêu ăn bánh ngọt, rồi chuẩn bị lên lầu, chỉ chớp mắt nhìn thấy trên TV đang chiếu bài phỏng vấn riêng của Khâu Minh Diễm.

...

"Tình cảm của cô với Tống tiên sinh vẫn luôn rất tốt, khi nào thì tính chuyện kết hôn vậy?" Người chủ trì cười hỏi.

"Việc này à, phải hỏi Tống tiên sinh," Khâu Minh Diễm cười đến thật hạnh phúc, "Anh ấy có con, nếu như kết hôn nhất định phải cân nhắc đến cảm thụ của thằng bé."

"Nói như vậy... lý do đến giờ hai người vẫn chưa kết hôn là đến từ phía con trai sao?"

Khâu Minh Diễm trên ti vi, bộ dáng yên lặng cam chịu, nghe xong câu này thì không cầm nước mắt được nữa.

Bên này, cư dân mạng vừa xem ti vi, vừa đọc bài viết trên diễn đàn liên tục nôn ọe.

Dung Nhũ Mẫu Ven Hồ Đại Minh: "Má ôi, cơm tối đều phun ra hết rồi! [nôn mửa]"

Hỏa Hỏa Hỏa: "Chắc chắn là đài CT cố ý phát ra ngay lúc này, ha ha ha..."

https://thuviensach.vn

Tiện Nhân Cặn Bã Cút Cút Cút: "Tống thiếu gia mắng đúng lắm! Mấy người bữa trước mắng Tống thiếu gia bây giờ lặng đâu hết rồi ha?"

Đại Vệ Là Mạng Của Ta: "Giờ mới để ý đến lời nói của Tống Tiêu, giời ạ, nói mụ là thiếp đã là tốt lắm rồi! Tống thiếu gia mắng Tiểu Tam vẫn chưa đủ đâu, trực tiếp "tẫn" cho mụ này một trận đi!"

Công Tử Uy Vũ: "Mấy người có phát hiện hay không? Tống thiếu gia lớn lên thiệt là đẹp trai a a a!"

Những người lúc trước mắng Tống Tiêu đột nhiên biến mất, ai xui xẻ ló đầu đi ra chắc chắn sẽ bị mọi người "vây đánh" đến nổi phải che mặt bỏ chạy. Bài bên này chưa kịp giải nhiệt, một bài viết khác tên lại đăng lên, là của một nữ y tá trong bệnh viện nhân dân đăng, nghe đâu là đã chứng kiến toàn bộ quá trình "Tống thiếu gia làm mất mặt Tiểu Tam", tình tiết thoải mái chập trùng, thậm chí còn bị người hoài nghi là do nhà văn chấp bút.

Tống Tiêu thật vất vả dưới sự chỉ đạo của Lý Vĩ Vĩ tìm được diễn đàn kia, xem từ đầu đến cuối, cảm thấy hướng phát triển càng ngày càng kỳ quái.

Khởi đầu nói không sai, sau đó tự nhiên lại biến thành các loại tán dương "Thiếu gia uy vũ khí phách", "Thiếu gia nhất thống giang hồ", "Thiếu gia đẹp trai vượt ngoài vũ trụ",... thậm chí còn có người đăng ảnh chụp của Tống Tiêu trong trường học, đều là chụp trộm trong sân trường hoặc là nhà ăn.

Đang nhìn đến hoa cả mắt, Ngu Đường điện thoại đến.

"Chuyện này không đơn giản như vậy, đây là một kế hoạch công kích thương mại," Ngu Đường đứng trên ban công phòng ngủ, nhìn xe ô tô màu đen sáng bóng chạy ra khỏi cổng lớn, "Nhắc nhở ba cậu một chút."

https://thuviensach.vn

Tống Tiêu gật đầu, phát hiện Ngu Đường không nhìn thấy, đành đáp một tiếng: "... Cậu ăn cơm chưa?"

Ngu Đường nghe nói thế, không nhịn được nở nụ cười, một tay chống lên lan can màu trắng trên ban công: "Vẫn chưa, hoàng hậu muốn tới hầu hạ trẫm dùng bữa sao?"

"Thần chỉ hỏi chút cho có lệ thôi mà." Tống Tiêu bĩu môi, trực tiếp cúp điện thoại.

Sau đó đi tới trước cửa thư phòng của Tống Tử Thành, vừa tính giơ tay mở cửa lại nghe thấy bên trong truyền ra tiếng cãi vã.

"Anh không thể nói như vậy! Sự nghiệp của em sẽ bị phá hủy!" Tiếng hét chói tai của Khâu Minh Diễm đứng ngoài cửa vẫn nghe được rõ ràng.

"Nếu không phải do cô dẫn paparazi tới, làm sao thành nhiều chuyện như vậy! Ai cho phép cô tham gia loại phỏng vấn này!" Tống Tử Thành hiển nhiên tức giận không hề nhẹ, âm thanh cũng nâng lên rất nhiều.

Tống Tiêu thu tay về, xem ra ba đã biết đây là một âm mưu, không cần mình phải nhiều lời nữa.

Gió tanh mưa máu trên mạng vẫn đang thăng cấp theo cấp số nhân, đã xuất hiện không ít người bắt đầu xoi xét lại những việc làm của Khâu Minh Diễm trong năm nay, chỉ một cái danh hiệu "Tiểu Tam" này thôi, đã xác định được con đường sự nghiệp gian nan sau này của cô ta rồi. Trên đời này chính là không bao giờ thiếu những người bỏ đá xuống giếng và người thích xem náo nhiệt.

Nhưng mà những điều này cũng không ảnh hưởng lớn đối với Tống Tiêu. Ngày hôm sau Tống Tiêu rời giường từ rất sớm, đầu tiên là xem sách phương pháp giao tiếp Hán ngữ của người hiện đại, rồi xem một quyển tạp

https://thuviensach.vn

chí thời thượng nghiên cứu cách ăn mặc của người hiện đại, sau đó mới chọn một bộ quần áo thể thao đi ra trước cửa chờ Ngu Đường.

Ngu Đường ngồi trong xe, xa xa có thể nhìn thấy bóng dáng thon dài đang đứng trước cửa tiểu khu. Áo liền mũ màu trắng, quần bò màu xanh nhạt, chỉ là bộ trang phục phổ thông, nhưng mà mặc trên người Tống Tiêu, không ngờ lại toát ra được một loại khí chất quân tử khiêm tốn.

Thắt lưng thẳng tắp, giơ tay nhấc chân đều phong nhã xuất trần...

Xe dừng hẳn, Ngu Đường sửa sang lại áo sơ mi đen trên người, còn liếc mắt soi vào kính chiếu hậu trong xe, xác định tóc không bị rối, lúc này mới mặt mày trầm ổn mà mở cửa xuống xe.

==========

Tiểu kịch trường:

<Đãi ngộ giữa đệ đệ với muội muội tại sao lại lớn như vậy?>

Muội muôi: "Ca ca, ta muốn cái kia."

Ngư Đường: "Được được được, mua mua mua."

Muội muội: "Ca ca, người này rất giống Thiền Vu trong sách sử."

Ngư Đường: "Mẹ cái kê, đánh cho nằm nằm liệt giường luôn."

...

Đệ đệ: "Ca ca, ta muốn cái kia."

Ngư Đường: "Lăn con bê, tự mua đi."

Đệ đệ: "Ca ca, người kia thật giống nam hoàng hậu trong sách sử."

https://thuviensach.vn

Ngư Đường: "Nhìn loạn cái gì, đó là chị dâu của ngươi."

Đệ đệ: QAQ

[Heo: Tui trồi lên rồi đây nè, hôm nay với ngày mai là ngày dành để trả nợ, hí hí... Cố gắng a... cố gắng...]

https://thuviensach.vn

HOÀNG THƯỢNG ĐỪNG NGHỊCH

Lục Dã Thiên Hạc
www.dtv-ebook.com

Chương 18: Hẹn Hò.

Edit + Beta: Như Heo.

Chương 18: Hẹn hò.

Tống Tiêu vốn là đang nhìn xe cộ chạy trên đường, ký hiệu của những chiếc xe này Tống Tiêu đều từng thấy qua, nhưng không biết giá cả cụ thể thế nào, nghe có âm thanh đang tới gần, Tống Tiêu quay đầu nhìn sang.

Cửa xe mở ra, hôm nay Ngu Đường mặc một chiếc áo sơ mi dài tay, hai ống tay áo được sắn gọn gàng trên khuỷu tay, trên áo sơ mi không có bất kỳ vật trang sức gì, chỉ là nút áo trên cùng được mở ra, lộ ra cái cổ thon dài và một phần xương quai xanh.

Ánh nắng đầu thu ấm áp, dát lên gương mặt anh tuấn của Ngu Đường một tầng màu vàng nhạt óng ánh. Hắn đã không còn là người thống trị vương triều, hiện tại hắn chỉ là một học sinh cấp ba bề ngoài sáng sủa mà thôi. Giữa bọn họ không có giang sơn xã tắc, không có gia tộc hưng suy cách trở. Tống Tiêu cong mắt cười, như vậy thật tốt.

Ngu Đường bị hoàng hậu nhà mình nhìn chằm chằm, đắc ý nâng lên khóe miệng, sau đó đi đến cách Tống Tiêu ba bước, thận trọng dừng lại.

"Hoàng Thượng, chào buổi sáng." Tống Tiêu thấy hắn dừng bước tiến lên chào đón.

"Chào buổi sáng." Ngu Đường nhìn phía sau Tống Tiêu, lúc này mới bảy giờ rưỡi sáng, người trong tiểu khu vẫn chưa rời giường, chỉ có bảo an

https://thuviensach.vn

trước cửa đang tò mò nhìn liếc sang đây.

Thu hồi ánh mắt, Ngu Đường quay người mở cửa xe: "Lên xe."

Tống Tiêu ngoan ngoãn leo lên xe, ngồi vào trong, hỏi Ngu Đường cũng đang theo vào: "Chúng ta đi đâu?" Vừa nói xong, trong bụng đột nhiên truyền ra mấy tiếng "ùng ục".

"Cậu chưa ăn sáng?" Ngu Đường cau mày, tên ngốc này, cho dù chờ không kịp muốn gặp "phu quân" đi chăng nữa, cũng phải nên ăn sáng chứ! Thế là muốn mở miệng giáo huấn hai câu, âm thanh "ục ục" lại vang lên, lần này là từ trong bụng mình truyền ra.

"Cậu cũng chưa ăn?" Tống Tiêu giương mắt nhìn hắn.

Ngu Đường vội ho một tiếng, bảo tài xế lái xe đến một nhà hàng kiểu Quảng.

Thành phố A có một con sông chạy dọc thành phố, nhà hàng kiểu Quảng nằm ngay tại bờ sông, xuyên qua cửa sổ có thể nhìn thấy dòng nước trong xanh chảy cuồn cuộn. Bởi vì giá cả đắt đỏ, cho dù là cuối tuần cũng chẳng có bao nhiêu người tới ăn điểm tâm.

Hai người chọn một vị trí ngồi dựa vào cửa sổ, Ngu Đường cầm lấy thực đơn, trực tiếp gọi mấy món ăn và trà Minh Tiền long tỉnh, sau đó cũng không hỏi Tống Tiêu muốn ăn gì đã trả thực đơn lại cho cô nàng bồi bàn.

Tài xế và Độc Cô Ám cũng theo vào trong, nhưng là ngồi ở một bàn khác, tài xế nhìn thấy hành động này của Ngu Đường, nhất thời kinh ngạc. Vị đại thiếu gia này từ trước đến giờ bá đạo cũng không nói đi, mời bạn học ăn cơm lại không cho người ta xem thực đơn, thật là...

Trước khi ra cửa phu nhân đã cố ý dặn dò, hiếm khi thiếu gia thân thiết với bạn học như vậy, nhất định phải để lại ấn tượng tốt với người ta.

https://thuviensach.vn

Độc Cô Ám mặt không đổi sắc uống một chén trà, trong lúc tài xế đang ngây người Độc Cô Ám đã giải quyết xong ba miếng bánh ngọt miễn phí của nhà hàng.

"Tiểu Ám, đó không phải cũng là bạn học của cậu sao? Sao không qua đó ngồi cùng bọn họ?" Tài xế nhìn đĩa bánh rán trống không, khóe miệng co rút. Vị đại gia này hai năm trước được đại thiếu gia nhặt về, kiên quyết đòi ở lại trong nhà, cũng không biết Đại thiếu gia thuyết phục người người nhà bằng cách nào mà tất cả mọi người đều tiếp nhận thằng nhóc kỳ quái này, nhận hắn làm con nuôi.

Độc Cô Ám liếc mắt nhìn vẻ mặt ngơ ngác của chú tài xế, bảo hắn ngồi cùng bàn dùng bữa với hoàng thượng và hoàng hậu ư?

"Sao vậy?" Mặc dù khuôn mặt thằng nhóc đối diện này không hề có cảm xúc, thế nhưng không hiểu sao tài xế lại thấy được sâu sắc khinh bỉ hiện lên trong mắt hắn.

Độc Cô Ám không để ý hắn, tiếp tục uống cạn luôn bình trà.

...

Tống Tiêu bưng cốc thủy tinh trước mặt, cốc thủy tinh trong suốt lấp lánh, bên trên chạm khắc một đôi thiên nga, màu nước trà xuyên thấu qua cốc thủy tinh hiện lên càng mê người. Tuy rằng dùng cốc thủy tinh uống trà long tỉnh có vẻ hơi không lạc quẻ, nhưng dù gì cũng không hề ảnh hưởng chút nào đến tâm tình tốt đẹp hiện tại của Tống Tiêu.

Cảnh Nguyên đế trăm công nghìn việc nhưng vẫn nhớ được y thích uống trà búp Minh Tiền long tỉnh, thích ăn sủi cảo tôm với bánh bao gạch cua, qua một ngàn năm, vẫn không quên.

Ăn xong bữa sáng, hai người tiếp tục hành trình đi đến thư viện thành phố.

https://thuviensach.vn

Thư viện thành phố tại thành phố A cao năm tầng, mỗi tầng đều vô cùng rộng lớn, phàm là người muốn đọc sách đều sẽ tìm đến đến đây. Hơn nữa bên trong tòa nhà còn có khu ăn uống, cho nên rất nhiều người thích đọc sách đến đây cắm cọc cả ngày.

Thư viện phong phú, so với tàng thư các Đại Ngu còn lớn hơn, Tống Tiêu cảm thán không thôi, vui vẻ chạy đi xem.

Ngu Đường đứng bên cạnh y, chậm rãi tới gần, mu bàn tay giống như lơ đãng chạm vào bàn tay Tống Tiêu đang buông bên cạnh, rất muốn nắm lấy, nhưng lại hơi do dự, cuối cũng cuộn tròn nắm tay lại.

"Hoàng Thượng, chúng ta đi chỗ này trước sao?" Tống Tiêu chỉ khu bán tài liệu tham khảo, quay sang nhìn Ngu Đường.

Bộ dáng Ngu Đường vẫn lạnh lùng như cũ, gật đầu không có ý kiến, sau đó rất tự nhiên kéo tay Tống Tiêu: "Nơi này rất lớn, đừng cách xa tớ quá."

Tống Tiêu chớp mắt mấy cái, mình không phải con nít, còn sợ bị người ta bắt cóc sao? Không chờ y kịp phản ứng, đã bị Hoàng Thượng lôi đi.

Hai người đi đằng trước nắm tay nhau, ám vệ trung thành đẩy xe đẩy nhỏ theo sau, giúp hai người họ lấy sách.

Ngón tay thon dài dẻo dai, xúc cảm gần giống như đời trước, có điều mềm hơn. Lúc Tống trạng nguyên mười bảy tuổi, hắn không dám sờ, cũng không thể sờ, bây giờ rốt cục cũng có thể tỉ mỉ mà sờ soạng một lần rồi. Ngu Đường nắm lấy bàn tay kia, nhịn không được nhẹ nhàng xoa nắn.

Sách tham khảo bán rất chạy nên được sắp xếp ngay tầng một, Tống Tiêu bị Hoàng Thượng lôi kéo đi xem hết một lượt khu vực sách tham khảo, cũng chưa thấy hắn chọn được quyển nào.

https://thuviensach.vn

"Hoàng Thượng, ngươi muốn mua sách tham khảo gì?" Nhìn thấy sắp đi đến cuối hàng, Tống Tiêu nhịn không được lên tiếng nhắc nhở.

"Ai nói trẫm muốn mua sách tham khảo?" Ngu Đường dùng ánh mắt kỳ quái liếc nhìn y.

"..." Tống Tiêu co rút khóe miệng, không mua sách tham khảo? Vậy nãy giờ ngài lượn qua lượn ở đây làm gì?

Ngu Đường đảo mắt nhìn xung quanh, mặt không đổi sắc kéo Tống Tiêu đi vào thang máy, đến khu sách nhi đồng trên tầng hai.

Hoàng đế bệ hạ mua cho Tống Tiêu một cuốn Bách khoa toàn thư màu(*), cộng thêm một bộ sách học ghép vần tiểu học.

(*): Kiểu giống như cuốn "1001 câu hỏi vì sao" bên mình vậy đó, có hình ảnh với chữ cho mấy đứa con nít nó học ^^.

Hai người từ khu sách nhi đồng đi dạo đến khu tiểu thuyết hiện đại trên tầng năm. Xe đẩy nhỏ trong tay Độc Cô Ám đã sắp đầy đến nơi, Tống Tiêu vẫn còn đang phấn khởi liên tục ném sách vào.

Đến khu thơ ca còn phát hiện một cuốn , chính là thơ văn của Tống Tiêu viết lúc còn sống.

"Cũng không cho tớ nhuận bút!" Tống Tiêu biết tác giả nơi này có thể nhận được không ít tiền nhuận bút.

"Thời gian bảo vệ bản quyền là bảy mươi năm, cuốn này của cậu đã hơn ngàn năm rồi!" Ngu Đường nhìn mặt Tống Tiêu phồng lên như con sóc nhỏ, nhịn không được mỉm cười.

"Í?" Tống Tiêu đột nhiên kêu lên một tiếng sợ hãi, rút trong kệ tiểu thuyết ra một cuốn sách được thiết kế tinh mỹ, cuốn sách tên là (*), bìa

https://thuviensach.vn

sách còn viết "Nhà văn Tấn Hà đang "hot" Hoàng Dã Vạn Hạc, chuyện xưa kể về tình yêu triền miên của Cảnh Nguyên đế Đại Ngu và nam hoàng hậu!"

(*): Tiêu-Đường dưới ánh trăng.

"Đây là dã sử(*) sao?" Tống Tiêu lật trang sách ra, mặt sau còn có một vài lời đề cử nhận xét.

(*): Dựa trên tư liệu lịch sử cơ bản để viết, có thêm thắt này kia...

Từ khoan thai đến dữ dội: "Hơn triệu chữ tư liệu lịch sử được tóm lược lại trong tác phẩm của Vạn Hạc, quyển sách này tuyệt đối là tinh phẩm."

Bươm bướm dưới ánh trăng: "Câu chuyện đặc biệt đi vào lòng người, kết cục cuối cùng khiến người xem thổn thức không thôi, hy vọng hai người bọn họ có thể trong sinh tại đây, nối lại tiền duyên."

...

"Viết rất tốt." Ngu Đường yên lặng ném quyển sách vào xe đẩy, hắn sẽ không nói Tống Tiêu biết, thật ra cuốn sách này hắn đã xem trên mạng rồi, đã vậy còn viết mấy ngàn bình luận khích lệ tác giả nữa kìa.

"Ầm!" Một chiếc xe đẩy nhỏ đột ngột lao tới, Ngu Đường nhanh tay lẹ mắt kéo Tống Tiêu qua một bên, để mặc chiếc xe đẩy kia đụng vào giá sách.

Cũng may giá sách đủ rắn chắc, không làm hư sách, một cô gái trẻ tuổi mặc quần áo thể thao bước nhanh tới: "Thật ngại quá, vừa rồi xém chút nữa..." Đang nói, đột nhiên im bặt.

Ngu Đường không để ý cô ta, kéo tay Tống Tiêu chuẩn bị đi.

https://thuviensach.vn

"Khoan đã, cậu là Tống Tiêu phải không?" Người phụ nữ không gạt phăng chuyện xe đẩy, hai ba bước đuổi theo bọn họ, "Quấy rầy rồi, tôi là phóng viên báo Thái Cực, có thể hỏi cậu hai vấn đề không? Có phải là cậu không đồng ý cho Khâu Minh Diễm vào nhà không?"

Bởi vì người phụ nữ rất lớn tiếng, rất nhiều người đã nhìn sang đây, Ngu Đường đứng trước ngăn cho Tống Tiêu: "Dì, đây là nơi công cộng, xin hãy chú ý dùm một chút!"

"Tôi mới hai mươi bảy mà cậu kêu tôi là dì à, a a..." Lời còn chưa nói hết, xe đẩy vừa rồi bị cô nàng vứt sang một bên không biết từ đâu vọt tới, dụng vào đầu gối cô ta, làm cả người cô ta bị ngã vào trong thùng xe.

Hành động của Độc Cô Ám vô cùng quỷ mị, hắn dùng xe đẩy của mình giả vờ như lơ đãng đụng vào chiếc xe kia một cái, đem cô phóng viên ngã nằm trong xe đẩy tống đi, trượt một đường dài ở trên đại sảnh rồi mất hút...

==========

Tiểu kịch trường:

Tiêu Tiêu: "Hoàng Thượng, sách này viết không đúng rồi."

Ngư Đường: "Sao lại không đúng?"

Tiêu Tiêu: "Ngươi xem, trong này viết Cảnh Nguyên đế một đêm bảy lần."

Ngư Đường: (╰_╯)#

[Heo: Éc... Một đêm không phải bảy lần, rốt cuộc là bao nhiêu lần a? Tui sốt ruột... tui tò mò... hị hị hị...]

https://thuviensach.vn

HOÀNG THƯỢNG ĐỪNG NGHỊCH

Lục Dã Thiên Hạc
www.dtv-ebook.com

Chương 19: Thiếu Gia.

Edit + Beta: Như Heo.

Chương 19: Thiếu gia.

Bỏ qua chuyện phiền phức ban nãy, hai người từ tầng năm đi xuống trực tiếp đến quầy tính tiền, sau đó ra ngoài ăn cơm trưa.

Hoàng đế bệ hạ vẫn không hỏi Tống Tiêu muốn ăn gì, tự mình quyết định: "Đi nhà hàng Pháp."

Độc Cô Ám ngồi ở vị trí phụ lái, yên lặng móc trong túi ra một quyển sách nhỏ màu hồng nhạt, cái này là sáng sớm hôm nay Hoàng Thượng vứt cho hắn, bảo hắn nhớ kỹ mấy nội dung bên trong, nếu như Hoàng Thượng lỡ quên thì phải nhắc nhở hắn.

Cuốn sách lớn chừng lòng bàn tay, trên đó viết mấy chữ rồng bay phượng múa , mở ra đến mục dùng bữa, bên trên viết, lần đầu tiên hẹn người yêu đi ăn, tốt nhất nên lựa chọn món ăn Pháp.

Tống Tiêu chưa từng ăn món Pháp, nhìn thực đơn trước mặt toàn là tiếng Pháp, không biết nên chọn cái nào mới được.

"Một phần A, cho cậu ấy, cho tôi phần B." Ngu Đường dứt khoát gọi món ăn.

"Qúy khách muốn dùng rượu gì trước bữa ăn ạ?" Anh trai bồi bàn mặc chiếc áo sơ mi tinh xảo, trên cổ áo còn buộc cái nơ nhỏ, cười thật ôn hòa.

https://thuviensach.vn

"Lafite năm 82." Sổ tay có viết, nhất định phải uống rượu đỏ đắt tiền, nếu như đối phương uống say, còn có thể kiếm được lợi ích không tưởng.

"Xin lỗi quý khách, quý khách chưa thành niên không thể uống rượu, đổi qua nước trái cây được không?" Anh trai bồi bàn cười híp cả mắt nói.

Tống Tiêu mím môi nhịn cười.

Ngu Đường cau cau mày: "Ngoại trừ nước trái cây còn có cái gì?"

"Còn có sữa chua."

"... Vậy lấy nước trái cây đi."

Phong cảnh trong nhà hàng này vô cùng thích hợp để hẹn hò, nhà hàng nằm trên đỉnh tòa nhà chọc trời, mỗi bàn ăn đều là một phòng riêng độc lập, ngoài cửa sổ nhìn ra chính là toàn cảnh thành phố rộng lớn. Bên trong nhà hàng còn có biểu diễn hòa tấu đàn dương cầm, nếu như thấp giọng nói chuyện, những bàn khác rất khó có thể nghe được.

Tống Tiêu nhìn nhà cao tầng bên ngoài san sát nhau, không khỏi cảm thán: "Không ngờ ngàn năm sau lại có nhiều biến hóa đến như vậy."

"Ừ." Ngu Đường đáp một tiếng, chuyên chú nhìn Tống Tiêu.

Tống Tiêu quay đầu sang, Hoàng Thượng lại rũ mắt uống nước trái cây: "Cô phóng viên báo Thái Cực ngày hôm nay liếc mắt một cái đã nhận ra tớ, đây cũng không phải là chuyện tốt."

Ngu Đường lắc nhẹ cốc thủy tinh trong tay, nước chanh óng ánh lay động bên trong, phảng phất dường như thứ hắn bưng không phải một ly nước ép trái cây, mà là rượu tiên nước thánh trong cung đình: "Ba cậu làm trong nghành giải trí, một khi chuyện như vậy bắt đầu, sợ là khó tránh khỏi."

https://thuviensach.vn

Nói đến vấn đề này, Tống Tiêu cũng có hơi ủ rũ: "Việc nhà nói ra chỉ làm cho người ta chế giễu, nhưng nhà tớ là mở "đoàn gánh hát", căn bản chính là để cho người ta nhìn..."

Nghe đến ba chữ "đoàn gánh hát", Ngu Đường nhất thời bị sặc nước trái cây, "Khụ khụ..." cầm lấy khăn lau khóe miệng, uống một hớp nước lọc, giương mắt nhìn vẻ mặt thành thật của Tống Tiêu, hoàng đế bệ hạ thở dài.

"Không sao cả, trẫm không chê ngươi," Ngu Đường đưa tay nắm chặt lấy tay Tống Tiêu đặt trên bàn, nói một cách nghiêm túc, "Gã cho trẫm, thân phận của ngươi sẽ thay đổi."

Tống Tiêu chớp mắt mấy cái, đang muốn hỏi nhà Hoàng Thượng làm cái gì, món ăn nguội đã được bưng lên. Theo thói quen ăn không nói cười ngủ không nói mớ, Tống Tiêu không tiếp tục nói nữa, bắt đầu chuyên tâm dùng bữa.

Hoàng Thượng gọi cho Tống Tiêu phần A, món ăn chủ đạo là tôm hùm, ăn rất ngon, Tống Tiêu ăn thật vui vẻ.

Trong lúc ăn cơm, Tống Tử Thành cũng có gọi đến một cuộc điện thoại, hỏi Tống Tiêu đang làm gì, biết được y đang đi mua sách và dùng bữa với bạn cùng lớp, cho nên không hỏi gì nhiều nữa, chỉ căn dặn Tống Tiêu không cần để ý tới phóng viên.

Tống Tử Thành để điện thoại xuống, xoa xoa mi tâm.

"Đoàn làm phim điện ảnh vừa mới gọi điện tới, biểu thị rõ ràng bọn họ không cần Khâu Minh Diễm nữa, bọn họ đồng ý trả phí bồi thường vi phạm hợp đồng." Người đại diện của Khâu Minh Diễm nhanh chóng báo cáo tiến độ công tác của cô ta.

"Tối hôm thứ sáu người phụ trách mỹ phẩm Lôi Nhã cũng thông báo chúng ta chuẩn bị giải trừ hiệp ước phát ngôn, không những vậy còn muốn

https://thuviensach.vn

dựa theo dự tính tổn thất yêu cầu chúng ta bồi thường chi phí phát ngôn đã chi trả." Người của phòng quảng cáo đặt một phần văn kiện thông báo trước mặt Tống Tử Thành.

"Boss, phương pháp ổn thỏa nhất bây giờ chính là cho đóng băng Khâu Minh Diễm, bây giờ cả giới truyền thông đều đang sôi sùng sục, căn bản không thể bưng bít được nữa đâu."

Hội nghị đến giữa trưa, qua một giờ chiều mà vẫn chưa kết thúc, Khâu Minh Diễm đứng chờ bên ngoài lòng nóng như lửa đốt, không ngừng gửi tin nhắn cho người đại diện bên trong phòng họp.

Người đại diện của Khâu Minh Diễm cuối đầu liếc nhìn điện thoại, bất đắc dĩ lắc đầu, nhìn vẻ mặt âm u bất định của Tống Tử Thành: "Boss, có lẽ còn một biện pháp nữa."

Ánh mắt của mọi người đều đổ dồn qua, nhìn về phía người đại diện của Khâu Minh Diễm.

Người đại diện âm thầm lau vệt mồ hôi, lời này thực chất không nên nói, nhưng mà Khâu Minh Diễm là một tay hắn nâng lên, cứ như vậy bỏ đi thì thật đáng tiếc, thôi thì đành đánh cược một lần tình cảm của Tống Tử Thành đối với Khâu Minh Diễm vậy: "Nguyên nhân chuyện này bắt đầu từ việc Tống thiếu gia trách cứ Khâu Minh Diễm, trọng điểm lại là thân phận của Tống Tranh, chúng ta chỉ cần chúng minh Tống Tranh không phải con gái của ngài, sau đó lại để Tống Tiêu đứng ra làm sáng tỏ một chút thì..."

"Không được!" Tống Tử Thành không chút nghĩ ngợi liền phủ định, "Tiêu Tiêu còn đang đi học, không thể kéo nó vào những chuyện này được." Huống hồ trong lòng hắn cũng rất rõ ràng, Tống Tiêu chắc chắn sẽ không đứng ra nói giúp Khâu Minh Diễm.

"Thiếu gia hiện tại đang rất được mọi người hoan nghênh, nếu như cậu ấy nguyện ý đến công ty chúng ta thì tốt rồi." Mỹ nữ tổng giám đốc bộ xã

https://thuviensach.vn

giao vì muốn xoa dịu bầu không khí cho nên mới nói như vậy, thuận tiện đánh gãy chủ ý vừa rồi của người đại diện.

"Hoang nghênh?" Tống Tử Thành ngẩng đầu hỏi.

"Mọi người xem cái này đi." Mỹ nữ tổng giám đốc kết nối máy chiếu với máy tính của mình, trên màn ảnh lớn lập tức xuất hiện một bài viết nóng hôi hổi

Bài viết này được đăng sớm nhất là ở diễn đàn , bài viết tập hợp những bức ảnh liên quan tới Tống Tiêu, từ tấm ảnh của paparazi cho đến những bức ảnh chụp lén trong sân trường, nổi bật nhất trong đó chính là tấm hình Tống Tiêu chụp chung với bạn cùng lớp.

Tống Tiêu trong bức ảnh trên tay cầm một chiếc bánh Pudding trái cây Nauy(*), ánh mặt trời vàng chói chiếu lên hàng lông mi thật dài của y, làm cho đôi mắt cười cong cong trở nên đặc biệt xinh đẹp. Mặc dù đang cười, nhưng trên khuôn mặt anh tuấn lại mang theo khí chất quý công tử rụt rè thận trọng, khí chất như vậythực sự là quá mức đặc biệt, ngay từ cái nhìn đầu tiên đã có thể chinh phục được ánh mắt người xem, làm cho người ta không tài nào dứt ra được.

(*): Pudding Nauy nó như thế này đây ợ, nhìn ngon quá...

Bởi vì chiếc bánh Pudding kia, cộng thêm việc truyền thông hay gọi Tống Tiêu là "Tống thiếu gia", thế là danh hiệu "Hoàng tử Pudding" chính thức ra đời.

Đại Vệ Là Mạng Của Ta: "Ngao ngao ngao, thiếu gia đẹp trai như vậy lại gặp phải loại mẹ kế buồn nôn thế kia, thực sự là đau lòng!"

Mưa Gió Thét Gào: "Thiếu gia nhìn tui, thiếu gia đang nhìn tui kìa, a a, ánh mắt kia nhìn đến lòng tui tan chảy luôn rồi."

https://thuviensach.vn

Tiểu Lục Xanh Biếc: "Tôi muốn đi ăn bánh Pudding, mấy người đừng có cản tôi!"

...

Cư dân mạng hoàn toàn nghiêng về một phía khiển trách Khâu Minh Diễm, một mặt là vị loại chuyện Tiểu Tam này làm cho đại chúng căm hận đến tận xương tủy, mặt khác nữa là nhờ vào khuôn mặt này của Tống Tiêu.

Tống Tiêu cứ như vậy mà trở thành người nổi tiếng trên mạng internet, thế nhưng đương sự lúc này còn chưa biết được, cho nên nên lúc ở rạp chiếu phim gặp phải đủ loại nữ sinh kỳ quái còn bị khiếp vía một phen.

[Heo: Còn 1c nữa nhé, tui đang mò đây, chắc khoảng 9h sẽ xong...]

https://thuviensach.vn

HOÀNG THƯỢNG ĐỪNG NGHỊCH

Lục Dã Thiên Hạc
www.dtv-ebook.com

Chương 20: Dựa Dẫm.

Edit + Beta: Như Heo.

Chương 20: Dựa dẫm.

Ăn xong cơm trưa, Tống Tiêu mệt rã rời nằm trên ghế sau xe, hỏi Ngu Đường xế chiều muốn đi đâu nữa.

Ngu Đường giương mắt, liếc ánh nhìn ra hiệu với Độc Cô Ám. Độc Cô Ám lật đật giơ cuốn sách nhỏ trong tay lên, để Hoàng Thượng liếc sơ qua một cái.

"Đi xem phim đi." Ngu Đường măjt không đổi sắc mà nói.

Đến rạp chiếu phim lớn nhất nằm ở trung tâm thành phố, vừa mới qua kỳ nghỉ hè, những bộ phim chiếu hè còn chưa có hạ giá, tỷ như mấy thể loại đua xe, robot mà tụi con trai rất thích xem. Ngu Đường lướt qua một loạt các bộ phim chiến tranh khoa học viễn , kiên định chọn một bộ phim tình cảm rất bình thường tên là .

Sổ tay có viết, hoặc là đi xem phim ma, người yêu sẽ hoảng sợ mà rút vào lòng bạn, hoặc là xem mấy loại phim tình cảm nhàm chán, người yêu sẽ ngủ gà ngủ gật rồi dựa vào vào vai bạn.

Độc Cô Ám đi mua nước ngọt và bắp rang bơ, trong lúc chờ đợi, Ngu Đường và Tống Tiêu nhàm chán đứng trong đại sảnh chơi gắp thú.

https://thuviensach.vn

"A a, bắt được rồi!" Tống Tiêu sốt sắn nhìn chằm chằm vào cần gắp thú, mấy lần suýt chút nữa đã gắp được một con gấu lông nhung, cuối cùng lại "bẹp" một tiếng đánh rơi giữa đường.

"Xin hỏi, cậu là Hoàng tử Pudding phải không?" Một nữ sinh bên cạnh cũng đang chơi gắp thú lại gần, ra vẻ thần bí mà hỏi.

"Hoàng tử Pudding là cái gì?" Tống Tiêu quay đầu nhìn cô nàng, đối diện với đôi mắt to đang dần sáng lên.

"Trời ơi, trời ơi, nhìn gần còn đẹp trai hơn nữa! Mẹ ơi!" Nữ sinh kia kích động nhảy tưng lên, nữ sinh đi cũng với cô nàng cũng lại gần nhìn.

"Hoàng tử, có thể chụp chung một bức với em không?"

"Hoàng tử, ký tên cho em đi!"

...

Đầu óc Tống Tiêu mơ hồ, nói thật, tới nơi này lâu như vậy rồi Tống Tiêu vẫn không tài nào thích ứng được với trình độ nhiệt tình của nữ sinh nơi này.

"Tách!" Một cô gái trong đó không nhịn được cầm di động lên chụp hình.

"Vèo----" Một vệt bóng đen chợt lóe, Độc Cô Ám mặc áo T-shirt đen, đầu đội mũ lưỡi trai đen, một tay giơ bỏng ngô, một tay cầm nước uống, nháy mắt đã xuất hiện trước ống kính, thành công phá hoại bức ảnh đang chụp.

"Thật là, tự nhiên lại chắn ngang." Cô nàng đang chụp ảnh vô cùng tiếc nuối, mắt thấy nam sinh cao to giơ tay kéo Tống Tiêu sang che chở bên người, hai người là "ngực kề lưng" mà đi vào cổng soát vé.

https://thuviensach.vn

Chờ chút! Hình ảnh này...

"A-----" Ba nữ sinh liếc mắt nhìn nhau, càng thêm kích động.

"Lúc nãy bà có thấy được tướng mạo nam sinh đó không?"

"Thấy chứ, thấy chứ, quả thực đẹp trai đến đột phá chân trời luôn nha!"

"A a a a a!"

...

Đại khái là bởi vì bộ phim tình cảm này xác thực vô cùng tẻ nhạt, toàn bộ rạp chiếu phim tổng cộng chỉ có ba đôi tình nhân, trong khi đó hai đôi kia tìm góc vắng vẻ nhất để ngồi, tối lửa tắt đèn rốt cục không biết là đang làm gì. Chỉ có Ngu Đường với Tống Tiêu là ngồi ở vị trí chính giữa, nghiêm túc xem phim.

là một bộ phim điện ảnh bình thường, quả thật danh bất hư truyền. Nội dung phim kể về một người đàn ông thành công trong sự nghiệp, tình cờ gặp gỡ nữ chính mới vào làm trong công ty, nam chính vừa gặp đã yêu, nhưng nữ chính lại vì một số hiểu lầm mà không thích hắn, hai người anh truy em đuổi, rốt cục cũng chia tay, một hồi tình nồng ý đậm, một hồi tan nát cõi lòng...

"Âu Dương Thiên, tôi sẽ không bao giờ thích anh! Anh nên từ bỏ ý định đó đi!" Vẻ mặt nữ chính rất kiên nghị.

"Em sẽ hối hận!" Nam chính cao to một tay bóp lấy cằm nữ chính, không có dấu hiệu nào hôn xuống, hôn đến phát ra tiếng "chụt chụt".

Ngu Đường cau mày nhìn lên màn hình, quay đầu qua mới phát hiện, âm thanh "chụt chụt" đó thì ra là do đôi tình nhân ngồi trong góc hẻo lánh kia phát ra.

https://thuviensach.vn

Độc Cô Ám ngồi sau Ngu Đường làm một cái thủ thế, ý hỏi Ngu Đường có muốn giải quyết đôi nam nữ đang làm ảnh hưởng thánh thượng xem phim hay không? Ngu Đường xua tay, tỏ ý đặc xá cho sự đường đột của bọn họ. Sau đó, nhìn Tống Tiêu bên cạnh, phát hiện Tống Tiêu cũng không phải đang nhìn lên màn hình mà là cúi đầu chăm chú ăn bỏng ngô.

"Sao vậy?" Ngu Đường có chút kinh ngạc, người này vừa rồi không phải còn đang xem rất say sưa ngon lành sao?

"Phi lễ chớ nhìn..." Tống Tiêu nói một cách nghiêm túc, chờ màn hôn môi qua đi, lúc này mới ngẩng đầu lên, vui vẻ xem tiếp. Kỳ thực Tống Tiêu cũng không để ý bên trong đang diễn cái gì, chỉ là đơn thuần cảm thấy xem phim trên màn ảnh lớn như vậy rất thú vị mà thôi.

"..." Ngu Đường yên lặng bưng nước lên uống một hơi, chờ tình tiết nhàm chán trên màn ảnh, chờ đến nổi bản thân mình cũng thấy buồn ngủ, cũng không thấy Tống Tiêu đánh một cái ngáp nào. Thật không giống trong sách viết chút nào!

...

Rạp chiếu phim cách nhà Tống Tiêu không xa, xem phim xong thì cũng tới giờ nên về nhà. Ngu Đường bảo tài xế lái xe về tiểu khu nhà Tống Tiêu trước, hai người bọn họ chậm rãi tản bộ về nhà.

Trên đường đi hai người đều không nói với nhau lời nào, ánh tà dương kéo bóng hai người trải dài trên mặt đất.

Rõ ràng đang dùng tốc độ tản bộ để đi, nhưng lại rất nhanh chóng về đến cửa tiểu khu, Tống Tiêu dừng bước: "Đến rồi, thần... tớ về đây."

Ngu Đường có chút không muốn, thế nhưng trên mặt vẫn ra vẻ uy nghiêm khẽ gật đầu.

https://thuviensach.vn

Tài xế thở hồng hộc khiêng một rương sách lớn đi qua, thở "phù" một tiếng đặt xuống đất.

Đôi mắt thâm thúy của hoàng đế bệ hạ sáng lên, kéo tay Tống Tiêu đang chuẩn bị đi gọi bảo vệ tới giúp một tay lại: "Cậu không khiêng nổi đâu, để tớ mang lên cho cậu."

Vì vậy, Ngu Đường và Tống Tiêu nắm tay nhau đi trước, tài xế và anh chàng bảo vệ vẻ mặt đau khổ khiêng rương sách theo sau. Độc Cô Ám thì nhìn chàm chằm hai người này làm việc, phòng ngừa bọn họ có hành động gây rối.

Đưa sách lên nhà xong, Tống Tiêu cảm ơn anh bảo vệ, không quên cho hắn 50 tệ tiền boa, sau đó cầm chìa khóa mở cửa.

Trong phòng rất yên tĩnh, chỉ có Tống Tử Thành ngồi trên ghế sô pha, trong tay cầm hai phần tư liệu, yên lặng hút thuốc. Một phần là phương án nhờ Tống Tiêu lên tiếng, một phần là đóng băng Khâu Minh Diễm. Hai phương án này cái nào cũng vừa có lợi vừa có hại, ban đầu hắn không đồng ý để Tống Tiêu dính vào, nhưng phương án này trợ giúp rất lớn đến uy tín của công ty, hơn nữa ngẫm lại bộ dạng khóc lóc đáng thương của Tống Tranh, hắn liền do dự.

Nghe tiếng mở cửa Tống Tử Thành ngẩng đầu lên, liếc mắt thấy được thiếu niên bên cạnh Tống Tiêu.

Có lẽ là do thói quen làm hoàng đế đời trước, trên người Ngu Đường lúc nào cũng mang theo khí thế uy nghiêm của đế vương, dưới tình huống như vậy, thường thì mọi người đều chú ý đến hắn đầu tiên.

Đồng tử Tống Tử Thành đột nhiên co rút, người này, hắn đã từng gặp qua! Chính là trong bữa tiệc đầy tháng của nhị thiếu gia Ngu gia ba tháng trước!

https://thuviensach.vn

"Ba, con về rồi," Tống Tiêu giới thiệu với Tống Tử Thành, "Đây là bạn cùng lớp của con, Ngu Đường."

"Chào chú." Ngu Đường vẻ mặt vô cảm.

"Bạn cùng lớp với Tống Tiêu à, mau vào đây ngồi, tối nay ở lại ăn cơm nhé? Dì Trần ra ngoài mua hải sản tươi rồi, tối tay sẽ làm món tôm." Tống Tử Thành đứng lên, nhiệt tình bắt chuyện với Ngu Đường, mời hắn vào nhà ngồi.

Ngu Đường vốn định đáp ứng, nhân cơ hội này cùng với "Ngũ phẩm tri phủ đại nhân" đàm luận một số chuyện, đúng lúc này di động lại vang lên.

Không biết trong điện thoại nói gì, Ngu Đường chỉ "ừ" hai tiếng sau đó cúp máy, nhìn Tống Tiêu, "Mẹ gọi tớ về ăn cơm, lần sau có cơ hội sẽ đến."

Tống Tử Thành cười đáp lại, đứng dậy tiễn Ngu Đường đến cửa thang máy.

"Quan hệ của con với cậu bạn này có tốt không?" Tống Tử Thành hỏi Tống Tiêu đang ngồi trên thảm chỉnh lý lại đống sách mới.

"Vâng, cậu ấy là bạn cùng bàn với con." Tống Tiêu cầm cuốn đặt riêng trên bàn, chuẩn bị tối nay sẽ xem cuốn này trước, còn lại bỏ vào trong rương.

Ánh mắt Tống Tử Thành lóe lên, không ngờ con trai lại trở thành bạn tốt với Đại thiếu gia Ngu gia. Ngu gia không phải nhà giàu mới nổi như bọn họ, mà là đại thế gia hàng trăm năm qua, đây mới là hào môn chân chính. Nghe đồn Ngu gia bắt đầu phất lên từ những năm thời dân quốc, sau đó tình thế quốc nội rối loạn, toàn bộ gia tộc di dân sang Mĩ, thẳng đến khi tình thế ổn định mới quay trở về.

https://thuviensach.vn

Ngu gia có rất nhiều sản nghiệp, không thể đếm hết được, nếu như có thể dựa vào hàng thế gia như vậy, muốn không kiếm được tiền cũng khó. Qủa nhiên vẫn là con trai mình hữu dụng nhất.

Tống Tử Thành quyết đoán bỏ qua phương án thứ nhất, để cho Tống Tiêu chuyên tâm học tập, bồi dưỡng mối quan hệ với Ngu gia. Tình nhân mất rồi có thể tìm lại được, nhưng con trai thì chỉ có một mà thôi!

Chờ Tống Tiêu đem sách lên lầu rồi xuống dưới uống trà, Tống Tử Thành đã nghĩ thông suốt.

"Đây là cái gì?" Tống Tiêu nhìn hai phần tài liệu trên bàn, cầm lên xem.

"Cái này con đừng lo, chỉ cần học tập cho giỏi, tạo lập quan hệ thật tốt với Ngu Đường là được."

Tống Tiêu hơi nhíu mày, nếu như y chỉ là một thiếu niên mười lăm tuổi bình thường, có thể sẽ nghe không hiểu mục đích của hắn, nhưng Tống Tiêu không phải, y đương nhiên nghe được, ba muốn mình dựa dẫm vào Ngu Đường. Tuy rằng Tống Tiêu không biết Ngu gia làm nghề gì, nhưng khi vừa vào cửa hắn đã nhìn ra được, Tống Tử Thành biết rõ Ngu Đường là ai.

Hắn không thích bộ dáng lúc này của Tống Tử Thành, kiếp trước cũng vậy, luôn có suy nghĩ dựa vào người khác, không có chí tiến thủ, cho đến cuối cùng vẫn là một Ngũ phẩm tri phủ, đời này lại tiếp tục như vậy.

Tống Tiêu cầm tư liệu trong tay, chỉ vào điều khoản "Phủ nhận Tống Tranh là con riêng": "Tống Tranh dù sao cũng là con gái của ba, đại trượng phu làm việc đỉnh thiên lập địa, phí trợ cấp vẫn phải đưa như thường lệ, nhưng tuyệt đối không được cho người phụ nữ kia vào nhà, nếu không sẽ bị người đời chế nhạo."

https://thuviensach.vn

Tống Tử Thành gật đầu tán thành: "Ba dự định đổi họ cho Tống Tranh, không thể để nó mang họ Tống."

Tống Tiêu cau mày, không ngờ ba cũng có lúc quyết đoán như vậy.

Đảo mắt đến thứ hai, cả ngày chủ nhật Tống Tiêu vùi đầu ở nhà đọc sách, nhân tiện làm xong bài tập, mà không biết Ngu Đường làm cái gì, bài tập một chữ cũng không viết.

"Cậu viết dùm tớ." Ngu Đường tỉnh bơ đẩy vở bài tập qua.

Tống Tiêu xoa xoa gân xanh nhảy trên thái dương: "Hoàng Thượng, nhiệm vụ của Lại bộ quan tích không có giúp Hoàng Thượng làm bài tập."

"Trong giấy hôn thú có là được rồi." Hoàng đế bệ hạ cây ngay không sợ chết đứng.

==========

Tiểu kịch trường:

Thái hậu: "Nhi tử, hẹn hò thế nào rồi?"

Ngư Đường: (đắc ý) "Cha vợ muốn giữ ta ở lại ăn cơm!"

Thái hâu: "Ôi chao, không tồi ha, nhưng mà không nên ở lại, mau về nhà đi."

Ngư Đường: "Sao?"

Thái hậu: "Như vậy thể hiện nhà chúng ta có tiền, không nợ bữa cơm nhà bọn họ, cha vợ sẽ vì thế mà coi trọng ngươi!"

Ngư Đường: "Mẫu hậu cao kiến!"

[Heo: Phiu---- cuối cùng cũng trả nợ xong, thiệt là thư thái a

https://thuviensach.vn

Làm từ chiều tới giờ chưa kịp ăn cơm lun, hu hu... Tui đi lấp bụng đây...]

https://thuviensach.vn

HOÀNG THƯỢNG ĐỪNG NGHỊCH

Lục Dã Thiên Hạc
www.dtv-ebook.com

Chương 21: Tranh Cử.

Edit + Beta: Như Heo.

Chương 21: Tranh cử.

Tống Tiêu thực sự nhịn không được lườm một cái, giấy hôn thú ngàn năm trước, làm sao có khả năng viết điều khoản "giúp Hoàng Thượng làm bài tập" ngu ngốc như vậy chứ? Nhưng mà quân bắt thần làm, thần không thể không làm, trừng mắt liếc tên Ngu Đường lười biếng một cái, lấy vở bài tập của hắn qua, cúi xuống bắt đầu sao chép.

"Hậu tá Đế xử lý triều chính, trong tình huống đặc biệt, còn có thể viết thay tấu chương." Ngu Đường lấy notebook viết một câu như vậy, đưa qua cho Tống Tiêu.

Cái này đúng thật là trên giấy hôn thú có viết, Tống Tiêu hơi sửng sốt, không ngờ đã nhiều năm như vậy, Ngu Đường vẫn còn nhớ, cơ mà... Tống Tiêu nhìn cuốn bài tập vật lý trong tay, cái này mà là tấu chương sao?

"Tấu chương chính là bài tập của đế vương..." Ngu Đường một tay chống đầu, nhàn nhã nhìn Tống Tiêu chép bài tập, Tống Tiêu cuối cùng cũng có thể dùng quen ngòi bút hiện đại, chữ viết cực kỳ nhanh, còn cẩn thận thay đổi nét chữ để không bị giáo viên phát hiện.

"Vậy trường hợp đặc biệt đâu?"

"Trường hợp đặc biệt chính là... sắp đến giờ phải nộp rồi."

https://thuviensach.vn

"..."

Bởi vì những bài viết gần đây trên mạng internet, Tống Tiêu thoắt một cái đã trở thành người nổi tiếng trong trường, đi tới đâu cũng có nữ sinh nhìn lén y, thậm chí có người còn cuồng nhiệt xông lên xin chữ ký, thế nhưng đều bị ám vệ kịp thời ngăn cản.

Học sinh cấp ba dù sao cũng không lên mạng quá nhiều, cho nên so với fan của Tống Tiêu thì fan của 4G vẫn là cuồng nhiệt nhất.

Từ lúc bị chú bảo vệ chế phục, còn bị nhà trường nhắc nhở, hiện tại 4G đã thu liễm hơn được một chút, ít nhất là sẽ không lại hẹn người ta nửa đêm quyết đấu nữa.

Thứ hai là ngày tranh cử chức hội trưởng hội học sinh, bốn giờ chiều sẽ bắt đầu diễn thuyết tranh cử tại hội trường, tất cả những người đăng ký tham gia vào hội học sinh đều có thể bỏ phiếu.

Nhưng mà vẫn có một số người đưa ra kháng nghị, đối với quy định chỉ có lớp trưởng mới được phép tranh cử đưa ra nghi vấn, đồng thời yêu cầu học sinh toàn trường cùng bỏ phiếu như vậy mới công bằng, dù sao quyền lợi của hội học sinh tương đối lớn, ảnh hưởng đến hết thảy sinh hoạt của các học sinh khác.

Vì thời gian không cho phép cho nên trường học mới ưu tiên lớp trưởng tham gia, nếu như những học sinh khác muốn tham gia thì vẫn hoan nghênh. Thông báo này vừa ra, số người đăng ký tranh cử lập tức tăng vọt. Bao gồm cả Vân Thiên - thủ lĩnh nhóm 4G cũng tham gia vào.

Bởi vì nhân số quá nhiều, trường học trước tiên thu thập ảnh chụp và tư liệu của các học sinh tranh cử để sàng lọc lần thứ nhất, sau đó những người thông qua sàng lọc mới được tiến vào vòng thi diễn thuyết.

https://thuviensach.vn

Các bạn học sau khi tan học lại kéo nhau đến xung quanh hội trường xem trò vui, nhìn xem có ai với ai muốn làm hội trưởng hội học sinh. Lại kinh ngạc phát hiện, xung quanh hội trường treo đầy biểu ngữ và áp-phích, tất cả đều là ảnh chụp của Tưởng thiếu, bày đầy các sản phẩm tuyên truyền của hắn.

"Lớp trưởng thật đáng thương, rõ ràng đẹp trai hơn Tưởng thiếu nhiều, nhưng mà nhà không nhiều tiền như hắn, lần tranh cử này chỉ sợ không có khả năng...."

Nữ sinh lớp năng khiếu 10-1 tụ tập lại một chỗ nhỏ giọng nghị luận.

Tống Tiêu lo lắng nhìn Ngu Đường bên cạnh, y chưa từng thấy qua loại chiến trận này, còn tưởng rằng hội tranh cử chỉ là lên diễn thuyết vài ba câu, không ngờ là còn phải tuyên truyền kéo phiếu nữa.

Bộ dáng Ngu Đường ngược lại không có chút lo lắng nào, dắt tay Tống Tiêu đến nhà ăn ăn cơm.

Sau khi dùng xong bữa tối, đúng 19h các lớp tụ tập chỉnh tề ngồi xem bản tin hằng ngày.

Tin tức vô vị đối với học sinh cấp ba không có cái gì dùng để giải trí ngược lại trở nên tương đối thú vị, mọi người đều cùng nhau xem, ai không muốn xem cũng không rời khỏi phòng học, cùng lắm cắm đầu làm bài tập.

Bảng tin hằng ngày kết thúc đúng giờ, lúc MC dẫn chương trình nói tiếng "Cảm ơn mọi người đã theo dõi" xong, màn hình đột nhiên chuyển sang màu xanh lá, phối hợp với một giọng nam ôn hòa trầm thấp, từng câu từng chữ phát ra.

"Hoan nghênh mọi người đến tham gia hoạt động tranh cử chức hội trưởng hội học sinh tuần này, chỉ cần những bạn đến tham gia đều sẽ nhận

https://thuviensach.vn

được một tấm vé vào cổng "Công viên trò chơi Đại Ngư". Người tài trợ ---- Ngu Đường."

Video kết thúc, màn hình tối sầm lại, toàn trường rơi vào trạng thái yên lặng, sau đó bất ngờ bạo phát tiếng thét chói tai.

==========

Tiểu kịch trường:

Thẩm thiếu: "Tôi xuất năm mươi ngàn."

Hàn thiếu: "Tôi xuất tám mươi ngàn."

Tưởng thiếu: "Tôi xuất mười vạn."

Ngư Đường: "Tôi xuất... đủ đè chết các người."

4G QAQ: "Có tiềngiỏi lắm sao?"

[Heo: Hết tuần này là tui đi học lại roài mấy bạn ơi, hếch hếch... Cho nên lát nữa tặng mấy bạn thêm 2c nữa nhá, tuần sau đi học chắc là không có thời gian để chăm chỉ như bây giờ đâu ha, tranh thủ làm hết ngày hôm nay làm quà tặng cho các tình yêu vại, hí hí --]

https://thuviensach.vn

HOÀNG THƯỢNG ĐỪNG NGHỊCH

Lục Dã Thiên Hạc

www.dtv-ebook.com

Chương 22: Trộm Sáng.

Edit + Beta: Như Heo.

Chương 22: Trộm sáng.

So với không khí sôi trào như ong vỡ tổ ở trong sân trường, lớp năng khiếu 10-1 lại đặc biệt yên tĩnh, cảm giác này đại khái giống như một người trợ lý vốn làm việc cho một công ty bình thường, cuối cùng lại phát hiện ông chủ nhà mình chỉ trong một đêm lại biến thành người giàu nhất thế giới vậy.

Tối hôm đó, cả trường Thánh Mông đều kéo nhau lên mạng thảo luận việc liên quan tới đoạn video kia, khí thế ngất trời.

Đại Đã Kỳ Tử: "Vé vào cửa Đại Ngư 180 tệ một vé, cái này nếu cho toàn trường không biết hết bao nhiêu tiền đây hả? Ngu Đường này là ai vậy?"

Cô Gái Chăn Cừu Đổi Nghề Chăn Ngựa: "Lầu trên là giáo viên thể dục sao? Không tính, không tính nha."

Ba Ba Của Tiểu Na Tra: "Ngu Đường chính là người tranh cử hội trưởng hội học sinh lớp 10-1 đó, mấy người chưa thấy hả? Trong ảnh đẹp trai muốn chết luôn."

Chứng Không Biết Nói Dối: "Tranh cử hội trưởng thôi mà, có cần chuyện bé xé ra to như vậy không?"

...

https://thuviensach.vn

Bất kể có phải là chuyện bé xé ra to hay không, đến ngày tranh cử lần thứ hai, ít nhất chứng minh được thủ đoạn của Ngu Đường cực kỳ cao minh.

Học sinh toàn trường trên căn bản đều đổ xô vào hội trường, căn bản không đủ chỗ ngồi, may mà nhà trường đã chuẩn bị từ trước, dời hội trường đến sân tập luyện. Ngày hôm qua đã tuyển ra mười ứng cử viên, hôm nay sẽ tiến hành diễn thuyết, cạnh tranh cương vị.

Thế nhưng trong lúc toàn trường đều đi xem tình hình, Tống Tiêu lại không được đi, y bị Ngu Đường hạ lệnh cưỡng chế bắt ngồi trong phòng học ngoan ngoãn làm bài tập.

Tống Tiêu chớp mắt mấy cái: "Sao không cho đi?"

"Chẳng có gì hay ho cả, hơn nữa cậu còn chưa bài tập xong kìa, người hiện đại có câu... cần cù bù thông minh..." Hoàng đế bệ hạ nói rất tỉnh.

".." Tống Tiêu nhìn hai cuốn bài tập của hai người nằm trên bàn, mình làm không xong là tại ai?

Tống Tiêu nằm nhoài trước cửa sổ, nhìn bóng dáng Hoàng Thượng dẫn theo ám vệ rời đi, nghe âm thanh ồn ào trong sân trường, dường như hiểu được nguyên nhân vì sao hoàng thượng không cho mình đi.

Cái này giống như hai người bọn họ ngoài ý muốn lưu lạc vào một thôn vắng, Hoàng Thượng vì cuộc sông tốt đẹp sau này của hai người bọn họ, không thể không đi tranh cử chức trưởng thôn. Vị trí trưởng thôn này đối với thôn dân mà nói thì vô cùng quý giá, nhưng đối với Hoàng Thượng mà nói thì... thật sự là rất mất thể diện.

Tống Tiêu không biết quá trình diễn ra như thế nào, chỉ biết ngày hôm sau Hoàng Thượng đã chính thức trở thành hội trưởng hội học sinh, còn Tưởng thiếu gia sau nhiều lần xuất lực tuyên truyền, nhưng bởi gần đây

https://thuviensach.vn

vừa vi phạm nội quy nhà trường, cho nên trực tiếp bị trường học không lưu tình đào thải.

"Đây là cái gì?" Tống Tiêu cầm chiếc phù hiệu tay áo ghi hai chữ "trực nhật" to tướng, ấn kim băng phía trên.

Hoàng đế bệ hạ nằm dài trên giường không lên tiếng, ngoắc ngoắc tay với Tống Tiêu, ra hiệu y lại đây hầu hạ Hoàng Thượng đi ngủ.

Thầy chủ nhiệm bảo hắn tuyển mấy người trưởng ban, sau đó cho mọi người đeo phù hiệu tay áo này, giúp trường học mỗi ngày kiểm tra học sinh đi muộn về sớm, quét tước vệ sinh,...

"Nhìn giống quân đoàn khăn đỏ ha." Tống Tiêu chỉ lo cúi đầu nghiên cứu vòng tay áo, căn bản không nhìn thấy động tác tay của Hoàng Thượng.

Ngu Đường trừng y một cái, lại không lên tiếng phản bác. Mấy cái quyền lợi nhỏ này, căn bản không dùng được, hắn đang cẩn thận tính toán, làm sao dùng "quân đoàn khăn đỏ" này kiếm được chút quyền lợi thực dụng.

Vì trường học đột phát ý tưởng muốn thống nhất lại các nội chế, cho nên các chức vụ dưới quyền hội trưởng hội học sinh, đều sẽ do Ngu Đường quyết định.

Ngu Đường đột nhiên trở nên bận rộn, mấy ngày nay đều không có thời gian đến lớp tự học, không biết là chạy đi nơi nào. Đương nhiên, Tống Tiêu vẫn là so với hắn bận rộn hơn, áp lực học tập rất nặng nề.

Khởi đầu vốn không có nền tảng tri thức cơ sở, Tống Tiêu muốn vừa học chương trình học cấp ba, vừa bổ sung tri thức cấp hai, thậm chí còn muốn học thêm thường thức hiện đại.

Trên giá sách trong ký túc xá, bày đủ loại sách vở Ngu Đường mua cho y. Buổi tối tắm xong, Tống Tiêu giơ tay lấy quyển , vô tình phát hiện một

https://thuviensach.vn

cuốn sách mỏng kẹp ở giữa, chính là cuốn Ngu Đường mua cuối tuần trước, Tống Tiêu nhịn không được lấy ra xem.

"Tiết xuân, sáng sớm kinh thành còn có chút lạnh giá, nhóm cử tử xem bảng trúng cử dường như chưa phát hiện..." Câu chuyện trong sách, bắt đầu viết từ lúc Tống Tiêu trúng cử Trạng Nguyên.

"Xem gì vậy?" Ngu Đường vừa lau tóc vừa đi lại gần.

"Cái này." Tống Tiêu giơ lên cho hắn xem.

Biểu cảm của Ngu Đường có chút kỳ quái.

"Viết rất thú vị, có điều hơi bịa chuyện một chút, tớ đâu có đối đáp trôi chảy trên kim điện," Tống Tiêu cười cười, "Hoàng Thượng đã xem chưa?"

"Chưa." Ngu Đường mặt không đổi sắc mà nói, quay người bò lên trên giường, kéo màn che ánh sáng lại, mở đèn đầu giường, bắt đầu đọc sách.

"Kịch--" Ký túc xá đúng giờ tắt đèn, Tống Tiêu đang đọc tới khúc đặc sắc, nhất thời không bỏ xuống được.

Tức giận bò lên giường, lăn qua lộn lại mấy vòng mà vẫn không ngủ được, Tống Tiêu nhìn chút ánh sáng lộ ra ngoài qua tấm rèm che, có chút trông mà thèm: "Hoàng Thượng..."

"Hử?" Bên trong truyền ra tiếng đáp trả của Ngu Đường.

"Có thể cho ta mượn chút ánh sáng được không?" Tống Tiêu mang theo sách, đi chân trần tới bên giường Hoàng Thượng, hé màn ra thành một cái khe hở, giống đang "Đục tường trộm sáng" vậy.

"Không được." Ngu Đường kéo màn che lại.

https://thuviensach.vn

Tống Tiêu bĩu bĩu môi, quay người chuẩn bị trở về ngủ, sau màn đột nhiên vươn ra một cánh tay thon dài, ôm lấy eo Tống Tiêu lôi lên giường, nháy mắt kéo màn lại không cho ánh sáng lọt ra ngoài.

"A..." Tống Tiêu hoảng sợ.

"Xuỵt, để lộ ánh sáng ra ngoài sẽ bị trừ điểm," Ngu Đường ghé vào lỗ tai Tống Tiêu nhẹ giọng nói, "Muốn đọc thì ở trên giường trẫm mà đọc."

==========

Tiểu kịch trường:

Tiêu Tiêu: "Hoàng Thượng, ta có thể nằm trên giường ngươi đọc sách được không?"

Ngư Đường: "Chủ động bò lên long sàng... là muốn câu dẫn trẫm sao?"

Tiêu Tiêu: "Không... ta chỉ đọc sách thôi."

Ngư Đường: "Xem đông cung(*)?"

(*): sách người lớn.

Tiêu Tiêu: "Làm... làm gì có?"

Ngư Đường: "Tự ngươi nhìn đi."

"Hoàng Dã Vạn Hạc: Đặc biệt biếu tặng độc giả một tập "thịt văn" nho nhỏ - Đêm động phòng hoa chúc của Cảnh Nguyên đế và hoàng hậu"

Ngư Đường: "Còn nói không phải muốn câu dẫn trẫm, hừ hừ..."

Tiêu Tiêu: QAQ

https://thuviensach.vn

HOÀNG THƯỢNG ĐỪNG NGHỊCH

Lục Dã Thiên Hạc

www.dtv-ebook.com

Chương 23: Đừng Nghịch.

Edit + Beta: Như Heo.

Chương 23: Đừng nghịch.

Hơi thở ấm áp mang theo mùi hương bạc hà mát lạnh phả vào tai, thân thể Tống Tiêu cứng đờ, không được tự nhiên giãy giụa.

Cũng may Ngu Đường không quá day dưa, chỉ ôm y một chút rồi thả ra, sắc mặt như thường ngày dựa vào trên gối dựa, cầm sách của mình lên, động tác như đang xem tấu chương, phảng phất như người mới vừa rồi đùa giỡn y không phải hắn vậy.

Tống Tiêu lén liếc Ngu Đường một cái, chậm rãi dịch đến đầu giường, cũng bắt chước hắn dựa vào gối.

Trên giường Ngu Đường có cái gối dựa rất lớn,đặc biệt để hắn dùng đọc sách vào ban đêm, rất thoải mái, có thể chống đỡ xương cột sống và thắt lưng, đọc sách trong thời gian dài cũng không thấy mệt mỏi.

Tác giả Hoàng Dã Vạn Hạc coi như cũng dụng tâm, rất nhiều chỗ có thể thấy được tác giả đã tra xét tư liệu kỹ lưỡng, viết rất văn vẻ. Nhưng đối với một cổ nhân như Tống Tiêu mà nói thì có chút buồn cười, nhiều nơi dùng từ không thỏa đáng. Dùng từ ngữ lưu hành hiện đại Tống Tiêu mới vừa học được, đại khái chính là "Làm lố".

Thế nhưng, cốt truyện vẫn tương đối đặc sắc.

https://thuviensach.vn

Hoàng tử tuấn mỹ gặp gỡ tiểu Trạng Nguyên uống say tại lộc minh yến, bị khuôn mặt xinh đẹp như hoa đào của y hấp dẫn, thế là chủ động xin đi giết giặc, đưa tiểu trạng nguyên không mang theo tiểu tư(*) về nhà. Trên xe ngựa về nhà, nhịn không được vói tay vào phục sắc đỏ tươi của tiểu Trạng Nguyên...

(*): gã sai vặt.

Tống Tiêu đọc đến đoạn này, nhất thời đỏ mặt, "bộp" một tiếng đóng sách lại.

"Sao vậy?" Ngu Đường vẫn luôn dùng dư quang quan sát y, giả bộ bày ra bộ dáng như bị Tống Tiêu quấy nhiễu, quay qua hỏi.

"Cuốn sách này đúng là vớ vẩn?" Tống Tiêu vội ho một tiếng.

"Vớ vẩn chỗ nào?" Ngu Đường giơ tay, chuẩn bị lấy qua xem, lại bị Tống Tiêu né tránh.

Ngu Đường không cướp được, cũng không kiên trì nữa, quay đầu tiếp tục đọc sách của mình, chờ lúc Tống Tiêu lén lén lút lút mở sách ra xem lần nữa, hắn lập tức thò tay qua đè lại.

"Ngón tay thon dài luồn vào trong y phục y, một đường từ trên cổ trượt xuống, cuối cùng dừng tại một điểm nhỏ nào đó trước ngực đối phương, nhẹ nhàng xoa nắn, Tống Tiêu nhắm hờ hai mắt, phát ra tiếng rên rĩ khó nhịn..."

Lỗ tai Tống Tiêu nháy mắt đỏ bừng, tự xem thôi đã thấy rất mất mặt rồi, đằng này lại còn bị Ngu Đường nhìn thấy được: "Cái này không phải là nói mò sao? Ở lộc minh yến ta chỉ nói với Hoàng thượng đúng một câu!" Hơn nữa, câu hỏi nào y cũng trả lời được, căn bản không bị phạt rượu, làm sao uống say?

https://thuviensach.vn

"Hử?" Ngu Đường liếc nhìn bên trong cổ áo rộng rãi của Tống Tiêu một cái, "Hoàng hậu cảm thấy tiếc nuối?"

"Không có!" Tống Tiêu giật sách lại, không muốn đọc cuốn sách này nữa, ai biết được mấy trang sau còn viết cái gì chứ? Ngu Đường lại đi trước y một bước giơ sách lên, hai người ở trên chiếc giường nhỏ chật hẹp bắt đầu vật lộn qua lại.

Tống Tiêu dùng tay đẩy người lên trên, động tác nhanh nhạy vọt đến giành giật, đang lúc đắc ý, lại phát hiện thân thể không còn điểm tựa nào nữa, té nhào vào người Ngu Đường, hai người đồng thời ngã xuống gối dựa, cuộn thành một đoàn.

Ngu Đường thuận thế ôm người vào ngực, linh hoạt trở mình, áp xuống dưới thân.

"A..." Đến khi Tống Tiêu kịp phản ứng lại, đã bị đối phương chế trụ chặt chẽ, cuốn sách trên tay không biết đã bay tới nơi nào.

Thân thể thiếu niên làm sao chịu được những khiêu khích này, hô hấp của Ngu Đường nháy mắt đã trở nên nặng nề, chậm rãi tới gần, hơi thở nóng rực phả lên cổ Tống Tiêu, làm cho da dẻ xung quanh biến thành màu hồng nhạt.

"Quân Trúc..." Ngu Đường nhẹ giọng gọi y, chậm rãi đến gần.

"A... không được!" Tống Tiêu cuống quýt giơ tay chặn vai người bên trên, đẩy ra ngoài, trong mắt lộ vẻ bối rối.

"Sao vậy?" Ngu Đường hơi cau mày.

"Nội quy nhà trường nói... vị thành niên không được yêu sớm!" Tống Tiêu mở to hai mắt, nói một cách nghiêm túc, còn lấy cuốn nội quy nhà

https://thuviensach.vn

trường màu xanh nhạt xuống, trong đó có giải thích kỹ càng tỉ mỉ, hành vi yêu sớm bao gồm cả việc hôn môi, các loại hành vi quan hệ tình dục...

Môi mỏng Ngu Đường mím thành một đường thẳng, sắc mặt biến đen.

Tống Tiêu ngồi dậy, lúng ta lúng túng kéo lại quần áo sộc xệch: "Tớ đi ngủ đây." Vừa mới chuẩn bị xuống giường, lại bị đôi cánh tay từ phía sau vây hãm, ôm chặt lấy y.

Ngu Đường chôn mặt vào bả vai Tống Tiêu, hít sâu một hơi, giữ yên lặng trong giây lát, sau đó mới trực tiếp kéo Tống Tiêu nằm xuống, giơ tay tắt đèn giường.

"Hoàng, hoàng thượng..." Tống Tiêu nhéo nhéo cánh tay ôm lấy mình.

"Ngủ!" Ngu Đường hung tợn nói.

Trong phòng rơi vào một mảnh yên tĩnh, Tống Tiêu cục cựa, thay đổi tư thế thoải mái hơn, không lâu sau đã thả lỏng tay chân, bình yên ngủ.

Ngu Đường kề sát mặt vào gáy Tống Tiêu, một lúc lâu sau mới chậm rãi thở dài.

Kiếp trước Tống Tiêu cũng không thích việc thị tẩm, tuy rằng y không bài xích những hành động thân mật của hắn, nhưng mà vừa lên giường vẫn sẽ tìm lý do né tránh, không tránh thoát cũng sẽ không cho hắn làm đến cùng. Bọn họ thành hôn một năm, số lần làm đến cùng có thể đếm được trên đầu ngoán tay.

Có lẽ, Tống Tiêu vẫn là chưa yêu hắn...

Ngày hôm sau, hai người giống như chưa từng có chuyện gì xảy ra, như thường lệ rửa mặt đi học. Có mỹ nhân nằm trong ngực, Ngu Đường thật sự không muốn rời giường chút nào, buồn bực nghe tiếng gà gáy.

https://thuviensach.vn

"Mới hơn năm giờ đã dậy, tưởng trẫm là gà sao?" Lồng ngực trống rỗng, Ngu Đường mất hứng bò dậy.

Tống Tiêu xoa hai mắt lim dim buồn ngủ: "Nhanh dậy đi, lát nữa đến muộn bây giờ."

Ngu Đường thuộc loại người thích hoạt động vào ban đêm, sáng sớm chính là gia hỏa thời kỳ cuối. Còn nhớ tiên đế năm đó, trời chưa sáng đã lên triều, Cảnh Nguyên đế đến nơi này, quy định đổi thành mặt trời mọc rồi mới dậy.

Ứng cử viên chức vụ bộ trưởng trên cơ bản đều đã được xác định, Ngu Đường chọn một nam sinh lớp 11 cùng tranh cử chức hội trưởng với hắn làm Phó hội trưởng. Lúc ăn điểm tâm, hai người tình cờ chạm trán tại phòng ăn, thế là cùng ngồi xuống vừa ăn vừa nói chuyện.

"Nếu như không có vấn đề gì, anh cảm thấy có thể chọn những người này vào các chức trưởng ban." Phó hội trưởng tên là Vương Nhạc Thần, năm cấp hai từng là chủ tịch hội học sinh trong một trường trọng điểm, đối với những sự vụ trong hội học sinh khá quen thuộc, nói xong móc trong túi ra một tờ danh sách, trên đó có vài cái tên.

Trong đây phần lớn là các học sinh lớp 11, dù sao cũng là quản lý một ban nghành, để cho các anh chị khóa trên quản lý vẫn tốt hơn.

Ngu Đường gắp cho Tống Tiêu một cái bánh bao, nhìn cũng không nhìn tờ danh sách kia một cái: "Thông thường hội học sinh có những ban ngành nào?"

"Thông thường thì có ban văn nghệ, ban học tập, ban thể dục, ban tuyên truyền, ban vệ sinh, ban kỷ luật, trường học chúng ta luôn có giao lưu đối ngoại, cho nên còn cần một ban quốc tế nữa." Vương Nhạc Thần đối với việc này rất quen thuộc.

https://thuviensach.vn

"Ừm," Ngu Đường đáp một tiếng, chậm rãi húp cạn cháo trong chén, "Đổi tên lại."

"Hả? Đổi thành cái gì?" Vương Nhạc Thần trố mắt ra, vốn tưởng rằng Ngu Đường sẽ có ý kiến ở phần bố trí nhân sự, không ngờ hắn lại để ý đến tên gọi ban ngành.

"Đổi thành lục bộ(*) thời cổ, lại hộ lễ công binh hình, còn ban quốc tế thì gọi là Hồng Lư Tự đi." Ngữ điệu tùy ý.

(*): Lục bộ hay sáu bộ là thuật ngữ chỉ sáu cơ quan chức năng cao cấp trong tổ chức triều đình quân chủ Á Đông.

"Phụt----" Vương Nhạc Thần mới húp một ngụp cháo suýt chút nữa đã phun hết ra ngoài, bị sặc ho khan nửa ngày, sau mới rút khăn ăn lau miệng: "Hội trưởng, cậu đang chơi cosplay(*) à?" Nghĩ thầm, quả nhiên là thằng nhãi con, làm loạn đây mà.

(*): sắm vai nhân vật.

Cũng khó trách được, mười mấy tuổi luôn có những khái niệm kỳ dị trong đầu, luôn cảm thấy mình so với người khác cao hơn một bậc, lúc nào cũng thích ra vẻ,... cho nên đối với vị đàn em hội trưởng này, Vương Nhạc Thần vẫn thấy không yên lòng chút nào.

Ngu Đường ung dung thong thả ăn xong mấy món tráng miệng, cầm khăn lau miệng xong, lúc này mới nâng mắt lên nhìn về phía Phó hội trưởng: "Phải tạo sự khác biệt."

Vương Nhạc Thần cảm thấy phải quỳ lạy Ngu Đường một lạy mới được, cái này xếp thành lục bộ, lên trên nữa là cái gi? Hội trưởng có phải cũng phải đổi thành Hoàng Thượng luôn hay không?"

https://thuviensach.vn

Tống Tiêu thực sự nghe không nổi nữa, ở dưới gầm bàn đá cho Ngu Đường một đá, nhỏ giọng nói: "Hoàng thượng... đừng nghịch nữa."

==========

Tiểu kịch trường:

Ngư Đường: "Đưa bài tập đây cho ta chép."

Tiêu Tiêu: "Nội quy nhà trường nói không được phép chép bài tập."

Ngư Đường: "Chúng ta hẹn hò đi."

Tiêu Tiêu: "Nội quy nhà trường nói không cho yêu sớm."

Ngư Đường: "Lại đây, chúng ta làm chuyện ân ái đi."

Tiêu Tiêu: "Nội quy nhà trường nói vị thành niên phải cự tuyệt tất cả những hành vi quan hệ tình dục."

Ngư Đường: "...Quan bức dân phản đây mà, trẫm muốn mang quân đoàn khăn đỏ khởi binh!"

~vS]

https://thuviensach.vn

HOÀNG THƯỢNG ĐỪNG NGHỊCH

Lục Dã Thiên Hạc
www.dtv-ebook.com

Chương 24: Tham Ban.

Edit + Beta: Như Heo.

Chương 24: Tham ban.

Thế nhưng, suy nghĩ của hoàng đế bệ hạ chưa từng vì một hai người phản đối mà thay đổi.

Hiệu suất làm việc của Ngu Đường vô cùng cao, nếu như đã muốn thành lập hội học sinh, thì địa điểm hoạt động và phương tiện cơ sở là không thể thiếu được. Sau khi trao đổi với trường học, được trường học phê duyệt sử dụng một gian phòng hội nghị và một phòng hoạt động, làm nơi tụ họp của các thành viên hội học sinh.

Phù hiệu tay áo nhà trường cung cấp miễn phí bị học sinh chê bai vứt vào sọt rác, nhưng mà hội học sinh chung quy cũng phải có dấu hiệu để phân việc với các học sinh bình thường khác, thế là nhà trường đành phải đổi sang kiểu phù hiệu kim loại cài dưới bảng tên, nhìn sơ qua có thẩm mĩ hơn nhiều.

Các tân trưởng ban vừa được tuyển chọn vô cùng phấn chấn đến tham dự cuộc họp lần đầu tiên của hội học sinh, thuận tiện lĩnh phù hiệu luôn thể.

Trong phòng hội nghị nho nhỏ, có một cái bàn hội nghị hình bầu dục, còn có một bộ thiết bị đa phương tiện hiện đại. Ngu Đường ngồi ở đầu bàn dài, Phó hội trưởng ngồi bên tay trái hắn, còn có Tống Tiêu không hiểu sao cũng bị Ngu Đường kéo tới, ngồi bên tay phải.

https://thuviensach.vn

Bảy trưởng ban, có hết năm người là lớp 11, nhưng dù sao cũng đều là học sinh cấp ba, cho nên nhìn cũng xêm xêm nhau, mặt mày ai nấy cũng đều hãnh diện hưng phấn.

"Hi... Ngu Đường!" Trình Hân Nhiên là mỹ nữ lớp 11 nổi danh đa tài đa nghệ, được Phó hội trưởng mời đến quản lý ban văn nghệ, đương nhiên trọng điểm chính là, cô ta là người đầu tư quản lý diễn đàn trong trường, có cô ta sẽ thuận tiện hơn rất nhiều.

Nhà Trình Hân Nhiên cũng có chút giao tình với Ngu gia, tự nhận mình rất quen thuộc Ngu Đường.

Ngu Đường liếc nhìn cô ta một cái, không lên tiếng.

Trình Hân Nhiên có hơi lúng túng, nhưng rất nhanh che dấu, cười khanh khách ngồi vào vì trí vừa rồi của Tống Tiêu, chờ khi Tống Tiêu đi WC xong trở lại đã thấy chỗ mình bị chiếm, cô nàng chiếm vị trí của y còn đang không ngừng tán chuyện với Ngu Đường.

"Này bạn, chỗ này là của tớ." Tống Tiêu đi tới, thần sắc nghiêm túc nói.

"Nhiều vị trí như vậy, ai nói cái này là của cậu?" Trình Hân Nhiên cảm thấy buồn cười, hội học sinh này chỉ có một Phó hội trưởng, những người khác đều là trưởng ban, ai muốn ngồi chỗ nào chả được, huống hồ cô ta còn là người quen với Ngu Đường nhất, đương nhiên phải ngồi bên cạnh hắn rồi.

"Cô qua bên kia đi." Ngu Đường hất cằm đối với Trình Hân Nhiên, bảo cô ta đi chỗ khác.

Trình Hân Nhiên ngây ngẩn cả người, kinh ngạc nhìn Ngu Đường, xác định hắn đúng là đang nói với mình, mới lúng ta lúng túng, hừ một tiếng, sau đó đứng lên ngồi vào vị trí bên cạnh.

https://thuviensach.vn

"Đây là lần đầu tiên thành lập hội học sinh, cho nên tất cả các điều lệ đều sẽ do chúng ta quyết định, hy vọng mọi người nghiêm túc thực hiện những điều lệ và quy định của hội đưa ra, đồng thời lưu lại truyền thừa tốt đẹp cho hội viên kế nhiệm sau này." Giọng nói Ngu Đường lạnh lẽo, cứng rắn mà kiên định, làm những người vốn đang hưng phấn ở đây lập tức nghiêm túc trở lại.

Độc Cô Ám đứng sau lưng Ngu Đường, bắt đầu phân phát chế độ hội học sinh cho mọi người.

"Trong này là những quy tắc chung do tôi và hội trưởng đề ra, các chế độ cụ thể của từng ban ngành sẽ do chính các bạn quyết định, sau đó giao cho tôi và Ngu Đường xét duyệt..." Phó hội trưởng Vương Nhạc Thần tỉ mỉ giải thích, sau đó phát cho mỗi người một tờ giấy màu, trong này là danh sách phân chia chức trách của từng ban ngành, mặt trên còn ghi rõ các cơ chế trừ điểm vi phạm đầy đủ và xúc tích.

Phòng họp yên lặng trong giây lát, lúc này tất cả mọi người đều há hốc mồm, đây là cái gì vậy! Tờ giấy xanh viết một loạt chữ lớn bắt mắt:

Lễ bộ - ban văn nghệ.

Hộ bộ - ban học tập.

Lại bộ - ban tổ chức.

Công bộ - ban tuyên truyền.

Binh bộ - ban thể dục.

Hình bộ - ban kỷ luật.

Hồng Lư Tự - ban quốc tế.

https://thuviensach.vn

"Gần đây trường học khởi xướng phong trào quốc học, chúng ta cũng phải hưởng ứng noi theo." Ngu Đường nghiêm trang nói, lấy một cái phù hiệu "Hộ bộ Thị Lang" ghim trước ngực áo Tống Tiêu.

Mọi người nhìn cái nhãn "XX Thượng thư" trong tay mình, cảm thấy có chút mất mặt. Chẳng lẽ sau này thầy giáo có việc nhờ bọn họ phải nói: "Công bộ Thượng thư, mau sắp xếp người dán bản tin lên đi!" hay là "Trường học chúng ta sắp sửa thi đấu bóng đá giao hữu với trường XX, Binh bộ thượng thư mấy em nhớ phải tổ chức cho thật chu đáo nghe chưa!"

Chỉ mới nghĩ vậy thôi mà... thật con mẹ nó quá mất mặt...

"Cái này... thật là kinh người..."

"Hội trưởng, cậu quá tài tình rồi!"

"..."

Cuối cùng, thành viên hội học sinh ai nấy cũng đều ôm tâm tình phức tạp lên lĩnh phù hiệu rời đi, sau đó đến hội trường chọn lựa thủ hạ. Bên trong hội trường rất náo nhiệt, những người chờ phỏng vấn hàng thứ nhất nhìn bảng tên đặt trên bàn, nghị luận sôi nổi.

"Cái này là cái gì vậy? Công bộ? Tôi tới báo danh ban tuyên truyền cơ mà!"

Trưởng ban ban tuyên truyền che mặt, nói nhỏ: "Bạn học, cậu không đi lầm đâu, ban tuyên truyền chúng ta gọi là Công bộ."

Mà người đến báo danh ban quốc tế còn kinh ngạc hơn nữa, Hồng Lư Tự là cái méo gì vậy!

Bất quá, trưởng ban ban quốc tế - người duy nhất tán thành đề nghị này của Ngu Đường. Mọi người chỉ thấy hắn vung tay lên, khí thế ngất trời mà

https://thuviensach.vn

nói: "Giác ngộ đi, các thiếu nam thiếu nữ, muốn trở thành nam nhân Thiếu Khanh Hồng Lư, thì đứng ra đây phỏng vấn!"

"Nữ sinh không thể báo danh Thiếu Khanh(*) sao?" Có nữ sinh đưa ra kháng nghị.

(*): Cái này tui không rõ lắm, hình như là từ để gọi những người làm quan trong triều đình thời xưa thì phải, ai biết xin chỉ giáo.

"Khụ... đương nhiên có thể, tôi chỉ là đọc theo lời kịch thôi mà, không cần để ý..."

Tống Tiêu khó hiểu nhìn trước ngực mình tự dưng lại có thêm một cái phù hiệu, y vốn chỉ là đi theo Ngu Đường đến mở cuộc họp thôi mà, sao tự nhiên lại lòi đâu ra một cái chức vị nữa vậy?

"Cậu không cần làm gì cả, chỉ cần mang nó là được." Ngu Đường kéo Tống Tiêu về phòng học, bảo hắn ngoan ngoãn học hành chăm chỉ, cho y một cái chức vụ nhàn tản ở hội học sinh, ngoại trừ thỉnh thoảng có cuộc họp bảo y ghi chép cuộc hội nghị một chút, ngoài ra không còn việc gì vất vả nữa cả.

Hội học sinh vừa mới thành lập đã phải tiếp nhận một nhiệm vụ to lớn, tháng mười này học sinh bên trường trung học cơ sở Thánh Mông sẽ qua đây giao lưu, Ngu Đường không có chút nào gọi là sốt ruột, trước tiên định ra các quy tắc của những ban ngành, an bài bọn họ mỗi ngày đi kiểm tra trong ngoài trường học, giám sát giờ thể dục buổi sáng, kiểm tra vệ sinh, trang trí bảng tin học tập,...

Chỉ trong vòng mấy ngày, thành viên hội học sinh đã xuất hiện đầy rẫy ở mọi ngõ ngách trong sân trường, mỗi người đều có nhiệm vụ của riêng mình, tiến hành công tác rạch ròi đâu ra đấy hẳn hoi.

...

https://thuviensach.vn

"Có hội học sinh đúng là thuận tiện hơn nhiều, chúng ta cũng bớt được không ít công sức." Các giáo viên trong phòng giáo dục xem xét bảng báo cáo hoạt động của từng ban ngành Ngu Đường giao lên, tấm tắt khen ngợi.

"Nếu như thầy tin tưởng chúng em, không thì để chúng em trực tiếp trừ điểm vi phạm của các học sinh luôn thể, các giáo viên không cần phải làm lại lần hai nữa." Ngữ khí Ngu Đường khá là thành khẩn, bình thường hội học sinh trừ điểm chỉ là trên danh nghĩa, còn phải đợi giáo viên chủ nhiệm xét duyệt lại lần thứ hai mới được coi là trừ điểm chính thức.

"Được." Người của phòng giáo dục không chút nghĩ ngợi đáp ứng, dù gì thì bình thường bọn họ cũng căn cứ vào bảng báo cáo của Ngu Đường để khấu trừ, không bằng trực tiếp giao cho hắn làm cho đỡ tốn thời gian.

Đảo mắt đã đến thứ sáu, lúc tan học, Tống Tiêu lại nhận được điện thoại của Lý Vĩ Vĩ.

"Tống Tiêu, cậu biết gì chưa? Khâu Minh Diễm bị đóng băng rồi," Giọng nói của Lý Vĩ Vĩ thật hưng phấn, "Hơn nữa ba cậu còn tuyên bố trước giới truyền thông, sẽ không cưới Khâu Minh Diễm vào nhà nữa."

"Hả?" Tống Tiêu liếc nhìn Ngu Đường bên cạnh, tên kia đang gọi điện thoại nói gì đó với Tống Tử Thành.

...

"Chú, con là Ngu Đường, tuần trước có qua nhà chú," Ngu Đường nói năng rất khách khí, nhưng ngữ điệu vẫn ngang nhiên như cũ, "Là như thế này, đường về nhà con cũng có đi ngang nhà chú, không bằng để con đưa Tống Tiêu về luôn cho tiện."

Bên kia Tống Tử Thành nghe thấy là Ngu Đường, mừng rỡ vô cùng, gần đây truyền thông khá để ý hắn, không đi đón Tống Tiêu cũng có thể bớt đi

https://thuviensach.vn

không ít phiền phức, quan trọng hơn đó là, hắn rất tình nguyện để cho Tống Tiêu thân cận với Ngu Đường nhiều hơn, thế là liên tục đáp ứng.

Tống Tiêu muốn ngăn Ngu Đường lại, nhưng Lý Vĩ Vĩ bên này đang nói chuyện không ngừng, Tống Tiêu căn bản ngăn không nổi hắn, "Cậu có biết là ai moi chuyện Khâu Minh Diễm ra không? Cậu tuyệt đối sẽ không nghĩ tới được đâu!"

"Không phải những phóng viên đó sao?" Tống Tiêu vừa nghe điện thoại, vừa nhấc cặp sách vừa thu dọn xong lên.

Ngu Đường đón lấy cặp sách, ném cho Độc Cô Ám, sau đó dắt tay Tống Tiêu đi xuống lầu.

"Là Trác Tinh Tinh," Lý Vĩ Vĩ cảm thán hai tiếng, "Chính là hoa đán hiện tại của Tinh Hải."

Thực ra Trác Tinh Tinh cũng là tình nhân bé bỏng của Tống Tử Thành, người trong công ty đều biết, chuyện lần này, nói cho cùng cũng là tranh giành tình nhân mà ra.

Tin tức của Lý Vĩ Vĩ so với paparazi còn linh thông hơn, tám chuyện nửa ngày, cuối cùng nói cho Tống Tiêu một câu, hắn mới nhận một kịch bản mới, cuối tuần này khai máy: "Đây cũng là một nhân vật lớn á nha, là nam thứ tư! Cậu phải tới tham ban mới được! Tới xem tư thế oai hùng của tớ nào!"

Làm một học sinh trung học, Lý Vĩ Vĩ cũng phải đi học, vì thế đạo diễn rất quan tâm hắn, lịch diễn của hắn đều được xếp vào cuối tuần. Ngẫm lại lúc mình còn trong bệnh viện, cũng chỉ có Lý Vĩ Vĩ đến thăm, Tống Tiêu đương nhiên phải có qua có lại mới được.

Ngu Đường vốn định cuối tuần này đưa Tống Tiêu đến khu giải trí, bây giờ nghe y muốn đến đoàn làm phim, Ngu Đường không yên lòng, nhất

https://thuviensach.vn

định phải đi theo cho bằng được.

Bộ phim truyền hình này do Tinh Hải đầu tư, là một bộ phim truyền hình thần tượng, kể về một sinh viên vừa mới tốt nghiệp vào một công ty lớn làm việc, cùng với con trai ông chủ công ty triển khai một hồi yêu hận đan xem, Lý Vĩ Vĩ đóng vai em trai nữ chính, mà nữ chính thì...

"Tiêu Tiêu! Đã lâu không gặp, con ngày càng đẹp trai ra nha!" Trác Tinh Tinh cười thật ôn hòa, duỗi móng tay dài ra muốn sờ mặt Tống Tiêu.

==========

Tiểu kịch trường:

Ngư Đường: "Dám sờ mó bà xã của ta, chặt tay!"

Tiểu Ám: (Đi mài dao...)

Đại Vệ: (Đến muộn) Ố? Đạo diễn, cháu nhớ đây là phim hiện đại cơ mà, sao lại có cảnh cảnh đánh võ thế kia?

Đạo diễn: "..."

https://thuviensach.vn

HOÀNG THƯỢNG ĐỪNG NGHỊCH

Lục Dã Thiên Hạc
www.dtv-ebook.com

Chương 25: Âm Mưu.

Tống Tiêu theo bản năng né tránh, Trác Tinh Tinh căn bản không đụng tới được, người phụ nữ kia đột nhiên mất đà ngã về phía Tống Tiêu.

Độc Cô Ám xuất hiệp kịp lúc, một chiêu bắt được cổ tay Trác Tinh Tinh, thuận thế khóa tay cô ta lại sau lưng.

"A... cứu mạng!" Trác Tinh Tinh lập tức hét ầm lên.

Ngu Đường kéo Tống Tiêu qua, chắn ở phía sau.

"A, trời ơi, mau thả Tinh Tinh của chúng ta ra!" Người đại diện của Trác Tinh Tinh là một tên ẻo lả, thấy thế liền lắc lư chạy tới, sau đó mới phát hiện Tống Tiêu, bàn tay Lan Hoa chỉ(*) vừa giơ ra chuẩn bị mắng người, lập tức thu hồi lại.

(*): Lan hoa chỉ là dư lày đây:

Lúc mọi người chạy tới Độc Cô Ám cũng đã buông Trác Tinh Tinh ra, lách mình lại đứng bên người Ngu Đường, không nói tiếng nào.

Trác Tinh Tinh lảo đảo một chút, rồi được trợ lý vũng vàng đỡ lấy.

"Mấy thằng nhóc con kia, làm cái gì đấy? Có biết Tinh Tinh của chúng ta..." Trợ lý trẻ tuổi muốn nói cái gì đó, lại bị người quản lý Trác Tinh Tinh nhéo một cái, thức thời ngậm miệng lại.

Bây giờ còn chưa đến giờ quay phim, động tĩnh lại lớn như vậy, trên căn bản thu hút toàn bộ sự chú ý của đoàn phim, người vây xem mỗi lúc một

https://thuviensach.vn

đông.

Trác Tinh Tinh không nói tiếng nào, có điều vành mắt đã đỏ hoe, không ngừng đứng suýt xoa cổ tay.

Bởi vì tin tức đoạn thời gian trước, thế nên mọi người đều biết Tống Tiêu đối với tình nhân của Tống Tử Thành không hề có thái độ tốt đẹp gì. Khâu Minh Diễm đó là Tiểu Tam, Tống Tiêu đối với cô ta như vậy không có gì đáng nói, nhưng Trác Tinh Tinh thì không phải.

"Sao vậy? Sao vậy?" Lý Vĩ Vĩ so với người tới tham ban còn tới trễ hơn, vừa mới vào thì nghe nói Tống Tiêu với Trác Tinh Tinh xảy ra tranh chấp, thế là ba chân bốn cẳng chạy tới.

"Không có gì, không có gì cả, trẻ con không hiểu chuyện thôi..." Trác Tinh Tinh giống như vừa lấy lại sức lực, chủ động tiến lên giảng hòa.

Mọi người cũng không ai dám trách cứ Tống Tiêu, dù sao y cũng là con trai ông chủ, sôi nổi làm như chưa từng có chuyện gì xảy ra, còn nhiệt tình mời Tống Tiêu đi tham quan phòng hóa trang với tổ đạo cụ.

"Người phụ nữ kia có vấn đề." Ngu Đường nói khẽ với Tống Tiêu.

"Ừm." Tống Tiêu gật gật đầu, không có ý định dây dưa tiếp nữa, phụ nữ gì mà vừa gặp mặt đã tùy tiện sờ mặt người ta, vừa nhìn là biết không phải hạng tốt lành gì.

Lý Vĩ Vĩ giữ người quản lý lại chất vấn, lúc trước không phải nói nữ chính là nữ thần Lạc Phỉ của hắn sao? Nếu như biết trước Trác Tinh Tinh ở trong này, hắn đã không gọi Tống Tiêu đến rồi!

"Lạc Phỉ đúng là đã tiếp nhận kịch bản, nhưng mới vừa đổi ý rồi." Người đại diện vẻ mặt xấu hổ, nói thì nói vậy thôi, chứ người tinh tường một chút

https://thuviensach.vn

đều nhìn ra được, Lạc Phỉ là vì giải trí Tinh Hải gần đây quá bê bối, không muốn bị dính tai tiếng cho nên mới giữa đường rút binh như vậy.

...

Trác Tinh Tinh trốn đến phòng hóa trang dặm phấn, đáy mắt tràn đầy âm hiểm. Tuy rằng đã nghe nói từ lâu, nhưng mà chính mắt nhìn thấy thằng nhóc ngu si kia khôi phục bình thường vẫn làm nàng cảm thấy bực bội.

Tống Tử Thành có một số phương diện là người khá bảo thủ, rất chú trọng việc con cái. Từ đầu Trác Tinh Tinh chỉ nghĩ con trai Tống Tử Thành là một đứa ngu si, nhiều năm như vậy mà vẫn chưa cưới Khâu Minh Diễm là bởi vì cô ta chỉ sinh được con gái, chỉ cần mình cho hắn một đứa con trai kháu khỉnh khỏe mạnh, lo gì hắn không lấy mình. Thế nhưng, cô ta không thể ngờ được, Tống Tiêu sau khi bệnh nặng lại có thể khôi phục lại bình thường.

So với Khâu Minh Diễm bị con gái ràng buộc mà nói, Trác Tinh Tinh tính ra có lợi thế hơn. Cho nên mới xuất hiện kế hoạch lúc trước, bức Tống Tử Thành bỏ Khâu Minh Diễm.

Nhưng không ngờ con trai hắn lại khôi phục lại bình thường, như vậy cưới ai cũng không quan trọng nữa, bây giờ đã có người thừa kế rồi.

...

"Ba tớ không xử lý cô ta, hơn nữa cô ta xem ra không có chút sợ hãi nào, chắc chắn là còn một con bài tẩy chưa lật." Tống Tiêu ăn một con tôm, chậm rãi nói.

Vì chịu tội với Tống Tiêu, buổi trưa Lý Vĩ Vĩ mời y đi ăn lẩu.

"Thế phong nhật hạ(*)..." Ngu Đường hừ một tiếng, xã hội hiện đại tốt ở chỗ, đàn ông không được tam thê tứ, cái này làm hắn bớt được không ít

https://thuviensach.vn

phiền phức, hơn nữa còn có nhiều thời gian bên cạnh Tống Tiêu hơn.

(*): Thói đời ngày nay.

"À... phải rồi, những ca ca đó của ngươi đâu?" Nhắc tới thứ tử, Tống Tiêu nhớ tới những huynh đệ kiếp trước của hoàng đế bệ hạ, mặc dù hắn là con trai trưởng, bên trên còn có sáu vị phi tần cũng sinh hoàng tử, bên dưới trừ Ngu Cẩm Lân ra còn có không ít đệ đệ, tranh đoạt ngôi vị hoàng đế năm đó mới tinh phong huyết vũ(*) như vậy.

(*): Gió tanh mưa máu.

Ngu Đường đắc ý cong cong khóe miệng, ghé vào lỗ tai y nhỏ giọng nói: "Bị trẫm đá đi đầu thai từ trước rồi."

Lý Vĩ Vĩ ngồi đối diện giơ đũa gắp thịt dê, nhìn chăn chú hai người đối diện nửa ngày, hắn cảm thấy địa vị bạn thân duy nhất Tống Tiêu của mình đang dần sụp đổ. Ngồi ăn nửa giờ, Tống Tiêu chỉ nói với hắn được vài ba câu, thời gian còn lại toàn là kề tai nói nhỏ với tên tiểu bạch kiểm(*) kia không.

(*): Trắng trẻo, ẻo lả (ẻm đang ăn bánh GATO đây mờ, hị hị)

"À này, mẹ tớ muốn tớ chuyển tới trường các cậu học đấy, Tống Tiêu, cậu ở lớp nào vậy? Tớ đến tìm cậu." Lý Vĩ Vĩ ho khan một tiếng, nỗ lực chen đôi lời. Hắn ít nhiều gì cũng là một ngôi sao, ở trường học bình thường sẽ luôn có phiền phức, Thánh Mông chú trọng phong bế tin tức, tương đối tốt hơn nhiều.

"Năng khiếu 10-3." Ngu Đường mắt cũng không chớp mà nói.

Tống Tiêu lườm hắn một cái, biết hắn đang nói dối, nhưng lời Hoàng thượng nói không thể bác bỏ, chỉ có thể cúi đầu ăn.

https://thuviensach.vn

Lý Vĩ Vĩ tin ngay, hào hứng ghi nhớ cái tên "Năng khiếu 10-3" này.

Buổi chiều Ngu Đường lại mời Tống Tiêu đến nhà hắn, lại thất bại lần thứ hai, cuối cùng chỉ có thể đưa Tống Tiêu đến trước cửa nhà.

...

"Anh biết rõ âm mưu của con tiện nhân kia, tại sao còn bênh vực cô ta?" Tống Tiêu vừa bước vào cửa đã nghe thấy tiếng khóc la của Khâu Minh Diễm.

Tống Tiêu xoa xoa thái dương đau nhứt của mình, gia đình lộn xộn như vậy, may là không cho Ngu Đường lên theo, nếu không thì còn ra thể thống gì nữa.

Tống Tử Thành ngồi trên ghế sô pha hút thuốc, biểu cảm có chút lạnh lẽo, nhìn thấy con trai trở về, cảm thất mất mặt, thế là lập tức quát lớn: "Cô đủ chưa! Công ty hiện tại bởi vì cô mà hao tổn danh dự, mất không biết bao nhiêu tiền, tôi chưa bắt cô bồi thường thiệt hại đã là hết tình hết nghĩa với cô rồi!"

Khâu Minh Diễm nhất thời bị nghẹn đến trợn tròn mắt, Tống Tranh núp sau ghế sô pha khóc lóc, nhìn thấy Tống Tiêu đi vào, không nhịn được lộ ra ánh mắt oán độc.

"Tiêu Tiêu, con lên lầu trước đi." Tống Tử Thành xua tay bảo Tống Tiêu rời đi.

"Khoan đã!" Khâu Minh Diễm lên tiếng ngăn cản, " Tiêu Tiêu cũng là một thành viên trong nhà, ba nó muốn cho nó một em trai mới, không phải cũng nên thương lượng với nó một chút sao?"

Sự kiện lúc trước bị phơi bày ra ánh sáng, dựa vào quan hệ của Tống Tử Thành, rất nhanh đã tra ra được Trác Tinh Tinh có dính dáng đến chuyện

https://thuviensach.vn

này, lúc đó gọi cô ta vào văn phòng, không nói một lời trực tiếp cho một bạt tai.

"Hức... em cũng chẳng còn cách nào khác, em đang mang thai." Trác Tinh Tinh bụm mặt, khóc lóc lôi trong túi xách ra tờ giấy khám thai rõ rành rành, "Em và đứa bé này chẳng hề làm mất danh dự gì của anh cả, anh hãy kết hôn với em đi."

Tống Tử Thành đối với chuyện con cái rất dễ mềm lòng, không thì năm đó cũng không bởi vì Khâu Minh Diễm mà bị đài quốc gia khai trừ. Đây là nhược điểm của hắn, bản thân hắn vấp ngã đứng lên bao nhiêu lần cũng được, nhưng rất ghét bị người khác nghị luận, chỉ trích.

Nghe được lời này của Khâu Minh Diễm, Tống Tử Thành lập tức thẹn quá hóa giận, quát to: "Cô câm miệng cho tôi!"

Tống Tiêu hơi nheo mắt lại, không nói một lời xoay người lên lầu.

Mang thai? Nhớ tới người phụ nữ ngày hôm nay cố ý ngã vào người mình, Tống Tiêu cười lạnh một tiếng. Loại thủ đoạn bỉ ổi này, hậu viện di nương năm đó cũng từng dùng qua, bởi vì lo sợ không giữ được hài tử cho nên mới cố ý giá họa lên người y. Lúc ấy vì vậy, Tống Tiêu mới lần đầu tiên hứng chịu gia pháp, còn bị phụ thân phạt quỳ từ đường, cũng may còn có tổ phụ ngăn cản.

"Cùng lắm chỉ là một ả thiếp thất, cho dù chết đi cũng không quý giá bằng tôn tử của ta."

Năm ấy, y mới tám tuổi.

Đang nghĩ ngợi, điện thoại di động trên người đột nhiên vang lên, là một số máy lạ. Tống Tiêu bắt máy, tức thì nghe được giọng nói đàn ông.

https://thuviensach.vn

"Đây là hoàng tử Pudding có phải không? Tôi gọi đến từ công ty truyền thông Đại Nhật, rất xin lỗi vì cuối tuần rồi mà còn quấy rầy cậu," Người đàn ông bên kia hình như đang cười, "Là thế này, công ty chúng tôi rất chú trọng tiềm lực thị trường của cậu, không biết cậu có hứng thú ký hợp đồng với công ty chúng tôi hay không? Chúng tôi có thể cam đoan lăng xê cậu trở thành người nổi tiếng, sau này sẽ có tiền đồ vô cùng tốt trong giới giải trí."

"Chắc ông cũng biết, nhà tôi cũng làm nghề này chứ." Tống Tiêu ngồi trước máy tính, nhanh chóng tìm kiếm từ khóa về "Truyền thông Đại Nhật", trên mạng xuất hiện rất nhiều tin tức về công ty này, bắt mắt nhất chính là tin tức truyền thông Đại Nhật có nguồn đầu tư vô cùng lớn, hơn nữa ảnh đế nào đó rất nổi tiếng cũng đầu quân vào công ty này.

"Điều này tôi đương nhiên biết, hiện tại chỉ là hai ta làm quen một chút, tôi họ Ngu, đây là số di động của tôi, khi nào cậu muốn xuất đạo thì cứ việc liên lạc với tôi," Người bên kia hình như không sốt ruột chút nào cả, "Tin tôi đi, cậu sẽ được dùng đến."

...

Sân cỏ trong hoa viên Ngu gia, người hầu đi theo dâng trà rót nước, người đàn ông tây trang mặt mày hớn hở theo sát người phụ nữ bên cạnh nói chuyện.

"Chờ đến lúc giải trí Tinh Hải đóng cửa, đại thiếu gia rơi vào cảnh nghèo túng, nhất định sẽ liên hệ với tôi, đây chính là một mánh lới không tồi chút nào." Người đàn ông mặt tây trang cười đến đắc ý.

"Anh đúng thật là ngoan độc mà." Người phụ nữ bên cạnh che miệng cười khẽ.

"Gâu gâu gâu!" Một con chó Husky màu lông trắng đen xen kẽ đột nhiên xông tới, há miệng táp vào mông người đàn ông kia.

https://thuviensach.vn

Ngu Đường về nhà, vừa hay nhìn được một màn như vậy, lập tức quát bảo: "Trương Hiếu Nhân, không được vô lễ!"

Hai người hốt hoảng nhìn thấy Ngu Đường, lập tức chỉnh trang lại quần áo, tươi cười chào hỏi: "Đại thiếu gia về rồi sao!"

Husky đi đến bên cạnh Ngu Đường, còn quay đầu dùng ánh mắt hung tợn nhìn chằm chằm đôi nam nữ kia, mắt chó to đùng trợn lên, thoạt nhìn không có chút nào gọi là hung ác, ngược lại nhìn cứ ngu ngu thế nào ấy.

==========

Tiểu kịch trường:

Đại hoàng tử: "Ta thiện chiến."

Nhị hoàng tử: "Ta quỷ kế đa đoan."

Tam hoàng tử: "Ta giỏi tranh thủ tình cảm nhất."

Tứ hoàng tử: "Ta giỏi bày kế hại người nhất."

Ngư Đường: "Xã hội hiện đại kết hôn muộn(*)."

Các hoàng tử: "Cho nên...?"

Ngư Đường: "Cho nên các người đều chết trong tay phụ hoàng cả rồi (thắp nến)

Tào công công: (phối nhạc) tò tí te~ tò tí te ~ tò tò tí te ~

Các hoàng tử: QAQ

(*): Ở đây ý Ngư Đường là ở xã hội hiện đại "tiên hoàng" kết hôn muộn cho nên đã qua tuổi sinh mấy vị hoàng tử kiếp trước rồi (thời xưa nam tử mười bốn mười lăm tuổi kết hôn sinh con), kiếp này "tiên hoàng" kết hôn

https://thuviensach.vn

bắt đầu ở tuổi sinh Ngu Đường ở kiếp trước, cho nên mấy anh em xếp sau Ngu Đường là Ngu Miêu với Ngu Lân mới được sinh ra, còn "Đại Nhị Tam Tứ" gì đó mới không có cơ hội xuất hiện ở xã hội hiện đại.

","DЧWU

https://thuviensach.vn

HOÀNG THƯỢNG ĐỪNG NGHỊCH

Lục Dã Thiên Hạc
www.dtv-ebook.com

Chương 26: Ỷ Lại.

Edit + Beta: Như Heo.

Chương 26: Ỷ lại.

Ngu Đường lạnh nhạt nhìn đôi nam nữ kia một cái, khẽ gật đầu: "Đến gặp ba con sao?"

Người đàn ông này chính là chú ba của hắn - Ngu Đạm. Người này vốn mở công ty giải trí ở thành phố B, coi như cũng có chút danh tiếng, sau đó không hiểu tại sao lại chuyển đến thành phố A.

"À, không phải, xế chiều hôm nay thím đến tìm phu nhân nói chuyện phiếm, chú con đến đón thím," Người phụ nữ này là vợ của Ngu Đạm, thấy chồng mình đang há mồm, vội vàng dùng khuỷu tay huých hắn một cái, cười giải thích: "Thằng nhóc nhà thím đang chơi với Miêu Miêu, hai đứa nó chơi với nhau rất vui, thằng bé còn không chịu về nhà nữa chứ, chúng ta còn đang sốt ruột đây này."

Ngu Đường tất nhiên thấy được động tác nhỏ của hai người họ, hai người này có mục đích gì vừa nhìn là đã hiểu ngay, đơn giản là chưa gặp được ba hắn, muốn tìm cơ hội ở lại ăn cơm đây mà. Thế nhưng làm một học sinh trung học, Ngu Đường cũng không nên tỏ ra quá hiểu biết như vậy, cho nên chỉ gật đầu chào lần nữa, rồi nhấc chân đi vào.

Vợ chồng hai người nhìn bóng lưng cao ngất của hắn, không hẹn mà cùng thở phào một hơi. Không biết tại sao, mỗi khi đối mặt với vị thiếu gia này, so với đối mặt ba của hắn càng khiến người ta căng thẳng hơn, loại

https://thuviensach.vn

quý khí phát ra từ tận xương tủy kia, khiến người ta không tự chủ được phải khom lưng cúi đầu trước hắn.

Sau khi hỏi thăm quản gia Ngu Miêu đang chơi ở đâu, Ngu Đường liền vòng tới vườn hoa nhỏ sau phòng.

Vì muốn làm tốt mối quan hệ với nhà Ngu Đường, hai vợ chồng kia mỗi tháng đều chạy tới đây, còn mang theo đứa con trai mười tuổi của mình, bảo là đến chơi cùng Ngu Miêu.

...

"Tao cảnh cáo mày, không được chạm vào váy của tao!" Hôm nay Ngu Miêu mặc váy công chúa màu xanh biển, cài chiếc kẹp tóc bảo thạch xinh đẹp, xa xa nhìn qua, thật sự rất giống tiểu mỹ nhân ngư bơi lội trên biển cả.

"Ha ha ha..." Nhóc con bị cảnh cáo cợt nhã thu tay lại, sau đó thừa dịp Ngu Miêu xoay người, đột nhiên tung váy Ngu Miêu lên.

"A---" Ngu Miêu kêu lên một tiếng sợ hãi, bởi vì dùng lực rất lớn, cho nên váy bị vén lên tận trên đầu cô nhóc, lộ ra quần đùi màu hồng nhạt bên trong.

Nhóc con bây giờ bảy tám tuổi đã có ý thức phân biệt giới tính rõ ràng rồi, huống chi là Ngu Miêu từ nhỏ đã tiếp thu cách giáo dục thục nữ của gia đình.

Ngu Miêu vội vã kéo váy xuống, kẹp tóc bảo thạch tinh xảo trên đầu bị rơi ra, khuôn mặt xinh đẹp nhỏ nhắn cau lại, cô nhóc ngẩng đầu lên nhìn thấy anh trai mình đang đi tới, nháy mắt òa khóc lên: "Oa..."

Thằng nhóc kia bởi vì vấn đề góc độ cho nên vẫn chưa phát hiện Ngu Đường đang bước lại gần, nhặt kép tóc của Ngu Miêu lên, dương dương tự

https://thuviensach.vn

đắc quơ quơ trước mặt Ngu Miêu, sau đó xoay người chạy đi: "Có ngon thì đuổi theo tao đi!"

Mới vừa quay người lại, nhóc con đã đụng phải một bức "tường" rắn chắc, thế là "Ui da" một tiếng ngã nhào trên mặt đất.

Ngu Đường từ trên cao nhìn xuống thằng nhóc to con mập mạp kia, khom người, lấy lại kẹp tóc, trực tiếp đi lại chỗ em gái đang nhìn hắn khóc, ôm tiểu Miêu Miêu ủy khuất lên, trả kẹp tóc lại cho cô bé.

Ngu Miêu được anh trai ôm lên thì không khóc nữa, dụi dụi lông mi ướt đẫm nước mắt, nằm úp sấp trên bả vai anh trai.

Dỗ em gái xong, lúc này Ngu Đường mới xoay người liếc nhìn tên cầm đầu còn lại.

Nhóc con có chút sợ sệt nhìn Ngu Đường, nhưng lại không chịu thua hừ một tiếng, nói: "Qủy đáng yêu, tao không phải chỉ muốn nhìn màu sắc quần lót của mày một cái thôi sao?"

Ánh mắt Ngu Đường nháy mắt trở nên ác liệt, dọa nhóc con mập mạp kia sợ đến lùi về sau mấy bước.

"Cởi quần nó ra treo trên cây, cho mọi người cũng nhìn màu sắc quần lót của nó." Ngu Đường lạnh giọng lưu lại mênh lệnh, ôm em gái quay người lên lầu.

Người hầu trong vườn hai mặt nhìn nhau, bọn họ là người hầu, sao có thể cởi quần áo khách nhân như vậy được chứ?

Thế nhưng, không đợi bọn họ ra tay, Độc Cô Ám đã hoàn thành nhiệm vụ xong rồi.

"Oa a---" Trong vườn hoa rất nhanh truyền ra tiếng khóc vang dội.

https://thuviensach.vn

"Này... này, Tiểu Ám thiếu gia..." Bảo mẫu phụ trách chăm non bọn trẻ nhìn nhóc con cởi truồng run lẩy bẩy đu trên cành cây, "Ý của đại thiếu gia..."

"Các người đừng động vào." Độc Cô Ám để lại một câu lạnh như băng, rồi cũng quay người rời đi.

"Không, không phải..." Nữ bảo mẫu khóc không ra nước mắt nhìn theo bóng lưng tiêu sái của Độc Cô Ám, ý của đại thiếu gia là treo quần lên trên cây, chứ không phải treo người lên trên cây như vầy a!

Không thèm để ý náo loạn trong vườn hoa nữa, Ngu Đường ôm em gái ngoan ngoãn trong ngực đi đến phòng đồ chơi trên lầu hai, cùng ngồi trên thảm lông mềm mại trên sàn với cô nhóc.

"Nếu như không muốn chơi với nó thì tránh xa nó ra." Ngu Đường nhận khăn mặt nóng bảo mẫu đưa cho, lau mặt cho Ngu Miêu, sau đó bảo các cô ra ngoài.

Ngu Miêu nhìn căn phòng trống chỉ còn lại hai anh em, bĩu môi: "Nhưng mà mẹ bảo em chơi với nó."

"Ai cũng không thể ép em chơi với người em không thích," Ngu Đường trầm mặt xuống, "Không thích thì nói không thích, nếu em lợi hai hơn bọn họ, bọn họ sẽ không thể ép buộc được em."

An Viễn công chúa đời trước, cũng bởi vì quá nghe lời hiểu chuyện, cho nên mới bị người bắt nạt, cuối cùng mới rơi vào kết cục như vậy.

Mắt to giống như búp bê sùng bái nhìn anh trai mình, ra sức gật đầu.

...

https://thuviensach.vn

Tống Tiêu không như lời người đàn ông đó nói lưu số điện thoại hắn lại, rõ ràng đối phương đang cố ý gây hấn. Nhưng mà người kia tại sao lại biết được số điện thoại của y, chuyện này ngược lại nhất định phải điều tra một chút mới được.

Điện thoại di động này là sau khi xuất viện Tống Tử Thành mới mua cho y, số cũng là số mới, rất ít người biết. Hơn nữa thái độ truyền thông Đại Nhật phách lối như vậy, chắc chắn là đã biết được tin tức gì rồi, nhất định phải thương lượng chuyện này với Tống Tử Thành mới được.

Tiếng cãi vã dưới lầu vẫn còn đang tiếp tục, Tống Tiêu không tiếng động thở dài một hơi, gia đình lụp xụp, ngoại vụ không được xử lý kịp thời, làm sao thịnh vượng cho được kia chứ.

Đúng lúc này, di động lại vang lên, Tống Tiêu cầm lên, nhìn thấy hai chữ "Hoàng Thượng", tâm tình không khỏi buông lỏng đôi chút, thần sắc cũng nhu hòa đi rất nhiều, ấn nút nghe máy.

"Anh, anh làm đầu bếp, mau bưng món ăn này cho em đi!" Đầu đây bên kia truyền đến giọng nói nón nớt của bé gái.

Ngu Đường một tay tiếp nhận bắp cải thảo bằng nhựa Ngu Miêu đưa, đưa di động đến trước mặt Ngu Miêu đang nghịch đồ chơi, mở miệng bảo: "Miêu Miêu, gọi chị dâu đi."

"Hả? ... Chị dâu..." Ngu Miêu tỉnh tỉnh mê mê kêu một tiếng, lại vội vàng tiếp tục mặc quần áo cho búp bê.

"Nghe rõ chưa?" Ngu Đường lấy điện thoại về, giọng nói vẫn bình tĩnh trầm ổn như cũ.

"Khụ, đó là..." Tống Tiêu có hơi bất ngờ.

https://thuviensach.vn

"Em gái tớ," Ngu Đường cầm bắp cải thảo bằng nhựa, đứng dậy đi tới bên cửa sổ, "Giống hệt An Viễn lúc bé."

Hai người đồng thời trầm mặc.

Tống Tiêu đương nhiên biết công chúa An Viễn, năm đó Cảnh Nguyên đế lần đầu tiên xuất chinh tái bắc, hăng hái nói muốn đi đón muội muội trở về. Kết quả cuối cùng, lại chỉ mang về một nắm cát vàng.

"Trẫm, tới trễ..." Ngu Cẩm Đường mặc thường phục huyền sắc thêu Kim Long, lôi kéo y đến ngự hoa viên uống rượu, cho đến hôm nay Tống Tiêu vẫn còn nhớ, cặp mắt đế vương lúc đó có lẽ đã bị rượu hun đỏ, đôi mắt tràn đầy hổ thẹn và bi thương.

"Thật tốt quá." Tống Tiêu nhẹ giọng nói, mang theo vài phần ý cười.

"Ừ," Ngu Đường cũng cười rộ lên, như nhóc con đang khoe khoang đồ chơi của mình, "Bữa nào dẫn cậu đi gặp nó."

Hai người nói chuyện phiếm một hồi, lúc chuẩn bị cúp điện thoại, Tống Tiêu có chút do dự, cuối cùng vẫn nói: "Hoàng Thượng, thần còn một việc muốn bẩm tấu."

Ngu Đường sửng sốt: "Cậu nói đi."

"Cậu biết truyền thông Đại Nhật không?" Tống Tiêu có thói quen bẩm tấu đại sự với Hoàng Thượng, huống hồ bây giờ còn đang ở hiện đại, không tự chủ được muốn ỷ lại vào hắn, rất nhanh thuật lại cuộc nói chuyện kỳ quái kia không sót một chữ cho Ngu Đường.

"Không cần để ý đến ông ta," Sau khi nghe Tống Tiêu nói xong, Ngu Đường lạnh lùng nhìn về phía hai vợ chồng đang mặc lại quần đang mặc lại quần cho thằng bé kia trong vườn hoa, "Tớ sẽ giải quyết."

https://thuviensach.vn

"Được." Tống Tiêu cũng không hỏi Ngu Đường làm cách nào, y chỉ biết nếu như Hoàng Thượng đã nói để hắn giải quyết, nhất định sẽ giải quyết thật tốt.

==========

Tiểu kịch trường:

Muội muội: "Hôm qua ca ca đưa ta đi gặp chị dâu."

Đệ đệ(*): (⊙v⊙)

Muội muội: "Là một anh trai rất đáng yêu."

Đệ đệ: ╮(╯▽╰)╭

Muội muội: "Anh ấy tên là Tống Tiêu."

Đệ đệ: Σ(° △ °|||)

Muội muội: "Ca ca, đệ đệ tè dầm rồi."

Ngư Đường: (mặt quỷ súc) "Bị dọa tè ra quần rồi!"

(*): Là Ngu Lân - Ngu Cẩm Lân - Ngư Lân :)

[Heo: Có chuyện này cần mấy bạn góp ý nè, mấy bạn thích xưng hô của của Ngu Đường với Tống tIêu là: "cậu-tớ" hay "cậu-tôi" hơn ha? Tại vì hôm bữa có bạn nói với tui nên để xưng hô là "cậu-tôi" cho nó lạnh lùng hơn, "cậu-tớ" nghe nó con nít quá ^^ Mấy bạn thấy sao?]

https://thuviensach.vn

HOÀNG THƯỢNG ĐỪNG NGHỊCH

Lục Dã Thiên Hạc

www.dtv-ebook.com

Về Thượng Ẩn.

Có ai hôn? Cho tui hỏi miếng, tui xem Thượng Ẩn tới tập 15 rồi mà k tìm được tập 16.

Nghe nói là bị cục bên TQ cắt phăng nó rồi__ (ノ ‵□′)ノ ⌒┻━━┻

Đang khúc bánh bèo xuất hiện, gây cấn gần chết cái tự nhiên cắt cái rụp, mất hứng vl--

Tui còn nghe đồn là 3 tập 16, 17, 18 đã bị tuồng ra ngoài rồi, có nhiều người đã xem được, buồn cái là giờ không biết đi đâu coi tiếp 3 tập đó đây (￣ー￣) Anh, em, bạn bè, thân bằng quyến thuộc ai biết hú tui tiếng nha. Tui "nghiện" nặng lắm roài, huhu---

Mấy bữa nay không có "thuốc", quằng quại a~ quằng quại a~

https://thuviensach.vn

HOÀNG THƯỢNG ĐỪNG NGHỊCH

Lục Dã Thiên Hạc
www.dtv-ebook.com

Chương 27: Tên.

Edit + Beta: Như Heo.

Chương 27: Tên.

Ngu Đường thả điện thoại xuống, trả bắp cải thảo bằng nhựa lại cho Ngu Miêu: "Em tự chơi đi, anh đi tìm ba nói chuyện."

"Dạ." Ngu Miêu nhu thuận gật đầu.

Ngu Đường sửng sốt, em gái ngoan ngoãn đồng ý không chút nghi vấn nào như vậy, thật giống hệt Tống Tiêu mới vừa rồi. Đôi mắt to long lanh trong sáng, là tràn đầy tính nhiệm và ỷ lại vào hắn.

Ỷ lại...

Tống Tiêu đời trước không thường nói chuyện trong nhà với hắn, hai người bọn họ trước khi thành hôn vẫn luôn tuân thủ nghiêm ngặt quân thần chi lễ, mặc dù tin tưởng, nhưng không ỷ lại, bây giờ đến hiện đại, hình như có gì đó không giống trước nữa. Điểm này có lẽ ngay cả Tống Tiêu cũng không phát hiện ra.

Ngu Đường rũ mắt xuống, trong lòng mừng thầm, ở đây Tống Tiêu chỉ biết một mình hắn, chỉ có thể nương tựa ở hắn. Có lẽ, hắn có thể lợi dụng điểm này...

Tự mình trộm vui vẻ một lúc, Ngu Đường mới quay người ra khỏi phòng đồ chơi, việc cấp bách bây giờ cần giải quyết đó là vấn đề truyền thông Đại

https://thuviensach.vn

Nhật, hoàng hậu của hắn, sao có thể đi làm con hát được chứ?

Sau khi Tống Tiêu nói chuyện điện thoại với Ngu Đường xong, tiếng cãi vã dưới lầu vẫn chưa đình chỉ. Tống Tiêu tiện tay lên mạng tra xét tư liệu về Khâu Minh Diễm, bây giờ tư liệu liên quan tới Khâu Minh Diễm tất cả đều những tin tức trái chiều. Dạo trước giải trí Tinh Hải kịp thời ra tay, xóa hết tất cả những bức ảnh liên quan tới Tống Tranh, không xóa được cũng cài mật mã, chỉ có tin tin tức về "Hoàng tử Pudding" là vẫn còn đó.

Đây là một cơ hội cứu vãn danh dự của công ty, cho nên bọn họ mới không phong tỏa tin tức lại, dù sao người thừa kế tương lại công ty cũng là một thiếu gia đẹp trai quý khí ngời ngời, là một tấm biển quảng cáo sống tiện quá còn gì.

Dựa theo tình hình hiện nay, "Bức lương vi xướng"(*) chỉ mới là khúc dạo đầu của truyền thông Đại Nhật mà thôi, Tống Tiêu mở cuốn trong tay ra, chuẩn bị tìm xem có phương pháp nào đối phó hay không.

(*): Ép con nhà lành đi làm kỹ nữ.

"Tiêu Tiêu, dì làm ít mì vằn thắn, con ăn trước đi." Dì Trần gõ cửa, bưng một bát mì vằn thắng tiến vào, nhìn Tống Tiêu ngoan ngoãn nghe lời, nhịn không được thở dài một hơi.

"Dì, dì biết số điện thoại của ông nội không?" Tống Tiêu cầm thìa khuấy bát mì vằn thắn thơm ngon nóng hổi, tuy tỉnh lại đến nay đã được hai tháng, nhưng Tống Tiêu vẫn chưa từng gặp qua ông bà, lúc trước nghe dì Trần nói, ông nội mình đang ở dưới quê, sinh sống ở một thành phố nhỏ.

"Có, dì có lưu lại trong danh bạ, để dì tìm cho con." Dì Trần xoay người xuống lầu, thầm than một tiếng, thằng bé ủy khuất không có chỗ nào để nói, chỉ có thể tìm đến ông bà, thật là đáng thương.

https://thuviensach.vn

Tống Tiêu lấy được số điện thoại của ông nội, nhưng khi gọi điện máy lại báo bận, tính toán thời gian không còn sớm nữa, Tống Tiêu chuẩn bị ngày mai rồi mới gọi lại. Trong nhà không có chủ mẫu, hôn sự của "phụ thân" y không thể nhúng tay vào, chỉ còn cách mời "tổ phụ" đứng ra làm chủ.

...

"Con muốn truyền thông Đại Nhật?" Trong thư phòng Ngu gia, Ngu Phục ngạc nhiên nhìn đứa con trai trưởng của ông.

Đại nghiệp Ngu gia rất lớn, truyền thông Đại Nhật chỉ là một hạng mục nho nhỏ, dùng giá tiền thấp để mua lại cổ phần, không đáng là gì. Chỉ vì Ngu Đạm muốn lấy lòng bổn gia cho nên mới đưa ra ưu đãi lớn như vậy.

"Vâng." Ngu Đường ngồi đối diện ba hắn, lãnh tĩnh trình bày lý do của mình. "Phụ thân" đời này giống hệt phụ hoàng đời trước, chỉ có điều hiện tại khi đối diện với khuôn mặt này, Ngu Đường đã không còn sự cẩn thận như năm đó. Dù sao những huynh đệ luôn nhìn chằm chằm mình đã không tồn tại nữa, mà phụ hoàng cũng đã biến thành "phụ thân" rồi còn đâu.

Hiện tại Ngu gia đang nắm giữ 22% cổ phần Đại Nhật, có quyền khống chế nhất định trong cuộc họp cổ đông. Thực ra, đây cũng không phải biện pháp duy nhất giải quyết vấn đề của Tống Tiêu, thế nhưng trước giờ Ngu Đường vẫn luôn có thói quen nắm giữ mọi thứ trong tay mình, nắm quyền khống chế tuyệt đối, nhưng vậy hắn mới có thể yên tâm.

"Cho con không thành vấn đề, nhưng bây giờ con vẫn còn là vị thành niên, cho dù con có nắm hết cổ phần trong tay cũng không thể tự đưa ra quyết sách ở công ty được." Ngu Phục thần tình nghiêm túc nhìn Ngu Đường, đứa con trai trưởng này của hắn lúc bé từng mắc chứng tự kỷ, phải đến mấy năm trước đây mới khôi phục lại, từ đó trở đi đặc biệt thông minh, làm hắn vui mừng không kể xiết. Thời gian qua đi Ngu Đường ngày càng

https://thuviensach.vn

bộc lộ rõ tài năng của mình, có nhiều lúc ông còn không xem hắn như một đứa trẻ, thậm chí còn bảo hắn cùng thảo luận các vấn đề của tập đoàn.

"Ba có thể ký thay văn kiện cho con." Người chưa trưởng thành nếu như trở thành cổ đông, quyết sách phải do người giám hộ đứng tên thay, như vậy mới xem như có hiệu lực.

Như vậy cũng được, dù sao trước khi trưởng thành hắn cũng không muốn lấy truyền thông Đại Nhật làm gì, chỉ cần giải quyết xong phiền phức của Tống Tiêu là được rồi.

Trải qua hai giờ nói chuyện, Ngu Đường thuận lợi chiếm được 22% cổ phần truyền thông Đại Nhật. Cả nhà Ngu Đạm cũng đã rời đi, còn mẹ của hắn đang ở phòng khách chơi đùa với con trai nhỏ.

Em gái ở một bên hiếm khi chơi đùa với Trương Hiếu Nhân, cầm trái banh tenis trong tay quơ quơ qua lại: "Trương Hiếu Nhân, tao ném banh đi, mày phải kiếm về cho tao nha!"

Husky lông trắng đốm đen sủa tới sủa lui, hào hứng chờ mong nhìn trái bóng kia.

"Đường Đường, sao con lại treo con nhà người ta lên cây như vậy? Thật không lễ phép." Mẹ Ngu xoa xoa nước bọt trên khóe miệng đứa con trai nhỏ, ngẩng đầu nhìn về phía Ngu Đường.

Ngu Đường đi tới, thuận tay gõ đầu chó của Trương Hiếu Nhân một cái: "Con không đánh nó đã là khắc chế lắm rồi."

"Gâu--!" Husky khi không bị người ta gõ đầu, bất mãn gào lên một tiếng, ngẩng đầu lên phát hiện người tới là Ngu Đường, nhất thời túng quẫn cong đuôi, nhanh như chớp chạy ra sau ghế sô pha tìm chỗ núp, đợi một lúc lâu sau, xác định không có động tĩnh gì mới dám lặng lẽ ló ra hai cái lỗ tai ra, tiếp đó là đôi mắt chó nho nhỏ.

https://thuviensach.vn

[Heo: Rốt cuộc anh đã làm gì mà để lại bóng ma tâm lý cho nó lớn như vậy chứ hả?]

"Con thật là..." Mẹ Ngu lắc đầu, sự tình đầu đuôi câu chuyện bà cũng đã nghe nói, thấy con trai che chở em gái như vậy bà rất vui mừng, cho nên không nói tiếp nữa, quay người chọc chọc hai má đầy thịt mũm mĩm của con trai nhỏ, "Đúng rồi, còn chưa đặt tên cho em trai con, con nói xem nên đặt tên nào mới tốt đây?"

Ngu Đường đứng bên cạnh nôi, nhìn bé con non mềm trắng nõn, mở to hai mắt mê mang nhìn hắn. Ngu Đường chậm rãi đưa tay, gảy gảy đôi tai chiêu phong(*) của em trai mình, nhớ tới một câu miêu tả trong sách sử: "Hoằng Nguyên đế dáng vẻ đường đường, nhĩ chiêu phong, toại cải lưu miện vi quan(*)."

(*): Tai đón gió, là những người có vành tai to, vểnh lên.

(*): Sửa lại lưu miện.

Bởi vì một đôi tai chiêu phong, Hoằng Nguyên đế Ngu Cẩm Lân không thể đội lưu miệng đông châu, đổi thành thông thiên kim long quan, để tránh áp phải lỗ tai hắn, cũng từ lúc đó, hoàng đế Đại Ngu về sau vào triều cũng không đội lưu miện nữa.

"Gọi là..." Ngu Đường chăm chú nhìn đối mắt em trai, chậm rãi nói, "Ngu Lân đi."

"... Oa." Hai mắt em trai đột nhiên trừng lớn, miệng bẹt ra, khóc òa lên.

"Sao vậy con?" Mẹ Ngu lại gần xem mới phát hiện con trai nhỏ chỉ đang gào khan, không có nước mắt, sờ trên sờ dưới, mới phát hiện thì ra là tè dầm.

https://thuviensach.vn

"Anh, tại sao em trai lại khóc vậy?" Ngu Miêu tò mò đến gần xem, có phải em trai không thích tên anh mình đặt hay không?

"Nó đang mừng rỡ đấy." Ngu Đường nói mà không có biểu cảm gì.

Em trai trong nôi càng gào lớn tiến hơn.

==========

Tiểu kịch trường:

(Ca ca là cao thủ đặt tên)

Muội muội: "Ca ca, đặt tên cho chó đi."

Ngư Đường: "Gọi Trương Hiếu Nhân đi."

Ma ma: "Nhi tử, đặt tên cho đệ đệ con đi."

Ngư Đường: "Gọi vẩy cá(*) đi."

Tiêu Tiêu: "Hoàng Thượng, ngươi cũng cho ta một cái tên đi."

Ngư Đường: "Gọi bảo bối đi."

Tiêu Tiêu: ?(O ω O)?

Đệ đệ: o(~﹏~)o

(*): Ngư Lân nghĩa là vẩy cá.

https://thuviensach.vn

HOÀNG THƯỢNG ĐỪNG NGHỊCH

Lục Dã Thiên Hạc
www.dtv-ebook.com

Chương 28: Oan Ức.

Edit + Beta: Như Heo.

Chương 28: Oan ức.

Tống Tử Thành với Khâu Minh Diễm ầm ĩ cả một buổi tối, Tống Tiêu muốn thanh tĩnh cho nên cũng không hề xuống lầu, ăn bát mì vằn thắn xong thì đọc sách, đi ngủ.

Sáng sớm ngày hôm sau, Tống Tiêu bị tiếng gõ cửa của Tống Tranh đánh thức: "Anh, xuống lầu ăn sáng đi."

Tống Tiêu bị một tiếng "Anh" này làm mất hừng, không muốn rỗi hơi để tâm đến cô ta, đứng dậy vào phòng tắm tắm rửa. Tống Tiêu rửa mặt đánh răng xong ra ngoài mở cửa, không ngờ Tống Tranh vẫn còn đứng đó.

"Ba mẹ còn chưa thức dậy, em bảo dì Trần làm điểm tâm rồi, anh mau xuống dưới ăn đi." Tống Tranh lấy lòng nói, hai mẹ con cô ta hiện giờ đang có nguy cơ sắp bị đuổi ra khỏi nhà, tối qua Tống Tranh trằng trọc suy nghĩ cả đêm, nghĩ được một biện pháp khả thi nhất đó chính là hợp tác cùng Tống Tiêu.

Tống Tiêu cảm thấy có chút buồn cười, đứa "em gái" này bây giờ mới biết tôn kính anh trai sao? Cúi đầu nhìn đồng hồ đeo tay một cái: "Bình thường tám giờ dì Trần mới làm xong bữa sáng, bây giờ mới bảy giờ rưỡi, vẫn chưa làm xong đâu."

https://thuviensach.vn

Kế hoạch tranh công bị vạch trần trong nháy mắt, Tống Tranh nghẹn lời, giương mắt nhìn vào phòng Tống Tiêu: "Anh, chúng ta vào trong nói vài câu được không?"

"Không được." Tống Tiêu ra ngoài, đóng cửa phòng lại, "thứ nữ" sao có thể tùy tiện vào phòng "đích huynh" được chứ, đúng là không biết quy củ gì cả.

Tống Tranh gắt gao nhìn chằm chằm bóng lưng Tống Tiêu đang đi xuống cầu thang, hận không thể vươn tay đẩy y một cái, nghiến răng nghiến lợi đi xuống lầu ngồi xuống bên cạnh Tống Tiêu: "Anh..."

"Bây giờ em còn chưa có tư cách gọi tôi như vậy đâu." Tống Tiêu giơ tay, tự mình ngâm một bình trà long tỉnh, ánh nắng ban mai xuyên thấu qua ô cửa sổ sát đất, rọi vào gian phòng trà, chiếu lên màn hơi nước nghi ngút. Trên bàn bày một bộ khí cụ làm bằng sứ trắng tinh xảo, rất thích hợp để ngâm long tỉnh.

Không có tư cách... không có tư cách... Những lời Tống Tiêu nói lần trước, lại lần nữa vang lên văng vẳng trong đầu Tống Tranh, "Đến quỳ trước bài vị mẹ tôi một đêm... bằng cái thân phận con riêng này của em, đừng hòng bước chân vào nhà này nửa bước." Y là cái thá gì chứ, không phải chỉ ra đời sớm hơn mình hai năm thôi sao, sao lại có thể chiếm được tất cả mọi thứ dễ dàng, không tốn chút công sức nào như vậy chứ!

Hít sâu một hơi, Tống Tranh cưỡng bách chính mình phải tỉnh táo lại, nhưng nói đi nói lại thì cũng chỉ là một đứa học sinh cấp hai mười ba mười bốn tuổi, khó có thể khống chế được tâm trạng của mình, nói chuyện không khỏi cao giọng lên: "Được, Tống Tiêu, nếu như anh đã có thái độ như vậy, tôi cũng không nhiều lời nữa, bây giờ tôi cho anh biết, ba của anh chắc chắn sẽ lấy mẹ kế, cho dù không phải mẹ tôi, thì cũng là ả Trác Tinh Tinh kia. Hơn nữa, cô ta còn đang mang thai."

https://thuviensach.vn

Tống Tiêu nghe những lời này, cảm thấy thật nhàm chán, bưng chén trà lên uống một ngụm, tuy mùi hương thơm ngát thoải mái, nhưng vẫn không thể sánh được với trà cống phẩm trong cung trước đây. Buông chén sứ trắng xuống, nâng mắt lên nhìn về phía Tống Tranh, ung dung thong thả nói: "Ông ấy muốn lấy ai thì lấy người đó, tôi làm sao có thể chi phối được."

"Anh có ngốc hay không vậy? Người ta sắp sinh con trai đến nơi rồi, anh nghĩ anh còn có thể tiếp tục kiêu ngạo được như bây giờ sao?" Tống Tranh trào phúng mà nhìn y, "Bởi vì tôi là con gái, nên ba mới coi trọng anh như vậy, nếu như ông ấy có đứa con trai khác, chỉ bằng bộ dạng ngu ngốc trước đây của anh, đã bị ông ấy ném vào cô nhi viện từ lâu rồi."

"Cho nên..." Tống Tiêu cúi đầu, soạn một cái tin nhắn gửi qua cho Ngu Đường, Tống Tiêu đã học xong toàn bộ cách ghép vần, tuy vẫn chưa thành thục cho lắm, nhưng đánh chữ thì không thành vấn đề.

Ngu Đường đang nằm trên giường lớn của hắn ngủ đến ngon giấc, điện thoại trên đầu giường bỗng nhiên reo vang, Ngu Đường cau mày mò qua, nếu như không phải chuyện quan trọng, nhất định phải cho đối phương biết kết cục của việc quấy rầy giấc ngủ đế vương!

[Ngô hoàng chào buổi sáng] Năm chữ thật đơn giản, còn không có dấu ngắt câu.

Ngu Đường vỗ cánh(?) ngồi dậy, nhìn chằm chằm màn hình ba giây đồng hồ, xác nhận đúng là do Tống Tiêu gửi đến, mới câu lên khóe miệng, tiếp tục ngã lại trên giường, chậm rãi lộn mèo một vòng, sau đó lần thứ hai ngồi thẳng dậy, dùng tư thế phê tấu chương cầm di động, cấp tốc gửi tin trả lời.

[Tử Đồng, chào buổi sáng!]

https://thuviensach.vn

Tống Tiêu nhìn chằm chằm hai chữ "Tử Đồng" trong chốc lát, mây đen tích tụ từ sáng sớm cuối cùng cũng có thể tan đi. Tử Đồng, là tên gọi yêu của hoàng thượng đối với hoàng hậu, Ngu Cẩm Đường những lúc đứng đắn hay gọi y là Tử Đồng, ngày thường thì gọi Quân Trúc, lúc không đứng đắn thì... Khụ!

"Cho nên, không thể để mặc Trác Tinh Tinh sinh đứa bé kia ra được, chỉ cần hai chúng ta liên thủ, tôi biết một nhóm người, chỉ cần cho bọn họ một ít tiền..." Tống Tranh còn đang thao thao bất tuyệt trình bày mưu mô quỷ kế của mình cho Tống Tiêu nghe.

"Được rồi," Tống Tiêu vung tay, "Pháp luật đã định, con riêng dù nam hay nữ thì quyền thừa kế vẫn như nhau, cho nên với tôi mà nói, em cùng với cái bào thai chưa thành hình kia chẳng có gì khác nhau cả."

Tống Tranh giận run người, chính mình chịu nhục bày mưu tính kế cho y nửa ngày, người này chẳng những không thèm để tâm, mà còn coi mình là thằng hề đùa bỡn trong lòng bàn tay! Còn dám so sánh mình với cái bào thai vô ý thức kia!

Không thể nhịn được nữa, Tống Tranh nhấc tay cầm bình sứ trên bàn trà, không chút do dự tạt lên mặt Tống Tiêu.

Ấm trà đang đặt trên lửa than, nước trà nóng bỏng, nếu như lần này tạt trúng, hậu quả khó mà lường được.

Tống Tiêu theo bản năng cầm gối tựa lên che chắn.

"Á---" Dì Trần vừa vặn bưng bữa sáng lên nhìn thấy màn này, hoảng sợ kêu to. Bà biết Tống Tiêu thích nhất uống trà vào buổi sáng, lửa than nấu nước trà là bà đã chuẩn bị từ sáng sớm, nước đó là nước sôi!

Tống Tử Thành bị đánh thức mặc áo ngủ từ trong phòng chạy ra: "Sao vậy? Có chuyện gì?"

https://thuviensach.vn

"Tiểu Tranh lấy nước sôi tạt Tiêu Tiêu, trời ơi!" Dì Trần ném cơm nước trong tay chạy tới, vội vã kéo tay Tống Tiêu ra xem.

Cũng may gối dựa ngăn cản kịp thời, không bị tạt lên trên mặt, nhưng tay trái vẫn bị phỏng trúng, đỏ lên một mảng lớn.

"Mau, mau nhúng tay vào nước lạnh, để dì đi tìm thuốc mỡ cho con!" Dì Trần lôi Tống Tiêu chạy đến bồn rửa tay, vặn nước lạnh ra ngâm tay cho y.

Tống Tử Thành chạy xuống lầu, nhìn thấy tay Tống Tiêu bị bỏng nổi một chuỗi bọt nước nhỏ, lửa giận bắt đầu bùng lên: "Xảy ra chuyện gì?"

Tống Tiêu không nói tiếng nào, chỉ cau mày xả nước, nghe Tống Tử Thành nói thế, mới ngẩng đầu lên nhìn hắn một cái, trong mắt tràn ngập thất vọng. Không cần biết nguyên do thế nào, "thứ nữ ngoại phòng" thương tổn "đích huynh" đã là một tội lớn, còn cần phải hỏi nguyên nhân sao?

Tống Tử Thành bị ánh mắt Tống Tiêu nhìn cho vô cùng chột dạ, bất đắc dĩ chuyển tầm mắt nhìn về phía Tống Tranh.

"Anh ấy mắng con..." Tống Tranh đỏ mắt bật khóc, chiêu này trước đây rất hữu hiệu, cáo trạng trước sẽ không bị mắng. Thế nhưng lần này không giống những lần trước, lời còn chưa nói hết, đã bị cái tát của Tống Tử Thành giáng xuống không thương tiếc.

"Tiểu Tranh!" Khâu Minh Diễm nghe tiếng từ trong phòng khách chạy ra ôm chặt lấy con gái, "Tống Tử Thành, anh dựa vào cái gì mà đánh con tôi!"

"Dám lấy nước sôi tạt vào anh nó, còn không biết điều nhận sai!" Tống Tử Thành nổi trận lôi đình, nếu như Tống Tranh nói mình không phải cố ý, hắn còn không đến mức ra tay đánh cô ta. Làm người khác bị bỏng mà vẫn chưa chịu nhận sai, còn đem tránh nhiệm đổ lên đầu người bị hại, người như thế quả thật đáng sợ, "Sau này tao đánh mày, có phải mày cũng cho tao một bình nước sôi hay không?"

https://thuviensach.vn

"Hành vi này của nó chính là tội cố ý gây thương tổn cho người khác," Tống Tiêu sau khi bớt đau thì tự lấy thuốc bôi lên vết thương, thuốc mỡ này không có hiệu quả giảm đau, sau khi rời khỏi nước lạnh, bề mặt vết thương vô cùng đau rát, "Dì Trần, báo cảnh sát đi."

"Báo cảnh sát cái gì!" Khâu Minh Diễm lập tức lên tiếng ngăn cản, "Người một nhà đùa giỡn ngộ thương, cánh sát sao có thể quản những chuyện vô bổ như thế được."

"Chúng ta không phải người một nhà." Tống Tiêu nói một cách lạnh lùng, tiếp nhận túi chườm lạnh dì Trần đưa tới ấn lên chỗ vết thương.

Khâu Minh Diễm đối mặt với ánh mắt lãnh tĩnh quá mức bất thường của Tống Tiêu, không kiềm được một trận run rẩy. Nếu như cảnh sát đến, chuyện này chắc chắn sẽ bị phanh khui ra, tiêu đều ngày mai sẽ biến thành "Hoàng tử Pudding bị con riêng Tống Tử Thành tạt nước sôi thiếu chút nữa hủy dung", dư luận xã hội trong chỉ trong khoảnh khác sẽ hủy diệt Tống Tranh.

Không dám tranh cãi nhiều lời nữa, Khâu Minh Diễm kéo Tống Tranh còn đang khóc lóc rời đi, lưu lại căn phòng tàn tạ.

...

"Ba thật sự muốn cưới Trác Tinh Tinh sao?" Tống Tiêu nhìn bong bóng nước trên cổ tay, nếu như ông ấy vẫn cứ hồ đồ cố chấp như thế, hắn sẽ phải sớm tự lập khỏi gia đình này càng nhanh càng tốt.

Tống Tử Thành chán nản ngồi trên sô pha, buồn bực gãi đầu một cái: "Chuyện người lớn con đừng xen vào." Tuy Khâu Minh Diễm đã ngồi vững danh hiệu Tiểu Tam, nhưng Trác Tinh Tinh thì vẫn trong sạch.

Gần đây bởi vì tin tức mặt trái quá nhiều, hình tượng công ty bị hao tổn, giá cổ phiếu lại sụt giảm, công ty cũng bị ảnh hưởng theo, nếu như hắn vì

https://thuviensach.vn

chịu trách nhiệm với bạn gái mang thai mà kết hôn với cô ta, ít ra cũng có thể vớt vác được một chút hình tượng của hắn. Dù vậy nhưng Tống Tử Thành đối với hành vi tự tiện làm chủ trước đây của Trác Tinh Tinh vẫn luôn canh cánh trong lòng, vô cùng phiền chán.

Tống Tiêu thở dài, quay người lên lầu, bấm điện thoại gọi cho ông nội.

"Ai đó?" Đầu dây bên kia truyền đến giọng nói trung khí mười phần, vừa nghe khó mà đoán được chủ nhân giọng nói này đã là một ông lão bảy tám chục tuổi..

"Ông nội, là con... Tống Tiêu."

...

Buổi tối quay về trường học, tay trái Tống Tiêu bị quấn một vòng băng gạt. Bởi vì vết bỏng đau rát liên tục, cuối cùng vẫn phải vào bệnh viện, băng gạt trên tay trái rõ ràng như vậy, Tống Tiêu sợ lát nữa Ngu Đường nhìn thấy, cố ý thả tay xuống gầm bàn che dấu.

Thế nhưng cho đến khi tiết tự học buổi tối kết thúc, Ngu Đường vẫn chưa xuất hiện. Giáo viên chủ nhiệm nói gia đình hắn có việc xin nghỉ.

Một mình yên lặng trở về phòng ngủ, trong phòng trống rỗng, Tống Tiêu nhìn cánh tay bị thương của mình, chẹp chẹp miệng, thầm mắng mình đúng là không có tiền đồ. Sợ bị Ngu Đường phát hiện, không muốn hắn thấy mình bị thương, vậy mà bây Ngu Đường thật sự không nhìn thấy, y lại cảm thấy tủi thân.

Trên tay có vết thương không tiện rửa tay, Tống Tiêu qua loa tắm rửa một cái liền đi ra, cầm điện thoại di động do dự trong chốc lát, cuối cùng cũng không nhịn được gọi một cú điện thoại.

"Tối nay cậu có về không?"

https://thuviensach.vn

Ngu Đường thả văn kiện bên truyền thông Đại Nhật xuống, trầm mặc ba giây đồng hồ: "Có việc?"

"Không có gì, chỉ là muốn hỏi cậu có cần để cửa hay không thôi." Tống Tiêu bình tĩnh nói.

"Không cần, tớ còn đang ở nhà."

Lúc này mà còn ở nhà, thì trước khi ký túc xá đóng cửa sẽ không đến kịp rồi. Tống Tiêu cúp điện thoại, nằm trên giường của mình, lấy cuốn vẫn chưa xem xong ra.

Sách này y đọc rất chậm, bởi vì cảm thấy thật quá xấu hổ, chỉ những lúc Ngu Đường không có ở đây, Tống Tiêu mới dám lấy ra nhìn lén.

...

"Không có ngôi vị hoàng đế, thì sẽ không bảo hộ được y, ta muốn thú y, cho y làm thê tử đường đường chính chính của Ngu Cẩm Đường ta, không phải cấu kết xu nịnh cùng vương gia! Y là năng thần Đại Ngu. Không cần phải xu nịnh bất kỳ ai cả!" Những lời Ngu Cẩm Đường nói trong sách này, Tống Tiêu trước nay chưa từng nghe qua.

Cảnh Nguyên đế chưa bao giờ nói những lời thề non hẹn biển như vậy, hắn chỉ dùng hành động bày tỏ với y mà thôi.

Tống Tiêu nghiêng đầu sang nhìn giường trống đối diện, mân mân môi, lại cúi đầu tiếp tục đọc sách, xem một lúc sau lại không nhịn được ngẩng đầu nhìn sang chiếc giường kia. Tối nay Ngu Đường sẽ không trở lại, mình qua giường hắn ngủ tí xíu chắc cũng không sao đâu ha!

Nghĩ thế, Tống Tiêu liền chậm rãi mò qua giường Ngu Đường, vừa đặt mình nằm xuống, lập tức bị khí tức ấm áp quen thuộc của hoàng đế bệ hạ bao vây, thỏa mãn cong mắt cười.

https://thuviensach.vn

Sáng ngày hôm sau, Ngu Đường chậm rãi kéo bức màn ra, ngay tức lập tức đập vào mắt hắn chính là hình ảnh hoàng hậu nhà mình nằm ngủ đến nỗi tứ chi chóng vó trên giường.

==========

Tiểu kịch trường:

_(: ɜ" ∠*)_

Ngư Đường: "Ô ~ trẫm đang nhìn thấy cảnh tượng gì vậy cà ~

Tiêu Tiêu: "Không... không phải như ngươi nghĩ đâu."

Ngư Đường: (trãi khăn ăn) "Không cần ngụy biện, trẫm biết ngươi "muốn" mà!"

Tiêu Tiêu: o(~﹏~)o

https://thuviensach.vn

HOÀNG THƯỢNG ĐỪNG NGHỊCH

Lục Dã Thiên Hạc
www.dtv-ebook.com

Chương 29: Đau Lòng.

Edit + Beta: Như Heo.

Chương 29: Đau lòng.

Ngu Đường đứng bên giường sửng sốt hơn nửa phút, đây là tình huống gì vậy cà?

Người đang ngủ có lẽ cảm thấy nóng, đôi chân thon dài trắng nõn vươn ra khỏi chăn, để lộ chiếc quần lót tứ giác màu trắng, quần lót tứ giác có lực đàn hồi vô cùng tốt, bao bọc lấy bộ vị duyên dáng mê người kia...

Nhịn không được nuốt một ngụm nước bọt, Ngu Đường dời mắt khỏi "khu vực nhạy cảm", chậm rãi đặt mông ngồi xuống giường, một tay chống tại mép gối. Nhìn gia hỏa ngủ đến mịt mù trời đất, cẩn thận đưa tay ra, gảy gảy khuôn mặt ngủ đến đỏ bừng của y.

"Hư..." Tống Tiêu giơ tay, đánh đuổi trên bất lương nào đang quấy rối giấc ngủ của mình, lại bị Ngu Đường dễ dàng bắt được, siết trong lòng bàn tay sờ miết một phen.

Vừa sờ một cái, cả hai đồng thời kinh ngạc.

Da thịt vốn dĩ mịn màng trơn bóng nay lại biến thành băng gạt thô ráp, Ngu Đường vội vã nâng tay Tống Tiêu lên. Lúc bấy giờ trời còn chưa sáng hẳn, trong phòng có chút âm u, băng gạc trắng như tuyết trong luồng ánh sáng mờ ảo phá lệ nổi bật.

https://thuviensach.vn

Tống Tiêu bị đụng đến miệng vết thương, cựa quậy tỉnh lại: "Hoàng thượng?"

"Chuyện này là sao?" Giọng Ngu Đường bắt đầu hạ nhiệt.

"Bị phỏng," Tống Tiêu rụt tay về, "Sao cậu lại về rồi?"

"Ai làm?" Ngu Đường không có ý bỏ qua, vẫn còn siết lấy cổ tay y không chịu buông, cởi mở băng gạt ra xem.

Tống Tiêu chớp mắt mấy cái, người bình thường nghe nói bị phỏng, phản ứng không phải là hỏi "Sao không cẩn thận như vậy." sao? Qủa nhiên là tâm tư đế vương, suy nghĩ không giống người bình thường.

Trong lúc nói chuyện, băng gạt đã bị Ngu Đường bóc mở, bật đèn đầu giường lên, vết thương hiện lên trong tầm mắt, bọt nước bị vỡ, lớp da bị bong ra, để lộ da thịt màu hồng nhạt, tuy chỉ là vết thương nhỏ, nhưng thoạt nhìn cũng thật ghê người.

Vết thương này cứ nhìn là biết không phải tự mình gây ra được, hẳn là bị tạt nước nóng hay dầu sôi gì đó mới thành ra như vậy. Trong mắt Ngu Đường tràn ngập sát khí, đưa tay giữ lấy cằm Tống Tiêu: "Trẫm hỏi ngươi một lần nữa, ai làm?" Nói ra, trẫm sẽ đem hắn bằm thây vạn đoạn, không nói, cứ chờ bị phạt đi...

Tống Tiêu bị ánh mắt khí phách cùng giọng nói lạnh băng làm cho run rẩy, cảm xúc lo lắng trong lời nói này, làm y bỗng dưng nảy sinh xúc động muốn cáo trạng, ma xui quỷ khiến thế nào mà lại thốt lên: "Tống Tranh."

Lời vừa nói ra, Tống Tiêu liền cảm thấy ngượng ngùng, thừa dịp tay hoàng thượng hơi thả lỏng quay đầu sang một bên: "Ngươi đừng xen vào, ta tự có đối sách."

https://thuviensach.vn

Ngu Đường không nói câu nào, quấn băng gặc lại cho Tống Tiêu, cởi áo khoác ra, vỗ mông Tống Tiêu, ý bảo y nằm dịch vào trong một chút.

"Sao không lên giường..." Tống Tiêu muốn nói sao hắn không lên giường của hắn đi, bấy giờ mới chợt nhớ tới mình đang ngủ trên giường người ta, nháy mặt cứng người lại.

Ngu Đường mặt không đổi sắc nhìn y.

"Khụ..." Tống Tiêu vội ho một tiếng, ngoan ngoãn xê vào trong, xấu hổ chôn mặt vào gối đầu. Xong rồi xong rồi, lén ngủ trên giường hoàng thượng không nói, đã vậy còn bị hắn phát hiện nữa chứ, quê quá a!

Ngu Đường mặc nguyên áo sơ mi nằm xuống, dùng sức kéo đầu hoàng hậu nhà mình ra khỏi gối, ôm vào lòng: "Sau này dù có chuyện gì cũng phải nói cho ta có biết không? Ở đây cái gì ngươi cũng không biết, ta rất lo lắng."

Tống Tiêu mím môi, chậm rãi siết chặt cánh tay hoàng thượng đang đặt trên eo mình, khẽ gật một cái.

Ngu Đường kề sát gáy y, được nhiên cảm giác được, hơi nhếch môi cười.

Hai người mới nằm trên giường lười biếng chưa đầy mười phút, chuông báo thức đã réo vang. Ngu Đường không cho Tống Tiêu dụng vô chút nước, hầu hạ y từng li từng tí một, nào là tự tay nhúng khăn nóng vắt khô đưa y lau mặt, nào là đưa bàn chãi bóp sẵn kem đánh răng, rồi còn tự tay cài nút áo sơ mi cho y...

"Để... để tớ tự làm..." Tống Tiêu đỏ mặt, ngay lúc hoàng thượng sắp sửa giúp y nhét áo vào quần vội vã ngăn lại, mình chỉ bị phỏng chút xíu, có phải gãy tay gãy chân gì đâu.

https://thuviensach.vn

Hoàng đế bệ hạ ngang tàng bá đạo mà chịu nghe lời y sao, tiếp tục đắc ý mặc quần áo cho Tống Tiêu, sau đó nắm bàn tay không bị thương của y đi ra ngoài chuẩn bị tham gia nghi thức chào cờ.

Ngu Đường vội vàng trở về là vì buổi diễn thuyết trong nghi thức chào cờ sáng nay, tuyên bố chính thức thành lập hội học sinh, đồng thời còn phải sắp xếp công tác cho tuần này.

Thầy chủ nhiệm nhìn thấy khả năng của Ngu Đường, liền đem những công việc có thể đều ném cho hội học sinh, tỷ như việc thông báo chính thức thành lập hội học sinh sáng nay.

Ngu Đường nhìn trưởng ban ban tuyên truyền, cũng chính là Công bộ Thượng thư đưa bản thảo cho hắn, trực tiếp bỏ qua phân đoạn "Chào buổi sáng quý thầy cô và các bạn học sinh thân mến..." phí lời kia, trực tiếp đi qua cầm microphone dõng dạc tuyên bố: "Tôi sinh tuyên bố, kể từ ngày hôm nay, hội học sinh trường trung học phổ thông Thánh Mông chính thức thành lập, bắt đầu đi vào hoạt động..."

Hoàng đế bệ hạ nói được làm được, ngày hôm đó người của Bộ binh bắt đầu kiểm tra giờ thể dục buổi sáng, Hình bộ kiểm tra kỉ luật trong giờ tự học buổi tối, mà Công bộ lại là bộ nghành phải gánh vác nhiệm vụ quan trọng nhất, nặng nề nhất đó là phát hành bản tin hằng ngày, vẽ tranh chữ, poster tuyên truyền... rất nhanh, một cái áp phích quảng bá tin tức tràn ngập toàn bộ sân trường.

【 Trung học phổ thông Thánh Mông sẽ đến giao lưu tại trường chúng ta vào ngày 11 tháng 10 sắp tới 】

Trường học rất coi trọng đợt giao lưu lần này, dù sao học sinh cấp hai chính là thành phần căn nguyên chủ yếu sau này của Thánh Mông, phải làm cho bọn chúng sâu sắc cảm nhận được sự tốt đẹp của học sinh cấp ba, từ đó phấn đấu đi lên.

https://thuviensach.vn

Ngu Đường sau khi xem xong bảng quy trình Phó hội trưởng đề ra trong tay, lấy bút khoanh tròn một điểm: "Chỉ tham quan thôi, quá đơn điệu."

"Nhưng chúng ta không có nhiều thời gian, bây giờ mà mới chuẩn bị căn bản không kịp." Phó hội trưởng có chút khó xử, hội học sinh bọn họ vừa mới thành lập cách đây không lâu, bây giờ cũng sắp cuối tháng chín tới nơi rồi, trường học mới giao nhiệm vụ cho bọn họ. Hơn nữa lại sắp tới kỳ nghỉ đông, ai còn tâm tình đi dàn dựng rồi luyện tập tiết mục chương trình nữa chứ?

"Tìm vài học sinh năng khiếu, nhảy một tiết mục mở màn là được," Ngu Đường chuyển động ngòi bút trong tay, mâu sắc hơi trầm xuống, "Chủ yếu là để học sinh cấp hai biểu diễn."

...

Đột nhiên nhận được thông báo về tiết mục biểu diễn, thầy giáo dẫn đoàn tức hết chỗ nói, lúc này mới báo ai mà chuẩn bị làm cho kịp. Thế nhưng dù sao đây cũng là buổi giao lưu hai cấp, không thể để trường mình mất mặt được, chỉ còn cách tìm học sinh biểu diễn trong dạ tiệc tốt nhiệp năm ngoái biểu diễn lại tiết mục năm ngoái thôi.

"Cùng đoàn giao lưu?" Hai mắt Tống Tranh sáng lên, liên tục đáp ứng. Từ nhỏ cô nàng đã được Khâu Minh Diễm bồi dưỡng các loại vũ đạo, dạ hội tốt nghiệp năm ngoái biểu diễn một màn múa đơn kinh động lòng người, cũng vì vậy mới được 4G chú ý. Đợt giao lưu lần này vốn dĩ không có phần cô ta, nào ngờ giữa đường lại xuất hiện thêm tiết mục văn nghệ, cho nên thầy giáo mới nghĩ đến Tống Tranh.

...

Danh sách mới rất nhanh đã được gửi đến trung học phổ thông Thánh Mông, Ngu Đường nhìn cái tên "Tống Tranh" trong danh sách, hài lòng gật đầu, giao danh sách cho người Công bộ làm thẻ học sinh giao lưu.

https://thuviensach.vn

Bàn giao công việc xong xui, Ngu Đường không quản chuyện trong hội học sinh nữa, hắn vốn dĩ đối với những chuyện nhỏ nhặt này không có hứng thú, liền ném tất cả cho Phó hội trưởng, hắn còn có chuyện quan trọng hơn cần phải làm.

Những tin tức lăng xê về Hoàng tử Pudding đột nhiên đình chỉ, truyền thông Đại Nhật rút về tất cả các danh mục quảng cáo, trên diễn đàn tuy rằng vẫn còn một số người đề cập tới, nhưng rất nhanh đã bị những bài đăng khác đẩy xuống.

Internet mới nổi gần đây, xuất hiện rất nhiều người nổi tiếng, thông thường dựa vào một vài mánh lới nổi lên nhất thời, sau đó rất nhanh liền biến mất. Cho nên, chỉ cần một khoảng thời gian không ai nhắc tới, "Hoàng tử Pudding" cũng sẽ bị mọi người quên lãng.

"Đại thiếu gia, đây là chuyện gì?" Ngu Đạm gọi cho Ngu Đường, ngữ khí không được tốt lắm, truyền thông Đại Nhật là công ty của hắn, vì lấy lòng bổn gia nên mới bán cổ phần cho Ngu Phục với giá thấp như vậy, trên căn bản chỉ được xem là cổ phần danh nghĩa, nào ngờ bọn họ lại có thể giơ tay múa chân đối với chuyện công ty.

Nếu là chủ ý của Ngu Phục thì cũng thôi đi, đề án này vậy mà lại do một thằng nhãi con đưa ra, đây không phải xem thường công ty hắn thì là gì?!

"Ba đã đem toàn bộ cổ phần truyền thông Đại Nhật chuyển sang cho tôi, thủ tục sang tên nội trong tuần này sẽ được thông báo chính thức trước các cổ đông." Ngu Đường đứng trên ban công ký túc xá, bưng một ly trà nóng chậm rãi uống.

"Cái gì?" Tay cầm điếu thuốc của Ngu Đạm khẽ run một cái, suýt chút nữa bị phỏng, xem ra Ngu Phục thật sự rất cưng chiều đứa con này, thậm chí còn vượt qua cả nhận định trước đây của hắn, xem cổ phần công ty giống như đồ chơi, nói cho liền cho, " Vậy còn đề án "Hoàng tử Pudding..."

https://thuviensach.vn

Lúc còn trẻ hắn cũng có chút ân oán với Tống Tử Thành, bây giờ thật vất vả mới phát đạt lên được, đương nhiên phải tận dụng thời cơ trả thù, tiếp cận Tống Tiêu chỉ là một phần trong kế hoạch của hắn. Nếu như chuyện này là do Ngu Đường vừa mới gia nhập công ty ra đòn lập uy, Ngu Đạm hi vọng hắn có thể thay đổi chủ ý.

Ngu Đường đặt chén trà trong tay xuống, nhìn Tống Tiêu nghiêm túc ôm máy vi tính ngồi trong phòng, cất giọng lạnh như băng: "Chú muốn đối phó Tống Tử Thành như thế nào tôi không quan tâm, nhưng họa cha mẹ không nên đổ lên đầu con cái. Nếu như có một ngày chú đắc tội bổn gia, tôi liền muốn ba ngón tay của con trai chú, thì chú nghĩ như thế nào?"

Cúp điện thoại xong, Ngu Đường đi vào phòng, Tống Tiêu ngồi trên giường ngẩng đầu nhìn hắn: "Hoàng thượng, tin tức liên quan tới ta trên mạng không còn nữa."

"Ừ." Ngu Đường cúi đầu đối diện Tống Tiêu, nhìn ở góc độ này, đôi mắt Tống Tiêu bị ánh đèn huỳnh quang phản chiếu, sáng lên lấp lánh, đặc biệt đáng yêu.

"Là ngươi làm?" Tống Tiêu quan sát thần sắc trên mặt Ngu Đường, thấy hắn chẳng có chút kinh ngạc nào, mới nhớ tới cuối tuần trước người này đã nói sẽ giải quyết giúp mình, lập tức hiểu ra.

Ngu Đường cúi người xuống, chậm rãi kề sát vào, một tay chống lên vách tường, vây cả người Tống Tiêu lại trong khuỷu tay mình: "Phải, hoàng hậu làm sao để cảm tạ trẫm đây?"

==========

Tiểu kịch trường:

Ngư Đường: "Quân Trúc, ngươi muốn cảm tạ trẫm như thế nào đây?"

https://thuviensach.vn

Tiêu Tiêu: "Người muốn gì?"

Ngư Đường: "Muốn cái người am hiểu nhất."

Tiêu Tiêu: "Thổi tiêu?"

Ngư Đường: "Thật thông mình, lại đây, ta cho ngươi thổi..." (động thủ cởi quần)

Tiêu Tiêu: "... Lưu manh!"

[Heo: Cái tên không biết xấu hổ này...! >~<]

https://thuviensach.vn

HOÀNG THƯỢNG ĐỪNG NGHỊCH

Lục Dã Thiên Hạc
www.dtv-ebook.com

Chương 30: Trừ Điểm.

Edit + Beta: Như Heo.

Bị hơi thở đế vương phả vào mặt, Tống Tiêu theo bản năng hơi rụt người lại, thế nhưng giường kí túc xá quá hẹp, mới dịch một chút lưng đã áp sát vào tường, không còn đường lui.

Tống Tiêu nuốt một ngụm nước bọt: "Thần..."

Đúng lúc này...

"Đại giang hướng đông lưu í a ~ thiên thượng tinh bắc đẩu í à ~" Tiếng chuông điện thoại khí thể ngất trời réo vang.

Tống Tiêu cuống quýt chụp lấy di động, không dám liếc nhìn sắc mặt Ngu Đường lúc này, cũng không nhìn xem người gọi là ai đã bắt máy.

"Tiêu Tiêu à, là ông đây!" Đầu dây bên kia truyền đến giọng nói trung khí mười phần của lão gia tử. Tống Tiêu sững sờ tại chỗ.

Ngu Đường sầm mặt đứng thẳng người dậy, không biết Tư Đạt Thư kiếm cái bài nhạc chuông vô duyên này ở đâu ra, đúng là phá hoại bầu không khí, phải đổi ngay mới được.

Ông nội, ông ngoại Tống Tiêu đều đã lớn tuổi, năm đó xảy ra chuyện Khâu Minh Diễm, ông nội vô cùng tức giận, suýt chút nữa đã đánh gãy chân Tống Tử Thành. Sau đó mẹ Tống Tiêu qua đời, ông nội mới không

https://thuviensach.vn

thèm quản nữa, nhưng vẫn xem thằng con không vừa mắt, hai cha con một năm không biết gọi điện cho nhau được mấy lần.

Cuối tuần trước nhận được cuộc điện thoại của Tống Tiêu, biết cháu trai mình bị Tống Tranh tạt nước sôi, lập tức đùng đùng lửa giận: "Làm loạn cả rồi... Tiêu Tiêu chờ đó, ông nội xả giận cho con." Lúc đó lão gia tử chỉ nói một câu như vậy rồi cúp máy. Tống Tiêu cũng không đoán được ông lão sẽ làm gì, y chỉ hi vọng trưởng bối trong trong nhà có thể quản được phụ thân, y không cần những thứ ngoại phòng tạp nham kia.

Tống Tiêu nhìn dãy số trên màn hình di động, rõ ràng là số bàn ở nhà: "Ông nội, ông đang ở thành phố A sao?"

"Phải, chờ cuối tuần này con về là có thể gặp ông rồi," Lão gia tử liếc mắt trừng Tống Tử Thành một cái, "Ông có đem thuốc mỡ trị bỏng gia truyền lên cho con, bôi vào sẽ không để lại sẹo."

Cúp điện thoại, ông nội Tống nhìn sang thằng con mình: "Ngày mai đem thuốc trị bỏng qua cho Tiêu Tiêu."

"Con bảo Tiểu Tư đi ngay." Tống Tử Thành ngoan ngoãn ngồi nép trên sô pha, như học sinh tiểu học phạm lỗi đang chờ người lớn phê bình.

Lão gia tử vừa nhìn thấy bộ dáng này của hắn liền tức giận, giơ gậy quét qua, "Nếu như thằng bé không phải vô cùng uỷ khuất, thì có đến mức gọi cho ông già này không? Ruốt cuộc anh làm cha kiểu gì vậy hả?"

Tống Tử Thành nhảy bắn lên như lò xo, hung hiểm tránh thoát được đường gậy của lão gia tử: "Ba, ba đừng nóng giận!"

...

Tống Tiêu bên này vẫn chưa biết tình cảnh nước sôi lửa bỏng của ba mình, y đang buồn bực không biết làm sao tắm bây giờ, một tay tắm rất tốn

https://thuviensach.vn

sức, hôm qua gội đầu còn chưa sạch nữa là.

Cuối cùng Tống Tiêu đành lấy bao tay y tế đeo vào, mở buồng tắm có vòi hoa sen, xả nước làm ướt đầu, giơ tay định lấy dầu gội, đột nhiên lại sờ trúng một mảnh vải vóc mềm mại.

"A?" Tống Tiêu bị nước xối đến không mở mắt ra được, bèn lúc lắc đầu cho ráo nước, ngẩng đầu lên mới phát hiện hoàng thượng quần áo chỉnh tề không biết đã chen vào từ lúc nào.

"Đừng động, nâng tay lên." Ngu Đường bắt lấy hoàng hậu trơn tuồn tuột như con cá chạch, đổ dầu gội ra tay bắt đầu xoa tóc y.

Tống Tiêu nghe lời giơ cánh tay bị thương lên: "Tớ tự tắm được mà..."

Thân thể thiếu niên thon dài trắng nõn, làn da bị hơi nước bốc lên làm cho ửng hồng một mảnh, thoạt nhìn đặc biệt... ngon miệng, Ngu Đường nhịn không được kéo gần hơn khoảng cách giữa hai người: "Cúi đầu..."

Tống Tiêu ngoan ngoãn làm theo, cảm giác hoàng thượng đang lấy vòi hoa sen, bắt đầu xả tóc cho mình: "A..."

Hoàng đến bệ hạ nào có hầu hạ ai tắm rửa bao giờ, không biết luống cuống thế nào lại dội thẳng nước vào tai Tống Tiêu, vốn dĩ muốn nhân cơ hội này chiếm chút tiện nghi, ai ngờ lại bị Tống Tiêu không hiểu sao mà giãy dụa kịch liệt, bọt xà phòng cứ thế bắn hết lên người hắn, cả người trắng toát từ đầu đến chân.

Sau một hồi tắm rửa chẳng khác gì đi đánh trận, Tống Tiêu bọc khăn tắm lớn ngồi trên giường mình, nghiêng đầu sang bên tai bị vô nước. Ngu Đường tự tắm rửa xong xuôi lau tóc đi ra, phát hiện Tống Tiêu đang ngồi trên giường nhéo nhéo lỗ tai, động tác trông chẳng khác gì con thỏ nhỏ, nhịn không được mím môi cười, nhanh chân đi tới, bế cả người cả khăn tắm lên.

https://thuviensach.vn

Tống Tiêu giật mình, còn chưa kịp phản ứng lại đã bị Ngu Đường vác lên vai, dốc ngược đầu xuống.

Nước ngạt trong lỗ tai chậm rãi tản ra, chảy ra ngoài, tiếp đó lại một trận trời đất quay cuồng, Tống Tiêu giãy dụa bò ra khỏi khăn tắm, phát hiện mình đã bị dời đến trên giường hoàng thượng.

"Hoàng thượng?" Tống Tiêu ngẩng đầu nghi hoặc nhìn hắn.

"Hôm nay mười lăm." Ngu Đường nghiêm túc kéo màn che lại, đẩy Tống Tiêu vào giường trong, sau đó cầm lấy cánh tay bị thương của y bắt đầu thay thuốc.

"À." Tống Tiêu ngơ ngác đáp lời, nhìn Ngu Đường thuần thục bôi thuốc cho mình. Bàn tay của hắn rất đẹp, ngón tay thon dài, khớp xương rõ ràng, đôi tay này có thể cầm bút, cũng có thể câm đao, cầm đao khai cương khuếch thổ, cầm bút quốc thái dân an, bây giờ, bàn tay này đang cầm lấy tay y, tỉ mỉ bôi thuốc cho y.

Trong lòng tự dưng dâng lên cảm giác chua xót, còn có một chút thoả mãn không nói nên lời, Tống Tiêu cong mắt cười nhìn hắn, người này cho dù bất cứ lúc nào cũng đều đối xử tốt với y hết mức có thể, cho dù chưa bao giờ biểu đạt thành lời.

Cánh tay bị thương, rất nhiều chuyện Ngu Đường không cho y làm, tỉ như việc chép bài tập. Trước đây phải viết hai phần, bây giờ chỉ cần viết phần của mình là được, còn những môn phải viết nhiều như lịch sử, chính trị... tất cả đều bị Ngu Đường ném cho Độc Cô Ám phía sau.

[Heo: Tiểu Ám đáng êu bị vợ chồng nhà này ăn hiếp >.< ô ô...]

Độc Cô Ám yên lặng chép bài tập cho hai người nào đó, trong khi bài của mình thì lại ngang nhiên để trống.

https://thuviensach.vn

"Độc Cô Ám, tại sao không chịu làm bài tập?" Giáo viên chủ nhiệm rất tức giận, gọi Độc Cô Ám vào văn phòng nói chuyện.

...

Tống Tiêu đã học xong sinh học và hoá học cấp hai, chỉ có vật lý là còn vài chỗ chưa hiểu lắm. Bình thường mỗi khi hết tiết Tông Tiêu sẽ cầm sách đi hỏi giáo viên vật lý, nghỉ giữa giờ không đủ thời gian thì chạy lên tận văn phòng để hỏi.

Làm thầy vật lý có ấn tượng vô cùng sâu sắc với đứa học trò chăm chỉ này, thế là chọn Tống Tiêu làm đại diện khoa, mỗi ngày phụ trách thu gom bài tập các bạn trong lớp.

Độc Cô Ám bị gọi đi rồi, một tay Tống Tiêu không thể ôm hết bài tập lên văn phòng được, chỉ có thể đưa ánh mắt chờ mong nhìn sang hoàng đế bệ hạ bên cạnh.

Ngu Đường liếc nhìn Tống Tiêu một cái, còn chưa kịp mở miệng câu nào, Lưu Lộ bàn trên đã xung phong.

"Tống Tiêu, tay cậu đang bị thương, để tớ bê giúp cậu nha." Nói xong, Lưu Lộ liền ôm lấy một chồng bài tập.

Kể từ hôm nhận được chữ ký Đại Vệ, cả tuần nay Lưu Lộ vẫn luôn nhiệt tình với y như vậy, Tống Tiêu có chút ngượng ngùng: "Không cần đâu, để tớ..."

Lời còn chưa dứt, Lưu Lộ đã ôm bài tập đi ra ngoài, Tống Tiêu đành phải đuổi theo sau.

Hoàng đế bệ hạ bị xem nhẹ nhất thời đen mặt.

...

https://thuviensach.vn

"4G, 4G kìa!" Mới ra khỏi cửa, một trận tiếng hú hét xuyên qua hành lang lớp học, theo âm thanh càng lúc càng lớn, bốn nam sinh mặc áo khoác đen chậm rãi đi trên hành lang.

Tống Tiêu xoay người, chuẩn bị rẽ sang hướng khác để đi, nào ngờ một đám nam sinh từ đâu xuất hiện tạo thành một bức tường người bao vây Tống Tiêu lại.

"Ha, đưa có mấy cuốn bài tập mà cũng phải nhờ nữ sinh bê giúp nữa à?" Thẩm thiếu gia xì cười một tiếng, thong thả tiến lại gần Lưu Lộ.

Thật tình mà nói, Tưởng Thẩm Hàn Dương bốn đại thiếu gia quả thực rất đẹp trai, theo khoảng cách ngày càng rút ngắn, tim Lưu Lộ cũng đập nhanh theo. Chỉ thấy Thẩm thiếu duỗi một cánh tay, nhẹ nhành giơ lên, bài tập trên tay Lưu Lộ cứ thế ào ào rơi xuống, tán loạn trên sàn nhà.

[Heo: Lưu Lộ Lộ à, cô thiệt dễ bị trai nó dụ a /(=_=)]

"Á..." Lưu Lộ giật mình hét lên.

Bài tập rơi tán loạn trên sàn nhà, một số còn bị rơi xuống lầu dưới, học sinh tụ tập trên hành lang ngày càng đông, đều xúm lại đây xem náo nhiệt.

"Nhãi con, lần trước dám cho bọn tao leo cây, hại bọn tao bị ghi tội, bây giờ chính là lúc tính sổ với mày." Tưởng thiếu gia nhấc chân, dẫm lên một cuốn bài tập.

Điểm chuyên cần ở trung học Thánh Mông đối với học sinh có ý định du học là rất quan trọng. Cho nên trường học luôn cho học sinh một cơ hội cuối cùng trước khi trừ điểm.

Nếu như muốn xử lý kỷ luật học sinh, trước tiên phải có một thời gian quan sát, như như trong thời gian này mà học sinh không tiếp tục tái phạm sai lầm như huỷ bỏ kỷ luật.

https://thuviensach.vn

Lần trước 4G có ý đồ đánh lén bảo vệ nhưng đã bị chế phục, trường học đã cho bọn họ thời gian hai mươi ngày quan sát, cho nên quãng thời gian trước 4 vị này mới an tĩnh như thế, không đến tìm Tống Tiêu gây phiền toái.

"Đi, chúng ta vào nhà vệ sinh nói chuyện." Vóc dáng Hàn thiếu tương đối cao lớn, cười híp mắt đi tới, dùng sức nắm lấy bả vai Tống Tiêu, vờ quan hệ giữa hai người họ rất tốt, kéo y đi hướng nhà vệ sinh.

"Xả rác bừa bãi trừ 3 điểm, kéo bè kết phái trừ 10 điểm." Giọng nói của Hội trưởng đại nhân từ phía sau truyền đến, Tống Tiêu quay đầu lại, liền thấy Ngu Đường cầm cuốn sổ bìa đen đi tới, đưa cho Tống Tiêu.

"Mày nói cái gi?" Cánh tay Hàn thiếu giơ ra khựng lại giữa không trung, tên này nói nhảm cái gì vậy? Không thấy bọn hắn đang tiến hành "Hoạt động trên đường" hay sao? Trừ điểm cái gì?

Tống Tiêu mở sổ ra, bên trong là bảng danh sách điểm trừ, nhanh chóng tìm đến lớp "năng khiếu 10-3", ghi chú "-13 điểm".

"Còn các người học lớp nào?" Ngu Đường nhìn đám nam sinh chặn đường lúc nãy.

"Mày quản được sao?" Đám nam sinh hô hố cười to.

Ngu Đường liếc nhìn bảng tên bọn họ một cái, ngữ điệu thong thả nói: "Lớp 10-4, 10-5 tổng cộng mười hai người cố ý gây mất trật tư trên hành lang, mỗi lớp trừ 5 điểm."

Tống Tiêu cẩn thận ghi chép lại tất cả.

Những nam sinh này nghe vậy nhất thời không cười được nữa, lúc này mới chú ý tới phù hiệu hội học sinh bên dưới bảng tên hai người, mà một cái trong đó còn viết hai chữ "Hội trưởng" màu đỏ tươi!

https://thuviensach.vn

"Đứa nào ném bài tập đây?" Giọng nói thầy chủ nhiệm khoa vang dội từ dưới lầu lên, học sinh đang xem náo nhiệt nháy mắt đã giải tán, "ai về nhà nấy".

Tống Tiêu đang định xuống lầu nhặt bài tập lại bị Ngu Đường ngăn lại, đưa sổ ghi chép cho Độc Cô Ám vừa mới từ văn phòng trở về, bảo hắn đưa cho Hình bộ Thượng thư bên khối mười một.

Nghỉ giữa tiết bốn, phát thanh trong phòng học bỗng nhiêm truyền đến giọng nói lạnh như băng của Hình bộ Thượng thư.

"Thông báo phê bình, bốn học sinh lớp năng khiếu 10-3 vứt rác bừa bãi, kéo bè kết phái, tổng cộng trừ 13 điểm. Mười hai học sinh lớp 10-4, 10-5 làm mất trật tự trên hành lang, mỗi lớp bị trừ 5 điểm."

Nhóm giao viên chủ nhiệm đang nhàn nhã cắn hạt dưa trong văn phòng cũng nghe được thông báo này, hạt dưa trên miệng lập tức rơi xuống đất.

[Heo: Máy tính nhà tui hư rồi mấy bn ơi, chương này là tui viết bằng điện thoại đó, ô ô ô... Phải edit ra giấy trước, xong rồi nhập vô bằng điện thoại, khổ gì đâu, kiểu này chắc tui chết sớm quá ~(7 0 7)~]

https://thuviensach.vn

HOÀNG THƯỢNG ĐỪNG NGHỊCH

Lục Dã Thiên Hạc
www.dtv-ebook.com

Chương 31: Ông Nội.

Edit + Beta: Như Heo.

Điểm chuyên cần này có ảnh hưởng nhất định đến tiền thưởng cuối tháng của các giáo viên. Trước kia trước khi trừ điểm còn có phòng giáo vụ xem xét lại, hiện tại trực tiếp ném cho hội học sinh, một khi thông báo đã phát ra, thì sẽ không sửa lại được nữa.

Sau khi nghe xong thông báo, chủ nhiệm lớp 10-4, 10-5 hùng hùng hổ hổ trở về lớp học, chủ nhiệm năng khiếu 10-3 chỉ rầu rĩ thở dài, khỏi cần nghe tên cũng biết là bốn tên nào gây hoạ rồi!

Những ngày sau đó, nhóm 4G cuối cùng cũng nếm trãi được kết cục của việc đắc tội với Hội trưởng hội học sinh.

Sáng sớm chạy bộ, nhóm 4G mặc trang phục thể thao màu vàng kim sáng lấp lánh, một bên chạy bộ, một bên vẫy tay chào hỏi các fan hâm mộ.

Học viên trực nhật Bộ binh cầm bảng biểu xem đến vui vẻ. Thành viên của ban thể dục có thể miễn chạy bộ buổi sáng, chỉ có nhiệm vụ đứng quan sát các bạn học chạy, cho nên có nhiều nữ sinh muốn đăng ký vào ban này.

"Hàn thiếu lại đổi giày mới nữa cà" Hai cô học viên Bộ binh châu đầu cùng một chỗ, hào hứng bàn luận về đôi giày mới cực ngầu của Hàn đại thiếu gia.

"Nhìn kìa, là hội trưởng đó!" Hai người lúc này mới phát hiện hội trưởng đại nhân chỉ chạy sau 4G có vài bước, trên người rõ ràng là đồng phục thể

https://thuviensach.vn

thao màu đen đơn điệu, chẳng hiểu sao khi mặc lên người Hội trưởng đại nhân lại đạt hiệu ứng thẩm mĩ tốt như vậy, so với bộ đồ thể thao vàng kim phiên bản giới hạn của nhóm 4G còn đẹp hơn gấp mấy lần.

"Trời đất cơi, hội trưởng nhìn tui kìa!"

"Mơ mộng cái gì? Hội trưởng là bảo các cô đánh dấu bốn tên ngu ngốc kia lại! Còn không mau làm." Binh bộ Thương thư mặt mũi sa sầm xuất hiện, sáng nay vừa bị hội trưởng "giáo huấn" một lần, không thể tiếp tục lơ là nữa.

Vì vậy, năng khiếu 10-3 vì bốn học sinh chạy bộ không nghiêm túc, trừ 1 điểm.

Đến giờ nghỉ trưa, có nữ sinh cầm một phông thư màu hồng phấn đi đến, lấy dũng khí đứng trước mặt Tưởng đại thiếu gia: "Cái, cái này... cho cậu..."

Tưởng thiếu gia tiếp nhận lá thư , mỉm cười, sau đó không thèm liếc mắt một cái ném xuống đất, xoay người rời đi.

"A a a, thật ngầu!" Một đám nữ sinh nhỏ giọng hú hét.

Cùng lúc đó, học viên Bộ binh tình cờ đi ngang qua, thuận tay móc ra bảng biểu, "Bạn Tưởng Vân Thiên lớp năng khiếu 10-3 xả rác bừa bãi, trừ 3 điểm."

Chưa đầy một tuần lễ, điểm chuyên cần lớp năng khiếu 10-3 đã bị trừ sạch. Giáo viên chủ nhiệm nhìn con số không to tổ tướng trên bảng thông báo, thầm nhủ với lòng mình, kiềm chế, phải kiềm chế, cuối cùng vẫn không tài nào kiềm được nữa, nổi giận đùng đùng, xuất đòn sát thủ -- gọi phụ huynh.

Đòn sát thủ vừa ra, các thiếu nam thiếu nữ vẫn đang đắm chìm trong giấc mộng nhất thời chấn tỉnh.

https://thuviensach.vn

Trường quý tộc ở Hoa quốc sao mà giống trường quý tộc trong phim thần tượng cho được, từ chế độ giáo dục cho đến cách quản lý đều kém xa cảnh tượng lý tưởng trong phim truyền hình.

Phụ huynh bốn vị Tưởng Thẩm Hàn Dương vốn cứ tưởng chỉ cần bỏ một số tiền lớn thì con cái mình có thể nhận được sự chăm sóc đặc biệt từ phía trường học, nào ngờ trường học lại "chăm sóc" kỹ đến nỗi thằng con đầu đầy lông vàng, kéo bè kéo lũ trong trường học, đến nỗi phải xách về nhà giáo dục lại.

Nghiêm trọng hơn lại là, giáo viên vật lý của lớp 10-1, 10-3 lại cùng một người.

"Nghe nói bài tập lớp 10-1 bị học sinh lớp mấy em ném, mấy em nói coi phải làm sao đây?" Thầy giáo vật lý hoà ái dễ gần nhìn đám học sinh, "Cho nên lớp các em phải chịu trách nhiệm chép lại bài tập cho lớp 10-1."

Cả lớp 10-3 truyền ra một trận tiếng kêu rên.

...

"Dựa vào cái gì mà bắt chúng ta chép, đứa nào ném thì đi mà chép!" Trong lớp có người không vui, đập bàn.

"Phải đó, ai ném thì người đó viết!"

Cộng đồng fan hâm mộ 4G bởi vì một phần bài tập vật lý mà đứng trước nguy cơ sụp đổ.

Hiện thực vẫn luôn tàn khốc như vậy.

Không có 4G đến gây chuyện, mỗi ngày của Tống Tiêu trôi qua đặt biệt an nhàn, có điều kể từ hôm đó đêm nào cũng bị hoàng thượng lôi lên giường hắn, cái này không được nhàn cho lắm.

https://thuviensach.vn

"Tối nay ta không đọc sách." Tống Tiêu nỗ lực từ trên người Ngu Đường lật xuống, chạy về giường mình.

"Ở đây với trẫm." Hoàng thượng bắt được người,ấn về trong chăn.

"Hôm nay cũng không phải mười lăm." Tiếp tục khán nghị, không phải y không thích ngủ cùng Ngu Đường, chỉ là thân thể thiếu niên khó tự kiềm chế, buổi sáng thức dậy luôn có chút lúng túng.

"Trẫm ngủ với vợ mình, còn phải xem ngày?" Ngu Đường không hề bị lay động, bắt cánh tay bị thương của Tống Tiêu đặt trong tầm mắt, tránh bị đè lên.

Một câu làm y mắc nghẹn, tức giận vùi mặt vào chăn, một lúc sau mới kịp phản ứng, đời này bọn họ vẫn chưa kết hôn cơ mà! Thò đầu ra chuẩn bị biện giải, lại phát hiện Ngu Đường đang chăm chú nhìn mình không chớp mắt.

"Cậu nhìn gì..." Tống Tiêu bị hắn nhìn đến ngứa ngáy, ngón chân giấu trong chăn nhịn không được cuộn tròn cuộn tròn.

Ngu Đường nhìn y không nói lời nào, nửa ngày sau mới phun ra một câu: "Sắp tới kỳ nghỉ dài hạn rồi, đến nhà tớ làm bài tập đi."

"... Không đi!"

Chỉ mỗi vấn đề có đi hay không, hai người bàn bạc đến tận nghỉ hè vẫn chưa xong xuôi.

Ngu Đường đưa Tống Tiêu đến trước của nhà, nhìn y hào hứng chạy vào gặp ông nội, buồn bực hừ lạnh một tiếng. "Sổ tay hướng dẫn tình yêu" nói, nếu muốn tình cảm giữa hai người trở nên thân thiết hơn, trước tiên phải làm cho đối phương có cảm giác an toàn, nhưng Tống Tiêu hết lần này đến

https://thuviensach.vn

lần khác từ chối đến nhà hắn, hai người làm sao cơ hội xây dựng tình cảm cho được?

"Có lẽ cuốn sách đó không phù hợp với người." Độc Cô Ám cung kính nói, kế đó lục lọi cặp sách, lôi ra một cuốn sách bìa đỏ.

"Gì vậy?" Ngu Đường nhận lấy, cau mày đọc tiêu đề - "Tổng tài bá đạo yêu tôi."

"Nữ sinh trong lớp nói bây giờ đang thịnh hành kiểu đương như thế này." Độc Cô Ám mặt đơ nói một cách nghiêm túc, tuy mấy chuyện yêu đương này hắn cũng chẳng hiểu là bao, nhưng thân là một ám vệ trung thành, nhiệm vụ của hắn là phải thu thập tất cả các tin tức hữu dụng cho hoàng đế bệ hạ.

"Thật không?" Ngu Đường nhìn cuốn sách trong tay, rơi vào trầm tư.

...

Ông nội Tống năm nay hơn sáu mươi tuổi, nhưng thân thể vẫn cường tráng, thỉnh thoảng hơi bị đau khớp cho nên mới phải chống gậy, trên căn bản không cần thiết. Lão gia tử đọc báo trong phòng khách, nghe tiếng Tống Tiêu trở về vội vàng ra đón.

"Tiêu Tiêu, còn nhớ ông không?" Ông nội Tống cười ha hả nói, ông đã nghe chuyện Tống Tiêu mất trí nhớ, cũng biết chứng tử kỷ trước đây của y đã khỏi hẳn, nói cho cùng thì đây cũng là chuyện tốt.

Tống Tiêu sững sờ nhìn lão gia tử tinh thần quắc thước trước mắt, hai mắt từ từ đỏ lên: "Tổ phụ!"

Tổ phụ của y kiếp trước từng là quan cư nhất phẩm, người từ nhỏ đã bênh vực y trước phụ thân, người không tiếc mạng bảo vệ y trước mặt tiên đế, với ông lão này giống nhau như đúc!

https://thuviensach.vn

Năm đó khi tiên đế phát hiện thái tử điện hạ đối với y tự như mê luyến, dự định giết y để bảo toàn thanh danh thái tử.

"Lão thần nguyện đem tính mạng của mình đổi lấy một con đường sống cho tôn nhi, cầu xin hoàng thượng khai ân." Lão nhân râu tóc bạc trắng, quỳ lạy dưới chân đế vương, dùng vinh quang cả đời mình để khẩn cầu.

Tiên đến trầm mặc rất lâu, cuối cùng đành phải thở dài: "Thôi, bất quá chỉ là lời đồn đại."

Sau đó chuyện này cứ thế chôn vùi vào quá khứ, thái tử Ngu Cẩm Đường tại ngoại chinh chiến cho đến nay vẫn không hề biết được.

Chỉ có Tống Tiêu biết, tiên đế lúc đó là thật sự muốn giết y.

Một đời luân hồi lại vẫn có duyên làm tôn tử, nhất định là ông trời có mắt, cố tình bù đắp lại thua thiệt kiếp trước cho y.

"Con vẫn còn nhớ ông sao!" Ông nội Tống hết sức kinh ngạc, vỗ lưng đứa cháu yêu, "Tốt, tốt lắm, cháu ngoan của ta!"

Tống Tử Thành nhìn cảnh tượng máu mủ tình thâm của hai ông cháu, cảm thấy có chút chua xót, vốn dĩ hắn luôn vì chuyện con trai chỉ nhớ mình mình mà kiêu ngạo, không ngờ thằng bé còn nhớ cả ông nội Tống.

Tổ tôn ba đời tụ hội một lần, cơm nước xong xuôi, lão gia tử ho khan một tiếng nói: "Hiện tại nam nhân trong nhà đều có mặt đủ, chúng ta phải mở một cuộc họp gia đình."

Tống Tiêu lấy bộ trà cụ, ngâm một bình Quân Son ngân lá cho lão gia tử.

"Tống Tranh cả gan tạt nước sôi Tống Tiêu, tâm địa quá độc ác, loại con cháu như thế này, Tống gia chúng ta không dám nhận!" Lão gia tử dùng gậy gõ lên sàn nhà một cái.

https://thuviensach.vn

"Vâng, con cũng nghĩ vậy." Tống Tử Thành trước mặt ba hắn, ngoan ngoãn như con chim cút.

"Về phần cô gái đang có mang kia," Lão gia tử nói đến đây, sắc mặt lại sa sầm, nhịn không được lại trừng thằng con một cái, "Cho ít tiền rồi đuổi đi."

Chỉ vì một cái danh phận, không ngại công khai bí mật trong công ty, dùng mọi thủ đoạn để đạt được mục đích, sau đó lấy con cái làm bia đỡ đạn, rước loại phụ nữ lòng dạ độc ác như vậy vào nhà, từ nay về sau Tống Tiêu khẳng định sẽ không có ngày yên lành.

"Nhưng mà... ba, đứa nhỏ là vô tội." Tống Tử Thành có hơi do dự, không phải hắn chưa từng nghĩ đến việc bảo Trác Tinh Tinh phá thai, nhưng mỗi khi nghĩ đến đứa con vô tội hắn lại không nỡ.

"Vô tội? Nó có người mẹ như vậy làm sao mà vô tội cho được!" Lão gia tử chỉ tiếc rèn sắt không thành thép, đập gậy lên sàn, "Ngày mai lập tức đi giải quyết cho ta!"

Tống Tiêu từ đầu đến cuối vẫn không chen lời, chỉ yên lặng ngồi một bên vừa pha, vừa uống trà.

Tống Tử Thành bị lão gia tử giáo huấn một phen, cuối cùng cũng có chút tỉnh táo lại, nửa đêm gọi điện thoại cho Trác Tinh Tinh: "Ngày mai sau khi kết thúc buổi họp báo, chúng ta tìm chỗ nào nói chuyện."

Thời gian nghỉ hè đối với người trong giới giải trí không phải kỳ nghỉ mà là khoảng thời gian rất tốt để kiếm tiền. Bộ phim truyền hình mới của Trác Tinh Tinh sẽ được công bố vào ngày mai.

"Được." Khi Trác Tinh Tinh nhận được cú điện thoại này, trong lòng đã có dự cảm không tốt, không khỏi đưa tay bưng kín bụng.

https://thuviensach.vn

Bây giờ cô ta đang ngồi trong phòng bệnh của một bệnh viện tư nhân.

"Tôi đã nhắc nhở cô từ trước rồi, cô có thói quen sẩy thai(*), phải chú ý tránh thai chứ." Vị bác sĩ này rất quen thuộc với Trác Tinh Tinh, nhìn bộ dáng chật vật lúc này của cô ta, không khỏi thở dài.

(*): Dân gian hay gọi là "sẩy thai quen dạ", nguyên nhân chủ yếu là do tử cung ngắn, khó giữ được thai, mang thai không quá 3 tháng là sẩy. Người bệnh này tuy dễ có thai nhưng rất khó giữ thai, gần như là một chứng bệnh vô sinh.

"Tôi không thể gánh phần tội này, cô phải giúp tôi." Trác Tinh Tinh kéo tay nữ bác sĩ, trong mắt tràn đầy quyết tâm dù chết cũng phải kéo người theo cùng.

"Vậy cô nên tranh thủ thời gian đi, đã có dấu hiệu xuất huyết rồi, không giữ được mấy ngày nữa đâu."

Ngày hôm sau, trong buổi họp báo phim mới, nữ chính Trác Tinh Tinh đột nhiên ngã xuống bất tỉnh tại hiện trường. Có người gọi cấp cứu 120, không lâu sau bác sĩ chạy tới, phát hiện ra một tin tức động trời, Trác Tinh Tinh có thai!

Truyền thông có mặt tại hiện trường, nháy mắt giống như vừa bơm máu gà(*), như ong vỡ tổ mà xông đến xe cứu thương vẫn chưa kịp kéo đi, vô số micro đưa tới bên miệng Trác Tinh Tinh.

(*): Bơm máu gà gây kích thích.

"Không ngờ lại xảy ra tình huống như thế này, làm phiền mọi người rồi," Trác Tinh Tinh quay mặt về phía ống kính, bộ dáng thấp thỏm lo âu lại có chút ngọt ngào ngượng ngùng, "Đúng, tôi đã mang thai được chín tuần, Tống tiên sinh và tôi đang chuẩn bị cho hôn lễ sắp tới."

https://thuviensach.vn

"Rộp--" Tống Tử Thành đưa xe đến hiện trường chuẩn bị đón Trác Tinh Tinh đi nói chuyện, vừa vặn nghe được câu nói này, ly cà phê trong tay bị bóp đến biến dạng.

"Ha ha ha..." Khi truyền thông Đại Nhật nhận được tin tức này, Ngu Đạm cười đến ngã tới ngã lui, "Tống Tử Thành ơi Tống Tử Thành, cho dù tôi không ra tay, ông cũng bị lũ đàn bà chơi chết, ha ha ha!"

==========

Tiểu kịch trường:

Ngư Đường: "Làm khế ước tình nhân của ta đi."

Tiêu Tiêu: "Đừng mơ, cho dù ngươi có được tình yêu của ta, cũng đừng hòng chiếm được thân xác ta!"

Ngư Đường: "..."

Thầy chủ nhiệm khoa: "Tuân thủ nghiêm ngặt nội quy nhà trường, đáng khen đáng khen!"

https://thuviensach.vn

HOÀNG THƯỢNG ĐỪNG NGHỊCH

Lục Dã Thiên Hạc
www.dtv-ebook.com

Chương 32: Sẩy Thai.

Edit + Beta: Như Heo.

Chương 32: Sẩy thai.

"Cô có biết mình đang làm cái gì không?" Kết thúc buổi họp báo, Tống Tử Thành lôi Trác Tinh Tinh lên xe.

"Không làm vậy thì phải làm sao bây giờ?" Trác Tinh Tinh ôm mặt oà khóc, "Hôm nay anh muốn gặp em nói chuyện, không phải là muốn kêu em đi phá thai sao?"

Tống Tử Thành im lặng, thì ra là cú điện thoại tối qua phá hoại: "Tôi chỉ muốn tìm cô thương lượng, có ép cô đi phá thai bao giờ? Cô cố tình làm lớn chuyện này lên, tuyên bố trước giới truyền thông như vậy, cô nghĩ làm vậy là tôi sẽ sợ cô?"

Trác Tinh Tinh ngẩng đầu, đối diện với ánh mắt bừng bừng lửa giận của Tống Tử Thành, trong lòng cũng có chút sợ hãi, Tống Tử Thành dù sao cũng là người lăn lộn nhiều năm trong giới giải trí, mặc dù bị người khác bắt được nhược điểm, nhưng thủ đoạn giao thiệp của hắn nhiều vô kể, nếu như thật sự chọc giận hắn, một câu nói của hắn cũng có thể dìm chết cô trong cái giới này.

Khẽ cắn răng, cô ta từ một tiểu ngôi sao hạng ba leo lên được vị trí như ngày hôm nay, từng nếm qua không biết bao nhiêu khổ sở, nếu bây giờ mất đi hậu đài vững chắc này, con đường sau này chắc chắn sẽ không dễ đi như trước nữa, cho nên cô ta tuyệt đối không được buông tay. Trác Tinh Tinh

https://thuviensach.vn

kéo tay Tống Tử Thành, khóc đến lạc cả giọng: "Em sai rồi, chỉ vì em quá yêu anh. Lúc trước nghe tin anh sắp kết hôn với Khâu Minh Diễm em mới phát điên lên, mới bất chấp thủ đoạn, em không thể để anh kết hôn với người khác..."

...

Tống Tiêu xem truyền hình trực tiếp trên TV cùng ông nội Tống, mới ý thức được tình huống lúc này, đúng như dự đoán, giữa trưa Tống Tử Thành gọi điện thoại về, nói chuyện này có chút phiền toái, trước tiên cần phải làm yên lòng Trác Tinh Tinh đã.

"Chẳng làm gì ra hồn!" Lão gia tử tức giận ném chum trà trong tay.

Tống Tiêu nheo mắt lại, cảm thấy việc này không đơn giản như vậy, nếu nói Trác Tinh Tinh tính dùng đứa bé để gã và nhà này, vậy lúc trước tại sao còn cố ý ngã vào người Tống Tiêu làm gì?

Sáng ngày hôm sau, Tống Tiêu đẩy cửa phòng ra, phát hiện trong phòng khách xuất hiện một vị khách không mời.

Trác Tinh Tinh ăn mặc vô cùng đoan trang khéo léo, mang theo túi lớn túi nhỏ quà tặng, mỉm cười dịu dàng ngồi trên sô pha trò chuyện với lão gia tử mặt đầy sương lạnh. Tống Tử Thành đã đến công ty xử lý sự vụ, hiện tại trong phòng chỉ có ôn nội Tống và dì Trần.

Tống Tiêu thu hồi chân vừa bước ra khỏi phòng, đóng cửa lại, bấm số di động Tống Tranh.

Chuông reo lần đầu tiên, Tống Tranh trực tiếp ngắt máy. Tống Tiêu gọi lại lần nữa, cuối cùng cô ta cũng chịu nghe.

"Có gì không?" Tống Tranh mất kiên nhẫn nói.

https://thuviensach.vn

"Báo em một tin tốt," Ngữ điệu Tống Tiêu vô cùng sung sướng, "Hôn nay Trác Tinh Tinh đến gặp ông nội."

Ngắt điện thoại xong, Tống Tiêu ở trong phòng đợi một lúc lâu, mãi đến khi nghe tiếng Tống Tử Thành trở về, lúc này mới thong thả xuống lầu.

"Sao cô lại ở đây?" Tống Tử Thành ngạc nhiên trước sự xuất hiện của Trác Tinh Tinh, quay sang đối diện với khuôn mặt băng lãnh của lão gia tử, nhất thời lúng túng.

"Em nghe nói bác trai lên đây, cho nên muốn đến thăm bác." Trác Tinh Tinh dùng dư quang liếc nhìn bóng dáng Tống Tiêu đang xuống lầu, nói tiếp, "Hơn nữa lần trước có chút hiểu lầm với Tiêu Tiêu, nhân tiện đến xin lỗi thằng bé."

Tống Tiêu chậm rãi đi xuống, ngồi bên cạnh lão gia tử.

"Tiêu Tiêu, đây là quà dì tặng con," Trác Tinh Tinh nhìn thấy Tống Tiêu, lập tức đứng lên, nhấc gói quà được gói gém tinh xảo đưa qua, "Chuyện lần trước ở phim trường là lỗi của dì, dì xin lỗi con."

Tống Tiêu không hề liếc nhìn gói quà lấy một cái, khẽ hất cằm, "Đặt trên bàn đi."

Trác Tinh Tinh lúng túng cầm gói quà trên tay, uỷ khuất liếc nhìn Tống Tử Thành một cái, lúc này mới chịu đặt quà xuống.

Bộ dạng ra vẻ của Trác Tinh Tinh làm lão gia tử chán ngán không thôi, bèn hắn giọng một tiếng: " Trác tiểu thư chịu bỏ chút thời gian quý báu đến thăm già này, ta đây rất vui, nhưng có vài lời ta phải nói trước."

Tống Tử Thành mở miệng định nói gì đó lại bị ba hắn trừng mắt một cái, thức thời ngậm miệng lại.

https://thuviensach.vn

"Tống gia chúng ta tuy thích tôn tử, nhưng cũng không đến nỗi hạ mình đi cưới loại phụ nữ tâm địa độc ác vào nhà," Ông nội Tống dùng gậy gõ lên mặt sàn, "Tuổi còn trẻ, tiền đồ sáng lạng, hà cớ gì phải đi làm mẹ kế người khác?" Mặt Trác Tinh Tinh bị những lời này làm cho đỏ bừng, ánh mắt mất kiềm chế, bèn cúi đầu che dấu cảm xúc trong mắt, lần nữa ngẩng đầu lên, nước mắt từng giọt từng giọt lớn như hạt đậu rơi xuống: "Bác trai, con thật lòng yêu thương Tử Thành, hơn nữa, đây còn là đứa con đầu lòng của con, con không nỡ bỏ nó..."

Nói rồi, Trác Tinh Tinh đứng dậy, nỗ lực kéo tay Tống Tiêu: "Tiêu Tiêu, trước đây là dì không tốt, con cho đi một cơ hội nữa có được không?"

Tống Tiêu rụt tay lại sau lưng, nép vào người ông nội Tống.

Lão gia tử nhìn thấy động tác tránh né của Tống Tiêu, càng tức giận hơn nữa: "Đừng chạm vào Tiêu Tiêu!" Thằng bé này trước đây từng bị tự kỉ, không thích tiếp xúc với người khác, bị người lạ chạm vào sẽ căng thẳng ngay.

Tống Tiêu hơi nheo mắt, y đã từng nghe dì Trần kể về thói quen của thân thể này, mỗi khi bị người lạ chạm vào sẽ ra sức khán cự, Trác Tinh Tinh quen Tống Tử Thành lâu như vậy, không lý nào không biết được.

Đúng lúc này, ngoài cửa đột nhiên vang lên tiếng gõ dồn dập, Tống Tiêu đứng dậy, lách ra khỏi người Trác Tinh Tinh ra ngoài mở cửa, đứng ngoài đó là hai mẹ con Khâu Minh Diễm.

Tống Tiêu vừa đẩy cửa ra, mẹ con hai người họ liền vọt vào.

"Trác Tinh Tinh, cô là đồ tiện nhân không biết xấu hổ!" Khâu Minh Diễm xông tới, túm tóc Trác Tinh Tinh kéo giật ra đằng sau.

"Á--" Trác Tinh Tinh gào lên, giãy dụa.

https://thuviensach.vn

Trước đây Khâu Minh Diễm ỷ vào việc làm tình nhân nhiều năm của Tống Tử Thành, bắt nạt Trác Tinh Tinh không ít, Trác Tinh Tinh cũng ghi hận chuyện này, nên mới cố ý dụ dỗ Tống Tử Thành. Sau này chờ được thời cơ, cô ta lập tức lập kế hoạch phá huỷ tiền đồ của Khâu Minh Diễm, sau đó nhờ vào cái thai buộc Tống Tử Thành phải kết hôn với mình.

Hai người thù cũ hận mới gộp lại, lao vào cấu xé lẫn nhau.

Tống Tranh cũng gia nhập vòng chiến, giúp mẹ đánh người.

Tống lão gia tử lắc đầu ngao ngán.

Tống Tử Thành đành phải can ngăn, tách hai người ra, lại bị hai người phụ nữ mất hết lý trí cào cho hai đường,

"Á!" Trong lúc hỗn loạn, Trác Tinh Tinh đột nhiên hét thảm một tiếng, ngã xuống đất, "Con trai, con trai của tôi..."

Máu tươi dọc theo quần đùi chảy ra, rất nhanh nhuộm đỏ một mảnh thảm trãi sàn, tất cả mọi người đều sững sốt.

"Các người còn đứng đó làm gì? Mau đưa vào bệnh viện!" Lão gia tử dùng gậy gõ lên mặt đất, mọi người lúc này mới bừng tỉnh lại.

Tống Tiêu vẫn thờ ơ lạnh nhạt từ đầu đến cuối, dời mắt khỏi đùi Trác Tinh Tinh, nói với Tống Tử Thành: "Phải đến bệnh viện kiểm tra kỹ càng."

Trác Tinh Tinh nghe vậy, giãy dụa nói: "Không, không thể đến bệnh viện công... đi, đi bệnh viện phụ sản Đại Ngư..."

Bệnh viện phụ sản bình thường người đông phức tạp, đúng là không thích hợp, bệnh viện phụ sản Đại Ngư là bệnh viện tư có chế độ bảo mật cực kỳ cao, Trác Tinh Tinh yêu cầu như vậy cũng đúng.

https://thuviensach.vn

Sau một hồi người ngã người đổ, Tống Tử Thành đưa Trác Tinh Tinh đến bệnh viện, Khâu Minh Diễm và Tống Tranh không dám ở lại lâu, cuối cùng trong phòng chỉ còn lại ông cháu hai người.

Ông nội Tống nhìn thảm trải sàn bị nhuộm đỏ, thở dài một hơi.

Tống Tiêu chỉ chú ý đến mấy chữ "Bệnh viện phụ sản Đại Ngư", tên này nghe thật quen tai, hình như là cùng hệ liệt với "Công viên giải trí Đại Ngư" thì phải.

Ngư đường ở trong sân, nhàm chán chơi đùa với Trương Hiếu Nhân: "Trương Hiếu Nhân, nhặt bóng lại đây."

Chó Husky ngu ngốc đuổi theo trái bóng, bắt được rồi cũng không biết tha về, ngậm trong miệng chạy tưng khắp nơi, tự mình chơi đùa.

"Chó đần độn," Ngu Đường xì cười một tiếng, Độc Cô Ám cánh đó không xa đột nhiên chạy tới, đưa điện thoại còn đang đỗ chuông cho hắn, Ngu Đường nhìn tên người gọi hiển thị trên màn hình điện thoại, tinh thần lập tức tỉnh táo hẳn lên.

"Bệnh viện phụ sản Đại Ngư là của nhà cậu phải không?" Giọng nói Tống Tiêu truyền từ đầu dây bên kia.

"Phải, cậu nhìn hai chữ Đại Ngư thì biết." Ngu Đường giơ chân đá văng Trương Hiếu Nhân đang mon men lại gần ra, chuyên tâm nói chuyện với hoàng hậu nhà mình.

"Vậy... có thể giúp tớ điều tra chuyện này được không?" Tống Tiêu hơi ngượng ngùng, loại chuyện tranh giành đấu đá lẫn nhau này lại đi xin sự giúp đỡ của hoàng thượng, chẳng khác nào giết gà dùng dao mổ trâu. Thế nhưng ngoại trừ Ngu Đường, Tống Tiêu thật sự không biết tìm ai bây giờ. Trác Tinh Tinh là người phụ nữ bụng dạ khó lường, vụ việc sẩy thai lần này

https://thuviensach.vn

tuy không thể giá hoạ lên người Tống Tiêu, nhưng ai biết được còn có hậu chiêu gì nữa hay không, phòng bị sớm vẫn tốt hơn.

Bên trong bệnh viện phụ sản Đại Ngư, Trác Tinh Tinh nằm trên giường bệnh gào khóc, bác sĩ dùng ngữ điệu thương tiếc báo cho Tống Tử Thành, cái thai không còn nữa.

"Con trai của tôi... đứa con đầu lòng của tôi..." Trác Tinh Tinh vừa khóc vừa không quên luôn miệng nhắc nhở, đây là đứa con đầu lòng của cô ta, cứ như vậy mà sẩy mất.

Thật ra Tống Tử Thành cũng có chút thương tiếc đứa bé, nhưng nhiều hơn lúc này đó là cảm giác được giải thoát: "Anh sẽ bồi thường cho em." Lúc Trác Tinh Tinh đến với hắn thì vẫn là một cô gái trong sạch, vì hắn mang thai rồi lại sẩy thai, nói gì thì nói hắn vẫn phải chịu một phần trách nhiệm ở trong chuyện này.

Trác Tinh Tinh bí mật trao đổi ánh mắt với vị bác sĩ, sau đó chôn mặt vào giữa cánh tay, che đây ánh mắt không cam lòng trong đó. Vốn dĩ muốn là Tống Tiêu đẩy cô ta, sau đó dùng điều này để uy hiếp Tống Tử Thành làm đám cưới, không ngờ giữa đường lại xuất hiện một Khâu Minh Diễm, bây giờ thì hay rồi, hai người vốn là tử thù, công sức lần này xem như đổ sông đổ bể cả.

Bác sĩ Trương Á Nam là bạn thân của Trác Tinh Tinh, trước đó đã giúp cô ta làm một phần bệnh án giả, trong đó có ghi đây là lần sẩy thai đầu tiên của Trác Tinh Tinh. Tuy nhiên, giấy tờ mặc dù có thể giả được, nhưng hồ sơ gốc được lưu trữ trong bệnh viện thì không thể sửa được.

Ngu Đường nhìn bảng hồ sơ bệnh án, không khỏi cười lạnh, Tống Tử Thành này, quả nhiên, cho dù đời trước hay đời này thì vẫn ngu ngốc như vậy.

https://thuviensach.vn

"Đường Đường, con lấy bệnh án trong bệnh viện làm gì?" Bệnh viện phụ sản Đại Ngư là hạng mục do mẹ Ngu Đường quản lý, lúc Ngu Đường đòi lấy hồ sơ bệnh án, bệnh viện đã thông báo cho bà.

"Ba bạn con có tình nhân bên ngoài, cô ta cố ý đổ tội làm sẩy thai lên người cậu ấy, con sợ ba cậu ấy thật sự mắc lừa, cho nên mới giúp cậu ấy điều tra ngọn nguồn là như thế nào." Ngu Đường nửa giả nửa thật mà nói, người mẹ này của hắn không thích nhất là những người quỷ kế đa đoan, Tống Tiêu đời trước cũng vì cái tính ngơ ngơ ngác ngác nên mới được lòng hoàng hậu như vậy.

Mẹ Ngu lấy bệnh án đọc sơ qua một lần, cau mày, "thói quen sẩy thai", nghĩa là đã sẩy thai rất nhiều lần rồi.

"Thằng bé thật đáng thương, con mau nói cho nó biết, đây không phải lỗi của nó," Mẹ Ngu đối với Tống Tiêu chưa gặp mặt lần nào có nhiều đồng tình, nghe nói đây còn là người bạn thân duy nhất của Ngu Đường khi ở trường, cho nên càng quan tâm hơn, "Mấy ngày nay bảo bạn con đến nhà chúng ta làm bài tập đi, cách những người kia xa một chút."

Mẫu hậu thánh minh! Ngu Đường yên lặng khấu tạ mẫu hậu trong lòng, trở về phòng lập tức gọi cho Tống Tiêu: "Thái hậu triệu kiến!"

==========

Tiểu kịch trường:

Thái hậu: "Bệnh viện phụ sản Đại Ngư là người bạn đồng hành đáng tin cậy của mọi nhà."

Đại phu: "Hôm nay làm giải phẫu, ngày mai có thể đi làm như thường."

Tiêu Tiêu: "Là nơi diễn ra những màn trạch đấu cung đấu hấp dẫn nhất."

https://thuviensach.vn

Gia gia: "Hang ổ tiểu tam."

Ngư Đường ▼_▼: "Y tá, mau chuẩn bị thuốc!"

https://thuviensach.vn

HOÀNG THƯỢNG ĐỪNG NGHỊCH

Lục Dã Thiên Hạc

www.dtv-ebook.com

Chương 33: Triệu Kiến.

Edit + Beta: Như Heo.

Tống Tiêu trố mắt, nửa ngày mới ý thức được những gì Ngu Đường vừa nói, đỏ mặt cầm điện thoại: "Thái... thái hậu muốn gặp ta làm gì..."

...

"Sang tên căn hộ này cho Trác Tinh Tinh." Trong phòng làm việc chủ tịch, Tống Tử Thành lấy một phần thoả thuận bất động sản giao cho thư ký, bảo hắn đi làm việc.

Tử Đạt Thư tiếp nhận tờ giấy thoả thuận, đây là căn hộ cao cấp nằm giữa trung tâm thành phố, tại nơi tấc đất tấc vàng như thành phố A mà nói là vô cùng có giá trị. Tư Đạt Thư ngẫm lại số tiền lương ít ỏi của mình, không khỏi thương tâm: "Mười phút nữa hội nghị sẽ bắt đầu, đây là báo cáo tài vụ tháng này, anh đọc trước đi."

Tống Tử Thành lấy bảng báo cáo, vừa đi vừa đọc những số liệu thống kê trên đó, xem ra tình hình không mấy khả quan, lợi nhuận rất thấp.

"Bên phòng tài vụ nói nếu tình hình cứ tiếp tục như thế này, cuối năm nay chắc chắn sẽ bị thua lỗ."

Tư Đạt Thư ấn nút mở thang máy, cửa thang máy đinh một tiếng mở ra, bên trong là người bên thiết kế sân khấu đến đưa thư.

https://thuviensach.vn

"Đặt trên bàn tôi." Tư Đạt Thư chào hỏi mĩ nữ vừa tới một câu, rồi vội vàng theo Tống Tử Thành đến phòng hội nghị.

Mỹ nữ vừa đến cầm một phần chuyển phát nhanh được niêm phong đặt trên bàn làm việc của Tư Đạt Thư. Làm thư ký tư nhân của chủ tịch, Tư Đạt Thư có quyền biết tất cả mọi thứ của Tống Tử Thành. Nhìn thư tín gửi cho Tống Tử Thành chất chồng trên bàn thư ký Tư thì biết, thật sự ước ao a!

...

"Nếu muốn bù đắp hao tổn, cuối năm nay ít nhất cũng phải thu vào bốn triệu mới được," Tổng giám đốc tài vụ chỉ vào biểu đồ biểu diễn xu thế lợi nhuận trên màn hình chiếu, "Đầu tư năm ngoái chiếm dụng quá nhiều vốn lưu động của công ty, bù lại hạng mục năm nay không nhiều, ba bộ phim cuối năm nay chính là hy vọng thu lại lợi nhuận của chúng ta."

"Bộ do Lương đạo diễn phụ trách, bốn triệu sẽ không thành vấn đề." Nhân viên phòng đầu tư nói chen vào, lời nói như đinh đóng cột.

Tổng giám đốc tài vụ liếc nhìn người kia một cái: "Chỉ mong như vậy."

Những năm gần đây Hoa quốc học hỏi các nhà làm phim quốc tế, bắt đầu lưu hành đại chế tác, giải trí Tinh Hải cũng không ngoại lệ, năm ngoái đã đầu tư một bộ phim điện ảnh kinh phí cao. Đạo diễn là Lương Tầm Mộc nổi danh trong nước, diễn viên cũng toàn mời những nhân vật cấp bậc ảnh đế ảnh hậu, bối cảnh đầu tư hoành tráng, chỉ mỗi chi phí đầu tư thôi đã vượt xa con số bốn triệu rồi.

Trước đây Lương Tần Mộc và Tống Tử Thành có chút giao tình với nhau, thế nên giải trí Tinh Hải rất tin tưởng tay nghề của Lương Tần Mộc, không tiếc đổ vào một số tiền lớn.

"Cuối tuần này bắt đầu tuyên truyền cho bộ , nhưng nhân vật chính Trác Tinh Tinh còn đang nằm viện..." Nhân viên phòng thị trường bắt đầu đưa ra

https://thuviensach.vn

kế hoạch tuyên truyền sắp tới.

...

Về phần báo cáo bệnh án, Tống Tiêu cũng đã nhận được một bản sao tương tự, vốn định chờ Tống Tử Thành về giao cho hắn, nào ngờ lại bị Ngu Đường ngăn lại.

"Tớ sẽ trực tiếp gửi cho ông ta, cậu đừng xen vào."

Những chuyện này mà để Tống Tiêu giao cho, chẳng khác nào tát một bạt tai vào mặt Tống Tử Thành, cứ cho rằng Tống Tử Thành hết mực yêu thương Tống Tiêu đi chăng nữa, cũng chưa chắc hắn sẽ không thẹn quá hoá giận, trút giận lên đầu Tống Tiêu.

Tống Tiêu cảm thấy hoàng thượng nhà mình nói cũng có lý, nói gì thì nói vẫn nên chừa chút mặt mũi cho Tống Tử Thành. Thế là tạm thời gác chuyện này sang một bên, bắt đầu buồn phiền việc ứng phó với lệnh triệu kiến của thái hậu.

Đúng lúc này, Lý Vĩ Vĩ đến tìm Tống Tiêu, hôm nay công ty có khoá huấn luyện kỹ năng diễn xuất, chơi rất vui, thuận đường đến rủ Tống Tiêu đi cùng.

"Tớ hỏi này, ừm, nếu như đến nhà gặp phụ huynh, cậu nói xem nên mang quà gì bây giờ?" Tống Tiêu đang lúc trầm tư, mơ mơ hồ hồ bị Lý Vĩ Vĩ kéo lên xe.

"Ồ, gặp mặt phụ huynh!" Lý Vĩ Vĩ ngạc nhiên nhìn Tống Tiêu, phát hiện thái độ nghiêm túc học hỏi của y, đột nhiên nổi hứng trêu ghẹo, "Vậy còn phải xem là loại phụ huynh nào, là mẹ vợ hay bố vợ tương lai hở?"

Tống Tiêu suy nghĩ một chút: "Thái mẫu."

https://thuviensach.vn

"... Cái gì?" Lý Vĩ Vĩ tròn mắt.

Xe dừng trước cửa công ty Tinh Hải, Lỹ Vĩ Vĩ còn chưa phục hồi tinh thần từ trong khiếp sợ, trước mắt đã đụng phải Trác Tinh Tinh ăn diện xinh đẹp.

Trác Tinh Tinh vừa bị sẩy thai, đáng lý ra phải nằm trên giường bệnh nghỉ ngơi mới đúng, nhưng từ khi kế hoạch đỗ lỗi cho Tống Tiêu thất bại, lòng nóng như lửa đốt, hai ngày nay Tống Tử Thành cũng không đến thăm cô ta lần nào, Trác Tinh Tinh mới nhịn không được chạy đến đây.

"Chị Tinh Tinh, nghe nói chị không khoẻ, sao không ở nhà nghỉ ngơi?" Mấy cô diễn viên hạng ba trong công ty nhìn thấy Trác Tinh Tinh, tươi cười đầy mặt chạy lên tiếp đón.

"Còn không phải vì bộ phim điện ảnh sắp sửa ra mắt sao, không thể làm lỡ công việc của mọi người được." Hôm nay Trác Tinh Tinh trang điểm rất đậm, che dấu nét tiều tuỵ trên mặt.

Người trong công ty đều hiểu rõ, "Tống tiên sinh" mà cô ta nói trước mặt giới truyền thông là ai, lại thêm việc Tống Tử Thành đến nay vẫn chưa lên tiếng phủ nhận, thế nên nhân viên trong công ty nhìn thấy cô ta cũng khách khí hơn trước không ít.

"Sức khoẻ của cô đã như vậy, không nên liều mạng thế nữa." Các nữ diễn viên muốn lấy lòng Trác Tinh Tinh thi nhau hỏi han ân cần, một bên chúc mừng cô ta mang thai, một bên thì khuyên cô ta nghỉ ngơi.

"Công việc mà, không thể chậm trễ," Trác Tinh Tinh xoay người lại, trùng hợp lại đụng trúng Lý Vĩ Vĩ, vừa muốn mở miệng giáo huấn đàn em không biết đi đường, ngoài ý muốn phát hiện Tống Tiêu đứng sau Lý Vĩ Vĩ, mặt thoắt một cái xoay chuyển 360 độ, tươi cười đon đả, "Tiêu Tiêu, sao con lại đến đây?"

https://thuviensach.vn

Người trong đại sảnh yên lặng vài giây, thiếu gia đối đầu chuẩn mẹ kế, hình như sắp có trò hay xem rồi.

Bên này, Tống Tử Thành vừa họp xong, mệt mỏi xoa trán, công ty thua lỗ liên tục, áp lực của hắn là lớn nhất. Công ty lên sàn chưa được bao lâu, được thị trường gửi gắm rất nhiều kỳ vọng, năm ngoái đầu tư vượt mức cho bộ phim , dẫn đến việc hao tổn nguồn vốn lưu động, hắn đã bị các ban giám đốc chỉ trích một phen.

Ba bộ phim cuối năm nay, dù thế nào cũng không được để thua lỗ.

Tư Đạt Thư gõ cửa đi vào, sắc mặt cổ quái cầm một phần văn kiện đưa lên, kèm theo đó còn có tờ thoả thuận bất động sản Tống Tử Thành đưa cho hắn sáng nay.

"Sao vậy, có vấn đề gì?" Tống Tử Thành lấy tờ thoả thuận bất động sản.

"Anh đọc cái này trước đi." Nhìn tờ thoả thuận có thể sẽ bị quang vào sọt rác, Tư Đạt Thư không dám nói nhiều xoay người chuẩn bị ra ngoài, làm thư ký tư nhân của tổng giám đốc, biết quá nhiều việc riêng của ông chủ, áp lực thật sự rất lớn.

Tống Tử Thành mở tập văn kiện trong tay ra, hô hấp lập tức đình trệ, mấy giây sau, máu tươi toàn thân gần như vọt hết lên trên đỉnh đầu.

Tư Đạt Thư đang tính toán không biết hôm nay có nên xin nghỉ sớm hay không, cửa vừa đóng lại, tiếng gầm rú giận dữ của Tống Tử Thành từ trong phòng truyền ra: "Tiểu Tư!"

Tư Đạt Thư mang vẻ mặt đau khổ quay lại, đối mặt với cơn thịnh nộ của tổng giám đốc đại nhân.

Trong đại sảnh, những người hy vọng được xem màn trạch đấu lại bị thất vọng.

https://thuviensach.vn

Chỉ thấy Trác Tinh Tinh đúng chuẩn mẹ kế niềm nở chào hỏi, trong khi đó Tống Tiêu nhìn cũng không thèm nhìn một cái đi lướt qua người cô ta, trực tiếp bước vào thang máy. Vốn tưởng cô ta sẽ thay đổi, nào ngờ vẫn cứ thích diễn trò như vậy, Tống Tiêu không muốn tiếp tục phí thời gian với hạng người này.

Nhân viên hâu trường giơ tập văn kiện lên, vẫn che không được cái miệng đang mở lớn của mình. Mấy nữ nhân viên đi ngang qua đều liếc nhìn nhau, giả bộ như chưa từng thấy gì, lục tục giải tán, việc ai nấy làm.

Mặt Trác Tinh Tinh nóng như lửa đốt, khẽ nghiến răng, cuối cùng cũng nhấc chân bước vào thang máy.

==========

Tiểu kịch trường:

Đại Vệ: "Cái gì cái gì cái gì, câu đó nghĩa là sao?"

Tiêu Tiêu: "Thái mẫu chính là thái thái."

Đại Vệ: "Tớ biết, nhưng trọng điểm không phải cái này có được không?"

Ngư Đường (kéo bà xã): "Ngươi có ý kiến?"

Đại Vệ: "..."

Trương Hiếu Nhân: "Này, lại đây đứng với ta, gâu!" (phe bị ghét bỏ a~)

https://thuviensach.vn

HOÀNG THƯỢNG ĐỪNG NGHỊCH

Lục Dã Thiên Hạc

www.dtv-ebook.com

Chương 34: Tiểu Công Chúa.

Edit + Beta: Như Heo.

Trong thang máy chỉ có ba người Trác Tinh Tinh, Tống Tiêu và Lý Vĩ Vĩ.

Trác Tinh Tinh nhấn vào nút lệnh, nơi đó là văn phòng chủ tịch, sau đó quay sang nhìn Tống Tiêu: "Tiêu Tiêu đi tầng mấy? Cũng đến tìm ba à?"

Cũng cái gì mà cũng? Lý Vĩ Vĩ bĩu môi, lời này rõ ràng là đang thị uy! Duỗi cánh tay, lướt qua người Trác Tinh Tinh, ấn tầng cao nhất, cà lơ phất phơ mà nói, "Sao vậy? Dì Trác cũng đến tìm ba?"

Trác Tinh Tinh nghiến răng, trừng mắt nhìn Lý Vĩ Vĩ: "Đại Vệ, cậu nên nhớ tôi tốt xấu gì cũng là đàn chị của cậu!" Lý Vĩ Vĩ này ỷ vào hậu đài vững chắc, làm chuyện gì cũng rất kiêu ngạo, chưa từng tôn trọng tiền bối như cô ta.

"Trác tiểu thư không phải tiền bối của tôi, làm ơn gọi tên đầy đủ." Tống Tiêu liếc Trác Tinh Tinh một cái, kế đó lại dời tầm mắt, nhìn thẳng về phía trước.

Nhing Tống Tiêu đứng trong thang máy, eo lưng thẳng tắp, quý khí thiên thành như trước, Trác Tinh Tinh đột nhiên cảm thấy mệt mỏi. Vì thế đánh bạo một lần, lên giọng nói: "Tống Tiêu, tôi rất muốn cùng cậu chung sống hoà thuận, nhưng cậu lại cố ý cho Khâu Minh Diễn vào cửa hại tôi, tôi xem cậu tuổi nhỏ, không muốn tính toán, nhưng cậu đừng có mà được nước làm tới..."

https://thuviensach.vn

"Ting--" Thang máy lên đến tầng áp chót, Trác Tinh Tinh vừa quay đầu, sợ đến mức suýt chút nữa té trên mặt đất.

Ngoài cửa thang máy, Tống Tử Thành đứng đó, mặt lạnh như sương, sau lưng còn có Tư Đạt Thư, vẻ mặt chẳng khác gì vừa mới ăn phân xong.

"Tử... Tử Thành..." Mặt Trác Tinh Tinh trắng bệt trong nháy mắt, thang máy cách âm không tốt, hai người này khẳng định đã nghe rõ mồn một những gì cô ta vừa nói.

"Tiêu Tiêu đi chơi với Lý Vĩ Vĩ đi, lát nữa lại tới tìm ba," Tống Tử Thành nhẹ nhàng nói, sau đó quay ngoắt qua, sắc mặt âm trầm nhìn về phía Trác Tinh Tinh, "Cô ra đây cho tôi."

Cửa thang máy từ từ khép lại, Tống Tiêu chỉ thấy bóng lưng cứng ngắc của Trác Tinh Tinh, cùng biểu tình vặn vẹo trên mặt ba mình, xem ra chuyển phát nhanh của hoàng thượng đã tới rồi, như vậy y cũng bớt lo, tin chắc qua việc này, Tống Tử Thành sẽ không muốn lấy cô ta nữa.

Lần này mặc dù đã giải quyết được một Trác Tinh Tinh Tinh, nhưng ai biết lần sau có lại xuất hiện thêm "Trác Tinh Tinh" thứ hai, thứ ba... hay không?

Tống Tiêu buồn phiền thở dài, tốt nhất là nhờ ông nội Tống tìm cho Tống Tử Thành một người đứng đắn, chí ít ra cũng phải là người thật thà.

...

"Tử Thành, anh nghe em nói cái đã, chuyện không phải như anh thấy đâu, vừa rồi Là Tống Tiêu không thừa nhận em là trưởng bối của nó, còn nói..." Trác Tinh Tinh hơi dừng lại, giả bộ như muốn bao che cho Tống Tiêu, "... em chỉ nhất thời kích động, cho nên mới... Á!"

https://thuviensach.vn

Lòi còn chưa dứt, Tống Tử Thành đã vung tay, cho cô ta một bạt tai. Trác Tinh Tinh vừa sẩy thai, sức khoẻ còn chưa hồi phục, cả người suy yếu, cộng thêm việc mang giày cao gót, bị tát một cái đã ngã khuỵ, nửa bên mặt đỏ rần.

"Tôi đã nói với cô biết bao nhiêu lần, không được phép chạm vào con trai của tôi," Tống Tử Thành lạnh lùng nhìn cô ta, "Tôi nuông chiều cô, nhưng không có nghĩa Tống Tiêu cũng phải chiều cô."

Trác Tinh Tinh khiếp sợ ngồi trên mặt đất, hồi lâu vẫn chưa bò dậy.

Tư Đạt Thư ngoài cửa nghe ngóng, không khỏi nhe răng trợn mắt, một cái tát này đánh nghe thật vang, hắn chỉ nghe thôi cũng thấy đau rồi, huống chi người bị đánh. Cơ mà hắn rất hiểu trâm trạng hiện nay của Tống Tử Thành, thử nghỉ xem, giống như việc anh bỏ tiền mua một trái đào, người bán hàng nói với anh đây là trái đào tươi ngon vừa mới hái, anh ăn nửa ngày mới phát hiện bên trong toàn là giòi bọ, có điều anh đã ăn hơn nửa trái vào bụng rồi, mùi vị này, thật sự rất là...

"Tôi mới vừa sẩy thai, sao anh có thể đối xử với tôi như vậy..." Trác Tinh Tinh trừng mắt nửa ngày, đột nhiên khóc toáng lên, "Tống Tiêu là con của anh, vậy đứa con trong bụng tôi chẳng lẽ không phải? Đó là đứa con đầu lòng của tôi, nó thật đáng thương, còn chưa sinh ra đã chết đi. Nếu không phải tại Tống Tiêu dẫn Khâu Minh Diễm vào nhà, bây giời nó còn đang khoẻ mạnh nằm trong bụng tôi, oa..."

Tống Tử thành nghe tới bốn chữ "đứa con đầu tiên", chỉ muốn xông lên đạp cho cô ta thêm một cước, hận không thể lây báo cáo xét nghiệm đập lên mặt cô ta.

"Đủ rồi!" Tống Tử Thành lạnh mặt nhìn cô ta, "Có phải đứa con đầu tiên hay không, trong lòng cô tự biết rõ, đừng có chơi trò này với tôi."

Trác Tinh Tinh ngừng khóc, cứng ngắc ngẩng đầu lên, "Anh có ý gì?"

https://thuviensach.vn

Tống Tử Thành không để ý tới cô ta, đi đến sau bàn làm việc ngồi xuống, tờ thoả thuận bất động sản đã bị hắn xé nát, đừng nói phòng ở, một đồng hắn cũng không cho. "Thói quen sẩy thai", nếu không phải Khâu Minh Diễm xuất hiện đúng lúc, cô ta dự định giá hoạ cho ai, cho ba hắn, hay là Tống Tiêu?

Trác Tinh Tinh không biết mình đã làm cách nào ra khỏi văn phòng chủ tịch, mặc dù Tống Tử Thành không nói tiếng nào, nhưng cô ta biết nhất định hắn đã phát hiện được gì đó.

Vừa ra khỏi cửa thang máy, người đại diện đã gọi điện tới: "Tinh Tinh, phim điện ảnh của cô sắp công chiếu rồi, công ty sắp xếp cô ngày mai sẽ bắt đầu hoạt động tuyên truyền đấy."

Trác Tinh Tinh vừa sẩy thai, công ty đã sắp xếp cô ta đi công tác, đừng nói là cưới, ngay cả lời hứa hẹn bồi thường của hắn lúc trước cũng đừng nên nghĩ tới nữa.

Trác Tinh Tinh cảm thấy cả người phát lạnh, đáp một câu với người đại diện, tay run run bấm số bạn thân Trương Á Nam, nhưng gọi vài cuộc cũng không có ai bắt máy.

...

Bệnh viện phụ sản Đại Ngư, bác sĩ điều trị chính Trương Á Nam đang cầm một tờ thông báo sa thải, đến gặp viện trưởng.

"Viện trưởng, tôi đang làm việc rất tốt, tại sao lại sa thải tôi?" Trương Á Nam là người rất có năng lực, cô ta nghĩ tới nghĩ lui, chuyện làm trái quy tắc gần đây chỉ có mỗi việc làm giả bệnh án cho Trác Tinh Tinh. Cơ mà đó đâu phải chuyện gì to tát, cùng lắm chỉ phạt ít tiền thôi chứ.

"Bệnh nhân này, là cô phụ trách đúng không?" Viện trưởng rút ra một phần bệnh án.

https://thuviensach.vn

Trương Á Nam nhìn ba chữ "Trác Tinh Tinh" trên đó, gật đầu: "Viện trưởng, lần này quả thực là tôi không đúng, vì cô ta là bạn của tôi, tôi nhất thời bị ma xui quỷ khiến, ngài muốn phạt tôi thế nào cũng được, nhưng không đến mức sa thải tôi chứ?"

"Bệnh viện Đại Ngư chúng ta, chú trọng nhất chính là tư mật, bây giờ hồ sơ bệnh án bệnh nhân bị truyền ra ngoài, tạo nên ảnh hưởng không tốt đến bệnh viện chúng ta, lúc này sa thải cô, cũng là muốn bảo vệ danh dự của cô." Viện trưởng nói thẳng vào trọng tâm.

"Ngài nói cái gì? Hồ sơ bị truyền ra ngoài?" Trương Á Nam lần này triệt để ngơ ngác, hồ sơ sao có thể truyền ra ngoài được chứ? Hơn nữa, Trác Tinh Tinh có lý do gì mà để lộ bệnh án của cô ta được.

Chờ Trương Á Nam thất hồn lạc phách trở lại văn phòng, phát hiện di động có hơn mười cuộc gọi nhỡ, đều là của Trác Tinh Tinh.

Trác Tinh Tinh lòng nóng như lửa đốt, không ngừng gọi cho bạn thân, lúc gọi cuộc thứ mười ba, Trương Á Nam rốt cuộc bắt máy, Trác Tinh Tinh vội vàng nói: "Hình như Tống Tử Thành đã biết tôi không phải lần đầu tiên mang thai, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?"

"Tôi còn đang muốn hỏi cô đây!" Vừa bắt máy đã nghe Trác Tinh Tinh dùng ngữ điệu chất vấn để hỏi mình, Trương Á Nam nhất thời bốc hoả, "Cô đã cho ai xem tư liệu bệnh án của cô? Bây giờ thì hay rồi, viện trưởng nói hồ sơ bị tiết lộ, vừa mới sa thải tôi."

"Lạch cạch!" Di động trong tay Trác Tinh Tinh rơi xuống đất, hai mắt tối sầm, ngất đi.

... (Còn nữa.)

[Heo: Dạo này tui đang thi giữa kỳ đó mấy bạn, thông cảm dùm tui nha nha, tui hỏng có thời gian viết luôn á, để mốt thi xong tui bù cho. Với lại do

https://thuviensach.vn

chương này hơi dài nên tui tách đôi ra, đăng trước 1 nửa vại ^0^/]

https://thuviensach.vn

HOÀNG THƯỢNG ĐỪNG NGHỊCH

Lục Dã Thiên Hạc
www.dtv-ebook.com

Chương 34 (Tiếp Theo)

Edit + Beta: Như Heo.

Chương 34 (Tiếp theo)

Phòng huấn luyện nằm trên tầng cao nhất, trong đó có rất nhiều gian. Tống Tiêu nhìn nam nữ trẻ tuổi bên trong, có người đang luyện vũ đạo, có người thì đang ca hát, có người đang học diễn xuất, ai nấy đều rất cố gắng.

"Sao hả? Có phải ngầu lắm không?" Từ khi Tống Tiêu mất trí nhớ, những thứ thường thức bình thường đều có thể lấy ra khoe khoang, Lý Vĩ Vĩ có một loại cảm giác thành tựu, cho nên rất thích lôi kéo Tống Tiêu đi học hỏi những thứ mới mẻ.

"Tiêu nhà quê" gật đầu: "Con hát diễn trò quả thật không dễ dàng chút nào." Bất luận là xưa hay nay, đều phải khổ luyện từ nhỏ, mỉm cười mua vui cho thiên hạ.

"Phụt---" Lý Vĩ Vĩ vừa hớp ngụm nước lập tức phun ra ngoài.

Quan sát một vòng, Tống Tiêu cảm thấy không có hứng thú, thế là dặn dò Lý Vĩ Vĩ chăm chỉ luyện tập, sớm ngày nổi tiếng, sau đó xuống lầu tìm Tống Tử Thành.

...

"Chiều nay con muốn đến nhà bạn làm bài tập." Tống Tiêu vờ như không nhìn thấy bộ dáng chật vật của Tống Tử Thành, sắc mặt nghiêm túc mà nói.

https://thuviensach.vn

"Nhà ai?" Tống Tử Thành gật đầu, sáng nay lão gia tử cũng đã về quê, bây giờ nhà cửa trống không, để Tống Tiêu đến nhà bạn chơi cũng tốt, chỉ là tuỳ tiện hỏi tên đối phương.

"Là bạn ngồi cùng bàn với con," Tống Tiêu thành thật trả lời, sợ ba mình không nhớ rõ, còn bổ sung thêm một câu, "Chính là người cuối tuần hay đưa con về nhà."

Tống Tử Thành sáng mắt: "Ngu Đường?"

"Vâng." Tống Tiêu khẽ cau mày, mặc dù thừa biết thời đại bất đồng, thế nhưng mỗi khi nghe người khác gọi thẳng tên hoàng thượng vẫn vẫn cảm thấy là đại bất kính.

"Được được được, để ba kêu Tiểu Tư đưa con đi." Tống Tử Thành nói xong, ấn điện thoại nộ bộ, gọi Tư Đạt Thư.

"Không cần đâu, lát nữa cậu ấy đến đón con." Tống Tiêu ngăn Tống Tử Thành đang gọi xe lại, chuẩn bị ra ngoài, lại bị Tống Tử Thành ngăn lại, cẩn thận đưa cho Tống Tiêu một tấm thẻ vàng kim, "Lần đầu đến nhà người ta, nên mang theo ít lễ vật."

Ngu gia không phải gia đình bình thường, quy củ khắng định rất nhiều, mang chút quà cáp đi mới phải phép, tiện thể lưu lại ấn tượng tốt cho người nhà họ Ngu.

Tống Tiêu nhìn tấm thẻ trong tay, y biết loại thẻ này bên trong có rất nhiều tiền, nhưng dù sao mình cũng chỉ là đến nhà Ngu Đường làm khách, không phải đi cầu hôn, mang nhiều "ngân lượng" như vậy làm gì?

Có điều đây là tiền tiêu vặt ba mình đưa cho, Tống Tiêu không tiện từ chối, đành cầm lấy, đi xuống trung tâm thương mại gần đó dạo một vòng.

https://thuviensach.vn

Lúc sáng Lý Vĩ Vĩ có nói, nếu như là tặng bà bà (thái thái), tốt nhất nên tặng quần áo giữ ấm, nhưng Tống Tiêu đi hỏi nhân viên bán hàng biết được, quần áo giữ ấm thì ra là loại mặc bên trong "xiêm y", nhất thời cảm thấy không được thích hợp cho lắm. Nếu như là con gái, tặng thái hậu quần áo lót không sao, còn được khen khéo tay, nhưng Tống Tiêu là một thằng con trai rành rành ra đó, đi tặng áo lót cho thái hậu, nhất định sẽ bị lôi ra ngoài loạn côn đánh chết a.

Đề nghị của người khác không đang tin, chỉ có thể trong cậy vào bản thân mình.

Tống Tiêu còn chưa hiểu rõ những đồ vật hiện đại cho lắm, như những cái này nhìn thì giá cả không ít, chắc là hàng xa sỉ phẩm, nhưng mà không biết chất lượng ra sao. Nhìn tới nhìn lui, cuối cùng Tống Tiêu lên tầng cao nhất, quyết định mua một bộ trà cụ.

Công nghệ trang trí hoa văn hiện đại, trong mắt Tống Tiêu lại bị xem là tầm thường, nhìn không thuận mắt. Cuối cùng chọn được một bộ trà cụ chất liệu bằng sứ trắng, trắng đến gần như trong suốt, kiểu dáng đơn giản, không có bất kỳ hoa văn trang trí nào.

Chờ lúc Ngu Đường đến đón, phát hiện Tống Tiêu đang đứng bên đường, ôm một cái hộp lớn che gần hết nửa khuôn mặt, chỉ lộ cặp mắt đen láy cùng một đầu tóc xù mềm mại, ngốc không tả xiết.

"Gì vậy?" Ngu Đường đỡ chiếc hộp từ tay Tống Tiêu, dắt y lên xe.

"Lễ vật ra mắt," Tống Tiêu chớp mắt mấy cái, "Lần đầu tiên đến nhà ngươi, dù sao cũng phải mang theo ít quà."

Ngu Đường nhìn vẻ mặt nghiêm túc của Tống Tiêu, chậm rãi kề sát vào, hạ giọng nói, "Đường khẩn trương, ngươi cũng không phải là lần đầu gặp thái hậu."

https://thuviensach.vn

"Ừm." Tống Tiêu đáp một tiếng, nhưng tay vẫn cứ đoan đoan chính chính mà đặt trên đầu gối.

Nhà Ngu Đường ở vùng ngoại thanh, thuộc loại phong thuỷ bảo địa, xuyên qua một dãy khu biệt thự, chạy thẳng dọc theo bìa rừng, cảnh tượng trước mắt dần dần thoáng đãng, nhà cửa hai bên cũng thưa thớt dần.

Bãi cỏ xanh biếc rộng lớn, bị hàng rào thiếc đen bao bọc, cổng lớn tinh xảo từ từ mở ra, cách đó không xa là một toà nhà trông chẳng khác gì lâu đài.

Tống Tiêu nhìn thảm cỏ rộng lớn trước mắt, hài lòng gật gật đầu, chỗ ở phải rộng lớn như vậy, có điều có hơi trống trãi, không có nhiều đình đài lầu các.

"Đây là gia trang à?" Tống Tiêu nhìn thảm cỏ bao phủ khắp nơi, hỏi Ngu Đường.

"Không phải," Ngu Đường kéo Tống Tiêu xuống xe, "Hiện tại không còn lưu hành kiến trúc đình viện như trước nữa, khoảng đất trống bên kia chính là sân gôn."

Độc Cô Ám xuống xe, tự giác mở cốp xe, lấy hộp trà cụ ra ôm.

"Anh!" Cô bé mặc váy công chúa màu hồng phấn, giống con sóc nhỏ nhào tới, ôm chân Ngu Đường, đằng sau còn có một con Husky tung ta tung tăng đuổi theo.

"Đây là muội muội của ta, Ngu Miêu." Ngu Đường kéo Tống Tiêu lại giới thiệu.

Tống Tiêu ngồi xổm xuống, đối diện với tiểu công chúa: "Xin chào, công chúa điện hạ."

https://thuviensach.vn

Ngu Miêu lúc đầu vốn có đôi chút thẹn thùng, nửa người trốn sau đùi anh trai mình, tò mò nhìn anh trai trắng nõn xinh đẹp trước mắt, sau đó thấy Tống Tiêu ngồi xổm xuống nói chuyện với mình, còn gọi bé là "công chúa điện hạ", Ngu Miêu lập tức vui vẻ hẳn lên, buông tha bắp đùi của Ngu Đường, nhào tới lôi kéo tay Tống Tiêu: "Em nhớ giọng nói của anh, anh là 'Tẩu Tử'!(*)"

(*): Chị dâu.

Tống Tiêu khiếp sợ trợn tròn mắt, đời trước bọn họ chưa từng gặp nhau, Tống Tiêu qua lời kể của Ngu Đường mới biết được, cứ cho là Ngu Miêu cũng có trí nhớ kiếp trước đi chăng nữa, cũng không thể biết được mình chứ!

"Lần trước ở trong điện thoại." Ngu Miêu thấy vẻ mặt kinh ngạc của y, tươi cười giải thích. Tống Tiêu thở phào một hơi, nhỏ giọng hỏi Ngu Đường bên cạnh: "Ngoại trừ Độc Cô Ám ra, trong nhà còn có ai nhớ không?" Nếu có người là đồng hương, phải chuẩn bị sớm.

Ngu Đường lắc đầu: "Trước mắt chỉ có Độc Cô Ám." Về phần em trai con nằm trong nôi kia, còn chờ kiểm nghiệm, dù sao nó cũng chưa biết nói chuyện, không đáng kể.

Quản gia mặc tây trang màu đen, tao nhã lễ phép đi tới, ra hiệu bọn họ đi vào, phu nhân đang chờ trong phòng khách.

Tống Tiêu liếc nhìn vị quản gia xa lạ, không phải Tào công công.

"Trẫm cũng đang tìm hắn, không có hắn thực sự không quen." Ngu Đường biết Tống Tiêu đang suy nghĩ cái gì, nhỏ giọng giải thích, người quen đời trước Ngu Đường cũng gặp qua không ít, có điều dường như bọn họ đều đã uống canh Mạnh bà, không còn nhớ kiếp trước nữa.

https://thuviensach.vn

"Vậy còn Trương Hiếu Nhân, hắn đang ở đâu?" Tống Tiêu cau mày, mặc dù đã tự tay giết chết hắn, nhưng vẫn khó tiêu được mối hận trong lòng. Không quan tâm sống chết của bách tính, không để ý gian sơn xã tắc, chỉ vì cái mà hắn tự cho là trung thành, liền không ngại cấu kết với địch phản quốc, sát hại đế vương, người như vậy thực sự không xứng đáng làm người.

"Anh 'Tẩu Tử', anh tìm Trương Hiếu Nhân sao?" Ngu Miêu kéo tay Tống Tiêu nghe hai người bọn họ nói chuyện, câu trước bé nghe không hiểu, thế nhưng bé biết Trương Hiếu Nhân nha, liền vui vẻ hào hứng tranh công.

"Hử?" Tống Tiêu cúi đầu nhìn tiểu công chúa, liền thấy tay nhỏ non mềm của cô bé giơ lên, chỉ vào con chó Husky màu lông đen trắng xen kẽ phía sau.

"Ở đó!"

"..." Tống Tiêu nhìn con chó to xác đang lẽ lưỡi trên thảm cỏ, bắt chước thỏ con nhảy tưng tưng, cuối cùng dời mắt sang nhìn Ngu Đường. Ngu Đường điềm nhiên nói: "Ta cảm thấy hai người bọn họ lớn lên rất giống." Cho nên liền mặc định nó là Trương Hiếu Nhân.

Tống Tiêu run run khoé miệng, ngẫm lại vẻ mặt nghiêm túc muôn thuở của Trương Hiếu Nhân, lại nhìn nhìn mặt đầy lông xù - chó Husky, không biết nói gì.

https://thuviensach.vn

HOÀNG THƯỢNG ĐỪNG NGHỊCH

Lục Dã Thiên Hạc
www.dtv-ebook.com

Chương 35: Làm Khách.

Edit + Beta: Như Heo.

Phòng khách phi thường rộng lớn, được xây dựng theo lối thiết kế chìm(*), chính giữa đặt một bộ ghế sô pha bọc nhung màu đỏ, kiểu Âu. Người phụ nữ đang ngồi ở đó, mặc chiếc váy đen kiểu dáng tao nhã, trên tay bưng một tách trà, nhìn Ngu Đường cùng Tống Tiêu đi vào, trên mặt lộ ra nụ cười thân thiết.

(*): Thiết kế chìm. Phần được thiết kế chìm sẽ thấp hơn so với mặt bằng chung, tạo chiều sâu cho không gian.

"Chào..." Tống Tiêu nhìn thấy thái hậu, phản ứng đầu tiên là muốn khom người hành lễ, nỗ lực lắm mới có thể đổi thanh nghiêng mình cúi chào, không quên hô to một tiếng: "Chào dì ạ!"

Mẹ Ngu quan sát cậu bé trước mắt, trắng trẻo đẹp đẽ, hai mắt trong suốt, vừa nhìn đã biết là một cậu bé ngoan ngoãn, nụ cười trên mặt không khỏi đậm hơn mấy phần.

"Tống Tiêu phải không? Lại đây ngồi."

Tống Tiêu thấy thái hậu vẫy tay với mình, liền ngoan ngoãn đi tới, len lén liếc mắt nhìn Ngu Đường một cái, ngay ngắn ngồi xuống bên cạnh thái hậu.

Ngu Đường cũng đi đến, không chút khách khi ngồi xuông cạnh Tống Tiêu, ngã lưng tựa vào ghế sô pha.

https://thuviensach.vn

"Oa?" Âm thanh mềm mại bất thình lình vang lên, Tống Tiêu lúc này mới để ý bên cạnh thái hậu có đặt một chiếc nôi nhỏ xinh. Em bé nằm bên trong, trừng đôi mắt to lúng liếng nhìn Tống Tiêu, chu mỏ, chảy nước bọt.

"Lân Lân đang nhìn anh sao?" Mẹ Ngu cười lau nước bọt ngay khoé miệng nó, ngẩng đầu phát hiện Độc Cô Ám bê một chiếc hộp đi lại, "Đó là cái gì?"

"Tống Tiêu tặng mẹ lễ vật," Ngu Đường ra hiệu Độc Cô Ám đặt chiếc hộp lên bàn.

"Thằng bé này, tới chơi là được rồi, mua quà làm gì!" Mẹ Ngu giận nhìn Tống Tiêu, không đưa tay mở quà, mà là tự tay cầm lên, đưa cho nguòi hầu bên cạnh, bảo cô ta đem vào phòng, lát nữa xem sau.

Ngu gia tuy nói là làm giàu ở nước ngoài, nhưng trong nhà vẫn giữ lễ nghi truyền thống Hoa quốc, sẽ không ở trước mặt khách nhân mà mở quà. Lễ tiết như vậy làm Tống Tiêu cảm thấy rất thoải mái, nói cho cùng y vẫn cảm thấy người hiện đại bây giờ sống quá buông thả, một số hành vi vô cùng thất lễ đều xem là thái độ bình thường, Tống Tiêu nhìn thôi đã thấy khó chịu.

Thu hồi lễ vật xong xuôi, cô giúp việc trở lại rót cho Tống Tiêu một chén trà đen, tiểu công chúa chạy lại liếc nhìn em trai một cái, sau đó chạy về bên người Ngu Đường, kéo ống tay áo của hắn: "Anh, chúng ta đi chơi 'Đại Ác Long' đi."

Ngu Đường nhìn Tống Tiêu bên cạnh, sống lưng thẳng tắp, hai tay bưng trà, cúi đầu nói nhỏ bên tai Ngu Miêu hai câu.

Ngu Miêu gật gật đầu, chạy đi tìm Trương Hiếu Nhân.

Thái hậu đời trước, kỳ thực cũng là một người hiền hoà, có điều cứ mỗi khi nhìn thấy bà, Tống Tiêu không hiểu sao luôn có đôi chút chột dạ. Đời

https://thuviensach.vn

trước bởi vì Tống Tiêu, Ngu Đường không ít lần chọc cho thái hậu tức giận, quan hệ giữa hai mẹ con cũng xa cách từ đó, mãi đến khi Cảnh Nguyên năm thứ tư, sau lần Tống Tiêu gặp mặt thái hậu, quan hệ giữa hai người mới bắt đầu hoà hoãn bớt, Tống Tiêu không hiểu vì sao lại như vậy.

Đời này, Tống Tiêu không hi vọng hai mẹ con họ lại giẫm vào vết xe đỗ đời trước nữa.

"Bình thường hay nghe Ngu Đường nhắc đến con, nghe nói hai đứa không chỉ là bạn cùng bàn, mà còn ở chung một cái phòng ngủ," Thái hậu dùng muỗng khuấy trà trong chén, chậm rãi quay sang nhìn Tống Tiêu, "Ngủ cùng nhau như vậy, Đường Đường nó không bắt nạt con chứ?"

Muốn tiếp cận Ngu gia nhiều vô số kể, lúc trước Ngu Đường đi học, không ít người có ý đồ riêng mà sắp xếp con cái đếp tiếp cận Ngu Đường, có điều không ai thực hiện được. Đứa bé này lại ngoài ý muốn được Ngu Đường tiếp nhận, kỳ lạ hơn đó là, hai đứa nó lại biến thành bạn cùng phòng.

Con trai có bạn thân, mẹ Ngu mặc dù cao hứng, nhưng có một số việc không thể không khiến người ta đa tâm.

Tống Tiêu đang lúc khẩn trương, nghe thái hậu nói đến hai chữ "ngủ chung", lật đật phủ nhận: "Không... không có, bọn con chia giường ngủ."

Nói xong, cả Tống Tiêu và mẹ Ngu đều ngây người.

Bạn nhỏ Ngu Lân nằm trong nôi, nhịn không được lại phun nước bọt. Tống Tiêu ý thức được mình vừa nói lời ngu ngốc, yên lặng quay mặt đi, chun mũi nhìn hoàng thượng.

Ngu Đường nhìn vẻ mặt giống như bị đau răng của Tống Tiêu, nhịn không được phì cười, không tiếng động vươn tay, sờ sờ thắt lưng y, lập tức đổi lấy một cái trừng mắt từ Tống Tiêu.

https://thuviensach.vn

Mẹ Ngu thế nhưng lại cười ha ha: "Thằng bé này, thật đáng yêu."

Vì vậy, thái độ thăm dò mơ hồ của mẹ Ngu đối với Tống tiêu nháy mắt biến mất, lần thứ hai không hiểu sao lại càng cảm thấy thân mật hơn với y. Dù gì thì hiện tại Tống Tiêu đơn giản chỉ là bạn học của Ngu Đường, thái hậu không lý do gì mà có nhiều địch ý với y như vậy. Có điều cho tới bây giờ Tống Tiêu vẫn không biết mình đã làm gì mà khiến thái hậu vui vẻ như vậy.

Vừa vặn là thời gian trà chiều, quản gia đưa trà bánh tới, bởi vì trong nhà có khách, nên ông đã cố ý chuẩn bị gà rán và nước có ga mà trẻ con thích nhất.

"Mẹ, bọn con ra ngoài vườn ăn, Ngu Miêu đang chờ ở đó." Ngu Đường lôi kéo Tống Tiêu đứng lên, giúp hắn thoát khỏi bầu không khí căn thẳng lúc này.

"Đi đi, đi đi," Mẹ Ngu phất tay, trả lại tự do cho hai người, "Đừng chơi lâu quá, nhớ làm bài tập đấy."

...

Trên bãi cỏ xinh đẹp có đặt một bộ bàn trà, còn có một chiếc xích đu phục cổ, trên giá xích đu dùng dây thừng buộc một phiến gỗ nguyên khối bóng loáng, tiểu công chúa ngồi trên xích đu, Độc Cô Ám mặt không đổi sắc đứng ở đằng sau, máy móc đẩy xích đu cho cô nhóc.

"Anh! Chúng ta chơi 'Đại Ác Long' đi!" Ngu Miêu nhìn thấy Ngu Đường lại đây, lập tức nhảy xuống khỏi xích đu, lôi kéo Ngu đường chơi trò chơi với mình.

Tống Tiêu xiên một miếng gà rán chận rãi cắn nuốt, tò mò nhìn về phía hai "huynh muội" nhà này.

https://thuviensach.vn

Ngu Đường lấy thanh trường kiếm bằng nhựa cô bảo mẫu đưa cho, tiêu sái múa một đường kiếm, sắc mặt lạnh lẽo: "Cự Long tà ác kia, nếu ngươi còn dám lại gần công chúa điện hạ thêm một bước nữa, ta sẽ lập tức chặt đầu ngươi xuống, treo trên đỉnh pháo đài!"

Mũi kiếm chỉ vào, chính là một đôi mắt rũ xuống, thần tình sống không còn gì luyến tiếc nữa - chó Husky.

"Khụ... khụ." Tống Tiêu nhất thời bị sặc nước bọt, mở mắt trừng trừng nhìn hoàng đế bệ hạ chơi trò sắm vai nhân vật với tiêu công chúa hơn nửa giờ.

"Được rồi, giờ anh phải đi làm bài tập, để Độc Cô Ám chơi với em." Ngu Đường nhìn một bàn gà rán đều bị Tống Tiêu giải quyết sạch sẽ, tuỳ tay ném kiếm nhựa ra đằng sau, một tay tóm người đứng lên.

"Ca ca, người muốn dẫn tiểu vương tử rời đi vương quốc của ta sao?" Tiêu công chúa mang theo vương miệng, phất phất tay cầm quyền trượng.

Ngu Đường nhướng mày, một tay bế Tống Tiêu lên: "Đứng vậy, công chúa điện hạ, ta đã tìm được người ta yêu, chuẩn bị rời khỏi vương quốc này, về sau an toàn của ngài giao cho Ám kỵ sỹ đi!" Nói xong, liền ôm Tống Tiêu ngốc lăng đi nhanh về phòng.

Ngu Miêu chớp chớp đôi mắt to, cười rộ lên, quay đầu nhìn về phía Độc Cô Ám: "Anh Tiểu Ám, chúng ta chơi tiếp đi!"

Ám vệ trung thành đáp một tiếng, xoẹt một cái rút kiếm nhựa ra, chỉ và Trương Hiếu Nhân, không nói lời nào.

"Đọc lời kịch nữa nha!" Ngu Miêu giục, đây là quyển sách cổ tích bé thích nhất, mỗi câu lời kịch đều nhớ rất rõ.

https://thuviensach.vn

Độc Cô Ám nhìn Trương Hiếu Nhân đang phe phẩy cái đuôi không ngừng: "Đại Ác Long..."

...

Ngu Đường dùng danh nghĩa làm bài tập lôi kéo Tống Tiêu lên phòng mình.

Nói là phòng thật ra cũng không đúng lắm, đây là loại phòng ghép, bên trong bao gồm phòng ngủ, phòng sách, phòng tắm, phòng giải trí, thậm chí còn có cả phòng ăn riêng!

Toàn bộ các phòng đều liên thông với nhau, toàn bộ phòng ngủ cùng bên ngoài đều trang trí bằng những vật dụng màu xanh cách điệu, màn cửa màu xanh nước biển thật lớn, xa xa nhìn vào thật giống như thác nước từ trên trần nhà trút xuống, rơi trên sàn nhà màu xanh lam, hội tụ với gạch pha lê màu xanh nước biển xinh đẹp, lan đến phòng tắm mátxa cực đại được thiết kế theo cấu trúc chìm(*).

(*): Lại cấu trúc chìm đây, bồn tắm nhà tui á

"Nơi này..." Tống Tiêu không khỏi lộ ra biểu tình kinh diễm, căn phòng này so với Tử Thần Điện hoàng đế ở cũng không kém là bao nhiêu, rốt cuộc cũng có nơi không làm Tống Tiêu cảm thấy "đơn sơ".

Ngu Đường dẫn Tống Tiêu đi tham quan một vòng, nhìn ban công xinh đẹp, phòng sách tinh xảo, phòng chơi sang trọng, trọng điểm là nhìn chiếc giường rộng lớn của hắn.

Có điều Tống Tiêu chỉ cảm thấy hứng thú nhất đối với thư phòng. Người trong nhà đều đọc sách tại thư phòng trên tầng ba, nơi này là phòng sách cá nhân của Ngu Đường, bên trong chỉ toàn sách của hắn.

https://thuviensach.vn

Nào là <Đại Ngu sử ký> tóm lại những thứ liên quan đến tư liệu lịch sử trước đây của họ, bày đầy một chiếc tủ sách. Đầu ngón tay Tống Tiêu lướt qua từng chiếc gáy sách, trong lòng tự dưng nổi lên một luồn chua xót khó diễn tả bằng lời.

Tống Tiêu đến đây chưa đầy một tháng đã được gặp lại hoàng thượng, tìm được người quen thuộc, chưa từng cảm thấy hoang mang, nhưng mà Ngu Đường không được như vậy. Năm năm trước một mình tỉnh lại, từ ngôi cửu ngũ chí tôn biến thành một học sinh cấp hai bình thường, giang sơn, thần tử đều tan thành bọt nước, chỉ có thể ở giữa những hàng chữ này tìm kiếm những bóng dáng quen thuộc.

Khẽ thở dài, Tống Tiêu quay đầu nhìn về phía tủ sách bên cạnh, phía trên cùng giá sách thoạt nhìn có chút khác biệt, màu sách những cuốn trên đó trông khá rực rỡ.

Trong đó có một quyển vô cùng quen mắt, có điều, hình như quyển này dày hơn so với quyển Tống Tiêu đọc lúc trước.

"Đó là..." Tống Tiêu đi tới định tới đó xem, bất ngờ bị Ngu Đường kéo lại.

"Đi thôi, chúng ta đến phòng giải trí." Ngu Đường lôi Tống Tiêu ra khỏi phòng sách, một đường lôi tới phòng giải trí, dạy Tống Tiêu chơi game điện tử.

Siêu cấp kinh điển Mario, Tống Tiêu chơi đến say mê.

"Ai ai, đừng nhúc nhích, tớ muốn ăn cái nấm kia!" Tông Tiêu sốt ruột lấy cùi chỏ chọt chọt Ngu Đường, điều khiển người tí hon màu đỏ của mình đi cướp nấm.

"A, hoàng thượng, có quái vật!" Người tí hon màu đỏ bị quái vật đụng trúng, co lại thành hình dáng sơ cấp không có lực công kích.

https://thuviensach.vn

Ngu Đường ăn mấy cái nấm liên tiếp, Mario xanh lá biến thành người khổng lồ, lập tức ném ra mấy quả cầu lửa, đánh bay quái vật, cho Tống Tiêu an tâm ăn nấm.

Hai người chơi một lèo đến tối, mãi đến khi Tống Tử Thành gọi điện tới mới phát hiện trời đã tối rồi. Buổi tối có tiệc xã giao, Tống Tử Thành đành gọi Tư Đạt Thư đi đón Tống Tiêu, bảo Tống Tiêu gửi địa chỉ cho Tư Đạt Thư.

"Hoàng thượng, địa chỉ ở đây là gì vậy?" Tống Tiêu cúp điện thoại, quay đầu hỏi Ngu Đường, trùng hợp đụng trúng hoàng đế bệ hạ đang kề sát lưng mình nghe lén.

Ngu Đường ngồi thẳng thân thể, bình tĩnh nói: "Không biết, ta đi hỏi mẫu hậu một chút." Nói xong, liền bỏ lại Tống Tiêu đi xuống lầu.

[Heo: Xạo vừa thôi =.=]

Mẹ ngu đang cùng quản gia thương lượng việc tiếp đón khách khứa ngày mai, thấy Ngu Đường đi xuống mới gác chuyện lại, hỏi hắn: "Sao không chơi nữa?"

"Mẹ, hôm nay để Tống Tiêu ở lại đây đi." Ngu Đường một mặt chính trực mà nói.

https://thuviensach.vn

HOÀNG THƯỢNG ĐỪNG NGHỊCH

Lục Dã Thiên Hạc
www.dtv-ebook.com

Chương 36: Ngủ Lại.

Edit + Beta: Như Heo.

Mẹ Ngu ngạc nhiên nhìn Ngu Đường: "Đương nhiên có thể, có điều con phải hỏi thằng bé trước một tiếng, xem người ta có đồng ý hay không đã."

Đứa con trai này của bà khi bé mắc chứng tự kỷ, không muốn giao tiếp với bất kỳ người nào. Nghe đâu trẻ em bị tự kỷ thường có trí thông minh cực kỳ cao, con bà sau khi chứng tự kỷ qua đi, IQ cao vẫn còn giữ lại, vốn là một chuyện tốt. Thế nhưng nó lại thông minh quá so với những đứa trẻ cùng lứa, thành ra chẳng có nổi một người bạn nào.

Đây là lần đầu tiên bà thấy Ngu Đường quan tâm một người như vậy, dẫn bạn về nhà, một buổi trưa chơi còn chưa đủ, còn muốn giữ người ta lại qua đêm, hiếm thấy thằng con nhiệt tình với bạn như vậy, người làm mẹ như bà nhất định phải thúc đẩy duy trì mối quan hệ của hai đứa nó mới được!

Vậy nên, chờ lúc Ngu Đường dẫn Tống Tiêu xuống lầu chuẩn bị về nhà, mẹ Ngu bèn nhiệt tình giữ y lại: "Trời cũng tối rồi, nơi này lại cách nội thành khá xa, lái xe trở về sẽ không an toàn, không bằng ở lại đây một đem, ngày mai hai đứa tiếp tục làm bài tập."

Tống Tiêu chớp mắt mấy cái, ngàn năm trước mã xa (xe ngựa) bất tiện, đến nhà bạn làm khách, lưu lại qua đêm là chuyện thường tình, vì vậy cho nên cũng không thấy mẹ Ngu giữ y ở lại có gì không đúng, nhưng vẫn từ chối, nói: "Không được, dì..."

https://thuviensach.vn

"Ở lại đi, nghe dì, buổi tối dì bảo đầu bếp làm đồ ăn ngon cho con,"Mẹ Ngu cười nói, kế đó quay sang hỏi vị quản gia: "Vừa rồi bảo nhà bếp làm ba phần beefsteack cho bọn nhỏ, ông đã thông báo cho nhà bếp chưa?"

Vị quản gia lập tức hiểu ý: "Mười phút trước đã bảo bọn họ làm rồi."

Chủ nhà đã chuẩn bị sẵn cơm nước cho mình, nếu vẫn tiếp tục từ chối thì không được tốt cho lắm, huống hồ chi đây còn là lệnh của thái hậu, không thể khước từ, cuối cùng Tống Tiêu đành phải đáp ứng: " Như vậy, làm phiền dì ạ."

"Ngoan!" Mẹ ngu cười cười, dặn dò bọn trẻ cứ chơi thoải mái, rồi xoay người đi làm việc khác.

Tống Tiêu khẽ thở dài, quay đầu chuẩn bị thương lượng với Ngu Đường ăn xong rồi đi về nhà: "Hoàng thượng, ta..."

"Chào chú, cháu là Ngu Đường, đã trễ thế này, chú để Tống Tiêu ở lại nhà con được không," Không đợi Tống Tiêu kịp mở miệng, Ngu Đường đã nói, "Được rồi, cảm ơn chú!"

Ngu Đường mặt không hề đổi sắc mà ngắt di động, đối mặt với vẻ chết lặng của Tống Tiêu.

Tống Tiêu giật giật khoé miệng: "... Tạ chủ long ân."

Ba Ngu Đường xuất ngoại tham dự hội nghị, tối nay sẽ không về nhà, vậu nên lúc trên bàn ăn cũng không cần quá ý tứ, bầu không khí rất là hoà hợp.

Thịt bò chín rất vừa vặn, Ngu Đường, Tống Tiêu và Độc Cô Ám mỗi người một phần, chỉ có Ngu Miêu là bị bắt ăn cá nướng.

https://thuviensach.vn

"Mẹ, con cũng muốn ăn thịt bò." Ngu Miêu hai mắt thèm thuồng nhìn ba phần beefsteak của mấy anh trai.

"Con đang tới tuổi thay răng, không thể ăn đồ cứng được." Mẹ Ngu trừng mắt nhìn cô bé, bảo bé ngoan ngoãn ăn phần của mình đi.

Ngu Đường chậm rãi cắt một khối thịt ở chỗ non mềm nhất trong dĩa, làm như không có việc gì mà bỏ vào chén Ngu Miêu, trong khi đó ánh mắt từ đầu tới cuối đều chỉ dừng lại trên dĩa của mình, mẹ Ngu thì đang cúi đầu ăn cơm, căn bản không hề phát hiện.

Ngu Miêu hết sức phối hợp một hơi nhét hết thịt vào miệng, thoã mãn nhai ngấu nghiến, hai má chứa đầy đồ ăn, phồng phồng lên, nhìn hệt như con sóc con.

Tống Tiêu nhìn vẻ mặt bình tĩnh không thẹn với lòng của hắn, cúi đầu nhịn cười.

...

Tối đến quản gia chuẩn bị đi dọn phòng khách cho Tống Tiêu, nhưng bị Ngu Đường ngăn lại: "Không cần phòng khách, cậu ấy ngủ với con."

"Được rồi, nhưng không được chơi muộn quá đâu đấy." Mẹ Ngu hiểu rõ gật đầu đồng ý, trẻ con mà, đứa nào mà chẳng muốn ngủ cùng bạn mình, như vậy buổi tối còn có thể tiếp tục chơi đùa.

Tống Tiêu vẻ mặt đau khổ bị hoàng thượng tóm lấy, lôi đi, thái hậu căn bản không biết gì hết, không biết a!

...

Từ chối lời đề nghị "tắm chung" của hoàng thượng, Tống Tiêu tắm rửa sạch sẽ từ phòng tắm đi ra, thay áo ngủ của ngu Đường. Ngu Đường so với

https://thuviensach.vn

Tống Tiêu cao hơn một chút, tay dài chân dài, áo ngủ đương nhiên là cũng dài hơn cả khúc, chỉ có thể săn ống tay ống quần lên thôi. Khổ nỗi áo ngủ làm bằng tơ lụa trơn mềm, sắn lên chẳng mấy chốc lại bị rơi xuống.

Đang lúc cùng áo ngủ phân cao thấp đi ra, nhìn thấy Ngu Đường đang ngâm mình trong bồn mát-xa lớn, nhất thời ngây ngẩn cả người.

Bồn tắm mát-xa thuỷ lực, bọt nước lăn tăn xô vào cơ thể như những ngọn sóng nhỏ, bọt nước trong suốt bì bõm trước ngực hoàng đế bệ hạ, giội rửa cơ bắp săn chắc, gọt nước theo đường nét duyên dáng của chiếc cằm trượt xuống, chạy theo hầu kết rồi dọc xuống xương quai xanh khiêu gợi...

Cảm giác có người nhìn hắn, Ngu Dường chậm rãi mở mắt ra, liền thấy hoàng hậu nhà nhìn nhanh chóng quay lưng lại, xoay người "lạch bạch lạch bạch" chạy đi ra, nhưng do áo ngủ quá dài, lúc chạy đến bên giường không cẩn vấp chân một cái, té lộn cù mèo, đầu cắm phập vào gối.

Ngu Đường không khỏi bật cười, đứng dậy lau khô thân thể, khoác áo choàng tắm rồi đi lại giường.

"Áo ngủ của cậu đâu?" Tống Tiêu trừng lớn ánh mắt, nhìn Ngu Đường cởi áo tắm, cả người trần như nhộng mà tiến vào ổ chăn.

"Không phải đang ở trên người cậu sao?" Ngu Đường vươn tay, sờ áo ngủ chất liệu tơ lụa trên người Tống Tiêu, vừa trơn lại vừa mềm.

Tống Tiêu dịch dịch ra xa, tức giận trừng hắn: "Chẳng lẽ cậu chỉ có một bộ này thôi sao?"

"Cũng không phải," Ngu Đường cũng dịch dịch theo, cọ đến bên người Tống Tiêu, cánh tay dọc theo thắt lưng mềm mại một đường sờ lên trên, "Nhưng tớ chỉ thích bộ này."

https://thuviensach.vn

"A." Tống Tiêu bị sờ đến ngứa ngáy cả người, nhịn không được hừ nhẹ một tiếng.

Tay Ngu Đường lập tức đình chỉ, hầu kết trượt lên trượt xuống một cái, chống người bật dậy, chậm rãi đến gần: "Quân Trúc..."

"Hửm?" Tống Tiêu giương mắt, còn chưa đợi y hỏi cái gì, đôi môi nóng rực đã rơi vào bên gáy của y, thân thể mẫn cảm chịu không nổi mà run rẩy một trận, đưa tay chặn vai người bên trên, "Đừng..."

Người bên trên lại không nghe y, ngón tay thon dài linh hoạt lần theo khe hở áo ngủ rộng lớn chui vào trong.

"Ư..." Không biết đã chạm tới nơi nào, Tống Tiêu đột nhiên phát ra một tiếng giọng mũi ngọt lự, ngay lập tức, hô hấp Ngu Đường càng trở dồn dập.

"A, không, không được..." Tống Tiêu nỗ lực đẩy hắn ra, nhưng bây giờ lại không hề dễ dàng như lúc trong trường học, cánh tay ôm Tống Tiêu trái lại càng tăng thêm lực đạo.

"Ở đây không phải trường học." Ngu Đường khàn giọng nói, tay đã lần đến vị trí đàn hồi cực tốt nào đó.

"Không ở trường học cũng phải nghiêm khắc tuân thủ nội quy nhà trường!" Tống Tiêu một mặt nghiêm túc đem cánh tay hoàng thượng từ trong quần Pyjamas của mình lôi ra, nhưng vẫn thấy bản thân mình vừa chịu thiệt, thế là liền nhân cơ hội thò tay qua bóp mông hắn một cái.

Ngu Đường vốn đã lạnh mặt xuống, ở trường nói muốn tuân thủ nội quy trường học không cho chạm, bây giờ ở đây không phải trường học, rõ ràng là đang kiếm cớ qua loa hắn, đang muốn nổi nóng, đột nhiên phát hiện bàn tay không thành thật của tên kia, nhất thời bị tức đến bật cười.

[Heo: Khổ thân anh, trộm gà không được còn bị mất thêm nắm gạo =.=]

https://thuviensach.vn

Bầu không khí kiều diễm bị phá hỏng hầu như không còn, Ngu Đường buông tay nằm xuống, kéo Tống Tiêu vào trong lồng ngực, hít sâu một hơi.

Thân thể Tống Tiêu cứng đờ, một lúc lâu thấy Ngu Đường không có ý muốn thả ra, liền uốn éo thân thể chui khỏi khuỷu tay hắn, nằm thẳng đầu bên kia giường, trừng mắt đối diện Ngu Đường.

Cái giường này rất lớn, so với long sàng trước đây hai người họ ngủ cũng không kém là bao, không cần phải chen chúc trên cái giường nhỏ như trong trường học.

Ngu Đường lẳng lặng nhìn hoàng hậu nhà mình lăn qua lăn lại một bên, một đầu tóc ngắn đều bị y lăn đến vểnh hết cả mà cũng không biết, nằm bên đó nhưng cũng không quên dùng ánh mắt giằng co với hắn, y hệt con thỏ nhỏ đang bảo vệ thức ăn của mình: "Cậu..."

Lời chưa kịp ra khỏi miệng, đã nuốt trở vào, quân vương sát phạt quả quyết cũng có lúc ngập ngừng, mặt quay về phía hoàng hậu nhà mình, rốt cuộc vẫn không biết nên diễn đạt như thế nào. Ngu Đường thở dài, giơ tay lên không trung vẫy vẫy hai cái, đèn phòng cảm ứng tắt ngúm.

Trong phòng lâm vào một mảnh tăm tối, Tống Tiêu nghe Ngu Đường nhẹ giọng nói một câu "Ngủ đi", rồi không nói thêm gì nữa.

Trong phòng yên tĩnh, không lâu sau đã truyền đến tiếng hít thở đều đều, Tống Tiêu nương theo ánh trăng liếc nhìn, thấy hoàng thượng đang ngủ, bèn lặng lẽ dịch vào người hắn, nhìn chằm chằm hàng mi dài rợp bóng một lúc lâu, há miệng ngáp một cái, cuối cùng cũng chìm vào giấc ngủ.

Chờ Tống Tiêu ngủ say, Ngu Đường đưa tay, ôm người vào lòng, hôn khẽ lên trán đối phương, gác cằm lên đỉnh đầu mềm mềm, thoả mãn khép mi lại.

https://thuviensach.vn

Sáng ngày hôm sau, Tống Tiêu phát hiện mình đang ngủ trong lòng hoàng thượng. Dựa theo những gì mà hoàng thượng nói, là chính y nửa đêm tự nhiên lăn vào lòng người ta, Tống Tiêu lúc đầu không tin, nhưng ngẫm lại hành động lặng lẽ di chuyển trước lúc ngủ của mình, tự nhiên có chút chột dạ, thế là không dám nhiều lời nữa.

Nói là đến nhà bạn làm bài tập, vậy mà hai người một chữ cũng chưa đụng tới, ăn điểm tâm xong lập tức chạy đi đánh tenis, chuyện khó chịu liên quan tới tối qua, hai người đều không nhắc lại. Đang chơi vui vẻ, quản gia thông báo có khách đến nhà, phu nhân gọi Đại thiếu gia đến phòng khách chào hỏi.

Ngu Đường cau mày: "Ai?"

"Là Tam tiểu thư và Trình phu nhân Trình gia." Quản gia mỉm cười nói, đây là vị khách tối hôm qua đã hẹn trước, ông nhớ hình như đã nói với thiếu gia một lần rồi thì phải.

Ngu Đường gật đầu, xoay người tiếp tục phát bóng cho Tống Tiêu, hoàn toàn không có ý muốn đi cùng quản gia.

Quản gia: "..."

"Ngu Đường!" Giọng nói nữ sinh từ đằng sau truyền tới, Ngu Đường quay đầu lại nhìn, Trình Hân Nhiên mặc chiếc váy trắng liền thân đang đứng ngoài sân bóng.

Trình Hân Nhiên chính là Lễ bộ Thượng thư đương nhiệm của hội học sinh trường Thánh Mông, cũng chính là cái gọi là trưởng ban ban văn nghệ, học lớp mười một, Trình gia cũng là một đại thế gia, có chút giao tình với Ngu gia, mẹ Trình Hân Nhiên và mẹ Ngu Đường quen nhau, cho nên Trình phu nhân thường hay đến nhà làm khách, thỉnh thoảng cũng sẽ mang cô ta theo cùng.

https://thuviensach.vn

Tống Tiêu đương nhiên nhận ra Trình Hân Nhiên, ngày họp hội học sinh lần đầu tiên đã cướp chỗ ngồi của y.

"Đường Đường, sao còn chưa đến chào hỏi bác Trình!" Mẹ Ngu và mẹ Trình Hân Nhiên cùng đi tới, vẫy tay với Ngu Đường.

Ngu Đường không tình nguyện ném vợt đánh bóng, lôi kéo Tống Tiêu lại đó.

"Đây là?" Trình phu nhân quan sát Tống Tiêu trên dưới một lượt, thấy Tống Tiêu lớn lên đẹp trai trắng trẻo, khi chất thanh quý, vừa nhìn đã biết xuất thân không thấp rồi, thế nhưng theo như trí nhớ của bà, những thiếu gia giới thượng lưu ở thành phố A hình như không có người này thì phải.

"Cậu ta chính là Tống Tiêu, là con trai chủ công ty giải trí Tinh Hải." Trình Hân nhiên nhỏ giọng giải thích cho mẹ mình.

"Chẳng trách..." Trình phu nhân thấu hiểu gật đầu, tin tức lá cải liên quan đến Tống Tử Thành bà cũng từng nghe người ta nói. Loại công ty giải trí này, chưa đủ leo lên được hàng gia tộc, cùng lắm chỉ là nhà giàu mới nổi, không được tính là người giới thượng lưu.

Tống Tiêu đương nhiên phát hiện ánh mắt soi mói và không thích thoáng qua của vị phu nhân kia, có điều cũng không không thèm để ý, nhưng Ngu Đường thì lưu ý, vẻ mặt nháy mắt lạnh xuống, lúc mẹ Ngu bảo hắn chơi cũng Trình Hân Nhiên, không nói một lời lôi kéo Tống Tiêu đi chơi bóng rổ.

=========

Tiểu kịch trường:

Thái Hậu: "Hiếm thấy anh con quen được bạn tốt như vậy."

https://thuviensach.vn

Đệ Đệ: ヽ(ヾ _ ゝ)ノ

Thái Hậu: "Tình cảm hai đứa nó thật là tốt, còn ngủ chung giường nữa chứ."

Đệ Đệ: (￣_￣)

Thái Hậu: "Cái thằng bé này, làm gì mà mắt trợn trắng lên như vậy?"

Đệ Đệ: (huhu, ngươi sẽ hối hận cho mà coi)

https://thuviensach.vn

HOÀNG THƯỢNG ĐỪNG NGHỊCH

Lục Dã Thiên Hạc
www.dtv-ebook.com

Chương 37: Biệt Nữu.

Edit + Beta: Như Heo.

Chương 37: Biệt nữu.

Chơi bóng rổ là trò chơi của bọn con trai, hơn nữa Trình Hân Nhiên còn mặc váy ngắn, hành động bỏ đi này rõ ràng là có ý không muốn cho cô ta chơi cùng.

Nụ cười trên mặt Trình Hân Nhiên nháy mắt cứng đờ, mặt Trình phu nhân cũng có chút khó kiềm nén.

"Cái thằng bé này..." Mẹ Ngu tránh mắng nửa câu, cuối cùng đành thôi, "Đi thôi, chúng ta đến phòng trà, hôm qua tôi vừa được tặng một bộ trà cụ không tồi."

Trình phu nhân cười đáp, liếc mắt ra hiệu với con gái bà, quay người đi cùng Ngu phu nhân.

Trình gia tuy rằng không kém, nhưng gia tộc lớn trong thành phố A này có tới ba nhà, mà gia đình bà ta chỉ là một trong số đó, so với Ngu gia nắm giữ một nửa thế lực Hoa quốc thì thật sự là chẳng thấm vào đâu.

Trình Hân Nhiên suy nghĩ một chút, rốt cuộc vẫn theo chân Ngu Đường.

Biệt thự Ngu gia này trên cơ bản cái gì cũng có, sân quần vợt, sân bóng rổ, chung quanh bãi cỏ còn có sân golf mini.

https://thuviensach.vn

Tống Tiêu chưa từng chơi bóng rổ, Ngu Đường trước tiên dạy y cách chuyền bóng.

"Không ngờ thời buổi này rồi còn có con trai không biết chơi bóng rổ." Trình Hân Nhiên đi tới, thấy Tống Tiêu đang vụng về chuyền bóng, nhịn không được bật cười. Trong suy nghĩ của cô ta, Tống Tiêu chẳng qua chỉ là một tên tuỳ tùng nhỏ bé của Ngu Đương mà thôi, một chút tâm nhãn cũng không có. Bình thường những tên nhà giàu mới nổi nhìn thấy cô ta chạy theo nịnh bợ còn không kịp. Chỉ có tên này là không giống ai, lần trước giành chỗ với cô ta, lần này nhìn thấy cô ta ngay cả bắt chuyện cũng không thèm bắt!

"Cổ tay dùng sức, cánh tay thả lỏng ra." Ngu Đường đang tràn đầy hứng khởi giảng giải từng động tác cho Tống Tiêu, bị Trình Hân Nhiên quấy rầy rất mất hứng, ngẩng đầu lên nhìn cô ta.

Trình Hân nhiên Thấy Ngu Đường nhìn sang, lập tức lộ ra khuôn mặt tươi cười: "Tớ cũn muốn chơi cùng các cậu."

Trình Hân Nhiên lúc học lớp năm lần đầu tiên gặp được Ngu Đường, khi đó Đại thiếu gia Ngu gia vừa khỏi bệnh, cả nhà mở tiệc rượu ăn mừng. Khi đó, Ngu Đường chỉ mới mười tuổi mặc một thân âu phục, đeo chiếc nơ nhỏ tinh xảo, hệt như tiểu vương tử bước ra từ truyện cổ tích, chính là hình mẫu trong mơ của các bé gái lúc bấy giờ.

Sau này khi lên cấp hai, cấp ba, tất cả nam sinh được mọi người khen đẹp trai tuấn tú đều bị Trình Hân Nhiên đem ra so sánh môt lượt với Ngu Đường, nhưng cho tới nay vẫn chưa thấy ai hơn được hắn cả. Trình Hân Nhiên vẫn luôn tự xưng mình là chị thanh mai trúc mã với Ngu Đường, nhờ vậy mà thu nạp được một nhóm nữ sinh yêu thích Ngu Đường làm tuỳ tùng cho mình.

https://thuviensach.vn

Ngu Đường một tay nâng bóng lên: "Tiếp." Bóng rổ mang theo bụi bặm và mồ hôi bay về hướng Trình Hân Nhiên, lực đạo rất lớn, móng tay thuỷ tinh kia của Trình Hân Nhiên không tài nào đỡ nổi, trái banh "oành" một tiếng đập trúng váy trên người, trên chiếc váy màu trắng lập tức xuất hiện một vết bẩn hình tròn.

...

"Hân Nhiên thực sự là nữ đại mười tám biến(*), càng lớn càng xinh đẹp." Mẹ Ngu khách khí khích lệ nói, giơ tay châm thêm trà cho đối phương.

(*): Con gái mười tám trổ mã xinh đẹp giống như biến thành một người khác.

"Chỗ nào chứ, chỉ là một phong nha đầu, vẫn là Đường Đường hiểu chuyện, nghe nói đã bắt đầu phụ giúp quản lý xí nghiệp rồi," Trình phu nhân cười tiếp nhận cốc trà, cúi đầu liếc mắt nhìn, nhất thời bị hấp dẫn ánh mắt, "Đồ sứ này hoa văn gì cũng không có, không ngờ lại đẹp như vậy."

Mẹ Ngu vốn là không muốn nhiều lời về việc xí nghiệp gia tộc, thấy bà ta chuyển đề tài, liền thuận thế nói sang chuyện khác: "Đúng vậy, lúc trước tôi cũng từng thấy bộ đồ sứ này, nghĩ nó không có hoa văn rất đơn điệu, không ngờ khi dùng lại có thể đẹp mắt như vậy."

Đồ sứ này là cái ngày hôm qua Tống Tiêu đưa tới.

"Người tặng đồ cũng thật là có phẩm vị." Trình phu nhân cũng khen ngợi. Đang nói, Trình Hân Nhiên đột nhiên chạy vào, sắc mặt không thể xem là tốt được.

"Làm sao vậy?" Mẹ Trình nhìn dáng vẻ như vậy của Trình Hân Nhiên, không khỏi cau mày.

https://thuviensach.vn

"Váy dơ rồi." Trình Hân Nhiên cắn môi, đây là thiết kế mới nhất của Chanel cô ta vừa mới mua, lần đầu tiên mặc.

Mẹ Ngu vừa nhìn dấu vết quả bóng trên váy liền biết chuyện gì xảy ra.

"Đường Đường thật là không hiểu chuyện, chơi bóng cũng không chịu chú ý xung quanh, không làm con bị thương chứ?" Nói rồi kéo Trình Hân Nhiên đứng dậy, "Đi, theo dì lên lầu thay quần áo."

Mẹ Ngu bởi vì vừa mới sinh xong chưa được nửa năm, vóc dáng có hơi nảy nở, trước kia dáng người của bà rất đẹp, trong tủ rất nhiều váy áo đều là hàng hiệu đắt tiền. Mở phòng để áo ra, để Trình Hân Nhiên tuỳ ý chọn một bộ.

...

Ngu Đường và Tống Tiêu đánh bóng hai tiếng đồng hồ, chơi ra một thân mồ hôi, đành phải lên lầu tắm rửa sạch sẽ, thay đồ mới rồi xuống dưới lầu.

"Đem hai ly nước chanh lại đây." Ngu Đường kéo Tống Tiêu lại chỗ chiếc xích đu trong sân ngồi xuống, ra hiệu bảo cô hầu gái bên cạnh.

Cái xích đu này là một đôi, chính giữa là một tấm gỗ ngăn đôi, hai bên là hai chỗ ngồi giống nhau. Ngu Đường cùng Tống Tiêu chen chúc cùng một chỗ, thả lỏng tay chân, tựa vào nhau ngồi hóng gió. Tống Tiêu ôm ly nước chanh bự, uống ừng ực hơn nửa ly, thở phào một hơi.

Ngu Đường lặng lẽ thò tay từ đằng sau ra, chuẩn bị ôm Tống Tiêu vào trong ngực, nhưng mới vừa đụng tới lớp quần áo...

"Cho tôi một chén nữa." Trình Hân Nhiên mới vừa thay váy xong vừa vặn lại đây, cũng bảo cô hầu gái đi lấy một ly, sau đó thoải mái ngồi xuống đối diện hai người.

https://thuviensach.vn

Cánh tay duỗi ra, ngón tay cuộn tròn lại, chậm rãi nắm thành quyền, trong mắt Ngu Đường bắt đầu nổi lên sát ý.

Tống Tiêu ngáp một cái, thân thể này bởi vì lúc trước bệnh tật, ít khi vận động cho nên vô cùng yếu ớt, chơi bóng một hồi đã mệt đến mức không muốn cử động. Tống Tiêu cảm thấy cổ mình không thể chống đỡ được cái đầu nặng tri hj như vậy. Cảm giác hoàng thượng đang ở bên cạnh, liền lười biếng ngã qua, trộm gác đầu lên bả vai hắn.

Tóc nhung mềm mại lay động trên cổ ngưa ngứa, đồng thời cảm nhận được bả vai nặng xuống. Ngu Đường sửng sốt một lúc, chỉ cảm thấy cảm giác ngứa ngáy trên cổ một đường lan xuống tận tim, sát ý trong mắt lập tức tan biến không còn một mảnh.

Nữ hầu cầm bình pha lê đi lại, rót cho Trình Hân Nhiên một ly, cũng châm đầy ly nước sắp cạn của Tống Tiêu.

"Diễn đàn Thánh Mông đang cần thêm nguồn tài trợ, cậu có hứng thú gia nhập hay không?" Trình Hân Nhiên khép hai chân lại, đặt chênh chếch, tư thế ngồi tiêu chuẩn mà ưu nhã, phối hợp bộ váy ôm hông màu xanh ngọc có chút thành thục, thoạt nhìn rất giống như đang bàn chuyện làm ăn trọng đại gì đó.

Hiện tại Thánh Mông vẫn chưa có trang mạng truyền thông chính thức, diễn đàn tư nhân này liền trở thành nơi duy nhất có thể trao đổi giữa các học sinh. Đây là do năm ngoái Trình Hân Nhiên và hai chị em tốt hùn vốn mở ra, bây giờ sắp đến kỳ thêm phí, bọn họ không để ý chút tiền này, mà là nếu như có Ngu Đường gia nhập, sẽ làm bọn họ nở mày nở mặt.

"Website chính thức tháng sau là dựng xong, Công bộ cũng đã bắt tay vào làm." Ngu Đường nói xong, lặng lẽ dùng cằm cọ cọ cái đầu xù trên vai mình một cái.

https://thuviensach.vn

Trình Hân Nhiên thấy Ngu Đường không có hứng thú cũng không tiếp tục kiên trì nữa, liếc mắt nhìn Tống Tiêu đang sắp ngủ gật tới nơi, nhíu mày, bưng nước chanh lên dùng ống hút khuấy khuấy: "Hôm qua anh họ tớ gọi cậu ra ngoài chơi, sao cậu lại không đi?"

Rõ ràng là có cuộc tụ họp của các thiếu gia thượng lưu lại không đi, lại ở đây chơi bóng cùng tên nhà giàu mới nổi này, chẳng giúp ích gì cho việc giao thiệp sau này của hắn cả.

Ngu Đường không để ý tới cô ta, lôi ống hút khỏi ly nước chanh mình vừa hút hết, kê vào ly của Tống Tiêu, trộm uống mấy ngụm.

[Heo: Thấy thương ghê :3]

Tiểu công chúa Ngu Miêu thức dậy muộn, nhà bếp đã chuẩn bị phần điểm tâm riêng cho cô bé, ăn điểm tâm xong, trước hết đi phòng em bé nhìn em trai, em trai vẫn còn đang ngủ vù vù. Tiểu công chúa vươn ngón tay, chọc hai má đầy thịt của bé con: "Em trai lớn nhanh lên một chút nha, anh hai có "chị dâu" rồi, không thèm chơi với chị nữa."

"Oáp..." Bạn nhỏ Ngu Lân bị chọc tỉnh, há mồm ngáp, liếc nhìn Ngu Miêu đang đứng lên giường một cái, chẹp chẹp miệng.

"Chị nói cho em biết nha, tối hôm qua anh hai với chị dâu cùng ngủ trong một căn phòng đó!" Ngu Miêu nằm úp sấp đến bên lỗ tai em bé nhỏ, hạ giọng nói, bé vốn cho rằng "Tẩu Tử" là tên của anh trai kia, thế nhưng ngày hôm qua mẹ bé rõ ràng gọi y là "Tống Tiêu", vị vậy bé liền đi hỏi mẹ "Tẩu Tử" là cái gì.

Ngu Lân trợn tròn hai mắt, lông mày nho nho dựng đứng lên, dần dần nhăn thành một cái rãnh.

"Mẹ nói, chị dâu là người có thể sinh cháu nhỏ cho chúng ta, em trai, em lớn nhanh nhanh một chút nha, nói không chừng hai ngày nữa là có cháu

https://thuviensach.vn

nhỏ giành sữa với em đó." Ngu Miêu vẻ mặt thành thật nhắc nhở em trai, kỳ thực là bé muốn cho em trai nhanh chóng lớn lên, vậy là có thể cùng bé chơi đùa rồi.

Ngu Lân lườm mắt một cái, quay đầu sang một bên ngủ tiếp.

Ngu Miêu bĩu môi, em trai chơi thật không vui, nghe nói có cháu nhỏ vậy mà không bị doạ khóc! Đành xoay người lạch bạch chạy xuống lầu, tìm được Độc Cô Ám đang luyện công ở hậu viện: "Anh Tiểu Ám, chơi đu quay với em đi."

Chơi đu quay phải có người ở phía sau đẩy, nhà này chỉ có mỗi Độc Cô Ám là nắm giữ lực đạo tốt nhất. Độc Cô Ám vỗ tay thu công, cùng tiểu công chúa đi về hướng tiền viện.

Vốn là muốn chơi chiếc đu quay dây dài kia, Ngu Miêu một đường chạy tới, đột nhiên phát hiện "Mẹ" cũng đang ngồi trên xích đu. Bộ váy màu xanh ngọc này Ngu Miêu từng thấy mẹ mình mặc, liếc mắt nhìn sang một cái bèn tưởng là mẹ Ngu, liền lén lút chạy lại đó.

...

"Đây là thư tình nữ sinh lớp tớ nhờ tớ đưa cho cậu, cậu bây giờ thật đúng là được hoang nghênh," Trình Hân Nhiên móc trong túi xách ra một xấp thư tay màu hồng nhạt, nhấp một ngụm nước chanh: "Cậu có nhớ lúc chúng ta còn bé hay không, mẹ cậu còn nói cho chúng ta đính hôn từ bé nữa đấy!"

Lời còn chưa dứt, cái xích đu ghế dựa đột nhiên bị người dùng lực đẩy mạnh một cái, nước chanh trong tay nhất thời bị đổ ra, tạt ướt cả người Trình Hân Nhiên.

Đính hôn từ bé? Tống Tiêu đã sớm ngủ nghe một câu như thế đột nhiên mở mắt ra, lập tức trông thấy chiếc váy ướt đẫm của Trình Hân Nhiên, phác

https://thuviensach.vn

hoạt ra thân hình uyển chuyển thiếu nữ, tiểu công chúa một bên ngoác to miệng.

Ngu Đường lập tức đứng dậy, cởi áo khoác trên người che lên cho cô ta.

Trình Hân Nhiên vốn muốn nổi nóng, thấy Ngu Đường ga lăng như vậy, lời vừa đến bên miệng lại quên mất, cười nói cảm ơn với hắn.

Ngu Đường ra hiệu nữ hầu dẫn Trình Hân Nhiên đi thay quần áo.

Tống Tiêu mím mím môi, nhìn theo hướng Trình Hân Nhiên vừa đi, lúc nãy bởi vì vừa tắm xong hơi lạnh, Ngu Đường có mặc một chiếc áo khoác mỏng, bây giờ áo khoác kia lại đang khoác trên người cô gái khác.

"Nhìn cái gì vậy!" Hai mắt đột nhiên bị bàn tay che kín, cường ngạnh kéo Tống Tiêu ngửa về đằng sau.

"Làm sao vậy?" Tống Tiêu mở cái tay kia ra.

"Phi lễ chớ nhìn, khí khái quân tử của ngươi đâu rồi?" Hoàng đế bệ hạ rất tức tối, vừa rồi Trình Hân Nhiên bị tạt ướt đồ, hắn đã nhanh chóng lấy đồ che lại, không ngờ người ta đã đi xa rồi mà Tống Tiêu vẫn còn "lưu luyến" nhìn theo! Quả thực là không tuân thủ phu đạo!

Tống Tiêu chớp mắt mấy cái, không nhịn được bật cười.

Tối đến, Ngu Đường đưa Tống Tiêu đến dưới trước cửa nhà, lẳng lặng nhìn y đi vào hướng tiểu khu.

Chuyện tối hôm qua, nói không để ý chính là giả. Hắn một đời trước tuy đã chiếm được Tống Tiêu, nhưng chỉ có hắn hiểu rõ nhất, giữa bọn họ luôn luôn tồn tại vấn đề. Đời này Tống Tiêu rõ ràng ỷ lại vào hắn hơn trước đây, điều này làm cho hắn mừng rỡ không thôi, cho rằng có thể nhờ vào đó mà

https://thuviensach.vn

chân chính có được tâm Tống Tiêu, nhưng bây giờ xem ra, hình như còn không bằng kiếp trước nữa là...

Bên trong tròng mắt đen kịt, tràn ngập màu đỏ tươi cố chấp, tay cắm ở trong túi, chậm rãi siết chặt.

Tống Tiêu đi tới cửa lớn, có chút không nỡ mà quay đầu lại nhìn, hoàng đế bệ hạ cô cộc đứng dưới ánh đèn đường, dáng vẻ gục đầu xuống trông thật cô đơn, nhịn không được bèn vòng trở lại.

Nghiêng đầu nhìn dáng vẻ hình như không được vui của hoàng thượng, Tống Tiêu mím mím môi: "Qua đêm ở nhà người khác, không thích hợp làm chuyện hành phòng(*)."

(*): XXOO á.

"Hử?" Ngu Đường ngơ ngác ngẩng đầu lên, bởi vì tâm tình biến hoá quá nhanh, dẫn đến biểu cảm trên mặt còn chưa theo kịp, thoạt nhìn chính là bộ mặt vờ ngớ ngẩn không thay đổi.

Tống Tiêu nhìn dáng vẻ này của hắn, không khỏi cong cong mắt, ngủ lại nhà bạn bè mà làm chuyện vợ chồng là rất không phải phép, vả lại còn được không may mắn, vốn cứ tưởng hoàng thượng cũng biết quy củ này, ai ngờ người này lại thù dai cả ngày, trên đường trở về lại bắt đầu giận dỗi.

Nhìn chung quanh một cái, bốn bề vắng lặng, Tống Tiêu cong ánh mắt, chậm rãi đến gần, hôn lên khuôn mặt anh tuấn kia một cái, xoay người chạy đi.

https://thuviensach.vn

HOÀNG THƯỢNG ĐỪNG NGHỊCH

Lục Dã Thiên Hạc
www.dtv-ebook.com

Chương 38: Tham Quan.

Edit + Beta: Như Heo.

Chương 38: Tham quan.

Ngu Đường ngơ ngác đứng ngay tại chỗ, cả người đều bối rối, trơ mắt mà nhìn Tống Tiêu chạy vào tiểu khu, bấy giờ mới nhớ tới việc đuổi theo, nhưng Tống Tiêu đã chạy đi mất dạng.

Chậm rãi giơ tay, sờ nơi vừa bị hôn, nơi đó còn mang theo một chút xúc cảm ướt át mềm mại, Ngu Đường chớp mắt mấy cái, ngữ điệu bình tĩnh mà hỏi Độc Cô Ám ẩn thân trong bóng tối: "Ám Nhất, vừa rồi ngươi có thấy không?"

"Bẩm hoàng thượng, thấy được." Độc Cô Ám ngoan ngoãn mà đáp.

"Ngươi thấy cái gì?" Ngu Đường mâu sắc thâm trầm, quay đầu nhìn hắn.

"Thuộc hạ..." Độc Cô Ám cúi đầu, không biết là có nên nói hay không nên nói đây. Ám vệ biết tất cả mọi chuyện, đối với người ngoài dù có chết cũng không được khai ra, nhưng khi chủ nhân hỏi, thì phải thành thật trả lời. Nhưng mà các chi tiết nhỏ như việc hoàng thượng lâm hạnh hoàng hậu, hoàng thượng hỏi tới, thì phải kiên quyết biểu thị cái gì mình cũng không biết.

"Ngươi thấy, hoàng hậu chủ động hôn trẫm, có đúng hay không?" Ngu Đườn chắp tay đứng dưới ánh đèn đường, thần sắc nghiêm túc, dáng vẻ bễ

https://thuviensach.vn

nghễ thiên hạ, quay người chậm rãi rời đi, "Trẫm muốn đi dạo một lát, các ngươi theo trẫm."

Độc Cô Ám dặn dò tài xế lái xe chầm chậm, còn hắn thì bảo trì khoảng cách năm bước chân với hoàng thượng, ẩn núp trong bóng cây, trơ mắt mà nhìn hoàng thượng càng chạy càng nhanh.

Ven đường có tên ăn mày đang ngồi nghỉ ngơi, Ngu Đường móc ra vài tờ tiền ném cho hắn; trên đường gặp người già đang băng qua đường, Ngu Đường đi tới nắm tay người ta dắt qua; trên lề đường có tên đàn ông say rượu đang đánh vợ, Ngu Đường một cước quật ngã hắn.

Dọc theo đường đi nhận được rất nhiều lời cảm ơn, hoàng đế bệ hạ mỉm cười trả lời một câu "Không có gì."

Tài xế lái xe tốc độ còn chậm hơn rùa bò nhịn không được tăng tốc chạy tới, hỏi Độc Cô Ám ngoài cửa sổ: "Đại thiếu gia bị làm sao vậy? Gần đây nhà trường có giao bài tập rèn luyện "Tinh thần Lôi Phong"(*) à?"

(*): Lôi Phong là một tấm gương người tốt việc tốt rất nổi tiếng bên Tàu.

Độc Cô Ám: "..."

Xa xa thấy một thanh niên trẻ tuổi gầy gò, chạy chầm chậm hướng về chiếc siêu xe va vào, Ngu Đường kéo cậu ta ra, nói một câu: "Không cần cảm ơn, hôm nay trẫm cao hứng."

Người trẻ tuổi bị dìu co giật khoé miệng, nhìn chiếc xe sang trọng kia lăn bánh rời đi, đẩy Ngu Đường ra: "Mày cao hứng cái trứng á, không thấy ông bị người ta đụng sao?"

Ngu Đường: "...Ám Nhất."

https://thuviensach.vn

"Có!" Ám vệ trung thành lập tức hiện thân, chỉ vài ba chiêu đã đem tên thanh niên bị đụng ấn trên mặt đất.

...

Sống hai đời, đây là lần đầu tiên Tống Tiêu chủ động hôn hắn!

Khi ở Đại Ngu, Tống Tiêu là một thư sinh nho nhã rụt rè, rất ít khi chủ động làm những động tác thân mật, đến hiện đại, Tống Tiêu lại chủ động nắm tay hắn, chủ động dựa vào vai hắn, bây giờ còn chủ động hôn hắn!

Hoàng đế bệ hạ trên mặt vân đạm phong khinh một đường đi làm chuyện tốt, về đến nhà, ôm em gái nhào đến trước mặt xoay một vòng, sau đó vào nhà đem em trai còn đang ngủ say tung lên cao.

"Oa!" Ngu Lân mở mắt ra, phát hiện mình đang bay trên không trung, sợ đến nỗi oa oa kêu to, sau đó phát hiện thân hình nhỏ bé của mình đang nằm trong tay anh trai, nhất thời sợ quá oà khóc.

...

Sau khi Tống Tiêu về đến nhà, trước tiên là chạy đến bên bồn rửa rửa mặt, nhiệt độ thiêu cháy trên mặt mới được hạ xuống, Tống Tiêu nhìn mình trong gương, thở dài một hơi.

Một đời luân hồi còn có thể nhớ được nhau, Tống Tiêu vô cùng quý trọng cơ hội ông trời ban cho lần này, không muốn lại dẫm vào vết xe đổ đời trước nữa, chỉ muốn đối với hoàng thượng tốt hơn một chút.

Vừa rồi nhìn thấy dáng vẻ ủ rũ cúi đầu của hoàng thượng, Tống Tiêu không kịp nghĩ ngợi đã chạy đến an ủi hắn.

"Tiêu Tiêu, làm sao vậy?" Tống Tử Thành ở trong phòng khách gọi y, vừa rồi thấy con trai đi vào liền chạy thẳng đến nhà vệ sinh, còn tưởng rằng

https://thuviensach.vn

Tống Tiêu đau bụng.

"A, con không sao." Tống Tiêu lắc đầu mấy cái cho ráo nước, đi ra phòng khách.

"Lại đây, ba có chuyện muốn nói với con," Tống Tử Thành vỗ vỗ ghế sô pha, ý bảo Tống Tiêu ngồi xuống, "Ba đã suy nghĩ kỹ rồi, quyết định sẽ không cưới Trác Tinh Tinh nữa." Chuyện lần này thật sự làm hắn ghê tởm chết đi được, bây giờ ngay cả tâm tư đi tìm tình nhân mới cũng không có nữa là.

Tống Tiêu gật đầu: "'Phụ thân' có thể thấy rõ là tốt rồi, tái giá hãy tìm một người môn đăng hộ đối, hiền lương thục đức." Dựa vào hoàn cảnh gia đình bọn họ, quý nữ nhà cao cửa rộng nhất định là không cầu được, nhưng mà tìm một gia đình thương nhân bình thường thì vẫn dư sức, huống hồ xã hội hiện đại cởi mở như vậy, tìm người đã từng kết hôn rồi cũng được, chỉ cần là người tốt.

Tống Tử Thành cũng gật đầu, có điều đối với chuyện tái hôn, tạm thời không có tâm tình suy tính: "Hai tháng kế tiếp ba tương đối bận rộn, cuối tuần có thể sẽ không về được, con có việc gì cứ bảo Tiểu Tư đi làm, hoặc là đến công ty tìm ba."

Sáu tháng cuối năm là thời gian ra mắt ba bộ phim điện ảnh lớn, cũng là thời điểm mấu chốt để công ty kiếm lãi, hắn muốn đích thân giám sát, phong ba bão táp vừa mới qua đi, hiện tại trong công ty lòng người bất ổn, phải có hắn thường xuyên toạ trấn mới được.

...

Bảy ngày nghỉ dài hạn trôi qua rất nhanh, Tống Tiêu đeo túi xách trở về trường học, mở cửa phòng ngủ ra, sửng sốt một chút, lập tức lui ra, nhìn kỹ biển số phòng, là 520 không sai, lại mở cửa ra, dụi dụi mắt.

https://thuviensach.vn

Nội thất phòng ngủ thay đổi hoàn toàn, nguyên bản sàn gạch trơn bóng đổi thành thảm lông dày cộm, hai chiếc giường gỗ chật hẹp đã không thấy bóng dáng, thay vào đó là một chiếc giường đôi kingsize. Nguyên bản bàn nhỏ chân thấp, đổi thành quầy bar mini cao cấp, hai chiếc ghế dựa chân cao, trên nóc quầy bar treo một hàng dài ly thuỷ tinh nhỏ có chân. Bên dưới quầy bar là một chiếc tủ lạnh nhỏ tiện lợi, Ngu Đường đang từ bên trong lấy ra một chai đồ uống, rót vào chiếc cốc thuỷ tinh có thả đá lạnh.

"Đây là..." Tống Tiêu giần giật khoé miệng.

Ngu Đường bưng cốc, uống một hớp nước ngọt, tư thái ung dung tao nhã, giống hệt năm đó thưởng thúc cung đình ngọc tửu vậy: "Hoàng hậu có hài lòng không?"

Hài lòng cái lông a! Tống Tiêu xoa xoa gân xanh trên trán, đi học ở ký túc xá, vệ sinh sạch sẽ là được rồi, bày trí xa hoa như vậy làm gì? Quan trọng hơn nữa là, tại sao trường học lại đồng ý cho hắn đặt giường đôi ở đây!

"Hội học sinh đã bao luôn nhiệm vụ kiểm tra ký túc xá," Ngu Đường thả cốc nước xuống, đem hoàng hậu còn đang ngẩn người kéo qua, tháo cặp sách xuống cho y, "Trẫm cũng hết cách."

Hoàng thượng, ngươi đây là lợi dụng chức quyền! Tống Tiêu hít sâu một hơi, nhìn chiếc giường lớn khoa trương đằng kia, lại nhìn tên "hôn quân Ngu Đường", lời chưa kịp ra khỏi miệng đã nuốt xuống, vô lực rũ bả vai. Thôi đi, hoàng thượng cao hứng là tốt rồi.

Không biết có phải là do nụ hôn trước đó hay không, Tống Tiêu cảm thấy hoàng thượng dường như đã buông lỏng hơn trước rất nhiều.

Tắm xong đi ra, liền thấy hoàng thượng đang khoanh chân dựa vào đầu giường đọc sách, thấy Tống Tiêu đi ra, ngẩng đầu nhìn y, sau đó vỗ vỗ vị trí bên người mình, ra hiệu Tống Tiêu qua đó.

https://thuviensach.vn

Đổi thành giường đôi rồi thì không còn sợ chật nữa, quy định đêm mười lăm trăng tròn thị tẩm đã biến thành hằng đêm thị tẩm, Tống Tiêu rất không tình nguyện leo lên.

Ngu Đường để sách xuống, đem hoàng hậu bị hơi nước nóng hấp cho phấn nộn non mềm ôm qua, kéo tay trái của y kiểm tra. Vết thương bị bỏng hôm trước đã lành lại, da non mọc lên so với làm da xung quanh màu sắc không giống nhau.

"Không sao rồi." Tống Tiêu thu tay về, ném khăn lau tóc qua một bên, chui tuột vào trong chăn.

Ngu Đường mâu sắc tối sầm, quăng cuốn sách thật dày lên tủ đầu giường, cũng tiến vào trong chăn, tóm lấy hoàng hậu đang chuẩn bị lăn qua một bên, ôm vào trong ngực, chôn mặt vào cần cổ còn mang theo hơi nước, dùng mũi cọ cọ mấy cái, tinh tế liếm láp, làm Tống Tiêu nhịn không đươc hừ nhẹ một tiếng.

"Qua đêm ở nhà bằng hữu, tân nương về nhà thăm phụ mẫu, không được hành phòng, nhưng đó là nhà trượng phu ngươi," Động tác Ngu Đường rất ôn nhu, nhưng lời nói ra lại mang theo băng lạnh, "Tối hôm đó ngươi không nói thật."

Tống Tiêu mím môi, không lên tiếng.

"Ngươi hôn trẫm..." Ngu Đường rũ mắt, che đậy cảm xúc dâng tràn trong đáy mắt, "Trẫm buông tha ngươi." Bọn học một đời trước chính là trạng thái như thế này, tựa hồ rất thân mật, nhưng lại không thể hiểu được suy nghĩ của đối phương, như gần như xa, còn hắn, đã sớm nhẫn nại thành thói quen. Chung quy vẫn có điểm không hoà hợp.

Ngu Đường há miệng, cắn lên da thịt mềm mại ngay bên mép mình.

https://thuviensach.vn

"A..." Bả vai truyền đến một trận đau đớn, Tống Tiêu kêu lên một tiếng, theo phản xạ mà giãy dụa, lại bị người ta mạnh mẽ chế trụ.

Ngu Đường trở mình, từ trên cao nhìn xuống Tống Tiêu.

Hai tay Tống Tiêu bị đặt trên gối đầu, trơ mắt mà nhìn hoàng thượng chậm rãi tới gần, môi mỏng hơi lạnh chạm vào đôi môi của y, nhưng lại không thâm nhập, chỉ là chạm vào nhau rất lâu, sau đó chậm rãi tách ra.

Cái hôn này, hàm chứa quá nhiều tang thương.

Xuyên qua thời gian ngàn năm, giang sơn thay đổi, cảnh còn người mất, vốn tưởng rằng đã mất đi tất cả, phải bắt đầu lại từ đầu, lại phát hiện ngươi cũng ở đây, như vậy, ta liền không có mất đi thứ gì. Nhưng mà, tại sao... ngươi còn muốn gạt ta...

Đế vương ẩn nhẫn khắc chế, ở trước mặt người trong lòng mình, cuối cùng cũng không nhịn được lộ ra một mặt yếu ớt.

Tống Tiêu nhìn Ngu Đường đang chống đỡ phía trên, mím môi, mặt từ từ đỏ lên: "Ta... tỉnh lại đã lâu như vậy, nhưng mà thân thể này, vẫn... vẫn còn chưa có mộng tinh."

Bản thân Tống Tiêu cũng có chút e ngại thị tẩm, công thêm thân thể này còn nhỏ, căn bản còn chưa phát dục tốt, sợ thương tổn căn nguyên. Mà những chuyện như vầy, thực sự rất khó mở miệng, Tống Tiêu nguyên bản là một nam nhân hai mươi bảy tuổi thành thục, biến thành một thằng nhóc mười mấy tuổi chưa đủ lông đủ cánh, hơn nữa còn chưa từng làm...

Ngu Đường nhìn hoàng hậu dưới thân cả người đỏ rực như trứng tôm luộc, nhất thời đau lòng, hắn làm sao lại quên mất, hoàng hậu của hắn bây giờ còn là một thiếu niên chưa đầy mười sáu tuổi, thân thể gầy yếu, làm sao sánh được với thân thể đã rèn luyện nhiều năm như hắn.

https://thuviensach.vn

Thả lỏng thân thể nằm xuống, đem hoàng hậu bởi vì ngại ngùng mà đưa lưng về phía hắn ôm vào trong ngực, Ngu Đường cúi đầu, hôn lên vết cắn rướm máu trên bả vai Tống Tiêu: "Là ta không tốt."

Thân thể không phát triển tốt, tự ý động tinh khí sẽ dẫn tới thân thể suy nhược, sau này dù có bồi bổ thế nào cũng không khôi phục lại được như trước, Ngu Đường không dám lấy sức khoẻ của Tống Tiêu ra đùa giỡn, hắn còn muốn cùng hoàng hậu của hắn đầu bạc răng long nữa kia mà, không thể vừa lúc còn trẻ đã làm hỏng thân thể.

Hai người giải bày hiểu lầm, so với trước đây càng thân mật hơn. Ngu Đường thấy tay Tống Tiêu đã khỏi liền yên tâm thoải mái giao bài tập cho y viết.

Đảo mắt đã đến ngày hội giao lưu với trường trung học cơ sở Thánh Mông, hội học sinh điều động toàn bộ thành viên, bận rộn đến nỗi chân không chạm đất.

Ba chiếc xe khách rộng lớn được sơn huy hiệu "S-M" chậm rãi đỗ trước cổng trường trung học phổ thông Thánh Mông, thầy giáo dẫn đoàn giơ cờ vàng dẫn dắt mọi người xuống xe, lập tức có học sinh mang huy hiệu hội học sinh tiến đến thân thiết dẫn đường, hoang nghênh đoàn người đến tham quan.

Phòng giáo vụ thấy hội học sinh có năng lực như thế bèn đem toàn bộ hành trình giao cho Ngu Đường sắp xếp. Người hội học sinh trước tiên đưa mọi người đi gặp lãnh đạo, sau đó giới thiệu với mọi người hành trình ngày hôm nay.

Phó hội trưởng là người dẫn đội, ổn trọng hào phóng mà nói: "Buổi sáng đưa mọi người đi tham quan vườn trường, tham quan lớp học, ký túc xá và thư viện. Buổi trưa mọi người sẽ được thể nghiệm nhà ăn của chúng ta, buổi chiều là tiệc trà, giao lưu cùng các đàn anh đàn chị lớp trên, đồng thời

https://thuviensach.vn

còn có biểu diễn văn nghệ, mọi người có thể tận tình biểu diễn tài hoa của mình."

Thầy giáo dẫn đoàn rất hài lòng với hành trình này, nhóm học sinh cấp hai cũng tràm đầy chờ mong đối với hành trình tham quan vườn trường.

Tống Tranh đi theo đội ngũ, tò mò nhìn xung quanh, nghe nói bốn vị thiếu gia kia ở trường cấp ba này rất nổi danh, không biết có cơ hội gặp được hay không.

Thư viện Thánh Mông so với thư viện đại học còn to hơn, kiến trúc đồ sộ, Hội trưởng đại nhân mặc tây trang đồng phục học sinh màu đen, dáng người cao ngất đứng trên bậc thang trên cùng, theo sau còn có các trưởng ban và Độc Cô Ám trầm mặc.

"Hoan nghên các vị đến với trường trung học phổ thông Thánh Mông." Từ lúc sinh ra đã mang theo quý khí, cộng thêm khuôn mặt anh tuấn vô song, nhìn lại vài lần bảng hiệu trước ngực hắn viết hai chữ "Hội trưởng", một đám học sinh cấp hai nhất thời bị trấn trụ.

"Đẹp, đẹp quá..." Mấy cô gái nhỏ nhịn không được nhỏ giọng kêu lên.

Tống Tranh cũng không kiềm được nhìn thêm vài lần, bất ngờ phát hiện Tống Tiêu cũng đang đứng bên cạnh Hội trưởng.

Nam sinh nếu như có khi chất tốt, mặc âu phục sẽ vô cùng suất khí, Tống Tiêu vốn có khí chất quân tử nhã nhặn, mặc vào tây trang đồng phục Thánh Mông, thoạt nhìn càng thêm tao nhã, anh tuấn phi phàm.

"Hội trưởng đẹp trai quá đi mất." Mấy cô gái nhỏ theo người hội học sinh đi vào tham quan, tụ lại cùng nhau thảo luận.

"Tớ cảm thấy nam sinh bên cạnh hội trưởng kia còn đẹp hơn." Một nữ sinh khác đưa ra ý kiến bất đồng.

https://thuviensach.vn

"Phải phải, nam sinh kia nhìn cũng rất đẹp!" Nữ sinh nói đầu tiên híp mắt nhìn một hồi, đột nhiên trên đầu hiện lên một cái bóng đèn sáng, "Anh ấy chẳng phải là người lúc trước hay sao... cái gì mà, "quả đông", a không phải... là Hoàng tử Pudding!"

Tống Tranh nghe mấy nữ sinh bên cạnh thảo luận, con ngươi chuyển động, vụ bê bối lúc trước đã bị Tống Tử Thành đè xuống, người trong trường cũng không biết cô ta là con gái của Khâu Minh Diễm. Mấy nữ sinh này đều là thiên kiêm phú hào, nếu để mấy nhỏ biết mình quen biết Tống Tiêu, nói không chừng sẽ xem trọng mình, để mắt đến mình.

Nghĩ vậy, đợi đến lúc tham quan ký túc xá, Tống Tranh liền cố ý chen lên đi theo Tống Tiêu nói chuyện: "Tống Tiêu, nhìn thấy tôi sao lại không chào hỏi?"

Phó hội trưởng đang giới thiệu cho mọi người lò đun nước, thấy Tống Tranh đi ra quấy rầy, không vui nhíu mày.

Ngu Đường hơi nheo mắt lại, thầm đánh một cái thủ thế với ám vệ.

==========

Tiểu kịch trường:

(Thời gian quảng cáo)

Chim nhỏ: "Mỗi ngày to một chút, một tháng có thể to lên gấp mấy lần."

Ngư Đường: "Mỗi ngày hôn Một cái, một năm sau có thể trở thành cao thủ hôn môi."

Tiêu Tiêu: "Mỗi ngày đều thị tẩm, đau lưng, nhứt eo, chân chuột rút."

Tiểu Ám: "Mau dùng canh cá bổ thận."

https://thuviensach.vn

Đệ đệ: "Ngươi tốt, mọi người mới có thể tốt T~T..."

[Heo: Việt Nam mình chỉ có hai mùa, đó là "mùa nóng" và mùa "nóng thấy bà nội". Ngồi làm mà ta nói mồ hôi nó cứ "tí ta tí tách" nghe vui tai nàm thao í

https://thuviensach.vn

HOÀNG THƯỢNG ĐỪNG NGHỊCH

Lục Dã Thiên Hạc
www.dtv-ebook.com

Chương 39: Báo Thù.

Edit + Beta: Như Heo.

Chương 39: Báo thù.

Nhóm nữ sinh nhìn Tống Tranh nói chuyện với đàn anh đẹp trai, lập tức bị hấp dẫn chú ý.

Tống Tiêu nhìn Tống Tranh một cái, hơi cau mày, vì lễ nghi quân tử, Tống Tiêu không tiện nhìn chằm chằm vào những nữ sinh ở đây, cho nên bây giờ mới phát hiện ra Tống Tranh cũng có trong đoàn người.

"Không nhìn thấy." Tống Tiêu thành thật trả lời.

"Phì..." Đám nữ sinh đó bật cười, còn bày đặt làm bộ quen biết, người ta căn bản là không quen cô.

Tống Tranh tức đến phát nghẹn, cô ta nghĩ trong trường hợp này Tống Tiêu dù thế nào cũng sẽ nói với mình đôi câu, nhưng không ngờ y lại nói ra một câu như vậy. Cô ta là một người sống sờ sờ ra đấy, làm sao mà không nhìn thấy cho được?

"Đây là hệ thống lấy nước sôi tự động, chỉ cần quẹt thẻ vào là có thể lấy được nước nóng, hiện tại trung học phổ thông Thánh Mông đang nâng cấp lại hệ thống kiểm soát, chờ lúc các em lên năm hai thì thẻ cơm, thẻ nước, thẻ thư viện và thẻ vào cổng sẽ được gộp lại thành một." Phó hội trưởng rút một tấm thẻ ra, "Có ai muốn lại đây trải nghiệm một chút không?"

https://thuviensach.vn

Tống Tranh bị mất hết mặt mũi, giờ lại đang đứng ở vị trí dễ thấy trong đám người, có chút lúng túng, nghe nói như thế, lập tức giơ tay lên: "Em!"

Phó hội trưởng thấy Tống Tranh tích cực như vậy, khó chịu khi bị quấy rầy vừa rồi tiêu tán không ít, mỉm cười đưa cho Tống Tranh một cái phích nước: "Cẩn thận nước nóng."

Lúc trước nghe nói Hội trưởng muốn thêm phân đoạn lấy nước nóng này, hắn còn lo không ai hưởng ứng, nếu như không ai tiến lên thì hắn đành phải đích thân làm mẫu. Bây giờ có người xung phong, vậy thì tốt rồi.

Học sinh cấp hai phần lớn không trọ ở trường, cho nên rất tò mò đối với những thứ mới mẻ, vài nam sinh đã nóng lòng muốn lên chơi thử.

Quét lần một nước bắt đầu chảy ra, quét lần hai để đóng chốt mở, Tống Tranh lấy nước xong, chuẩn bị quét thẻ đóng chốt, cánh tay đột nhiên tê rần, phích nước nóng trong tay "Xoảng" một tiếng rơi xuống đất, phích nước vỡ tan tành, nước nóng vừa lấy bên trong bắn ra tung toé, vòi nước sôi chưa kịp đóng lại cũng "Ào ào" xối xuống.

"Á!" Tống Tranh hét lên thành tiếng, những học sinh khác giật mình, nhanh chóng lùi về sau né tránh.

Ngu Đường không chút hoang mang kéo vòi phanh khẩn cấp lại, trong nháy mắt đã đóng được vòi nước, quay sang Phó hội trưởng vẫn còn đang đang hoảng hốt: "Gọi phòng y tế đưa cáng đến đây."

"A... phải, Lý Manh, cậu đi đi." Phó hội trưởng chỉ vào một thành viên dự bị nói.

Nam sinh kia đáp một tiếng, quay đầu chạy ra ngoài. Dẫn đoàn là một thầy giáo trẻ tuổi, không có nhiều kinh nghiệm, chỉ biết vội vàng mà đỡ lấy Tống Tranh: "Trò đừng cử động, coi chừng thuỷ tinh cứa vào chân."

https://thuviensach.vn

Tống Tiêu nhìn Tống Tranh bị doạ bắt đầu khóc lên, thở dài, xoay người đi lấy một chậu nước lạnh, dội xuống dưới chân cô ta, đẩy hết mãnh vở thuỷ tinh qua một bên, bế Tống Tranh ra khỏi đống thuỷ tinh vỡ nát.

Tống Tranh lớn lên không gầy, thân thể nhỏ bé của Tống Tiêu ôm cô ta lên có chút cố sức. Ngu Đường nhìn không vừa mắt, bèn hất hàm hướng trưởng ban ban thể dục, Binh bộ Thượng thư dáng người cao lớn đi qua, một phen đỡ được Tống Tranh: "Để anh."

Mới vừa đi tới trước cửa ký túc xá, phòng y tế đã đưa cáng tới. Vì hội học sinh đã thông báo từ trước, bảo bọn họ ngày hôm nay đợi lệnh bất cứ lúc nào, không được để xảy ra bất kỳ một sai sót, vậy nên phòng y tế luôn có bác sĩ túc trực, còn có học sinh chuyên môn tình nguyện khiêng cáng.

"Á..." Tống Tranh bị bỏng, khóc đến nước mắt nước mũi giàn giụa, bị người di chuyển một chút liền la lên.

Thầy dẫn đoàn cũng sợ hãi, một đường đi theo đến phòng y tế.

"Chỉ bị nổi vài bọt nước, không có chuyện gì, nước sôi trong trường cũng không quá nóng." Cô ý tế vừa xử lý vết thương cho Tống Tranh, vừa an ủi.

"Thầy, bạn ấy có phải là người biểu diễn vũ đạo tối nay không?" Phụ trách tiết mục văn nghệ của Trình Hân Nhiên nhìn thoáng qua tờ danh sách, hỏi thầy dẫn đoàn bên cạnh, sau khi nhận được câu trả lời, liền lấy bút ra gạch một đường lên tên Tống Tranh.

Tống Tranh nghe đến tiết mục biểu diễn, khóc càng thương tâm hơn. Vốn cứ tưởng hôm nay mình sẽ nhảy ra một điệu nhảy kinh diễm, lôi kéo sự chú ý của mọi người, bây giờ thì hay rồi, chân bị bỏng, không những đau mà còn phá huỷ luôn buổi biểu diễn cô ta đã dày công tập luyện.

https://thuviensach.vn

"Gọi phụ huynh của trò đi." Thầy dẫn đoàn đưa điện thoại cho Tống Tranh. Tống Tranh lúc đầu tính gọi Khâu Minh Diễm, nhưng lúc bấm số lại thay đổi chủ ý, trực tiếp gọi cho Tống Tử Thành, chờ đầu dây bên kia truyền đến âm thanh, lập tức khóc lóc thê thảm: "Ba, con đang ở trường cấp ba Thánh Mông, con bị phỏng rồi!"

Tống Tử Thành bị âm thành bén nhọn đầu dây bên kia làm cho hết hồn, hỏi cô ta xảy ra chuyện gì, nhưng Tống Tranh vẫn luôn khóc lóc: "Đưa điện thoại cho thầy con."

Hỏi rõ tình huống xong, đáp ứng lát nữa sẽ đến đón Tống Tranh đi bệnh viện, lúc này cô ta mới chịu ngưng khóc.

Hoạt động tham quan vườn trường còn chưa kết thúc, hội học sinh khởi động tình huống khẩn cấp, để vài đàn lưu lại chăm sóc Tống Tranh, những người còn lại tiếp tục dẫn nhóm học sinh cấp hai đi tham quan. Tống Tiêu vừa nãy có nói chuyện với Tống Tranh, bị cho là người quen, cũng bị bắt ở lại.

"Lúc em đứng lấy nước, chắc chắn có người đã đẩy em!" Tống Tranh thề thốt nói với thầy dẫn đoàn.

Lúc đó xung quanh đều là người trong hội hoc sinh, thầy giáo dẫn đoàn không khỏi lúng túng: "Lúc đó mọi người cách trò rất xa, thầy cũng nhìn thấy, đừng có đoán mò."

"Thật mà!" Tống Tranh trừng mắt nhìn một vòng, nhìn thấy vẻ mặt hờ hững của Tống Tiêu, linh quang chợt loé, "Tống Tiêu, có phải là anh không?"

Thầy giáo dẫn đoàn vội kéo cô ta: "Nói linh tinh cái gì đấy! Nếu không phải anh này bế trò ra, không chừng bây giờ trò còn đang ngâm mình trong nước sôi đấy!"

https://thuviensach.vn

"Nếu không phải hắn đuối lý, tại sao lại phải giúp em?" Tông Tranh càng nói càng cảm thấy có lý, lần nước cô ta làm Tống Tiêu bị phỏng, lần này Tống Tiêu liền nhân cơ hội trả thù cô ta, không sai vào đâu được, "Ký túc xá có camera theo dõi, thầy hãy xem giúp em đi."

Tống Tiêu nhìn "thứ muội" ngậm máu phun người, chỉ thấy chuyện này thật hoang đường: "Làm phiền mọi người chăm sóc, tôi đi trước." Nói xong liền quay người rời khỏi phòng y tế.

"Thứ muội" không có đầu óc như vậy, so với những muội muội trước kia của y còn kém xa.

Vừa mở cửa ra, điện thoại Tống Tử Thành đánh tới: "Tiêu Tiêu, Tống Tranh bị thương ở trường con, Tiểu Tư sẽ qua đó ngay, con giúp ba xem xem thế nào."

"Con đang ở phòng y tế," Tống Tiêu nhìn Tống Tranh vẫn còn đang khóc nháo bên trong, "Không có việc gì lớn, nổi lên vài bọt nước."

"À, không nghiêm trọng lắm là được rồi, vậy con lên lớp đi." Tống Tử Thành nghe giọng nói lạnh nhạt của con trai trong điện thoại, cũng không dám nhiều lời nữa, dặn dò vài câu rồi cúp điện thoại.

Tống Tử Thành không tự mình đến mà phái Tư Đạt Thư đến xử lý, đoán chừng là sợ bị truyền thông tóm được, tình cảnh này rất giống lúc Tống Tiêu nằm viện, có điều lần này là đổi thành đứa con gái mà hắn đã từng thương yêu.

Tình cảm dù có sâu đến đâu cũng không tránh được bị hao mòn, tình yêu như vậy, tình thân cũng như vậy.

Tống Tiêu cất di động vào túi, chậm rãi đi tới trước mặt Ngu Đường đứng chờ bên ngoài, lẳng lặng mà nhìn hắn, đợi lúc Ngu Đường giương mắt nhìn lên, liền rũ mắt xuống, nhìn thẳng đế vương là đại bất kính: "... Đi

https://thuviensach.vn

thôi." Vừa rồi bên trong ký túc xá Tống Tiêu cũng không thấy rõ đã xảy ra chuyện gì, muốn hỏi hoàng thượng một chút, nhưng nơi này hiển nhiên không phải nơi thích hợp để nói chuyện, đành phải im lặng. Ngu Đường không nói một lời rút tay ra khỏi túi quần, quay người đi trước, có điều bàn tay không quên đưa ra phía sau, ngoắc ngoắc ngón tay, ra hiệu Tống Tiêu lại nắm.

Tống Tiêu nhìn chung quanh một lượt, bây giờ là thời gian đi học, trong sân trường không có một bóng người, hành lang y tế cũng trống không, liền ngoan ngoãn đưa tay ra cho hắn.

...

"Được rồi, đừng khóc nữa, trò có người quen nào ở đây không? Thầy sẽ gọi người đó tới thăm trò." Thầy dẫn đoàn nỗ lực an ủi Tống Tranh, lúc trước trên đường đến đây Tống Tranh vô cùng hào hứng , nghe nói có quen mấy người anh trong trường, còn rất nổi tiếng...

"Phải đó, Trống Tranh, anh trai cậu đâu? Tớ đi gọi giúp cậu." Nữ sinh quan hệ khá tốt với Tống Tranh cũng ở lại đây cùng cô ta, nghe thầy dẫn đoàn nói vậy cũng nóng lòng muốn xem thử.

Tống Tranh cúi đầu suy nghĩ một chút, hai mắt sáng lên, đúng rồi, hiện tại chính là thời điểm giả vờ đáng thương tốt nhất. Để bốn người kia nhìn thấy thảm trạng của mình, sau đó bảo bọn họ giúp mình giáo huấn Tống Tiêu một lần nữa: "Được."

Lúc này là tiết tự học cuối cùng của buổi sáng, tất cả mọi người trong lớp đều liều mạng làm bài tập, 4G đương nhiên không cần làm bài tập, bài tập trong lớp đều giao cho các tiểu tuỳ tùng viết, lão đại Tưởng Vân Thiên đang chơi game, ba người còn lại ở cuối lớp chơi cờ tỉ phú.

"Chào anh, xin hỏi đây có phải là lớp của Tưởng Vân Thiên không?" Một tiểu nữ sinh dáng vẻ đáng yêu đứng trước cửa phòng học ló đầu vào.

https://thuviensach.vn

4G bỏ đồ cầm trong tay xuống, ngẩng đầu lên nhìn.

Lớp tự học quá tẻ nhạt, có lý do rời khỏi đây, 4G đương nhiên tích cực hưởng ứng, ra ngoài cùng nữ sinh kia.

Tiểu nữ sinh nhìn thấy bốn anh chàng đẹp trai đi với mình, vô cùng hưng phấn: "Các anh thật sự là anh của Tống Tranh, em là bạn thân nhất của cậu ấy, tên là Trương Hảo Hảo."

"Cô nói ai?" Hàn thiếu ngoáy ngoáy lỗ tai.

"Tống Tranh đó." Trương Hảo hảo thật sự nhấn mạnh một lần nữa.

4G đưa mắt nhìn nhau, chân dài vừa bước vào phòng y tế lập tức đồng loạt thu lại.

"Này, sao các anh lại không vào?" Vẻ mặt Trương Hảo Hảo rất mờ mịt.

Tống Tranh bên trong nghe tiếng, lập tức mừng rỡ kêu lên: "Anh Vân Thiên, anh Thiệu Dương, có phải là các anh không?"

Tưởng Vân Thiên chà xát da gà trên cánh tay, liếc mắt ra hiệu Thẩm Thiệu Dương: "Gọi mày đấy, mau vào đi."

"Rõ ràng là gọi mày mà!" Thẩm thiếu gia buồn bực phản bác.

Cuối cùng Dương thiếu gia ít nói dễ bị ức hiếp nhất bị đẩy mạnh đi: "Mày đi đi, em Tống Tranh đang chờ mày đấy."

Thầy dẫn đoàn đã bị Tống Tranh tìm cớ đuổi đi, Trương Hảo Hảo cũng không theo vào, hiện tại trong phòng chỉ có một mình Tống Tranh. Tống Tranh nhìn thấy Dương thiếu lập tức oà khóc, vừa khóc vừa kể lễ mình bị "ác ma Tống Tiêu" ức hiếp như thế nào, làm chân cô ta bị bỏng nổi mấy cái bong bóng nước.

https://thuviensach.vn

Dương thiếu gia ít lời nhưng nói năng thẳng thắng, bị ba tên đồng bọn hãm hại, vốn đã bực tức, không đủ kiên nhẫn nghe Tống Tranh nói tiếp: "Đủ rồi đủ rồi, trước đây thấy cô đáng thương nên mới giúp cô hả giận, làm nửa ngày thì ra chỉ là một đứa con riêng."

Những đại thiếu gia như thế này, vì còn nhỏ nên vẫn thích chơi trò ân cừu ngây thơ, nhưng bọn họ vẫn có nguyên tắc của bọn họ, ghét nhất là loại con riêng. Lúc trước cho rằng Tống Tranh là con gái của ngôi sao, cảm thấy khá thú vị, sau đó vì chuyện Tống Tiêu mà biết được thì ra Tống Tranh mới là con riêng, hứng thú gì cũng bay đi hết.

Tống Tranh khóc một nửa nước mắt còn treo trên mặt, muốn rơi cũng không được, há hốc miệng, sợ ngây người. Trơ mắt mà nhìn bốn người rời đi, chỉ để lại Trương Hảo Hảo cũng đang trợn mắt há mồm giống cô ta.

...

Tư Đạt Thư làm việc rất có năng suất, chưa tới giữa trưa đã đến đón Tống Tranh. Tống Tiêu không ra gặp hắn mà vùi đầu trong phòng ngủ trưa cùng hoàng đế bệ hạ.

"Chắc chắn là có người đẩy cháu!" Tống Tranh nhìn thấy Tư Đạt Thư, rốt cuộc tìm đuojwc chỗ dựa, nháo nhào nhất định đòi kiểm tra camera.

Tư Đạt Thư không còn cách nào khác, đành đi tìm thầy giáo thương lượng, trường học nghe Tống Tranh nói như vậy cũng cảm thấy có vấn đề. Thầy chủ nhiệm trấn an Tư Đạt Thư xong, sau đó quay người đi ra ngoài, nhanh chóng gọi điện thoại đến phòng bảo vệ.

"Chú Tiểu Tư, lát nữa nhìn thấy những gì chú cứ việc thành thật nói với ba cháu." Tống Tranh kéo ống tay áo của Tư Đạt Thư, vô cùng đáng thương mà nói.

https://thuviensach.vn

Tư Đạt Thư cảm thấy tình huống có chút không ổn, bèn gọi điện cho Tống Tiếu.

Tống Tiêu đang nằm trên giường đôi rộng lớn ngáp dài, tiếp điện thoại, quay đầu sang nhìn hoàng thượng đang chơi xếp gỗ: "Chuyện của Tống Tranh cậu có tham dự hay không?"

Ngu Đường đưa khối gỗ xếp vào chỗ trống, triệt tiêu được mấy hàng một lúc, hơi cau mày: "Cậu đừng xen vào."

"Thật là cậu làm?" Tống Tiêu ngồi dậy, cau mày nhìn hắn. Xã hội hiện đại khác với Đại Ngu khi đó, hoàng thượng khi đó nắm giữ quyền sinh quyền sát, thấy ai không vừa mắt thì "Roẹt--" một cái là xong, bây giờ thì không thể được.

Bởi vì lắp sai một khối mà liên tiếp những cái sau không có chỗ thả, rất nhanh đã dâng đến đỉnh, Ngu Đường đóng máy chơi game lại, nâng mắt nhìn về phía Tống Tiêu: "Trẫm không phá huỷ mặt của nàng là đã nương tay rồi."

Nhìn dáng vẻ tức giận của Tống Tiêu, Ngu Đường có chút không vui, đưa tay, tóm được Tống Tiêu, nhéo lấy cằm y: "Làm sao, đau lòng?" Thứ nữ kia tâm tư ác độc, suýt chút nữa đã phá huỷ mặt Tống Tiêu. Chính mình báo thù cho y, không tạ ơn thì thôi, còn thay nữ nhân kia đòi lại công bằng?

"Bây giờ Tống Tranh đang muốn kiểm tra camera!" Tống Tiêu tức giận nói, trước đây hoàng thượng am hiểu nhất là mượn đao giết người, lần này tại sao lại đơn giản trực tiếp đến như vậy?

[Heo: =.=]

Ngu Đường sửng sốt một chút, tay ngắt cằm lập tức chuyển sang vuốt nhẹ: "Hoàng hậu, đây là lo lắng cho trẫm?"

https://thuviensach.vn

==========

Tiểu kịch trường:

Tiêu Tiêu: "Hoàng thượng, Tống Tranh tạt nước sôi vào người ta."

Ngư Đường: "Chém!"

Tiêu Tiêu: "Hoàng thượng, Trương Hiếu Nhân cắn hư giày của ta."

Ngư Đường: "Chém!"

Tiêu Tiêu: "Hoàng thượng, đệ đệ tiểu lên người ta."

Ngư Đường: "Chém!"

Tiêu Tiêu: "... Này không thể chém nha."

Ngư Đường: (đoạt lấy tả lót của đệ đệ) Roẹt roẹt roẹt.

Đệ đệ: QAQ

[Heo: Đáng thương cho một số phận

https://thuviensach.vn

HOÀNG THƯỢNG ĐỪNG NGHỊCH

Lục Dã Thiên Hạc
www.dtv-ebook.com

Chương 40: Công Lược.

Edit + Beta: Như Heo.

Tống Tiêu vội ho một tiếng, dời cằm mình đi, nỗ lực ngồi thẳng thân thể, nhưng lại bị Ngu Đường một phen kéo qua. Ban đầu là tư thế nửa quỳ, bị kéo một cái, liền ngã xấp lên người Ngu Đường.

"Đối phó nàng, không nhất thiết phải hao tâm tổn sức." Ngu Đường dường như sờ riết thành nghiện, một tay nắm lấy chiếc cằm trắng nõn của Tống Tiêu, tay còn lại dùng ngón cái chậm rãi sờ miết cánh môi nhạt màu của đối phương.

Mắt thấy đôi môi hồng nhạt nhiễm lên một tầng đỏ ửng, Ngu Đường chậm rãi tới gần.

Tống Tiêu nhìn khuôn mặt tuấn tú ngày càng phóng to trước mặt, chớp mắt mấy cái: "Còn... băng ghi hình..."

"Trẫm không phải kẻ ngốc..." Ngu Đường cọ môi Tống Tiêu nói chuyện, nói xong lại nhịn không được dán vào. Hắn biết Tống Tiêu thích hắn, so với trước đây còn nhiều hơn một ít, mấy ngày nay hắn rất cao hứng, không nhịn được muốn thân cận cùng y.

Ngọt ngào khẽ hôn một cái, vừa chạm liền tách ra, Tống Tiêu có thể cảm nhận được cảm xúc vui sướng trong lòng hoàng thượng, chính mình cũng cong lên ánh mắt.

https://thuviensach.vn

Hai người thoả mãn nằm ôm nhau ngủ trưa, quên hết chuyện Tống Tranh, bên kia Tư Đạt Thư còn đang sứt đầu mẻ trán.

...

Tống Tranh vẫn kiên trì muốn xem băng giám sát, Tư Đạt Thư đành phải đi thương lượng cùng giáo viên. Lúc đó tất cả xảy ra quá nhanh, kế tiếp Tống Tranh liền bị kinh hãi, trí nhớ lúc đó quá mơ hồ. Hiện tại cô ta cho rằng Tống Tiêu đẩy mình, cảm xúc cũng từ từ bình ổn trở lại, trong đầu tự mình tưởng tượng ra toàn bộ cảnh tượng, càng nghĩ càng cảm thấy đúng.

"Tại sao không cho chúng ta xem băng theo dõi, chẳng lẽ là học sinh trường bọn họ làm, cho nên mới không dám để chúng ta xem?" Tống Tranh lê cái chân bị bỏng nhảy ra cửa phòng y tế, túm lấy Tư Đạt Thư luôn miệng chất vấn.

"Băng ghi hình ở ký túc xá không thể tuỳ tiện xem được, việc này liên quan đến vấn đề riêng tư của các học sinh, bên kia còn đang xin phép thầy hiệu trưởng, đợi một chút nữa đã." Tư Đạt Thư thở dài, đưa Tống Tranh một phần cơm hộp, ban đầu tính đưa Tống Tranh đi bệnh viện trên đường sẽ ghé ăn cơm, không ngờ lại phát sinh chuyện này, cơm trưa cũng phải trì hoãn, cũng may nhà trường còn có trách nhiệm, mang cơm hộp đến cho bọn họ.

"Cháu không ăn! Không cho cháu xem giám sát, cháu sẽ tuyệt thực!" Tống Tranh bắt đầu giở tính tiểu thư. Đang lúc Tư Đạt Thư đau đầu nhức óc, thầy chủ nhiệm đến thông báo hắn có thể xem băng ghi hình. Quản lý phòng bảo vệ đang làm việc trên tầng hai, phải leo cầu thang lên, Tống Tranh đi đứng bất tiện, cho nên đành để Tư Đạt Thư đi xem.

"Chú Tiểu Tư, lát nữa nhìn thấy cái gì, chú phải nói thật cho cháu biết." Tống Tranh cầm cánh tay Tư Đạt Thư lần thứ hai nhấn mạnh.

Tư Đạt Thư cau mày, "Tiểu Tranh, rốt cuộc con muốn nói cái gì?"

https://thuviensach.vn

Tống Tranh không trả lời, ngược lại kéo thầy dẫn đoàn: "Thầy cũng đi xem đi."

Thầy dẫn đoàn đồng ý, trong chuyện ngoài ý muốn này, trách nhiệm của hắn là rất lớn, nếu không làm rõ ràng chuyện ngày hôm nay, quay về nhất định sẽ bị xử lý kỷ luật.

Trên đường đi đến phòng bảo vệ, Tư Đạt Thư lễ phép bắt chuyện cùng thầy giáo dẫn đoàn: "Lúc đó đã xảy ra chuyện gì, tại sao Tiểu Tranh lại kiên quyết muốn xem băng ghi hình như vậy?"

"Ai, lúc đó tôi cũng không thấy rõ, có điều sau đó Tống Tranh cứ kiên quyết nói một nam sinh cấp ba đẩy mình." Thầy dẫn đoàn nói đến chuyện này có chút không vui.

"Nam sinh kia, có phải tên Tống Tiêu không?" Tư Đạt Thư nghĩ tới điều gì, cau mày lại.

"Phải, làm sao anh biết?" Thầy dẫn đoàn hiếu kì nhìn về phía Tư Đạt Thư.

Tư Đạt Thư cười không lên tiếng, trong lòng chìm xuống. Trước đó vài ngày, chuyện Tống Tiêu bị bỏng hắn có biết đến, ân oán giữa hai anh em nhà này không phải mới ngày một ngày hai, nếu Tống Tranh kiên quyết như vậy, rất có thể chính là do Tống Tiêu đẩy. Chẳng trách Tống Tranh nhiều lần nhấn mạnh hắn phải hồi báo sự thật lại cho ông chủ.

Đang lúc nói chuyện, hai người đã đi tới phòng bảo vệ, thầy chủ nhiệm và phó hiệu trưởng đều đang ở đó, còn có vài học sinh có mặt làm chứng.

Băng ghi hình ở ký túc xá không thể tuỳ tiện cho người ngoài xem, nhưng vì Tống Tranh cứ luôn kiên trì nói Tống Tiêu đẩy mình, nhà trường vì biết rõ sự thực cho nên mới công khai, Phó hiệu trưởng vừa rồi đã xem

https://thuviensach.vn

qua đoạn băng, nghiêm túc nói rằng: "Trong lúc quan sát không được phép chụp hình, quay phim, xin mọi người tự giác tuân thủ."

Mọi người đều biểu thị đồng ý, lúc này bắt đầu chiếu lại hình ảnh lúc đó. Trong màn hình, Tống Tranh đang cầm phích nước lấy nước nóng, cách cô ta gần nhất là Phó hội trưởng, nhưng là đứng ở trước mặt cô ta. Chắn giữa Tống Tiêu và Tống Tranh là một nam sinh cấp hai xếp hàng cũng muốn lên thử nghiệm. Vòi nước mở ra, cánh tay Tống Tranh đột nhiên run lên một cái, phích nước rơi trên mặt đất, trưởng phòng bảo vệ bấm nút tạm dừng, lấy tay chỉ vào Tống Tranh trong hình: "Ở đây có thể nhìn thấy, tất cả mọi người không hề tiếp xúc với em ấy, là bạn học này tự mình làm rơi phích nước nóng."

Camera ghi hình được treo ở vị trí tương đối cao, không thể nhìn rõ biểu tình của mọi người lúc đó là như thế nào, nhưng có thể thấy được tất cả động tác của mọi người không thừa một cái, đây rõ ràng không phải tiết mục cố ý gây thương tổn người khác. Hình ảnh tiếp tục, tất cả mọi người đều lui về sau, chỉ có Tống Tiêu đứng ra bế Tống Tranh ra khỏi đống bừa bộn, vì có chút cố sức nên khi đứng lên bị lảo đảo một cái, may mà có một nam sinh cao to đỡ được.

Tư Đạt Thư chỉ cảm thấy mặt nóng hừng hực, vì bản thân vừa rồi đã hoài nghi Tống Tiêu mà cảm thấy xấu hổ, thằng bé chính trực hiền lành như thế. Tại sao ông chủ làm một người cha hồ đồ như vậy, có đứa con riêng lang tâm cẩu phế đến vậy mà cũng không biết!

Xem đoạn băng xong, mặt Phó hiệu trưởng đã tối sầm lại: "Tư tiên sinh thấy rõ rồi chứ, không phải học sinh trường chúng tôi làm, trách nhiệm lớn như vậy chúng tôi làm sao mà gánh nổi."

"Trẻ con bị doạ sợ, chắc là nhớ nhầm rồi." Tư Đạt Thư đỏ mặt, liên tục nói cảm ơn các vị lãnh đạo.

https://thuviensach.vn

...

"Thế nào? Xem được chưa?" Trở về phòng y tế, Tống Tranh vội vàng bám lấy Tư Đạt Thư dò hỏi.

"Đừng có đoán mò, trên băng ghi hình không có ai đẩy con cả." Tư Đạt Thư đã thông báo tình huống cho Tống Tử Thành, lập tức không chần chờ thêm nữa, trực tiếp vác Tống Tranh lên xe rời đi.

"Không thể nào!" Tống Tranh hét to, "Tôi biết ngay mà, chú nhất định sẽ giúp Tống Tiêu che dấu, chú làm vậy có phải là vì Tống Tiêu sau này sẽ là người thừa kế giải trí Tinh Hải hay không?"

Tư Đạt Thư nghe xong câu này, ban đầu còn có chút đồng tình Tống Tranh, dù sao làm con riêng cũng không phải là lỗi của cô ta, bây giờ nghĩ lại, kẻ đáng thương tất có chỗ đáng giận.

Dàn xếp xong xuôi chuyện Tống Tranh, trở về công ty, Tư Đạt Thư kể lại từ đầu tới đuôi sự tình cho Tống Tử Thành: "... Tiêu Tiêu đưa Tống Tranh đến phòng y tế, nhưng Tống Tranh không những không cảm kích mà còn đổ tội cho Tiêu Tiêu, nói là nó đẩy, tôi cùng thầy dẫn đoàn đi xem băng ghi hình, căn bản là không ai đụng vào Tống Tranh."

Trước đây Tư Đạt Thư mỗi lần nhắc đến đều gọi "Tiêu Tiêu" "Tiểu Tranh", hiện tại trực tiếp biến thành "Tống Tranh", bắt đầu phân ra thân sơ xa gần.

Tống Tử Thành ngược lại không chú ý điểm đó, chỉ thở dài một hơi, hắn đối với đứa con này càng ngày càng thất vọng.

Bảo Tư Đạt Thư thông báo Khâu Minh Diễm đến bệnh viện chăm sóc Tống Tranh, Tống Tử Thành không cần lo nữa, cầm văn kiện trên bàn tiếp tục xem.

https://thuviensach.vn

Sắp tới chiếu phim , Trác Tinh Tinh gần đây ngược lại rất thành thật, tất cả hoạt động tuyên truyền không bỏ sót cái nào, theo như những gì điều tra được, khán giải đang rất mong chờ đối với bộ phim này.

Hoắc Cương là tổng giám đốc bộ phân nhân lực ở Giải trí Tinh Hải, chủ yếu phụ trách công việc ký kết hợp đồng với các nghệ sĩ, xử lý vấn đề gia hạn hợp đồng, hôm nay vừa vặn hẹn Trác Tinh Tinh, trao đổi một ít vấn đề hợp đồng.

Trác Tinh Tinh thoạt nhìn rất tiều tuỵ, sau khi tháo chiếc kính mắt lớn, lộ ra quầng mắt thâm đen.

"Tinh Tinh, cô làm sao vậy?" Chuyện liên quan tới Trác Tinh Tinh, làm trong trung tầng công ty, Hoắc Cương cũng biết được đôi chút.

Trác Tinh Tinh dụi dụi mắt, lớp trang điểm trên mặt nhất thời rơi ra, nước mắt cũng theo đó mà rơi xuống: "Tôi nghe nói sau khi bộ phim này chiếu xong, công ty sẽ 'đóng băng'(*) tôi."

(*): Nghĩa là tạm dừng tất cả các hoạt động của nghệ sĩ.

"Đóng băng?" Hoắc Cương nhăn mày, "Cô nghe tin tức này từ đâu vậy?"

"Tất cả mọi người đều đang bàn tán," Trác Tinh Tinh cầm khăn giấy trên bàn lau nước mũi, "Hợp đồng của tôi với giải trí Tinh Hải còn ba năm, nếu như công ty 'đóng băng' tôi, sự nghiệp của tôi xem như chấm dứt."

"Cô nghĩ nhiều rồi, làm sao có chuyện này được." Hoắc Cương xua xua tay, "Bây giờ cô đang nổi tiếng, khi không 'đóng băng' cô làm gì?" Ngoài miệng thì nói một đằng trong lòng lại nghĩ một net, Trác Tinh Tinh đắc tội với ông chủ lớn, sau bộ phim điện ảnh này, tiền đồ thế nào còn rất khó nói.

Trác Tinh Tinh vừa mới nói cảm ơn với Hoắc Cương xong, đến ga ra ngồi lên xe của mình, lau mặt, bấm một số điện thoại: "Điều kiện lần trước

https://thuviensach.vn

anh nói, bây giờ có còn tính không?"

"Đương nhiên là còn," Đầu bên kia điện thoại, tổng giám đốc nhân lực truyền thông Đại Nhật cười nói, "Bây giờ cô hãy đến đây một chuyến, chúng ta trước tiên sẽ ký hợp đồng."

Căn tin trung học phổ thông Thánh Mông, có TV treo tường lớn cho học sinh lúc ăn cơm xem, trưa nay có phát tin tức giải trí.

"Hôm nay tại hiện trường họp báo phim mới nhất, hoa đán Trác Tinh Tinh đột nhiên tiết lộ, tuyên bố công ty Giải trí Tinh Hải muốn 'đóng băng' mình, phóng viên có mặt tại hiện trường đưa tin."

Tống Tiêu vừa mới gắp lên một cái đùi gà, nghe vậy lại bỏ xuống, ngẩng đầu nhìn về hướng TV, bên trong xuất hiện bối cảnh màu hồng nhạt chủ đạo, chính là hiện trường của buổi họp báo, thân là vai nữ chính Trác Tinh Tinh ngồi ở giữa, khóc không thành tiếng.

"Sau tác phẩm lần này, có thể tôi sẽ không được gặp lại mọi người nữa rồi... Hic, công ty tuyên bố muốn 'đóng băng' tôi..." Trác Tinh Tinh khóc thật thương tâm, phóng viên dưới đài lúc đầu còn có quy củ, sau khi nghe xong lập tức ùa lên, bộ dạng giống như "Đờ mờ, gặp được tin hot rồi", giơ các loại micro xông lên trên, phóng viên không mang micro thì dùng tạm bút ghi âm giơ lên.

...

"Mẹ nó, còn muốn 'đóng băng' nữ thần của ta, không thể nhịn được nữa!" Trong phòng ăn, có nam sinh đang ăn bắt đầu lớn tiếng ồn ào.

"Nhất định là không đồng ý lên giường với ông chủ, cho nên mới bị như vậy, lúc trước không phải từng có người bị như vậy rồi sao?" Một nam sinh khác nói theo.

https://thuviensach.vn

"Má, tao thấy không phải đâu, lúc trước Trác Tinh Tinh chẳng phải nói mang thai sao? Tao cũng vì vậy mà không thích cô ta nữa, chẳng lẽ là vì mang thai, giá trị bản thân sụt giảm cho nên mới bị công ty coi thường?" Một nam sinh mập mạp vừa ăn đùi gà vừa nói.

...

"Ăn cơm." Ngu Đường đổi một cái đùi gà nóng hổi cho Tống Tiêu, lấy cái đùi gà nguội lạnh trong chén y ném sang một bên.

Tống Tiêu thu hồi ánh mắt, gặm chiếc đùi gà: "Chiêu này lần trước cô ta đã từng dùng rồi."

Ngu Đường uống một ngụm nước, cười nhạo một tiếng: "Loại tình huống này, phỏng chừng ba cậu thực sự muốn 'đóng băng' cô ta, có điều cố ý tiết lộ chút tin tức để cô ta tự nhìn ra đầu mối."

Liên quan tới giải trí Tinh Hải, Ngu Đuòng so với Tống Tiêu còn hiểu rõ hơn. Phần cơ nghiệp này lúc trước là do Tống Tử Thành cùng một đối tác lập nên. Bản thân Tống Tử Thành đối với phương tiện truyền thông rất am hiểu, còn vị đối tác kia thì có tài trong việc quản lý nghệ nhân, lúc đó còn náo nhiệt nhiều năm.

Đại khái khoảng một năm trước, vị đối tác này đột nhiên giải tán, một mình qua Mĩ, tình hình Giải trí Tinh Hải mới càng ngày càng tệ như vậy.

Sắp tới thi giữa học kỳ, Tống Tiêu không có quan tâm quá nhiều tin tức giải trí, mà là chuyên tâm ôn tập bài vở nửa học kỳ sau. Lên lớp tự học thì nghiên túc làm bài, yên lặng học thuộc lòng. Các môn khoa học xã hội hoàn toàn không có vấn đề, những loại đề chứng mình phân tích rất khó hiểu, chỉ cần làm thật nhiều bài tập là được rồi.

Tống Tiêu ở bên kia hạ bút thành văn, Ngu Đường thì kẹp một quyển sách nhỏ màu hồng nhạt đằng sau sách giáo khoa, chăm chú ngồi đọc.

https://thuviensach.vn

là một quyển tiểu thuyết ngôn tình bán chạy, kể về yêu hận tình cừu của nữ chính và vị tổng tài bá đạo. Nữ chính với nam chính lần đầu tiên gặp gỡ, nam chính đối với nữ chính nhất kiến chung tình(*), nhưng từ nhỏ đến lớn không hiểu được cách yêu thương một người, không hề nhận ra tình cảm của mình đối với nữ chính, chỉ biết cường thủ đoạt hào(*).

(*): Vừa gặp đã yêu >o<

(*): Ép bức cưỡng đoạt con gái (trai) nhà lành ^0^/

Nữ chính luôn luôn trốn tránh, hai người ban đầu bị ép cùng nhau là vì gia đình nữ chính mắc một món nợ lớn, không thể không đến vay tiền nam chính, nam chính cho cô ta mượn một khoản tiền lớn, nhân tiện ký luôn khế ước tình nhân. Nam chính dựa vào khế ước, đối với nữ chính lúc nào cũng vênh mặt hất hàm sai khiến, muốn làm gì thì làm. Cuối cùng, thời hạn đã đến, nữ chính rời khỏi nam chính, không ngờ phát hiện mình mang thai...

Ngu Đường sờ sờ cằm, công lược(*) tình yêu này đối với Tống Tiêu hình như không được thích hợp cho lắm, đầu tiên Tống Tử Thành không thích bài bạc, làm sao mà nợ mấy triệu bên ngoài? Trừ phi hắn chủ động ra tay, lật đổ Giải trí Tinh Hải. Còn nữa, Tống Tiêu cũng không thể mang thai.

(*): Nghĩa gốc là tiến "công chiếm đánh", nhưng theo baike thì: Tại trò chơi yêu đương cùng vai nữ chính hoàn thành good ending/happy ending thì được gọi là đã "công lược" hoàn thành. Bởi vì có một số trò yêu đương có độ khó nhiều, cần mượn dùng bí tịch (hệ thống) mới có thể hoàn thành good ending/happy ending, cho nên quá trình độ hảo cảm từ 0 phát triển đến lúc hoàn thành GE/HE được gọi là "công lược/tiến công chiếm đóng". Từ nay ban đầu áp dụng cho các trò game xã hội (ví dụ như The Sim), rồi chuyển qua dùng cho thể loại ngôn tình mang theo "hệ thống".

Tống Tiêu làm xong một bộ đề thi, quay đầu nhìn hoàng đế bệ hạ dáng vẻ nghiêm túc đọc sách, tò mò đến gần liếc nhìn một cái.

https://thuviensach.vn

["Hiên Viên Ngạo Thiên, cho dù anh có được thân xác của tôi, nhưng vĩnh viễn đừng hòng chiếm được trái tim của tôi!" Liễu Yến Nhi quật cường mà nhìn nam nhân khí thế bức người đối diện.]

Tống Tiêu: "..."

==========

Tiểu kịch trường:

Ngư Đường: (vứt chi phiếu) "Lại đây ký khế ước."

Tiêu Tiêu: (đọc lời kịch) "Hiên Viên Ngư Đường, ngươi không những chiếm được thân xác của ta, mà còn có được trái tim của ta."

Ngư Đường: (ôm lấy) "Được được được, vậy thì động phòng thôi."

Hai người nam chính rời đi, lưu lại gió thu hiu quạnh, lá vàng bay đầy trời.

Đạo diễn: "..."

[Heo: Chú đạo diễn chắc là bị đã kích dữ lắm nhể? ^^]

https://thuviensach.vn

HOÀNG THƯỢNG ĐỪNG NGHỊCH

Lục Dã Thiên Hạc
www.dtv-ebook.com

Chương 41: Thổi Tiêu.

Edit + Beta: Như Heo.

Ngu Đường nhìn Tống Tiêu duỗi đầu tới, lập tức khép sách lại, nhưng mà cũng lộ ra bìa sách màu hồng nhạt.

"Đây..." Tống Tiêu giật giật khoé miệng, hoàng đế bệ hạ đang đọc cái gì vậy?

Ngu Đường mặt không đổi sắc cầm sách lên, nhét vào ngăn bàn, kế đó quay đầu lại nói với Độc Cô Ám: "Sắp thi đến nơi, còn xem mấy loại sách này... tịch thu."

Độc Cô Ám đang thay hoàng thượng làm bài tập điềm nhiên ngẩng đầu, không chút nghĩ ngợi mà đáp: "Dạ."

Tống Tiêu: "..."

...

Tối đến Ngu Đường đi tắm, Tống Tiêu nằm úp sấp trên giường dùng máy tính bảng của Ngu Đường lên mạng xem tin tức, vừa mới tìm tòi tin tức giải trí, tin "Trác Tinh Tinh bị công ty đãi ngộ không công bằng" đã chiếm đầy màn hình.

Trác Tinh Tinh đương nhiên đã có chuẩn bị từ trước, sau khi tuyên bố, ngay tối hôm đó liền mở một cuộc họp báo, khóc sướt mướt kể lễ việc công

https://thuviensach.vn

ty ức hiếp cô ta như thế nào, thậm chỉ còn công khai phát một đoạn băng ghi hình.

Tống Tiêu nhấp vào video, chất lượng ánh sáng không được tốt cho lắm, bên trong có một đôi nam nữ, dễ ràng nhận ra người phụ nữ trong đó là Trác Tinh Tinh, bối cảnh là tại một văn phòng làm việc, quả thật là nội thất trang trí trong Giải trí Tinh Hải.

"Tôi với Giải trí Tinh Hải còn hợp đồng ba năm, nếu như công ty 'đóng băng' tôi, sự nghiệp của tôi xem như chấm hết." Âm thanh cầu khẩn của Trác Tinh Tinh nghe rất rõ ràng.

"... 'Đóng băng' cô..." Giọng nói của người đàn ông không được rõ cho lắm, nhưng vẫn có thể nghe được mấy chữ "Bây giờ cô đang nổi tiếng" "Đóng băng cô"...

"Chính nhân viên cấp cao trong công ty cũng nói bây giờ tôi đang nổi tiếng, vậy mà bọn họ vẫn muốn 'đóng băng' tôi..." Trác Tinh Tinh cầm khăn giấy không ngừng chấm chấm nước mắt.

"Xin hỏi, tại sao giải trí Tinh Hải lại muốn 'đóng băng' cô?" Các ký giả dồn dập đưa micro lên.

"Điều này tôi cũng không rõ..." Trác Tinh Tinh lại bắt đầu khóc.

Người đại diện ẻo lả của Trác Tinh Tinh lúc này đứng dậy: "Được rồi, để tôi giải thích cho mọi người."

Người đại diện rõ ràng rành mạch vạch ra, vì Trác Tinh Tinh trước đây sức khoẻ không tốt, không thể đảm nhận cũng lúc nhiều công việc, còn công ty lại cho là buổi công chiếu phim sắp tới, không thể trì hoãn thêm nữa, thế là hai bên bắt đầu nổi lên xung đột. Cộng thêm việc Trác Tinh Tinh không biết tình huống lỡ nhận một quảng cáo quần áo nho nhỏ, sau đó công

https://thuviensach.vn

ty phát hiện được cho rằng đây là làm trái với quy định công ty, vì thế cho nên mới 'đóng băng' cô ta.

"Sức khoẻ của cô không tốt, có phải là vì mang thai hay không?"

"Vậy bây giờ đứa bé có còn không?"

Phóng viên hỏi đầu hỏi đuôi, Trác Tinh Tinh một mực khẳng định mình chưa từng mang thai, là do thân thể không khoẻ cho nên mới suy nghĩ lung lung.

Thế nhưng nhóm phóng viên làm gì mà dễ dàng tin theo răm rắp như vậy, rất nhanh liền suy đoán ra một hồi ân oán tình cừu. Lúc trước chính miệng Trác Tinh Tinh nói mình mang thai, chuẩn bị kết hôn với Tống tiên sinh. Nếu "Tống tiên sinh" chính là Tống Tử Thành, vậy khi tiểu tình nhân của mình mang thai còn ép cô ta đi công tác, hành động này rốt cuộc là có ý gì?

Rất nhanh, có người biết rõ đầu đuôi sự việc tiết lộ, Trác Tinh Tinh đúng là mang thai, có điều đứa bé đã không còn, Tống Tử Thành tức giận cô ta tự ý tuyên bố chuyện mang thai nên mới "đóng băng" cô ta. Cái này so với lời giải thích của Trác Tinh Tinh đáng tin cậy hơn nhiều.

Giải trí Tinh Hải vẫn không đưa ra bất cứ một lời giải thích nào, mặc cho nhóm người đồng tình với Trác Tinh Tinh, chính tại thời điểm đầu sóng ngọn gió này, phim điện ảnh của Trác Tinh Tinh bắt đầu công chiếu, rất nhiều fan vì muốn an ủi nữ thần bị uỷ khuất, chen chúc nhau đến rạp chiếu phim mua vé ủng hộ.

Vốn chỉ là một bộ phim tình cảm nho nhỏ, nhưng vì tin tức lá cải mà vụt một cái trở nên nổi tiếng.

Chuyện Trác Tinh Tinh cộng thêm chuyện lúc trước của Khâu Minh Diễm, đã làm mọi người có nhận thức mới về Tống Tử Thành, nào là con

https://thuviensach.vn

người lăng nhăng, trêu hoa ghẹo nguyệt, lén lút nuôi con gái riêng, quy tắc ngầm với nghệ sĩ,... Thái độ của các đồng nghiệp trong giới với Tống Tử Thành nhất thời kém tới cực điểm. Thậm chí còn có người còn nói tất cả các nữ minh tinh trong Giải trí Tinh Hải ít nhiều gì cũng từng có quan hệ với Tống Tử Thành.

Suy đoán này vừa đưa ra, những nghệ sĩ khác của Giải trí Tinh Hải cũng bị lôi xuống nước, ngay cả nhân vật cấp ảnh hậu như Mộ Sa cũng không may mắn thoát khỏi.

"Mộ Sa, xin hỏi bên trong giải trí Tinh Hải có tồn tại quy tắc ngầm hay không?" Mộ Sa đang ở đặc khu tham gia liên hoan phim cũng bị phóng viên chặn hỏi về vấn đề này.

Khuôn mặt Mộ Sa luôn luôn mỉm cười, khi nghe đến vấn đề này, nụ cười trên mặt không giảm nửa phần, ngữ điều vững vàng mà nói: "Giải trí Tinh Hải là một công ty chính thống, quản lý vô cùng nghiêm ngặt, ít nhất kể từ khi tôi đến công ty này đến nay, còn chưa từng thấy qua cái gọi là 'quy tắc ngầm'."

Liên hoan phim kết thúc, nụ cười trên mặt Mộ Sa cuối cùng cũng không giữ vững được nữa, trực tiếp gọi điện thoại cho Tống Tử Thành: "Tống tổng, tôi không quan tâm anh muốn lăng-xê phim điện ảnh nào, nhưng hiện tại lập tức, lập tức mở cuộc họp báo cho tôi, tôi không tin anh không đủ sức đối phó nổi một con đàn bà!"

Tống Tử Thành vừa nhận điện thoại đã nghe một trận gào thét đến đau cả tai: "Lợi nhuận cuối năm vẫn chưa ổn định, tôi tính chờ phòng bán vé ổn định lại rồi mới..."

"Vậy anh cứ ở đó mà chờ đi, chờ sự kiện kết thúc, tôi cũng đổi nghề luôn rồi." Mộ Sa nói xong trực tiếp cúp điện thoại, tức giận mà ném di động sang một bên.

https://thuviensach.vn

Mộ Sa có địa vị rất cao trong giới giải trí, tuổi trẻ đã làm ảnh hậu, đang lúc sự nghiệp ở trên đỉnh cao nhất, có thể nói là trụ cột của Giải trí Tinh Hải, vì muốn giữ cô ta lại, từ lúc còn vị đối tác kia, đã chia cô ta một phần cổ phần của công ty, cho nên Mộ Sa mới có dũng khí lên giọng với Tống Tử Thành như vậy.

Người đại diện đi tới, giúp cô ta nhặt điện thoại di động lên, thở dài một hơi: "Người bên truyền thông Đại Nhật vừa mới liên lạc với tôi, không hề nói gì, chỉ hỏi thăm an ủi vài câu." Đối phương có ý gì, làm người đại diện kim bài như hắn làm sao không biết cho được? Chắc chắn là muốn lôi kéo Mộ Sa về phía công ty bọn họ.

"Đừng đáp ứng, cũng đừng đắt tội bọn họ." Mộ Sa xoa xoa ấn đường tinh tế xinh đẹp, thở dài.

Ngay cả ảnh hậu cũng dám lôi kéo, những nghệ sĩ khác thì càng không cần nhắc tới.

...

"Nhìn cái gì đấy?" Ngu Đường tắm xong, thấy dáng vẻ Tống Tiêu nghiêm túc nhìn chằm chằm vào màn hình, liền sáp lại gần, lười biếng đem cằm gác lên vai y.

"'Gánh hát' nhà tớ lại xảy ra vấn đề." Tống Tiêu có chút buồn rầu, phụ thân kinh doanh không tốt, lúc nào cũng gặp rắc rối, Tống Tiêu luôn có linh cảm "gánh hát" nhà mình không sớm thì muộn cũng sẽ có ngày rớt đài.

Ngu Đường nhìn thoáng qua trang web, lập tức hiểu đã xảy ra chuyện gì.

"Mộ Sa này cũng không tệ, ít ra còn biết giữ hình tượng công ty." Tống Tiêu chỉ người phụ nữ mặc trang phục dạ hội trên màn hình mà nói.

https://thuviensach.vn

"Ừ." Ngu Đường giơ tay khép máy tính lại, kéo hoàng hậu chỉ mặc một chiếc áo ngủ mỏng manh vào ổ chăn, "Đừng để ý nhiều, ba cậu sẽ tự biết cách giải quyết, cậu chỉ cần cố gắng thi giữa kỳ cho tốt là được."

Nhắc đến thi giữa kỳ, Tống Tiêu lại nhịn không được có chút khẩn trương. Kiếp trước Tống Tiêu chưa từng biết sợ thi cử là gì, từ thi huyện cho đến thi đình, tất cả đều nằm trong dự liệu của y. Nhưng khi đến hiện đại, tri thức bao la rộng lớn như vậy, cứ cho rằng Tống Tiêu có thể học thuộc lòng tất cả tri thức trong một thời gian ngắn đi chăng nữa, nhưng chưa chắc đã hiểu hết tất cả, chưa kể đến kiến thức khoa học tự nhiên nữa...

Ngu Đường nhìn hoàng hậu nhà mình, vừa mới nhắc tới thi cử thì đã phiền muộn đến nỗi mấy lọn tóc xoăn trên đầu đều tiu nghỉu xuống, nhịn không được bèn đưa tay sờ, nghiêm túc nói với y: "Cậu phải cố gắng học thật tốt, lỡ như sau này nhà cậu sụp đổ, còn phải dựa vào cậu chống đỡ."

"Vâng." Tống Tiêu nghiêm túc gật đầu.

Ngu Đường nhìn Tống Tiêu như vậy đột nhiên nổi hứng muốn trêu đùa y, giang tay ôm đối phương vào lòng hôn một cái: "Học không tốt cũng không sao, trẫm nuôi ngươi."

Tống Tiêu vùi đầu trong ngực hoàng thượng, bĩu môi, hoàng thượng ngay cả bài tập còn không tự viết, không chừng còn học dở hơn y nữa là. Có điều lời này Tống Tiêu không dám nói ra, chỉ có thể làm bộ đang ngủ không trả lời.

Thi giữa kỳ đúng hạn mà tới.

Những môn chính trị lịch sử gì đó là môn xã hội, chỉ cần học thuộc lòng, hoàn toàn không thành vấn đề với Tống Tiêu, Tống Tiêu học thuộc không sót một chữ, có thể gọi là hạ bút hữu thần. Khoa học tự nhiên ngoại trừ vật lý có thể miễn cưỡng làm được, những môn còn lại ít ra cũng không để trống câu nào.

https://thuviensach.vn

Hai ngày thi chín môn, cả người mệt lả.

Buổi tối thi xong môn cuối cùng, Ngu Đường lôi kéo Tống Tiêu ủ rũ trở về phòng ngủ.

Mặc dù là ngày thi, tan học sớm hơn bình thường một chú nhưng trời cũng đã tối đen. Bọn học sinh thi xong hưng phấn chạy tới chạy lui trên thao trường, một vài cặp đôi yêu sớm thì lén lén lút lút chạy đến vườn hoa nói chuyện yêu đương. Tống Tiêu ngáp một cái, tuỳ ý hoàng thượng lôi kéo mình đi về phía trước, cũng không nhìn đường, chờ khi phát hiện xung quanh ngày càng yên ắng khác thường, mới chợt phát giác có điều gì đó không đúng.

"Đây là đâu?" Tống Tiêu quan sát xung quanh, gần đây có một sườn dốc nho nhỏ, thảm cỏ bao quanh, cách đó không xa còn có một tiểu đình tử, dây leo khô bao bọc quấn quanh.

"Sau sân luyện tập," Ngu Đường kéo y leo lên sườn dốc, chỉ vào bầu trời đầy sao, có hơi cứng ngắc mà nói, "Ngươi có muốn sao trên trời hay không, trẫm sẽ hái xuống cho ngươi."

Tống Tiêu giật giật khoé miệng, tối rồi không chịu đi ngủ, chạy ra đây đòi hái cái gì mà hái! Có điều, hoàng thượng đang lúc cao hứng, không nên làm hắn mất hứng thì hơn: "Làm... làm sao mà hái được?"

Ngu Đường đưa tay ra dấu sau lưng, Độc Cô Ám ẩn núp trong bóng tối nháy mắt xuất hiện, nhét một bó pháo hoa vào tay hắn, thuận tiện châm lửa.

Cùng với âm thanh khói lửa thiêu đốt, trước mắt nháy mắt sáng lên, pháo hoa trong tay hoàng thượng nở rộ, một bó pháo hoa hợp cùng một chỗ, quả thật rất giống sao trên trời.

Tống Tiêu nhất thời sửng sốt: "Đây là..."

https://thuviensach.vn

"Sinh nhật vui vẻ." Ngu Đường mặt không đổi sắc, nói xong, đem pháo hoa còn lại cắm trên mặt đất, giơ tay, một chiếc hộp gỗ chớp mắt một cái đã xuất hiện ở trên tay hắn, vô cùng suất khí.

Tống Tiêu trộm nhìn thoáng quá Độc Cô Ám phụ trách bày biện đạo cụ, ám vệ trung thành giúp hoàng thượng hoàn thành nhiệm vụ, sau đó thì hết bổn phận lui về chỗ tối. Tống Tiêu nghe hoàng thượng ho nhẹ một tiếng, liền vội vã quay đầu lại nhìn hắn.

Hoàng thượng đã làm thì làm cho trót, quyết định hoàn thành bước cuối cùng theo cuốn sách , trên đó viết, sinh nhật người yêu vô cùng quan trọng, thổ lộ vào hôm đó, chắc chắn sẽ thu hoạch được phúc lợi không ngờ.

Tống Tiêu nhận chiếc hộp gỗ, thế nhưng không vội mở ra, chỉ chậm rãi vuốt nhẹ thân hộp kiểu dáng cổ xưa: "Hôm nay là sinh nhật của ta sao?"

"Ừ," Ngu Đường lén lau mồ hôi tay lên đồng phục, hơi dừng lại một chút, "Trẫm tặng ngươi cái này, là... là muốn ngươi thổi tiêu cho trẫm!"

Thổi... thổi tiêu... Tống Tiêu ngơ ngác nhìn hoàng thượng, mặt xoát một cái đỏ lên.

==========

Tiểu kịch trường:

Tiêu Tiêu: "Màn trời chiếu đất, hình như không được hay cho lắm."

Ngư Đường: "Không không, trẫm không có ý này."

Tiêu Tiêu: "A, vậy quên đi."

Ngư Đường: "... Có phải trẫm đã bỏ lỡ cái gì rồi hay không?"

Tiểu Ám: (cây nến)

https://thuviensach.vn

[Heo: Đúng là gần mực thì đen gần đèn thì sáng, Tiêu Tiêu đi theo chú Đường riết cho nên đầu óc nó mới đen tối vầy nè

https://thuviensach.vn

HOÀNG THƯỢNG ĐỪNG NGHỊCH

Lục Dã Thiên Hạc
www.dtv-ebook.com

Chương 42: Thổ Lộ.

Edit + Beta: Như Heo.

Ánh lửa sáng ngời sắc lạnh, phản chiếu rõ ràng thần sắc trên mặt Tống Tiêu, nhìn thấy vẻ mặt này của y, Ngu Đường ngây ra, lúc này mới ý thức được lời mình nói còn có ý nghĩa khác.

Nguyện ý thư phục dưới thân đế vương, đối với người từ nhỏ đã được tiếp nhận cách giáo dục trở thành sĩ phu như Tống Tiêu mà nói đã là rất không dễ dàng, nếu như bắt y làm loại chuyện này, chẳng khác nào đang làm nhục y. Cho nên, Cảnh Nguyên đế từ trước đến nay chưa từng miễn cưỡng Tống Tiêu làm những chuyện này.

"Trẫm... trẫm không có ý đó..." Ngu Đường tay chân luống cuống giật hộp gỗ lại, trực tiếp mở ra, phơi bày hình dáng lễ vật bên trong.

Chiếc tiêu ngọc toàn thân màu xanh lục bích, lẳng lặng nằm giữa chiếc hộp bọc vải nhung xanh. Pháo hoa vào thời khắc này đã cháy hết, bên trong sân luyện tập không có đèn, chỉ có ánh trăng chậm rãi phủ lên thân tiêu màu xanh, phản xạ ra chút ánh sáng mờ ảo.

Thật sự - chỉ là - thổi tiêu - mà thôi!

Tống Tiêu vội ho một tiếng, đưa tay cầm lấy tiêu ngọc, xúc cảm ôn nhuận mát lạnh, cầm trên tay vô cùng thoải mái.

Thân là trạng nguyên xuất thân từ Tống gia, quân tử lục nghệ, Tống trạng nguyên đương nhiên đều đã học qua, cầm kỳ thi hoạ mỗi thứ cũng

https://thuviensach.vn

đều tinh thông, nhưng thích nhất, thì vẫn là tiêu. Hình dáng chiếc tiêu thon dài thẳng tắp, âm thanh hoài cổ da diết, tựa như loài quân tử trúc, cương trực mà trầm ổn.

"Hoàng thượng muốn nghe khúc gì?" Hai người sóng vai ngồi trên bãi cỏ, Tống Tiêu thử thanh, chiếc tiêu ngọc này làm rất tinh xảo, âm sắc cũng rất tốt.

Ngu Đường nhìn những ngón tay thon dài trắng nõn ngay trước mắt, nắm trên thân tiêu màu xanh biếc, cảm giác như trong nháy mắt mình đã trở về hoàng cung hơn ngàn năm trước.

...

"Hoàng thượng triệu thần đến ngự hoa viên, không biết..." Còn mặc y phục Hộ bộ Thị lang, Tống Tiêu cúi đầu, đứng bên bụi hoa hải đường ở ngự hoa viên, nhẹ giọng hỏi hắn.

"Nghe nói ái khanh thiện tiêu, hôm nay trẫm có một chiếc tiêu ngọc, muốn tặng cho ái khanh." Ngu Cẩm Đường giơ tay, đem chiếc tiêu ngọc giao vào tay Tống Tiêu, thoáng chốc tay của hai người chạm vào nhau. Ngu Cẩm Đường nhanh chóng rụt tay về, giấu trong thuỷ tụ, lẳng lặng nhìn ngắm ngón tay thon dài trắng nõn của y, nghĩ tới xúc cảm vừa rồi, chậm rãi vuốt ve đầu ngón tay chính mình.

...

Tống Tiêu ngẩng đầu quan sát Ngu Đường đang nhìn tay mình ngẩn người, không khỏi nhớ lại tình cảnh năm đó, nhịn không được bật cười, nhưng trong lòng chẳng hiểu sao lại thấy chua sót. Hoàng thượng lúc đó, kỳ thật chỉ là muốn nắm chặt tay y, nhưng do hoàn cảnh bức bách, đành phải tự mình khắc chế cảm xúc xuống tận đáy lòng.

Đặt khẽ tiêu ngọc bên môi, Tống Tiêu hít sâu một hơi, chậm rãi thổi ra.

https://thuviensach.vn

Tiếng tiêu trầm lắng da diết đột ngột nổi lên, là thứ âm thanh thê lương nhất, lập tức đưa người ta trở về thời gian hơn ngàn năm trước, đây cùng Tống Tiêu thổi năm đó ở ngự hoa viên, là cùng một ca khúc.

Vừa mênh mông vừa da diết, xen lẫn trong đó cảm xúc thê lương cùng hoang mang, đây là một khúc .

Quân nhược nguyệt hạ đường.

Tiêu tiêu túc túc ánh thanh quang.

Vi quân ca một khúc.

Tương tư chưa giải sầu chưa tan.

Tay Ngu Đường đột nhiên nắm chặt, hắn biết khúc nhạc này, năm đó chỉ mãi quan sát Tống Tiêu, không thể nghe được ý nhị trong đó, mãi đến trước khi bọn họ thành hôn, hắn mới ngẫu nhiên đọc được bản chép tay của Tống Tiêu, đọc đến những chứ này, trong lòng Ngu Cẩm Đường xúc động không thôi. Đó là vật chứng duy nhất có thể chứng minh, Tống Tiêu trước kia cũng từng thích hắn.

Cũng chính vì điều này đã làm Ngu Cẩm Đường không để ý ý nguyện của y, trực tiếp hạ chỉ cường thú, cũng vì việc này mà lén lút vui vẻ rất lâu.

Khúc nhạc kết thúc, Tống Tiêu chậm rãi dời tiêu, chuyển mắt nhìn về phía Ngu Đường.

"Ngươi thổi khúc này cho trẫm, là muốn nói lên điều gì?" Ngu Đường làm bộ ra vẻ không hiểu, chăm chú quan sát từng biểu cảm trên mặt Tống Tiêu.

Tống Tiêu mím môi, "Không, không có gì... Thần chỉ là, yêu thích khúc nhạc này thôi."

https://thuviensach.vn

"Quân nhược nguyệt hạ đường..." Ngu Đường tiến đến bên tai Tống Tiêu, nhẹ giọng ngâm nga một câu.

Lỗ tai Tống Tiêu vừa mới khôi phục nhiệt độ, lại lập tức đỏ lên một cách triệt để: "Ngươi, ngươi sao có thể lén xem bản chép tay của ta!"

"Trên trời dưới đất đều là của vua, ngươi là của trẫm, đoof của ngươi đương nhiên cũng là của trẫm," Ngu Đường vô lại mà nói, nói xong, chậm rãi giữ lấy bả vai Tống Tiêu, "Quân Trúc, năm đó thật tâm ngươi cũng ưng thuận ta, có đúng không?"

Tống Tiêu rũ mắt, không nói lời nào. Ngu Đường nhìn dáng vẻ ấy của y, liền khẩn trương lên, Tống Tiêu đời trước đối với hắn có tình , nhưng giữa bọn họ, cách quá nhiều người quá nhiều sự việc, cuối cùng, cuối cùng hắn còn cố chấp buộc y chết chung, cho dù Tống Tiêu trước đây có yêu thích hắn, nhưng trong lòng không tránh khỏi có một cái gai.

"Có thể gặp lại ngươi, ông trời thật sự là đối với ta không tệ, chuyện đã qua..." Ngu Đường thở dài, đơn giãn bỏ qua hết thảy, "Đời trước chúng ta không thể cùng nhau đầu bạc răng long, đời này, ta nhất định sẽ kiên nhẫn đợi ngươi, ngươi..."

Tống Tiêu ngẩng đầu, nhìn về phía hoàng thượng có lời mà không dám nói, không nhịn được, cong mắt cười: "Vâng."

"Hả?" Ngu Đường còn đang hồi tưởng lại cách thổ lộ trong sách viết, lời còn chưa nói ra, không ngờ Tống Tiêu đã đáp lại, hoàng đế bệ hạ tưởng mình nằm mơ, trợn tròn mắt. Nhìn mắt cười cong cong của Tống Tiêu, Ngu Đường cái gì cũng đều quên hết, chậm rãi đến gần, chỉ muốn cho y một cái hôn triền miên.

Tống Tiêu mỉm cười, cũng tiến lại gần.

https://thuviensach.vn

"Làm gì đó!" Bầu không khí đang nông nàn, bỗng nhiên bị một âm thanh quấy phá.

"Á!" Trong tiểu đình cách đó không xa có một đôi tình nhân nhỏ la hét chạy đi, thầy chủ nhiệm cầm đèn pin rượt theo sau, đèn pin loé lên một cái, liền chiếu đến hai bóng người ở trên xườn núi.

"Ai đang ở đó, lại đây!" Thầy chủ nhiệm hò hét, đêm nay vừa mới thi xong, trường học lâm thời quyết định tổ chức một hồi hoạt động "Càn quét", bắt những học sinh yêu sớm không chịu về phòng ngủ, giáo dục phê bình, làm bảng kiểm điểm, thống nhất gọi cho phụ huynh.

Ngu Đường đứng lên, nắm tay Tống Tiêu bỏ chạy.

Trong sân trường giờ khắc này nơi nơi đều là những cặp tinh nhân nhỏ yêu sớm chạy điên cuồng, nội quy nhà trường quy định không được phép yêu sớm, nếu bị tóm được sẽ bị gọi phụ huynh, nghiêm trọng hơn còn có thể bị đuổi học. Nữ sinh la hét, thầy cô rít gào, âm thanh huyên náo tràn ngập toàn bộ sân luyện tập.

Độc Cô Ám là cao thủ ẩn thân, biết rõ tất cả các địa điểm ẩn nấp trong trường, lập tức mang theo hoàng thượng và hoàng hậu yêu sớm, tại trên đường nhỏ bảy quẹo tám cua, cuối cùng lắc mình vào một ngõ nhỏ, ngõ tắc này là khe hở chính giữa của hai toàn nhà, vô cùng chật hẹp, bên trong lại một mảnh tối đen, người bình thường ít khi nào để ý tới.

Ngu Đường ôm Tống Tiêu đi vào, hai người chen chúc trong hẻm nhỏ chật hẹp.

"Bên kia, tôi thấy chúng chạy hướng bên kia!" Đám người kia chạy trốn thật nhanh, thầy chủ nhiệm rượt theo không kịp, đành phải lấy xe đạp điện ra chạy theo.

https://thuviensach.vn

Một loạt tiếng bước chân truyền đến, Ngu Đường dùng thân thể che chắn cho Tống Tiêu, ánh sáng đèn pin chiếu không tới được.

Tống Tiêu bị Ngu Đường ép dính trên tường, mặt vùi kín trong ngực hoàng thượng, cố gắng ngẩng đầu lên. Hai ngươi nhìn thoáng qua nhau, cả hai đều đồng thanh bật cười.

Hai người họ là nam sinh, chạy cái gì mà chạy, cứ cho là bị tóm được đi chăng nữa, thì đó cũng là ham chơi ngủ muộn, không phải yêu sớm!

Cười cười, Ngu Đường đột nhiên cúi đầu, mạnh mẽ chặn môi Tống Tiêu.

Đôi môi chạm nhau, liền khó mà tách ra, trằn trọc đè ép, tựa như phải đem đối phương ăn tươi nuốt sống mới vừa lòng. Không như những lần trước lướt nhẹ một cái, mà là chậm rãi thăm dò, kế đó, môi lưỡi triền kiên, quấn quýt không rời.

...

Thi giữa kỳ kết thúc, ngày hôm sau được nghỉ, bọn học sinh sáng sớm liền chờ không kịp chạy vụt ra khỏi cổng trường.

Hai người đang trong giai đoạn tình yêu cuồng nhiệt đều có chút không muốn, Ngu Đường đưa Tống Tiêu đến trước cửa tiểu khu, chưa kịp nói lời nào, trùng hợp gặp được Tống Tử Thành suốt đêm tăng ca trở về.

"Hai đứa chưa ăn điểm tâm phải không?" Tống Tử Thành nhìn thoáng qua đồng hồ đeo tay, "Tiểu Đường ở lại ăn điểm tâm đi, nếu chờ về nhà sẽ đói bụng lắm."

Tống Tiêu cau mày, vừa định cự tuyệt, Ngu Đường đã đáp ứng cái rụp: "Vậy thì quấy rầy."

https://thuviensach.vn

Tống Tử Thành đi trước, Ngu Đường đi sau lặng lẽ nắm tay Tống Tiêu, Tống Tiêu nỗ lực giằng ra, không biết tên này lấy đâu ra nhiều sức lực như vậy.

"Lát nữa sẽ bị ba nhìn thấy!" Tống Tiêu nhỏ giọng nhắc nhở hắn.

"Thấy được vừa vặn cầu hôn luôn." Ngu Đường thổi khí bên tai Tống Tiêu.

[Heo: Oa, bất chấp luôn đi anh]

Tống Tử Thành thức trắng một đêm, tinh thần có vẻ hơi uể oải, nhưng vẫn kiên trì dùng điểm tâm với hai đứa trẻ, ăn xong rồi mới lên lầu ngủ.

Ngu Đường lên phòng Tống Tiêu, tham quan "Khuê các" của hoàng hậu nhà mình, hai người cùng chơi trò chơi, lát sau thì dì Trần gọi ra phòng khách ăn trái cây.

Trên TV đang chiếu tin tức giải trí, dì Trần ngồi xem không chớp mắt.

"Vài ngày trước Trác Tinh Tinh tiết lộ việc Giải trí Tinh Hải muốn 'đóng băng' cô ta, điều này thu hút được rất nhiều sự đồng tình của mọi người, dồn dập chỉ trích Giải trẻ Tinh Hải đối đãi nghệ sĩ quá mức hà khắc. Nhưng sự thật hoàn toàn không phải như vậy, Giải trí Tinh Hải từ đầu đến cuối vẫn không lên tiếng phản bác, ngay ngày hôm qua, Giải trí Tinh Hải rốt cuộc cũng đã lên tiếng, phóng viên tiền tuyến trở lại đưa tin." Đây là kênh tin tức giải trí có tỉ lệ người xem khá cao, chỉ phát sóng vào mỗi sáng thứ sáu và chủ nhật hàng tuần, có thể nói là nơi cột hướng gió của giới giải trí.

"Hợp đồng với Trác tiểu thư còn chưa hết hạn, cao tầng công ty chưa từng có ý muốn phong sát(*) cô ta như những gì mà Trác tiểu thư đã nói," Người phát ngôn của Giải trí Tinh Hải bình tĩnh đứng trước ống kính, "Tạm dừng công việc của Trác Tinh Tinh, lý do là vì cô ta tuyên bố bản thân

https://thuviensach.vn

mình mang thai, cần được nghỉ ngơi, sau lại chủ động yêu cầu đi tuyên truyền cho phim điện ảnh mới..."

(*): Nôm na là chèn ép nghệ sĩ. Tựa như trường hợp Thượng Ẩn cũng gọi là bị "phong sát" đấy

https://thuviensach.vn

HOÀNG THƯỢNG ĐỪNG NGHỊCH

Lục Dã Thiên Hạc
www.dtv-ebook.com

Chương 43: Thành Tích.

Edit + Beta: Như Heo.

Trong giới giải trí này, yêu cầu của mọi người đối với nữ nghệ nhân, nói tóm lại là rất hà khắc. Nam minh tinh lên giường cùng ai, cũng chỉ là tin phong lưu bên lề, nữ minh tinh ngủ với ai, đó lại là đạo đức bại hoại. Người Trung Quốc tư tưởng cũ, khiến các nữ nghệ nhân rất sợ dính dáng đến những loại bê bối như thế này, Trác Tinh Tinh lần này, e là khó mà trở mình lại được.

Có điều, từ lúc quyết định bắt đầu trở mặt với Tống Tử Thành, Trác Tinh Tinh đã sớm chuẩn bị tâm lý rồi. Lật tới lật lui, trên mạng đều là những lời mắng nhiếc cô ta, Trác Tinh Tinh bèn dứt khoát không xem nữa, trốn ở nhà chờ tin bên Truyền thông Đại Nhật.

Ngu Đường ở nhà nghỉ ngơi vài ngày, thuận tiện xem qua một lượt văn kiện bên Truyền thông Đại Nhật gửi tới, hơi nhíu mày, gọi điện thoại cho phòng cung cấp nhân lực.

"Ký hợp đồng với Trác Tinh Tinh à? Xin lỗi, Tiểu Ngu đổng, chúng tôi vẫn chưa nhận được thông báo về phương diện này, ngài xem trọng nghệ sĩ này sao?"

Ngu Đường không nói lời nào, trực tiếp cúp điện thoại. Những chuyện ngổn ngang trong giới giải trí, Ngu Đường không muốn quản chút nào, nếu không phải việc liên quan đến Tống Tiêu, hắn cũng không thèm lấy cổ phần Đại Nhật làm gì.

https://thuviensach.vn

"Anh hai, tên quỷ đáng ghét kia lại tới." Mấy ngày nay khí trời chuyển lạnh, tiểu công chúa Ngu Miêu mang đôi dép bông mềm mềm, lạch bạch chạy tới.

"Ai?" Ngu Đường khép máy tính, quay đầu nhìn về phía Ngu Miêu.

"Chính là cái tên thích tung váy." Ngu Miêu chu môi, ôm cánh tay anh hai không muốn ra ngoài.

"Tiểu thư, phu nhân gọi con xuống chơi với cậu bạn nhỏ." Nữ giúp việc đứng bên ngoài gõ cửa.

Ngu Đường đứng lên, dắt tay Ngu Miêu ra ngoài, nếu con trai Ngu Đạm đến, bản thân Ngu Đạm chắc chắn cũng tới. Trước tiên đưa Ngu Miêu đến phòng Ngu Lân, để cô nhóc chơi với em trai, sau đó xoay người xuống lầu.

"Miêu Miêu đâu?" Mẹ Ngu đang nói chuyện với bà xã Ngu Đạm, thằng nhãi con con kia vùi trong lồng ngực mẹ nó, ngẩng đầu nhìn thấy Ngu Đường, sợ đến nỗi chui tọt vào lòng mẹ nó.

"Nó không muốn xuống," Ngu Đường tuỳ tiện trả lời, quay đầu nhìn về phía Ngu Đạm ngồi một bên, "Ba còn chưa về đâu, chú Đạm, chúng ta qua bên kia ngồi một chút." Nói xong, đưa tay ra hiệu hướng phòng trà.

Mẹ Ngu kinh ngạc nhìn thoáng qua con trai, bây giờ mới nhớ, cổ phần Truyền thông Đại Nhật đã cho Ngu Đường rồi.

"Chuyện Trác Tinh Tinh, chú định cứ vứt đi như vậy sao?" Ngu Đường nâng tay uống một hớp trà, trà búp Minh Tiền long tĩnh thượng hạng, uống làm sao cũng không ra được mùi ngon như Tống Tiêu pha.

"Cô ta chỉ là quân cờ nhỏ trong tay chú," Ngu Đạm cười cười, tự rót cho mình một chén trà, "Đại thiếu gia sao lại quan tâm cô ta như vậy?" Trác Tinh Tinh chỉ là một bước nhỏ của hắn trên con đường lật đổ Giải trí Tinh

https://thuviensach.vn

Hải, một người phụ nữ không có đầu óc, hiện tại danh tiếng còn kém như vậy, coi như mua lại cũng khó kiếm được tiền lời, huống hồ hợp đồng giữa cô ta và Giải trí Tinh Hải còn chưa chấm dứt, muốn đưa cô ta về công ty phải chi trả một khoản lớn tiền bồi thường hợp đồng, vụ làm ăn này thật sự không có lời.

Ngu Đường chậm rãi đặt chén trà xuống, tay gõ gõ lên thành kính thuỷ tinh, Trương Hiếu Nhân bắt chước con thỏ học nhảy nhót trên bãi cỏ, nhảy, nhảy, nhảy tới bên của sổ, chống hai chân trước lên cửa sổ thuỷ tinh, ngốc nghếch thè lưỡi.

"Con chó này, chú lừa nó cho nó xương, bảo nó cắn bị thương con chó hoang đầu lĩnh, xoay người một cái liền không cho nó, chú đoán nó sẽ như thế nào?" Ngu Đường cách lớp cửa thuỷ tinh, điểm điểm cái mũi chó Husky, chó ngốc liền đem mũi áp vào cửa kính, dùng sức muốn liếm nhón tay của hắn, "Sau này chú lại lừa con chó khác, chú đoán nó có bị lừa nữa hay không?"

Ngu Đạm sững sờ, khiếp sợ nhìn chằm chằm vào Ngu Đường. Cái gọi là chó hoang, đương nhiên là chỉ Trác Tinh Tinh, chó hoang đầu lĩnh chính là Tống Tử Thành. Hắn lừa Trác Tinh Tinh, khiến cô ta đối phó Tống Tử Thành, xoay người lại bỏ rơi cô ta. Không sợ người có điều cầu, chỉ sợ người cái gì cũng không có, nếu Trác Tinh Tinh bị bức đến đường cùng, khó nói được cô ta sẽ làm ra chuyện gì.

Hơn nữa, sau này hắn còn phải tiếp tục đào góc tường Giải trí Tinh Hải, nếu vì chuyện này mà khiến danh dự của hắn giảm xuống, sau này gặp được nghệ sĩ thực lực chân chính, muốn tiếp tục đào tường nhà hắn, e rằng sẽ rất khó.

Ngu Đạm trước đây chưa từng cân nhắc đến những chuyện này, dù gì chỉ là một tiểu minh tinh, muốn phá huỷ thì phá huỷ, cộng thêm một khoản lớn

https://thuviensach.vn

phí bồi thường hợp đồng như vậy, hắn nghĩ tới liền nhức nhối. Dùng giá cao mua một phế phẩm, đây không phải phong cách của hắn.

"Làm gì cũng nên chừa lại cho mình một con đường," Ngu Đường cụp mắt xuống, đây kỳ thực cũng không phải phong cách làm việc của hắn, trước đây nắm giữ quyền sinh sát, hắn từ trước đến giờ luôn luôn nhổ cỏ tận gốc, nhưng hiện tại hắn không đủ thực lực, xã hội hiện đại lại không thể tuỳ tiện giết người, trước tiên chỉ có thể làm như vậy, "Cảm thấy không có lời, có thể nghĩ biện pháp khác."

Đứng dậy, vỗ vỗ bả vai Ngu Đạm, Ngu Đường không nói thêm lời nào, nên nói gì thì hắn đã nói rồi, còn Ngu Đạm làm sao, không phải chuyện hắn cần lo, hắn quan tâm bây giờ đó là hẹn Tống Tiêu 3h lên mạng chơi game, bây giờ đã 2h50' rồi.

Ngu Đạm nhìn theo bóng lưng Ngu Đường rời đi, chỉ cảm thấy sau lưng một trận phát lạnh, thằng nhóc này mới mười sáu tuổi, thủ đoạn làm việc so với hắn còn lão làng hơn.

Người đẩy tường đổ, trước đây Trác Tinh Tinh ở công ty tuy rằng không lớn lối như Khâu Minh Diễm, nhưng ít nhiều gì cũng đắc tội vài người, nổi tiếng quá nhanh cũng khó tránh khỏi sẽ có tiểu nghệ sĩ ghen tỵ, lần này bê bối của cô ta bị truyền ra ngoài, công ty cũng trong tư thái muốn dồn chết Trác Tinh Tinh, rất nhiều người bắt đầu mượn cơ hội này giậu đổ bìm leo.

"Tôi và Trác Tinh Tinh xuất nghệ cùng thời điểm, lúc đó nhìn cô ta nổi tiếng nhanh như vậy còn yên lặng ngưỡng mộ, nào ngờ cô ta lại là người như vậy."

"Người trong công ty ai cũng biết, cô ta ỷ vào việc mình nổi tiếng, thường xuyên đùa giỡn đại bài, ngay cả mặt mũi ông chủ cũng không chừa."

https://thuviensach.vn

Thậm chí còn có người tung tin nặc danh, Trác Tinh Tinh bị thói quen sẩy thai là vì nhiều lần phá thai dẫn đến, lần trước sẩy thai còn muốn thừa cơ đổ lỗi lên người con trai một vị cao tầng công ty.

Những hành vi này thật sự là vô liêm sỉ, fan hâm mộ của Trác Tinh Tinh lúc trước bao che cô ta bao nhiêu, hiện tại thì ghét cô ta bấy nhiêu. Vì sự kiện lần này quá mức rầm rộ, còn được bầu thành đề tài đứng đầu trong "Thập đại đề tài" hằng năm của giới giải trí.

Chờ mãi, đợi đến khi cũng hạ giá, Truyền thông Đại Nhật bên kia còn chưa có tin tức, Trác Tinh Tinh mới choàng tỉnh ngộ. Tống Tử Thành bận bịu trù bị cho , không có thời gian để ý cô ta, còn giới truyền thông thì lo giẫm đạp cô ta không biết mệt, ở Giải trí Tinh Hải tuyệt đối không được nữa rồi. Hy vọng duy nhất của cô ta chính là ký hợp đồng với Truyền thông Đại Nhật, người bên kia cũng đã đáp ứng sẽ thay cô ta chi trả phí bồi thường hợp đồng...

Chờ chút, phí bồi thường vi phạm hợp đồng! Trác Tinh Tinh vội vàng lấy bảng hợp đồng ra, cẩn thận tìm kiếm điều khoản liên quan tới phí bồi thường vi phạm hợp đồng, phát hiện bên trong hợp đồng không biểu thị rõ ràng Truyền thông Đại Nhật sẽ thay cô ta chi trả phí bồi thường hợp đồng, mà chỉ nói sẽ tận giúp trợ giúp cô ta rời khỏi công ty Tinh Hải.

Hợp đồng Giải trí Tinh Hải đều do Tống Tử Thành đích thân định ra, vô cùng nghiêm cẩn, bảo đảm cô ta không đền nổi. Nếu như không thể rời khỏi Giải trí Tinh Hải, sự nghiệp của Trác Tinh Tinh chắc chắn sẽ bị phá huỷ, về sau cái gì cũng không có!

Cái gì cũng không có, cái gì cũng không có! Cuối cùng còn không bằng cả Khâu Minh Diễm, Khâu Minh Diễm mỗi tháng ít nhất còn có tiền trợ cấp nuôi con từ Tống Tử Thành!

https://thuviensach.vn

Móng tay Trác Tinh Tinh cắm phập vào da thịt, trong đầu chợt loé lên hình ảnh của những người này trong đầu, từ Tống Tử Thành, Tống Tiêu, Khâu Minh Diễm cho đến Ngu Đạm, lần lượt từng người lướt qua, nếu như cô ta không sống nổi, vậy thì ai cũng đừng hòng sống thư thái. Ngay tại thời điểm Trác Tinh Tinh rơi vào tuyệt vọng, Truyền thông Đại Nhật đột ngột gọi tới.

"Trác tiểu thư, bắt cô đợi lâu rồi, liên quan chuyện chuyển tới công ty chúng tôi, mong cô có thể đến đây nói chuyện."

Giọng điệu cũng không có gì hữu hảo, có điều đối với Trác Tinh Tinh đây chẳng khác gì tiếng chuông cứu mạng, trong nháy mắt đem Trác Tinh Tinh kéo ra khỏi bóng tối u ám.

Giải quyết xong những chuyện này, hoàng đế bệ hạ mang theo cặp sách về trường.

Thành tích thi giữa kỳ đã được công bố, Tống Tiêu khẩn trương chạy đi xem. Mấy môn khoa học xã hội căn bản đều đạt điểm tối đa, Toán, Hoá, Sinh đều miễn cưỡng qua môn, Vật Lý thì tương đối kém. Tất cả các môn gộp lại, thành tích không được tốt cho lắm, Tống Tiêu chỉ đứng giữa lớp.

"Chờ lớp 11 phân khoa, cậu hãy chọn môn Văn đi." Ngu Đường đứng sau Tống Tiêu đồng thời xem bảng, thuận tiện đem cằm gác lên đỉnh đầu y.

"Tên cậu nằm ở đâu?" Tống Tiêu đẩy chiếc cằm đặt trên đỉnh đầu mình, bắt đầu dò từ cuối bảng dò lên. Quy cách xếp hạng năm đó là dựa theo trình tự sắp xếp từ trái sang phải, nằm cuối bảng chính là người đứng chót.

Hoàng đế bệ hạ thấy y dò tên mình từ dưới lên, lập tức không vui: "Tớ nhìn kém cỏi như vậy sao?"

Tống Tiêu lườm hắn một cái, không nói lời nào, nhưng ánh mắt chính là đã ngầm thừa nhận. Thử nghĩ xem một người cho tới bây giờ không làm

https://thuviensach.vn

bài tập về nhà, lên lớp thì ngủ gật, tan học chơi bóng, mỗi ngày còn bận bịu công tác ở hội học sinh, có thể học giỏi được sao?

Ngu Đường một phát túm tay Tống Tiêu, kéo y đi thẳng một đường tới đầu bên kia bảng, chỉ vào hai chữ "Ngu Đường" siêu lớn nằm chễm chệ ngay đầu bảng, hừ một tiếng.

Tống Tiêu trợn tròn mắt, xác định đây đúng là mã số học sinh của Ngu Đường, không sai! Quay đầu nhìn sang Độc Cô Ám, thấy hắn yên lặng đem tờ kết quả học tập bỏ vào túi: "Ám Nhất, cậu đứng thứ mấy?"

Ám vệ đảo mắt nhìn quanh một vòng, hai gia hoả vì muốn nói chuyện yêu đương nên đã về trường sớm hơn ba tiếng, lúc này thời gian còn sớm, xung quanh không có ai, ám vệ liền cụp mắt đáp: "Hồi bẩm hoàng hậu, thuộc hạ đứng hạng 998 toàn khối."

Tống Tiêu cau mày, theo như những gì y biết, nguyên nhân có lẽ bởi vì hứng thú với ám khí, độc dược, cho nên ám vệ học những môn Lý, Hoá tương đối tốt, mấy lần kiểm tra trắc nghiệm đều đứng đầu lớp.

Quả nhiên, chờ bài thi phát xuống, có mấy bài thi viết tên Ngu Đường, căn bản không phải chữ viết của hắn, ngược lại trong tay ám vệ lại có vài bài, đều là nét chữ rồng bay phượng múa của hoàng đế bệ hạ.

==========

Tiểu kịch trường:

Tiêu Tiêu: "Tiểu Ám, ngươi đứng thứ mấy?"

Tiểu Ám: "998, đứng hạng 998, bài thi mang về nhà đầy dấu gạnh đỏ ngang dọc."

Tiêu Tiêu: "..."

https://thuviensach.vn

HOÀNG THƯỢNG ĐỪNG NGHỊCH

Lục Dã Thiên Hạc
www.dtv-ebook.com

Chương 44: Gặp Gỡ Trên Đường.

Edit + Beta: Như Heo.

Tống Tiêu liếc nhìn hoàng thượng, lấy bài thi của hắn qua đồng thời so sánh.

Tiếng Anh của hoàng thượng đạt điểm tối đa! Lúc trước cứ tưởng khoa học tự nhiên của Ngu Đường không tốt, nào ngờ Toán, Lý, Hoá của hắn không kém Độc Cô Ám bao nhiêu, điểm số cao chót vót! Nếu chỉ nhìn mấy môn này, trình độ Ngu Đường hắn là phải đứng nhất lớp.

Vạn vạn không nghĩ tới, Chính trị, Lịch sử của Ngu Đường lại rách nát thành ra như vầy, môn Chính trị của hắn đặc biệt thấp, vỏn vẹn chỉ có bảy điểm, đấy là giáo viên chấm thi thấy chữ hắn đẹp nên mới niệm tình cho thêm hai điểm.

Tống Tiêu cau mày, không tưởng tượng nổi Ngu Đường lại rớt hai môn này. Nếu hắn làm biếng không chịu làm bài thì cũng thôi đi, đằng này hắn lại viết rất đầy đủ. Tống Tiêu cầm bài thi môn Lịch sử lên, đầy bài chi chít những dấu gạch đỏ ngang dọc, xuýt chút nữa không nhìn ra được chữ viết của Ngu Đường. Thông qua những đường gạch này, có thể thấy rõ sự phẫn nộ của giáo viên trong lúc chấm thi.

Hỏi: "Ý nghĩa của việc xây dựng con đường tơ lụa(*) là gì?"

Đáp: "Thuận tiện cho việc hoàng đế chinh phục Ba Tư, biểu lộ quốc uy, mời gọi bát phương đến chầu. Trong quá trình làm đường, tiện đường đánh phục các tiểu quốc ven đường. Có điều hoàng đế khi đó là kẻ vô dụng,

https://thuviensach.vn

không thâu tóm được những quốc gia đó, làm cho một số tiểu quốc có cơ hội phát triển, nuôi hổ thành hoạ."

(*): Con đường tơ lụa được coi là một hệ thống những con đường thương mại lớn nhất thế giới thời cổ đại, nó được coi như cầu nối giữa hai nền văn minh Đông và Tây. Nối liền Trung Hoa rộng lớn với vùng Tây Á kỳ bí.

Hỏi: "Mạnh Khương nữ khóc trường thành(*), đằng sau chứa đựng bối cảnh lịch sử làm người ta thổn thức, em hãy nêu lên cái nhìn của mình về chủ trương của hoàng đế năm đó."

Đáp: "Khi đó mã xa bất tiện, Mạnh Khương nữ muốn chạy xa như thế tìm phu quân nên đã tán gia bại sản, đến nơi mới phát hiện phu quân đã chết, người tài đều mất, đương nhiên là muốn khóc rống, việc này liên quan gì đến hoàng đế? Từ xưa tới nay, phàm là xây dựng công trình lớn, đều phải hao tiền tốn của. Mà không thể không nói, vị hoàng đến này rất có tầm nhìn xa trông rộng."

(*): Mạnh Khương Nữ (孟姜女) là một nhân vật trong truyện cổ tích dân gian Mạnh Khương Nữ khóc Trường Thành của Trung Quốc. Câu chuyện kể rằng, vào thời Tần Thủy Hoàng, ngay trong đêm tân hôn của Mạnh Khương Nữ với tân lang là một thư sinh Giang Nam tên Phạm Hỷ Lương, chồng Mạnh Khương Nữ bị triều đình bắt đi xây dựng Vạn Lý Trường Thành. Đến mùa Đông, Mạnh Khương Nữ đan áo cho chồng và đã lặn lội tìm chồng để trao áo. Mạnh Khương Nữ đã đi khắp theo chiều dài của Trường Thành, hỏi thăm nhiều người và cuối cùng nhận được hung tin chồng mình bị chết vùi thây dưới Trường Thành. Nàng Mạnh Khương đau buồn khóc lóc thảm thiết 3 ngày 3 đêm, nước hòa lẫn máu. Tiếng khóc của Mạnh Khương vang xa 800 dặm Trường Thành, làm sụp đổ một khúc thành, để lộ xác chết của chồng mình. Nàng an táng cho chồng xong liền nhảy xuống biển tự vẫn.

https://thuviensach.vn

Nhìn sơ qua vài đề lịch sử, Tống Tiêu giần giật khoé miệng. Chính trị không cần xem nữa, khỏi nghĩ cũng biết hắn viết gì trong đó.

Lịch sử mười ba điểm, Chính trị bảy điểm, hai môn này cộng lại thấp hơn so với người khác gần hai trăm điểm, cộng thêm Tiếng Anh của Độc Cô Ám rất tệ, ba môn gộp lại, ám vệ đáng thương liền biến thành người đội sổ trong lớp.

"Chính trị, Lịch sử, học cũng không mất bao nhiêu công sức..." Tống Tiêu nhìn điểm số những môn khoa học tự nhiên cao chót vót của hoàng đế bệ hạ, cảm thấy rất thần kỳ, cái tên suốt ngày không nghe giảng bài, không làm bài tập, có thể thi được điểm số như thế này sao?

"Đây là cho bách tính thuận dân học, trẫm học là đạo trị quốc, bọn họ không hiểu." Ngu Đường hừ một tiếng.

"Cậu muốn biểu đạt quan điểm của mình thì cứ tha hồ mà nói, cuối cùng còn đổi bài với Độc Cô Ám làm gì?" Tống Tiêu giương mắt trừng hắn, người này sao có thể làm ra sự tình làm rốt loạn kỉ cương phòng thi như vậy chứ!

Ngu Đường nghẹn lời, đối mặt với ánh mắt chất vấn của hoàng hậu nhà mình, có chút chột dạ, quay đầu hung hăng mà hỏi Độc Cô Ám: "Tại sao đổi bài thi, Độc Cô Ám, ngươi nói."

Ám vệ trung thành đang giúp hoàng thượng chép bài tập Chính trị, nghe vậy ngẩng đầu, có chút mờ mịt nhìn hai người, nhưng vẫn thành thật đáp: "Thành tích không bằng bà xã sẽ rất mất mặt." Đây là nguyên văn của hoàng đế bệ hạ.

Ngu Đường: "..."

Tống Tiêu: "..."

https://thuviensach.vn

...

Tống Tiêu phát hiện, kỳ thực Toán, Lý, Hoá hoàng thượng học rất khá, liền bớt thời gian đi hỏi giáo viên, có vấn đề gì đều trực tiếp hỏi hắn. Ngu Đường biết rõ trình độ nhận thức cổ nhân đến đâu, giảng bài so với giáo viên còn dễ hiểu hơn, dẫn đến việc khoa học tự nhiên của Tống Tiêu tiến bộ lên một cách nhanh chóng.

"Tại sao khi lên dốc thì mới sinh ra công, đi trên mặt phẳng bình thường thì không sinh ra công?" Tống Tiêu nằm bò trên giường ôm sách bài tập Vật lý hỏi Ngu Đường.

Ngu Đường quay đầu nhìn thoáng qua Tống Tiêu, ánh mắt chuyển động một vòng từ thắt lưng đến cái mông của y, nói một cách rất nghiêm túc: "Cái này cũng giống việc ngươi thị tẩm, khi trẫm 'đi vào' vận động lên xuống thì sẽ sinh ra công, còn nếu ôm ngươi đi bình thường thì không sinh ra công."

(*) Công cơ học là phần năng lượng của 1N lực không đổi tác dụng vào vật và làm cho vật chuyển động được quãng đường 1m theo phương của lực tác dụng.

Trong thực tế khi xe lên dốc thì động cơ phải sinh công nhiều hơn (tốn năng lượng=> tốn xăng nhiều hơn) để thắng công cản và làm xe tiếp tục chuyển động lên dốc.

"À..." Tống Tiêu đáp một tiếng, cúi đầu đọc sách, lỗ tai triệt để đỏ lên.

Thầy giáo Ngu phần lớn thời gian đều giảng bài rất nghiêm túc, nhưng có đôi lúc thích lấy việc công làm việc tư, giảng mấy thứ tầm bậy tầm bạ.

...

https://thuviensach.vn

Nửa học kỳ sau trải qua tương đối thuận lợi, hai người ngốc trong trường học, rời xa hỗn loạn bên ngoài, Tống Tiêu đã không quan tâm đến chuyện công ty giải trí nữa, chỉ còn Ngu Đường thỉnh thoảng để mắt đến.

Trác Tinh Tinh cuối cùng cũng rời khỏi Giải trí Tinh Hải, Truyền thông Đại Nhật đồng ý chi trả một nửa phí bồi thường hợp đồng, còn lại là do Trác Tinh Tinh tự mình chi trả, lần này trên căn bản là đã xài hết tiền dành dụm bấy lâu nay của cô ta. Đến Đại Nhật, người bên này lấy lý do danh tiếng Trác Tinh Tinh hiện tại quá kém, cho phép cô ta nghỉ ngơi nửa năm, chờ phong ba qua đi rồi nói tiếp, mỗi tháng vẫn phát lương cơ bản cho cô ta.

Chuyện này cứ như vậy mà lắng xuống, Giải trí Tinh Hải cũng nổi lên nhờ sự kiện rầm rộ lần này, bộ phim điện ảnh dạo trước kiếm được không ít tiền lời. Có điều đó chỉ là phần mở màn, quan trọng nhất vẫn là cuối năm nay.

Bộ phim bom tấn này từ hai tháng trước đã bắt đầu tuyên truyền ồ ạt, công bố đầu tư lớn hơn cả phim Mỹ, dung hợp lịch sử, nhân văn, huyền huyễn, tình cảm, là một tác phẩm xuất sắc hiếm thấy.

Điện ảnh Trung Quốc vừa hội nhập quốc tế, mọi người đều nhất mực ủng hộ bộ phim bom tấn này, huống hồ bộ phim còn hội tụ đông đảo các nhân vật tai to mặt lớn, nào là ảnh đế ảnh hậu, diễn viên khách mời toàn là những tên tuổi đang "Hot", diễn viên kỳ cựu lão làng, chỉ riêng fan hâm mộ của những người này thôi cũng đủ đốt cháy phòng bán vé. Vậy nên, Tống tử Thành tràn đầy tự tin đối với hạng mục này.

Thi học kỳ kết thúc, trùng hợp là thời gian chiếu phim , làm một cặp tình nhân đang trong giai đoạn yêu đương cuồng nhiệt, hoàng đế và hoàng hậu cũng chạy theo trào lưu dạo gần đây, kéo nhau ra rạp chiếu phim.

https://thuviensach.vn

Gần đây Truyền thông Đại Nhật chia hoa hồng, Ngu Đường chiếm được một khoản lớn tiền tiêu vặt, liền hào phóng tăng lương cho ám vệ. Ám vệ có tiền xài rồi, mua cho hoàng thượng hoàng hậu một hộp bỏng ngô nhỏ, tự mua cho mình nguyên cả thùng lớn, ngồi đằng sau hai người nhai rồm rộp, vừa ăn vừa thủ vệ.

Gần nghỉ đông, điện ảnh vừa công chiếu, đại sảnh rạp chiếu phim đông ních người.

"Ngại quá." Một đôi tình nhân đến muộn, đi qua trước mặt mọi người, nam sinh kia dắt tay bạn gái đi trước, nữ sinh một đường cúi đầu xin lỗi. Vị trí hai người ngồi ngay cạnh Tống Tiêu, nam sinh kia đột ngột ngồi xuống, cô bạn gái bị kéo lảo đảo, không đứng vững ngã lên người Tống Tiêu.

"Cẩn thận." Tống Tiêu giơ tay kịp thời đỡ được cô gái.

"Cảm ơn!" Nữ sinh quay đầu nói cảm ơn, nhìn thấy mặt Tống Tiêu, nhất thời có hơi sửng sốt, mặt xoát một cái đỏ lên. Phim còn chưa bắt đầu, trong rạp mở đèn rất sáng, giọng nói cùng động tác tao nhã, phối hợp với khuôn mặt hoàn mỹ của thiếu niên, thực sự là chói mù mắt người mà.

Đuổi bạn trai sang vị trí bên cạnh, nữ sinh hớn hở ngồi xuống cạnh Tống Tiêu: "Tớ thấy cậu rất quen mắt, có phải đã gặp ở đâu rồi không?"

Tống Tiêu nhìn nữ sinh kia, lắc đầu.

Mới vừa nói xong, không gian xung quanh đột nhiên tối sầm, kèm theo âm thanh quen thuộc, trên màn ảnh lớn xuất hiện dấu hiệu mở màn.

Tống Tiêu quay đầu đi định uống một ngụm nước, tay bất ngờ bị Ngu Đường nắm lấy, dùng sức một cái nhấc y qua, không đợi Tống Tiêu kịp phản ứng, hai người bất giác đã đổi vị trí cho nhau. Ngu Đường mặt không đổi sắc đem ống hút của mình cắm vào ly Tống Tiêu, hút một hơi.

https://thuviensach.vn

[Heo: Oa, ngầu như trái bầu

https://thuviensach.vn

HOÀNG THƯỢNG ĐỪNG NGHỊCH

Lục Dã Thiên Hạc
www.dtv-ebook.com

Chương 45: Giao Thừa.

Edit + Beta: Như Heo.

Bộ phim này không chỉ Tống Tiêu xem không hiểu, mà những người khác cũng xem không hiểu.

"Cảnh tượng cắt nối không có logic, một giây trước còn ở trên đàn tế, một giây sau chẳng biết đã xuất hiện ở hoàng cung bằng cách nào?"

"Trang điểm cũng quá xấu, cái gì mà thiên hạ đệ nhất mỹ nhân, đàn ông trong phim đều mù hết rồi."

"Lầu trên cậu không hiểu rồi, tất cả mọi người trong phim đều trang điểm thấy gớm, người nào người nấy nhìn chẳng khác gì dân chạy nạn, chỉ có nữ chính ăn mặc bình thường nhất, như vậy chẳng phải đã thành đệ nhất mỹ nhân rồi sao?

Nội dung vở kịch khó hiểu, cảnh tượng cắt nối không tự nhiên, lời kịch nhàm chán, ảnh đế ảnh hậu nguyên bản dùng để hấp dẫn phòng bán vé thì lại trang điểm quá khó coi. Fan hâm mộ dồn dập biểu thị, thần tượng của mình bị bộ phim này phá huỷ, vì bảo vệ hình tượng thần tượng trong lòng mình, dứt khoát không đi xem.

Tất cả các webside bình luận phim đều chấm điểm rất thấp, các phương tiện truyền thông cũng đồng loạt đưa tin, phòng bán vé đồng loạt thất sắc. Tuần đầu tiên khởi chiếu, cơ bản cũng có nhiều người đi xem, trong đó chủ yếu là những cặp tình nhân nhàm chán như Ngu Đường, Tống Tiêu không rõ chân tướng mà đến xem.

https://thuviensach.vn

Đến tuần thứ hai, nội dung bộ phim đã bị mọi người truyền tai nhau, người để ý tin bình luận phim ảnh căn bản sẽ không đi xem, mà người xem rồi phần lớn không muốn xem lại lần thứ hai. Vì vậy, đến tuần thứ hai, phòng bán vé đã bắt đầu ảm đạm.

Tống Tử Thành nhìn dữ liệu bên phòng tài vụ đưa đến, gắt gao cau mày, sau khi xem xong lập tức yêu cầu bộ xã giao nghĩ biện pháp lăng-xê cho bộ phim. Giải trí Tinh Hải bỏ tiền mua mấy nhà phê bình phim ảnh, bắt đầu viết bình luận tán dương và tin tức thông cáo.

Cái gì mà tác phẩm hoành tráng xưa nay chưa từng có, cái gì mà cảnh tượng thịnh yến hoành tráng. Thông cáo vừa ra, xác thực đã hấp dẫn được một nhóm người tới xem, nhưng khi rời khỏi rạp là bắt đầu mắng chửi nhà làm phim không thương tiếc.

Đạo diễn Lương Tần Mộc trong lúc chiếu phim nhận được lời mời phỏng vấn của giới truyền thông.

"Đạo diễn Lương, rất nhiều người xem tỏ vẻ không hiểu được , nội dung bộ phim có nhiều lỗ hổng rất khó hiểu, ngài có ý kiến gì đối với nhận xét này không?" Nhiều phóng viên ngồi phía dưới, ai nấy đều dỏng tai nghe đáp án của Lương Tân Mộc.

Lương Tân Mộc là một đạo diễn có tiếng trong nước, địa vị tương đối cao, giới truyền thông sẽ không tuỳ tiện đưa micro lên như đối với những nghệ sĩ khác, mọi người rất có quy tắc mà ngồi phía dưới.

Lương Tân Mộc hơn bốn mươi tuổi, hơi bị béo phì, ngồi sau bàn dài, vẻ mặt kiêu ngạo, chỉnh chỉnh chiếc mũ lưỡi trai: "Bộ phim này có ý nghĩa điện ảnh rất cao siêu, nội dung bên trong vô cùng có thâm ý. Bây giờ các người xem không hiểu là vì vẫn chưa đạt đến trình độ ý thức điện ảnh nhất định."

https://thuviensach.vn

Nói cách khác chính là, các người xem không hiểu, là vì trình độ các người quá kém.

Lời vừa tung ra, trên mạng truyền thông đầy rẫy những tiếng mắng chửi.

"Xem không hiểu chính là trình độ thấp, vậy mấy người tính làm phim cho ai coi?"

"Được rồi, chúng ta trình độ thấp, để ổng trình độ cao ổng chơi một mình đi, chúng ta không phụng bồi."

...

Tống Tử Thành tức chết đi được, gọi điện thoại mắng Lương Tần Mộc một trận.

"Chúng tôi bên này ra sức tuyên truyền quảng bá, ông bên kia nói người thường xem không hiểu, ông đây là không muốn phòng bán vé ấm lên đúng không?"

Phim làm vì mục đích thương mại thì phải thông tục dễ hiểu, phim cao siêu quá ít người xem thì đừng mong kiếm được tiền. Cũng vì Lương Tần Mộc nổi danh bướng bỉnh, không cho người đầu tư hươ tay múa chân. Trong lúc quay phim Tống Tử Thành chỉ đến quan sát hai lần, không biết khi quay xong sẽ ra cái dạng gì, không nghĩ tới bối cảnh đẹp đẽ như vậy, nội dung bộ phim lại như một mớ bùi nhùi.

Tổng kết tài vụ cuối năm đưa ra, sắc mặc Tống Tử Thành càng khó coi hơn. Tổng đầu tư vào là bốn triệu, phòng bán vé mới thu hồi lại được 1.2 triệu, ngay cả một nửa cũng không đủ, báo cáo tài chính năm nay xác định là sẽ thua lỗ, không những vậy còn ảnh hưởng đến tiến trình hoạt động năm sau. Vì tất cả tài chính đều tập trung vô hạng mục này, không có cách nào thu hồi lại vốn, hạng mục mới khó có thể triển khai.

https://thuviensach.vn

"Vay vốn đi." Tống Tử Thành xoa xoa mi tâm, muốn hồi sinh lại công ty, chỉ có thể vay vốn để thực thi hạng mục. Đã liên tục hao tổn hai năm liên tiếp, sang năm lại thua lỗ nữa thì chỉ còn mức phá sản, hoặc bị rơi vào khốn cảnh tự sinh tự diệt.

Đại hội cổ đông cuối năm không chia hoa hồng lợi nhuận, các cổ đông dồn dập biểu thị bất mãn, yêu cầu thay đổi chức tổng giám đốc điều hành.

"Chủ tịch tự mình kiêm chức tổng giám đốc điều hành, điều này không khả thi rồi." Một vị đông sự âm dương quái khí nói.

"Sang năm nhất định có lợi nhuận, chúng ta đã xem kỹ vài hạng mục, đảm bảo đều là kiếm bộn không lỗ." Tống Tử Thành hít sâu một hơi, cường bách bản thân phải giữ bình tĩnh.

...

Đảo mắt đã đến năm mới, Tống Tử Thành là một đứa con có hiếu, cho dù bận bịu ăn Tết cũng phải về thăm ba mẹ. Dì Trần về nhà ăn Tết, trong nhà chỉ còn lại hai cha con, mắt to trừng mắt nhỏ, cuối cùng đành thu dọn hành lý về quê sớm.

Tống Tiêu mang theo mấy bộ quần áo và bài tập nghỉ đông của hai người, Tống Tử Thành thì mua một đống quà Tết, túi lớn túi nhỏ khiêng về nhà.

Tiểu thành là một thành thị tuyến ba, cũng may còn có sân bay, hai ngày mới có một chuyến từ thành phố A đến đó.

Tống Tiêu lần đầu đi máy bay, không khỏi có chút khẩn trương, ngồi trong phòng chờ tranh thủ gọi điện thoại cho Ngu Đường.

"Nhớ cài dây an toàn, nếu không biết thì nhờ ba cậu," Ngu Đường hiếm khi nói nhiều như vậy, "Trước khi máy bay cất cánh phải tắt di động có biết

https://thuviensach.vn

không? Lỗ tai khó chịu thì nhai kẹo cao su, nhớ không được nuốt..."

Nghe Ngu Đường lãi nhãi trong điện thoại, Tống Tiêu tự nhiên hết khẩn trương hẳn: "Mùng bảy tớ sẽ về tới."

Ngu Đường đang nói, tạm dừng một chút: "... Ừ."

Quê nhà thiên về phương Bắc một chút, lúc xuống máy bay đã có một trận tuyết nhỏ. Ông nội Tống lái xe đến đón hai cha con, ông già tuổi đã lớn mà còn lái chiếc xe Jeep cao(*), xịch một tiếng đỗ trước mặt hai người bọn họ.

(*): Gầm cao hơn Jeep lùn, hay trang bị cho cảnh sát, vào cua nhanh dễ lật xe, nhưng đi địa hình tốt hơn jeep lùn

"Lên xe." Ông nội quay cửa kính xuống, hất cằm hướng hai người bọn họ.

[Heo: Ông nội Tống thật ngầu

https://thuviensach.vn

HOÀNG THƯỢNG ĐỪNG NGHỊCH

Lục Dã Thiên Hạc
www.dtv-ebook.com

Chương 46: Thư Pháp.

Năm mới ở quê nhà trôi qua rất bình lặng, Tống Tiêu mỗi ngày buổi sáng ở nhà ông bà nội, xế chiều đi tìm ông ngoại Khúc.

Khúc lão đầu là tác gia nổi danh trong vùng, những cuốn sách của ông viết đều liên quan đến lịch sử, tư liệu lịch sử trong nhà đủ chất đầy hai gian lớn. Tống Tiêu vô cùng hứng thú tìm kiếm những quyển sách hay trong đó, hơn nữa còn có một giá sách nhỏ, trên đó bày toàn những cuốn sách đã xuất bản của ông ngoại Khúc.

là ba tác phẩm vô cùng nổi tiếng của Khúc lão đầu, hai bộ trước đã được chuyển thể thành phim truyền hình, cuốn sau là vì Khúc lão đầu không muốn chỉnh sửa tình tiết câu chuyện cho nên đến giờ vẫn chưa được chuyển thể thành phim.

Quanh năm không gặp nhau, hai ông cháu cũng không biết nên giao lưu bằng cách nào, ông ngoại Khúc thì tính khí cố chấp, Tống Tiêu lại không phải người hay chủ động bắt chuyện. Thành ra chiều nào trong sân cũng xuất hiện cảnh tượng, Khúc lão đầu một bên vẽ vời viết chữ, Tống Tiêu ngồi một bên yên lặng đọc sách.

"Khúc lão đầu, ăn Tết vui vẻ ha." Hội trưởng hiệp hội văn hoá địa phương, hôm nay dẫn theo mấy đồ đệ đến thăm Khúc lão đầu. Hội trưởng hiệp hội này họ Khương, là người chuyên viết thư pháp hội hoạ, lúc trước thời điểm tuyển hội trưởng, mọi người kỳ thực càng hi vọng Khúc lão đầu lên làm, dù sao địa vị của ông cũng cao hơn lão Khương, nhưng ông lại từ chối.

https://thuviensach.vn

"Ăn Tết vui vẻ." Ông ngoại Khúc không ngẩng đầu lên mà tiếp tục viết chữ.

Mặt mũi hội trưởng Khương méo xệch, lầm bầm mấy câu, lại gần xem ổng viết cái gì, vừa nhìn thấy bốn chữ thì nhịn không được bĩu môi.

"Tôi nói này lão Khúc, có phải ông chịu nghe lời tôi không? Xoá mấy chỗ đồng tính luyến ái, đem chuyển thể thành phim, như vậy tốt quá rồi." Hội trưởng Khương vừa nói vừa đưa quà biếu Tết cho lão Khúc.

"Lịch sử chính là như vậy, sửa cái gì mà sửa! Bảo tôi đem sửa tác phẩm của mình, tôi chẳng thà ra đường bán chữ sống qua ngày còn hơn." Khúc lão đầu thổi thổi râu mép, liếc nhìn đám người trẻ tuổi đứng đằng sau Hội trưởng Khương.

"Ông đấy, người đâu mà cứng đầu," Nói xong, Hội trưởng Khương kéo ba người trẻ tuổi sau lưng sang giới thiệu, "Quên chưa giới thiệu với ông, đây là ba đồ đệ tôi mới vừa thu, ngộ tính rất cao."

Ba người này tuổi tác chừng hơn hai mươi, nghe đâu đã học thư hoạ nhiều năm, mộ danh đến bái sư.

"Lại đây, biểu diễn tài năng cho Khúc lão đầu xem nào." Hội trưởng Khương rất thích thú, chủ yếu là nóng lòng khoe khoang đồ đệ với Khúc lão đầu, lão Khúc này tính tình cố chấp lại còn hay xét nét, cho nên đến nay vẫn chưa thu được đồ đệ ra hồn nào.

Một người trẻ tuổi tướng mạo chính trực đi ra, lấy mấy bộ tự của mình bày ra trước mặt lão Khúc: "Đây là chữ viết của vãn bối, kính xin Khúc lão bình luận vài câu."

Đó là một bộ tự lớn, mặt trên chỉ viết chữ "Đạo" và chữ "Nhẫn", dùng thể Nàm Tào(*) mà viết, nhìn chung phong cách thô lỗ phóng khoáng.

https://thuviensach.vn

(*): Thảo là một thể chữ dùng trong thư pháp, còn thể Tào với thể Nàm Tào là do tác giả tự chế ra nha, do chữ "Tào" viết gần giống như chữ "Thảo", còn việc chế như thế nào thì mời các bạn xem tiểu kịch trường xong sẽ rõ.

Khúc lão đầu nhìn sơ qua, híp mắt, bức tự này ông đã từng thấy, trước đây có người từng gửi cho ông, muốn đến bái sư. Nhưng lão Khúc chủ yếu là người viết sách, thư pháp không phải sở trường của ông, không hiểu lưu phái Nàm Tào Nàm Tao gì đó, nên đã trực tiếp từ chối.

Người trẻ tuổi kia rất cố chấp, hết lần này đến lần khác ra sức thuyết phục lão Khúc. Hắn tự nhận mình ba tuổi đọc sách, luyện thể Nàm Tào đến mức thuần thục, ông lão này vì sao còn nhìn không lọt hắn?

Khúc lão đầu cau mày, hắn cảm thấy chữ này có chỗ chưa được, nhưng Nàm Tào là thể chữ vô cùng thiên về môn phái, không am hiểu thì không tiện nhiều lời, đang lúc trầm mặt, chợt nghe Tống Tiêu vốn đang đọc sách bên kia mở lời.

"Hai chữ này, không có cốt khí." Tống Tiêu ngẩng đầu nhìn thoáng qua bức tự, thuận miệng phát biểu một câu.

"Cậu nói cái gì?" Người trẻ tuổi kia quay đầu, phát hiện người vừa nói chỉ là một thằng nhãi con hỉ mũi chưa sạch, lập tức không vui, "Thể Nàm Tào chính là bên ngoài thô cuồng, bên trong uyển chuyển, cậu không biết thì đừng có nói bậy."

Tống Tiêu bỏ quyển sách trên tay đi tới, nhìn kĩ hai chữ kia, sau đó đi lại bàn, tiện tay chọn một cây bút lông, thấm mực nước, thong thả trải giấy. Rất nhanh, một chữ "Đạo" tinh xảo hơn rất nhiều so với chữ vừa rồi, từng đường từng nét sống động như thật nổi lên trên mặt giấy.

Thể Nàm Tào, bắt nguồn từ một vị tướng quân khai quốc Đại Ngu, vị tướng quân này không phục phụ thân hắn ép hắn luyện chữ Tào thể, không

https://thuviensach.vn

thích nó quá mức mềm mại, liền tuỳ ý chế ra thể chữ Nàm Tào này.

"Tinh tuý Nàm Tào nằm ở một chữ "Tranh", nhưng chữ này của anh bên trong lại thiếu đi khí khái nam nhi, tranh đấu cùng trời của Tào tướng quân, chỗ nên cong thì lại không cong, chỗ không nên cong thì lại viết cong." Tống Tiêu chỉ vào những nét thẳng tắp, cứng nhắc bên trong bộ tự.

Người trẻ tuổi kia nhất thời đỏ mặt, khiếp sợ nhìn những chữ Tống Tiêu vừa viết ra, ông ngoại Khúc bên này càng giật mình hơn. Cháu ngoại của hắn học thư pháp khi nào vậy?

"Vị này là..." Hội trưởng Khương kinh ngạc nhìn Tống Tiêu từ trên xuống dưới, khó tin một người trẻ tuổi như vậy có thể viết ra được những chữ này.

"Đây là cháu ngoại của tôi," Ông ngoại nói đến câu này, kiêu ngạo mà ưỡn ngực lên, sau đó không nhịn được xua tay, "Các người không có việc gì nữa thì đi nhanh đi, không giữ các người lại ăn cơm đâu."

Hội trưởng Khương co rút khoé miệng, dẫn một đám đồ đệ lúc vào thì ngẩng đầu ưỡn ngực, lúc ra thì ủ rũ như chó nhà có tang.

Ông ngoại Khúc bấy giờ mới quay lại nhìn Tống Tiêu: "Tiêu Tiêu, chữ này của con..."

Trong lòng Tống Tiêu hơi hồi hộp, bây giờ mới nhớ, thân thể này vốn chưa từng học thư pháp, người hiện đại đa số không hiểu những thứ này, một tiểu thiếu niên đột nhiên viết ra một chữ đẹp như vậy, biết giải thích thế làm sao bây giờ? Tống Tiêu còn chưa nghĩ ra phải trả lời thế nào, đã thấy ông ngoại Khúc phấn chấn cầm bức tự kia lên: "Chữ đẹp như vậy, đương nhiên là do cháu ngoại ông viết rồi, ha ha ha, không được, chữ này nhất định phải đưa lên trên hiệp hội, nếu mấy lão già trong hiệp hội thư pháp mà nhìn thấy được nhất định sẽ phong con làm hội trưởng cho mà xem, ha ha!"

https://thuviensach.vn

Nói xong, ông ngoại Khúc cầm chữ ra cửa, lưu lại Tống Tiêu sững sờ đứng tại chỗ.

Trình độ thư pháp của Tống Tiêu lúc ở Đại ngu cũng không thuộc hạng cao siêu gì, nhưng ở hiện đại, đó là nhân vật cấp đại sư. Theo như những gì mà ông ngoại nói, Tống Tiêu sau này nếu học không giỏi, dựa vào bán chữ cũng có thể nuôi sống bản thân.

Bán chữ bán tranh là việc của thư sinh nhàn rỗi, Tống Tiêu vẫn kiên trì muốn thi "khoa cử", y sẽ không đồng ý việc ông ngoại bảo y gia nhập hiệp hội thư pháp gì đó đâu.

...

Đảo mắt đã đến mùng bảy, sau khi vẫy tay tạm biệt ông bà hai bên, Tống Tiêu lên đường trở về thành phố A, lúc ra sân bay, Tống tiêu liếc mắt một cái liền nhìn thấy một người vô cùng nổi bật trong đám người.

Ngu Đường một tay cắm trong túi quần, đứng trong đám người, người xung quanh đều tự động bảo trì khoảng cách ba bước với hắn, tách biệt hắn ra khỏi đoàn người.

"Ngu Đường!" Tống Tiêu kéo thùng đựng hành lý, nhìn thấy hoàng đế bệ hạ, nhịn không được kêu hắn một tiếng, gọi ra rồi mới phát hiện mình hơi thất lễ, lén đưa mắt nhìn thoáng qua "phụ thân".

Tống Tử Thành cũng thấy Ngu Đường, có hơi kinh ngạc: "Cậu ta tới đón con?" Hai đứa là bạn thân, lúc Tống Tiêu không có người lớn đi cùng thì hắn ra đón cũng không sao, đằng này đã có hắn đi cùng Tống Tiêu rồi, vậy mà Ngu Đường vẫn đích thân ra đón, chuyện này hơi kì quái rồi. Đại thiếu gia Ngu gia rãnh rỗi như vậy sao?

Ngu Đường không nhanh không chậm đi tới chào hỏi Tống Tử Thành: "Cháu tới đón người."

https://thuviensach.vn

Tống Tử Thành hiểu ra, đây là đón người khác, ngẫu nhiên gặp bọn họ, nụ cười trên mặt Tống Tử Thành lập tức sáng lạn rất nhiều.

Xe Tư Đạt Thư đậu cách đó không xa, Ngu Đường lấy cớ người hắn rước còn chưa đáp máy bay, tiễn hai cha con Tống Tiêu ra xe. Tống Tử Thành đi trước, hai người đi sau lặng lẽ nắm tay nhau.

Hơn mười ngày không gặp, hai người ai nấy đều có chút kích động, Ngu Đường nhân lúc giơ tay đón ba lô từ vai Tống Tiêu, tranh thủ cúi đầu hôn môi Tống Tiêu một cái.

Tống Tiêu lập tức đỏ mặt, lấm lét nhìn xung quanh, tất cả mọi người đều đang vội vã, không chú ý đến hành động vừa rồi của hai người. Thấy Tống Tử Thành còn cúi đầu đi về phía trước, Tống Tiêu kiềm lòng không được hôn trả lại hắn một cái.

Sau khi đưa Tống Tiêu lên xe, Ngu Đương đứng bên ngoài mỉm cười vẫy tay, chờ Tư Đạt Thư lái xe đi xa, lúc này mới mặt không đổi sắc quay về xe của mình: "Về nhà."

"Thiếu gia, không phải cậu tới đón người sao?" Tài xế đầu óc mơ hồ hỏi, ăn mặc như vầy chạy đến sân bay đứng một hồi rồi trở về tay không, đây là tính chơi trò gì vậy?

Ngu Đường chậm rãi liếm liếm môi: "Đến ăn món tráng miệng."

==========

Tiểu kịch trường:

Quân sư: "Tướng quân, chữ này của người là thuộc thể gì vậy?"

Tướng quân: "Ngoạ tào(*)! Ta một võ tướng còn bị cha bắt luyện chữ, có thể viết được như vầy đã là không tệ rồi!"

https://thuviensach.vn

Quân sư: "Thì ra là thể Nạm Tào."

(*): Ở đây tướng quân nói "Ngoạ tào" là một câu chửi thề nghĩa đại loại là "Khốn kiếp" "Rác rưởi", ai dè ông quân sư lại nghe sao tưởng thể chữ đó gọi là "Nạm Tạo", bó tay luôn =_=

Người đời sau: "Không hổ là thể Nạm Tào, xuất phát từ thể Tào, trong nhu có cương, trong cương có nhu."

Tướng quân: "..."

[Heo: Hồi trưa này lang thang lên fb tình cờ gặp được cái cf này giờ share cho mấy bạn xem chơi nè.

Ta nói mấy cái thằng công bây giờ nó biến thái lắm mấy bạn ạ, toàn thích mấy đứa thụ khùng khùng điên điên cỡ vầy nè.

Cơ mà tui thích mấy bạn thụ kiểu như vầy lắm nhá. Nhìn chỉ muốn lao vào nhéo nhéo, hun hun, rồi đè ra XX thôi, haha...]

https://thuviensach.vn

HOÀNG THƯỢNG ĐỪNG NGHỊCH

Lục Dã Thiên Hạc
www.dtv-ebook.com

Chương 47: Khế Ước.

Edit + Beta: Như Heo.

Qua mùng bảy Tết, đa số người lớn đều bắt đầu đi làm, trước mắt chỉ có nhóm học sinh như Ngu Đường, Tống Tiêu là còn có kỳ nghỉ đông thật dài để vui chơi. Tống Tiêu đã làm xong hai phần bài tập nghỉ đông của hai người từ lâu, ở nhà không có việc gì làm thì sẽ lên mạng chơi game với Ngu Đường.

Bây giờ Tống tiêu đã có thể sử dụng máy tính một cách thành thục, ít nhất lên mạng chơi game, đánh quái với Ngu Đường là không thành vấn đề.

"Ngài mai là Tết Nguyên Tiêu(*), công viên thế giới có hội hoa đăng, muốn đi xem không?" Ngu Đường nói chuyện với Tống Tiêu thông qua kênh trò chuyện trong game.

(*): Tết Nguyên Tiêu (rằm tháng giêng, đêm rằm đầu tiên của năm mới) được coi là ngày lễ thiêng liêng nhất đầu năm mới và còn được gọi là "Lễ hội đèn hoa" hoặc "Hội hoa đăng", có thể bắt nguồn từ tục cúng tế thời Hán Vũ Đế, với tập tục trưng đèn trên cây nêu trước cửa nhà, đốt đèn, chơi lồng đèn ngũ sắc, có thể kéo dài từ 13 đến 17 tháng giêng. Những lồng đèn có hình thù rồng, phượng, mười hai con giáp hoặc những nhân vật cổ trong truyền thuyết, cổ tích được yêu chuộng.

"Xem!" Tống Tiêu không chút nghĩ ngợi mà đáp. Ở nơi sinh hoạt thanh lãnh như cổ đại, những dịp như lễ hội hoa đăng là náo nhiệt và thú vị nhất, Tống Tiêu hàng năm đều không bỏ qua.

https://thuviensach.vn

Năm đầu tiên vừa mới vào cung, ngốc ở trong cung không kịp thích ứng, hoàng đế bệ hạ đã mang Tống Tiêu lén lút xuất cung đi xem hội hoa đăng. Khắp con phố kéo dài hai dãy đèn lồng rực rỡ, hoàng đế bệ hạ tận dụng trường bào che khuất lặng lẽ nắm tay Tống Tiêu, kí ức đó đến nay vẫn còn chưa phai.

Tối hôm Tết Nguyên Tiêu, Tống Tử Thành bên ngoài có tiệc xã giao, không thể về nhà. Gần đây vấn đề tài chính trong công ty rất căng thẳng, năm mới đang có hạng mục cần tiến hành. Tống Tử Thành đang nghĩ hết biện pháp để vay vốn, vậy nên đi sớm về muộn là việc không thể tránh khỏi.

Ngu Đường tới đón Tống Tiêu, tay còn dắt theo tiểu công chúa Ngu Miêu.

"Miêu Miêu cũng muốn đi xem." Ngu Đường bất đắc dĩ giải thích.

"Chào buổi tối, công chúa điện hạ." Tống Tiêu nắm tay còn lại của cô nhóc.

"Chào buổi tối, Chị Dâu ca ca," Ngu Miêu cười rộ lên, để lộ ra hàm răng bị thiếu mất hai cái răng cửa, "Em đi chung sẽ không ảnh hưởng hai người hẹn hò chứ?"

[Heo: Chua choa mạ ơi, mới bây lớn mà đã có tiềm năng làm hủ rồi >.<]

Tống Tiêu bị cô bạn nhỏ Ngu Miêu làm cho sững sốt, hai tai đỏ lên: "Làm gì có hẹn hò, chúng ta chỉ đi xem hoa đăng thôi mà."

Ngu Miêu che miệng cười trộm, liếc mắt ra hiệu với anh trai. Ngu Đường làm bộ không nhìn thấy, dắt tay hai người lên xe.

Công viên thế giới nằm gần bờ sông, phía trước còn hơn một cây số xe không thể đi vào, mọi người đành xuống xe đi bộ, tài xế chạy xe đi nơi

https://thuviensach.vn

khác tìm chỗ giữ xe.

Vừa bước vào công viên đã nghe tiếng nhạc chiêng trống rung trời, còn có vũ sư biểu diễn trước cửa công viên, nhưng mọi người ai nấy còn đang náo nức vào xem hoa đăng nên không dừng lại ở đó lâu. Ám vệ nheo mắt quan sát những vũ sư mặc đồ hoá trang sư tử, xác định bọn họ không mang binh khí, không phải thích khách, lúc này mới máy móc theo sát hoàng thượng đi xem hội hoa đăng.

Thích khách thông thường hay giả dạng làm vũ sư, diễn xiếc ảo thuật, bởi vì những người này rất dễ dấu binh khí bên ngươif, hơn nữa còn hấp dẫn đám đông vây quanh, thuận tiện cho việc đào thoát.

Công viên thế giới lấy chủ đề về các quốc gia, mỗi quốc gia đều có một kiến trúc thu nhỏ tiêu biểu, ví dụ như Kim tự tháp Ai Cập, Khải hoàn môn của Pháp và tượng Nữ thần tự do của Mĩ, hiện tại đều treo đầy các loại đèn lồng.

Nữ thần tự do trong tay nhấc một chuỗi đèn lồng màu đỏ, chân trước tượng Nhân sư(*) thì mắc hai dây đèn lồng bảy màu, thoạt nhìn trông rất buồn cười.

(*): Là một bức tượng làm bằng đá vôi hình một con nhân sư (một sinh vật truyền thuyết với thân sư tử và đầu người) trong tư thế phủ phục.

"Anh, em không thấy gì hết!" Bạn nhỏ Ngu Miêu vóc dáng thấp bé, người chung quanh lại quá nhiều, thành ra đèn lồng thì không thấy đâu, nhưng mông thì có rất nhiều các loại kích cỡ đa dạng và phong phú.

Ngu Đường quay đầu nhìn Ngu Miêu, sau đó nhìn đám đông xung quanh. Rất nhiều các ông bố ôm con trên vai, như vậy đứa bé sẽ không bị đám đông xô đẩy, cũng không sợ rớt. Vì vậy, Ngu Đường vươn tay bế Ngu Miêu lên, cho cô nhóc ngồi trên vai mình.

https://thuviensach.vn

Tống Tiêu khiếp sợ nhìn Ngu Đường, hoàng đế bệ hạ vậy mà cho người khác cưỡi trên đầu hắn, chuyện này thật là khó tin.

Ngu Đường nắm tay Tống Tiêu, đối diện với ánh mắt kinh ngạc của y, chỉ cười nói: "Nhập gia tuỳ tục." Huống hồ hắn đã không còn là hoàng đế cửu ngũ chí tôn, chăm sóc người nhà với Tống Tiêu mới là điều quan trọng nhất.

Đời trước xem hội hoa đăng hắn chỉ được nắm tay Tống Tiêu một lúc, cuối cùng cũng vì lễ tiết mà phải thả ra, chỉ trong chớp mắt đó, Tống Tiêu đã bị dòng người tách xa khỏi hắn. Người như Trương Hiếu Nhân muốn ám hại hoàng đế không nhiều, nhưng trong triều người muốn mạng Tống Tiêu lại không hề ít, lúc đó Ngu Đường rất hoảng hốt, lập tức hạ lệnh thị vệ bao vây cả con đường, không để bất kỳ ai rời khỏi đó.

Nào ngờ khi vừa quay đầu đã nhìn thấy Tống Tiêu đứng ngay dưới chùm đèn sáng nhất ven đường, hơi mỉm cười nhìn hắn.

Lúc đó Tống Tiêu cũng không tìm thấy hoàng thượng, bèn đứng ở nơi vị trí bắt mắt nhất để hắn dễ tìm ra. Ngu Đường nhanh chóng đi lại lôi y đi: "Đứng chỗ dễ thấy như vậy làm gì, muốn làm bia ngắm cho thích khách sao?"

...

"Đời này ta sẽ nắm chặt tay ngươi, sẽ không bao giờ buông ra nữa." Ngu Đường nắm chặt tay Tống Tiêu, nhẹ giọng nói.

Xã hội hiện đại tuy rằng làm hắn mất đi vị trí thiên hạ chí tôn, nhưng lại cho hắn một lợi ích vô cùng to lớn, ít nhất hắn có thể thoải mái nắm tay Tống Tiêu đi dạo trên phố, có thể cho "muội muội" ngồi trên cổ, có thể không lo lắng tình yêu của hắn sẽ phá huỷ giang sơn xã tắc...

https://thuviensach.vn

"Anh, bên kia có đố đèn kìa!" Ngu Miêu ngồi trên cao quan sát, chỉ vào một khu giăng đầy đèn lồng đỏ, hưng phấn reo hò, kéo lỗ tai anh trai ra hiệu hắn đi hướng bên kia.

Đố đèn có thưởng, đoán trúng mười câu sẽ được tặng một chiếc đèn lồng thỏ con.

"Anh, em muốn chiếc đèn lồng đó." Ngu Đường thả Ngu Miêu xuống, cô nhóc liền chạy tới trước sạp phần thưởng lượn một vòng rồi quay về bên cạnh Ngu Đường, chỉ vào chiếc đèn lông thỏ con, hai mắt trông mong nhìn anh hai.

"Được," Ngu Đường gật đầu không chút nghĩ ngợi, sau đó quay sang dùng ngón tay chọt eo hoàng hậu bên cạnh, "Cậu đi."

Tống Tiêu lườm hoàng thượng một cái, vừa rồi còn đắm chìm trong hồi ức cảm động, chưa gì đã bắt đầu sai sử y. Nhưng ai biểu y là Tống trạng nguyên làm chi, những chuyện đố đèn, làm thơ như vầy, Tống Tiêu đích xác am hiểu nhất.

[Bể nước lộ ra, đánh một chữ]

"Hãn." Tống Tiêu trực tiếp gỡ lồng đèn giấy các tông xuống, đưa cho Ngu Đường.

[Đầu phượng đuôi cọp, đánh một chữ]

"Mấy."

Tống Tiêu đáp rất nhanh, đoán chữ đoán thơ đều rất trôi chảy, làm người xung quanh sinh lòng ngạc nhiên, đổ xô đến nhìn Tống Tiêu.

Đang lúc chuyên tâm giải đố, phía sau bỗng nhiên truyền đến tiếng xì xầm thảng thốt, Tống Tiêu quay đầu nhìn qua, lập tức nhìn thấy Độc Cô

https://thuviensach.vn

Ám ấn một tên đàn ông cao to dáng vẻ hèn mọn xuống đất. Ngu Miêu đứng gần đó ngoác miệng khóc.

Hai người lập tức ném đố đèn, chạy tới xem.

"Xảy ra chuyện gì?" Ngu Đường cau mày, vừa rồi chỉ lo đoán đèn, không chú ý Ngu Miêu đã cách hắn hơn ba bước chân.

"Hắn là bọn buôn người." Ngu Miêu chỉ vào người đàn ông kia, lớn tiếng nói.

Vừa nãy cô bé đang xem chị dâu đoán đố đèn, đột nhiên có người bịt miệng kéo đi, may mà Độc Cô Ám phát hiện kịp thời, một chiêu ấn tên người xấu xuống đất.

"Tôi... tôi không phải." Tên đàn ông giãy dụa thanh minh.

"Con trai của tôi cũng bị bắt!" Trùng hợp lúc này lại có một người phụ nữ khóc đến mắt sưng tấy chạy tới, "Có phải các người cùng một bọn với nhau không?"

Mọi người nghe vậy, lật đật quay đầu kiểm tra con mình, sau bắt đầu chỉ trỏ vào người đàn ông nọ.

"Tôi chỉ là thấy cô bé này không có ai trông, tính đưa nó đi giao cho cảnh sát thôi mà." Người đàn ông đó nguỵ biện.

"Nói dối, ông rõ ràng bịt miệng ta, tay còn thúi muốn chết!" Ngu Miêu ghê tởm nôn khan, lôi khăn tay trong túi ra lau miệng.

"Các người làm gì vậy!" Một phụ nữ trung niên đi tới, trong ngực còn ôm một đứa bé đang ngủ, "Chồng tôi bị bệnh thần kinh, các người đừng đánh hắn."

https://thuviensach.vn

Mọi người nghe nói hắn ta bị bệnh tâm thần, không khỏi một trận thất vọng, dạo này rất nhiều tên lừa gạt trẻ em nói mình bị tâm thần, sau khi đưa lên đồn giám định thì đúng như những gì hắn nói, cứ như vậy mà được miễn tội.

Ngu Đường nhìn cặp vợ chồng kia, trong mắt tất cả đều là sát ý. Nếu như ám vệ không kịp thời phát hiện, bọn họ muốn đưa Ngu Miêu tới nơi nào? Bán cho nhà không có con làm con nuôi, hay là bán cho mấy hộ dân trên núi làm con dâu nuôi từ bé?

Đưa tay ra hiệu với ám vệ, Ngu Đường bế Ngu Miêu lên, che mắt cô bé lại.

Độc Cô Ám hiểu ý, nhấc người đàn ông kia lên, nhanh chóng cho mấy quyền, sau đó ném xuống đất.

"Á---" Người kia lập tức kêu la như heo bị chọc tiết, vợ hắn lập tức chạy tới cản Độc Cô Ám. Sự tình náo động như vậy nhưng đứa bé trong lòng mụ ta vẫn không có phản ứng, ngủ say như chết.

Mọi người lập tức nhìn ra chỗ không ổn, làm gì có đứa trẻ nào ngủ say như vậy, vội vàng xông lên bắt giữ cặp vợ chồng này, còn có người tranh thủ lúc náo loạn đá tên kia hai cước. Ngay từ đầu ám vệ đã dùng kỹ xảo đánh hắn nhưng không để lại dấu vết trên da thịt, bây giờ thì hay rồi, bị quần chúng nhiệt tâm làm hỏng bét hết.

Bấy giờ cảnh sát mới chạy tới, đưa hai tên buôn người và đứa bé bị đánh thuốc mê kia đi, người phụ nữ bị bắt mất con cũng đi theo đến đồn công an, hy vọng có thể tìm được manh mối ở chỗ hai người họ.

Ngoài cửa công viên, một chiếc xe thương vụ màu đen sau khi nhận được tin tức nhiệm vụ của bọn buôn người thất bại thì chậm rãi lăn bánh rời đi.

https://thuviensach.vn

Tết nguyên tiêu lại gặp những chuyện như vậy, Tống Tiêu có dự cảm đây không phải điềm tốt.

Đúng như dự đoán, mới ra tháng giêng, Giải trí Tinh Hải lại xảy ra một vấn đề lớn.

Xuân về hoa nở, khu du lịch sinh thái Ayama nằm phía Tây nam biên thuỳ, chính là mùa đông khách nhất. Rất nhiều nhiếp ảnh gia và hoạ sĩ chuẩn bị dụng cụ tiến lên cuộc hành trình, song lúc bọn họ đến được chân núi Ayama, lại nhận được thông báo sinh thái nơi này bị phá huỷ nghiêm trọng, tạm thời phong toả vùng núi.

"Sinh thái bị phá huỷ? Làm sao mà bị phá hoại?" Nhiếp ảnh gia của đài quốc gia đến ghi hình làm phim tài liệu nhất thời không thể chấp nhận được.

"Haiz, chúng tôi cũng hết cách rồi, các anh không tin thì tự mình xem đi." Nhân viên công tác nghẹn đầy bụng tức giận, thấy ở đây đều là nhân viên đài quốc gia, bèn để bọn họ vào trong.

Nhóm thợ chụp ảnh và phóng viên sau khi đi vào nhìn thấy cảnh tượng bên trong lập tức ngây ra. Đá lớn đá nhỏ nằm rải rác trên mặt cỏ, đông trùng hạ thảo trân quý, khuẩn hoang dã tất cả đều bị chết sạch, hồ Ayama trong suốt cũng tấm tấm đầy mảng thuốc nhuộm.

"Trên mặt hồ còn có túi nilon và vải bạt, chúng tôi phải phí rất nhiều sức mới vớt lên hết được." Nhân viên công tác thở dài.

Khu sinh thái nguyên thuỷ Ayama trân quý, phong cảnh đẹp tuyệt trần nên thường được các đoàn phim lui tới quay phim, các đoàn làm phim cơ hồ đều vô cùng quý trọng nơi này, từng ngọn cây cọng cỏ cũng không dám phá hoại. Mà đoàn làm phim dùng giá cao gấp năm lần thuê lại chỗ này, vì hiệu quả điện ảnh, cư nhiên dám đổ dầu ở đây, làm sinh thái nguyên thuỷ phá huỷ hầu như không còn.

https://thuviensach.vn

Nhóm thợ chụp ảnh ở đài quốc gia vô cùng phẫn nộ, lập tức chụp lại thảm trạng nơi này, phóng viên suốt đêm viết bài gửi về đài, rất nhanh đã đưa sự việc lần này ra ánh sáng.

[Đổ dầu ở khu bảo tồn thiên nhiên, Giải trí Tinh Hải sẽ phải đối mặt với lượng tiền phạt rất lớn!"]

Giải trí Tinh Hải lần thứ hai "vinh dự" được lên trang đầu.

Tống Tử Thành sau khi biết tin, tức giận hất tung bộ bàn trà trong văn phòng, tức tốc gọi điện thoại cho Lương Tần Mộc. Nhưng Lương Tần Mộc đang ở nước ngoài, không thể liên lạc được với hắn.

Lương Tần Mộc là đạo diễn điện ảnh kiêm người phụ trách chính, toàn bộ đoàn làm phim đều nghe lời hắn, vậy nên lần này môi trường sinh thái bị phá hoại, hắn mới là kẻ cầm đầu. Ngặc nỗi trong hợp đông lại ghi đây là bộ phim điện ảnh do Giải trí Tinh Hải đầu tư, xảy ra chuyện gì bọn họ cũng phải gánh một phần trách nhiệm.

Trên mạng lập tức tràn đầy tiếng mắng chửi.

"Ayama của tôi! Tôi còn dự tính năm nay đi cơ mà!"

"Đạo diễn nổi danh cái gì, chẳng khác gì tên lừa đảo! Một chút trách nhiệm xã hội cũng không có, người như vậy rất đáng bị trừng phạt!"

"Tôi thấy đừng gọi hắn Lương Tần Mộc nữa, gọi Mục Lương Tâm(*) đi!"

(*): "Mục" này là trong "mục rữa", ý bảo lương tâm của ổng bị mục rữa rồi đó mà.

Danh hiệu Mục Lương Tâm cấp tốc lưu hành tại giới truyền thông, mọi người vốn rất tôn trọng vị đạo diễn lâu năm này, thế nhưng chuyện thành ra

https://thuviensach.vn

như vậy, bây giờ ai còn muốn tôn trọng hắn nữa chứ.

Phòng pháp vụ Giải trí Tinh Hải đang nghĩ trăm phương ngàn kế đẩy trách nhiệm lên người Lương Tân Mộc, hơn nữa hơn một triệu kiếm được từ bộ phim kia e là phải đem đi bồi thường hết rồi, như vậy còn chưa chắc đã đủ.

Giải trí Tinh Hải lần này đói rồi, thật vất vả mới vay được tiền, bây giờ toàn bộ đều đem lấp vào lỗ hổng, hạng mục mới xem như tan thành bọt biển, Tống Tử Thành sầu đến bạc tóc.

Đêm tối yên tĩnh, Tống Tử Thanh ngồi trước chiếc điện thoại réo vang liên tục hút liền ba điếu thuốc, lúc này mới cầm lấy ống nghe.

Bên kia yên lặng rất lâu, mới truyền đến giọng một người đàn ông: "... Tử Thành."

[Heo: Nghe mùi gian tình đâu đây nhỉ?]

Tống Tử Thành một câu không đáp liền trực tiếp cúp điện thoại.

Tống Tiêu nhìn dáng dấp tiều tuỵ của phụ thân, không khỏi cau mày. Gánh hát xảy ra vấn đề lớn, không bao lâu nữa sẽ xụp đổ, nhưng Tống Tiêu chỉ là một học sinh trung học, không hiểu việc quản lý công ty, không biết trợ giúp phụ thân thế nào.

Quay lại trường học, Ngu Đường đang cầm cuốn sách Tiếng Anh chăm chú xem, bìa sách thiết kế tinh xảo, thoạt nhìn rất cao thâm.

Tống Tiêu vạch cuốn sách đó ra, đúng như dự đoán của y, bên trong còn kẹp một cuốn màu hồng nhạt, chính là cuốn đó.

Bị bà xã phát hiện mình đang xem sách giải trí, hoàng đế bệ hạ ngượng ngùng, vội ho một tiếng: "Làm gì?"

https://thuviensach.vn

Tống Tiêu bĩu môi, bò đến đầu giường dựa vào người hắn: "Giải trí Tinh Hải sắp phá sản rồi, cậu hiểu chuyện quản lý công ty, nói cho tớ biết xem nên làm sao bây giờ?"

Ngu Dường biết dạo gần đây Tống Tử Thành đang chạy khắp nơi tìm nhà đầu tư, nhìn dáng vẻ căn thẳng của hoàng hậu nhà mình dường như sắp không có cơm ăn đến nơi, nhịn không được mỉm cười.

Đột nhiên linh quang chợt loé, gia tộc phá sản, phụ thân nợ nần, đây không phải là cơ hội tốt trong sách viết sao?

Ngu Đường khẽ nheo mắt, vươn tay ôm Tống Tiêu vào lòng: "Cha cậu bây giờ cái gì cũng không thiếu, chỉ thiếu tiền, chỉ cần có tiền là có thể cứu sống Giải trí Tinh Hải."

Tống Tiêu chớp mắt mấy cái.

Hoàng đế bệ hạ duỗi một ngón tay, nâng cằm Tống Tiêu lên, dùng ngữ khí tràn ngập tính chiếm hữu mà nói: "Tớ cho cậu tiền, nhưng cậu phải kí khế ước với tớ, làm khế ước tình nhân của tớ, kỳ hạn ba năm."

Tống Tiêu giật giật khoé miệng: "Hoàng thượng... đừng nghịch nữa mà..."

==========

Tiểu kịch trường:

Tổng tài Ngư Đường: "Làm khế ước tình nhân của ta đi, mãi đến khi ta chán ghét ngươi thì thôi."

Tiêu bần cùng: "Được."

Tổng tài Ngư Đường: "Dễ dàng khuất phục như vậy? Ánh mắt ngập nước quật cường đâu?"

https://thuviensach.vn

Tiêu bần cùng: "Vợ chồng với nhau rồi còn khế ước khế ác cái gì?"

Tổng tài Ngư Đường: "..."

https://thuviensach.vn

HOÀNG THƯỢNG ĐỪNG NGHỊCH

Lục Dã Thiên Hạc
www.dtv-ebook.com

Chương 48: Đầu Tư.

Edit + Beta: Như Heo.

"Làm sao? Ngươi không muốn?" Ngu Đường tựa hồ chơi nghiện, trở mình đè Tống Tiêu xuống giường, ngón tay chơi đùa vuốt ve khuôn mặt y.

"Thần... A..." Lời còn chưa kịp nói, môi đã bị Ngu Đường dùng môi chặn lại.

Lúc tổng tài bá đạo như thế này, chính là muốn dùng hành động thực tế ngăn chặn những lời nỗ lực cự tuyệt của "tiểu yêu tinh", cường bách y ký kết khế ước.

"Khế ước tình nhân đại loại là những lúc ta cần ngươi phải có mặt, khi ta có yêu cầu gì ngươi phải thoả mãn ta." Ngu Đường chống tay hai bên người Tống Tiêu, ngữ khí lãnh khốc.

"Nhưng thân thể của thần... còn chưa được..." Tống Tiêu không còn cách nào khác, đành phải phối hợp diễn cùng hoàng thượng.

"A," Ngu Đường bình thản lên tiếng, "Trẫm sẽ chờ ngươi."

Đồng ý làm khế ước tình nhân với chồng trước của mình, Tống Tiêu thật sự không biết nói gì cho phải nữa, có điều hoàng thượng vui thì cứ chiều hắn vậy.

Ngu Đường làm vậy đương nhiên là có chủ ý riêng của hắn, tất cả đều là vì Tống Tiêu. Chút sản nghiệp của Tống gia đối với Ngu gia mà nói không

https://thuviensach.vn

tính là cái gì, một khi Tống gia suy sụp, Tống Tiêu cũng không được sống tốt. Hơn nữa hai người bọn bọ còn chưa kết hôn, lòng tự trọng của y cao như vậy, nhất định sẽ không đồng ý nhận không tiền của Ngu gia.

Ngu Đường chậm rãi nhấp một ngụm nước, việc này nhất định phải giải quyết càng nhanh càng tốt. Đùa thì đùa vậy thôi chứ hắn không thể trực tiếp quăng một tờ chi phiếu cho Tống Tiêu như trong sách viết được, công ty niêm yết cũng không cho phép hắn đầu tư đột ngột như vậy.

...

Cổ phiếu Giải trí Tinh Hải sụt giá, các cổ đông vô cùng bất mãn, ban giám đốc thì không ngừng tạo áp lực lên người Tống Tử Thành, hy vọng hắn "thoái vị", nhường "ngôi" lại cho người khác.

Ngược lại bên Truyền thông Đại Nhật, Ngu Đạm đang bận cười trên nỗi đau của người khác, đồng thời âm thầm liên hệ Tống Tử Thành, tỏ ý muốn mua Giải trí Tinh Hải của hắn, nhưng lại bị Tống Tử Thành trực tiếp cự tuyệt.

Công ty này là tâm huyết nửa đời người của hắn, Tống Tử Thành nói sao cũng không nguyện ý bán nó cho người khác, cho dù nó có sụp đổ, biến thành công ty bình thường thì vẫn thuộc quyền sở hữu của hắn.

Ngu Đường nghe được tin này, không hề đề cập đế việc thu mua Giải trí Tinh Hải mà sai người công ty Đại Ngư liên lạc với Giải trí Tinh Hải.

Công ty Tư bản Đại Ngư là công ty đầu tư tài chính, chủ yếu tiến hành các hoạt động tài chính, đầu tư, nghiệp vụ cho vay,... Hiện tại Tống Tử Thành đang gặp khó khăn trong việc vay vốn, chỉ còn cách thông qua các công ty tài chính mới có thể lấy được tiền.

Mặc dù điều kiện của Tư bản Đại Ngư rất hà khắc, làm hạng mục này, hắn cơ bản không kiếm được lợi nhuận, nhưng ít nhất có thể duy trì được

https://thuviensach.vn

hoạt động của công ty, chỉ cần vượt qua được cửa ải khó khăn này, nhất định sẽ có hy vọng cải tử hồi sinh. Tống Tử Thành cuối cùng cũng chịu nhận tiền của Tư bản Đại Ngư.

Bên kia Truyền thông Đại Nhật biết tin Tư bản Đại Ngư nhúng tay vào, vô cùng mất hứng, Ngu Đạm giận dữ chạy đến tìm Ngu Phục.

"Lúc trước chẳng phải em đã nói rõ ràng rồi sao? Bây giờ anh đột nhiên lại nhúng tay vào Giải trí Tinh Hải rốt cuộc là có ý gì?" Ngu Đạm thật sự rất tức giận, hạ giá bán cổ phần cho Ngu gia chính là hy vọng tìm một chỗ dựa, xưng vương xưng bá trong giới giải trí. Bước đầu tiên để thâu tóm giới giải trí chính là chiếm đoạt Giải trí Tinh Hải, bây giờ thì hay rồi, Tư bản Đại Ngư vừa nhúng tay vào đã cứu vớt được Giải trí Tinh Hải, khiến hắn chẳng khác nào kẻ vác đá tự đập chân mình.

"Chuyện này chú đừng nên xen vào," Ngu Phục ký xong văn kiện trong tay mới chậm rãi giương mắt lên nhìn Ngu Đạm, "Đại Ngư đầu tư vào đâu đương nhiên là có mục đích riêng của nó."

Một câu chặn họng Ngu Đạm, gia nghiệp Ngu gia đồ sộ như vậy, mỗi bước đi đều đã trù tính kế hoạch từ trước, hắn không dám hỏi nhiều, chỉ có thể hậm hực bỏ đi.

Chờ Ngu Đạm đi rồi, Ngu Phục trầm mặt xuống, gọi điện cho Tư bản Đại Ngư: "Vụ việc Giải trí Tinh Hải là như thế nào?"

...

Chuyện lần trước xảy ra ở hội hoa đăng, Ngu Miêu bị kinh hãi, về nhà liền phát sốt. Ngu Đường rất tức giận, cho người đi thăm dò tin tức phía cục công an.

Hai người con buôn lúc đầu khăng khăng mình làm việc tốt, không thừa nhận mình buôn bán trẻ em, mãi đến khi người nhà đứa bé bị đánh thuốc

https://thuviensach.vn

mê kia tìm đến.

"Tiểu Bảo! Tiểu Bảo của mẹ!" Mẹ đứa bé khóc lóc nghiên ngả, phải có người nhà đỡ lấy mới đứng vững được, trong nháy mắt nhìn thấy con mình, đột nhiên đứng thẳng người, xông lại giành lấy đứa bé.

"Bọn buôn người đáng chết này, tôi vừa cúi xuống cột dây giày chúng đã bắt đứa bé đi!" Bà nội đứa bé ngồi dưới đất khóc. Lúc đó bà ta đẩy xe đẩy đi dạo gần phụ cận hội hoa đăng, vừa cúi đầu xuống một cái ngẩng lên đứa bé đã không còn. Mơ hồ nhìn thấy bóng lưng một người phụ nữ vội vã rời đi, thế nhưng bà lão đi đứng bất tiện làm sao đuổi kịp mụ ta, hội hoa đăng nhiều người như vậy, chớp mắt một cái đã không nhìn thấy bóng dáng.

Cháu nội bị bắt đi rồi, biết ăn nói làm sao với con trai, con dâu? Bà lão suýt chút nữa đã đi nhảy sông tự vẫn.

Ba đứa bé không nói lời nào xông vào đánh tới tắp vào người đàn ông kia, nhóm cảnh sát can cũng can không nổi.

"Tiên sinh, đừng kích động, chúng tôi sẽ đề vụ lên cấp trên, loại căn bã xã hội này ra toà nhất định sẽ bị xử nặng." Cảnh sát tận tình khuyên can, mấy người đi lên mới kéo được ba đứa bé ra.

"Sau đó thì sao?" Ngu Đường về đến nhà, người được sai đi điều tra vừa vặn đáp lời.

"Cảnh sát doạ sẽ xử nặng hai người kia, người phụ nữa kia rất cứng miệng, nhưng tên đàn ông thì bắt đầu lo sợ, nói bọn họ là do người khác sai khiến." Lời này hạ giọng rất thấp, tránh cho Ngu Miêu đang ngủ trên lầu nghe được.

Tên đàn ông đó nói có một nhóm người thoạt nhìn rất có tiền, sai bọn họ đi bắt Ngu Miêu, còn cho hắn xem ảnh của Ngu Miêu. Thế nhưng người bí ẩn kia làm việc rất cẩn thận, không đưa hắn bức ảnh, cũng không cho hắn

https://thuviensach.vn

bất kỳ phương thức liên lạc nào, chỉ bảo hắn đưa người tới công viên Tây Môn, tiền trao cháo múc.

Nói đến đây, manh mối liền bị đứt đoạn.

Ngu Đường hơi nheo mắt lại, lúc này liền thấy mẹ Ngu dẫn một quý phu nhân ăn mặc hào hoa sang trọng đi xuống, nhìn thấy Ngu Đường liền cười rộ lên.

"Đây chắc là Tiểu Đường phải không? Mấy năm không gặp đã lớn như vậy rồi."

Ngu Đường ngẩn đầu nhìn sang: "Thím Bảy."

"Ai, còn nhớ nha." Thím Bảy là vợ chú Bảy, đời ba Ngu Đường có rất đông anh em, anh em ruột không nhiều, đa số đều là anh em họ, nhưng lại xếp thứ tự cùng nhau.

Chú Bảy cũng là chú họ, nhưng không giống loại bà con xa như Ngu Đạm, người này nằm trong chi chính Ngu gia. Thế lực Ngu gia tại Hoa quốc phân làm hai nửa, chú Bảy chính là người nắm quyền nửa phần kia.

"Anh Tiểu Đường, bác Năm gọi anh." Một thiếu niên tầm mười ba mười bốn tuổi đi ra từ thư phòng, ở trên tầng ló đầu xuống gọi Ngu Đường.

Ngu Đường nhấc chân lên lầu, nhìn thoáng qua đứa em họ một cái.

"Bác Năm hình như đang rất tức giận, anh nhớ cẩn thận một chút." Thiếu niên nhỏ giọng nói với Ngu Đường, trên mặt đều là ý cười hữu hảo.

==========

Tiểu kịch trường:

https://thuviensach.vn

Ngư Đường: "Nghe nói lên đại học là có quyền làm những chuyện đáng xấu hổ."

Tiêu Tiêu: "Chuyện... chuyện gì đáng xấu hổ.?"

Ngư Đường: "Thì là có thể quang mình chính đại chép bài tập chứ còn gì nữa."

Tiêu Tiêu: "... À."

[Heo: Dạo này đang thi nên tiếng độ hơi chậm, mọi người thông cảm nhé. Nhớ phù hộ tui thi tốt, tui sẽ comeback nhanh thôi, he he

https://thuviensach.vn

HOÀNG THƯỢNG ĐỪNG NGHỊCH

Lục Dã Thiên Hạc
www.dtv-ebook.com

Chương 49: Lịch Sử.

Edit + Beta: Như Heo.

Ngu Đường không để ý lời nhắc nhở của cậu ta, đẩy cửa đi vào.

Trong phòng, cha hắn Ngu Phục đang nói chuyện với chú Bảy: "... Không hổ là thiên tài nhà họ Ngu chúng ta."

"Làm gì có, làm gì có," Chú Bảy cười xua tay, khuôn mặt có ba phần giống Ngu Phục tràn đầy vẻ đắc ý, "Không phải Tiểu Đường cũng rất lợi hại sao, nhỏ như vậy đã biết quản lý xí nghiệp rồi." Nói xong, cầm bản phân tích báo cáo của Tư bản Đại Ngư liên quan tới Giải trí Tinh Hải thả lại trên bàn sách.

Không giống Bệnh viện phụ sản Đại Ngư là tài sản riêng nhà Ngu Đường, Tư bản Đại Ngư thuộc sở hữu của toàn bộ người nhà họ Ngu, cơ nghiệp trải rộng khắp nơi trên toàn thế giới. Hướng đi của Tư bản Đại Ngư, những người nắm quyền Ngu gia đều có quyền biết rõ tường tận.

Nói đến việc này, Ngu Phục lại nhịn không được nhíu mày, ngẩng đầu lên vừa lúc nhìn thấy Ngu Đường đẩy cửa tiến vào, tức giận nhưng không có chỗ phát tiết, mặt lạnh cầm bản phân tích báo cáo trên bàn ném cho Ngu Đường: "Chuyện này rốt cuộc là như thế nào?"

Ngu Đường giơ tay vững vàng tiếp được, nhìn lướt qua nội dung bên trong, sau đó chậm rãi đi tới trước bàn Ngu Phục, đặt tư liệu về chỗ cũ: "Giống như những gì mà ba nhìn thấy."

https://thuviensach.vn

Ngu Phục cau mày, chờ Ngu Đường nói tiếp. Số tiền đổ vào Giải trí Tinh Hải không nhiều, nhưng cũng không phải là con số nhỏ. Ông bao che Ngu Đường tạm thời đối phó với Ngu Đạm, nhưng chuyện này Ngu Đường vẫn chưa giải thích rõ ràng với ông. Hôm nay lại bị chú Bảy công khai quan điểm cười nhạo, ngữ khí Ngu Phục đương nhiên không thể nào tốt được.

"Tiểu Đường à, chú Bảy dạy con một chiêu, đừng nên rớ chỗ tốt, chờ nó hoàn toàn sụp đổ rồi hẵng ra tay." Chú Bảy híp mắt cười nói, ý tứ là nói Ngu Đường đang lãng phí tiền.

"Con không cho là vậy," Ngu Đường cụp mắt, che đậy vẻ không kiên nhẫn trong mắt, "Dạo trước Đại Nhật cũng có ý định thu mua Tinh Hải, nhưng Tinh Hải thà rằng phá sản cũng không chịu bán, dưa hái xanh không ngọt."

Ngu Phục có hơi sững sốt, loại tiểu hạng mục của Đại Nhật ông không quá để ý, từ lúc giao cho Ngu Đường đến nay cũng ít khi nhúng tay vào.

"Huống hồ chi Tinh Hải là một công ty giải trí, nếu cứ để nó liên tục thua lỗ cho đến khi phá sản, rất nhiều tài nguyên tốt sẽ bị phế bỏ..." Ngu Đường rành mạch rõ ràng, âm điệu trầm ổn trình bày mục đích của mình. Ngu Phục khẽ gật đầu, thầm than Ngu Đường suy tính quả thật chu toàn.

Khi hắn nói đến việc nhân cơ hội cổ phiếu Tinh Hải sụt giá đã lặng lẽ thu mua không ít, trong mắt Ngu Phục chợt loé lên một tia kinh hỉ.

Một đứa trẻ mười sáu tuổi hiểu việc quản lý công ty đã là một chuyện không dễ dàng gì, không ngờ hắn còn biết thừa dịp loạn mà mò chỗ tốt, tất cả vấn đề đều được suy tính một cách kỹ lưỡng, chu đáo. Con trai ưu tú như vậy, so với đứa cháu trai mười bốn tuổi được chọn vào lớp Thiên Tài kia cũng không kém là bao.

Ánh mắt chú Bảy nhìn Ngu Đường dần dần đổi khác, ông ta còn nhớ năm năm trước thằng bé chỉ là một đứa thiểu năng trí tuệ không hơn không

https://thuviensach.vn

kém, vậy mà bây giờ đã biết bày mưu tính kế, lập kế hoạch từng bước thâu tóm cả một công ty, quả nhiên, người Ngu gia, ai cũng không thể xem thường.

Thành công thuyết phục Ngu Phục, Ngu Đường nhìn hai vị trưởng bối không có ý kiến gì, liền không nói thêm nữa, đẩy cửa ra ngoài, phát hiện Ngu Kỳ vẫn đang chờ ngoài cửa.

Đứa em họ này là con của chú Bảy, tên là Ngu Kỳ, là thiếu niên thiên tài IQ 200 trong truyền thuyết. Ngu Kỳ từ nhỏ đã có trí nhớ siêu phàm, đặc biệt mẫn cảm với các con số, chưa đầy mười bốn tuổi đã thi đậu vào lớp bồi dưỡng Thiên Tài ở đại học Z, đây là lớp học đặc biệt dành cho những nhân vật kiệt xuất.

Ngu Kỳ từ nhỏ đã giành được vô số giải thưởng trong các cuộc thi lớn nhỏ trong và ngoài nước, gần đây nhất là được chọn vào lớp bồi dưỡng Thiên Tài, tộc trưởng Ngu gia ở nước Mĩ xa xôi cũng đặc biệt coi trọng đứa cháu này.

"Sao còn đứng đây?" Ngu Đường mắt lạnh nhìn về phía Ngu Kỳ, dù là thiên tài đi chăng nữa cũng chỉ là một thiếu niên mười bốn tuổi, trong đầu nghĩ gì đều viết hết lên trên mặt.

"Chờ anh cùng đi chơi game." Ngu Kỳ tiến lên vai bước, cùng Ngu Đường sóng vai xuống lầu.

Ngu Đường không lên tiếng, nhìn thoáng qua mẹ Ngu và thím Bảy đang tán gẫu trong phòng khách, phát hiện Tiểu Ngu Lân nằm trong nôi đang mở to hai mắt nhìn mình, bèn đi tới bế thằng bé lên.

"Đường Đường, con ôm em làm gì vậy?" Mẹ Ngu nhìn thằng con lớn đem thằng con nhỏ nhét vào ngực liền đi, lật đật gọi hắn lại.

"Ba người bọn con đi chơi game." Ngu Đường nói, mặt không đổi sắc.

https://thuviensach.vn

"Ha ha ha, nó nhỏ như vậy chơi thế nào được?" Thím Bảy cười đến ngửa tới ngửa lui, "Mau thả xuống, hai đứa đi chơi là được rồi."

Ngu Đường giơ Tiểu Ngu Lân lên trước mặt, nhìn thẳng vào nó: "Muốn ở đây hay là đi chơi với anh?"

Tiểu Ngu Lân gần được một tuổi rồi, thân thể cứng cáp hơn trước rất nhiều, miễn cưỡng có thể chạy nhảy, nói vài chữ đơn giản. Mắt to đen láy trợn tròn, nhìn ca ca trước mắt, sau đó quay đầu nhìn hai người phụ nữ đang nói chuyện phiếm, dứt khoát nói: "Chơi! Muốn chơi!"

Ngu Đường hài lòng đem đệ đệ cặp dưới nách, xách đi vào phòng giải trí.

Ngu Kỳ hơi cau mày, không hiểu Ngu Đường mang theo thằng bé này làm gì, nhưng vẫn đi theo.

Hai người tổ đội chơi trò xạ kích, Ngu Đường đặt đệ đệ lên thảm, ngồi xếp bằng xuống, cầm lấy điều khiển trò chơi, bắt đầu chiến đấu.

Bị ca ca bỏ rơi, Tiểu Ngu Lân liền tự mình bò tới bò lui trên thảm lông, cuối cùng bò đến ngồi cạnh Ngu Đường, chăm chú nhìn những hình ảnh rực rỡ trên màn hình, không khóc cũng không nháo.

Ngu Kỳ thấy thằng bé ngoan như vậy, lúc này mới thở phào một hơi. Cậu ta là con trai độc nhất trong nhà, bình thường không thích trẻ con, ngay cả em họ cũng không có nhiều hảo cảm cho lắm.

"Anh Tiểu Đường, anh đầu tư vào Giải trí Tinh Hải, thật sự chỉ vì kiếm tiền sao?" Ngu Kỳ đánh chết một kẻ địch ẩn nấp, vươn mình trốn sang chỗ khác, tên bắn tỉa đang trốn ngay cửa sổ trên lầu tập kích bọn họ, "Không phải vì nụ cười của mỹ nhân chứ?"

https://thuviensach.vn

Động tác trong tay Ngu Đường không chút đình chỉ, lộn người một cái, nấp vào mặt trái bên thùng container, bắn xả vào người áo đen đang xông về phía bọn họ.

Quét một vòng thu được vật phẩm là một chiếc rìu, nhân vật Ngu Đường điều khiển trong game nhàn nhã ngồi xổm trên mặt đất, lấy chiếc rìu xong liền chạy tới sau lung nhân vật Ngu Kỳ điều khiển.

"A!" Nhân vật Ngu Kỳ trong game phát ra một tiếng kêu thảm thiết, nhất thời bị đối thủ chém bị thương.

"Nguy rồi!" Ngu Kỳ kêu lên, nhanh chóng đổi vũ khí, ngặt nỗi vũ khí trong tay cậu ta đều chỉ thích hợp dùng để tấn công từ xa, không thể đối phó với loại cận chiến này được. Nhất thời hốt hoảng, nhưng vẫn không có ý cầu cứu Ngu Đường.

Ngu Đường nhìn cậu ta, thấy nhân vật Ngu Kỳ điều khiển đứng đó giãy dụa, khẽ cau mày, điều khiển nhân vật trong game quay người, cầm vũ khí đánh một bên khác, hoàn toàn không có ý muốn cứu người.

Trò chơi này mỗi người nhìn một bên màn hình, nếu như chăm chú nói chuyện, xác thực không thể nhìn thấy tình huống đồng đội, cho nên Ngu Đường không nhìn thấy hắn đi chăng nữa cũng là chuyện bình thường.

"Oa!" Tiểu Ngu Lân bò qua, nhìn nhân vật bị chém thê thảm trên màn hình, bĩu môi. Ngu Kỳ này đúng là kẻ ngốc, huynh trưởng duy ngã độc tôn nhà mình có người đến cầu còn chưa chắc đã đồng ý, đằng này còn bày đặt ngại mặt mũi, chờ người ta phát hiện đến cứu mình, diễn xuất kém như vậy... nhất định sẽ chết rất thê thảm.

Ngu Đường dùng dư quang ánh mắt nhìn thoáng qua đệ đệ, thấy thằng nhóc kia nghiêm trang thở dài, lắc lắc cái đầu nhỏ, đôi tai chiêu phong thuận theo cái đầu lắc lư trái phải, nhìn rất buồn cười. Nhịn không được vươn tay, chọc nhẹ gáy nó.

https://thuviensach.vn

"A..." Tiểu Ngu Lân đang khoanh chân ngồi, bị Ngu Đường chọc một cái như thế, lập tức mất đà, bổ nhào về phía trước. Nhưng vì thân thể quá nhỏ, ngã xuống cũng không phát ra tiếng động, ngược lại như trái bóng nhỏ tròn vo đi lăn một vòng.

"Anh Tiểu Đường, cứu mạng!" Ngu Kỳ rốt cuộc cầm cự không nổi, đành phải cầu viện Ngu Đường, nếu bây giờ mà bị chém chết thì ít nhất phải mất mười phút mới có thể hồi sinh, ngồi xem Ngu Đường chơi cũng quá buồn chán.

Lúc bấy giờ Ngu Đường mới chậm rãi đứng dậy, rút dao găm từ bên hông, một bước nhảy tới, hai ba chiêu đã chém chết kẻ địch, "Bình thường bớt lo chuyện người, thời khắc mấu chốt mới có thể rảnh tay tự cứu mình."

Ngu Kỳ gật gật đầu, điều khiển nhân vật đứng lên đi tiếp, đột nhiên đứng phắt lại, quay đầu nhìn về phía Ngu Đường, thấy hắn vẫn đang thong thả chém giết, sắc mặt lập tức thay đổi. Câu vừa rồi thoạt nghe như đang nói về trò chơi, kỳ thực là đang trả lời vấn đề trước đó của hắn.

Tư bản Đại Ngư đầu tư Giải trí Tinh Hải là hành động của Ngu Đường, người từ nhỏ đã so đo hơn thua cùng anh em họ, Ngu Kỳ đương nhiên cũng chú ý một chút tin tức. Kỳ thực hắn biết không nhiều, chỉ là đùa giỡn tham dò đôi ba câu, vừa rồi Ngu Đường rõ ràng là đang ảnh cáo hắn bớt lo chuyện bao đồng.

Ngu Kỳ tuy rằng thi đậu lớp Thiên Tài, nhưng không dự định học tiến sĩ ở trong nước, mà sẽ qua Mĩ du học.

Hiện tại nước Mĩ là tổng bộ Ngu gia, tộc trưởng và một số trưởng bối đều ở bên đó, nếu như muốn đạt được địa vị cao trong gia tộc thì đi Mĩ là việc tất yếu.

Ngu Đường một ngày nào đó cũng sẽ trở về Mĩ, hai người bọn họ miễn cưỡng cũng có thể kết thành đồng minh, cho nên lúc này đây trước hết vẫn

https://thuviensach.vn

phải duy trì thái độ hữu hảo.

...

Dạo gần đây Ngu Phục cảm thấy thành tích học tập của Ngu Đường có chút sa sút, chờ một nhà chú Bảy rời đi liền tìm Ngu Đường đến nói chuyện, đề nghị với hắn việc qua Mĩ du học. Ngu Đường không tỏ rõ ý kiến, học hành thì ở đâu cũng được, quan trọng là... lúc nào cũng phải "xách" bà xã theo bên người, tuỳ tiện đáp ứng hai câu, liền đeo cặp sách trở về trường học.

Môn lịch sử nửa học kỳ sau, rốt cuộc cũng giảng đến phần Đại Ngu, nói đến Đại Ngu thì đương nhiên không thể bỏ qua thời Cảnh Hoằng thịnh thế huy hoàng nhất được.

Giáo viên lịch sử là một mỹ nữ, tựa hồ đặc biệt cảm thấy hứng thú với giai đoạn lịch sử này, ngay cả ngữ điệu giảng bài cũng khác trước rất nhiều: "Cảnh Nguyên đế hai mươi lăm tuổi đăng cơ, chăm lo việc nước, ngoại trừ phát triển nông nghiệp, còn duy trì thương mại. Quan trọng nhất là, Cảnh Nguyên đế đặc biệt am hiểu dụng binh đánh trận, xua đuổi dân tộc Hung Nô đến tận vùng hoang mạc xa xôi, chạy trốn khắp nơi như chó nhà có tang!"

Nghe cô giáo mỹ nữ dõng dạc thuật lại, Tống Tiêu cũng cảm xúc dâng trào. Đại Ngu trong lịch sử là triều đại huy hoàng nhất, còn Cảnh Nguyên đế không chút nào nghi ngờ chính là đế vương vĩ đại nhất Đại Ngu, vĩ đại đến nỗi cho dù hắn cưới nam hoàng hậu, cũng vẫn được hậu nhân kính ngưỡng.

Ngay cả nam hoàng hậu như y lẽ ra nên bị người đời lên án, cũng vì Cảnh Hoằng thịnh thế mà được lịch sử tiếp nhận, ghi tên vào sử sách, không có một câu tỏ ý nhục mạ khinh khi.

https://thuviensach.vn

Những thứ này đều nhờ công lao của Ngu Cẩm Đường, dùng bảy năm ngự giá thân chinh, dùng vô số ngày đêm không ngủ, dùng sinh mệnh mới ba mươi hai tuổi đổi lấy.

Còn bây giờ, đại đế thiên cổ đang an vị ngay bên cạnh y, nằm nhoài trên bàn ngủ đến nổi trời đất mịt mùng, một bàn tay còn không an phận lén khoát lên trên đùi y.

Tống Tiêu: "..."

https://thuviensach.vn

HOÀNG THƯỢNG ĐỪNG NGHỊCH

Lục Dã Thiên Hạc
www.dtv-ebook.com

Chương 50: Bán Mình.

Edit + Beta: Như Heo.

Giáo viên lịch sử rõ ràng rất có hứng thú đối với giai đoạn lịch sử này, Cảnh Hoằng thịnh thế trong sách giáo khoa chỉ vẻn vẹn hai trang, cô ấy lại có thể nói liền ba tiết mà không chán.

Đầu tiên là giảng giải công tích vĩ đại của Cảnh Nguyên đế, tiếp theo là nói về lịch sử cống hiến của Đoan Tuệ hoàng hậu, cuối cùng mới giảng đến sách giáo khoa.

"Đoan Tuệ hoàng hậu, nguyên danh Tống Tiêu, tự Quân Trúc..." Giáo viên lịch sử dùng âm thanh trầm bổng du dương đọc lại trích đoạn trong <Đoan Tuệ hoàng hậu liệt truyện>, trong phòng đột nhiên bùng phát ra một trận tiếng cười.

Mọi người nghe đến hai chữ "Tống Tiêu", lập tức đưa mắt nhìn về phía Tống Tiêu ngồi cạnh lớp trưởng đại nhân. Tống Tiêu mặt không đổi sắc nhìn chằm chằm vào sách giáo khoa, không nói tiếng nào.

Giáo viên lịch sử nâng nâng cặp mắt kính trên sống mũi, bấy giờ mới nhớ tới lớp mình cũng có một học sinh tên Tống Tiêu: "Được rồi, yên lặng nào," Đang lúc đắm chìm trong chuyện cũ của mình, giáo viên lịch sử không cho phép bất kỳ kẻ nào quấy rối, tiếp tục bài giảng.

"Tống Trạng nguyên, ba tuổi biết chữ, năm tuổi làm thơ, mười tuổi bắt đầu tham gia thi đồng sinh, một đường bá quan trảm tướng, mười bảy tuổi lên kinh thi hội, liền đậu Trạng Nguyên. Cho dù không làm hoàng hậu,

https://thuviensach.vn

Tống Trạng nguyên cũng dư sức làm một danh thần." Giáo viên lịch sử cảm khái mà nói, trong giới sử học có rất nhiều người nghiên cứu Đoan Tuệ hoàng hậu, phát hiện người này mấy năm lăn lộn ở quan trường đã lập được không ít chiến tích, một số tư liệu lịch sử cũng đặc biệt kiến giải, chỉ cần tôi luyện thêm vài năm nữa, vị Tống Trạng nguyên này không chừng còn có thể leo lên được chức thừa tướng.

"Có cần khoa trương như vậy không!" Tiền Gia Huy không nhịn được nói một câu, mọi người lại bắt đầu cười.

Lịch sử chính là như vậy, có đôi lúc còn khoa trương hơn cả tiểu thuyết, chính là có người mười bảy tuổi đã đậu Trạng nguyên, chính là có thể khiến đế vương thiên cổ thần hồn điên đảo, không quản tổ tông gia pháp mà nghênh thú.

Giáo viên lịch sử mang theo sử liệu cất giữ nhiều năm của mình, dùng máy chiếu phim trong phòng truyền thông cho tất cả mọi người cùng thưởng thức: "Các em nhất định rất tò mò, vị Thị lang đại nhân có thể làm cho Cảnh Nguyên đế bất chấp hết thảy mà thú vào cung rốt cuộc mĩ mạo ra sao có phải không? Hôm nay cô sẽ cho các em tận mắt chiêm ngưỡng."

Ánh sáng phát ra từ máy chiếu, trên bức màn trắng rộng lớn xuất hiện một bức hoạ cổ xưa. Đây là bức tranh được lưu giữ trong bảo tàng quốc gia, từ chất giấy và bút pháp có thể thấy được bức tranh này đã xuất hiện cách đây từ ngàn năm trước.

Người trong hoạ mặc trường bào trắng như tuyết, đứng giữa một mảnh rừng trúc, tay cầm một quyển thẻ tre. Dáng người thẳng tắp không thua gì rừng trúc xung quanh. Tựa hồ phát hiện có người đang nhìn mình, nam nhân trong hoạ khẽ giương mắt, nhìn về hướng người vẽ tranh, bất giác lộ ra một tia cười thản nhiên.

https://thuviensach.vn

"Trời ạ..." Nữ sinh trong lớp nhỏ giọng hít một ngụm khí lạnh, từ trước đến giờ không biết tranh thuỷ mặc cũng có thể phát hoạ hình dáng một người đẹp như thế, vẻ đẹp trong sáng không chút tì vết đó, khí chất quân tử vô song đó, thậm chí cả tình cảm yêu thương ức chế của người đã vẽ bức hoạ này, tất cả đều xuyên thấu qua trang giấy ố vàng, phơi bày trước mắt mọi người.

"Tui phải xuyên qua mới được, cổ đại thiệt là nhiều mỹ nam, a a a!" Hoa tỷ cầm lòng không được mà cảm khái.

"Tớ muốn làm hoàng đế, với lại cũng không thể tha cho Hộ bộ Thị lang đẹp như vậy được, nhất định phải tha hắn lên giường!" Trong lớp có nam sinh đùa giỡn nói, dẫn tới ánh mắt liếc nhìn của học sinh xung quanh.

"Bức tranh này là do trộm mộ giả đào lên từ lăng mộ Ngu Chiêu của Cảnh Nguyên đế, trong đó còn có chân dung của Cảnh Nguyên đế được in trong sách giáo khoa của chúng ta." Giáo viên lịch sử nói xong, chiếu chính bản chân dung của Cảnh Nguyên đế lên màn ảnh.

Đế vương bên trong mặc triều phục minh hoàng, trên đầu mang lưu miện thập nhị Đông Châu, khuôn mặt tuấn mĩ đến chói mắt, một đôi con người thâm trầm, tràn đầy cơ trí cùng uy nghi của đế vương.

"Người này nhìn không giống những hoàng đế khác..." Nhóm học sinh vội vàng mở sách giáo khoa ra so sánh, liên tục ba triều đại hoàng đế ai nấy đều giống nhau như đúc râu rậm thịt béo, tỉ như vị hoàng đế khai quốc này, đầu trọc da khô, nhìn lại chân dung Cảnh Nguyên đế đẹp trai đến mù mắt này, quả thực không khoa học chút nào!

Giáo viên lịch sử đắc ý tươi cười: "Cảnh Nguyên đế lớn lên không giống những vị hoàng đế khác là bởi vì... bức hoạ này là do Đoan Tuệ hoàng hậu tự tay hoạ."

https://thuviensach.vn

Còn bức quân tử trúc mỹ nhân đồ, thì lại xuất từ tay Cảnh Nguyên đế, mặt trên còn có tư ấn của hoàng đế.

"Đây chính là chỗ tốt của việc thú nam hoang hậu," Giáo viên lịch sử nâng cằm, "Có thể hỗ trợ phê duyệt tấu chương, cai quản triều đình, giáo dục thái tử." Nữ tử cổ đại ít đoc sách, cho dù hoàng hậu có là nữ đi chăng nữa, sử sách cũng không chọn dùng chân dung đế vương do một nữ tử vẽ, sợ lây dính mùi son phấn(*).

(*): Son phấn ý chỉ phàm tục.

Tống Tiêu thì khác, bức hoạ này được y hoạ lúc còn là Hộ bộ Thị lang, đương nhiên sẽ được lịch sử thừa nhận.

"Cô ơi, còn một chỗ tốt nữa cơ." Có người giơ tay lên.

"Cái gì?" Giáo viên lịch sử cười hỏi.

"Nam hoàng hậu không có kinh nguyệt, mỗi ngày đều có thể thị tẩm!" Một nam sinh lớn tiếng nói.

Nam sinh mười mấy tuổi thường có hứng thú đặc biệt đối với một số kiến thức sinh lý, mỗi ngày đều treo mấy chữ "kinh nguyệt" "băng vệ sinh" trên mép. Cho dù có bị nữ sinh vây đánh thì cũng đến chết không chừa.

Cả lớp cười phá lên, mặt Tống Tiêu đột nhiên đỏ bừng.

Lưu Lộ ngồi trước Tống Tiêu quay đầu lại nhìn y một cái, tâm mắt chuyển sang khuôn mặt không kiên nhẫn vì bị đánh thức của Ngu Đường, nhỏ giọng nói một câu: "Người trong bức hoạ... dung mạo thật sự rất giống lớp trưởng và Tống Tiêu..."

Lời vừa nói ra, lớp năng khiếu 10-1 yên lăng trong nháy mắt, sau đó bùng lên.

https://thuviensach.vn

Giáo viên lịch sử cũng bị hấp dẫn lực chú ý, lúc này mới quan sát kỹ tướng mạo hai người, không nhìn thì thôi, vừa nhìn lập tức ngây ra.

"Cảnh Nguyên đế tên là Ngu Cẩm Đường, cũng gần giống tên lớp trưởng rồi!"

"Trời ơi, hai người họ không phải là hoàng thượng - hoàng hậu tái thế đó chứ?"

"Thật thần kỳ!"

"Im lặng!" Ngu Đương đột nhiên ngồi thẳng dậy, lớn tiếng quát, chờ mọi người ngậm miệng lại xong mới lạnh giọng lên tiếng, "Trương Nhất Phàm, Liễu Ngạn, đi ra ngoài!"

Trương Nhất Phàm chính là người vừa nhắc đến chuyện kinh nguyệt, còn Liễu Phàm chính là thằng nhãi nói muốn tha Thị lang lên giường. Hai tên nam sinh còn muốn biện giải, Độc Cô Ám đã đứng dậy, mỗi tay xách một tên, tha ra khỏi lớp.

Tống Tiêu đột nhiên sinh ra một loại ảo giác, hai người kia là bị kéo ra ngoài chém đầu.

Vì có hai tên quây rối vừa bị "kéo ra ngoài chém đầu", những người còn lại cũng đàng hoàng lên, giáo viên lịch sử lúc này mới phục hồi tinh thần, nhất thời kích động không thôi, không biết khống chế kỷ luật trong lớp, vừa rồi mà bị hiệu trưởng thấy được nhất định sẽ xong đời! Dùng ánh mắt tán thưởng nhìn thoáng qua Ngu Đường, có chút xoắn xuýt mà cau mày, đứa nhỏ này càng nhìn càng thấy giống hoàng đế bệ hạ nha.

Buổi tối, trên diễn đàn "Tiêu Đường nguyệt" lại xuất hiện thêm một topic mới.

https://thuviensach.vn

[Tui đã biết người giống hoàng hậu lần trước là ai rồi nè, nhân tiện còn phát hiện luôn cả hoàng thượng tái thế nữa nha.]

[Lâu chủ] Ly Ly Ly Miêu: "Hôm nay trên lớp chính là giảng đến Cảnh Hoằng thịnh thế, oa ha ha, đột nhiên phát hiện lớp tụi tui có nam sinh có dung mạo rất giống hoàng hậu điện hạ, là thiếu niên trắng trắng mềm mềm a. Mà quan trọng hơn là, bạn ngồi cùng bàn với cậu ấy, thật! Sự! Rất! Giống! Hoàng đế bệ hạ! A a a a... Muốn chết..."

Gấu Mèo Đẹp Trai Đệ Nhất Vũ Trụ: "Ly Miêu, khoan chết đã, nói cho tui biết bọn học học trường nào?"

Thỏ Thanh Thanh: "Nói có sách mách có chứng, lâu chủ mau giao bằng chứng ra đây."

[Lâu chủ] Ly Ly Ly Miêu: "Là một giáo viên ưu tú, tui làm sao có thể công khai tư liệu học sinh được chứ! Không nói!"

Hoàng Dã Vạn Ngỗng: "Tui vừa nghĩ ra một quyển xuyên qua ngàn năm lại yêu ngươi tám mươi vạn chữ."

Gấu Mèo Đẹp Trai Nhất Hành Tinh: "Đại quỳ lầu trên, cầu khai hố!"

Thỏ Thanh Thanh: "Lầu trên bị ngốc rồi à, con ngỗng đó không phải đại bản tôn."

Toàn bộ topic cuối cùng biến thành các loại cầu đồ cầu văn cầu thịt, lâu chủ bởi vì mọi người bu quanh cầu xin yên lặng rút lui.

Ngu Đường xem từ đầu đến cuối, sờ sờ cằm, mở QQ, đập vào mắt là avata hình một con chim vàng.

Tiêu Tiêu yêu Đường Đường: "Đại Đại, cô xem bình luận trong topic mới đi, không tính viết thêm tập mới sao?"

https://thuviensach.vn

Hoàng Dã Vạn Hạc: "Ôi ~ để tôi xem xem! Đường Đường, cậu còn chưa ngủ sao?"

Tiêu Tiêu yêu Đường Đường: "Trẫm nên đi ngủ rồi, 88"

Hoàng Dã Vạn Hạc: "..."

Hoàng đế bệ hạ mặt không thay đổi khép máy tính lại, trên điện thoại di động nhận được tin nhắn Tư bản Đại Ngư gửi tới, báo cho hắn biết khoản tiền đầu tiên đã được chuyển vào Giải trí Tinh Hải.

Chờ Tống Tiêu từ phòng tắm đi ra, liền thấy Ngu Đường một mặt nghiêm túc ngồi trên chiếc ghế chân cao, một tay cầm ly nước, một tay cầm tập văn kiện dày cộm.

"Đây là gì vậy?" Tống Tiêu đầu tóc ướt nhẹp chạy qua nhìn.

Ngu Đường ghét bỏ mà liếc mắt nhìn y, giật khăn mặt qua xoa xoa đầu y, đầu tóc ngắn bị xoa như vậy lập tức dựng đứng lên, có chút phong cách Gothic.

Tống Tiêu giơ tay vũ tóc, tự rót cho mình một ly nước.

"Tiền đã được chuyển vào Giải trí Tinh Hải rồi," Ngu Đương cho y xem tin nhắn, sau đó kín đáo đưa y một cây bút, "Ký đi."

"Hả?" Tống Tiêu ngơ ngác mà cầm bút, nhìn vẻ mặt thành thật của Ngu Đường, lại nhìn bản hợp đồng trên bàn lần nữa, bên trên viết ba chữ "Giấy bán thân" chói đến mù mắt.

Bên Giáp là Ngu Đường, bên Ất là Tống Tiêu. Quả thực như những gì Ngu Đương nói lúc trước, thoả thuận khế ước tình nhân, chỉ có điều... Cứ xem như là trong tiểu thuyết, cũng sẽ không trắng trợn liệt kê ra những thứ này chứ?"

https://thuviensach.vn

Điều khoản 7, bên Ất nhất định phải đảm bảo, sau khi trưởng thành mỗi tuần thị tẩm không được ít hơn ba lần, nếu như tuần nào không đủ thì sẽ bù qua tuần sau, hoặc dồn vào cuối tháng thanh toán. Nếu cuối tháng vẫn còn chưa thánh toán hết, thắng sau phải tăng lên gấp đôi.

...

Điều khoản 23: Bên Ất khi đi tắm không được đóng cửa, đảm bảo bên Giáp có thể tiến vào nhà tắm bất cứ lúc nào, nếu bên Ất không chịu phối hợp, bên Giáp có quyền phá cửa mà vào...

Tống Tiêu nhìn mấy điều khoản trên đó, nào là "Khi ngủ nhất định phải dựa vào ngực bên Giáp, không được dời đi" rồi "Trước khi ngủ phải xoa bóp cho bên Giáp".v.v... những việc nhỏ nhặt nhất đều được liệt kê hết thảy, kỳ quái nhất chính là điều cuối cùng.

Điều thứ 98: Sau khi hiệp ước chấm dứt, nếu như bên Ất mang thai, không được phép bỏ trốn, nhất định phải trở lại bên người bên Giáp kết hôn!

Tống Tiêu xầm mặt nhìn về phía hoàng đế bệ hạ thần sắc lãnh khốc: "Bên Ất là nam, làm sao mang thai?"

"Để ngừa vạn nhất mà thôi, để tránh trường hợp đối kháng sau này, nhất định phải viết rõ ràng." Ngu Đường nâng cằm, ý bảo y đừng dài dòng, mau ký đi.

Cái gọi là không thể đối kháng, bên trong tất cả hợp đồng đều sẽ viết về những việc ngoài ý muốn như thiên tai, chiến tranh, các nhân tố không thể lường trước được, hợp đồng sẽ tự động loại trừ. Còn bản hợp đồng này thì lại liệt kê rõ ràng: Nếu như gặp phải những nhân tố bát khả kháng như lũ lụt, hoả hoạn, động đất, chiến tranh... hợp đồng vẫn có hiệu lực như trước.

Đây cũng quá bá vương rồi!

https://thuviensach.vn

Tống Tiêu bất mãn mà khán nghị, bị hoàng đế vô tình trấn áp, buộc y ký kết phần hiệp ước bất bình đẳng.

Nhìn Tống Tiêu viết hai chữ "Tống Tiêu" lên bảng hợp đồng, hoàng đế bệ hạ rất hài lòng viết hai cái tên "Ngu Đường, Ngu Cẩm Đường" lên bên Giáp. Miễn cho ngày nào đó Tống Tiêu không chịu thừa nhận.

Tống Tiêu đương nhiên hiểu rõ ý hắn, nhịn không được co giật khoé miệng, chưa kịp thua hồi hợp đồng đã bị Ngu Đường bắt được tha lên giường bắt đàu xoa bóp.

Là một thư sinh nho nhã, Tống Tiêu làm sao biết xoa bóp như thế nào, an vị bên cạnh hoàng thượng, vươn tay tuỳ tiện nặn nặn người hắn. Bắp thịt thiếu niên trơn lán, sờ lên rất thoải mái. Cảm thấy hơi bị miệng khô lưỡi khô, lỗ tai Tống Tiêu hơi đỏ, chậm rãi rụt tay về, mạo phạm long thể hoàng thượng là tội lớn a.

"Sắp sửa phân ban, ngươi tính chọn ban nào?" Ngu Đường thả lỏng tứ chi, đem con dâu nuôi từ bé lười biếng bắt tới, ôm vào trong ngực.

"Học văn đi, khoa học tự nhiên của tớ không tốt, học văn mới có hi vọng thi trạng nguyên." Tống Tiêu nghiêm túc tính toán.

Ngu Đường hơi cau mày, "Vậy trẫm cũng học Văn." Phân ban thì phải chia lớp, nếu hắn chọn Lý thì sẽ không được học cùng Tống Tiêu.

Tống Tiêu giương mắt nhìn hắn, khẽ cau mày: "Hoàng thượng, tiền đồ của người không thể đem ra đùa giỡn."

"Ta không đùa giỡn." Dáng vẻ Ngu Đường rất thành thật.

Tống Tiêu ngồi dậy, cau mày nhìn hắn. Đời này hoàng thượng không phải vương tử hoàng tôn, không có nguy hiểm gì đến tinh mạng, liền không

https://thuviensach.vn

cân phải nỗ lực như đời trước, cả người cà lơ phất phơ, khiến y vừa thấy là tức giận.

Ngẫm lại vị đế vương vĩ đại trên sách kia, lại xem gia hoả học cũng không tốt hơn được này, Tống Tiêu nhịn không được mở miệng dạy dỗ hắn: "Thứ cho thần nói thẳng, gia tộc hoàng thượng bây giờ so với trước kia cũng không đơn giản hơn bao nhiêu, tuỳ tiện có thể giải quyết được sao? Nhiều thúc bá như hổ rình mồi như vậy, nếu như người chỉ muốn chơi không muốn nỗ lực, có thể bảo vệ được công chúa An Viễn không? Có thể bảo vệ được Lân nhi không?"

Lúc đầu vốn chỉ đùa giỡn, không ngờ lại bị bà xã dạy dỗ, hoàng đế bệ hạ chép miệng một cái, lầu bầu nói: "Trẫm... biết rồi." Thần tử khuyên can nên mới nói, hoàng thượng không thể tức giận, huống chi đây còn là hoàng hậu nhà mình.

Tống Tiêu nói xong, lườm hắn một cái, tức giận quay người nằm xuống. Không lâu sau, cơ thể ấm áp đã sáp lại gần.

"Lên đại học có thể ta sẽ đi Mĩ, lúc đó ngươi hãy đi cũng ta đi." Ngu Đường gác cằm lên đỉnh đầu Tống Tiêu, lười biếng nói.

Xuất ngoại? Tống Tiêu sửng sốt, lúc trước Ngu Đường cũng có đề cập tới, hắn nói xuất ngoại rất có lợi cho việc học tập. Thế nhưng, xuất ngoại cần có rất nhiều tiền, nghe nói học phí hàng năm không ít, cộng thêm việc nơi đó vật giá leo thang, chỗ ăn chỗ ở đều phải tốn rất nhiều tiền. "Gánh hát" nhà y sắp sụp đổ đến nơi, phụ thân còn thiếu Ngu Đường khoản nợ lớn như vậy, lấy đâu ra tiền cho y xuất ngoại du học?

Tống Tiêu yên lặng thở dài, lặng lẽ nắm chặt tay Ngu Đường khoát trên hông y.

Ngu Đường lại nghĩ Tống Tiêu đồng ý, hài lòng hít sâu một hơi, đem con dâu nuôi từ bé của mình ôm vào lòng, an tâm quyết định chọn ban khoa học

https://thuviensach.vn

tự nhiên.

==========

Tiểu kịch trường:

Mục sư Tiểu Ám: "Ngư tiên sinh, từ nay về sau, bất luận bần cùng hay giàu có, ngươi đều nguyên ý chăm sóc y, bảo vệ y chứ?"

Ngư Đường: "Ta nguyện ý."

Mục sư Tiểu Ám: "Tống tiên sinh, từ nay về sau, bất luận bần cùng hay giàu có, ngươi đều nguyện ý yêu hắn, cũng vì hắn mở rộng cửa phòng tắm và hai chân, cho dù mang thai cũng sẽ không tìm nam phụ thâm tình khác nương tựa, đàng hoàng sống cùng hắn đến hết đời chứ?"

Tiêu Tiêu: "... Lời thề này do ai viết vậy?"

Ngư Đường: "Nói nguyện ý là được rồi, quản nhiều vậy làm gì."

Tiêu Tiêu: "..."

https://thuviensach.vn

HOÀNG THƯỢNG ĐỪNG NGHỊCH

Lục Dã Thiên Hạc
www.dtv-ebook.com

Chương 51: Phân Ban

Edit + Beta: Như Heo.

Khoa học - xã hội của hoàng đế bệ hạ thực sự rất kém, nhưng điểm môn tự nhiên lại rất khá, về điểm này Tống Tiêu luôn cảm thấy rất kỳ quái, dù sao trong trí nhớ Ngu Đường cũng là một cổ nhân, phải học giỏi văn mới đúng chứ.

Đảo mắt đã đến nửa học kỳ sau, thành tích Tống Tiêu vẫn xếp ở hàng trung đẳng. Cũng vì từ khi nghe nói sau khi phân ban không cần học các môn tự nhiên nữa, Tống Tiêu không quá chăm chỉ nghiên cứu những môn đó, tuỳ ý duy trì thành tích trung bình, bài tập Vật lý của mình đều giao cho hoàng thượng đảm nhiệm.

"Dám bảo trẫm thay ngươi làm bài tập!" Ngu Đường nhìn Tống Tiêu đẩy sách bài tập tới, trợn trừng mắt.

"Hoàng thượng cần phải luyện tập nhiều hơn." Vẻ mặt Tống Tiêu rất thành khẩn, bởi vì từ khi giúp hoàng thượng làm bài tập các môn Xã hội, làm đi làm lại nhiều lần rất dễ nhớ mà không cần mất nhiều thời gian học thuộc, phương pháp này rất tốt, liền muốn đề cử lên cho hoàng thượng.

"..." Ngu Đường nhìn bộ dáng trung thần của y, thực sự không nỡ ném bài tập trả về, chỉ có thể ném cho Độc Cô Ám ngồi sau.

Hiện tại đa số trường học đều trọng Toán khinh Văn, học sinh khi đăng ký nguyện vọng đại học phần lớn cũng chọn những môn khoa học, sau này sẽ có khá nhiều lựa chọn công việc. Đến khi phân ban, giáo viên chủ nhiệm

https://thuviensach.vn

gọi từng học sinh chọn môn Văn vào văn phòng, phân tích thành tích của bọn họ, có thể cứu vớt được người nào thì tận tình khuyên bảo đến đó.

Không làm bài tập, hậu quả trực tiếp là thành tích thi cuối kỳ của Tống Tiêu rất thảm hại, giáo viên chủ nhiệm nhìn các môn xã hội của Tống Tiêu trong bảng kết quả học tập hầu như đều đạt điểm tối đa, trong khi đó các môn tự nhiên thì chỉ vừa đủ điểm, trầm mặc nửa ngày, cuối cùng thở dài: "Khoa học tự nhiên quả thực không chiếm ưu thế, đi khoa xã hội tương đối có tiền đồ."

Ban Tự nhiên dân số đông đúc thành ra phải phân làm hai khối, ban Xã hội quân số ít hơn, dựa theo thành tích bình quân để sắp xếp.

Trừ bỏ Hoá học, Vật lý, Sinh học, dựa vào thành tích các môn Xã hội, Tống Tiêu trở nghiễm nhiên thành người đứng nhất lớp. Lúc giới thiệu bản thân cũng là người đầu tiên lên bục.

"Xin chào mọi người, tớ là Tống Tiêu." Nam sinh mặc đồng phục áo sơ mi quần Tây, dáng người thẳng tắp, khí chất ôn nhuận như ngọc, âm thanh lại còn trong sáng dễ nghe như vậy, nữ sinh trong lớp nhìn thấy lập tức tim đập chân run.

"Đẹp trai quá!"

"Là Tống Tiêu đó, Hoàng tử Pudding a!"

"A a a!"

...

Chỗ ngồi sắp xếp theo thành tích đầu vào, tự do lựa chọn, các nữ sinh tranh nhau ngồi bao vây phạm vi xung quanh Tống Tiêu, nữ sinh đứng thứ hai trong lớp thành công giành được vị trí ngồi cùng bàn với Tống Tiêu.

https://thuviensach.vn

Chia lớp xong liền bắt đầu nghỉ hè, nguyên bản có hẹn với Ngu Đường đi biệt thự ven biển nhà hắn nghỉ mát, nhưng cuối cùng lại bị một cú điện thoại của ông ngoại gọi đi.

Khúc lão đầu báo danh cho cho cháu ngoại tham gia cuộc thi cuộc thi "Thư hoạ thiếu niên" được tổ chức ba năm một lần, đây là cuộc thi cấp quốc gia, nếu đoạt được giải thì lúc thi tốt nghiệp sẽ được cộng thêm điểm.

Lúc đầu Tống Tiêu không muốn đi, nhưng nghe nói được cộng thêm điểm thì đã đồng ý.

Đột nhiên bị cho leo cây, hoàng đế bệ hạ rất buồn bực: "Tham gia thi hoạ làm cái gì, sau này đi Mĩ du học, người nước ngoài chẳng ai hiểu những thứ đó, còn không bằng đến tập đoàn Đại Ngư thực tập hai tháng."

"Nhưng... sẽ được cộng điểm thi đại học." Tống Tiêu cúi đầu, nhỏ giọng nói.

"Thi đại học..." Ngu Đường dừng lại một chút, nhìn về phía Tống Tiêu, "Ngươi dự định sẽ thi đại học?"

Tống Tiêu mím mím môi, điều kiện nhà mình không tốt, không thích hợp ra nước ngoài du học, Tống Tiêu cảm thấy chuyện này không cảm thấy có gì đáng phải mất mặt, có điều nói thẳng ra như vậy chẳng khác nào tỏ ý muốn Ngu Đường cho tiền, tóm lại rất khó mở miệng: "Ông ngoại đã báo danh rồi, dù sao cũng không thể không đi, hơn nữa, thần không thể lúc nào cũng dựa dẫm vào hoàng thượng như vậy."

Ngu Đường sững sờ nhìn Tống Tiêu quay người rời đi, chậm rãi siết chặt nắm đấm.

Vốn dĩ sẽ là một kỳ nghỉ hè vui vẻ, lại biến thanh cuộc sống khốn khổ không có vợ, Ngu Đường mặt thối bơi qua bơi lại trong hồ, sau đó tự dìm

https://thuviensach.vn

mình trong nước sinh hờn dỗi. Vừa ngẩng đầu lên liền thấy đệ đệ ngồi trong phao bơi vịt vàng, tung tăng đạp nước trong khu nước cạn.

Bạn nhỏ Ngu Lân lần đầu tiên nghịch nước như vậy, đặc biệt vui vẻ, một bàn tay nhỏ đưa lên, đánh phành phạch trên mặt nước. Đang chơi cao hứng, đột nhiên "Vù" một tiếng, dưới đáy nước vọt lên một con "quái vật", khơi dậy một cơn "sóng thần".

"Oa!" Ngu Lân bị nước dội từ đầu đến chân, trên đầu có vài cọng tóc đều bị làm ướt, nước tí tách chảy xuống. Đưa tay vuốt một cái, vuốt sạch nước trên mặt, Ngu Lân đạp đạp chân ngắn, nỗ lực cách xa ca ca một chút, nào ngờ chân lại bị người ta bắt được, một đường kéo tới trước mặt "quái vật" ca ca.

"Sao không khóc?" Ngu Đường giơ tay, chọc trán đệ đệ.

Ngu Lân chớp mắt mấy cái, có hơi sửng sốt, sau đó lập tức ngoác mồm, bắt đầu gào khan. Trương Hiếu Nhân vờn bóng cách đó không xa nhìn thấy, cũng tung tăng chạy lại góp vui, "Ào" một tiếng nhảy tỏm vào trong hồ, đạp nước bơi quanh đệ đệ, miệng kêu "Gừ gừ--".

"Được rồi, được rồi!" Ngu Đường giơ tay vỗ đầu chó một cái, kéo cái tai chiêu phong của đệ đệ, "Đừng có giả bộ."

Ngu Lân nước mắt lưng tròng nhìn ca ca, chu mỏ, một bộ muốn khóc nhưng không dám khóc.

Ngu Đường nhảy lên khỏi mặt nước, ngồi xuống bên thành bể, dùng ngón chân kéo chiếc phao vịt vàng của đệ đệ, kéo đến trước mặt, bưng ly nước đá lên uống một hớp: "Ta hỏi ngươi, chị dâu ngươi rốt cuộc là chết như thế nào?"

"Oa---" Bạn nhỏ Ngu Lân làm bộ nghe không hiểu, ôm phao vịt vang uỷ uỷ khuất khuất nức nở.

https://thuviensach.vn

Ngu Đương nhìn chằm chằm đệ đệ một hồi, như muốn phân tích ra điều gì đó từ đôi mắt to trắng đen rõ ràng. Sách sử có viết, người thừa kế của hắn Hoằng Nguyên đế đã giữ gìn hoàn mỹ vươn vị, trông coi thiên hạ của huynh trưởng để lại không chút sơ xuất.

Hôm đó giáo viên lịch sử kích động nói như thế này: "Hoằng Nguyên đế Ngu Cẩm Lân từ nhỏ đã được ca ca phong làm hoàng thái đệ, nhận Hộ bộ Thị lang Tống Tiêu làm thầy, có thể nói là đế vương do một tay Đoan Tuệ hoàng hậu dạy dỗ, đương nhiên sẽ không kém cỏi. Phu phu hai người này chính là xem đệ đệ như con trai mà nuôi."

Cảnh Nguyên đế đăng cơ ba năm, vô tử, phong đệ đệ Cẩm Lân làm hoàng thái đệ, đối đãi như con.

Trầm mặc nửa ngày, Ngu Đường chậm rãi thở dài một hơi, "Thôi..."

Sở dĩ hắn nhất định phải ký khế ước đó với Tống Tiêu, nói cho cùng cũng vì cảm giác bất an của bản thân. Chuyện đời trước bọn họ đều rất ít khi đều cập tới, dù sao chuyện hắn ích kỷ muốn Tống Tiêu chôn cùng năm đó, nói đến liền đuối lý. Bây giơ hắn lại hèn hạ mà lợi dụng sự ỷ lại của Tống Tiêu đối với hắn, từng chút từng chút cuốn y vào trong ngực, nhưng sau đó thì sao?

Chờ sau khi Tống Tiêu đã thích ứng được với xã hội này, có thể độc lập, món nợ cũ này liền bị lôi ra, giữa hai người họ, từ đầu đến cuối vĩnh viễn luôn luôn tồn tại một cái gai.

Bưng cốc nước lên, uống ực một hớp. Đột nhiên hắn không muốn nghe đệ đệ nói ra chân tướng nữa, hắn sợ sự thật so với dã sử sẽ còn tàn khốc hơn.

Lúc này cần phải có bình rượu mạnh mới hợp với hoàn cảnh, mặc kệ có đủ tuổi hay không, uống say rồi thì có thể quên hết. Ngu Đường tức giận đạp tiểu vịt vàng một phát, đạp đệ đệ trôi một đường tới tận giữa bể bơi.

https://thuviensach.vn

...

Lớp mười một khai giảng, Tống Tiêu vì phải tham gia thi đấu, khi trở lại thành phố đã nhập học được hai ngày, từ nhà ông ngoại trở về liền trực tiếp đến trường học. Mới vừa vào cửa, liền thấy một nhóm học sinh tụ tập rất đông, người hội học sinh giơ băng rôn, trưởng ban ban thể dục giơ loa công suất lớn ở phía dưới cầm đầu hô hoán: "Không muốn rời giường vào lúc năm giờ, hãy cho chúng ta giấc ngủ bình thường!"

Các thành viên trong hội đồng thành: "Cho chúng ta giấc ngủ bình thường!"

Trên băng rôn cực lớn viết lời trích kinh điển của hội trưởng hội học sinh, "Dậy sớm hơn gà, ngủ muộn hơn chó!"

Tống Tiêu đi xuyên qua đám người, ở phía trước tìm được Ngu Đường. Hội trưởng đại nhân đang ngồi trên ghế, quan sát Phó hội trưởng sắp xếp điều động nhóm học sinh biểu tình.

"Làm gì vậy?" Tống Tiêu đi tới trước mặt Ngu Đường nhỏ giọng hỏi.

Ngu Đường nhìn thấy y đến, ra lệnh: "Không tồi, giải tán đi."

Vì vậy, một tiếng vừa ra, nhóm học sinh tựa hồ hết giờ nghỉ giải lao, trật tự xếp hàng trở về lớp học. Đây là hoạt động biểu tình gần đây của hội học sinh vừa mới phát động, hy vọng có thể thay đổi tình hình mỗi buổi sáng dậy sớm như thế.

Tống Tiêu ngơ ngác nhìn mọi người rút đi giống như thuỷ triều, ngay ngắn trật tự như vậy, hiển nhiên không phải lần đầu. Thu thập tranh chữ, lấy loa, thậm chí bắc ghế cho Hội trưởng ngồi, đều có người chuyện phụ trách. Ngẩng đầu nhìn lên cửa sổ lầu ba, cái đầu hói hơn nửa của hiệu trưởng mấy ngày nay tựa hồ càng hói thêm.

https://thuviensach.vn

Chưa đến hết ngày, trường học đã hạ thông báo, thời gian rời giường buổi sáng đổi thành sáu giờ năm mươi.

"Hội trưởng thật là lợi hại, đây chính là trường cấp ba độc nhất toàn thành phố được dậy muộn như vậy đấy!" Lớp Xã hội dường như là nơi tập trung toàn bộ nữ sinh thích tám chuyện nhất toàn trường.

"Hội trường đẹp trai quá ha, chúng ta đi qua khối năng khiếu bên kia nhìn cậu ấy đi." Có nữ sinh nhịn không được đề nghị, những năm cấp ba là thời điểm chiều cao của bọn con trai tăng vọt, hội trưởng năm nay lại cao thêm rất nhiều, thoạt nhìn so với năm ngoái càng đẹp trai hơn.

Đang nói, nhân vật anh hùng toàn trường - Hội trưởng đại nhân cao quý, đang bước chân dài thẳng tắp đi xuyên qua hành lang, một đường đi thẳng hướng lớp Xã hội bọn họ.

"Trời ơi, hội trưởng tới rồi kìa!" Nhóm nam sinh đứng trên hành lang láo nháo nhường đường, nữ sinh che mặt ôm tim, mọi người trơ mắt mà nhìn Hội trưởng đại nhân đi tới cửa sổ ngoài lớp Khoa học - xã hội, dùng ngón tay gõ gõ cửa kính.

Tống Tiêu ngồi bên cửa sổ ngẩng đầu, thấy là Ngu Đường, liền mở cửa sổ: "Chuyện gì?"

"Đi," Ngu Đường hất hàm, "Đi nhà vệ sinh."

==========

Tiểu kịch trường:

Ngư Đường: "Ngươi có còn nhớ chuyện kiếp trước không?"

Đệ đệ: "Gió lớn quá, ta nghe không rõ."

Ngư Đường: (giơ tay, đánh) "Bớt giả bộ đi."

https://thuviensach.vn

Đệ đệ: "Là ai nói đối đãi như con vậy?" QAQ

Bonus thêm cái siêu đoản văn mới lượm hồi chiều, he he

https://thuviensach.vn

HOÀNG THƯỢNG ĐỪNG NGHỊCH

Lục Dã Thiên Hạc
www.dtv-ebook.com

Chương 52: Chiến Tranh Lạnh.

Edit + Beta: Như Heo.

Một đám người tụ tập trên hành lang thiếu điều rớt cằm xuống đất. Hội trưởng đại nhân mặt ngầu như vậy đi tới, làm nửa ngày thì ra là muốn rủ người ta đi nhà vệ sinh?

Tống Tiêu không còn cách nào khác, đành phải đặt cuốn sách trên tay xuống, ra ngoài hầu hạ hoàng thượng "đi ngoài".

Lớp học hai người cách nhau một dãy hành lang, người đứng bên này cửa số có thể thấy rõ người bên kia, hoàng đế bệ hạ sau khi tiến hành một hồi "thương lượng hữu hảo" cuối cùng cũng thành công đổi chỗ ngồi với cậu bạn ngồi cạnh cửa sổ, lúc này mới tạm thời thoả mãn. Ngặt nỗi, mỗi lần đi nhà vệ sinh thì đều phải kéo Tống Tiêu đi cùng cho bằng được.

"Quan hệ giữa cậu với hội trưởng có vẻ rất tốt ha." Nữ sinh ngồi cùng bàn cười hỏi Tống Tiêu vừa mới hầu hạ hoàng thượng đi ngoài về.

"Ừ." Tống Tiêu gật đầu, không nói gì thêm.

"Trước đây hai người ở cùng phóng ký túc xá?" Bạn cùng bàn suy nghĩ một chút, hình như nghe nói Hoàng tử Pudding ở cùng ký túc xá với Hội trưởng đại nhân.

"... Phải" Tống Tiêu đáp qua loa, chuẩn bị sách cho tiết học kế tiếp.

https://thuviensach.vn

Sau khi phân ban, ký túc xá lại bị sắp xếp lại lần nữa, có điều Tống Tiêu vẫn ở cùng hoàng thượng như trước, giáo viên và nhà trường từ đầu đến cuối chưa từng đề cập đến việc bắt bọn họ đổi phòng. Hai người mỗi ngày vẫn cùng nhau ăn cơm, cùng nhau ngủ.

Nữ sinh tụ tập vây quanh Tống Tiêu, nữ sinh hàng trước cho y đồ ăn vặt, nữ sinh đằng sau vẫn chống tay lên bàn nghe y nói chuyện. Tống Tiêu từ nhỏ đã được giáo duc lễ nghi quân tử, đương nhiên sẽ không tiếp xúc thân mật với nữ sinh, chỉ là hỏi gì đáp nấy, nói chuyện ung dung thong thả, càng ngày càng được nhiều nữ sinh hoan nghênh.

Ngược lại với nhóm nữ sinh, nam sinh trong lớp không thích Tống Tiêu. Bởi vì Tống Tiêu không những nhà giàu, học giỏi mà lại còn đẹp trai, đương nhiên được rất nhiều nữ sinh hoan nghênh. Ban đầu mọi người còn cố ý cô lập Tống Tiêu, bắt nạt y, thế nhưng kể từ khi nhìn thấy Tống Tiêu thân thiết với Hội trưởng đại nhân như vậy, ý nghĩ vừa mới nhen nhóm trong đầu lập tức bị dập tắt.

"Ngày nào đó lỡ như đắt tội cậu ta, chết cũng không biết tại sao mình chết, haiz..." Nam sinh trong lớp cũng bắt đầu bàn tán. Xem ra ở cấp ba, trở thành anh em tốt của Hội trưởng hội học sinh chẳng khác nào người có quan hệ với đàn anh đàn chị trong trường, nhất định phải lấy "kính nhi viễn chi" mà đối đãi.

Huống hồ vị Hội trưởng đại nhân này của bọn họ trong một năm nay đã thu được thụcw quyền to lớn, ngay cả 4G cũng bị hắn thu phục không dám hó hé nửa câu. Không những vậy mấy tên cầm đầu băng đản trong trường đầu óc giản đơn tứ chi phát triển cũng đều trở thành đàn em dưới trướng của Ngu Đường, có thể nói hắn là một tay che trời!

Tống Tiêu không biết các nam sinh trong lớp nhìn nhận về mình như thế nào, nhưng thỉnh thoảng cũng cảm giác được nam sinh trong lớp ít nhiều gì cũng có ý xa lánh mình.

https://thuviensach.vn

Giờ giải lao buổi chiều, nam sinh ban Khoa học - tự nhiên thông thường sẽ ra sân luyện tập đá bóng, chơi bóng rổ, còn nam sinh Khoa học xã hội thì chơi những trò chơi hoạt động tập thể, ví dụ như đá cầu...

Toàn bộ lớp Khoa học - xã hội tổng cộng hơn bốn mươi người, song chỉ có chừng bảy, tám nam sinh, một nam sinh trong đó cầm trái cầu lông vũ, vừa đi vừa cố ý tung hứng, các nam sinh khác thấy vậy liền đi theo sau. Tống Tiêu ngẩng đầu nhìn bọn họ vài lần, không khỏi mím môi cười khẽ.

"Chơi bóng nào." Người nào đó đúng giờ đến gõ cửa sổ, sau lưng còn dẫn theo ba "đàn em", một tên ôm bóng, một tên cầm nước, tên còn lại chạy đi chiếm sân trước.

"Wa, lớp Khoa học - xã hội chúng ta cuối cùng cũng có nam sinh chơi bóng, bổn cung sâu sắc cảm thấy vui mừng a!" Lớp trưởng Lý Văn Văn nhìn theo bóng lưng rời đi của Tống Tiêu, làm bộ chấm chấm nước mắt.

"Theo ai gia xem ra, đám đang đá cầu ngoài kia nên kéo đi dùng trượng đánh chết." Bạn cùng bàn với Lý Văn Văn - bí thư chi bộ trong lớp, vừa gảy móng tay vừa nói.

Các nữ sinh nhìn một đám dương quang tràn đầy sức sống trên thao trường, lại nhing một đám đứng đá cầu sau phòng học, yên lặng che mắt.

...

Kết thúc buổi tự học buổi tối, bầu trời xanh đầy sao sáng lấp lánh. Chuông tan học vừa vang, mọi ngươi ùn ùn kéo ra khỏi lớp, Tống Tiêu vừa xách cặp ra khỏi lớp liền nhìn thấy bóng người đang đứng trên hành lang, bóng dáng cao lớn hoàn toàn tách biệt so với những người xung quanh.

Ngu Đường cao lên rất nhiều, đồng phục năm ngoái đã không vừa nữa, phải đổi bộ mới. Ngu Đường hai tay trống trơn cứ như vậy đứng đó, nữ sinh xung quanh trộm nhìn hắn, song lại không dám tiếp cận, nam sinh thì

https://thuviensach.vn

trực tiếp đi đường vòng. Có người hội học sinh đi ngang qua, sẽ đứng nghiêm tại chỗ, nói một tiếng: "Xin chào hội trưởng!"

Ngu Đường khẽ gật đầu, nhân tài hội học sinh sẽ hài lòng rời đi.

Tống Tiêu chớp mắt mấy cái, lúc đó y không biết, bệ hạ hắn đã nắm "Thôn hẻo lánh" trung học phổ thông Thánh Mông này trong lòng bàn tay, lại biến thành trạng thái lật tay thành vân úp tay hoá vũ.

Ánh mắt thâm trầm của Ngu Đường lướt qua Tống Tiêu, nhìn thấy chỗ ngồi Tống Tiêu vừa rời khỏi có một nữ sinh lén lút nhét một bức thư màu hồng nhạt vào.

"Đi thôi." Tống Tiêu đi tới cạnh Ngu Đường.

"Ừ." Ngu Đường tháo cặp trên vai Tống Tiêu xuống, tuỳ ý khoát lên vai mình, dẫn đầu đi xuống bậc thang.

"Để tớ tự xách." Tống Tiêu đuổi theo, sao có thể để hoàng thượng xách cặp cho mình được?

Độ Cô Ám đằng sau hành động rất quỷ mị, một mình lẻn đến cửa sổ lớp Khoa học - xã hội, chờ lúc Tống Tiêu nhớ đến hắn, quay đầu lại, liền thấy Độc Cô Ám bị bỏ lại sau một đoạn, tay giấu sau lưng còn nhiều hơn một bức thư màu hồng nhạt.

Trở lại ký túc xá, Tống Tiêu vào phòng tắm rửa, Ngu Đường bèn nằm trên giường lật mở bức thư đó.

Đây là thư tình của một nữ sinh tên là Tống Hinh, từ ngữ bên trong vô cùng ưu mỹ, nói theo cách của học sinh trung học hiện giờ thì gọi là hành văn rất tốt.

https://thuviensach.vn

"Hiện tại có người hỏi tớ, tại sao lại viết bức thư này, tớ chậm rãi ngẩng đầu lên, nhìn ánh tà dương tựa như đoá hoa Phương hoàng phía chân trời. Tuổi xuân giống như một bông hoa, tươi đẹp sáng lạn, nếu hôm nay tớ không viết ra những lời này, tuổi mười sáu như một đoá hoa sẽ giống như tiểu thư thời cổ chờ đợi nơi khuê phòng, chờ đợi già đi, lòng mang oán hận, tựa như đoá hoa chưa chưa kịp nở rộ đã héo tàn..."

Tống Tiêu tắm xong đi ra, lau khô tóc, cầm theo quyển sách tham khảo bò lên giường, nghiêng đầu qua xem, thấy là một bức thư mau hồng nhạt, không khỏi mím mím môi. Tống Tiêu biết thư màu hồng nhạt chỉ dùng để viết thư tình, người hiện đại tương đối cởi mở, con gái cũng có thể trực tiếp viết thư tình cho người mình thích. Trước đây 4G nhận được rất nhiều, sau đó tuỳ tay ném lung tung, bị hội học sinh bắt được trừ điểm mấy lần.

"Nhận được thư tình?" Tống Tiêu giả bộ vô tình liếc mắt một cái.

"Ừ," Ngu Đường liếc mắt nhìn y, "Ngươi có gì muốn nói sao?"

Tống Tiêu đối diện cặp mắt sóng lớn không sờn của hoàng đế bệ hạ, có chút túc giận: "Thần không có gì đáng nói." Nhận thư tình của nữ sinh khác viết, say sưa ngon lành đọc chưa tính, còn hỏi ý y, đây là muốn cưới vợ bé?

Năm đó bọn họ vừa kết hôn, triều thần liền buộc hoàng thượng tuyển phi. Có lẽ là vì tân hôn, hoàng đế bệ hạ vì muốn y vui vẻ, xem cũng không xem liền đứng dậy rời đi, trực tiếp ném bài tử lại cho hoàng hậu.

Tống Tiêu được truyền thừa nguyên tắc ưu tiên quyền quý, lưu lại mấy nữ tử gia thế địa vị cao quý. Có điều khuê nữ mấy vị trọng thân này nhan sắc lại chẳng bằng ai. Những tú nữ còn lại thì phải trải qua một cuộc khảo giáo cầm kỳ thi hoạ để kén chọn, do đích thân hoàng hậu điện hạ ra đề, cảm thấy được sẽ trình lên cho hoàng thượng xem xét.

Nữ tử vương triều Đại Ngu cũng được đọc sách, nhưng không được học nhiều, khảo giáo thông thường sẽ ra chút thư từ khuê các hết sức đơn giản.

https://thuviensach.vn

Song Tống Tiêu lại không hiểu điều này, một bút vung lên, ra một đạo "Bàn luận sơn hà", bảo các nàng đàm luận hành vi bên trong hậu cung ảnh hưởng thế nào đến triều chính.

Kết quả có thể tưởng tượng được...

Chờ khi hoàng thượng nhìn đến chỉ còn khuê nữ các vị trọng thần tướng mạo còn thua cả cung nữ, lập tức nhịn không được đá văng hết ra ngoài.

Tuyển phi một hồi, một tài nữ cũng chọn không xong, đế hậu hai mặt nhìn nhau, oán giận hai câu liền sống chết mặc bây. Cả đời Cảnh Nguyên đế này, liền chỉ có một hoàng hậu. Vậy nên Tống Tiêu cũng không quen Ngu Đường để ý người phụ nữ khác.

"Hừ!" Ngu Đường hừ lạnh một tiếng, kéo Tống Tiêu vào lòng, phe phẩy bức thư trong tay, "Trẫm cùng lắm chỉ mới mấy ngày không bên cạnh ngươi, ngươi liền câu dẫn nữ nhân khác có phải không?"

Tống Tiêu trừng mắt nhìn, cái gì?

"Nhìn cho rõ đi, hai người các ngươi cùng họ, không thể kết hôn." Ngu Đường chỉ tên Tống Hinh mặt trên, ở thời cổ đại chú trọng việc nam nữ cùng họ không được phép kết hôn, nữ sinh này cùng họ với Tống Tiêu, nhất định sẽ không có hy vọng.

Lúc này Tống Tiêu mới ý thức được, thư tình này là viết cho mình, đợi đã, thư tình viết cho y tại sao lai ở trong tay hoàng thượng? "Là thế nào... A..."

Còn chưa đợi hắn nói rõ, đã bị hoàng thượng vươn mình chặn lại. Ngu Đường bắt lấy hai tay nỗ lực giãy giụa của Tống Tiêu, ấn lên trên gối, cúi người, gặm một phát lên cần cổ trắng nõn: "Đừng quên khế ước ngươi đã ký với trẫm."

https://thuviensach.vn

Tống Tiêu dở khóc dở cười: "Trên khế ước cũng không viết cho phép ngươi đọc thư người khác gửi cho ta."

"Hừ, người khác viết thư cho thần tử của trẫm, trẫm đương nhiên có quyền xem." Ngu Đường từ trên cao nhìn xuống, thiên hạ là của đế vương, thư tín của thần tử hắn đương nhiên có thể xem, đề phòng những người này mưu đồ bí mật tạo phản.

"Phì..." Tống Tiêu nhìn vẻ mặt thành thật của hắn, nhịn không được phì cười.

Hoàng đế bệ hạ bất mãn, bắt Tống Tiêu lại xoa nắn một hồi, huyên náo đến nỗi hai người mặt đỏ tới mang tai mới miễn cưỡng dừng lại, Ngu Đường đem hoàng hậu không nghe lời ôm vào trong ngực, đánh đòn.

"A..." Bất thình lình bị hoàng thượng đánh mông, Tống Tiêu cứng người, trên đầu bốc khói.

Ngu Đường thấy y ngoan ngoãn, lúc này mới thoả mãn, không quên cảnh cáo y không được phép tiếp xúc gần gũi với nữ sinh khác một phen, lúc này mới nhắm mắt lại ngủ.

Tống Tiêu mơ mơ màng màng chìm vào giấc ngủ say, trước khi ngủ còn cảm thấy hình như mình đã quên điều gì đó thì phải. Ngày hôm sau mở mắt ra, nhìn thấy sách tham khảo vứt trên đầu giường mới bừng tỉnh lại, nhìn vở bài tập trắng toát, lại nhìn Ngu Đường một bên ngủ say sưa...

Từ khi nhà trường điều chỉnh thời gian rời giường đến nay bọn họ đã có thể ngủ thẳng một giấc đến khi mặt trời mọc. Ánh nắng ban mai chiếu vào đường nét khuôn mặt tinh xảo của Ngu Đường, lông mi thật dài bị kéo thành một chiếc bóng, môi mỏng nhạt màu vì được ngủ ngon giấc mà hiện ra chút sắc hồng nhạt khoẻ khoắn, cánh tay thon dài vẫn còn duy trì tư thế ôm y, vị trí kia vừa nhìn liền biết nằm rất thoải mái, làm y nhịn không được lại muốn nằm xuống.

https://thuviensach.vn

Tống Tiêu lắc lắc đầu, cầm sách tham khảo lại bò lên giường, sắc đẹp hoạ quốc, sắc đẹp hoạ quốc a!

...

Thời gian trung học trôi qua rất nhanh chóng, chớp mắt đã qua lớp mười một, thời điểm thi học kỳ, Tống Tiêu đứng đầu lớp Khoa học - xã hội, nhận được năm ngàn tiền học bổng. Còn từ khi bị bà xã răn dạy, Ngu Đường cũng biết nỗ lực hơn trước, thi lịch sử không còn làm kiểu phản chính trị nữa, hoàng đế bệ hạ liền đứng đầu lớp Khoa học - tự nhiên, đồng dạng lấy được năm ngàn tiền học bổng.

Hai người gom lại vừa đủ có một vạn tệ, quyết định đi du lịch tình nhân một chuyến. Nói là du lịch, kỳ thực chính là đi biệt thự bờ biển nhà Ngu Đường ở lại một tháng.

Biệt thự nằm ngay bờ biển sạch sẽ ít người, cách một bức tường thuỷ tinh trong suốt, có thể từ trong phòng nhìn ra biển khơi rộng lớn ngoài kia, một chiếc cầu gỗ xinh đẹp, từ trước cửa uốn lượn đến trên mặt biển.

"Tháng tám trường đại học bên Mĩ chuẩn bị tuyển sinh, ngươi đi thi với ta." Vừa tới biệt thự, Ngu Đường liền đưa cho Tống Tiêu một bộ sách tham khảo, đây là trọng tâm tuyển sinh của đại học bên Mĩ. Vấn đề kiểm tra bên trong đều đặc biệt đơn giản, tỷ như đề toán học, sẽ xuất hiện loại tam giác đã biết hai góc, đề bài yêu cầu tìm góc thứ ba, chỗ khó duy nhất chính là, toàn bộ đều là tiếng Anh.

Có điều, thứ ngôn ngữ này đối với Tống Tiêu nhìn qua là nhớ mà nói căn bản không phải vấn đề.

"Ta..." Tống Tiêu bặm môi, "Ta không đi."

"Sao?" Ngu Đường đưa hành lý cho người hầu, quay đầu nhìn y.

https://thuviensach.vn

"Ta muốn... học đại học trong nước." Tống Tiêu cúi đầu, nặng nề nói từng tiếng.

Mặt Ngu Đường nháy mắt lạnh xuống, lẳng lặng nhìn Tống Tiêu cúi đầu. Lúc trước cứ tưởng đã bàn xong chuyện du học, không ngờ Tống Tiêu lại lâm thời đổi ý, điều này khiến hoàng đế bệ hạ không kịp ứng phó. Giằng co mười mấy phút, Ngu Đường không nói tiếng nào quay người lên lầu.

Hai người mơ hồ lâm vào tình cảnh chiến tranh lạnh, Tống Tiêu có lòng muốn giải thích cùng Ngu Đường, song lại không biết nên nói như thế nào.

"Ngày mai là sinh nhật thiếu gia, nếu không cậu nhân cơ hội này giảng hoà với cậu chủ?" Cô giúp việc thấy hai bạn nhỏ giận dỗi, liền lặng lẽ đi khuyên Tống Tiêu.

"Ngày mai?" Tống Tiêu ngây người, nếu y nhớ không lầm, đây cũng là sinh nhật lần thứ mười tám của Ngu Đường.

==========

Tiểu kịch trường:

Tiêu Tiêu: "Hoàng thượng, ngày mai là sinh nhật của ngươi."

Ngư Đường: "Thì sao?"

Tiêu Tiêu: "Ngươi muốn lễ vật gì?"

Ngư Đường: "Lễ thành nhân."

Tiêu Tiêu: "Thành nhân cái gì... A..."

[Heo: Thông báo tin vui là sắp có H rồi đó nha

gào rú]

https://thuviensach.vn

HOÀNG THƯỢNG ĐỪNG NGHỊCH

Lục Dã Thiên Hạc
www.dtv-ebook.com

Chương 53: Thành Niên.

Edit + Beta: Như Heo.

Hai người chiến tranh lạnh giằng co suốt buổi trưa, Ngu Đường sau khi lên lầu thì không xuống nữa.

Tống Tiêu đi chân trần trên chiếc cầu gỗ thật dài, đi thẳng đến bên bờ biển, khoanh tay đứng nhìn từng đợt sóng xô vào bờ.

Nghe bạn học cùng lớp nói, gia đình có chút gia thế vì muốn cho con du học mà phải bớt ăn bớt mặc, đập nồi bán sắt vụn, sau khi học xong quay về cũng không cạnh tranh được với sinh viên trong nước. Việc này đối với Tống Tiêu mà nói là hành vi vô cùng bất hiếu.

Huống chi mục đích xuất xuất ngoại của y chỉ vì không muốn rời xa Ngu Đường.

Đời trước lãng phí mười năm thời gian, loáng một cái đã qua ngàn năm, lần nữa gặp gỡ, kỳ thực Tống Tiêu vô cùng quý trọng mỗi ngày được ở bên Ngu Đường. Nghe nói Ngu Đường phải xuất ngoại du học, y đã trộm tra rất nhiều tư liệu, có điều gia hoả bá đạo kia căn bản không cho y cơ hội, lúc nào cũng trực tiếp thay y quyết định mà không để ý đến cảm nhận của y.

Ngu Đường đứng bên cửa sổ, nhìn người đứng trên bờ biển mặc áo sơ mi trắng mềm mại, khoanh tay đứng đó, vải vóc mềm mại bay phần phật trong gió, trong khoảnh khắc, bóng dáng tiểu thị lang năm đó đứng trên cầu cửu khúc xuất thần lại hiện lên trước mắt hắn.

https://thuviensach.vn

...

Tuyết càng đậm, hắn càng muốn Tống Tiêu đi đình giữa hồ ngoại ô cùng hắn thưởng tuyết. Làm thần tử không được phép tới trễ, người kia liền ngu ngốc mà đi sớm.

Cả người không mặc áo khoác, không ôm lò sưởi tay, chỉ mặc chiếc áo bào đơn bạc, tiểu thị lang đứng trên cầu cửu khúc, bị đông lạnh đến nỗi cái mũi đỏ bừng.

"Sao còn đứng đây?" Cảnh Nguyên đế bước nhanh đi tới, gỡ áo bào lông cáo huyền sắc trên người xuống phủ thêm cho y, trong đình giữa hồ có đốt lò than, người này lại cố tình đứng ngoài này hứng gió.

"Thần có thói quen đứng trên cầu suy nghĩ, nhất thời nhập thần, quên tiến vào." Áo choàng mang theo nhiệt độ cơ thể ấm áp của đế vương, khoác vào thân thể gần như đông cứng của y đặc biệt thoải mái, Tống Tiêu không khỏi cong mắt cười.

Tống Tiêu khi đó, giống con thú nhỏ bị lông mao bao phủ, Ngu Đường nhẫn rồi lại nhẫn, miễn cưỡng kiềm được cánh tay muốn vươn ra sờ mặt y, quay người tiến vào đình giữa hồ.

"Ái khanh vừa rồi đang suy nghĩ điều gì?" Ngu Cẩm Đường nhấc bầu rượu trên bếp lò xuống, rót cho Tống Tiêu chén rượu, Tào công công vừa muốn ra tay đã kịp thời thu tay lại.

"Thần đang nghĩ... Mặt hồ đóng băng, người đi đường sẽ gặp nguy hiểm."

Đến khi hồ băng bắt đầu tan ra, người đi trên đó quả thực rất dễ gặp nguy hiểm, lời này, kỳ thực là đang nói chính mình. Tống Tiêu đã phát hiện sự yêu thích của đế vương đã vượt lên trên trên tình cảm quân thần, chuyện

https://thuviensach.vn

này đối với thần tử mà nói tựa như đang đi trên mặt băng, chờ khi sự tình bại lộ, sẽ là vạn kiếp bất phục.

Đế vương trẻ tuổi lẳng lặng nhìn tiểu thị lang một khắc, chậm rãi nói: "Không sao, nơi này có cầu."

...

Hai người vẫn chiến tranh lạnh đến giờ cơm tối vẫn chưa chấm dứt. Trên bàn ăn, hai người đều không nói tiếng nào, yên lặng ăn cơm.

Độc Cô Ám ngồi ở đầu bên kia bàn ăn, tận lực che dấu hơi thở của mình, làm dì giúp việc thêm đồ ăn thiếu chút nữa đã không phát hiện ra hắn.

Sau bữa cơm tối, chờ tiêu cơm rồi lên lầu ngủ, Tống Tiêu yên lặng đi hướng phòng khách.

Phòng trong biệt thự mỗi ngày đều được lau dọn quét tước, tất cả dụng cụ đều đầy đủ, cô giúp việc thấy Tống Tiêu chọn gian phòng khách cũng không ngăn cản, xoay người đi lấy hành lý của Tống Tiêu.

"Đại thiếu gia," Cô giúp việc quay người đụng phải Ngu Đường đang đi về hướng phòng ngủ chính, cúi đầu hỏi, "Hành lý của Tống thiếu gia..."

Ngu Đường lại không để ý cô ấy, hai ba bước vọt đến phòng khách, một phen bắt được Tống Tiêu còn chưa kịp ngồi xuống, quay người kéo về hướng phòng ngủ chính.

"Ơ... từ từ!" Tống Tiêu bị kéo đi suýt chút nữa vấp ngã, lảo đảo bị Ngu Đường một đường kéo vào phòng.

"Ngươi muốn đi đâu?" Buổi tối không đến thị tẩm, làm mình làm mẩy, đã vậy còn có ý đồ tách ra ngủ riêng với hắn, thật sự không thể nhẫn được nữa!

https://thuviensach.vn

Ngu Đường đẩy Tống Tiêu lên giường, hít một hơi thật sâu, bưng cốc nước trên đầu giường uống một hơi, cường bách bản thân mình tỉnh táo lại, uống được phân nửa đã nhịn không được quăng cốc, cốc thuỷ tinh trong suốt va vào tường, mãnh vỡ văng tung toé.

"Cuộc thi ta đã báo danh cho ngươi, ngươi đi cũng phải đi, không đi cũng phải đi!" Đại học phải học bốn năm, hắn tuyệt đối không chịu đựng được xa cách lâu như vậy!

Tống Tiêu cũng tức giận, người này lúc nào cũng vậy, cái gì cũng không thương lượng với y đã tự tiện quyết định: "Hoàng thượng tốt xấu gì cũng phải suy tính đến tình cảnh của thần..."

Lời còn chưa dứt, hai mắt Ngu Đường đã đỏ rực,nhào tới ấn ngã Tống Tiêu: "Tình cảnh cái gì? Ngươi thực chất là đang tìm lý do trốn khỏi ta, ngươi đừng quên khế ước của chúng ta!" Nói xong, một phen xé áo Tống Tiêu, hung hăng cắn xuống bả vai y.

"A..." Tống Tiêu bị cắn đau, nhịn không được giãy dụa, nhưng càng giãy Ngu Đường lại càng dùng sức đè hắn, Tống Tiêu cảm thấy xương cổ tay đều sắp bị hắn bóp nát, người bên trên còn gắt gao vừa hôn vừa cắn, Tống Tiêu đơn giãn buông tha giãy dụa, thả lỏng thân thể nhắm mắt lại.

Cảm giác người trong lòng bất động, lý trí Ngu Đường rốt cuộc cũng quay về, chống người dậy, nhìn người dưới thân hai mắt nhắm chặt, bất đắc dĩ thở dài, buông y ra.

Tống Tiêu mở mắt, nhìn thấy mất mát trong mắt Ngu Đường, không khỏi đau lòng vì hắn. Giữa bọn họ luôn có quân thần lễ nghi ngăn cách, định sẵn sẽ không thể thẳng thắng với nhau, sống lại một đời, đáng lý ra bọn họ không nên giẫm vào vết xe đổ đó mới phải. Cắn môi nửa ngày, Tống Tiêu kéo kéo áo sơ mi bị xé rách, thấp giọng nói: "Nghe nói đại học thủ đô có

https://thuviensach.vn

hạng mục hợp tác giáo dục với đại học bên Mĩ, đến lúc đó ta đi tìm ngươi là được rồi."

Ngu Đường sửng sốt, một lúc sau mới tỉnh táo lại: "Ngươi... tại sao nhất định phải học ở thủ đô?" Đi một vòng lớn như vậy làm gì?"

Tống Tiêu nhặt nút áo rãi rác trên giường, siết chặt trong lòng bàn tay: "Nhà ta... không đủ khả năng lo tiền xuất ngoại du học."

"Cái gì?" Ngu Đường triệt để trợn tròn mắt, làm nửa ngày, hoàng hậu nhà mình là cảm thấy Tống Tử Thành nghèo đến mức không đủ tiền cho y du học? Nghẹn một lúc lâu, hoàng đế bệ hạ dở khóc dở cười đem hoàng hậu nhà mình ôm tới, nhét vào trong ngực, "Không sao, trên hợp đồng có viết, nếu ta muốn ngươi đi đâu thì sẽ chịu trách nhiệm về mặt tiền bạc."

"Cái gì?" Tống Tiêu ngửa đầu nhìn hắn, chóp mũi đụng phải cằm Ngu Đường, "Sao ta không nhớ có điều này?"

"Đây là điều khoản ngầm," Ngu Đường nói một cách nghiêm túc, dùng cằm cọ cọ chóp mũi vễnh cao của y, sau đó cúi đầu, lại tiếp tục dùng mũi mình cọ cọ, "Là ngươi không chịu nhìn kỹ."

Tống Tiêu không tin, Ngu Đường đành phải giải thích cho y, xuất ngoại một năm cần bao nhiêu tiền, gánh hát nhà y một năm kiếm được bao nhiêu tiền lời, cho dù công ty nhà Tống Tiêu tạm thời đang thua lỗ đi chăng nữa, nhưng chút tiền này Tống Tử Thành vẫn dư sức bỏ được.

Đối với sản nghiệp nhà mình có được nhận thức mới, Tống Tiêu không khỏi trố mắt, y tựa hồ đối với vật giá thời hiện đại có chút hiểu lầm nho nhỏ, nhanh chóng đánh giá một lần nữa gia sản cùng địa vị xã hội của phụ thân, chờ khi hoàn hồn lại, quần áo đã bị Ngu Đường lột sạch.

"Hoàng... Hoàng thượng..." Tống Tiêu cấp tốc chui vào chăn, trừng mắt nhìn Ngu Đường.

https://thuviensach.vn

Ngu Đường mặt không đổi sắc tự cởi sạch quần áo, xốc chăn lên chui vào: "Ra ngoài du lịch, nên thả lỏng một chút." Nói xong liền đưa chân dài qua, cuốn người y lại.

Chưa bao giờ nghe nói có biện pháp thả lỏng thế này, Tống Tiêu lườm hắn một cái, tính đẩy tên hoàng thượng cầm tinh bạch tuộc này ra, lại bị hắn ôm càng chặt hơn, thậm chí còn há mồm ngoặm lấy, Ngu Đường nhẹ nhàng liếm láp chỗ vừa bị hắn cắn bị thương: "Quân Trúc, ta có thể nhìn thấy hết thảy tâm tư triều thần, nhưng không nhìn thấu được ngươi, nếu ngươi có ấm ức gì thì phải nói ra, ta... ta sẽ làm theo ý ngươi..."

Tống Tiêu đột nhiên cảm thấy vành mắt nóng lên, thiên đế đệ nhất cơ trí, ở trước mặt y chỉ là một tên ngốc dễ bị xúc động, nói cho cùng cũng vì quá để ý. Chậm rãi gật đầu, vòng tay ôm trả hắn.

Vậy sau này, nếu có uất ức gì, y liền nói cho hắn biết, sẽ không như trước đây, lúc nào cũng nhẫn nhịn.

Mơ mơ màng màng ngủ thiếp đi, trong mơ, Tống Tiêu lại về tới cung điện lạnh như băng, đêm trước ngày đại hôn, cung nữ giáo dẫn hắn về long dương chi đạo.

"Làm bên thừa nhận dĩ nhiên sẽ rất đau đớn, điện hạ nhịn một chút là sẽ qua thôi, làm nương tử quan trọng nhất là phải hầu hạ phu quân của mình." Lời cung nữ giáo dẫn nói đêm đó vẫn luôn khắc sâu trong đầu Tống Tiêu. Đêm động phòng hoa chúc rốt cuộc cũng đến, có muốn trốn cũng không được.

"Ngươi đang sợ hãi?" Hoàng thượng bưng rượu hợp cẩn, mặt mang ý cười nhìn y.

"Đêm động phòng hoa chúc, thần có gì phải sợ chứ?" Mỉm cười uống rượu giao bôi, Tống Tiêu còn chưa kịp thích ứng được thân phận quân thần cùng đế hậu chuyển đổi, đã bị hoàng thượng ấn ngã xuống phượng đan.

https://thuviensach.vn

Nóng, mới đầu là càng ngày càng nóng, ôm ấp của hoàng thượng rất ôn nhu, cũng rất khủng bố, chỉ là sau đó, thật sự rất đau.

"A... Hoàng thượng..." Tống Tiêu cảm giác thân thể đều bị xé rách, trợn mắt nhìn hoa văn trang trí trên đỉnh giường, thoáng dời đi lực chú ý, nhưng làm thế nào cũng không thể quên được đau đớn kéo dài không dứt đó.

Hoàng thượng, dừng lại, cầu xin ngươi... Lời ra đến khoé miệng, lại bị nuốt trở vào, gắt gao cắn chặt môi dưới, thầm nghĩ chỉ cần nhịn một chút sẽ qua, một lần nhẫn nhịn này kéo dài suốt cả đêm.

Mở mắt ra, Tống Tiêu không khỏi cau mày, cảm thấy nơi nào đó có chút dấp dính, chờ thần trí y hoàn toàn tỉnh táo lại, mới ý thức được chuyện gì đang xảy ra. Bản thân y, không ngờ lại nghĩ đến đêm động phòng hoa chút không tốt đẹp chút nào đó, xuất tinh trong mơ...

Đang lúc dở khóc dở cười, một cánh tay thon dài ấm áp từ phía sau vòng qua, đồng thời truyền đến một trận cười khẽ sung sướng: "Đây quả là... món quà sinh nhật không thể tốt hơn được nữa."

https://thuviensach.vn

HOÀNG THƯỢNG ĐỪNG NGHỊCH

Lục Dã Thiên Hạc
www.dtv-ebook.com

Chương 54: Ấu Trĩ.

Edit + Beta: Như Heo.

"A..." Tống Tiêu đỏ mặt, bị hoàng thượng bắt tại trận, tiếng than nhẹ từ trong miệng tràn ra, lập tức bị người dán tới dùng môi chặn lại.

Thân thể Tống Tiêu bởi vì trước đây không được chăm sóc tốt, tương đối gầy yếu, một năm nay được hoàng thượng lấy các loại thức ăn ngon bồi bổ rốt cuộc cũng khoẻ lên. Ngu Đường trong lòng vui vẻ, so với sung sướng trên thân thể còn sâu sắc hơn.

Loại cảm giác này, giống như phát hiện một cây ăn quả vốn thuộc về mình bị người không biết nuôi dưỡng đến khô vàng, đến lúc được mùa cũng không thể kết quả. Hắn đoạt lại tự mình tỉ mĩ nuôi nấng, ngày ngày tưới nước bón phân, hôn hôn sờ sờ... Rốt cục cũng đem mầm nhỏ này nuôi đến khoẻ mạnh, hiện tại đã ra hoa rồi.

"Ưm..." Bàn tay thon dài du tẩu trên người, thân thể thiếu niên quá mức mẫn cảm, Tống Tiêu có chút chịu không nổi, thân thể run nhè nhẹ.

Ngu Đường tưởng y sợ hãi, ngậm một bên lỗ tai y thấp giọng dụ dỗ: "Ta sẽ không làm tới cuối cùng, đừng sợ."

Tống Tiêu rụt tai về, nghiêng đầu nhìn về phía Ngu Đường, nhìn đôi mắt thâm trầm đen kịt tràn ngập nhu tình của hắn, bản thân nhịn không được lộ ra ý cười. Đời này, có thể cùng nhau lớn lên cùng Ngu Đường, quả là một chuyện tốt đẹp.

https://thuviensach.vn

Nhìn thấy Tống Tiêu không tiếp tục chống cự, Ngu Đường nhất thời càng thêm cao hứng, một bên trêu chọc một bên đùa nghịch vành tai y: "Đời trước, ngươi là dùng tay trái hay tay phải? Hửm?"

Tống Tiêu không chịu được trêu chọc như vậy, mặt triệt để đỏ lên, từ lỗ tai lan dần xuống tận cổ: "Không... Không nhớ rõ... A..."

"Trẫm khi đó, là dùng tay phải," Ngu Đường mặt dày tự giới thiệu, "Hiện tại, cũng cho ngươi mượn dùng cái tay này."

"Ư..." Tống Tiêu chịu không nổi mà hừ ra tiếng, không cam lòng yếu thế mà cũng vươn bàn tay tội ác về phía hoàng thượng.

Buổi sáng năm mười tám tuổi, yên bình mà tốt đẹp. Bên ngoài sóng biển cọ rửa bờ biển, mặt trời đỏ rực mọc lên từ phía chân trời, quá trình rời giường ngày hôm nay nhất định sẽ còn dây dưa không dứt.

...

Tám giờ sáng, Độc Cô Ám đúng giờ có mặt ở phòng ăn, nghiêm túc ăn bánh bao hải sản, hai vị chủ nhân vẫn chưa rời giường.

"Có cần gọi bọn họ ăn một chút rồi ngủ tiếp không?" Dì giúp việc có chút lo lắng, trẻ con đang ở tuổi lớn, nhịn ăn sáng không tốt cho sức khoẻ.

"Chờ một chút." Độc Cô Ám lên tiếng ngăn lại, ra hiệu nhóm người giúp việc đừng đi quấy rầy, lát nữa hắn sẽ đi gọi.

Chờ ám vệ trung thành giải quyết sạch sẽ một bàn bánh bao hải sản, lúc này mới đứng dậy, đi lên lầu thám thính tình hình. Hắn xuyên qua từ nhỏ, chuyên cần luyện nội lực, hiện tại đã có một thân công phu, dĩ nhiên tai thính mắt tinh, cách phòng ngủ hoàng thượng chừng mười bước chân, Độc Cô Ám liền dừng bước, xoay người rời đi.

https://thuviensach.vn

"Tiểu Ám thiếu gia, cậu không phải đi gọi hai người họ sao?" Cô giúp việc đang quét cầu thang tò mò hỏi.

Độc Cô Ám không nói tiếng nào, đồng thời túm luôn cô ta đi xuống lầu.

Hai người đến gần buổi trưa mới rời giường, tình thần sảng khoái ra ngoài nghịch nước.

Thừa dịp mặt trời còn chưa độc, mặc đồ bơi nhảy vào trong nước bơi một vòng, chờ nhiệt độ nóng lên, liền che dù trên bãi cát nằm phơi nắng, uống nước chanh.

Khi còn bé, nghỉ hè năm nào Ngu Đường cũng cùng ba mẹ đến đây nghỉ mát, thỉnh thoảng cũng mang theo mấy người họ hàng. Hoàng đế bệ hạ đã khôi phục trí nhớ kiếp trước nhìn những đứa trẻ ngồi xổm trên bãi cát xây pháo đài, vô cùng ghét bỏ.

"Đường Đường, đi chơi cát với em họ đi con." Mẹ Ngu đẩy đẩy Tiểu Ngu Đường mặc quần bơi hình con gà con.

"Ấu trĩ." Tiểu Ngu Đường hừ lạnh một tiếng, gà con trên mông khinh thường nghểnh cao đầu.

...

Tống Tiêu uống nước chanh, mơ mơ màng màng ngủ một giấc, mở mắt ra liền thấy hoàng đế bệ hạ ngồi xổm trên bờ cát vẫy tay với mình. Tống Tiêu đứng dậy đi đến, lại gần mới phát hiện Ngu Đường đang ngây thơ đào hố cát: "Ngươi qua bên kia đào đi, chúng ta đào thông đường hầm này."

Hạt cát bị nước biển xô vào bờ, ngày qua ngày bồi đắp thành một gò cát nhỏ. Ngu Đường một bên vừa đào vừa bới, thoáng một cái đã đào ra một đường hầm xuyên qua ngọn núi nhỏ, đặt tay bên trong rất thoải mái.

https://thuviensach.vn

Tống Tiêu co rút khoé miệng, nhìn dáng vẻ tràn ngập phấn khởi của hoàng thượng, cũng không tiện tạt hắn một gáo nước lạnh, liền ngồi xổm xuống đầu bên kia bắt đầu đào. Ngón tay cào cào lớp cát ẩm ướt, từng chút một đào ra, mới chỉ đào được khoảng cách không tới nửa cánh tay, đột nhiên cảm giác bên dưới đống cát có thứ gì đó mềm mềm.

Tống Tiêu giật mình, còn tưởng đào phải con vật sống gì đó, lật đật rụt lại, nào ngờ tay đã bị một bàn tay lớn chặt chẽ nắm lấy: "Bắt được rồi!" Ngu Đường vui vẻ cười rộ lên, "Bắt được rồi, ngươi phải làm vợ của ta!"

Trò chơi đào cát này, ai đào thông bắt được tay đối phương trước thì sẽ phải làm cô dâu của người đó. Ngu Đường vô cùng phấn khích đi vòng qua, dùng cánh tay đầy cát ôm chặt Tống Tiêu, áp tới đặt môi hôn.

Nam nhân mặc kệ sống đến bao nhiêu tuổi, trước mặt người yêu luôn luôn ấu trĩ như vậy.

Tại biệt thự cạnh bờ biển, hai người trải qua khoảng thời gian tựa như tuần trăng mật. Ngu Đường ban ngày nghịch nước nghịch cát, Tống Tiêu thoa kem chống nắng cho hắn xong liền ở một bên đọc sách. Buổi tối cùng nhau đốt lửa trên bờ biển, có hải sản tươi sống, có rượu, hoàng đế bệ hạ đã thành niên vô cùng đắc ý uống rượu, Tống Tiêu và Độc Cô Ám chưa đầy mười tám tuổi thì chỉ có thể uống nước ngọt.

Kỳ nghỉ trôi qua một cách vui vẻ, nhưng chuyện liên quan đến kỳ thi đầu vào, Tống Tiêu vẫn còn gặp chút khó khăn.

Tống Tiêu học ban Xã hội, thi đầu vào đại học bên Mĩ lại chuyên ban Tự nhiên, mà vấn đề ở chỗ, ban Xã hội bên Mĩ cũng là học về quốc gia của người ta, đề ra cực kỳ khó, so với Toán, Lý, Hoá hoàn toàn không cùng một cấp bậc. Cho dù Tống Tiêu có kỳ tài ngút trời đi chăng nữa cũng không thể trong vòng một tháng học hết tất cả được.

https://thuviensach.vn

Kiên trì cho đến lúc thi, Ngu Đường các môn cơ bản đều đạt điểm tốt đa, thuận lợi qua ải. Thành tích Tống Tiêu lại không hề khả quan, mặc dù đã chuẩn bị thật lâu nhưng đến lúc đi thi cũng không chiếm được ưu thế.

Ngu Đường nhìn dáng vẻ cau mày ủ dột của hoàng hậu nhà mình, có chút hối hận đã ép y đi thi lần này, là hắn không cân nhắc chu toàn, cho rằng bằng bản lĩnh nhìn qua là không quên được của y, nửa tháng ôn tập là dư sức, lại quên ban Xã hội và Tự nhiên hoàn toàn không giống nhau.

"Không sao, vẫn còn cơ hội thi đại học." Ngu Đường miễn cưỡng an ủi.

Hoàng đế bệ hạ an ủi cách nào đi chăng nữa cũng không thể làm bớt áp lực cực đại lớp mười hai. Tiến vào năm cuối cấp, toàn bộ bầu không khí trong ban đều trở nên ngưng trọng, giáo viên chủ nhiệm treo tấm thẻ đếm ngược trước bảng đen, thật giống như chiếc đồng hồ đếm ngược sinh mạng, nhìn qua thập phần khủng bố.

Tống Tử Thành lo sợ trì hoãn việc ôn tập cuối cấp của con trai, liền muốn thuê một căn phòng ở gần trường học, sắp xếp dì Trần đến đó chăm sóc y, bị Tống Tiêu từ chối.

"Con ở cùng phòng với Ngu Đường, còn có thể hỏi cậu ấy vài đề toán học." Tống Tiêu có chút chột dạ, ngủ cùng hoàng đế bệ hạ, căn bản đừng hòng nghĩ đến việc học, tắt đèn một cái liền bị hắn tha lên giường.

Xét thấy Tống Tiêu bận rộn học tập, Ngu Đường tuy rằng mỗi ngày trong lòng ngứa ngáy, nhưng cũng không làm đến cùng, chỉ thỉnh thoảng động thủ động khẩu một chút cho đỡ thèm.

Ngu Đường nộp hồ sơ vào mấy trường đại học, bởi vì thành tích cực kỳ tốt, bản thân lại có kinh nghiệm quản lý công ty, rất được các trường đại học bên Mĩ hoan nghênh, các trường trên cơ bản đều có ý định tuyển chọn hắn. Cuối cùng, Ngu Đường chọn đại học Harvard.

https://thuviensach.vn

Harvard là trường đại học tốt nhất nước Mĩ, trong đó kinh tế, tài chính, pháp luật đều là đứng đầu thế giới, quan trọng nhất là trường học thủ đô có chương trình hợp tác giáo dục với bên này.

Học sinh cấp ba được Harvard tuyển chọn, điều này ở Hoa quốc được xem là một chuyện lớn, truyền thông tranh nhau đưa tin. Còn có tác giả nổi tiếng liên hệ, muốn giúp Ngu Đương viết một cuốn sách, tiêu đề đặt là , bị hiệu trưởng không chút nghĩ ngợi mà cự tuyệt. Đùa à, gia thế nhà Ngu Đường như thế nào, người ta căn bản không muốn để cho người khác biết, càng miễn bàn việc rêu rao khắp nơi.

"Trời ạ, hội trưởng đại nhân đã nam thần đến mức chúng ta không có cách nào chạm đến." Bàn cùng bàn Tống Tiêu nằm nhoài trên bàn vô lực rên rỉ.

Ngu Đường từ lâu đã được đại học ngước ngoài tuyển chọn, không cần phải thi đại học, rõ ràng là nam sinh lớp mười hai, lại thành người rãnh rỗi nhất trường, vì vậy danh hiệu Hội trưởng hội học sinh vẫn giữ nguyên như cũ, hắn vẫn là "Nam nhân nắm giữ toàn bộ mạch máu trong trường học."

Tống Tiêu nhìn một đám nữ sinh đồng dạng xung quanh, yên lặng cúi đầu không nói. Đang nói, trong lớp đột nhiên truyền đến tiếng hú hét, sau đó, là càng ngày càng nhiều tiếng thét chói tai.

Tống Tiêu ngẩng đầu, liền thấy nam thần Hội trưởng đại nhân, một tay xách cặp đứng trên bục giảng.

"Bạn học Ngu Đường, tất cả mọi người đều biết rồi đi," Giáo viên chủ nhiệm lớp Khoa học - xã hội cười híp mắt giới thiệu, "Vì sắp tới sẽ đi Mĩ, muốn tìm hiểu thêm một chút tình tình hình nhân văn, cho nên đến lớp Khoa học - xã hội chúng ta dự thính."

Trước khi rời khỏi quê hương mới phát hiện tình yêu sâu đậm của bản thân đối với vùng đất này. Những con số toán lý hoá này nọ căn bản là

https://thuviensach.vn

không thể thay thế mị lực văn hoá năm ngàn năm mênh mông bạt ngàn của tổ quốc.

"Trời ạ, cậu ấy đi về hướng này..." Bạn cùng bàn Tống Tiêu nín thở, liền thấy Hội trưởng đẹp trai đến không có thiên lý chậm rãi đi tới trước mặt mình.

"Tôi có thể ngồi ở đây không?" Âm thanh trầm thấp du dương, người nghe được tóc gáy cả người đều dựng đứng cả lên.

"Có thể có thể!" Còn không chờ nữ sinh đó mở miệng, nữ sinh chung quanh đều đã dồn dập đáp ứng, chờ khi bạn cùng bàn Tống Tiêu phản ứng lại, Hội trưởng đại nhân đã thành công đoạt được vị trí của nàng, trở thành bạn cùng bàn mới của Tống Tiêu.

Tống Tiêu nhìn Ngu Đường nghiêm chỉnh lôi sách giáo khoa lịch sử ra, yên lặng vẽ hình một con bạch tuộc lên quyển bút ký.

==========

Tiểu kịch trường:

Ngư Đường: "Vẽ bạch tuộc làm cái gì?"

Tiêu Tiêu: "Ông xã của ta biến thành bạch tuộc tinh rồi."

Ngư Đường: "..."

Đệ Đệ: "Ca ca ta mới không phải là bạch tuộc tinh."

Ngư Đường: (trong lòng cảm thấy an ủi) "Đệ đệ rốt cục thông minh lên rồi."

Đệ đệ: "Ca ca ta rõ ràng là dính người tinh" (¯˘¯)/

https://thuviensach.vn

Ngư Đường: "... Đệ đệ còn cần phải giáo dục."

Đệ đệ: (⊙﹏⊙)

https://thuviensach.vn

HOÀNG THƯỢNG ĐỪNG NGHỊCH

Lục Dã Thiên Hạc

www.dtv-ebook.com

Chương 55: Trạng Nguyên.

Edit + Beta: Như Heo.

Hoàng thượng Bạch tuộc tinh dính người vẫn luôn cùng Tống Tiêu học xong lớp mười hai. Tống Tiêu lên lớp, hắn liền ôm chồng sách Tiếng Anh ngồi ở một bên đọc, thậm chí cầm cả văn kiện công ty đến xử lý.

Ba Ngu cảm thấy con trai rất có tiền đồ, liền giao Công viên giải trí Đại Ngư cho hắn quản lý.

Công ty đã đi vào chu kỳ hoạt động, việc quản lý tương đối đơn giản, Ngu Đường mỗi tuần đại khái có thể học cùng Tống Tiêu hai ngày, ba ngày con lại phải tới công ty xử lý một số chuyện.

Thời gian thấp thoáng trôi qua, đảo mắt đã tới ngày thi tốt nghiệp trung học, Tống Tử Thành ngày này bỏ hết công việc sang một bên, ngồi xổm trước cửa trường thi như mấy phụ huynh khác.

"Ai, thật là lo lắng, phải chi trong nhà có tiền, tôi đưa con tôi ra nước ngoài du học cần gì phải ngồi đây chịu tội thế này." Một ông chú tay cầm thùng nước, tay xách ghế nhỏ lên tiếng.

"Chứ còn gì nữa, cả nước hơn mười triệu người chen lên cái cầu độc mộc, con tôi thật khổ!"

Nhóm phụ huynh tụ tập lại một chỗ kể khổ, Tống Tử Thành không tham dự, đứng một bên vò đầu. Hắn đột nhiên cảm thấy bản thân có chút thất trách, một năm qua hắn cũng không cảm nhận được áp lực năm cuối cấp,

https://thuviensach.vn

Tống Tiêu cuối tuần vẫn luôn về nhà, còn thường xuyên ra ngoài chơi, một lần đi là cả ngày không thấy bóng dáng.

"Con tôi muốn học Hàng Thiên đây, thế nhưng Hàng Thiên điểm quá cao," Một bà mẹ sầu mi khổ kiểm nói, quay đầu nhìn thấy Tống Tử Thành một thân Âu phục dày da, liền hỏi hắn, "Con anh thế nào?"

Tống Tử Thành hơi sửng sốt, hắn trước giờ chưa từng hỏi Tống Tiêu muốn thi vào trường nào, thậm chí thành tích Tống Tiêu hắn còn không rõ, bèn ấp úng mà nói, "Thi thế nào cũng được, tuỳ tiện chọn trường học Quản trị kinh doanh, trở về kế thừa công ty của tôi."

Mấy phụ huynh còn lại liếc nhìn nhau, thì ra là người có tiền, có tiền giỏi lắm sao?

"Lời này có lẽ không đúng, bây giờ con nhà giàu nhiều như vậy, nếu không vào được đại học tốt, gia nghiệp anh có lớn hơn nữa cũng không đủ cho nó phá." Bác gái một bên chờ cháu trai, hừ một tiếng nói.

Các phụ huynh khác cũng dồn dập phụ hoạ, con nhà mình học giỏi, đều ưỡn ngực lên, tựa hồ rốt cục cũng tìm được phương pháp đánh đổ người có tiền. Thi đỗ đại học, chim sẻ liền có thể bay lên cành cây làm phượng hoàng, tương lai đương nhiên sẽ không hề thua kém hơn những người có tiền này. Ngược lại mấy đứa con nhà giàu vô tích sự, sau này khẳng định sẽ không mạnh bằng con mình.

Tống Tử Thành có chút không vui, không nói chuyện với những người này nữa, bản thân trở về xe ngồi.

Chờ đến lúc thi xong, học sinh hết thảy đều giống như chim sổ lồng vỗ cánh mà bay ra, Tống Tử Thành từ trên xe bước xuống, tất cả phụ huynh đồng loạt tiến lên, hắn căn bản không nhìn thấy Tống Tiêu ở đâu.

https://thuviensach.vn

Tống Tiêu cầm bút viết ra khỏi phòng thi, mờ mịt nhìn xung quanh, đột nhiên cánh tay bị người kéo lại, ngã vào một cái ôm ấp còn mang theo mùi mồ hôi. Ngẩng đầu lên liền thấy khuôn mặt tuấn tú của Ngu Đường.

"Sao ngươi lại ở đây?" Tống Tiêu không khỏi vui mừng.

"Ta vẫn luôn ở đây," Ngu Đường cười cười, hai ngày nay hắn vẫn luôn canh giữ bên ngoài, thấy Tống Tử Thành sẽ không lại gần, vào lúc này thừa dịp loạn trộm hôn một cái, "Ngày mai ta sẽ đi Mĩ một chuyến, ngươi ở nhà phải ngoan ngoãn, qua mấy ngày nữa ta sẽ trở về."

Bên Mĩ là tổng bộ của Ngu gia, tình thế phúc tạp, Ngu Đường đến sớm để xem xét tình huống. Gia chủ Ngu gia hiện giờ là ông nội của hắn, lúc trước đã nói qua nhiều lần, chờ Tống Tiêu thi đại học xong rồi cả hai cùng đi.

Tống Tiêu gật gật đầu, nhìn theo bóng lưng Ngu Đường rời đi, lúc này mới trong đoàn người đông đúc tìm được xe nhà mình.

Bởi vì Tống Tử Thành có xe, mấy phụ huynh vừa rồi nói chuyện với hắn liền đến nơi này hưởng ké máy lạnh, lúc này cũng dắt con mình lại đây tập hợp.

"Thi thế nào?" Tống Tử Thành có chút khẩn trương hỏi con trai, các phụ huynh khác thấy vậy đồng loạt dỏng tai lên nghe.

"Cũng được," Tống Tiêu nhớ lại tình hình thi lúc đó, "Đại học Hàng Thiên không thành vấn đề."

"Hử!" Các phụ huynh kinh ngạc nhìn Tống Tiêu. Đứa nhỏ này lớn lên ngoan ngoãn biết điều, bộ dạng trắng trẻo, lại còn lễ phép, không hề giống ấn tượng công tử bột trong lòng bọn họ.

https://thuviensach.vn

"Ha, còn chưa có đáp án chính xác mà đã khẳng định như vậy?" Người đàn ông xách chiếc ghế nhỏ bĩu môi, trùng hợp nhìn thấy con gái mình đi ra, nhanh chóng vẫy vẫy tay.

"Tống Tiêu!" Nữ sinh đi tới nhìn Tống Tiêu chào hỏi, sau đó giới thiệu với ba mình, "Ba, cậu chính là học thần vẫn luôn đứng đầu lớp của con đó."

Đứng đầu lớp? Tống Tử Thành chớp mắt mấy cái, con trai mình không phải học tập rất tệ sao?

Các phụ huynh khác triệt để thay đổi sắc mặt, vừa rồi còn nghĩ người ta là công tử bột, làm nửa ngày, so với con nhà bình thường học còn tốt hơn!

Cảm giác được ánh mắt chua chát của những phụ huynh kia, Tống Tử Thành cảm thấy vô cùng kiêu ngạo, vỗ vỗ vai con trai, hất cằm lên xe.

Thành tích thi vào đại học còn khoảng nửa tháng nữa mới công bố kết quả, không có Ngu Đường bên cạnh, Tống Tiêu liền mỗi ngày trạch ở nhà, không ra khỏi cửa, nghiên cứu một số nguyện vọng đại học, Tống Tiêu nhíu mày.

Đại học đế đô đã sớm thông báo sẽ hợp tác quản lý cũng Harvard, hai năm đầu học ở nước Mĩ, năm thứ ba phải về quốc nội học một năm, cuối cùng sẽ lấy điểm số hai trường, phát hai bằng tốt nghiệp. Học phí vô cùng ưu đãi, chỉ cần nộp học phí theo giá cả quốc nội là được, còn chênh lệch học phí của Harvard sẽ bù lại ở đại học đế đô.

Vì điều kiện quá tốt như vậy, lại thông báo trước là sẽ không ảnh hưởng đến việc tuyển sinh bình thường nên người báo danh vào hạng mục này nhiều vô cùng, mà người được chọn lại phi thường ít ỏi, một tỉnh chỉ chọn ra hai người, còn là một ban Tự nhiên một ban Xã hội. Nói cách khác, chỉ có trạng nguyên mới có thể vào.

https://thuviensach.vn

"Muốn đi Mĩ du học?" Tống Tử Thành cảm thấy được mình quá ít quan tâm tới con trai, thấy y đang báo nguyện vọng, liền đến lấy lòng.

"Vâng, nhưng hạng mục này chỉ có trạng nguyên mới được chọn." Tống Tiêu không khỏi phiền muộn, đời trước thi khoa cử, chỉ có nhất giáp cùng nhị giáp, làm gì giống như bây giờ, hơn kém nhau một điểm thôi là đã cách nhau một trời một vực.

"Ai, sợ cái gì, muốn đi Mĩ còn không phải dễ dàng hơn sao?" Tống Tử Thành cười cười, "Thi không đậu, chúng ta tiêu nhiều hơn chút tiền là được rồi."

Nước Mĩ là quốc gia chú trọng kinh tế, đại học càng tốt càng phải tốn nhiều tiền, người bình thường căn bản gánh không nổi. Nhưng người có tiền thì lại khác, cho dù thành tích học tập không tốt, chỉ cần có tiền, lại có thêm năng khiếu gì đó liền có thể dư sức vào.

Tống Tiêu nhìn phụ thân một lúc lâu, bây giờ mới hoàn toàn biết được, nhà mình vẫn tương đối có tiền.

Ngày công bố thành tích, Tống Tử Thành còn ở bên ngoài xã giao, Tống Tiêu lại quên mất. Bởi vì cả ngày hôm qua Ngu Đường không điện thoại về, Tống Tiêu không khỏi lo lắng. Nghe nói nước Mĩ bên đó tương đối loạn, gia tộc Ngu gia lại phức tạp như vậy... Nhịn không được gọi điện thoại qua.

Bên kia điện thoại hơi ồn, giọng nói Ngu Đường vẫn trầm ổn trấn định như cũ: "Lát nữa ta gọi lại cho ngươi."

"Hey, Tom, là tiểu tình nhân nào gọi đấy?" Bên kia truyền đến một câu tiếng Anh, là một giọng nữ.

Tống Tiêu cau mày, cái nên này, lẽ nào đi uống rượu hoa?

https://thuviensach.vn

Nửa tiếng sau Ngu Đường mới gọi lại, lúc này không gian đã tương đối an tĩnh: "Bị mấy anh em họ kéo đi chơi, nơi đó rất ồn, không có cách nào gọi điện cho ngươi."

"À." Tống Tiêu đáp một tiếng, không nói gì.

"Nhớ trẫm?" Ngu Đường khẽ cười hỏi, có lẽ là vì mấy ngày nay giao tiếp cùng với người Mĩ khiến hắn dùng từ liền có chút thẳng thắng, chưa qua đầu óc suy nghĩ đã bật thốt lên. Hỏi ra liền hối hận, hoàng hậu của mình hàm súc như vậy, chắc chắn sẽ không có đáp lại, nói không chừng còn có thể chọc y giận.

"... Ừ." Tống Tiêu hàm hồ ừ một tiếng.

Hai người đều trầm mặc, đợi một lúc lâu, Ngu Đường nói một câu: "Ta lập tức quay về." Rồi cúp điện thoại.

Tống Tiêu xuống lầu ăn điểm tâm, liền thấy Tống Tủe Thành ngồi trong phòng khách, cầm báo, chăm chú nhìn chằm chằm vào đó, nghe tiếng Tống Tiêu xuống lầu, Tống Tử Thành chậm rãi ngẩng đầu lên, thần sắc có chút dại ra.

"Phụ thân?" Tống Tiêu đi tới, nghiêng đầu nhìn hắn, "Có gì không ổn?"

Tống Tử Thành nuốt một ngụm nước bọt, âm thành khàn khàn mà nói: "Con trai, con tra thành tích chưa?"

Tống Tiêu lắc đầu, cúi đầu nhìn bài báo. Tiêu đề trên đó viết mấy chữ màu đen rất lớn "Công bố thành tích thi đại học, ban Khoa học - tự nhiên Trạng nguyên Trần Húc (trường Nhất Trung), ban Khoa học - xã hội Trạng nguyên Tống Tiêu (trường THPT Thánh Mông)."

Trạng nguyên...

https://thuviensach.vn

Trạng nguyên!

Tống Tử Thành từ trên số pha nhảy dựng lên, dùng sức vỗ vai con trai: "Không hổ là con trai lão tử, ha ha ha!" Trong giới giải trí, con cháu của những mình tinh mà hắn quen biết đều học không giỏi, hết đứa này đứa khác đều dựa vào tiếng tăm cha mẹ mà kiếm cơm ăn, mấy bạn bè kinh doanh, con cái cũng đều khiến cho người ta thất vọng. Mà con trai Tống Tử Thành hắn, không những không chịu thua kém mà còn thi đỗ Trạng nguyên, quả thực bỏ xa những người kia cả mười tám con phố.

Rất nhanh, điện thoại di động của Tống Tử Thành bắt đầu vang lên không ngừng.

"Chúc mừng nha, lão Tống, con trai anh vậy mà có thể thi đậu trạng nguyên."

"Trời ạ, anh Tống, không ngờ Tống Tiêu lại học tốt như vậy!"

"Tử Thành à, con trai anh quả thực không chịu thua kém!"

...

Tống Tử Thành miệng đã kéo đến tận mang tai, còn muốn làm bộ ra vẻ bình tĩnh, trả lời một câu: "Làm gì có, tiểu tử này chẳng qua phát huy thất thường."

Kích động đến nổi điểm tâm cũng đều không ăn, Tống Tử Thành sai Tư Đạt Thư đi đặt bàn lớn, chọn ngày tốt, hắn sẽ khai tiệc khánh công cho con trai. Sau đó mới trịnh trọng đích thân gọi điện thoại báo hỉ với ba và ba vợ.

Tiệc khánh công phi thường náo nhiệt, Tống Tử Thành bao trọn một phòng yến hội ở một khách sạn năm sao. Người có tiếng tăm trong giới đều có mặt, không chỉ có mấy ông chủ quan hệ tốt với Tống Tử Thành, người

https://thuviensach.vn

giới truyền thông, còn có ảnh đế ảnh hậu chỉ có thể nhìn thấy trên ti vi cũng có mặt.

"Chớp mắt một cái, Tiêu Tiêu nhà chúng ta đã biến thành trạng nguyên rồi." Mộ Sa một thân trang phục dạ hội màu đỏ rượu, mỉm cười đứng trên khán đài, làm đương gia ảnh hậu của Giải trí Tinh Hải, nàng là người chủ trì của buổi dạ tiệc lần này.

"Mộ Sa, lời này của cô không đúng, sao lại là Tiêu Tiêu nhà các cô? Rõ ràng là nhà chúng tôi!" Tổng giám đốc công ty đĩa nhạc Lý Mỹ Nghi chen vào một câu. Lý Mỹ Nghi mặc một thân dạ phục màu đen, biểu lộ khí chất đoan trang cùng uy nghiêm, cố ý làm ra vẻ nghiêm túc mà pha trò, mọi người đều nhịn không được mà cười ha hả.

Lý Mỹ Nghi là mẹ của Lý Vĩ Vĩ, quan hệ giữa hai nhà rất tốt, nói như vậy đương nhiên không ai có ý kiến.

"Phải, phải, là nhà của chúng ta." Lý Vĩ Vĩ đứng cạnh mẹ cũng lên tiếng phụ hoạ, mọi người liền là một trận cười vang.

Lý Vĩ Vĩ lúc trước nói muốn chuyển vào trường Tống Tiêu, nhưng sau khi hắn diễn xong vai diễn nam thứ sáu thì tiếng tăm đột nhiên tăng vọt, hợp đồng diễn xuất dồn dập tìm đến, không có cách nào học trường trung học bình thường, liền đi vào trường trung học chuyên ở trường đại học truyền hình. Bởi vì đã có chút thành tựu, trực tiếp đưa vào đại học truyền hình, không cần phải thi đại học.

Tống Tử Thành vô cùng đắc ý dẫn Tống Tiêu đi giới thiệu với bạn bè làm ăn với trong giới, gần như là đem tất cả những người trong giới giải trí giới thiệu qua một lần với y, một bộ tư thế chuẩn bị bồi dưỡng người nối nghiệp.

Chính tại lúc bầu không khí hoà hợp náo nhiệt, đại môn phòng yến hội đột ngột bị đẩy ra, Khâu Minh Diễm trang phục dạ hội màu xanh mang

https://thuviensach.vn

theo Tống Tranh, không mời mà đến.

"Tiêu Tiêu, chúc mừng con thi đậu trạng nguyên." Khâu Minh Diễm đẩy con gái, tiến lên tặng quà cho Tống Tiêu.

Tất cả mọi người không khỏi có chút lúng túng, chuyện con riêng mọi người đều biết, Khâu Minh Diễm xuất hiện lúc này, đơn giản là muốn để Tống Tranh nhận biết người trong giới, nhắc nhớ mọi người Tống Tranh cũng là người nhà họ Tống.

Sắc mặt Tống Tử Thành rất khó coi, nhưng không nói gì, để Tống Tiêu nhận lấy lễ vật, liền lôi kéo y đi sang hướng khác, Tống Tranh đuổi theo sát, đưa tới rất nhiều cái liếc mắt của mọi người.

Một hồi tiệc rượu, bởi vì sự xuất hiện của Khâu Minh Diễm mà không thể nào kết thúc viên mãn. Tống Tiêu và Tống Tử Thành tiễn khách ra về xong đã hơn nửa đêm, hai cha con đứng trước cửa khách sạn chờ Tư Đạt Thư lái xe đến rước, đột nhiên một chiếc Bentley dừng trước mặt bọn họ.

Cửa xe mở ra, Ngu Đường mặc Tây trang từ trong xe bước ra, nhìn Tống Tiêu đang sững sờ: "Xem ra ta đã tới muộn."

"Tiểu Đường à, con đến muộn rồi, không kịp tiệc rượu." Tống Tử Thành uống mấy chén rượu, trừng mắt nhìn, nhìn rõ là ai, lập tức lộ ra tươi cười.

"Thực sự đáng tiếc..." Ngu Đường ngữ khí tiếc nuối, "Như vậy cũng không thể để cháu một chuyến tay không về được, chú, có thể cho Tống Tiêu ở lại nhà cháu hai ngày không? Hai ngày nay ba mẹ cháu không có ở nhà."

"Được đó, các con đi chơi đi." Đối với việc Tống Tiêu thỉnh thoảng ở lại nhà Ngu Đường, Tống Tử Thành đã quen.

https://thuviensach.vn

"Cám ơn chú, giao Tống Tiêu cho cháu, chú cứ yên tâm." Ngu Đường nói xong, kéo Tống Tiêu còn đang ngây người trực tiếp lên xe rời đi.

Nhìn theo chiếc xe Bentley vừa rời khỏi, Tống Tử Thành cau mày, cảm thấy câu nói vừa rồi có gì đó không đúng lắm, làm cho hắn có loại ảo giác con mình bị tiểu tử hư hỏng bắt đi.

==========

Tiểu kịch trường:

Ngư Đường: "Gả hắn cho ta, ngài cứ yên tâm đi."

Ba Tống: "Được được được."

Tiêu Tiêu: "Ba, ngươi có phải quên mất cái gì rồi hay không?"

Ba Tống: "... Phải rồi, ta nuôi là con trai mà!"

Ngư Đường: (ôm người bỏ chạy) "Cho rồi không được đòi lại!"

Ba Tống: QAQ

[Heo: Có quà nữa nè mấy cưng ơi, hí hí, CÔNG chúa trong truyền thuyết đây.... Tui bị ấn tượng số 1 với số 10 (quá biến thái >0<)]

https://thuviensach.vn

HOÀNG THƯỢNG ĐỪNG NGHỊCH

Lục Dã Thiên Hạc
www.dtv-ebook.com

Chương 56: Chân Tướng.

Edit + Beta: Như Heo.

Ba mẹ Ngu Đường xuất ngoại, trong nhà chỉ còn đệ đệ, muội muội, quản gia và người hầu.

Sắc trời đã tối muộn, tiểu công chúa Ngu Miêu đi ngủ sớm, bởi vì mẹ nói bé gái ngủ nhiều mới xinh đẹp. Còn không có người lớn ở nhà bạn nhỏ Ngu Lân liền bắt đầu xưng vương xưng bá, lúc này vẫn còn đang thức khuya.

Tống Tiêu đi vào phòng khách, liền thấy một khối nho nhỏ ngồi trên ghế sô pha lớn lớn, hai tay hiên ngang vắt trên gối dựa, một bộ dáng vẻ nghe báo cáo kiêm quyết định chính sự, bởi vì chân quá ngắn, duỗi thẳng cũng không tới rìa sô pha, liền dứt khoát dang rộng hai chân, ở giữa vứt một đống túi đồ ăn vặt.

Nghe tiếng động, tiểu tử lập tức quay đầu lại nhìn, thấy ca ca trở về, bèn cầm lấy điều khiển từ xa tắt ti vi, lục đục bò xuống khỏi ghế sô pha chạy trốn.

Ngu Đường sải chân dài, hai ba bước đi tới bắt được đệ đệ đang nỗ lực bỏ trốn, xách trong tay.

Tống Tiêu đi tới, nhìn Ngu Lân vẻ mặt vô tội, giơ tay mở lại ti vi. Còn là kênh vừa rồi, bên trong căn bản không phải phim hoạt hình gì, mà là phim truyền hình được phát sóng gần đây.

https://thuviensach.vn

"Hoàng thượng, người chính là hoàng thượng..." Trong ti vi, nữ tử hoá trang kiều diễm khả ái nước mắt như mưa nhìn nam nhân anh tuấn phi phàm trước mặt.

"Hoàng thượng cũng là người, cũng sẽ động tâm." Nam nhân mỉm cười, tuỳ ý thị nữ bên người thay áo gấm, cầm lấy quạt xếp gõ gõ lòng bàn tay, chậm rãi đi tới trước mặt nữ tử, nữ tử đỏ mặt.

Sau đó liền hết một tập, nhạc cuối phim sầu triền miên bắt đầu vang lên.

Nghe đồn Hoằng Nguyên đế triều đại nhà Ngu lớn lên đặc biệt anh tuấn, văn võ song toàn, phong lưu đa tình, so với thân ca ca phi thường chung tình của hắn quả thực là hai thái cực. Phim truyền hình này căn cứ vào truyền thuyết dân gian và dã sử cải biến lại, có điều chi tiết bịa đặt chiếm đa số, sự thật hoàn toàn không phải như vậy.

Bộ phim này là dùng tiền vay của Tư bản Đại Ngư để đầu tư. Tống Tiêu cũng xem được mấy tập, vì không thể nào tưởng tượng được hài tử tay tự mình nuôi lớn biến thành dáng vẻ phong lưu đa tình là như thế nào. Kịch bản tuy rằng có chút vớ vẩn, dàn dựng tuy không hoàn toàn giống với bối cảnh Đại Ngu nhưng tỉ suất người xem lại phi thường cao.

Vấn đề là... Hiện tại bạn nhỏ Ngu Lân mới có ba tuổi, xem cố sự ái tình sầu triền miên này sao?

Tống Tiêu cùng Ngu Đường liếc mắt nhìn nhau, trong lòng có cùng suy nghĩ mà mang theo đệ đệ lên lầu.

Ngu Lân rụt cổ, quay đầu cầu viện nhìn về phía Tống Tiêu: "Tẩu tử..."

Tống Tiêu nhìn Ngu Lân, cặp mắt to sáng lấp lánh, tai chiêu phòng thẳng tắp vểnh lên, nhìn kiểu nào cũng thấy thật đáng yêu, nhịn không được giơ tay, giải cứu nó khỏi vòng tay tàn bạo của huynh trưởng, ôm vào trong ngực.

https://thuviensach.vn

"Tẩu tử!" Ngu Lân ôm cổ Tống Tiêu, dùng đầu cọ cọ cổ y.

Tống Tiêu ôm khối mềm mại trong ngực, nhịn không được cong mắt cười. Đứa bé này đời trước do một tay y nuôi dưỡng, đem sở học suốt đời dốc túi mà dạy dỗ, chỉ hy vọng hắn có thể trở thành đế vương vĩ đại giống như huynh trưởng của hắn, sau khi rõ ràng tâm ý của mình đối với Ngu Cẩm Đường, càng là đem hoàng thái đệ xem như hài tử của mình mà dốc lòng nuôi nấng.

"Ngu Lân!" Ngu Đường nhìn động tác của đệ đệ, nhất thời đen mặt, một chiêu tóm chặt cổ tay nó, đem gia hoả cứng đờ người túm lấy, ném lên giường nhỏ.

Cho bảo mẫu chăm sóc Ngu Lân ra ngoài trước, Ngu Đường mặt không đổi sắc ngồi bên giường, nhìn chằm chằm đệ đệ.

Ngu Lân lộn một vòng trên giường, cấp tốc chui vào chăn, nói: "Ca ca ngủ ngon." Rồi đóng chặt mắt lại.

"Giả bộ, tiếp tục giả bộ," Ngu Đường cười lạnh một tiếng, đưa tay túm chặt cái tai chiêu phong của đệ đệ.

"Oa..." Ngu Lân bị ca ca nhéo đau, ngoác miệng khóc rống.

Tống Tiêu nhìn nhìn Ngu Lân, cảm thấy có gì đó không đúng, sau mới phát hiện nó chỉ gào khan không có nước mắt, một bên khóc một bên còn len lén liếc mắt nhìn y. Mím môi khẽ cười, giải cứu lỗ tai đệ đệ: "Tiểu Lân, sao ngươi cũng xem ?"

Ngu Lân khụt khịt mũi: "Nhìn đẹp."

"Ngươi thật sự tuyển bảy mươi hai phi tử sao? Trước đây ta dạy ngươi thế nào?" Tống Tiêu trầm mặt xuống, trừng Ngu Lân.

https://thuviensach.vn

"Không có!" Ngu Lân trợn tròn mắt, vì lấy số may mắn, hắn cũng chỉ tuyển ba mươi sáu người mà thôi.

Khi còn bé Tống Tiêu dạy hắn, làm một đế vương, không thể đắm chìm trong nữ sắc, phải lấy quốc sự làm trọng. Hắn thật sự chỉ là có chút hoa tâm mà thôi, tự cảm thấy bản thân không vì sắc đẹp mà hoạ quốc, tẩu tử ngàn vạn lần không thể tin mấy cái dã sử bịa đặt đó!

Cây ngay không sợ chết đứng phản bác xong, bạn nhỏ Ngu Lân liền đóng băng tại chỗ.

Tống Tiêu ý vị thâm tường nhìn hắn, lôi kéo Ngu Đường vẻ mặt "Ngươi chờ đó" rời đi. Ngu Lân chậm rãi chôn mặt vào gối, vừa thấy tẩu tử liền bại lộ, dã tràng se cát, cuộc sống sau này làm sao qua nổi đây?

Ngu Đường từ lâu đã biết đệ đệ có ký ức, nhưng làm sao nó cũng không chịu thừa nhận, vẫn là hoàng hậu của hắn lợi hại, một câu đã đánh cho nó hiện ra nguyên hình.

"Tiểu Lân cũng có ký ức, tại sao lại như vậy?" Trở về phòng Ngu Đường, lúc này Tống Tiêu mới cau mày suy nghĩ. Nếu như y với Ngu Đường là vì bỏ qua tuổi thọ kiếp trước mà được sống lại, vậy đệ đệ và ám vệ phải giải thích như thế nào?

"Có lẽ Cẩm Lân biết." Ngu Đường nheo mắt, đệ đệ là người sống lâu nhất trong số bọn họ, có thể cũng là người biết được nhiều nhất, nhưng không hiểu tại sao tiểu tử này vẫn luôn giả ngu, không chịu thừa nhận.

Ngu Cẩm Lân cũng xuyên qua, điều này khiến Tống Tiêu rất vui vẻ, tắm rửa sạch sẽ cùng Ngu Đường ngồi trên giường nói chuyện phiếm.

"Tình hình bên Mĩ thế nào?" Tống Tiêu lau khô tóc bò lên giường. Một năm qua, Ngu Đường ở trên giường vẫn rất ôn nhu, không ép buộc y làm đến cùng, khiến Tống Tiêu chậm rãi buông lỏng cảnh giác.

https://thuviensach.vn

"Không tốt lắm," Ngu Đường dựa vào đầu giường đọc sách, thần sắc có chút nghiêm nghị. Bên Mĩ tình hình gia tộc rất phức tạp, khiến hắn có một loại ảo giác trở lại hoàng cung khi còn nhỏ, muốn đưa Tống Tiêu qua đó, hắn phải làm thật tốt chuẩn bị.

Nói rồi, Ngu Đường giơ tay cầm điện thoại trên đầu giường, gọi điện sang phòng đệ đệ. Bảo mẫu bên đó nhận điện thoại, nói Nhị thiếu gia đã ngủ.

"Sáng mai không cho phép nó ra ngoài, ở phòng khách chờ tôi." Ngu Đường nói một câu như vậy rồi cúp máy.

"Hắn không muốn thừa nhận, ngươi khổ bức hắn làm gì?" Tống Tiêu cười, khiến đế vương huy hoàng một đời về chầu tổ tiên, đột nhiên biến thành tiểu anh nhi ở trước mặt ca ca mặc tả lót, đổi lại là ai cũng không muốn thừa nhận mình có ký ức.

Ngu Đường giương mắt, không nói lời nào nhìn Tống Tiêu. Trầm mặc trong chốc lát, cầm sách trong tay nhét vào tay Tống Tiêu, Ngu Đường chỉ vào một đoạn trong đó: "Đọc."

"Hửm?" Tống Tiêu chớp mắt mấy cái cúi đầu nhìn.

Quyển sách này y rất quen thuộc, chính là quyển , có điều là cuốn trong thư phòng Ngu Đường tương đối dày, bên trong có vài nội dung chưa từng thấy trong sách đã xuất bản. Ngu Đường bảo y đọc một đoạn văn, chính là đoạn độc thoại của Đoan Tuệ hoàng hậu trước khi tự sát.

"Thế nào? Muốn làm trái khế ước?" Ngu Đường thả lỏng thân thể tựa vào đầu giường, mắt lạnh nhìn y, "Điều thứ 87, bên Giáp có quyền sai bên Ất đọc tấu chương, thư tịch, bên Ất không được phép cãi lời, còn phải đồng thời cung cấp dịch vụ xoa bóp."

https://thuviensach.vn

có viết, thời điểm tốt nghiệp là cơ hội tốt nhất để thăng hoa tình cảm, có thể dựa vào đọc cái tiểu thuyết ngôn tình và vân vân, buộc người yêu đem lời yêu thương nói ra khỏi miệng.

Tống Tiêu giật giật khoé miệng, bắt đầu đọc: "Ta từ năm mười bảy tuổi sơ ngộ, liền ái mộ ngươi, mỗi ngày lên triều đều phải liếc mắt nhìn ngươi một cái, phần tâm này liền hãm sâu một phần, hiện tại, đã không thể tự kiềm chế. Gả cho ngươi, là chuyện hạnh phúc nhất cả đời này của ta. Nhưng ngươi cứ như vậy mà ra đi, sao ngươi có thể như vậy... bỏ lại một mình ta..."

Tống Tiêu đọc mà mặt đỏ tới tận mang tai, lời nói thẳng thắng như vậy, sao y có thể nói ra khỏi miệng?

Ngu Đường vui vẻ rung đùi, một bên nghe đến thoả mãn, một bên trong lòng khổ sở, tiểu trạng nguyên của hắn, làm sao có khả năng mười bảy tuổi liền thích hắn? Thậm chí mãi đến khi bị hắn cường thú tiến cung, Tống Tiêu đối với hắn cũng chưa chắc có nhiều yêu thích.

"Cẩm Đường, chờ ta trên cầu Nại Hà, thượng cung Bích Lạc hạ Hoàng Tuyền, ta nhất định sẽ tìm được ngươi, ta chưa từng nói cho ngươi biết... Ta, ta thích ngươi, rất thích rất thích ngươi..." Tống Tiêu khép sách lại, khuôn mặt triệt để đỏ bừng.

Ngu Đường nhìn y, chậm rãi giơ tay lấy lại sách, bật cười một tiếng: "Sách này viết thật vớ vẩn."

Tống Tiêu giương mắt nhìn hắn, rõ ràng đang cười nhưng trong mắt lại tràn ngập khổ sở, đột nhiên hiểu rõ nguyên nhân Ngu Đường không nên ép đệ đệ mở miệng. Khẽ cười: "Phải, thật vớ vẩn, ta làm sao có thể bởi vì thích ngươi mà cắt cổ."

"Đủ rồi!" Ngu Đường quát bảo y ngưng lại, hắn đã biết đáp án này rất tàn nhẫn, trong lòng ngóng trông đệ đệ có thể cho hắn một đáp án khác,

https://thuviensach.vn

nhưng Tống Tiêu lại có tình muốn xé mở chân tướng máu chảy dầm dề này.

Tống Tiêu nhìn hắn, bản thân cũng rất khổ sở, nhưng vẫn tỏ ra lạnh lùng mà nói: "Ngươi chết, ta không khổ sở chút nào... Dù sao ta cũng không có ý định sống tiếp."

Mắt Ngu Đường đỏ lên, khổ sở trong mắt biến thành điên cuồng, nghe đến câu cuối cùng, đột nhiên ngây ra.

==========

Tiểu kịch trường:

Ngư Đường: "Ba mẹ vắng nhà nghĩa là có thể làm chuyện đáng xấu hổ."

Đệ đệ: "Chuyện đáng xấu hổ là chuyện gì?"

Ngư Đường: "Bắt hoàng hậu đọc sách bày tỏ tình cảm với ta!"

Đệ đệ: (thắp nến)

https://thuviensach.vn

HOÀNG THƯỢNG ĐỪNG NGHỊCH

Lục Dã Thiên Hạc
www.dtv-ebook.com

Chương 57: Chân Thành.

Edit + Beta: Như Heo.

Ngươi chết ta cũng không có ý định sống tiếp... Sao ta có thể chỉ vì thích ngươi mà cắt cổ tự sát...

Ngu Đường ngơ ngác nhìn Tống Tiêu, hai câu nói này không ngừng lặp đi lặp lại trong đầu hắn, như vậy ý tứ chính là: "Ta từ lâu đã không thích ngươi, ta yêu ngươi, yêu nhiều đến mức ngươi chết đi ta cũng không muốn sống tiếp."

Tại sao lại như vậy? Làm sao có thể?

Ngu Đường không dám tin kéo Tống Tiêu qua, đỡ lấy vai y, khàn giọng nói: "Quân Trúc, ngươi lặp lại lần nữa."

Tống Tiêu mím mím môi, cúi đầu giận dỗi nói: "Ta chỉ nói một lần, ngươi nghe không được thì thôi."

Trong phòng lâm vào im lặng, an tĩnh một lúc lâu, Ngu Đường chặt chẽ ôm người vào trong ngực, tựa hồ muốn đem y khảm sâu vào trong thân thể chính mình. Tất cả chuyện này diễn ra quá mức đột ngột, vốn cứ tưởng phải mất rất nhiều thời gian để khiến y yêu hắn, nhưng không nghĩ tới, hắn từ lâu đã chiếm được phần tình cảm này rồi.

"Được rồi, ngươi chỉ nói môt lần vậy thì ta sẽ tin lần này, sau này ngươi có đổi ý nói cái khác ta cũng sẽ không tin," Ngu Đường giống như đứa trẻ

https://thuviensach.vn

được cho kẹo, ôm Tống Tiêu không ngừng lắc lư qua lại, "Quân Trúc, Quân Trúc..."

Tống Tiêu bị hắn ôm, nghe hắn ở bên tai một lần rồi lại một lần gọi tên mình, trong lòng không khỏi đau đớn khổ sở, cái tên đáng thương này, chẳng lẽ hắn cho rằng mình không yêu hắn? Cảnh Nguyên đế anh minh cơ trí tại sao mỗi khi đụng phải chuyện bọn họ đều trở nên hồ đồ thành ra như vậy.

Chậm rãi đẩy hoàng thượng tâm hồn còn đang bay lơ lững ra, Tống Tiêu thở dài, nhẹ nhàng ấn xuống trán hắn một nụ hôn: "Trước đây giữa chúng ta cách nhau quân thần chi lễ, gia quốc sơn hà, đôi khi lại quên mất chúng ta là phu thê cũng là quân thần."

Ngu Đường giương mắt, hoàng hậu của hắn đang giải thích với hắn, hành động xa cách giữ lễ trong lời nói năm đó không phải vì không thích hắn, mà là do hoàn cảnh ép buộc. Tầng giấy mỏng manh đột nhiên bị xuyên thủng, sự thật phơi bày ngay trước mắt, hoàng đế bệ hạ sau khi suy nghĩ rõ ràng mới ý thức mình vừa nhận được một cái hôn môi của hoàng hậu, trên đầu nhất thời nổi lên bong bóng màu hồng phấn.

Tống Tiêu nhìn hoàng thượng trở nên ngốc nghếch, nhịn không được cong mắt cười, sớm biết nói ra những lời này sẽ khiến hắn vui vẻ như vậy, hai người đã không phải căng thẳng nhiều năm qua. Nghĩ tới đây, hai mắt Tống Tiêu không khỏi tối lại, nếu không phải vì sự thận trọng chết tiệt này, có lẽ đời trước Ngu Cẩm Đường sẽ không phải chết.

Tộc Hung Nô từ lâu đã không chịu quy phục, Ngu Cẩm Đường lúc trước nhất định phải ngự giá thân chinh thật ra là vì giận dỗi với Tống Tiêu.

Ngày ấy, hai người lại vì chuyện trên giường mà lần thứ hai phát sinh xung đột, Tống Tiêu nói sao cũng không chịu cho hắn làm đến cùng, thậm chí còn bởi vì chuyện này mà trở mặt với hắn.

https://thuviensach.vn

"Ta không muốn..." Hoàng hậu quần áo xộc xệch đẩy hoàng thượng ra, lui vào góc giường.

Ngu Cẩm Đường đang lúc cao hứng, nỗ lực đem người dỗ lại, nhưng có dụ dỗ thế nào cũng vô ích, vì vậy không khỏi có chút tức giận: "Trẫm vì ngươi mà phi tần cũng đều không tuyển, vậy mà ngươi còn không chịu hảo hảo thị tẩm, ngươi tưởng trẫm là thánh nhân chắc?"

Tống Tiêu cũng giận, người này chỉ lo thoả mãn chính mình, từ trước tới giờ không hề để ý sống chết của y: "Ai không cho phép ngươi nạp phi, hoàng thượng muốn mỹ nhân ba ngàn, thần cũng sẽ không nói một chữ 'Không'!"

Ngu Đường đỏ mắt, bàn tay xiết chặt đến nỗi tiếng khớp xương vang lên răng rắc. Hắn cường thú Tống Tiêu vào cung, cái gì cũng đều theo ý y, nguyên tưởng rằng dù là tảng đá cũng sẽ có lúc bị ủ ấm, nhưng không may người nọ lại là một phiến trúc, ủ cũng không ấm, chỉ có thể đâm thật sâu vào da thịt của hắn, rút không ra liền vô cùng đau đớn.

Tiếp tục ở đây nữa hắn sợ sẽ làm ra chuyện khiến sau này hối hận, Ngu Cẩm Đường đứng dậy, phủ thêm long bào, trong đêm giá rét rời khỏi Phượng Nghi cung. Ngày hôm sau bèn tuyên bố muốn đi Mạc Bắc ngự giá thân chinh.

"Vậy tại sao ngươi không chịu hảo hảo thị tẩm?" Ngu Đường vừa nói, vừa bắt đầu cởi nút buộc áo ngủ Tống Tiêu. Nếu hai bên tình nguyện, tại sao không chịu cho hắn đụng chạm, hắn thú bà xã về nhà không phải để đặt trên bàn, mà là muốn đặt trên giường thân thiết.

"Bởi vì... A..." Một cái hôn nóng rực rơi xuống cần cổ, Tống Tiêu hừ một tiếng, còn chưa mở miệng đã cảm giác được một cánh tay thon dài chui vào trong quần ngủ, lần tới vị trí nguy hiểm, nhịn không được run lên, phản xạ có điều kiện đẩy Ngu Đường ra.

https://thuviensach.vn

Ngu Đường bị đẩy ngã ngửa, hai tay chống đỡ phía sau, nhíu mày nhìn y, lúc này đã hiểu rõ tâm ý đối phương, tuy không còn cảm giác đau lòng như trước, nhưng vẫn không tránh khỏi có chút bi thương. Ngu Đường đến gần, đẩy ngã Tống Tiêu, nắm cằm y, lần này hắn phải biết đáp án cho bằng được: "Tại sao?"

Nếu không phải không yêu, vì sao vẫn muốn né tránh?

"Bởi vì..." Tống Tiêu chu môi, lời này thật sự rất khó mở miệng, thế nhưng nếu không nói ra, hai người bọn họ sẽ trở lại tình trạng như trước đây, huống hồ đã qua một đời, vấn đề này trước sau gì cũng phải giải quyết, chỉ có thể tận lực thôi miên bản thân không cần phải xấu hổ, "Bởi vì... rất đau..."

"Đau?" Ngu Đường trợn tròn mắt, hắn nguyên tưởng vì phải phủ phục hầu hạ dưới thân người khác khiến Tống Tiêu cảm thấy khuất nhục, thế nào cũng không nghĩ tới là vì lý do này, "Vì sao ngươi chưa bao giờ nói cho ta biết?"

Bởi vì da mặt Tống Tiêu mỏng, thời điểm thân thiết không cho hắn đốt đèn, hắn từ trước đến giờ chưa từng nhìn thấy rõ biểu tình của người dưới thân. Hơn nữa Tống Tiêu lại ít khi lên tiếng, thân thể thỉnh thoảng run rẩy làm hắn còn tưởng rằng đối phương cũng cảm thấy vui thích, còn vì vậy mà càng ra sức...

"Cung nữ giáo dẫn nói nam tử thừa nhận vốn phải chịu đau đớn, ta nghĩ nhịn một chút sẽ qua, nhưng... nhưng ngươi mỗi lần đều rất lâu... Ta... ta chịu không nổi." Lời này nói ra, Tống Tiêu không khỏi cảm thấy vô cùng lúng túng, nghiêng đầu đem mặt chôn vào gối đầu, từ cổ hồng đến tận ngón chân.

Ngu Đường lần này triệt để bối rối, chỉ biết ngây ngốc chống trên người Tống Tiêu một lúc lâu, lúc sau mới hồi phục tinh thần, vừa buồn cười lại

https://thuviensach.vn

vừa đau lòng, nhẹ nhàng hôn lên khoé môi y, thở dài: "Đồ ngốc, đau thì phải nói ta biết, nếu không ta còn tưởng rằng ngươi cũng... haizz..."

Ngu Đường ngồi dậy, day day huyệt thái dương, hiện tại hắn không biết nên khóc hay nên cười, xoay người lấy trong tủ đầu giường ra một chai nhựa nhỏ tinh xảo, quay lại nằm úp xấp trên người Tống Tiêu: "Trước đây là ta không tốt, chỉ lo bản thân thoải mái, mà không biết ngươi..."

Tống Tiêu nghe không lọt những lời trắng trợn như vậy, nỗ lực đẩy hắn ra.

"Ngươi xem, đây là cái gì?" Ngu Đường cầm cái chai nhỏ nhét vào tay Tống Tiêu. Xã hội hiện đại cái gì cũng có, trong thân thể thiếu niên này của hắn chứa đựng tâm hồn một người đàn ông ba mươi tuổi, đương nhiên không chịu nổi những ngày tháng thanh tâm quả dục, từ lâu đã xem một số phim ảnh, còn từ đó mà học được không ít kỹ xảo.

Tống Tiêu nhìn chiếc bình nhỏ trong tay, bên trên toàn là chữ tiếng Anh, cho dù không nhìn chữ, y đại khái cũng đoán ra được là cái gì, đơn giản là giống thuốc mỡ trước đây bọn họ hay dùng.

"Chúng ta thử một lần, có được không, ta sẽ đến từ từ, đau ngươi liền nói cho ta biết," Ngu Đường ôm Tống Tiêu nhỏ giọng dụ dỗ, "Nam tử kết hợp, không phải là một bên chịu thiệt một bên hưởng thụ, phải là hai người đều vui thích mới đúng, chúng ta muốn sống cùng nhau cả đời, ngươi cũng không thể bắt ta ăn canh không ăn thịt chứ?"

Lúc nghỉ đông, Tống Tiêu cũng bị Ngu Đường lén lút kéo đi xem hai bộ phim, bên trong cũng là hai người người đàn ông, bên thừa nhận kia tựa hồ cũng không phải là thống khổ lắm, y cũng từ từ ý thức được, có lẽ cung nữ giáo dẫn đã nói sai.

Nhìn lọ gel bôi trơn, lại nhìn ánh mắt tràn ngập ôn nhu của Ngu Đường, Tống Tiêu mím mím môi, gật đầu một cái khẽ đến nỗi khó mà nhìn thấy

https://thuviensach.vn

được.

Ngu Đường nhỏ giọng hoan hô một tiếng, lập tức hôn lên môi Tống Tiêu.

Ôn nhu đụng chạm, tinh tế liếm láp, sau đó chậm rãi thăm dò, trằn trọc đè ép, Ngu Đường một bên hôn, một bên cởi nút buộc áo ngủ Tống Tiêu.

Vừa rồi mở ra mấy cái, lần này liền triệt để mở rộng ra. Bàn tay mang theo vết chai dọc theo đường eo duyên dáng một đường lần xuống.

"A..." Eo Tống Tiêu là chỗ mẫn cảm nhất, nhịn không được khẽ rên thành tiếng.

Ngu Đường buông tha cánh môi mềm mại, chống người lên nhìn y. Đèn trong phòng rất sáng, cảnh đẹp trước mắt vừa nhìn một cái là thấy rõ mồn một, áo ngủ tơ lụa màu lam nhạt bị kéo xuống tận khuỷu tay, lộ ra lồng ngực trắng nõn.

Thân thể Tống Tiêu trải qua hai năm rèn luyện đã không còn tái nhợt vô lực như xưa, trên người đã có chút cơ thịt rắn chắc, bởi vì vừa được xoa nắn mà nổi lên màu hồng nhạt khoẻ khoắn, thoạt nhìn giống như con tôm luộc, đặc biệt mỹ vị.

Một đôi mắt xinh đẹp, bởi vì nụ hôn mãnh liệt vừa rồi mà có chút mơ màng, ngơ ngác nhìn hắn. Ngu Đường chỉ thấy miệng khô lưỡi khô, cúi người, ở trên xương quai xanh xinh đẹp cắn một cái, thuận đường liếm xuống, ngậm vào một điểm hồng nhạt nhô ra.

"Ưm..." Thân thể Tống Tiêu nhịn không được run lên một cái, chỗ đó cực kỳ nhạy cảm, bị môi lưỡi ấm nóng ngậm lấy, trêu đùa, một trận khoái cảm tê dại từ ngực bùng nổ, truyền khắp toàn thân, cuối cùng hội tụ xuống bụng dưới.

https://thuviensach.vn

Trong phòng mở đèn, Tống Tiêu nhìn hoàng đế bệ hạ vùi đầu trước ngực hắn, một bên liếm láp, một bên giương mắt nhìn y, trong mắt mang theo ý cười, khiến y nhịn không được run rẩy. Cảm giác này quá mức mãnh liệt, Tống Tiêu uốn éo người, muốn né tránh.

Người đã áp dưới thân, hiển nhiên sẽ không có ý định buông tha, Ngu Đường không chỉ gia tăng cường độ mút vào, còn vươn tay, bắt lấy một bộ vị khác.

Tống Tiêu nhịn không được rên rĩ thành tiếng, thân thể cũng nổi lên phản ứng.

Ngu Đường giơ tay, cách quần ngủ vuốt ve Tiểu Tiêu Tiêu đã ngẩng đầu, vải vóc mềm mại không những không hề giảm bớt xúc cảm, ngược lại còn tăng thêm gấp bội.

Những chiêu này là do Ngu Đường học được trong phim ảnh, trước kia tranh sách trong cung cũng không được cặn kẽ được như vậy, giúp bọn hắn gia tăng được không ít tình thú.

Ngu Đường đời này như trước kiên trì luyện võ, chỉ cần ở nhà có thời gian sẽ cùng ám vệ luyện võ, bởi vậy trên tay có một tầng vết chai mỏng. Đang bị bàn tay thô ráp bao bọc, Tống Tiêu không khỏi kêu lên thành tiếng, giơ tay ôm cổ Ngu Đường, hai người lần nữa bắt đầu môi lưỡi giao triền.

Thân thể càng ngày càng nóng, Tống Tiêu thở hổn hển, quần ngủ không biết đã biến mất từ khi nào, hai chân bị Ngu Đường tách ra gác trên vai.

Ngu Đường nhìn địa phương chưa từng được khai khẩn qua, nếp gấp màu hồng nhạt chặt chẽ co rút, đặc biệt dụ người. Nuốt một ngụm nước bọt, bóp chút gel bôi trơn ra lòng bàn tay, chậm rãi xoa nắn xung quanh.

Xúc cảm lành lạnh khiến Tống Tiêu ý loạn tình mê thoáng hoàn hồn, còn chưa chuẩn bị sẵn sàng, một ngón tay đã lần vào.

https://thuviensach.vn

"A..." Tống Tiêu cau mày, có chút sợ hãi mà co rụt lại, lại bị Ngu Đường bắt trở về, ngón tay đi vào càng sâu.

"Đừng sợ, ta sẽ đến chậm." Ngu Đường hạ giọng dụ dỗ, cuốn lỗ lai y vào miệng mút cắn, một bên động viên thăm dò, cảm giác được nơi đó đã thích ứng, bèn thêm một ngón tay.

Thử tìm kiếm điểm kia trong truyền thuyết, Ngu Đường bên trong tìm tòi, đưa đẩy, kèm theo tiếng hô hấp đè nén của Tống Tiêu. Tiếng hô hấp ẩn nhẫn, nỗ lực kiềm chế tiếng rên rĩ đó càng khiến Ngu Đường thêm hưng phấn, sắp không khống chế được chính mình.

Chờ đến lúc Tống Tiêu có thể tiếp nhận được ba ngón tay, lúc này Ngu Đường mới nâng bờ mông mượt mà kia lên, hít sâu một hơi: "Bảo bối, ta đi vào, đau liền gọi ta có biết không?"

Tống Tiêu nhìn thoáng qua long căn bên dưới, thân thể không biết vì sợ hay vì hưng phấn mà khẽ run lên, còn chưa đợi y chuẩn bị sẵn sàng, ngươi kia đã nôn nóng động thân đi vào.

"A------" Tống Tiêu phát ra một tiếng kêu đau ngắn ngủi, liền kêu không được nữa, thân thể nhịn không được cong lên, ra một đầu mồ hôi lạnh.

Ngu Đường cũng không dễ chịu, cúi người khẽ hôn lên cần cổ đã nổi gân xanh của Tống Tiêu: "Ta không động, bảo bối, thả lỏng, đừng sợ..."

Đặc biệt thời điểm thân mật, Ngu Đường sẽ gọi y bằng cái xưng hô đáng xấu hổ này, bình thường Tống Tiêu sẽ rất lúng túng, nhưng giờ khắc này lại thấy như được động viên. Hết sức làm cho bản thân thanh tĩnh lại, thính ứng trong chốc lát, chờ đau đớn ban đầu qua đi, Tống Tiêu giương mắt, nhìn Ngu Đường đầu đầy mồ hôi, không khỏi đau lòng: "Ngươi... ngươi động đi... A..."

https://thuviensach.vn

Nói còn chưa dứt lời, Ngu Đường tựa hồ nghe được lệnh đại xá lập tức đưa đẩy.

Đau, vẫn là rất đau, Tống Tiêu cắn chặt môi dưới, chặt chẽ nhíu mày.

"Đừng cắn." Ngu Đường chú ý thấy y cắn môi, giơ tay mở miệng y ra, đồng thời thả chậm tốc độ.

"A... Ưm..." Tống Tiêu không có thứ gì để cắn, chỉ có thể phát ra âm thanh rên rĩ đứt quãng, hai tay xiết chặt ga rãi giường. Quả nhiên, chuyện này, một một vạn lần cũng đau. Cũng may hiện tại gel bôi trơn tương đối tốt, không quá khó chịu như trước đây, có lẽ y có thể chống đỡ được lâu hơn một chút.

Tống Tiêu nhắm mắt lại, làm tốt chuẩn bị chịu đựng một buổi tối. Long căn kia cứng rắn như sắt, ở trong thân thể chậm rãi đưa đẩy, mỗi một lần đâm xuống đều mang đến đau đớn, không những vậy còn cố ý thay đổi góc độ, cảm giác này càng khiến Tống Tiêu khó lòng mà nhịn được.

Đột nhiên, một điểm nào đó trong thân thể bị đụng đến, Tống Tiêu đột nhiên mở choàng mắt, tiếng rên rĩ đau đớn trong miệng cũng dần dần biến điệu: "Ư ư... a..."

Ngu Đường ngẩng đầu nhìn y, một giọt mồ hôi như hạt châu từ đuôi lông mày trượt xuống cằm, lộ ra một cái tươi cười ý vị thâm tường: "Nơi này?" Sau đó, liền có ý đồ xấu xa mà chuyên tiến công vào cùng một điểm.

"Nơi... Nơi đó... A..." Tê dại kỳ dị từ chỗ đó bùng nổ, một đường chạy dọc theo sống lưng, Tống Tiêu cả người mềm nhũn.

Ngu Đường thấy vẻ mặt của y không còn thống khổ như trước, âm thanh cũng trở nên ngọt ngào mê người, liền bắt lấy thắt lưng Tống Tiêu, bắt đầu một cuộc đại tiến công.

https://thuviensach.vn

Tống Tiêu chỉ cảm thấy bản thân đang nằm trên một chiếc thuyền, cơ thể chập chờn lên xuống theo từng đợt sóng, động tác mạnh càng ngày càng mang đến khoái cảm mãnh liệt, ngay tại lúc y cảm thấy bản thân sắp đạt đến đỉnh điểm, người bên trên lại tiếp tục gia tăng tốc độ.

"A... Ta không được... A... Hoàng thượng..." Trận chinh phạt này kéo dài cực lâu, Tống Tiêu rốt cục không chịu nổi mở miệng, cũng không biết mình đang nói cái gì, trước mắt một mảnh trắng sáng chợt loé, đạt tới đỉnh điểm.

Thế nhưng, người bên trên lại không có ý định dừng lại, xốc người Tống Tiêu lên, để y ngồi trong lòng hắn, nơi hai người người kết hợp nhất thời càng trở nên khắn khít.

"A... Ta không muốn nữa... A..." Tống Tiêu bị bức ép đến mức chảy ra nước mắt sinh lý, nhưng đại ác ma nhốt y lại không có ý định buông tha, ngược lại còn liên tục va chạm hồi lâu, sau đó đột ngột đem người ấn ngã, đồng thời một dòng nhiệt lưu bùng nổ tung toé trong thân thể Tống Tiêu.

Tống Tiêu bị hơi nóng bao bọc, hai chân không ngừng đươc run rẩy.

Ngu Đường chôn mặt vào hõm cổ Tống Tiêu, hít sâu một hơi.

Sáng hôm sau, Ngu Đường từ trong thoả mãn tỉnh dậy, trong lòng ôm hoàng hậu non mềm, nhìn thế nào cũng thấy anh tuấn đáng yêu, trên đầu nhịn không được lại nổi lên bong bóng màu hồng phấn.

========

Tiểu kịch trường:

Sử quan: "Cảnh Nguyên đế phiền não vì việc ngự giá thân chinh."

Dã sử: "Cảnh Nguyên đế phiền não vì đám loạn thần tặc tử."

Bách tính: "Cảnh Nguyên đế phiền não vì việc công văn chồn chốc."

https://thuviensach.vn

Chim nhỏ: "Vậy chân tưởng lịch sử rốt cục là cái nào?"

Đệ đệ: (¬_¬) "Phiền não vì chuyện giường chiếu không hài hoà."

[Heo: Dạo này tui bắt đầu đi làm thêm rồi mấy bợn ạ, đáng lý ra tính đăng hôm t7 tuần trước rồi đó, mà cái mắc đi làm nên nay mới đăng được, thông cảm nha, t7 này ai rảnh lên Metro Hiệp Phú tui phát sữa chua cho uống thử miễn phí ngập mặt luôn nè ^^]

https://thuviensach.vn

HOÀNG THƯỢNG ĐỪNG NGHỊCH

Lục Dã Thiên Hạc
www.dtv-ebook.com

Chương 58: Chán Ngán.

Edit + Beta: Như Heo.

Liếc mắt nhìn thời gian, hiện tại đã là mười giờ sáng, mặt trời xuyên qua rèm cửa màu lam nhạt chiếu vào khiến toàn bộ căn phòng trở nên thật ấm áp. Tống Tiêu bị vây trong lồng ngực Ngu Đường, ánh nắng chiếu lên đầu tóc xù mềm mại của y, một đoạn cần cổ lộ ra dưới ánh nắng, bên trên còn có vài vệt hôn ngân màu hồng nhạt.

Ngu Đường đắc ý ngắm nghía, lại gần hôn lên khuôn mặt trắng trắng mềm mềm kia một cái, nhịn không được lại đưa tay sờ soạng thân thể trơn mướt trong lòng.

Tối qua khi kết thúc đã rất khuya, Tống Tiêu mệt đến nổi một ngón tay cũng không muốn động. Ngu Đường tinh thần phấn khởi đã ôm y cẩn thận tắm rửa sạch sẽ, tự tay thay bộ ga trải giường mới, lúc này mới ôm hoàng hậu không mở mắt nổi chìm vào giấc ngủ. Vậy nên hiện tại trên người Tống Tiêu vô cùng nhẹ nhàng khoan khoái, khiến người ta yêu thích không muốn buông tay.

"Ưm..." Tống Tiêu trong mơ cảm thấy có một cái xúc tu khổng lồ đang cuốn lấy mình, xúc tu thô ráp một đường từ cổ cọ đến bên hông, cuốn y lại, rồi từ bên hông bò xuống mông, lưu manh mà chen vào chính giữa khe mông. Bị cơn "ác mộng" làm cho tỉnh giấc, Tống Tiêu cau mày mở mắt ra, lập tức đối diện với nụ cười ngu ngốc của hoàng đế bệ hạ.

Tối qua tuy rằng khởi đầu có chút gian nan, nhưng sau đó Tống Tiêu không thể không thừa nhận, bản thân đã rất hưởng thụ. Sống hai đời, lần

https://thuviensach.vn

đầu tiên biết lưỡng tình tương duyệt tương hợp lại có thể tuyệt vời như vậy, cũng không trách hoàng thượng cười ngu đến vậy.

"Có đau không?" Ngu Đường nhẹ nhàng vuốt ve chỗ nào đó đã bị sử dụng quá độ, nhẹ giọng hỏi.

"Ừ..." Tống Tiêu hàm hồ đáp một tiếng, vùi đầu vào chăn, nhắm mắt lại còn muốn tiếp tục ngủ.

Ngu Đường thấy y còn buồn ngủ, biết đêm qua y đã rất mệt mỏi vì vậy không quấy rầy y nữa, ôm người vào lòng, chờ hô hấp của y đều đều, lúc này mới đứng dậy, chỉnh nhiệt độ điều hoà cao lên một chút, vào phòng tắm rửa mặt thay quần áo, quay người ra khỏi phòng.

Ba mẹ không ở nhà, muội muội thức dậy từ sớm đang ở trong phòng khách nhỏ chơi đàn dương cầm, tiếng đàn du dương vang vọng trong phòng khách.

"Đại thiếu gia, bây giờ ăn điểm tâm chưa?" Quản gia thấy Ngu Đường xuống lầu, liền cười hỏi.

"Chuẩn bị phần hai người, bưng lên phòng của tôi," Ngu Đường nghĩ nghĩ, lại bổ sung thêm một câu. "Làm chút đồ thanh đạm dễ tiêu hoá."

"Dạ." Quản gia mỉm cười đi vào nhà bếp.

Ngu Đường bưng chén trà nóng, nhấp một ngụm, nhìn xung quanh không thấy bóng dáng đệ đệ, hỏi mới biết tên kia còn đang nằm trong phòng ngủ nướng. Đặt chén trà xuống, quay người lên lầu, rẽ vào phòng ngủ của đệ đệ.

Phòng của Ngu Lân được bày trí theo phong cách hải dương, chiếc giường trẻ em hình dáng bọt biển, bên trên đùn lên một khối nho nhỏ,

https://thuviensach.vn

không nhìn thấy mặt đệ đệ, chỉ có mấy sợi tóc le que từ khe hở chiếc chăn lộ ra.

Ngu Đường đường đi qua, cầm chăn xốc lên một cái, lập tức lộ ra người trong chăn, tên kia chổng mông ngủ đến trời đất mịch mùng.

Đệ đệ trong mơ màng cảm thấy hơi lạnh bèn giơ tay quờ quạng mấy cái nhưng vẫn chưa bắt được chăn, bỗng nhiên ý thức được điều gì đó, lập tức mở choàng mắt ra, giật mình bật dậy, đồng thời thân thể bày ra tư thế phòng bị, ánh mắt lạnh như băng nhìn về phía người bên giường. Ngu Đường híp mắt, đây không phải ánh mắt mà một đứa trẻ ba tuổi nên có.

Sau khi nhìn rõ người bên giường, anh bạn nhỏ Ngu Lân lúc này mới ý thức được chuyện gì vừa xảy ra, cười gượng hai tiếng, che chim nhỏ lộ ra của mình. "Chào... chào buổi sáng, ca."

"Bây giờ là mấy giờ rồi, còn chưa chịu thức dậy vào triều?" Ngu Đường đại mã kim đao ngồi xuống mép giường.

Ngu Lân lui vào góc giường, giãy giụa giữa việc tiếp tục giả ngu và thành thật một khắc, cuối cùng vẫn quyết định thẳng thắng, tranh thủ để còn được khoan hồng: "Còn không phải vì ca còn ở đây, cần gì ta... Ai ai, đừng nhéo lỗ tai!"

Ngu Đường không nói một lời nhìn đệ đệ, tiểu tử này diễn kịch thật giỏi, ba năm không để lọt một khe hở, nếu không phải hắn hoài nghi từ lâu để tâm quan sát, sợ là căn bản không nhìn ra được.

Tai chiêu phong rất lớn, nhéo rất thuận tay, Ngu Lân một bên giải cứu lỗ tai của mình, một bên giương mắt len lén quan sát sắc mặt Ngu Đường, không dám nhìn hắn lâu, nhắm mắt lại nói một hơi: "Ngươi chết tẩu tử tiền muốn cắt cổ, lúc đó ta kịp thời vọt vào ngăn cản hắn, còn cho hắn xem chiếu thư, ai ngờ hắn giết Trường Hiếu Nhân xong thì tự sát, trời đất chứng giám, hoàng tẩu đối với hoàng huynh là một lòng say mê, một khắc cũng

https://thuviensach.vn

không thể không có hoàng huynh, đệ đệ có lỗi, không bảo vệ được tẩu tử, chỉ có thể đem hai người hợp táng lấy công chuộc tội!"

Ngu Lân nói xong, mở trừng mắt nhìn Ngu Đường, lần thứ hai cảm thấy mình cây ngay không sợ chết đứng. Nhớ năm đó hắn mới mười lăm tuổi, ca ca tẩu tử đều chết hết, lưu lại một đám năng thần cường tướng lúc nào cũng như hổ rình mồi, nếu không phải hắn anh minh thần võ (=.=), thủ đoạn trác tuyệt, làm sao có được Cảnh Hoằng Thịnh Thế lưu truyền sử sách đến tận ngày nay?

"Hừ." Ngu Đường đúng là đến tìm đệ đệ để xác nhận, biết được Tống Tiêu đúng là sau khi xem xong chiếu thư mới tự sát, đắc ý hừ một tiếng, buông lỗ tai đệ đệ ra, "Tạm thời tha cho ngươi, sau này ta lại tính sổ tiếp."

Ngu Lân ôm lỗ tai xoa xoa, tò mò đi chân trần xuống giường, ló đầu qua khe cửa quan sát huynh trưởng đi làm cái gì. Đúng như dự đoán, Ngu Đường mới vừa rồi còn bá khí trác tuyệt bắt nạt đệ đệ đón lấy điểm tâm từ nữ giúp việc đưa lên, trên đầu nổi lên bong bóng màu hồng phấn mở cửa tiến vào phòng, mơ hồ còn nghe được mấy tiếng "Dậy ăn một chút rồi ngủ tiếp."

Chà chà cái mông đã nổi lên một tầng da gà, Ngu Lân chạy ù về giường chui vào chăn, xem ra hai người kia đã không còn vấn đề gì rồi, có Tống Tiêu ở đây, bản thân hắn đã có thể bình an lớn lên rồi... nhỉ?

Thân tâm đều hoà làm một, giữa hai người đã không có gì ngăn cách, dính nhau không rời mà ở lại nhà Ngu Đường chơi một tuần lễ.

Ngu Miêu ngồi trên xích đu, cùng đệ đệ mỗi người ôm một ly kem, yên lặng nhìn hai người đối diện. Đại ca nhà mình thật ấu trĩ, rõ ràng bản thân cũng có lại muốn đi ăn đồ trong tay Tống Tiêu.

"Tình cảm của hai người họ thật tốt." Ngu Miêu nhỏ giọng thì thầm bên tai đệ đệ.

https://thuviensach.vn

Ngu Lân bởi vì tuổi còn nhỏ, quản gia chỉ cho hắn một ly nhỏ, căn bản ăn không đủ, liếc mắt nhìn hai người đối diện một cái, cảm thấy có chút đau mắt, liền dứt khoát dời mắt, đưa muỗng vói vào ly của tỷ tỷ múc một muỗng lớn: "Tình cảm hai ta cũng rất tốt."

Một tuần sau, ba mẹ Ngu đã về, Tống Tiêu sợ hai người nhìn ra cái gì cho nên lễ phép cáo từ.

Tống Tiêu thi đậu trạng nguyên, có rất nhiều toà soạn muốn phỏng vấn y, còn có người muốn mời y làm người phát ngôn quảng cáo.

"Xin chào, cậu có phải là Tống Tiêu không? Tôi đây là công ty nước giải khát, chỉ cần cậu chụp hình quảng cáo cho nước giải khát chúng tôi, chúng tôi sẽ tài trợ tiền học phí bốn năm cho cậu..."

"Đây là trung tâm luyện thi Trạng Nguyên, chúng tôi muốn mời cậu quảng cáo cho trung tâm chúng tôi, giá tiền dựa trên cát xê minh tinh hạng ba..."

"Tôi là ngày báo A thị, muốn làm một cuộc phỏng vấn riêng với cậu."

...

Điện thoại như vậy ngày nào cũng có, dì Trần đã rút ra được kinh nghiệm, mỗi lần như vậy đều dứt khoát trả lời: "Nhà chúng tôi không thiếu tiền." rồi cúp máy, có điều ngày báo này có vẻ hơi khó chơi.

Ngày báo A thị không phải báo giải trí mà là báo chí nhà nước. Vị phóng viên phụ trách việc phỏng vấn riêng này tựa hồ đã quen việc mọi người đều chừa mặt mũi cho hắn, đột nhiên gặp phải người từ chối khiến hắn không khỏi không kịp thích ứng.

"Cô là bảo mẫu nhà này phải không? Bảo ba cậu ta hoặc đích thân cậu ta nhận điện thoại, việc này cô không làm chủ được." Phóng viên tiên sinh

https://thuviensach.vn

bên kia có vẻ rất kiên quyết.

Dì Trần không khỏi không vui: "Tiên sinh đã dặn không tiếp bất kỳ phỏng vấn truyền thông nào."

"Nhưng chúng tôi là ngày báo quốc gia, cô phải hiểu, phỏng vấn trạng nguyên Khoa học - Tự nhiên đã hoàn thành, chúng tôi đang chờ để gửi bản thảo đi, hi vọng bạn học Tống phối hợp một chút." Phóng viên ngày báo nói như thể đây là chuyện đương nhiên.

Tống Tiêu ngồi ở một bên, nghe được âm thanh trong điện thoại, ra hiệu dì Trần đưa điện thoại cho y.

Dì Trần có chút không muốn, những phóng viên này ấy à, người trong cuộc không lên tiếng thì thôi, nhưng lúc nói chuyện có gì đắc tội bọn họ thì không biết sẽ bị viết thành cái dạng gì.

Tống Tiêu cười, lấy điện thoại tới: "Chào ngài, tôi là Tống Tiêu."

"A, bạn học Tống, tìm cậu thật không dễ dàng," Phóng viên bên kia thở phào nhẹ nhõm, "Chúng tôi muốn làm một cuộc phỏng vấn riêng với cậu, hôm nay cậu có rảnh không? Tôi ghé thăm nhà cậu một chút."

"Không có thời gian," Tống Tiêu nghiêm trang nói.

Phóng viên bên kia suýt chút nữa mắc nghẹn: "Vậu cậu lúc nào thì rảnh, tôi tới..."

"Gần đây đều không có thời gian," Tống Tiêu xem thư thông báo trúng tuyển của đại học Đế Đô trong tay, "Phóng viên tiên sinh, trong pháp luật nước ta không có bất kỳ một quy định nào bắt tôi phải phối hợp công tác với ngày báo các ngài cả."

Nói xong lời này, Tống Tiêu liền trực tiếp cúp điện thoại.

https://thuviensach.vn

Trạng nguyên đại học, so với trạng nguyên Đại Ngu năm đó căn bản không cùng một cấp bậc, theo như Tống Tiêu thì đây cùng lắm chỉ được xem là giải Nguyên, không có gì đáng để khoác lác.

Ngày hôm sau, ngày báo A thị phát hành bài phỏng vấn riêng của trạng nguyên Khoa học - Tự nhiên, trắng trợn thổi phồng tài năng hiếm thấy của vị trạng nguyên này, liên quan tới Tống Tiêu chỉ viết một câu ở cuối bài, "Vô cùng đáng tiếc, trạng nguyên Tống Tiêu ban Khoa học - Xã hội không đồng ý nhận bài phỏng vấn."

Cho nên, thông tin thật về trạng nguyên Khoa học - Xã hội thành phố A vẫn là một bí mật.

Đảo mắt đã đến tháng chín khai giảng, Ngu Đường đã sang Mĩ, Tống Tiêu trước tiên phải đến đại học Đế Đô báo danh.

Hạng mục hợp tác quản lý trường học của đại học Đế Đô và Harvard vừa mới triển khai năm thứ hai, có một số mặt còn chưa hoàn chỉnh, nhưng chất lượng giáo dục và quy trình chủ yếu vẫn có thể đảm bảo. Hạng mục này được đại học Harvard đồng thời triển khai ở rất nhiều quốc gia, trường học có chương trình học dành riêng cho các học sinh hợp tác quản lý, không đồng bộ thời gian nhập học với Ngu Đường.

Đại học Đế Đô có lịch sử giáo dục trăm năm, bối cảnh sân trường vẫn còn mang hơi hướng cổ xưa. Tống Tử Thành đưa con trai đến trước công đại học đế đô, vô cùng phấn chấn lôi kéo con trai chụp chung mấy bức ảnh, đăng lên trang mạng xã hội Weibo vừa mơi lưu hành gần đây.

Tống Tử Thành V: "Con trai lên đại học." (ảnh đính kèm)

Weibo vừa mới lưu hành gần đây cho nên vẫn chưa có nhiều người chơi, theo dõi Tống Tử Thành đa số đều là người trong giới. Tuy Weibo còn chưa được phổ biến trong nước, nhưng công ty hợp tác quốc tế đều biết các trang

https://thuviensach.vn

mạng xã hội ở nước ngoài vô cùng được ưa chuộng, nghệ sĩ trong nước từ lâu đã đăng ký cho mình một tài khoản Weibo.

Bài đăng vừa được phát ra, lập tức có vài nghệ sĩ vào bình luận.

Mộ Sa V: "Tiêu Tiêu của chúng tôi thực sự rất xứng với đại học Đế Đô."

Lý Mỹ Nghi V: "Rõ ràng là Tiêu Tiêu nhà chúng tôi."

David -Vĩ ca: "Lầu trên nói rất đúng, lầu trên uy vũ."

Tiếu Bá Dâng: "Tiêu Tiêu của chúng ta đã lớn rồi."

Tống Tử Thành nhìn chằm chằm ba chữ "Tiếu Bá Dâng" kia hồi lâu, mở trang cá nhân của người đó ra xem, bên trong chỉ có vẻn vẹn mấy bài đăng, còn lại đều là tiếng Anh, yên lặng đưa người này vào danh sách hạn chế.

Đại học Đế Đô đưa học sinh trong chương trình hợp tác quản lý vào cùng một lớp, trước tiên phải kiểm tra trình độ tiếng Anh của bọn họ, chỉ có người thông qua bài kiểm tra mới có thể tiếp tục sang Mĩ, không thông qua thì sẽ phải ở lại trường đồng thời sẽ bị chuyển thẳng sang học viện phổ thông.

Thành viên trong lớp căn bản đều là trạng nguyên khắp nơi trên toàn quốc, một người so với một người càng kiêu căng tự mãn hơn, cũng không thèm chào hỏi lẫn nhau, thi xong lập tức ra khỏi phòng thi, chờ thông báo thành tích.

Tiếng Anh của Tống Tiêu không có vấn đề, thuận lợi thông qua bài kiểm tra, đợi ở đại hoc Đế Đô một tháng sau đó liền chính thức lên đường sang Mĩ.

==========

Tiểu kịch trường:

https://thuviensach.vn

Đệ đệ: "Ta... ta, ta thẳng thắng."

Ngư Đường: "Thẳng thắng sẽ bị nghiêm trị."

Đệ đệ: "Vậy ta không nói nữa."

Ngư Đường: "Chống cự giết không tha."

Đệ đệ: "Tẩu tử, cứu mạng."

Tiêu Tiêu: "Ca ca ngươi nói rất đúng nha."

Đệ đệ: QAQ "Biết vậy đã không để hai người làm hoà rồi mới nói ra."

https://thuviensach.vn

HOÀNG THƯỢNG ĐỪNG NGHỊCH

Lục Dã Thiên Hạc
www.dtv-ebook.com

Chương 59: Nước Mĩ.

Edit + Beta: Như Heo.

Con trai xuất ngoại, làm ba mẹ đương nhiên không thể yên lòng, Tống Tử Thành như một lão già sắp gả khuê nữ, lôi kéo con trai nói liên miên cằn nhằn, nào là không được học cái xấu nha, nào là không được tuỳ tiện cho người lạ số điện thoại nha, nào là không được chơi bời lêu lổng nha, thiếu tiền thì gọi cho ba nha.

Một vài minh tinh ở Giải trí Tinh Hải cũng đến đưa tiễn, thấy vậy không khỏi co rút khoé miệng.

"Không ngờ Tống Tử Thành cũng có lúc dông dài như vậy." Mộ Sa bĩu môi, bình thường làm việc sao không thấy hắn tỉ mỉ như vậy?

Mấy người khác che miệng cười trộm, chỉ có Mộ Sa mới dám nói như vậy, bọn họ không dám nói lung tung.

Tư Đạt Thư cười gượng hai tiếng, ông chủ đã có tuổi, đứa con trai này lại đặc biệt hơn người, là ai cũng sẽ thấy luyến tiếc.

Tống Tử Thành đưa con trai đến cửa kiểm an, đột nhiên kéo Tống Tiêu lại, kín đáo đưa cho y tờ giấy, bên trên có viết một cái địa chỉ bằng tiếng Anh, cộng thêm một dãy số điện thoại.

"Bên đó không tình hình trị an không được ổn định như trong nước, nếu như gặp khó khăn gì có thể đi tìm người này, hắn là bạn bè trước đây của ba." Tống Tử Thành nghĩ đi nghĩ lại, cuối cùng vẫn giao cái này cho con

https://thuviensach.vn

trai. Hắn ở bên Mĩ không có nhiều người quen, quen biết nhất chỉ có đối tác trước đây của hắn - Tiêu Chính Khanh.

Tống Tiêu chớp mắt mấy cái, trí nhớ lúc trước đã khôi phục, y nhớ hình như có một người như vậy, là chú mà khi Tống Tiêu còn bé thường đến nhà y làm khách. Có điều hai năm gần đây không nghe Tống Tử Thành nhắc tới người đó lần nào.

"Tống Tiêu, đi thôi!" Các bạn học xếp hàng ngay cửa kiểm an gọi y.

Tống Tiêu chào tạm biệt phụ thân, các chú các dì rồi kéo hành lý đi theo.

"Nhà cậu đông thật đấy." Đi cùng đều là bạn cùng lớp với Tống Tiêu, người đang mở miệng nói chuyện là trạng nguyên Khoa học - Tự nhiên đến từ tỉnh B, tên là Cao Áo.

Toàn bộ lớp tổng cộng hơn hai mươi người, trong đó được tới Harvard chỉ có không tới mười người, số còn lại vì không qua được bài kiểm tra tiếng Anh nên phải ở lại.

Cao Áo này muốn đi Harvard học Y, vì vậy cũng cùng đường với Tống Tiêu. Các bạn học khác cũng có phụ huynh đưa tiễn nhưng không có ai lực lượng hoành tráng như nhà Tống Tiêu, một đám mang kính râm, vừa nhin đã biết là đại minh tinh.

"Toàn là đồng nghiệp của ba tớ." Tống Tiêu thuận miệng đáp một tiếng.

Cao Áo nhìn bóng lưng Tống Tiêu, hừ một tiếng.

Mặc dù đã học chung một tháng nhưng học sinh trong lớp vẫn chưa toàn toàn thân thiết với nhau. Người nào cũng rất thanh cao, không có chuyện gì sẽ không chủ động đến bắt chuyện, Tống Tiêu cảm thấy bầu không khí lúc này có chút xấu hổ, trong lúc chờ máy bay hạ cánh cùng mọi người tuỳ ý trò chuyện.

https://thuviensach.vn

"Ra nước ngoài rồi, chín người chúng ta chính là người thân cận nhất, sau này tớ có chỗ nào không hiểu còn phải nhờ các cậu giúp đỡ." Tống Tiêu nở nụ cười hiền hoà.

Tuy rằng Tống trạng nguyên thành danh từ rất sớm, nhưng ở trong quan trường làm sao có thể tránh khỏi trở ngại, một đám người trẻ tuổi này làm sao có thể so được với y, huống hồ y cũng không phải loại trẻ con miệng còn hơi sữa, lời khách sáo trên chốn quan trường lúc cần thì vẫn phải nói.

Các bạn học có được bậc thang, cũng đều dồn dập mở miệng, tự giới thiệu bản thân.

"Tớ là Quách Bằng Cử, nhà ở ngay thủ đô." Một nam sinh mang cặp mắt kính dày cộm đang đọc sách nghe bọn họ nói chuyện thì ngẩng đầu đáp một tiếng.

"Tớ tên Doãn Viên Viên, đến từ tỉnh C, trước đây trên mạng tớ từng thấy cậu." Doãn Viên Viên có chút thẹn thùng, cuối cùng cũng có thể trò chuyện với Tống Tiêu, thật kích động.

"Phải, cậu không nhắc tớ quên mất chính mình cũng từng có một thời gian nổi tiếng trên mạng." Tống Tiêu cười cười.

"Không, không phải là Hoàng tử Pudding đó..." Mặt Doãn Viên Viên càng đỏ hơn, nhưng thật sự không tiện nói là thấy trên diễn đàn "Tiêu Đường nguyệt", bèn quay đầu nói sang chuyện khác.

Lần đầu tiên xuất ngoại, dù sao cũng toàn thiếu niên mười sáu mười bảy tuổi, không khỏi có chút bất an, mọi người đoàn kết lại với nhau ít ra sẽ có chút cảm giác an toàn. Bởi vì thành thục hơn so với những đứa trẻ khác, Tống Tiêu bất tri bất giác đã trở thành đội trưởng của cái đoàn thể nho nhỏ này.

https://thuviensach.vn

Tất cả mọi người bắt đầu thân cận hơn với Tống Tiêu, chỉ có Cao Áo từ đầu đến cuối vẫn luôn thờ ơ. Có điều hắn với ai cũng đều như vậy, Tống Tiêu cũng không để ý.

Máy bay phi hành trên không trung mười mấy tiếng đồn hồ cuối cùng cũng hạ cánh, mấy nữ sinh vừa xuống máy bay đã la hét mệt chết đi được. Tống Tiêu cũng hơi uể oải, dụi dụi mắt, dẫn mọi người đi tìm xe đưa đón của trường học.

Xa xa nhìn thấy một chiếc xe buýt trường màu vàng tươi, thầy giáo Hoa kiều giơ cờ nhỏ mỉm cười thân thiện, bên cạnh có một chiếc xe thể thao màu xanh đang đậu, trông rất oách.

"Oa, ngầu quá!" Anh bạn nhỏ đi ngang qua nhìn chiếc xe, nhịn không được cảm thán.

Cửa xe thể thao mở ra, thiếu niên mặc áo xám tay đen bước xuống xe, vóc người thon dài cao gầy, coi như đứng giữa đám người ngoại quốc tương đối cao cũng không tính là thấp. Khuôn mặt phương Đông tuấn mỹ không chỗ chê khiến không ít nam nữ phải dừng chân, đúng là bệ hạ Ngu Đường hơn một tháng nay không gặp.

"Này, anh chàng đẹp trai!" Có cô gái tóc vàng vóc người nóng bỏng tươi cười chào hỏi Ngu Đường.

Ngu Đường không thèm để ý đến cô nàng, đi thẳng tới trước mặt Tống Tiêu, đón vali từ trong tay y, quay đầu chào hỏi thầy dẫn đoàn. Thầy giáo cười gật gật đầu, dẫn các bạn học khác lên xe.

Tống Tiêu chớp mắt mấy cái, khó hiểu bị Ngu Đường kéo lên chiếc xe thể thao cực ngầu đó, nhìn các bạn học được xe buýt của trường nhanh chóng đưa đi, chính mình còn đang ở chỗ cũ.

https://thuviensach.vn

"Hoàng thượng... A..." Chưa kịp hỏi xong, Tống Tiêu đã bị Ngu Đường đột nhiên nhào đến ngăn chặn môi lưỡi.

Lúc trước không có khai trai hoàn toàn, bây giờ khai huân, thử một lần đã nghiện, làm hại hắn một ngày tách ra đều như là dày vò, hoàng hậu của hắn còn không đến, Ngu Đường sẽ bay về nước trói y đi.

Tống Tiêu trợn tròn mắt, chiếc xe thể thao này là loại mui trần! Trước mặt mọi người, hai người đàn ông ôm hôn còn ra thể thống gì! Giơ tay vùng vẫy, lại bị người kia ôm càng chặt hơn.

Bên cạnh có người đi ngang qua nhìn thấy, có người bĩu môi, cũng có người huýt sáo.

Nụ hôn thật dài kết thúc, Ngu Đường lập tức hít sâu một hơi, nhung nhớ mấy ngày nay cuối cùng cũng tan đi, tươi cười liếm liếm khoé môi.

Tống Tiêu nguýt hắn một cái, định khuyên can hai câu, thấy đầu lưỡi hồng nhạt xẹt qua khoé môi, gợi cảm mê người không nói nên lời, lời oán giận lên tới bên mép nhất thời nuốt xuống, chỉ ngơ ngác mà nhìn hắn, quên từ.

Ngu Đường xoa đầu hoàng hậu ngốc nhà hắn, quay đầu xe, đi theo hướng xe buýt đưa đón của trường vừa rời đi.

"Cậu biết lái xe?" Tống Tiêu tò mò nhìn Ngu Đường.

"Chạy được, chỉ có điều chưa có bằng lái." Một tay Ngu Đường khoát trên vô lăng, một tay vươn ra nắm tay Tống Tiêu.

Tống Tiêu đưa mắt nhìn xung quanh, đường cao tốc nước Mĩ cơ hồ không có người, xung quanh vô cùng vắng vẻ.

https://thuviensach.vn

"Tình hình bên này không được yên ổn cho lắm, buổi tối đừng đi ra ngoài, bạn bè rủ đi chơi thì phải nhớ báo cho tớ một tiếng." Từ sân bay tới trường học còn một đoạn đường rất xa, dọc theo đường đi, Ngu Đường chậm rãi nhắc nhở Tống Tiêu những điều cần chú ý khi ở Mĩ, còn đưa cho y một chiếc điện thoại đã lắp sim đầy đủ.

Tân sinh viên bình thường học kỳ đầu tiên bắt buộc phải ở lại trường học, qua lễ giáng sinh mới có thể dọn ra ngoài tự thuê phòng ở. Ngu gia có một căn biệt thự ở thành phố này, hiện tại để Ngu Đường ở, nhưng thủ tục rời trường còn cần một thời gian nữa mới hoàn thành.

Tống Tiêu cầm điện thoại di động, ngoan ngoãn gật đầu.

Lúc xe thể thao tới trường, xe buýt trường học cò chưa đến, ám vệ trung thành đang chờ trước cổng trường học. Ngu Đường giao xe cho Độc Cô Ám, trước tiên lôi Tống Tiêu vào nhà hàng phụ cận trường học dùng cơm, chờ Tống Tiêu ăn xong, xe buýt đưa đón của trường mới chậm rãi chạy vào khuôn viên trường học.

"Được rồi, các em, chúng ta đã đến nơi rồi, bây giờ theo thầy đi làm thủ tục nhập học, trường học đã sắp xếp ký túc xá cho các em, sau đó sẽ có học trưởng hướng dẫn đưa các em đến ký túc xá, cho nên đừng chạy lung tung." Thầy giáo dẫn đoàn liếc mắt nhìn Tống Tiêu vừa mới trở về hàng ngũ, bên cạnh còn có thêm Độc Cô Ám khiên hành lý.

Tiếp đến là một buổi chiều bận rộn, báo danh nhập học, dọn dẹp ký túc xá. Ký túc xá ở đây cũng là hai người một gian, đợi đến khi học trưởng hướng dẫn tới, Cao Áo còn chưa kịp ăn cơm, đói bụng đến nỗi suýt chút nữa té xỉu.

"Xin chào mọi người." Học trưởng người da trắng tóc vàng mắt xanh đi vào ký túc xá bọn họ.

https://thuviensach.vn

Đây là truyền thống của đại học Harvard, mỗi đợt tân sinh viên nhập học sẽ phân công cho mỗi ký túc xá một người hướng dẫn, vị học trưởng này sẽ chỉ đạo bọn họ tuyển khoa, giảng giải những kiến thức cơ bản trong trường học.

"Tôi là James•Thompson, mọi người có thể gọi tôi là James, hiện tại đang học năm thứ ba đại học," James là một người trẻ tuổi tính tình ôn hoà, lúc nói chuyện mang theo biểu cảm phong phú đặc trưng của người Mĩ, "Tối mai sẽ có một buổi dạ tiệc chào mừng tân sinh viên, bữa tiệc này sẽ có học trưởng trường đại học Đế Đô các bạn và các hội trưởng tới tham gia, các bạn có thể nhân cơ hội này làm quen với các câu lạc bộ trong trường."

Câu lạc bộ ở đại học nước Mĩ phong phú hơn nhiều so với trong nước, kiểu câu lạc bộ gì cũng có. Nói đến đây, James lại bắt đầu thao thao bất tuyệt.

Tống Tiêu nhìn Cao Áo sắc mặt tái nhợt bên cạnh, rồi nhìn James•Thompson nói đến nước miếng văng tung toé, lôi trong hành lý ra một hộp bánh ngọt: "James, lại đây nếm thử bánh ngọt Hoa quốc này."

"A, cảm ơn cậu," Jame mừng rỡ nhận lấy, "Bánh ngọt Hoa quốc ở Mĩ bán rất đắt."

Tống Tiêu thuận tay đưa cho Cao Áo, bảo hắn cùng ăn một cái. Cao Áo nhìn y, yên lặng cầm lấy một miếng bánh thơm thơm mềm mềm, cắn một cái.

James ăn bánh ngọt, càng thêm ra sức nói về tình hình của các câu lạc bộ, câu lạc bộ biện luận quá bình thường rồi, câu lạc bộ tennis cũng đừng nói tới, chủ yếu giới thiệu mấy câu lạc bộ thần cấp, ví dụ như câu lạc bộ Hố Đen, câu lạc bộ Thanh Long, câu lạc bộ Thiên Sứ...

Câu lạc bộ Hố Đen là câu lạc bộ quan trọng và thần bí nhất, bên trong là nơi tụ tập của các con cháu xã hội thượng lưu, người bình thường khó mà

https://thuviensach.vn

chen chân vào. James đã dặn dò nhiều lần, mọi người không có chuyện gì đừng nên đắc tội người trong đó.

"Thành viên của câu lạc bộ Hố Đen rất ít, nhưng mỗi người ai nấy đều rất lợi hại, bọn họ thường hay tập trung ở lễ đường nhỏ phía đông trường học, các bạn không có chuyện gì thì đừng nên đi qua đó." James thân thần bí bí nói.

Cùng lúc đó, bên trong lễ đường ánh sáng hôn ám, vài người trẻ tuổi mặc quần áo khảo cứu ngồi cùng một chỗ. Trên bàn bày rượu đỏ, một số tuấn nam mỹ nữ ngồi chung quanh.

"Đường, chỉ có nhóm bé trai Châu Á của cậu là xinh đẹp nhất." Một tên người da trắng tóc vàng mắt xanh ôm một thiếu niên ngoại quốc, mỉm cười nói với Ngu Đường ngồi phía đối diện.

Ngu Đường lắc lắc ly rượu trong tay, liếc hắn một cái.

"Hôm nay cậu đưa về một cậu nhóc Hoa quốc, tôi thấy rồi nhé." Người da trắng đó cười cười, uống một hớp rượu đỏ, "Vừa nhìn đã thấy mỹ vị, có thể giới thiệu cho tôi không?"

==========

Tiểu kịch trường:

Tiêu Tiêu: "Những thứ này ta đều hiểu, thế nhưng tại sao lại có Thanh Long hội ở đây?"

Học trưởng: "Thanh Long hội chính là bang hội chém người!"

Tiêu Tiêu: "... Ai lại đi gia nhập cái bang hội này chứ!"

Tiểu Ám: (yếu ớt nói) "Ta."

https://thuviensach.vn

Tiêu Tiêu: "..."

https://thuviensach.vn

HOÀNG THƯỢNG ĐỪNG NGHỊCH

Lục Dã Thiên Hạc
www.dtv-ebook.com

Chương 60: Câu Lạc Bộ.

Edit + Beta: Như Heo.

"Rắc!" Chiếc ly pha lê trong tay Ngu Đường vỡ vụn trong nháy mắt.

"A!" Cô gái tóc vàng ngồi cách đó không xa sợ hãi kêu lên một tiếng, căn phòng phút chốc lâm vào an tĩnh.

Tên người da trắng đó cũng hơi sững sốt, ý thức được mình đã nói lời không nên nói, bèn cười khan một tiếng: "Ai nha, cậu thật nhỏ mọn, không giới thiệu thì thôi."

Tên công tử nhà giàu này tên là Blair, xuất thân từ quân chính thế gia, trong nhà từng có một vị tổng thống, hai vị bộ trưởng bộ quốc phòng, còn có vô số nghị viên. Cái tên Blair này nam nữ đều ăn, vô cùng phong lưu, nhưng hắn không đơn giản chỉ là một tên công tử nhà giàu bình thường.

Hắn vào Harvard quan trọng nhất không phải là vì lấy bằng tốt nghiệp, mà là để tạo dựng mối quan hệ trong trường học, vì gia tộc của hắn, vì tiền đồ chính trị sau này của hắn mà xây dựng cơ sở. Ngu Đường là cháu ruột Ngu gia, đương nhiên cũng là đối tượng lôi kéo của Blair.

Ngu Đường buông tay, những mảnh vỡ pha lê từ từ rơi xuống đất, hắn nhận lấy khăn tay ám vệ đưa tới, xoa xoa rượu đỏ trên tay: "Hoa quốc có câu ngạn ngữ, vợ bạn không thể chọc."

Câu này dùng tiếng Anh để nói có hơi khó đọc, nhưng Blair rõ ràng nghe được từ "Vợ" này, lập tức trợn tròn mắt: "Đó là vị hôn thê của cậu? Ặc,

https://thuviensach.vn

thượng đế ơi, đó là một cậu nhóc, Đường, cậu nghiêm túc?"

"Đương nhiên, cậu ấy là vợ của tôi, không phải đồ chơi," Ngu Đường lạnh lùng nhìn tên công tử nhà giàu đối diện, "Nếu cậu dám có ý đồ gì với cậu ấy..."

Ám vệ cúi người thu dọn những mãnh vỡ nghe được chủ nhân nói đến đây, một mảnh thuỷ tinh trong nháy mắt bay ra từ kẽ tay hắn, hàn quang loé lên một cái bay về phía Blair.

"Này này!" Blair sợ đến mức nhảy dựng lên, "Đường, cậu thật ác!"

Trước đây hắn cứ cho rằng người Trung Quốc tính tình nhu hoà, nhưng kể từ khi quen biết Ngu Đường, tam quan của hắn đều sụp đổ. Người này hỉ nộ vô thường, thủ đoạn tàn nhẫn, có công phu thần bí hắn đánh không lại, quá đáng hơn là bên người thế nhưng còn mang theo sát thủ! Thật sự quá đáng sợ.

Người như vậy chỉ có thể trở thành bạn bè, tuyệt đối không thể làm kẻ địch, đây là nhận thức chung của tất cả các thành viên trong câu lạc bộ Hố Đen.

Văn hoá thần bí cổ xưa của Trung Quốc, người Mĩ không hiểu nổi, Ngu Đường nói hắn và Tống Tiêu đã có hôn ước từ lâu, nhóm người trong câu lạc bộ Hố Đen vậy mà đều tin răm rắp, đã vậy còn nhiệt tình đề nghị mở một buổi dạ tiệc hoan nghênh bà xã của Ngu Đường.

Thành viên câu lạc bộ Hố Đen rất ít, ngoại trừ quân chính thế gia, tài phiệt, còn có vương tử đến từ các quốc gia khác, tỷ như vị Danto mặc áo choàng trắng này.

"Đường, vợ cậu đến đây tôi nên tặng cậu ta quà gì mới tốt đây?" Rời khỏi lễ đường nhỏ, Danto đi cùng Ngu Đường, hắn luôn cảm thấy so với

https://thuviensach.vn

hắn Ngu Đường càng giống người xuất thân từ hoàng gia hơn, bình thường rất hay tìm hắn tán gẫu.

"Không cần cậu tặng, vợ tôi chỉ có thể nhận quà của tôi." Ngu Đường rũ mắt nói.

Danto không khỏi sửng sốt, sau đó thấu hiểu gật đầu: "Như vậy cũng đúng, có vợ phải quản thúc chặt chẽ, cũng giống tập tục nơi đó của tôi."

Ngu Đường đắc ý gật đầu, vỗ vỗ vai Danto, chuẩn bị giảng thêm cho hắn vài chiến thuật đoạt vị.

...

Ban đầu khai giảng lúc nào cũng trong tình hình "binh hoang mã loạn", chương trình học của Harvard rất dày đặc, ngày thứ hai Tống Tiêu đã phải bắt đầu đi học. Chương trình học nơi này được quyền tự do lựa chọn, Tống Tiêu chủ yếu ra sức học Quản lý thương mại, đồng thời chọn một ít chương trình học về Biên đạo nghệ thuật. Sản nghiệp nhà mình chung quy không thể vứt bỏ, phụ thân không hiểu kinh doanh, y đành phải đứng ra gánh vác.

Một tiết học giáo viên nói hơn bốn mươi trang sách, sau đó còn không quên dặn dò bọn họ tìm đọc hơn ba mươi quyển sách bài tập, trong phòng học một mảnh kêu rên.

"Hi, người Trung Quốc?" Cô gái người Mĩ ngồi cạnh Tống Tiêu tò mò nghiêng đầu nhìn y.

Tống Tiêu quay đầu, thấy được khuôn mặt cô gái ngoại quốc. Bởi vì trước đây rất hiếm khi gặp người da trắng, đột nhiên gặp được nhiều người như vậy, Tống Tiêu nhất thời có chút hoa mắt, chỉ biết dùng màu da để phân biệt, ngoài ra không rõ tướng mạo. Dưới cái nhìn của y, người da trắng lớn lên đều cùng một dạng, toàn là mắt sâu mũi cao.

https://thuviensach.vn

Cô gái đó sau khi nhìn rõ dung mạo Tống Tiêu, quả thực khiếp sợ kêu lên: "Này, trông cậu thật sự rất đẹp."

Nước Mĩ loại người nào cũng có, cho nên bọn họ có thể dễ dàng nhận biết tướng mạo của người Châu Á. Khuôn mặt này của Tống Tiêu đã dần dần nẩy nở, bắt đầu mất đi những đường nét ngây ngô thiếu niên, phát triển theo hướng thanh niên anh tuấn. Ngũ quan của y vốn đã rất tinh xảo, hai năm nay lại bị Ngu Đường dùng các loại thức ăn ngon bồi bổ khiến cho làn da trắng nõn khoẻ mạnh, ánh mắt trong suốt sáng ngời, hơn nữa trên người còn có khí chất quân tử đến từ triều đại nhà Ngu, thoạt nhìn trông rất thần bí mà mê người.

Tống Tiêu kinh ngạc, âm thầm cảm thán con gái nước Mĩ thật dạn dĩ, mỉm cười đáp: "Cảm ơn, cậu cũng rất xinh đẹp."

"Cậu đến từ Đế Đô có phải không? Trước đây chưa từng gặp cậu, tớ là Emily," Cô gái nhiệt tình cùng theo Tống Tiêu ra khỏi lớp học, "Đêm nay có tiệc hoan nghênh, cậu sẽ đến chứ?"

"Ừ." Hai mắt Tống Tiêu nhìn thẳng về phía trước, nghe vậy bèn đáp một tiếng.

"Tuyệt quá," Emily mặt mày hớn hở, tiếp tục nói, "Hội trưởng của chúng tôi nếu nhìn thấy cậu nhất định sẽ cật lực lôi kéo cậu vào câu lạc bộ."

Không đợi Tống Tiêu hỏi đó là câu lạc bộ gì, đột nhiên bị người phía sau kéo một cái, lập tức ngã đầu vào một lồng ngực rắn chắc.

"Hoàng thượng?" Tống Tiêu nhận ra gia hoả vừa mới xuất hiện, ngẩng đầu sờ sờ cái mũi bị đau.

Ngu Dường lạnh mặt, nhìn về phía Emily đang đứng.

https://thuviensach.vn

"Oa." Emily sau khi đã thấy rõ tướng mạo Ngu Đường, không kiềm được lại kêu lên thản thốt, học sinh Trung Quốc lần này tại sao đều đẹp mắt đến như vậy? Muốn tiến lên chào hỏi nhưng lại bị khí thế lạnh băng kia của hắn doạ sợ, sững sờ không biết nói gì, nhanh chóng ghi số điện thoại của mình vào giấy ghi chú, đập một phát dán lên tay Tống Tiêu, sau đó vui sướng chạy đi.

Tống Tiêu khó hiểu nhìn cánh tay của mình, sau đó nhìn tờ giấy bị Ngu Đường cướp đi, vo thành một cục.

"Đó là cái gì?" Tống Tiêu chưa từng được con gái cho số điện thoại, vì vậy không hiểu đây là loại nghi thức gì.

"Lôi kéo khách hàng." Ngu Đường tuỳ tiện bịa chuyện, cầm tờ ghi chú ném vào thùng rác.

Tống Tiêu thấu hiểu gật đầu, hèn gì cô gái đó nhiệt tình như vậy, phỏng chừng là muốn lôi kéo y vào cái câu lạc bộ gì gì đó.

Chương trình học của Ngu Đường và Tống Tiêu cũng không có nhiều khác biệt, hai người cùng đi thư viện. Hoàn toàn khác với thái độ cà lơ phất phơ trước kia, lần này Ngu Đường rất nghiêm túc tới tìm sách đọc, ngồi cùng một chỗ xem cùng Tống Tiêu, thỉnh thoảng còn cúi đầu ghi chép một số lưu ý.

Tống Tiêu nhìn Ngu Đường nghiêm túc, phảng phất như lại thấy được đế vương túc đêm cần cù năm đó.

Hoàng thất hoàn cảnh hiểm ác, không nỗ lực thì sẽ bị đào thải, không tranh đoạt thì sẽ không có đường sống, Ngu Đường phải nổ lực hơn so với bất kỳ người nào mới có thể đoạt được ngôi vị hoàng đế.

"Tình hình tổng bộ Ngu gia không lạc quan?" Tống Tiêu nhỏ giọng hỏi hắn.

https://thuviensach.vn

Quả nhiên là hoàng hậu của mình, nhìn cái gì cũng thấu triệt, Ngu Đường quay đầu, cọ cọ đầu Tống Tiêu: "Đừng lo, so với tranh ngôi vị hoàng đế dễ hơn nhiều."

Tình hình tổng bộ Ngu gia bên này quả thực phức tạp hơn trong nước rất nhiều. Nếu như lấy hoàng thất làm ví dụ, thì Trung Quốc giống như hai phiên vương đất phong, nhà hắn chỉ cần cùng với chú Bảy tường an vô sự là được. Nước Mĩ bên này chính là kinh thành, Ngu gia con cháu đông đúc, tình hình tranh quyền đoạt lợi nhất nghiêm trọng, muốn trải qua thật tốt, bo bo giữ mình là không thể nào, phải đi tranh đi cướp.

Bữa tiệc hoan nghênh tối nay chỉ là một cuộc tụ hội nho nhỏ, chủ yếu là để hoan nghênh các tân sinh viên đường xa mà tới. Phía chủ sự chính là các học trưởng học tỷ trường đại học Đế Đô được đưa đến đây vào học kỳ trước.

"Sau này chúng ta sẽ là người một nhà, có khó khăn gì cứ việc đến tìm các học tỷ." Nhóm học sinh Đế Đô hợp thành một cái tổ chức nho nhỏ, không có tên tuổi gì, tương tự như hội đồng hương, vị học tỷ đang nói chuyện này chính là hội trưởng hội đồng hương.

Cao Áo không nói tiếng nào trốn trong góc phòng như trước, bị mấy anh học trưởng lôi ra.

"Nghe nói cậu là quán quân Toán học, anh cũng từng là quán quân Toác học." Học trưởng dùng ánh mắt gắt gao lôi kéo Cao Áo nói chuyện.

"Thật không? Gần đây em lại nghiên cứu một đề tài, nhưng làm cách nào cũng không nghĩ ra..." Cao Áo rốt cuộc đã tìm được hứng thú, khí thế ngất trời đòi cùng học trưởng bàn về mấy đề Toán học.

"Hế lô, không ngại cho chúng tôi gia nhập chứ?" Có mấy cô gái ngoại quốc trang phục thời thượng đi đến chào hỏi, ngay sau đó, mấy người cầm tờ rơi tuyên truyền của các câu lạc bộ cũng nối gót theo vào.

https://thuviensach.vn

Câu lạc bộ ở Harvard thực sự rất nhiều, mọi người nhìn đến hoa mắt, đến nay vẫn chưa quyết định được nên gia nhập câu lạc bộ nào, ngoại trừ câu lạc bộ Hố Đen giới hạn thành viên, tất cả các câu lạc bộ khác đều ra sức mà lôi kéo tân sinh viên.

"Gerry, cậu xem, chính là cậu ta!" Emily kéo theo một nam sinh cường tráng, vui sướng chạy tới chỗ Tống Tiêu.

"Wow! Rất phù hợp!" Nam sinh cường tráng tên Gerry di chuyển quanh Tống Tiêu một vòng, phô bày cơ bắp rắn chắc của hắn trước mặt y, "Cậu nhóc, có hứng thú gia nhập hiệp hội của chúng tôi không?"

Tống Tiêu chớp mắt mấy cái: "Thanh Long hội sao?"

"Làm sao có thể?" Gerry khoa trương trợn tròn mắt, chỉ chỉ hai tên cơ bắp vây quanh một nam sinh ra sức tuyên truyền, trên người bọn họ toàn là hình xăm màu sắc rực rỡ, vừa nhìn đã biết không phải dáng vẻ người tốt, "Đó mới là Thanh Long hội."

Tống Tiêu giật giật khoé miệng: "Vậy các anh là..."

"Chúng ta là---- câu lạc bộ Thiên Sứ!" Gerry nói trước vài chữ, sau lưng tự nhiên tụ lại một đám người, lớn tiếng hô lên cái tên "Câu lạc bộ Thiên sứ" này.

"Hi, cậu bé Đông Phương yêu dấu, cậu thật sự rất phù hợp với tên của câu lạc bộ chúng tôi, tôi dùng tư cách hội trưởng mời cậu gia nhập câu lạc bộ Thiên Sứ, trở thành đại sứ hình tượng của câu lạc bộ chúng tôi!" Ngữ khí nói chuyện của Gerry đặc biệt giống nhân viên bán bảo hiểm.

Câu lạc bộ Thiên Sứ này ấy à, năm ngoái đại sứ hình tượng của bọn họ tốt nghiệp, bọn họ đã tìm rất lâu nhưng vẫn chưa tìm thấy ứng cử viên thích hợp. Bởi vì bọn họ muốn tìm một người đẹp đẽ thánh khiết giống như tinh linh, đồng thời còn phải điềm tĩnh, thân thiết giống như thần linh.

https://thuviensach.vn

Chờ đến lúc tiệc tàn, Tống Tiêu nhìn ghim cài áo hình cánh thiên sứ trước ngực, giần giật khoé miệng, căn bản không biết phải nói cái gì đã bị đám người đó trực tiếp kéo vào nhập bọn. Như vậy, đừng nói chuyện này thật sự giống như những gì hoàng thượng đã nói, là lôi kéo khách hàng?

"Tống Tiêu, cậu tham gia câu lạc bộ nào vậy?" Doãn Viên Viên đi tới, tươi cười hỏi y.

Doãn Viên Viên học chuyên ngành Văn học và Sáng tác biên đạo, đã gia nhập một câu lạc bộ Văn học, mỗi tuần cùng nhau sáng tác thơ ca, còn có thể tập kịch nói.

"Câu lạ bộ Thiên Sứ, tớ cũng không biết là làm cái gì." Tống Tiêu cho cô nàng xem chiếc ghim cài áo hình cánh thiên thần của mình.

"Câu lạc bộ Thiên Sứ không phải thứ gì hay ho, có hứng thú gia nhập câu lạc bộ của chúng tôi không?" Một giọng nói có chút ngã ngớn đột ngột vang lên phái trước, Tống Tiêu ngẩng đầu, lập tức nhìn thấy một người da trắng mặc áo sơ mi đỏ rực mỉm cười đưa cho y một tấm thiếp mời, trên đó rành rọt viết hai chữ "Hố Đen."

Nam sinh đó sau khi đưa thiếp mời cho y xong liền quay người rời khỏi.

Doãn Viên Viên sửng sốt nửa ngày, kéo Tống Tiêu lại dưới ngọn đèn đường: "Cậu mau đọc đi, học tỷ hướng dẫn nói nếu như trên thiếp mời vẽ bộ xương màu đen nghĩa là bọn họ thật sự mời cậu, nếu như vẽ hình mặt trời, bọn họ chính là coi trọng dung mạo của cậu, muốn cậu trở thành tình nhân của hắn đấy!"

Là một fan gơ lâu năm, Doãn Viên Viên từ lâu đã nghiên cứu đến lời mời làm tình nhân của câu lạc bộ Hố Đen, còn bởi vì nó chỉ mời thiếu niên đẹp trai mà hưng phấn rất lâu. Nhưng khi chuyện này xảy ra trên người bạn học của mình, Doãn Viên Viên một chút cũng không hưng phấn nổi, chỉ có tràn đầy lo lắng.

https://thuviensach.vn

Tống Tiêu mở thiếp mời ra, bên trong quả thực vẽ một cái mặt trời nhỏ chói mắt, xì cười một tiếng. Tiện tay ném vào thùng rác.

Blair huýt sáo đi ra khỏi vườn trường, hắn là sinh viên năm ba, từ lâu đã dọn ra ngoài ở. Ngu Đường nói không được đánh chủ ý vào bà xã của hắn, nhưng con người là như vậy, càng không cho động vào thì càng muốn động, hắn rất hiếu kỳ, muốn nhìn dáng dấp Tống Tiêu ra sao.

"Blair." Vừa tới cổng trường, một âm thanh lạnh như băng truyền đến.

Blair quay đầu lại, tức thì đối mặt với đôi mắt cười như không cười của Ngu Đường.

"Hi, Đường, sao cậu lại ở đây... Ai ai... Có gì từ từ nói..."

==========

Tiểu kịch trường:

(Chủ đề "Bí mật của tổng thống")

Phóng viên A: "Nghe nói tổng thống lúc lên đại học có một bí mật rất lớn."

Người chống đối: "Đúng, lúc học đại học hắn từng bị người ta thiến."

Phóng viên A: (⊙ o ⊙) "Vậy bây giờ hắn có còn là đàn ông không?"

Người chống đối: (nhún vai) "Có lẽ chúng ta nên tán thưởng, đây là nữ tổng thống đầu tiên trong lịch sử nước Mĩ."

Blair: (╰_╯)#

https://thuviensach.vn

HOÀNG THƯỢNG ĐỪNG NGHỊCH

Lục Dã Thiên Hạc
www.dtv-ebook.com

Chương 61: Hoạt Động.

Edit + Beta: Như Heo.

Buổi tối Tống Tiêu không gặp Ngu Đường, một mình trở về ký túc xá, bạn cùng phòng Cao Áo cũng đã về rồi, đang ngồi trên giường đọc một quyển sách có thiết kế bìa thoạt nhìn trông rất uyên thâm.

Thời gian không còn sớm, Tống Tiêu tắm rửa sạch sẽ lên giường chuẩn bị đi ngủ, trước khi đi ngủ theo thói quen lấy một quyển sách ra đọc. Đời trước y là Hộ bộ Thị lang, chủ yếu cai quản quốc khố và lương thực, đối với việc tính toán tương đối thành thạo, cho nên học Quản lý doanh nghiệp cũng không có gì là quá sức. Hôm nay mượn được một quyển kế toán nhập môn ở thư viện, chuẩn bị tìm hiểu trước một phen.

Sách tiếng Anh có hơi khó đọc, đầu tiên Tống Tiêu liệt kê ra những từ khó, sau đó học thuộc lòng, sau khi nhớ kỹ đại khái hơn ba mươi từ chuyên ngành, quyển sách này trên cơ bản đã không còn là vấn đề đối với y.

Đọc được một lúc, Tống Tiêu đột nhiên ngẩng đầu nhìn về phía Cao Áo giường đối diện, người kia vẫn đang chăm chú đọc sách, không nói tiếng nào. Khe khẽ cau mày, vừa rồi y cảm giác được ánh mắt rơi trên người mình, lăn lộn trên quan trường nhiều năm như vậy, loại cảnh giác này đương nhiên phải có.

"Cao Áo, cậu có hứng thú gia nhập cậu lạc bộ nào không?" Tống Tiêu mở miệng hỏi hắn.

https://thuviensach.vn

"Câu lạc bộ Tài hoa Toán học," Cao Áo nhìn thoáng qua Tống Tiêu, rồi cấp tốc thu hồi tầm mắt, "Cậu gia nhập câu lạc bộ Thiên Sứ?"

"Phải, học trưởng James không nói câu lạc bộ Thiên Sứ là làm cái gì, cậu có biết không?" Tống Tiêu cười hỏi hắn.

"Tớ làm sao biết." Cao Áo lừ mắt một cái, khép sách lại, co rụt vào chăn bắt đầu ngủ.

Nhìn bạn cùng phòng có vẻ khó ở chung này, Tống Tiêu lắc đầu, tắt đèn, nằm trong chăn nhắn tin cho Ngu Đường.

[Sáng mai cùng ăn điểm tâm nhé?] Gõ ra mấy chữ, rồi lại từng chữ từng chữ xoá đi, Tống Tiêu nằm trong chăn cà cà mũi, trở mình.

[Bạn cùng phòng với tớ có chút kỳ quái] Đổi thành câu này, nhíu mày, cảm thấy không ổn cho lắm, dựa theo tính cách của Ngu Đường, không chừng hắn sẽ cho rằng Cao Áo bắt nạt y, xông vào đánh người ta một trận thì biết làm sao?

[Ngô hoàng ngủ ngon] Cuối cùng đổi thành một câu vô nghĩa như vậy, Tống Tiêu chà chà gối, hơn một tháng không được ngủ cùng Ngu Đường, thật nhớ nhung cái ôm ấm áp của hắn.

Ngu Đường chỉnh tên Blair xong thì trở về nơi ở. Căn biệt thự này cách trường học không xa, là người Ngu gia đầu tiên đến Harvard học đặt mua, hiện tại đã cũng cấp cho con cháu Ngu gia học trong khu vực phụ cận ở.

Trẻ con Ngu gia cùng lứa với Ngu Đường không nhiều, em họ Ngu Kỳ năm nay cũng tới Mĩ học du học, học ở trường đại học nằm trong thung lũng điện tử, hắn có niềm đam mê rất lớn đối với Khoa học - Kỹ thuật. Cho nên hiện tại căn nhà này chỉ có Ngu Đường, Độc Cô Ám cùng với hai người giúp việc.

https://thuviensach.vn

"Việc huấn luyện bàn bạc thế nào rồi?" Ngu Đường hoạt động bàn tay vừa động thủ đánh người, ngồi trên sô pha, đón lấy ly nước đá nữ giúp việc dâng lên uống một ngụm.

"Kiểu huấn luyện phong bế, cần thời gian một năm trở lên." Độc Cô Ám đứng cạnh Ngu Đường, thấp giọng nói.

Ngu Đường lắc lắc chiếc cốc trong tay, trầm ngâm một lúc, đang lúc chuẩn bị mở miệng, điện thoại đặt trên bàn đột nhiên truyền đến một hồi chuông ngắn ngủi, Ngu Đường lập tức cầm lên xem.

Nhìn mấy chữ đơn giản ngay cả dấu câu cũng không có, sắc mặt không kiềm được nhu hoà đi, ngẩng đầu phát hiện người hầu vẫn đang ở đây, bèn khắc chế kích động nhảy cẳng lên lúc này, vội ho một tiếng: "Ta biết rồi, đợi thêm một thời gian nữa."

"Dạ." Độc Cô Ám gật đầu đáp.

Ngu Đường cúi đầu đọc lại tin nhắn thêm lần nữa, như có điều suy nghĩ sờ cằm, gọi một cuộc điện thoại: "Một tuần, tôi muốn thấy thủ tục học ngoại trú của Tống Tiêu."

Đêm dài dằng dặc, sao có thể để hoàng hậu của hắn chăn đơn gối chiếc một mình cho được chứ?

Câu lạc bộ Thiên Sứ hoạt động rất thường xuyên, ngay ngày thứ hai gia nhập hiệp hội Hội trưởng đã thông báo Tống Tiêu đến tham gia hoạt động.

"Hi, Shawn, cậu đến rồi." Cái người Hội trưởng cường tráng xa xa nhìn thấy y liền múa may hai tay chào hỏi.

"Em gọi là Tiêu, không phải Shawn." Tống Tiêu không chịu lấy tên tiếng Anh, đứng không thay tên ngồi không đổi họ mới là hành vi quân tử, y không thể vì lấy lòng người khác mà thay đổi tên mình.

https://thuviensach.vn

"A, xin lỗi, Tiêu," Hội trưởng hào phóng phát âm lại lần nữa, "Tên nước ngoài đúng là khó nhớ, cậu còn nhớ tên anh là gì không? Ha ha, anh là Gerry, cậu biết Tom & Jerry chứ..."

Hội trưởng Gerry ôm vai Tống Tiêu đi vào phòng hoạt động, vừa đi vừa thao thao bất tuyệt nói về hoạt động ngày hôm nay.

"Chủ đề hôm nay là về tình yêu, Tiêu cậu sẽ đóng vai Cupid, nhất định sẽ khiến người qua đường thổn thức không thôi." Cô nàng hoạt bát Emily lại gần, kín đáo đưa cho Tống Tiêu một bộ áo choàng trắng và một cặp cánh được dệt bằng lông chim.

Gerry cường tráng mặc chiếc váy ngắn màu hồng nhạt, Emily lại mặc bộ Tây trang lực lưỡng, các thành viên khác trong hội toàn bộ đều đi thay những bộ trang phục kỳ dị, còn có người xách theo nhạc cụ.

"Đi thôi mấy cưng." Gerry uốn éo cái eo thùng phi của mình, đạp giày cao gót bước đi, nhưng vừa đi được vài bước đến cửa đã "rầm rầm" ngã xuống.

Tống Tiêu giật giật khoé miệng, có vẻ như y đã biết câu lạc bộ này làm cái gì rồi.

Tại một góc quảng trường nằm giữa trung tâm thành phố, Cupid Tống Tiêu cầm cung tên nhựa dẻo đứng trên bục đá, Gerry mặc váy ngắn nằm phục dưới chân y làm tạo hình cầu xin, Emily Âu phục giày da kiêu ngạo hất hàm.

Một thành viên béo ú trong câu lạc bộ khiêng Saxophone an vị ngay cạnh bọn họ ra sức thổi các ca khúc chủ đề tình yêu, hòm đựng nhạc khí mở ra, bày ngay trước mắt người qua đường. Trên quảng trường dần dần trở nên náo nhiệt, người qua đường nhìn thấy màn biểu diễn thú vị sẽ thoáng dừng chân, vứt chút tiền lẻ vào hộp đàn.

https://thuviensach.vn

Câu lạc bộ Thiên Sứ đứng thứ ba trong các câu lạc bộ lớn Harvard, kỳ thực, chính là, tổ chức ăn xin!

"A, trời ơi, xem nhóc Cupid kia kìa." Cô gái trẻ đi ngang qua nhìn thấy khuôn mặt tinh xảo của Tông Tiêu, kiềm lòng không đậu giơ tay chụp ảnh.

"Đây là lần đầu tiên tôi nhìn thấy Cupid có khuôn mặt Phương Đông cơ đấy." Người qua đường chỉ chỉ trỏ trỏ. Điều này làm cho Tống Tiêu cảm thấy rất lúng túng. Là một người đọc sách, vậy mà ra ngoài ăn xin, đúng là nhục nhã.

Nhưng dù gì thì đã làm rồi, không thể bỏ dở giữa chừng, Tống Tiêu đành phải nâng cung tên đang cầm trong tay lên cao một chút, che mặt. Đúng là, mắc cở chết người.

Gerry rất kích động đối với việc mặc đồ con gái, một hồi đổi một cái tư thế, tạo dáng đến cực kỳ quyến rũ, chọc người qua đường cười ha hả không ngừng, liên tục ném tiền về phía bọn họ.

Thời gian buổi trưa chưa đầy hai tiếng đã kiếm được hơn hai trăm đô, tinh thần phấn chấn thu sạp. Tống Tiêu xoa bóp cánh tay mỏi nhừ, cầm điện thoại di động lên xem, phát hiện bảy cuộc gọi nhỡ, trong đó có sáu cuộc là của Ngu Đường, một cuộc là của Cao Áo.

Hơi cau mày, bạn cùng phòng này của y bình thường không nói nửa câu dư thừa, sao hôm nay tự dưng lại chủ động gọi đến? Hiếu kỳ thì hiếu kỳ, chung quy vẫn là hoàng thượng của mình quan trọng nhất, Tống Tiêu gọi lại cho Ngu Đường trước.

"Cậu đang ở đâu?" Giọng Ngu Đường mang theo chút thuốc súng.

"Câu lạc bộ có hoạt động, tớ đang ở quảng trường phía Tây." Tống Tiêu chớp mắt mấy cái, y hẹn Ngu Đường buổi trưa ăn cơm, bây giờ không phải còn chưa tới giờ sao?

https://thuviensach.vn

Đầu đây bên kia trầm mặc trong chốc lát, tựa hồ càng thêm tức giận, lạnh lùng vứt lại một câu "Đứng đó không được nhúc nhích", rồi cúp điện thoại.

Gerry chuẩn bị dắt mọi người đi ăn thức ăn nhanh, sau đó đem tiền kiếm được gửi vào ngân hàng, đến gọi Tống Tiêu thì thấy y đang đứng bất động tại chỗ.

"Xin lỗi, Gerry, em muốn chờ một người bạn." Tống Tiêu bị cơn giận vô cớ của Ngu Đường làm cho không vui, nhưng quân muốn thần bất động, thần phải bất động, từ đầu y đã lường trước Ngu Đường sẽ không thích y tham gia vào câu lạc bộ, "Còn nữa, có lẽ em không thể tham gia câu lạc bộ này nữa."

Tổ chức ăn xin, loại trò chơi nhất thời của người trẻ tuổi này đúng là không hợp với y.

"Gerry, có phải anh chưa nói cho Tiêu biết câu lạc bộ chúng ta làm cái gì hay không?" Emily thấy thần sắc Tống Tiêu không ổn, lập tức vỗ lưng Gerry một cái.

Một đám người hai mặt nhìn nhau, lúc này mới ý thức được mình lôi người ta vào hội mà không ai nói cho người ta biết là làm cái gì. Nếu như khiến cho Tống Tiêu hiểu lầm bọn họ đi ăn xin, vậy thì rất mất mặt.

"Số tiền này dùng để giúp người già và trẻ em mắc bệnh hiểm nghèo, đôi khi sẽ trực tiếp quyên góp cho cô nhi viện." Gerry ngượng ngùng gãi gãi đầu, lấy giấy chứng nhận quyên góp năm ngoái ra cho Tống Tiêu xem.

Câu lạc bộ Thiên Sứ rất lớn, ai không có giờ lên lớp thì đi ăn xin, cho nên trong câu lạc bộ cơ hồ mỗi ngày đều có chương trình hoạt động.

"Anh hi vọng toàn bộ sinh viên trong trường này đều tham gia." Gerry cười nói, bọn họ biểu diễn nghệ thuật để kiếm tiền. Sau đó quyên góp cho

https://thuviensach.vn

chác cơ quan từ thiện, số tiền tuy không nhiều nhưng có thể hình thành thói quen làm từ thiện cho các sinh viên trong trường.

Trong ngôi trường này toàn là tinh anh tương lai của xã hội, nếu như có được thói quen làm từ thiện, chờ đến khi bọn họ trở thành những nhà chính trị gia lớn, những đại tài phiệt, vẫn sẽ tiếp tục làm công việc này.

Tống Tiêu ngẩng đầu nhìn tráng hán mặc váy hồng trước mặt. Trong nháy mắt cảm thấy hắn lại cao lớn lên không ít, bèn cong mắt cười: "Em sẽ nghiêm túc suy nghĩ." Người Trung Quốc nói chuyện luôn chừa cho mình một đường lui, không trực tiếp thẳng thắng như người Mĩ.

Gerry vô cùng phấn chấn mang các tiểu đồng bọn đi dùng bữa, còn lại Tống Tiêu một mình đứng trên quảng trường.

Tống Tiêu cúi đầu, gọi lại cho Cao Áo: "Chuyện gì?"

"Cậu đang ở đâu?" Cùng một câu nói, Ngu Đường hỏi là chuyện đương nhiên, vào miệng Cao Áo liền có chút trúc trắc kỳ quái.

Tống Tiêu giương mắt, thấy Ngu Đường đang đi tới từ hướng bên kia quảng trường, "Có việc?"

"Vừa rồi không tìm được chìa khoá phòng ngủ, bây giờ tìm được rồi." Cao Áo còn muốn hỏi gì đó, bên này Tống Tiêu đã đột ngột cúp điện thoại.

Ngu Đường bước nhanh đến, một tay nắm lấy tay cầm điện thoại của Tống Tiêu: "Lời của trẫm ngươi xem như gió thoảng bên tai có phải không?" Hắn đã nhiều lần căn dặn y tận lực đừng rời khỏi hắn, muốn đi ra ngoài cũng phải cho ám vệ theo cùng.

Tống Tiêu đã kịp thời ngắt điện thoại trước khi Ngu Dường nói chuyện, cánh tay bị Ngu Đường nắm đau, không kiềm được cau mày, giương mắt

https://thuviensach.vn

trừng hắn, thấy ánh mắt hắn ngập tràn lo lắng, lời đến bên miệng đành phải nuốt xuống, chỉ nói một chữ: "... Đau."

==========

Tiểu kịch trường:

Ngư Đường: "Ta xem người là bị ngứa da, muốn trẫm động gia pháp có phải không?"

Tiêu Tiêu: "Đau."

Ngư Đường: "Đau chỗ nào, mau đưa ta xem." (ôm lấy thổi thổi)

Đệ đệ: (￣_￣) "Có bấy nhiêu đó tiền đồ còn muốn động gia pháp?"

Ngư Đường: "Ta xem người là đang ngứa da!"

Đệ đệ: "Áu áu, đau!"

Ngư Đường: "Đau là được rồi."

Đệ đệ: QAQ

[Heo: Đệ đệ đáng thương]

https://thuviensach.vn

HOÀNG THƯỢNG ĐỪNG NGHỊCH

Lục Dã Thiên Hạc
www.dtv-ebook.com

Chương 62: Hành Tung.

Edit + Beta: Như Heo.

Nghe Tống Tiêu kêu đau, Ngu Đường cả kinh lập tức buông tay. Thấy cánh tay trắng nõn bị hắn siết thành dấu đỏ, dần có xu hướng chuyển sang màu xanh tím, nhất thời đau lòng, nâng trong tay nhẹ nhàng xoa xoa.

Được hai ba cái mới sực nhớ ra, hắn đang tức giận cơ mà... Ngẩng đầu nhìn Tống Tiêu, thấy y cong mắt cười nhìn sang, bất đắc dĩ thở dài.

"Ngu gia có vấn đề gì sao?" Tống Tiêu nắm ngược lại tay Ngu Đường, kéo hắn lại đài phun nước ngồi xuống, đứng đến giữa trưa, chân y cũng đã tê rần.

Theo như y biết, trị an bên Mĩ mặc dù không ổn định được như ở trong nước, nhưng cũng không loạn đến nỗi không thể bước chân ra khỏi cửa, loại hành vi như lúc nào cũng muốn đem y giắt vào lưng quần của hắn thật sự là có chút thái quá rồi.

Đang nói, Độc Cô Ám tiến lại, đưa cho hoàng thượng một lon đồ uống, bản thân cầm một lon khác đứng bên cạnh.

Ngu Đường cầm đồ uống đưa cho Tống Tiêu, nhìn y ừng ực uống một hơi, bấy giờ mới lên tiếng: "Người Ngu gia cậu cũng biết, cho dù đến hiện đại cũng không đổi được."

Hiện tại gia chủ Ngu gia là ông nội Ngu Đường, mà vị trí tộc trưởng lại không giới hạn ở huyết mạch thân hay không thân, anh em Ngu Phục, anh

https://thuviensach.vn

em họ, cùng với con trai bọn họ đều có tư cách tranh giành vị trí này... Người nhà họ Ngu đều thích tranh đấu tàn nhẫn, mặc kệ là có bản lĩnh hay không đều muốn tranh giành một phen. Từ khi Ngu Đường đến đây, các phe tục tục thăm dò, theo dõi, hại hắn không có được một phút yên tĩnh.

Kỳ thực muốn bảo vệ Tống Tiêu, biện pháp tốt nhất chính là xem y như bạn học bình thường, nhưng chỉ cần quan hệ hai người hơi gần gũi một chút thì sẽ không tránh được bị người khác chú ý. Xã hội hiện đại không giống Đại Ngu năm đó, công nghệ thông tin quá phát triển, rất nhiều chuyện căn bản không thể che giấu được. Làm bộ xa cách, một khi có chuyện thì sẽ ngoài tầm tay với, không bằng vừa bắt đầu đã chặt chẽ bảo vệ.

Tống Tiêu hiểu rõ suy nghĩ của Ngu Đường, uống một ngụm nước: "Những tớ không thể lúc nào cũng ở bên cạnh cậu."

"Ít nhất phải bảo đảm điện thoại thông suốt, khi tớ gọi nhất định phải bắt máy ngay lập tức." Ngu Đường nói, kéo đồ uống trong tay Tống Tiêu qua, uống một hớp.

Tống Tiêu chớp mắt mấy cái, giương mắt nhìn Độc Cô Ám, ám vệ trung thành đã uống cạn sạch lon đồ uống trong tay mình, khẽ vung tay một cái, chiếc lon vững vàng bay vào thùng rác cách đó mười mét.

...

Tối đến trở về biệt thự, người hầu đưa cho Ngu Đường một gói chuyển phát nhanh, mở ra, bên trong là một tấm thẻ hắc kim, yêu cầu hắn đến ngân hàng để kích hoạt thẻ.

Ngu Đường ngồi trên sô pha, cầm chiếc thẻ xoay chuyển trong tay, trầm ngâm một chốc sau đó nhấc điện thoại lên.

https://thuviensach.vn

Cú điện thoại này đánh tới đại bản trạch Ngu gia, quản giúp hắn chuyển cuộc gọi đến thư phòng.

"Ông nội, con nhận được một tấm thẻ hắc kim." Ngu Đường thả lỏng tựa vào sô pha, ngữ khí cũng rất trang nghiêm cung kính.

"Ừ, ông cho con tiền tiêu vặt," Bên kia truyền đến tiếng cười sang sảng, "Cuối tuần này con trở về đây một chuyến, ông nội giới thiệu một vài người cho con làm quen."

"Dạ." Ngu Đường khéo léo đáp một tiếng, nói thêm vài câu rồi cúp điện thoại.

Tống Tiêu trở về ký túc xá, bạn cùng phòng của y còn chưa về, trước tiên tắm rửa sạch sẽ, ngồi trên giường, ôm máy vi tính tán gẫu cùng phụ thân.

Bởi vì Tống Tiêu bên này việc học bề bộn, không thể lúc nào cũbg tiếp điện thoại của hắn, Tống Tử Thành liền học người trẻ tuổi dùng công cụ tán gẫu, thường xuyên gửi tin nhắn qua cho Tống Tiêu, Tống Tiêu đọc được thì sẽ hồi đáp hắn.

Đang nói, trên màn hình nhảy ra khung đối thoại của Ngu Đường.

[Thủ tục học ngoại trú ngày mai sẽ xong, tuần sau cậu sẽ dọn qua ở với tớ] Lời nói đơn giản mạch lạc, không mang theo bất kỳ ý tứ thương lượng nào.

[Không phải học kỳ đầu tiên không được phép ở ngoài trường học sao?] Đầu Tống Tiêu đầy dấu chấm hỏi, huống hồ y cũng không có nộp đơn xin phép học ngoại trú.

Đang nói, cửa phòng ký túc xá mở ra, Cao Áo về, trên tay còn cầm theo vài quyển sách, thu dọn đơn giản một chút liền ngồi xuống giường bắt đầu

https://thuviensach.vn

đọc sách. Liếc mắt nhìn Tống Tiêu đang chơi máy vi tính một cái, hừ lạnh: "Chương trình học của các cậu không nặng à?"

Tống Tiêu cúi đầu tiếp tục tán gẫu cùng Ngu Đường, thuận miệng đáp: "Cũng được." Sách giáo sư Thiên căn dặn y đã đọc xong rồi, muốn vừa xem vừa học thuộc thì rất tốn sức, cũng may thầy chỉ yêu cầu đọc hiểu, không cần học thuộc lòng, việc này đối với y đơn giản hơn rất nhiều.

Trong phòng yên tĩnh trong chốc lát, Cao Áo lại mở miệng lần nữa: "Hôm nay cậu đến câu lạc bộ Thiên Sứ?"

Tay đánh chữ của Tống Tiêu dừng lại, ngẩng đầu nhìn hắn, hơi hơi nheo mắt: "Cậu có hứng thú với câu lạc bộ Thiên sứ?"

Cao Áo hơi sững sốt, cúi đầu nhìn quyển sách trên tay: "Sau này cậu đi đâu tốt nhất nên nói với tôi một tiếng, lỡ như tôi quên chìa khoá còn có thể đến tìm cậu."

"Tớ không có nghĩa vụ phải báo cáo hành tung của mình với cậu." Tống Tiêu chậm rãi nói, cố tình nhất mạnh hai chữ "hành tung", nhìn Cao Áo đang cứng người.

[Bạn cùng phòng hình như đang giám thị hành tung của tớ] Tống Tiêu đánh một hàng chữ gửi qua cho Ngu Đường.

Ngu Đường bên kia yên lặng hai phút, gõ chữ trả lời. [Tớ sẽ cho người điều tra]

Cuối tuần về nhà, Ngu Đường vốn dĩ dự tính để Tống Tiêu ở lại trường học, nhưng giờ lại biết bạn cùng phòng của y có vấn đề, nói sao cũng không yên lòng cho được. Bấy giờ gọi điện thoại tới, nói cho Tống Tiêu biết cuối tuần này sẽ đưa y đi Lạc thành xem đấu bóng.

https://thuviensach.vn

"Trận đấu!" Mắt Tống Tiêu sáng lên, y rất thích chơi bóng rổ, đương nhiên biết những giải bóng chuyên nghiệp ở Mĩ, Lạc thành có hai đội bóng, cả hai đều rất tuyệt, y còn đặc biệt yêu thích một đội trong đó.

Tống Tiêu cúp điện thoại, sau đó bắt đầu lên mạng kiểm tra vé máy bay. Cao Áo rửa mặt xong đi ra nhìn thấy, hừ một tiếng, tựa hồ rất xem thường hành vi suốt ngày chơi bời của Tống Tiêu.

Thật ra không cần Tống Tiêu đặt vé, Ngu Đường đã bảo Độc Cô Ám mua xong rồi.

Lạc thành là một thành phố vô cùng phát triển, ngập trong vàng son. Trước đây người Hoa bắt đâu lập nghiệp tại nơi này, dần dần trở thành phố người Hoa lớn nhất. Nhà cũ Ngu gia cũng ở tại Lạc thành, lần này Ngu Đường đến Mĩ, gia chủ Ngu gia liền muốn giới thiệu cháu trai cho mọi người gặp mặt.

Ngu Đường sau khi dàn xếp chỗ ở trong khách sạn cho Tống Tiêu xong, đổi một bộ quần áo, bắt đầu khởi hành đến nhà cũ Ngu gia.

[Heo: Cho tui quỳ lạy thánh này cái đã -- mô phật...

]

https://thuviensach.vn

HOÀNG THƯỢNG ĐỪNG NGHỊCH

Lục Dã Thiên Hạc
www.dtv-ebook.com

Chương 63: Bổn Gia.

Edit + Beta: Như Heo.

Hôm nay nhà cũ Ngu gia đặc biệt náo nhiệt. Vì gia chủ đã lên tiếng, người nhà họ Ngu bình thường phân tán khắp nơi trên đất Mĩ hôm nay đều tụ hội tới đây tham gia bữa tiệc gia tộc.

Phụ nữ tụ tập ở đại sảnh đàm tiếu, đàn ông tụm năm tụm ba cùng một chỗ nói chuyện, bọn tiểu bối còn chưa quá quen thuộc lẫn nhau, ở trong phòng khách bắt đầu làm quen.

Ngu Kỳ cũng nằm trong số đó, ngồi cùng với con của cô Tám. Chú Bảy với cô Tám là hai anh em ruột, quan hệ giữa hai nhà tự nhiên khá gần gũi.

"Tiệc rượu hôm nay nhất định là cố ý tổ chức vì anh," Em họ cười thổi phồng Ngu Kỳ, "Anh đậu vào đại học tốt như vậy, gia chủ chắc chắn sẽ rất kiêu ngạo."

Ngu Kỳ không để ý cười cười, đương nhiên hắn không cho rằng bữa tiệc này tổ chức vì hắn. Hắn rất ưu tú, gia chủ cũng không chỉ một lần biểu thị sự coi trọng đối với hắn, nhưng Ngu Đường lại đậu vào Harvard, tài năng của hắn khiến người ta phải trố mắt nhìn, so với đứa cháu ruột Ngu Đường, hắn nói cho cùng vẫn còn thua kém một bậc.

Thời gian trôi qua, người trong phòng khách ngày càng đông, tiểu bối có chút thông minh đều tranh thủ chạy lên thư phòng trên lầu hai trò chuyện với Tam gia và gia chủ.

https://thuviensach.vn

Thiên tài thiếu niên Ngu Kỳ không muốn nhìn thấy vẻ mặt nịnh nọt của những người đó, cho nên ở lại phòng khách cùng em họ.

"Nghe nói quản gia gần đây đã lấy được học vị tiến sĩ." Em họ với Ngu Kỳ thực ra cũng không có nhiều tiếng nói chung, nói tới nói lui liền nói đến trên người lão quản gia Ngu gia. Một người học "Chức nghiệp quản gia" mà có thể lấy được bằng tiến sĩ mà nói thì cũng đúng là chuyện đáng nể.

Quản gia mặc một bộ Âu phục cắt may thủ công, mang găng tay màu trắng, cổ cài chiếc nơ đen tinh xảo, mái tóc vuốt keo ngay ngắn chải ngược ra sau đầu, vẻ mặt tươi cười đứng trước cửa, thoạt nhìn trông như một vị quý tộc trí thức thời Trung Cổ.

"Tào quản gia, hai tháng không gặp, trông ông ngày càng đẹp trai ra nhỉ." Bác Hai gái nắm tay con gái nhỏ Ngu Châu đi tới, mỉm cười chào hỏi ngài quản gia.

"Chào chú Tào." Ngu Châu cũng lễ phép cúi đầu chào.

Nụ cười trên mặt Tào quản gia vẫn bất biến như trước, khẽ khom người, giọng nhỏ nhẹ báo cho hai người hướng đi của những người trong nhà, sau đó liền có nữ giúp việc tiến lên dẫn đường cho hai người.

Phàm là người bước vào cửa nhà này nhìn thấy lão quản gia đều chủ động tiến tới chào hỏi. Điều này lôi kéo được sự chú ý của Ngu Kỳ.

Nhà của hắn cũng có quản gia, nhưng dưới cái nhìn của hắn, quản gia chẳng qua chỉ là người quản lý nhóm người hầu mà thôi. Còn người quản gia của Ngu gia này hình như có điểm bất đồng, địa vị trong nhà của ông ta không thua kém gì các thành viên trong gia tộc.

"Ở trong căn nhà này, tốt nhất đừng nên đắc tội Tào quản gia." Em họ là con lai, da dẻ rất trắng trẻo, trên mặt còn có vài chấm tàn nhan, nói đến đây, mấy đốm tàn nhan trên mặt xoắn tít lại.

https://thuviensach.vn

Tào quản gia đã làm việc cho nhà họ Ngu hơn mười năm nay, rất được gia chủ tín nhiệm. Thứ nhất, người này năng lực siêu quần, một mình ông ta bằng sức ba người, không cần biết trong nhà có bao nhiêu người hầu, tạp vụ, ông ta đều có thể quản lý chặt chẽ không một lỗ hổng; hơn nữa, người này vô cùng biết cách làm người, đặc biệt có tài ăn nói, bất luận là ai cũng đều bị hắn làm cho vui vẻ ra mặt.

Loại người có chỉ số EQ cao như thế này, bình thường so với người IQ cao còn đáng sợ hơn rất nhiều.

Tào quản gia thoạt nhìn có vẻ ôn hoà lễ độ, nhưng khó có ai thật sự thân cận được với ông ta, muốn nghe được tin tức gì từ ông ta căn bản là không thể nào.

Thời gian sắp đến, Ngu Đường còn chưa tới. Em họ nhìn đồng hồ đeo tay một cái, có chút hả hê mà nói: "Ngu Đường phỏng chừng bị muộn rồi."

Gia chủ ghét nhất người đến muộn, Ngu Châu cũng từng đến muộn mà bị nhốt ngoài cửa một lần rồi.

Đang nói, Ngu Đường dẫn theo Độc Cô Ám chậm rãi đi vào. Ngài quản gia từ đầu đến cuối vẫn đứng ngay ngắn trước cửa, nhìn thấy Ngu Đường, lại không tự chủ được tiến về phía trước nửa bước, độ cong khoé miệng rõ ràng tăng lên rất nhiều.

"Hoàng... Hoan nghên về nhà, Đường thiếu gia." Tào quản gia dùng Hán ngữ vô cùng tiêu chuẩn để nói, tiến lên ý đồ chạm vào Ngu Đường.

Ngu Đường trừng mắt liếc ông ta một cái, cánh tay đang duỗi ra của ông ta lập tức chuyển hướng đi chỗ khác, đón lấy hộp lớn trong tay Độc Cô Ám, đưa cho nữ giúp việc bên cạnh.

"Lão gia và Tam lão gia đang ở trong thư phòng, các vị tiểu thiếu gia cũng đang ở đó," Tào quản gia dẫn Ngu Đường vào trong, thấp giọng báo

https://thuviensach.vn

cáo với hắn tình huống trước mặt, "Lão gia đang viết chữ, cậu có thể lên đó xem một chút."

Nói đến đây, quản gia đã đưa Ngu Đường đến trước cửa thang lầu, đúng lúc dừng lại, hơi khom người. Vì Ngu Đường đến trễ nên nhóm nữ giúp việc đều đang bận rộn tiếp đãi những người khác, quản gia tự mình dẫn hắn vào cũng không có gì không đúng.

Người khác đều không nhìn ra bất cứ điều gì, em họ và Ngu Kỳ quan sát từ đầu đến cuối khiếp sợ nhìn nhau. Thái độ của quản gia với Ngu Đường rất không bình thường, quả thực có thể dùng từ "ân cần" để hình dung, gia chủ quả nhiên thiên vị Ngu Đường.

Gia chủ đương thời Ngu gia Ngu Thái Hàm là ông nội của Ngu Đường, lần tụ hội này, mục đích chủ yếu là để giới thiệu đứa cháu trai này của ông.

Ngu lão gia tử mặc Đường trang làm bằng tơ lụa, đứng trước chiếc bàn ghỗ đàn, đề bút viết chữ, cháu chắt vây quanh bốn phía, mặc kệ là xem có hiểu hay không, đều bày ra dáng vẻ rất thưởng thức.

Gia chủ Ngu gia đương thời là một lão già rất nghiêm túc, ở trong gia tộc nói một không hai, con cháu đa phần đều sợ ông, nhưng lại không thể không lấy lòng ông, vì vậy cho nên mới xuất hiện cái tình cảnh lúc này.

"Ông nội viết chữ thật có khí thế."

"Chữ này rất đẹp."

"Quả thực giống trong sách y như đúc."

...

Ngu Đường đi tới, cánh cửa ghỗ trong thư phòng nặng nề khép lại, phát ra âm thanh không lớn không nhỏ, dẫn tới sự chú ý của những người trong

https://thuviensach.vn

phòng, mọi người đồng loạt quay đầu nhìn về phía hắn. Trong mắt các anh chị em họ, ít hay nhiều gì cũng có chút địch ý đối với hắn, trong đó có hai luồng ánh mắt đặc biệt sắc bén.

"Đường Đường, con đến rất đúng lúc," Ngu Thái Hàm ngẩng đầu, nhìn thấy cháu trai của mình, lập tức lộ ra ý cười, "Lại đây, xem bức tự này cho ông."

...

Tống Tiêu bị Ngu Đường lừa đến Los Angeles, hắn nói sẽ dẫn y đi xem trận đấu bóng rổ, kết quả lại đi tham dự tụ hội gia tộc, bỏ một mình y ở lại khách sạn, đã vậy còn liên tục căn dặn y không được phép lén đi xem trận đấu một mình.

Rõ ràng đã mua được vé, vậy mà không được đi xem, Tống Tiêu có chút không vui, đúng là lãng phí. Nhìn sắc trời vẫn còn sớm, thầm nghĩ vé cũng đã mua rồi, bỏ đi thì rất phí. Mới vừa mang giày, đột nhiên có người nhấn chuông cửa, là phục vụ khách sạn. Cậu nhóc đội mũ đầu bếp, đẩy chiếc xe đẩy chất đầy đồ ăn đứng trước cửa: "Chào ngài, ngài Đường đã đặt trước bữa tối cho ngài, xin mời từ từ dùng bữa."

Bữa tối tinh tế sang trọng, đầy bàn thức ăn, giá tiền của mấy món ăn này rõ ràng hơn vé xem bóng gấp mấy lần. Tống Tiêu giần giật khoé miệng, thở dài, thả tấm vé xuống, ngồi xuống bàn ăn.

Hoàng đế bệ hạ đã tính toán từ trước, biết y muốn trộm đi xem trận đấu cho nên đã đặt trước bữa tối trị giá hơn gấp mấy lần tấm vé kia. Là một Hộ bộ Thị Lang mỗi ngày đều quen việc tính toán sổ sách mà nói, đây quả là một kế hay.

Ăn uống no nê xong, trận đấu cũng đã bỏ lỡ.

https://thuviensach.vn

Tống Tiêu buồn bực chán nản tựa vào đầu giường xem ti vi, ti vi đang phát quảng cáo địa phương. Los Angeles là thánh địa du lịch, nơi này có phong cảnh tự nhiên thú vị, còn được gọi là thế giới giải trí, đương nhiên, nổi tiếng nhất vẫn là "Kinh đô điện ảnh" thế giới.

Hiện tại đang phát chính là quảng cáo liên quan tới điện ảnh.

Kinh đô điện ảnh này chính là Hollywood, bối cảnh bên trong không thiếu thứ gì, hiện tại đang mở cửa để chào đón du khách đến tham quan. Du khách đến đây có thể trải nghiệm cảnh tượng tráng lệ trong Star wars, có thể lĩnh hội cảm giác căng thẳng kích thích, còn có thể quan sát quá trình làm phim công phu,...

Tống Tiêu sáng bừng mắt, chờ ngày mai Ngu Đường hết bận là có thể kéo hắn đến đây chơi rồi.

Cùng lúc đó, Ngu Đường đang cầm bút lông, ở trong thư phòng của ông nội khoe tài văn chương.

Bởi vì hai câu bình phẩm của hắn, lão gia tử vô cùng cao hứng, các tiểu bối khác vẫn có chút không phục.

"Hắn lớn lên ở Trung Quốc, đương nhiên nhiên phải hiểu những thứ này hơn chúng ta rồi."

Ngu lão gia tử không nói gì, chỉ cầm bút lông nhét vào tay Ngu Đường: "Lại đây, viết một bức."

Ngu Đường cũng không từ chối, hai tay nhận lấy, hỏi ông nội muốn viết chữ gì.

"Nét chữ nét người, chữ viết sẽ đại biểu con muốn trở thành một người như thế nào." Ngu lão gia tử cười cười, Ngu Đường sắn tay áo sơ mi lên, trầm mặc, đề bút, trong đầu thì đang suy nghĩ Tống Tiêu ở lại khách sạn

https://thuviensach.vn

không biết có ngoan ngoãn ăn cơm hay không? Giơ tay múa bút, nét chữ thẳng thắng phóng khoáng, một chữ "Trúc" mạnh mẽ cứng cáp hiện lên trên mặt giấy.

==========

Tiểu kịch trường:

Gia gia: "Người viết chữ "Trúc" này là muốn sau này làm quân tử như trúc sao?"

Ngư Đường: "Ta đang nghĩ tới một người tên là Quân Trúc."

Tiêu Tiêu: "Mắc mớ gì đến ta?"

Tào công công: "..."

[Heo: Hôm nay lại có quà nữa nè, sorry vì sự chậm trễ mấy ngày nay nha

Hí hí, lượm trên facebook lưu trong máy lâu rồi nên k nhớ lấy ở chỗ nào nữa, bạn tác giả có đi ngang qua thì tha lỗi cho tui vì đã k xin phép trước khi đăng nhé]

https://thuviensach.vn

HOÀNG THƯỢNG ĐỪNG NGHỊCH

Lục Dã Thiên Hạc
www.dtv-ebook.com

Chương 64: Người Quen.

Edit + Beta: Như Heo.

Tài nghệ thư pháp của Cảnh Nguyên đế cũng được ghi vào sử sách, nét chữ của hắn mang theo khí thế sát phạt, từng nét bút hạ xuống, khí thế mạnh mẽ tưởng chừng như quét sạch thiên quân vạn mã, sơn hà nhật nguyệt, uốn lượn lên xuống, tất cả đều hiển lộ trên từng trang giấy.

Một chữ "Trúc" vừa viết xong, căn phòng chìm vào bầu không khí yên lặng lạ thường. Tuy rằng các anh em họ của hắn lớn lên ở nước ngoài, trình độ thư pháp không sâu, nhưng vì muốn lấy lòng ông nội cho nên vẫn có hiểu biết sơ sơ một chút. Cho dù là người bình thường hoàn toàn không biết thư pháp đi chăng nữa cũng có thể nhìn ra tinh diệu trong một chữ này. Khỏi nói chi xa, chỉ mỗi tư thế viết chữ của hắn cũng đủ khiến cho người ta kinh sợ rồi.

"Tốt tốt tốt!" Ngu Thái Hàn nói liên tục ba chữ "Tốt", vui mừng vỗ vỗ bả vai cháu trai. Làm con cháu Hoa Hạ, Ngu Thái Hàm vẫn luôn cho rằng người nhà họ Ngu không thể quên mất cội nguồn của mình, vì vậy năm đó ông mới ném đứa con trai lớn nhất tới Trung Quốc, hi vọng con cháu sau này có thể tiếp tục truyền thừa văn minh Hoa Hạ.

"Chữ này viết thật sự rất đẹp, mặc dù không hiểu những thứ này cho lắm nhưng em vẫn cảm thấy nó rất đẹp." Ngu Châu cười nói, những anh chị em khác cũng gật đầu theo phụ hoạ.

Nếu gia chủ đã nói tốt, bọn họ đương nhiên cũng không dại gì nói không tốt để tự chuốc thêm nhục nhã. Những người vừa rồi không phục bấy giờ

https://thuviensach.vn

cũnng không còn gì để nói, cho dù có muốn gây chuyện cũng phải nhìn sắt mặt gia chủ mà kiềm nén.

"A, Ngu Kỳ cũng lớn lên ở Trung Quốc, hắn hắn là cũng hiểu những thứ này mà, đúng không?" Mọi người thấy không thể làm Ngu Đường mất mặt, ngược lại còn để hắn giành được sự chú ý của gia chủ, liền nhớ đến một nhân vật chính khác của đêm nay.

Ngu Kỳ đang ở trong đại sảnh nói chuyện với bác Tư.

"Gần đây con đang nghiên cứu một công cụ trên internet, nếu như thành công nhất định sẽ trở thành một hạng mục siêu lợi nhuận." Ngu Kỳ nghiêm túc giới thiệu hạng mục hắn đang nghiên cứu với bác Tư. Bác Tư là người phụ trách bộ phận tài chính của Tư bản Đại Ngư, tài chính trong công ty trên cơ bản đều do một tay ông nắm giữ, Ngu Kỳ nhắc đến những chuyện này chủ yếu là muốn ngỏ lời trước với ông một tiếng, sau này khi hạng mục tiến hành hoạt động muốn xin đầu tư cũng sẽ dễ dàng hơn không ít.

"Ồ?" Bác Tư đong đưa ly rượu đỏ trong tay, "Chờ con làm được đưa cho bác nhìn xem, đây đúng là một chuyện tốt."

Tào quản gia liếc mắt nhìn thời gian, đã sắp đến giờ khai tiệc rồi, bèn xoay người lên lầu nhắc nhở gia chủ.

"Quản gia, giúp tôi lấy bộ lễ phục tới đây." Căn phòng cuối cùng trên tầng hai ló ra một mái đầu tóc nâu.

"Được rồi, Cửu thiếu gia." Tào quản gia mỉm cười làm dấu ra hiệu với nữ giúp việc phụ trách trên tầng hai, nữ hầu lập tức chạy lên lầu lấy lễ phục, Tào quản gia thong thả đi tới trước cửa thư phòng, gõ cửa một cái.

Cửu thiếu gia nhún nhún vai, lần nữa khép cửa lại.

https://thuviensach.vn

Ngu Đường đỡ ông nội đi xuống, ở trên cầu thang trùng hợp đụng phải người đàn ông có mái tóc nâu.

"Ba, hôm nay mặc Đường trang cực kỳ đẹp trai." Người kia tươi cười tiến lại, đỡ cánh tay còn lại của Ngu Thái Hàm.

"Tiểu Lãng," Ngu Thái Hàm lườm hắn một cái, "Đã nói trước con ra gặp Đường Đường, sao bây giờ mới chịu xuống?"

"Ba, ba biết mà, tối qua con thức trắng cả đêm, vừa mới dậy mà," Khuôn mặt con lai rất anh tuấn, người nọ làm khuôn mặt quỷ, rồi nâng lên con người màu xanh biếc, nhìn về phía Ngu Đường, "Chào, cháu trai của chú."

Ngu Đường nhìn về phía người nọ, khẽ gật đầu: "Chú Chín." Người này là con lai, là đứa con út của ông nội hắn Ngu Thái Hàm, có điều là đứa con cùng cha khác mẹ với các chú bác của hắn. Bà nội Ngu Đường mất sớn, ông nội đã cưới một người da trắng khác, sinh ra đứa con út tuổi tác xấp xỉ đám cháu chắt của mình.

Đứa con út trên là Ngu Lãng, đứng hàng thứ chín. Vốn dĩ hắn còn có một cái tên tiếng Anh, nhưng Ngu lão gia tử chưa bao giờ gọi, mọi người cũng chỉ gọi tên tiếng Trung của hắn.

"Nghe nói cháu gia nhập Câu lạc bộ Hố Đen, vậy cháu cũng biết Carmela có phải không?" Ngu Lãng thoạt nhìn là một người rất hoạt bát, cách lão gia tử chủ động bắt chuyện với Ngu Đường.

"Biết." Ngu Đường nhìn thoáng qua hắn một cái, thờ ơ đáp. Người này thoạt nhìn ngây thơ vô tội, những hắn lại không cho là vậy.

Carmela là thành viên của Câu lạc bộ Hố Đen, năm nay lên năm hai đại học, trong nhà làm về dầu mỏ.

https://thuviensach.vn

"Vậy thì tốt quá, chú có mời Carmela đến, lát nữa cháu có thể mời cô ấy nhảy một điệu rồi." Ngu Lãng chớp chớp mắt, dáng vẻ dường như rất thân thiết với Ngu Đường.

Các anh em họ khác nhìn chú Chín được gia chủ cưng chiều thân thiết với Ngu Đường như vậy, ánh mắt nhìn chằm chằm vào Ngu Đường càng lộ rõ vẻ ganh tỵ.

Theo ngón tay chú Chín nhìn sang, quả nhiên nhìn thấy Carmela vận bộ dạ phục sa tanh đứng ở một góc đại sảnh. Cô nàng đang cầm một ly chanpagne, khẽ nâng ly hướng về phía Ngu Đường.

Carmela thật ra là em họ của Ngu Lãng, mẹ Ngu Lãng chính là cô của Carmela.

Ngu Đường rũ mắt, lạnh lùng nhếch môi. Chú Chín này thực chất là muốn nhà mẹ hắn thân cận với nhà họ Ngu cho nên mới cố ý kéo hắn ra làm lý do như vậy, nói cứ như là đang suy nghĩ vì cháu trai hắn lắm không bằng.

Quả nhiên, Ngu Thái Hàm nhìn thấy cô nàmg đó liền cau mày: "Con mời Carmela đến sao không nói với ba một tiếng?"

"Hì, ba, con chỉ muốn kiếm người bầu bạn với Ngu Đường thôi mà, không có ý gì khác." Ngu Lãng vô tội mà nói.

Yến tiệc sắp sửa bắt đầu, Ngu Thái Hàm chính thức giới thiệu Ngu Đường và Ngu Kỳ trước mặt các thành viên trong gia tộc, cũng chính thức tuyên bố an bài bài chức vị cho hai người họ trong tập đoàn, thuận tiện để cho hai người thực tập trong lúc học đại học.

"Chúc mừng cậu đã được gia chủ coi trọng." Carmela tiến đến, chạm cốc cùng Ngu Đường.

https://thuviensach.vn

"Cám ơn." Ngu Đường lễ phép nâng ly lên.

"Đường, cậu cũng không nói với Câu lạc bô Hố Đen mình là cháu trai ruột của Ngu lão gia tử," Ánh mắt Carmela

Sáng rực nhìn Ngu Đường, duỗi bàn tay sơn hồng của mình ra, "Cậu không mời tớ nhảy một bài sao?"

Cách đó không xa, chú Chín của hắn đang cười xấu xa nhìn hai người bọn họ: "Mẹ, người xem, hai người bọn họ rất xứng đôi."

Mẹ Ngu Lãng vận chiếc sườn xám xanh biếc, đứng cạnh con trai ruột, cười như không cười.

...

Ngu Đường nhìn cánh tay đang duỗi ra trước mắt, theo lễ hắn phải lập tức nắm lấy, mời cô ta khiêu vũ. Người hầu bưng khay rượu đi ngang qua, Ngu Đường thuận tay lấy một ly, nhét vào bày tay kia: "Không được, cô họ."

...

Tống Tiêu một mình ở trong khách sạn chờ đến nửa đêm, đã lường trước hôm nay Ngu Đường có thể sẽ không về, bèn tắt ti vi chui vào chăn, trợn tròn mắt không ngủ được.

Ngu Đường từng nói nhà họ Ngu rất phức tạp, cạnh tranh không kém gì hoàng thất trước kia. Y không lo Ngu Đường sẽ chịu thiệt khi ở trong gia tộc, dù sao ngôi vị hoàng đế mà hắn còn đoạt được, đoạt gia sản vốn chỉ là môt việc nhỏ như con thỏ. Nghĩ vậy nhưng vẫn có chút đau lòng, ngàn năm luân hồi cũng chạy không thoát khỏi tình cảnh này, Ngu Đường đúng là mệnh lao lực.

https://thuviensach.vn

Vũ hội gia tộc, nhất định sẽ có mời các tiểu thư gia đình thân thích đến dự, hoàng thượng của y lại anh tuấn như vậy, nhất định sẽ có người coi trọng hắn, nói không chừng còn có thiếu gia và vân vân xúm lại lôi kéo.

Tống tiêu càng nghĩ càng không ngủ được, đưa tay bấm số gọi cho Ngu Đường.

"Hoàng hậu vạn an." Đầu dây bên kia truyền đến tiếng nói bình tĩnh của Độc Cô Ám.

Tống Tiêu co rút khoé miệng: "Hoàng thượng đâu?"

"Hoàng thượng đang nói chuyện với bác Tư." Độc Cô Ám thành thật trả lời, đúng lúc này, Tào quản gia đi tới, vỗ vỗ vai Độc Cô Ám.

Độc Cô Ám tung điện thoại đang cầm trong tay lên, tức tốc xoay người, dùng tốc độ sét đánh không kịp bưng tai tóm lấy hai tay của Tào quản gia bắt chéo ra đằng sau lưng, sau đó giơ tay đón được điện thoại đang rơi xuống, tiếp tục nói: "Thuộc hạ sẽ đưa điện thoại cho hoàng thượng ngay."

"Bên đó có tiếng gì vậy?" Tống Tiêu mơ hồ nghe được một tiếng hét thảm.

"Tào công công đánh lén thuộc hạ, bị thuộc hạ chế trụ." Độc Cô Ám vừa nói vừa kéo Tào công công thần sắc kích động ra ngoài.

Xuất phát từ chức nghiệp ám vệ rèn luyện hằng ngày, Độc Cô Ám vốn dĩ đang nấp ở chỗ kín đáo, tiến có thể công, lui có thể thủ, trực tiếp tha Tào công công một đường thẳng tiến tới hoa viên cũng không bị ai phát hiện.

Hoa viên yên tĩnh, không một bóng người.

Tào công công tránh thoát khỏi tay ám vệ, kích động không thôi: "Ngươi đang nói chuyện với ai đó? Có phải là hoàng hậu không?"

https://thuviensach.vn

Tống Tiêu chớp mắt mấy cái, vừa rồi ám vệ nói cái gì? Còn chưa đợi y hoàn hồn, điện thoại bên kia đã truyền đến một giọng nói từ tính, nghe thì tựa hồ là giọng một người đàn ông hơn ba mươi tuổi: "Nương nương! Lão nô tìm người thật khổ quá mà!"

==========

Tiểu kịch trường:

Tiêu Tiêu: "Cái gì? Tào công công?"

Tào công công: "Ân, là thần đây!"

Tiêu Tiêu: "Công công, ngươi cũng xuyên qua?"

Tào công công: (Lan Hoa chỉ) "Đúng vậy! Hơn nữa đời này lão nô đã có chim nhỏ rồi!"

Tiểu Ám: "Sao có thể nói những từ ngữ bẩn thiểu như vậy đối với hoàng hậu!" (răng rắc)

Tào công công: "A... Đừng bẻ mà...!"

https://thuviensach.vn

HOÀNG THƯỢNG ĐỪNG NGHỊCH

Lục Dã Thiên Hạc
www.dtv-ebook.com

Chương 65: Công Công.

Edit + Beta: Như Heo.

Tống Tiêu nghe giọng nói này, ngây ra một lúc mới kịp phải ứng, sau đó không nhịn được mỉm cười: "Công công, giọng của ngươi thay đổi rồi."

"Khụ, đúng vậy," Tào công công cẩn thận quan sát bốn phía, khụt khịt mũi, khôi phục dáng điệu thong dong tao nhã ban đầu, "Ở đây không tiện nói chuyện, nương nương chờ đi, ngay mai lão nô liền đến bái kiến người."

Tống Tiêu giần giật khoé miệng: "Công công, đã nói ngươi bao nhiêu lần rồi, không được gọi ta nương nương."

Không ngờ Tào công công cũng xuyên qua, trước đây khi thấy hoàng thượng ra sức tìm hắn, Tống Tiêu còn cảm thấy buồn cười, nói cho cùng thì những chuyện xuyên không như thế này không phải muốn ai xuyên thì người đó xuyên được.

Tào công công, ám vệ, hoàng thái đệ, hoàng thượng... Tống Tiêu nhẩm tính những cái tên này trong đầu, tại sao lại là những người này, bọn họ có liên quan gì với nhau?

Thái hậu không có ký ức, công chúa An Viễn, tiên đế, phụ thân, tổ phụ, những người này đều không có, chỉ có những người lúc đó có mặt ở trong đại điện!

Hai mắt Tống Tiêu loé sáng, đúng vậy, thời điểm y tự sát, những người này đều có mặt trong đại điện!

https://thuviensach.vn

Nói vậy thì Đại tướng quân và Trương Hiếu Nhân cũng có thể sẽ có trí nhớ kiếp trước. Nghĩ đến Trương Hiếu Nhân, trước mắt bất giác hiện ra khuôn mặt chó Husky ngốc nghếch, Tống Tiêu không nhịn nổi cười bò ra giường, nếu như Trương Hiếu Nhân thật sự biến thành chó Husky, vậy thì đúng là chuyện vui lớn rồi!

Bây giờ vũ hội còn chưa kết thúc, đoán chừng đêm nay Ngu Đường sẽ không quay về. Tống Tiêu chui vào chăn, quyết định đi ngủ trước.

Ngủ thẳng cho đến nửa đêm, nghe có tiếng mở cửa, Tống Tiêu mơ mơ màng màng mở mắt ra, cảm giác có người chui vào chăn, ôm lấy y từ phía sau.

Nhiệt độ quen thuộc khiến y buông lỏng cảnh giác, Tống Tiêu hơi ngửa đầu, cọ mặt người phía sau, tức thì nhận được một cái hôn ngọt ngào.

"Không có gì, ngủ tiếp đi." Ngu Đường thấp giọng nói, tự cởi quần áo của mình, ôm hoàng hậu ấm áp vào trong lồng ngực.

"Sao ngươi về rồi?" Tống Tiêu ngáp một cái, xoay người dụi vào ngực hắn.

"Sao trẫm có thể để hoàng hậu phòng không chiếc bóng một mình cho được chứ?" Ngu Đường nghiêm trang nói, tay lại không thành thật mà bắt đầu sờ soạn trên người Tống Tiêu.

"A..." Tống Tiêu bị sờ nhột, muốn tránh khỏi hắn, nhưng lại bị hắn vươn mình chặn lại.

Hai đôi môi chạm nhau, Tống Tiêu nếm được hương rượu nhàn nhạt, cái tên này chắc là lại uống rượu nữa rồi. Chia sẽ dư vị trong miệng, Ngu Đường còn cảm thấy chưa đủ, liền đem hương rượu dây khắp người Tống Tiêu, ngay cả nơi sâu nhất trong thân thể cũng không chịu buông tha.

https://thuviensach.vn

Đến Mĩ lâu như vậy, hai người còn chưa chính thức hẹn hò được một lần, nói chi là ngủ chung giường. Ngu Đường vốn dĩ dự định trở về ôm bà xã ngủ một giấc, cuối cùng khi ôm người vào trong lòng rồi, lại không còn tâm tình muốn ngủ nữa.

Tống Tiêu bị hắn dày vò cả đêm cho đến khi trời tản sáng, mệt đến nổi không muốn nhúc nhích, đành mang một thân dấp dính chìm vào giấc ngủ. Ngu Đường sợ y sinh bệnh, liền lấy khăn ấm lau chùi sơ qua cho y.

Hai người ngủ thẳng đến giữa trưa mới miễn cưỡng tỉnh lại, nghe thấy một chập tiếng gõ cửa có quy luật.

Ngu Đường vùi đầu vào chăn, không buồn để ý đến. Tống Tiêu bị đánh thức, ngồi dậy chuẩn bị ra mở cửa, thắt lưng đột nhiên mềm nhũn, ngã trở về giường.

"Chậm một chút." Ngu Đường đỡ được y, lôi người vào trong chăn, bảo y ngủ tiếp, tự hắn ra mở cửa.

"Hoàng thượng vạn phúc kim an." Ngoài cửa, Tào quản gia mặc Âu phục, đeo nơ, một tay để trước ngực, ưu nhã cúi chào.

Ngu Đường không khỏi cau mày: "Sao ngươi lại đến đây?" Vừa nói vừa cho Tào quản gia tiến vào. Mặc dù là đang ở Mĩ, nhưng Los Angeles có rất nhiều Hoa kiều, không chừng có người nghe hiểu khẳng định sẽ cho rằng bọn hắn bị thần kinh.

Tào quản gia vào nhà, bắt đầu thu thập quần áo nhàu nát vứt tán loạn trên sàn nhà bỏ vào sọt đồ. Chờ khi Tống Tiêu ngồi dậy liền dâng trà nóng đã chuẩn bị sẵn lên cho y.

Tống Tiêu chớp mắt mấy cái, nhìn hoàng thượng đã bò lại trên giường, sau đó quay sang nhìn đại thúc đẹp trai đang dâng trà trước mắt mình.

https://thuviensach.vn

Người đàn ông Âu phục giày da này đại khái hơn ba mươi tuổi, dáng người thon dài, tỉ lệ vóc người hoàn mỹ, một khuôn mặt người phương Đông cười đến ôn hoà lễ độ.

"Tào công công?" Tống Tiêu có chút không xác định mà kêu một tiếng.

"Nô đây." Tào công công đưa chén trà đến bên môi Tống Tiêu, nhìn y uống một hớp, lập tức lấy ra một cái chậu súc miệng cho y nhổ ra, sau đó lại đổi một chén trà mới dâng lên.

Tống Tiêu ngơ ngác nhận lấy chén trà, chậm rãi uống một hớp. Kiếp trước Tào công công không có cao như vậy, khi đó Tào công công phát tướng rất sớm, cả người tròn vo như trái banh, cười rộ lên một cái liền không thấy mắt đâu, nào giống người đàn ông trước mắt này...

"Chào buổi sáng, hoàng hậu điện hạ." Tào công công một tay để ở trước ngực, cúi chào theo kiểu 'quý sờ tộc'.

"Sao ngươi không hành lễ Đại Ngu?" Ngu Đường ngồi dựa vào đầu giường, kéo Tống Tiêu vào lòng, nhận lấy chén trà Tào công công đưa tới.

"Bây giờ không phải đã là thế kỷ thứ hai mươi mốt rồi hay sao, lão nô cũng phải theo kịp thời đại." Tào công công tươi cười, nhận cái chén không từ tay hoàng thượng, đưa cho hắn một chiếc khăn ấm.

Hoàng đế bệ hạ nhận lấy bắt đầu thong thả lau mặt cho Tống Tiêu.

"A, không cần, ta đi rửa mặt." Tống Tiêu né tránh, trong khách sạn này cái gì cũng có, bắt hai người họ hậu hạ cho mình không khỏi quá thái quá rồi.

"Có lão nô ở đây, người không cần phải làm những việc này." Tào công công rất mực cao hứng bận bịu tới lui, chờ khi Tống Tiêu đi ra, hắn đã lấy

https://thuviensach.vn

quần áo của y ủi phẳng một lượt, bữa sáng khách sạn vừa lúc đưa tới, tất cả đồ ăn đều phù hợp với khẩu vị của đế hậu.

Tào công công vắt một chiếc khăn trên cánh tay, ung dung thong thả hầu hạ hai người dùng cơm.

"Công công đến đây từ khi nào?" Có Tào công công chia thức ăn, Tống Tiêu cảm thấy thời gian như quay ngược về quá khứ, thật là khó tin.

"Hơn mười năm trước đã tới rồi." Tào công công thở dài. Khi đó hắn tỉnh lại, phát hiện mình đang học ở học viện quản gia, vì hắn có năng lực hầu hạ người khác siêu quần, học được hai năm đã tốt nghiệp với thành tích ưu tú nhất. Sau đó các nhà giàu có đến lựa chọn quản gia, hắn liếc mắt một cái liền nhận ra cao tổ hoàng đế, cũng chính là ông nội Ngu Đường.

Vốn cứ tưởng đi cùng cao tổ hoàng đế thì sẽ có thể gặp lại được hoàng thượng, không ngờ hoàng thượng lại ở cùng phụ thân ở Trung Quốc, căn bản chưa từng đến Mĩ, thật vất vả mới chờ được đến ngày hôm nay.

Tống Tiêu khẽ cau mày, không ngờ Tào công công còn đến đây sớm hơn cả hoàng thượng, bên trong này tựa hồ cũng không tuân theo bất kỳ quy luật gì.

Dùng bữa sáng xong, Tào công công mới biết hoàng thượng không cần phải quay về nhà cũ. Ngu Đường nhìn khoé mắt còn có chút hồng hồng của hoàng hậu, không đành lòng bỏ đi, ngẫm lại nhà bên đó cũng không có chuyện gì quan trọng, không cần phải gấp gáp quay về: "Xem buổi chiều có trận đấu nào hay không, đặt hai tấm vé."

Tào công công đáp một tiếng, lên mạng tìm kiếm nửa ngày cũng không thấy.

"Chúng ta tới đó đi." Tống Tiêu chỉ chỉ quảng cáo trên ti vi.

https://thuviensach.vn

Kinh đô điện ảnh? Ngu Đường vốn dĩ chỉ muốn đi cùng bà xã, hẹn hò ở đâu cũng được, hắn đương nhiên không có ý kiến gì.

Không biết Tào công công nói kiểu gì với Ngu Thái Hà mà cả buổi chiều hôm đó có thể hầu hạ hai người đi dạo kinh đô điện ảnh, còn có dáng vẻ rất nhàn nhã. Độc Cô Ám ở căn phòng cách vách nghe tiếng hai người ra khỏi cửa liền tức tốc vọt ra ngoài, yên lặng đi theo.

"Tiểu Ám à, sao bây giờ ngươi không nấp vào chỗ tối nữa?" Tào công công nhìn thấy ám vệ, không kiềm được đành phải hỏi hắn. Trước đây khi ở Đại Ngu, Tào công công đã biết được sự tồn tại của ám vệ, tình cờ nhìn thoáng qua xà nhà một cái sẽ nhìn thấy hai người đang ẩn nấp trên đó, có điều rất ít khi tiếp xúc bọn họ. Cho nên khi nhìn thấy ám vệ quang mình chính đại đi theo sau lưng hoàng thượng, Tào công công cảm thấy rất kinh ngạc.

"Ám vệ cũng phải theo kịp thời đại." Độc Cô Ám nhìn thoáng qua Tào công công một cái, mặt không đổi sắc mà nói.

Tào công công: "..."

==========

Tiểu kịch trường:

Tiêu Tiêu: "Công công cũng phải theo kịp thời đại sao?"

Tào công công: "Đương nhiên, nghề này của chúng ta cạnh tranh rất ác liệt."

Tiêu Tiêu: "..."

[Heo: Quà đây, quà nữa đây, cái này hình như lấy bên Thông cúc hội hay sao ấy??

https://thuviensach.vn

Poor him - Mít tơ Dưa Leo]

https://thuviensach.vn

HOÀNG THƯỢNG ĐỪNG NGHỊCH

Lục Dã Thiên Hạc
www.dtv-ebook.com

Chương 66: Xảo Ngộ

Edit + Beta: Như Heo.

Kinh đô điện ảnh vô cùng rộng lớn, Tào công công mua vé vào cổng, sau đó chạy đi mướn một chiếc xe điện ngắm cảnh.

Thông thường xe điện ngắm cảnh sẽ do nhân viên công tác chuyên nghiệp lái, nhưng là một quản gia toàn năng, trên căn bản cái gì cũng phải biết làm. Không biết Tào công công đã làm cách nào mà nhân viên công tác đồng ý giao xe cho hắn lái.

Trước tiên đi vườn treo Trung Cổ, cảm thụ bầu không khí Châu Âu cổ điển, sau đó đi xem không gian vũ trụ Star Wars

Tống Tiêu nhìn chăm chú không chớp mắt, đối với một tên nhà quên từ cổ đại mới tới mà nói, những thứ này quá mức thần kỳ. Gánh hát nhà y nếu như cũng được như vậy thì tốt biết mấy.

Ở đây không chỉ tái hiện lại các cảnh tượng điện ảnh mà còn có các trò chơi mô phỏng trong phim.

Ngu Đường lôi Tống Tiêu đi đường hầm vũ trụ, tàu lượn siêu tốc rất dài rất dài, có thể xuyên qua vũ trụ và hố đen, giống như chiến xe bay lượn trong dãi ngân hà.

Tống Tiêu chưa từng ngồi tàu lượn siêu tốc, vì vậy rất hiếu kỳ, vui vẻ bị Ngu Đường lôi đi.

https://thuviensach.vn

Tào công công nhìn thời gian tàu chạy kéo dài đến năm phút, lại nhìn Tống Tiêu một cái, muốn nói lại thôi. Hắn cảm thấy trò tàu lượn siêu tốc này quá kinh khủng, hoàng hậu phỏng chừng không chịu được.

Nhưng khi nhìn ánh mắt đó của hoàng thượng, hắn lại không dám nhiều lời.

Hai người ngồi cùng một khoan, tay vịn trước mắt được thiết kế giống như cần điều khiển, âm thanh điện từ lạnh lẽo vang lên, mô phỏng cảnh tượng phi thuyền vũ trụ: "Tàu phi hành sắp sửa cất cánh, xin hãy xác nhận lại dây an toàn."

Ngu Đường quay đầu nhìn Tống Tiêu kiểm tra dây an toàn, xác định không có vấn đề gì mới yên tâm.

"Chuẩn bị cất cánh, ba, hai, một, khởi hành!" Theo âm thanh điện tử, tàu lượn siêu tốc bắt đầu khởi động, có một lực đẩy tác động rất mạnh vào đoàn tàu, con tàu bắn đi như đạn pháo.

"A---" Cảm giác không trọng lực bất ngờ ập đến, các hành khách trên tàu đồng loạt hét chói tai.

Bốn phía không ngừng biến hoá, đột nhiên biến thành khoảng không hắc ám, xung quanh là vũ trụ mênh mông, tàu lượn chậm rãi lên dốc, sau đó bắt đầu lao vụt xuống.

"A..." Tống Tiêu hoảng sợ kêu lên một tiếng rồi im bặt, hô hấp của y không thể theo kịp nhịp điệu tàu lượn chập trùng. Ngu Đường ngược lại rất bình tĩnh, thật ra hắn không sợ lắm, phát hiện tình hình Tống Tiêu không ổn, bèn nắm lấy tay y, lớn tiếng nói: "Bảo bối, điều chỉnh hô hấp, cứ hét lên là được rồi."

Tống Tiêu thử cùng Ngu Đường hét lên thành tiếng, quả nhiên, kêu ra rồi rất tốt, không còn cảm giác nghẹt thở như trước nữa.

https://thuviensach.vn

Tàu lượn chạy năm phút đồng hồ mới kết thúc, Tống Tiêu đáp xuống mặt đất chân hơi run run. Ngu Đường nhanh tay lẹ mắt ôm lấy y, hôn lên khuôn mặt trắng bệt ấy một cái: "Khó chịu sao?"

Tống Tiêu lắc lắc đầu, đem mặt chôn trong ngực Ngu Đường một hồi, ngẩng đầu lên, hai mắt sáng rực như sao: "Trò này chơi thật vui, chúng ta đi chơi trò khác đi."

Ngu Đường nhìn y, không kiềm được cười rộ lên: "Được."

Ban đầu còn sợ Tống Tiêu không chịu nổi, trước đây ở trong nước còn không dám dẫn y đi Công viên giải trí Đại Ngu ngồi tàu lượn siêu tốc, bây giờ xem ra Tống Tiêu rất thích.

Vì vậy, hai người liền đi thêm mấy lượt.

Từ Jurassic, hố đen vũ trụ cho tới siêu nhân vũ trụ, khi ngồi đến lượt thứ năm, Tống Tiêu cuối cùng cũng thấy choáng váng, từ trên ghế ngồi bước xuống, trước mắt đột nhiên tối sầm ngã xuống.

"Quân Trúc!" Cùng lúc tiếp được Tống Tiêu, ôm vào trong ngực, thấy hai mắt y nhắm nghiền, Ngu Đường nhanh chóng ôm ngang người lên.

"Ai nha, hoàng hậu!" Tào công công sợ phát khiếp, nhanh chóng tìm một băng ghế dài cho Ngu Đường đặt Tống Tiêu lên.

Ngu Đường ngồi trên băng ghế dài, để Tống Tiêu nửa nằm tựa vào lòng hắn. Tống Tiêu đã mở mắt ra, có điều đầu vẫn còn hơi choáng. Y không tập võ, ngồi tàu lượn hai ba lần thì được, ngồi thêm mấy lần nữa đầu liền choáng váng, buồn nôn.

"Khó chịu sao?" Ngu Đường đau lòng muốn chết, không nghĩ đến chuyện Tống Tiêu ngồi tàu lượn cũng xảy ra chuyện.

https://thuviensach.vn

Tào công công đưa tay ấn vào mấy huyệt vị trên tay Tống Tiêu.

"Làm gì đó!" Ngu Đường hất tay Tào công công ra.

"Ấn những huyệt vị này có thể giảm bớt triệu chứng choáng váng." Tào công công kinh ngạc nhìn hoàng thượng, trước đây hoàng hậu không khoẻ hắn cũng làm như vậy, hoàng thượng xưa nay chưa từng nói gì, hôm nay bị làm sao vậy?

Ngu Đường nghe vậy, tự mình động thủ ấn huyệt, tiện thể xoa xoa ngực cho Tống Tiêu.

"Bây giờ ngươi không còn là công công nữa." Độc Cô Ám nhìn thoáng qua Tào quản gia đang rầu rĩ không vui, lành lạnh nhắc nhở một câu.

Tào quản gia sững sốt, vội ho khan một tiếng, nhìn thấy hoàng hậu hắn lại quên mất bây giờ mình không còn là thái giám nữa, không dám nhiều lời, xoay người đi mua thứ gì đó nong nóng cho hoàng hậu.

Bên trong công viên trò chơi không có bán trà, chỉ có cà phê và ca cao nóng, ngoài ra toàn là đồ uống lạnh. Tào quản gia nhăn mày, đành phải mua một cốc ca cao nóng.

Tống Tiêu uống một hớp, quá ngọt, tức thì cảm thấy dạ dày cuồn cuộn như sóng biển, đột nhiên khom người, nôn ra.

Tào quản gia nhanh chóng dùng tay vỗ lưng cho y, lấy chén nước cho y súc miệnh. Trong công viên giải trí khắp nơi đều có vòi uống nước công cộng.

Súc miệng xong xuôi, sắc mặt Tống Tiêu đã đỡ hơn nhiều, nôn ra là tốt rồi. Ở đây là khu vực đi bộ, xe ngắm cảnh của bọn họ đậu cách đó không xa, Tào quản gia vừa tính cõng Tống Tiêu lên, tức thì nhận được cái trừng mắt sắc lẹm của Ngu Đường, không dám nói tiếng nào.

https://thuviensach.vn

Ngu Đường cõng Tống Tiêu trên lưng, chậm rãi đi về hướng bãi đỗ xe.

"Ta không sao." Tống Tiêu nằm nhoài trên lưng hoàng thượng mở miệng nói.

Ngu Đường không nói tiếng nào, xốc y lên một chút.

"Xin lỗi, phía trước đang quay phim." Con đường đi về bãi đỗ xe bị ngăn lại, phía trước có không ít người đang vây xem.

"Camille, cô buông ra đi, tôi đã không còn yêu cô nữa." Nam diễn viên đẹp trai thần sắc thống khổ nói với nữ chính.

"Không, Soya, ánh mắt của anh sẽ không nói dối." Nữ chính dùng hai tay nâng mặt nam chính lên, biểu cảm chân thành.

Tống Tiêu nằm nhoài trên bả vai Ngu Đường, nhìn cảnh tượng bên đó, dùng cằm cọ cọ vai hắn: "Hoàng thượng có nhớ không, ở bãi săn bắt Tây Sơn năm đó."

Bước chân Ngu Đường khựng lại một chút, quay người vòng qua đoàn làm phim, thay đổi đường đi: "Ừ."

Mùa thu săn bắn năm đó, hai người cưỡi ngựa chạy đằng xa, ngựa của Tống Tiêu đột nhiên dở chứng, được hoàng thượng cứu thoát khỏi nguy hiểm, ngựa hai người đều chạy đi mất, chân Tống Tiêu thì bị bong gân.

"Lên đây, trẫm cõng ngươi về." Hoàng đế bệ hạ vận trang phục hoàng sắc, ngồi xổm trước mặt tiểu Thị Lang.

"Không được." Tiểu Thị Lang làm sao dám để hoàng thượng cõng, nhưng hoàng đế bệ hạ lại không để y có cơ hội từ chối, trực tiếp khiêng y đặt trên lưng. Tiểu Thị Lang khẩn trương siết chặt mấy ngón tay, hoàng thượng cũng khẩn trương, âm thầm đổ mồ hôi.

https://thuviensach.vn

Mơ tưởng đã lâu, thân thể ấm áp kề sát trên lưng mình, hoàng đế bệ hạ hưng phấn không thôi, vốn dĩ con đường chỉ cần đi nửa khắc thời gian, người này lại cố tình cõng y đi đường vòng mất một canh giờ(*).

(*): 1 khắc là 15 phút, 1 canh giờ là 2 tiếng.

"Sao vậy?" Ngu Đường quay đầu, dụi dụi mặt y, sao tự dưng lại nhắc đến chuyện Tây Sơn?

Tống Tiêu cười cười, thật ra bởi vì vừa rồi nghe thấy lời kịch của diễn viên, bất giác nhớ về chuyện năm đó. Ngu Đường vẫn cứ nghĩ sau này Tống Tiêu mới hiểu được tâm ý của hắn, kỳ thực không phải. Bởi vì, đôi mắt hoàng thượng cũng không biết nói dối.

"Hi, cháu trai yêu dấu của ta." Vừa mới vòng sang một con đường khác, trùng hợp đụng phải chú Chín Ngu Lãng, bên cạnh Ngu Lãng còn có Carmela đang cười rạn rỡ.

"Đường, thật là trùng hợp." Carmela tiến lên, muốn tặng cho Ngu Đường nụ hôn chào hỏi, ngoài ý muốn phát hiện trên vai Ngu Đường thò ra một cái đầu, hai tay đang nâng đầu gối một người, đừng nói là hôn, ngay cả bắt tay cũng không được.

==========

Tiểu kịch trường:

Carmela: "Bạn thân mến, bắt tay cái nào."

Ngư Đường: "Không có tay."

Carmela: "Bạn thân, lại đây hôn một cái nào."

Ngư Đường: "Không có mặt."

https://thuviensach.vn

Carmela: "Vậy chào hỏi thì được chứ?"

Ngư Đường: "Chào cô họ."

Carmela: "..."

[Heo: Hết con hướng dương ảo tưởng mình là cúc thì giờ lại đến hai vợ chồng nhà này, thua...]

https://thuviensach.vn

HOÀNG THƯỢNG ĐỪNG NGHỊCH

Lục Dã Thiên Hạc
www.dtv-ebook.com

Chương 67: Nằm Vùng.

Edit + Beta: Như Heo.

Ngu Đường không có ý thả Tống Tiêu xuống, ngược lại còn xốc y lên một chút, cho Tống Tiêu có tư thế nằm thoải mái, mặt không đổi sắc mà đáp lễ: "Chú Chín, cô họ."

"Hey, Đường, tôi đã nói rồi, đừng gọi tôi là cô họ," Khuôn mặt Carmela có chút vặn vẹo, "Chúng ta là bạn học mà, không phải sao?"

Tống Tiêu ngã đầu trên vai Ngu Đường, chớp mắt mấy cái nhìn Ngu Lãng. Ngay lúc Carmela nói chuyện cùng Ngu Đường, chú Chín cho rằng không ai để ý đến hắn, trong mắt thoáng lộ ra thần sắc khác biệt. Hắn đầu tiên đưa ánh mắt xoi mói nhìn về phía Ngu Đường, sau đó mới nhìn đến người sau lưng Ngu Đường, trùng hợp chạm phải đường nhìn của Tống Tiêu.

"Hi, xin chào." Biểu cảm trên mặt Ngu Lãng không đổi, chào Tống Tiêu.

Không chờ Tống Tiêu đáp lễ, Ngu Đường đã lên tiếng: "Bạn cháu không khoẻ, đi trước một bước, hai người ở lại chơi vui vẻ."

Nói đến đây, hai người họ cũng không tiện tiếp tục hàn huyên, đành trơ mắt nhìn Ngu Đường cõng Tống Tiêu rời đi, đằng sau ám vệ và công công cùng lúc đuổi tới. Lúc này Ngu Lãng mới phát hiện sự tồn tại yếu ớt của hai người họ, không khỏi giật mình: "Tào quản gia, sao ông lại ở đây!"

https://thuviensach.vn

Làm Đại quản gia Ngu gia, Tào quản gia chỉ có thể đi theo gia chủ, hôm nay lại xuất hiện bên cạnh Ngu Đường, đứa cháu trai của gia tộc!

"Cửu thiếu gia," Tào quản gia ưu nhã cúi chào, "Đây là ý của gia chủ." Lời này của hắn vô cùng khéo léo, hắn ra ngoài là được sự cho phép của gia chủ, nhưng khi vào tai Ngu Lãng, ý nghĩa lại thành Tào quản gia theo hầu bên người Ngu Đường là ý của gia chủ.

Nếu Ngu Lãng cho là như vậy, tất nhiên sẽ không dám trực tiếp đi tìm gia chủ chứng thực.

Nói xong, Tào quản gia liền vội vả chạy theo Ngu Đường.

Ngu Lãng chậm rãi nheo mắt, mâu sắc thâm trầm.

"Xem ra tình hình của anh rất đáng lo ngại." Carmela cau mày nhìn về phía Ngu Lãng. Gia chủ coi trọng trưởng tử đích tôn như vậy, tình cảnh đứa con trai út như hắn sẽ rất nguy hiểm.

"Nó vẫn là một đứa tiểu bối," Ngu Lãng lập tức thu hồi thần tình trong mắt, quay đầu nhìn về phía Carmela, "Em xem, cậu ta được ba hoan nghênh như vậy, tương lai ở trong gia tộc khẳng định sẽ rất có địa vị."

Carmela nhíu mày, trong lòng âm thầm tính toán.

...

"Chú Chín này của ngươi..." Tống Tiêu được Ngu Đường cõng lên xe, nhịn không được lên tiếng nhắc nhở hắn.

"Ta biết." Ngu Đường không chút bận tâm, để Tống Tiêu gối đầu lên đùi hắn, "Người nhà họ Ngu đều ra vẻ đạo đức như vậy." Người kia lúc nào cũng ra vẻ nhiệt tình thân thiện, kỳ thực Ngu Đường từ đầu tới cuối chưa bao giờ tin vào bộ mặt đó của hắn. Ngu lão gia tử thật sự yêu thích đứa con

https://thuviensach.vn

út này. Có điều, sủng ái như vậy sẽ khiến hắn ham muốn một số thứ vốn dĩ không nên thuộc về hắn.

Tống Tiêu thấy Ngu Đường đã có tính toán riêng, vì vậy cũng không nói nhiều. Đi tàu lượn siêu tốc nhiều, một số người sẽ xuất hiện các triệu chứng giống như say xe, đầu Tống Tiêu vẫn còn hơi choáng váng, đành đem mặt chôn vào bên hông Ngu Đường.

Ngu Đường hơi cứng người, kế đó bế y đặt lên trên đùi mình.

Bên kia, ngay tại hiện trường quay phim, một người đàn ông Châu Á chăm chú nhìn theo hướng Tống Tiêu rời đi.

"Tiêu Bá Dâng, đang nhìn cái gì đấy?" Đạo diễn mỉm cười đi tới, khoác tay lên vai người đó.

Người đàn ông gọi là Tiêu Bá Dâng hất vai, đẩy tên đạo diễn mặt đầy lông lá qua một bên: "Nhìn thấy một cậu bé đáng yêu."

...

Trở lại khách sạn, Tào công công chuẩn bị nước nóng để hoàng thượng ôm hoàng hậu đi tắm.

Ngu Đường bóc sạch quần áo trên người Tống Tiêu, mặt dày theo vào.

Tào công công cầm khăn, bất đắc dĩ đứng sang một bên, ý của hắn là để hoàng hậu ngâm mình chứ không phải kêu hoàng thượng vào 'góp vui'. Thế nhưng, theo hoàng thượng nhiều năm như vậy, Tào công công đương nhiên sẽ không nói những lời thừa thãi: "Đi tàu lượn siêu tốc không chừng đã bị trúng gió, nên giúp hoàng hậu ra mồ hôi, đẩy hàn khí ra ngoài là sẽ khoẻ ngay."

https://thuviensach.vn

"Trẫm biết rồi." Ngu Đường xua tay, ra hiệu Tào công công có thể lui binh.

Vừa đóng cửa nhà tắm lại, bên trong liền vọng đến tiếng kêu hoảng hốt của Tống Tiêu.

"A, đau..."

"Thả lỏng, ta không nhúc nhích." Giọng nói khàn khàn của Ngu Đường từ trong phòng tắm truyền ra, cách một cánh cửa, Ngu Đường hôn lên tay Tống Tiêu, tay còn lại đỡ ngay thắt lưng y, sau đó từ từ trượt xuống.

Bên trong bồn tắm truyền đến tiếng nước dập dềnh, không ngừng khuyếch đại, âm thanh kia càng lúc càng lớn, càng lúc càng nhanh. Tào công công mặt không đổi sắc ở trong phòng pha trà, ủi quần áo, trải ga giường...

Đợi hắn hoàn thành xong công việc, tiếng vang trong phòng tắm mới ngừng lại, là một quản gia ưu tú, Tào công công lập tức cầm khăn tắm đứng chờ trước cửa. Hoàng đế bệ hạ ôm Tống Tiêu hồng nhuận đi ra, nhét vào trong chăn, nhìn hoàng hậu phấn nộn non mềm ấp áp nằm trong chăn, kiềm lòng không được bèn cúi xuống hôn một cái.

"Lần này ra mồ hôi rồi, sẽ không ngã bệnh." Ngu Đường nghiêm túc nói.

Tống Tiêu lườm hắn một cái, chưa từng nghe nói có cách giúp ra mồ hôi như vầy.

Ngu Đường đắc ý chui vào trong chăn, kéo Tống Tiêu ôm vào trong ngực.

Hôm nay cuối cùng Tào công công cũng được mở rộng tầm mắt, trước đây hoàng thượng cũng bám dính hoàng hậu, nhưng còn chưa đến mức này,

https://thuviensach.vn

bây giờ thì hay rồi, người này chỉ hận không thể trói y vào bên người, nửa bước cũng không rời.

"Đêm nay hoàng thượng có về trường không?" Quản gia tinh anh lấy Ipad ra, xác định hành trình của chủ nhân, còn việc chủ nhân biến thành miếng cao dán như bây giờ, không phải việc mà một công công như hắn có thể can thiệp.

"Có." Ngu Đường ôm Tống Tiêu đang mơ màng ngủ, nắm một ngón tay thon dài của y bị ngâm trong nước nóng hiện ra màu hồng nhạt khoẻ mạnh, khiến người ta kiềm lòng không được chỉ muốn cắn một cái.

Tào công công rất nhanh đã xác nhận xong vé máy bay của hai người: "Lão nô sẽ xin phép gia chủ được làm quản gia cho hoàng thượng."

"Không cần," Ngu Đường lập tức bác bỏ lời đề nghị của Tào công công, mặc dù có Tào công công ở bên cạnh hắn sẽ thuận tiện hơn rất nhiều, nhưng hiện tại còn chưa nắm được quyền lực Ngu gia, nếu như mang Tào công công rất được gia chủ tín nhiệm đi, vậy thì quả thật là có chút phung phí của trời, "Ngươi cứ ở lại bên cạnh tổ phụ."

Tào quản gia hiểu ý, cúi đầu đáp ứng, nhưng vẫn còn quyến luyến nhìn hoàng thượng, rồi nhìn hoàng hậu lông xù đang nằm trong ngực hoàng thượng.

Tóc Tống Tiêu đã được sấy khô, bởi vì tóc y tương đối nhuyễn, sấy xong đi ngủ rất dễ bị rối, lại còn bị Ngu Đường vò tới vò lui một hồi, mái đầu rối như tơ vò vểnh lên, có cảm giác giống như một mớ lông xù.

"Chuyện ở trại huấn luyện bảo tiêu làm đến đâu rồi?" Ngu Đường thả lỏng dựa vào đầu giường, kéo chăn bao lấy Tống Tiêu, đem cánh tay bên ngoài của y nhét vào, sau đó lại bắt đầu giở trò lưu manh sờ mó.

https://thuviensach.vn

"Ư..." Tống Tiêu mơ mơ màng màg bắt lấy tay Ngu Đường, hơi hơi di chuyển thân thể.

"Hiện tại vẫn chưa ổn định, lão nô cho rằng hoàng thượng nên cho Tiểu Ám đi tập huấn, sau đó chọn ra vài người trong nhóm bảo tiêu thay thế tạm một thời gian." Tào công công hơi lo lắng, trước đây hoàng thượng đề cập với hắn muốn cho Tiểu Ám đi học kỹ thuật sử dụng vũ khí hiện đại, thế nhưng cái trại huấn luyện trong truyền thuyết đó, đi một lần là phải mất hơn nửa năm.

Độc Cô Ám là ám vệ ưu tú nhất Đại Ngu, năng lực mọi mặt của hắn đều không thể bắt bẻ, có điều hắn lại chưa từng tiếp xúc với vũ khí hiện đại và kỹ thuật truyền tin. Đối mặt với vũ khí nóng hiện đại, công phu cao đến đâu cũng phải bó tay, nói tóm lại vẫn phải đi học.

Ngặt nỗi Ngu gia không phải thương nhân thế gia bình thường, hiện tại Ngu Đường lại còn chiếm được tình cảm của gia chủ, tình cảnh vô cùng nguy hiểm. Nếu như Tiểu Ám đi huấn luyện, nhất định phải có người khác tới để bảo vệ Ngu Đường.

"Hiện tại người nào đang quản lý nhóm bảo tiêu?" Ngu Đường cụp mắt suy tư, cái tay trong chăn lại không chịu tịch mịch, chậm rãi xoa nắn ở một số nơi mềm mại.

"Gần đây nhóm bảo tiêu xảy ra biến động không nhỏ, thủ lĩnh lúc trước đã xảy ra vấn đề, chờ tân thủ lĩnh kế nhiệm, lão nô sẽ tiếp lục báo cáo với người."

Cuối tuần ngắn ngủi cứ như vậy trôi qua, ba sinh viên đại học đêm đó đã chạy về trường học. Thủ tục học ngoại trú ngày mai sẽ có, vì vậy Ngu Đường trực tiếp đưa Tống Tiêu về nơi ở của mình.

Ngôi biệt thự này không lớn lắm, chỉ có hai tầng, thoạt nhìn có vẻ rất ấm áp. Hai người giúp việc đều là bác gái hơn bốn mươi tuổi, vui vẻ ít nói.

https://thuviensach.vn

"Có cần thu dọn một căn phòng khách nữa không?" Cô giúp việc hỏi.

"Không cần, cậu ấy ở với tôi, đem ly sữa nóng lên đây." Ngu Đường dắt tay Tống Tiêu đang đánh cái ngáp lên lầu.

Đang lúc đợi sữa, bạn cùng phòng Tống Tiêu gọi tới: "Tống Tiêu, đêm nay cậu không về phòng?"

=========

Tiểu kịch trường:

Ngư Đường: "Ngươi đi nằm vùng cho ta."

Tào công công: "Lão nô không nỡ xa hoàng hậu."

Ngư Đường: "Ngươi nói cái gì?" (# ╰_╯)

Tào công công: "... Lão nô không nỡ xa hoàng thượng."

https://thuviensach.vn

HOÀNG THƯỢNG ĐỪNG NGHỊCH

Lục Dã Thiên Hạc
www.dtv-ebook.com

Chương 68: Cãi Vả.

Edit + Beta: Như Heo.

Nghe giọng Cao Áo, Tống Tiêu không khỏi cau mày. Cái tên bạn cùng phòng này, chắc chắn là đang dò la hành tung của y, dường như muốn che dấu nhưng lại có vẻ thiếu kiên nhẫn nguỵ trang, điều này khiến cho Tống Tiêu vừa thấy mệt mỏi vừa khó hiểu. Ai muốn giám sát y, lại còn để lộ ra sơ hở lớn như vậy?

Ngu Đường thay quần áo xong quay lại, đưa cho Tống Tiêu một tờ giấy vừa mới in ra. Trên giấy là tài khoản e-mail và một vài đường link.

"Đây là cái gì?" Tống Tiêu nhìn hồi lâu cũng không nhìn ra huyền cơ trong đó.

"Ta tìm người tra xét máy tính bạn cùng phòng của ngươi, phát hiện hắn ngày nào cũng liên lạc với một địa chỉ e-mail," Ngu Đường ngồi xuống cạnh y, chỉ chỉ mấy cái địa chỉ mail trên đó, "Đây là cùng một hòm thư, hơn nữa còn là tài khoản đăng ký ở Trung Quốc."

Tống Tiêu chớp mắt mấy cái: "Chắc là bạn bè của cậu ta ở trong nước."

"Ngươi liên lạc với bạn bè chỉ dùng e-mail thôi à?" Ngu Đường cắn lên chóp mũi của y một cái.

"Hả... ta không có liên lạc với bạn bè nào hết..." Tống Tiêu chun mũi, hoàng đế nói chuyện lúc nào cũng mang theo mấy tầng ý tứ, cái tên này hỏi câu này, một là nhắc nhở hắn liên lạc với bạn bè thông thường sẽ không

https://thuviensach.vn

dùng e-mail, nhân tiện còn thăm dò y có liên lạc với bạn bè nào hay không. Nếu như y nói, đúng vậy, ta có tán gẫu bằng Chim Cánh Cụt (*) với người này người này nè, đảm bảo sẽ bị hắn trừng phạt rất thảm.

(*): QQ

Ngu Đường ngây ra, sau đó bật cười, đẩy Tống Tiêu ngã ra giường kế đó đè lên: "Người như vầy gọi là giấu đầu lòi đuôi."

Tống Tiêu lừ mắt nhìn hắn, dùng sức đẩy hắn ra, tiếp tục nghiên cứu tờ giấy.

Ngu Đường lại đeo bám không tha cưỡi lên trên người y: "Nói, bình thường liên lạc với ai? Sao trẫm lại thấy bạn cùng phòng của ngươi còn nắm rõ hành tung của ngươi hơn cả trẫm?"

"Ta còn chưa hỏi ngươi, cái cô Carmela đó là ai đâu?" Tống Tiêu đè hai tay của hắn, giãy dụa không thoát, đành đè ngược lại hắn.

"Không nghe ta gọi cô họ à?" Ngu Đường không mấy bận tâm mà đáp, "Đó là em họ chú Chín, trong nhà làm về dầu mỏ."

"Thiếu gia, sữa bò của cậu đây." Dì giúp việc đẩy cửa tiến vào đặt sữa bò lên bàn, ngẩng đầu lên phát hiện tư thế bất nhã của hai người, lập tức ngây dại.

Ngu Đường lạnh mặt, thả Tống Tiêu ra, bước xuống giường: "Tôi đã nói, không được tự ý vào phòng của tôi."

"Ơ, xin lỗi." Dì giúp việc lúc này mới phục hồi tinh thần, lập tức cúi đầu xin lỗi.

Độc Cô Ám xuất hiện kéo dì giúp việc ra ngoài. Chờ Tống Tiêu uống cạn cốc sữa bò mới tiến vào, quỳ một gối xuống trước mặt Ngu Đường:

https://thuviensach.vn

"Thuộc hạ thất trách, xin hoàng thượng trách phạt."

"Vừa rồi ngươi làm cái gì?" Ngu Đường lấy khăn ăn lau miệng cho Tống Tiêu, lạnh giọng hỏi.

"Trong vườn hoa có động tĩnh, thần vừa ra đó kiểm tra." Độc Cô Ám thành thật trả lời không hề có ý che dấu, vừa rồi hắn nghe thấy tiếng động ngoài hoa viên, liền đi ra đó kiểm tra, nào ngờ chỉ là một con mèo hoang, sau khi trở về mới phát hiện người hầu đã tự ý xông vào phòng Ngu Đường.

"Ngày mai bảo bà ta không cần đến đây nữa." Ngu Đường phất tay, ra hiệu Độc Cô Ám đứng lên. Trước đây ở hoàng cung, buổi tối trực đêm, ngoại trừ ba bước một thị vệ canh gác, còn có cung nữ thái giám đứng ngoài cửa tuỳ lúc nghe lệnh, trong bóng tối sẽ có ít nhất hai ám vệ.

Hiện tại chỉ còn một mình Độc Cô Ám, dĩ nhiên sẽ có chỗ thất trách. Ngu Đường không phải một tên bạo quân khắc khe với thuộc hạ, suy tính đúng là nên tìm hai tên bảo tiêu đến đây. Ít nhất bình thường khi hắn với Tống Tiêu tách ra cũng có thể đảm bảo an toàn cho cả hai.

Hiện tại đã hãm sâu vào tranh đấu bên trong gia tộc, căn bản không thể dứt ra, cũng không có cách nào dứt ra, Ngu Đường không phải kẻ nhu nhược thấy khó là lùi, tiên hạ thủ vi cường (*) mới là tác phong của hắn.

(*): Ra tay trước sẽ chiếm được ưu thế.

Ngày hôm sau, Ngu Đường đi đến ký túc xá cùng Tống Tiêu thu thập tất cả hành lý, sau đó sai người mang hành lý đóng gói về đem về biệt thự của hắn.

Cao Áo biết Tống Tiêu muốn dọn nhà, rất là kinh ngạc: "Cậu không ở đây nữa?"

https://thuviensach.vn

"Phải, tớ thuê chung phòng với bạn, không ở đây nữa." Tống Tiêu nửa thật nửa giả mà nói.

Cao Áo bĩu môi, trong lòng thầm nghĩ con cái nhà giàu đúng là lãng phí tiền.

Thông thường học sinh năm nhất đa phần đều trọ trong trường học, là vì trước khi nhập học sinh viên đã đóng trước một khoản tiền đảm bảo, trong đó có bao gồm cả tiền thuê ký túc xá trong vòng một học kỳ. Tiền thuê phòng ở đây thường thu theo quý, đóng rồi sẽ không hoàn trả lại với bất kỳ lý do nào. Đa số sinh viên sẽ ở lại trường học kỳ đầu tiên, học kỳ sau mới tìm bạn ra ngoài thuê chung, thuê phòng bên ngoài có thể tiết kiệm được không ít tiền so với ở trong ký túc xá.

Đây là cách làm của học sinh bình thường, còn như Tống Tiêu, vừa đóng tiền ký túc xá, vừa ra ngoài thuê phòng, rõ ràng chính là con nhà giàu có tiền tuỳ hứng.

"Đừng qua lại với hắn nữa, máy tính của hắn ta đã cho người giám sát." Ngu Đường kéo Tống Tiêu rời đi, nhìn Cao Áo đứng trước cửa sổ phòng nhìn theo hướng hai người, bắt gặp tầm mắt của hắn, người kia khinh thường quay đầu đi.

Tống Tiêu gật đầu, đối với người bạn cùng phòng xa lạ này, ban đầu Tống Tiêu ôm suy nghĩ bà con xa không bằng láng giềng gần, thử kết giao với hắn, ngặt nỗi người này quả thực có thể so với mấy lão hàn lâm ở hàn lâm viện, thanh cao đến nỗi khó lòng mà ở chung được. Cộng thêm việc hắn giám sát mình, đương nhiên Tống Tiêu sẽ không đần độn đến mức tiếp tục tiếp cận hắn.

Ngu Đường hài lòng, một lần nữa lại được ở chung với hoàng hậu của hắn, cảm thấy ăn ngon ngủ ngon, cuộc sống vô cùng mĩ mãn.

https://thuviensach.vn

Hai dì giúp việc đều bị Ngu Đường sa thải, kêu Tào công công đề cử cho hắn hai người mới. Người giúp việc lần này là một đầu bếp chuyên làm món Trung Quốc, hai bác gái quét tước làm vệ sinh, còn có một cô gái trẻ tên là Suzanne.

Suzanne tốt nghiệp từ học viện quản gia, có điều không phải từ học viện cao cấp như Tào công công, đó chỉ là một trường trung cấp bình thường, bên trong có dạy chuyên nghành quản gia.

Cô ấy vốn là người làm trong công ty Ngu gia, trước đây từng làm lễ tân trong một chi nhánh công ty ở Los Angeles, hiện tại quay về nghề chính, Suzanne rất vui, rất nhanh đã chỉ huy người hầu dọn dẹp nhà cửa sạch sẽ đâu ra đấy.

Ban đầu Suzanne thật sự rất tò mò đối với thân phận của Tống Tiêu, là một người Mĩ tư tưởng cởi mở, Suzanne vô cùng nhạy bén nhìn ra bầu không khí khác biệt giữa hai người. Nhưng không biết sau đó Ngu Đường đã làm cách nào, Suzanne kể từ đó không còn biểu hiện ra bất kỳ sự tò mò nào đối với mối quan hệ giữa hai người nữa, đồng thời miệng kín như bưng.

"Ngươi muốn biết sao?" Ngu Đường lách mình vào phòng tắm, chen chúc một chỗ với Tống Tiêu.

"Hoàng thượng đa mưu túc trí, thần mặc cảm không bằng." Tống Tiêu mạn bất kinh tâm vừa nói, vừa chà lau mình mẩy. Nếu ngay cả người bên cạnh còn không lung lạc được, hắn cũng không cần ngồi cái chức hoàng đế đó nữa làm gì.

Không ngờ hoàng hậu của hắn lại tin tưởng hắn đến vậy, điều này làm cho Ngu Đường từ trước đến giờ có tính khoe khoang không khỏi vừa mất mác, vừa đắc ý. Hừ một tiếng, cầm lấy khăn tắm trong tay Tống Tiêu, bắt đầu chà lưng cho y.

https://thuviensach.vn

Hai người ngày nào cũng bề bộn nhiều việc, Tống Tiêu học cùng lúc hai học vị, chương trình học rất nặng, Ngu Đường lại bắt đầu thực tập trong công ty gia tộc. Mỗi tuần phải dành hơn phân nửa thời gian để đến công ty, bình thường ở trường học cũng phải xử lý một số chuyện của công ty.

Đảo mắt đã đến Halloween, Câu lạc bộ Thiên Sứ quyết định đến quảng trường trên phố tài chính biểu diễn, nhằm lôi kéo thêm nhiều nguồn tài trợ.

Thành viên Câu lạc bộ Thiên Sứ phân ra vài đội nhỏ, có biểu diễn nghệ thuật, biểu diễn ma thuật và cả làm xiếc.

"Ngươi muốn biểu diễn cái gì?" Sáng sớm lúc rời khỏi nhà, Ngu Đường hỏi Tống Tiêu.

"Thổi tiêu." Tống Tiêu lấy tiêu ngọc Ngu Đường tặng y ra khỏi rương.

Nghe thấy hoàng hậu của mình muốn thổi tiêu trước mặt bàn dân thiên hạ, mặt Ngu Đường lập tức trầm xuống: "Không được!"

Hai người tranh chấp nửa ngày, Ngu Đường rốt cục nổi giận.

"Hoàng hậu của trẫm sao có thể tuỳ tiện thổi tiêu trước mặt kẻ khác!" Dứt lời, cầm tiêu ngọc trong tay bẻ gảy.

Tống Tiêu ngơ ngác nhìn tiêu ngọc gảy làm hai đoạn, đây là lễ vật trịnh trọng nhất lần đầu tiên Ngu Đường tặng y kể từ khi đến hiện đại đến nay, Tống Tiêu lúc nào cũng trân trọng cất giữ, qua Mĩ cũng không quên mang theo, bây giờ lại bị Ngu Đường tự tay bẻ gảy. Hoàng thượng của y, cái gì cũng tốt, chỉ có điểm này không tốt, luôn luôn bá đạo quá mức, khi ra quyết định chưa bao giờ biết hỏi ý kiến người khác.

"Thần biết rồi." Tống Tiêu trầm thấp đáp lời, trầm mặc đi ra cửa, lấy điện thoại di động gọi cho hội trưởng, nhờ hắn mượn một cây đàn cổ trong trường đem tới.

https://thuviensach.vn

Câu lạc bộ Thiên Sứ bởi vì có hình thức hoạt động đặc thù, kinh phí câu lạc bộ tương đối xung túc, lần này còn chuẩn bị cả trang phục cho Tống Tiêu, là một bộ trường bào Hán phục màu trắng, tuy rằng không được tinh xảo cho lắm, nhưng miễn cưỡng cũng tạm chấp nhận được.

"Oh my God, Tiêu, cậu giống như vừa bước ra từ tranh cổ hoạ phương Đông vậy." Emily thán phục, xoay quanh Tống Tiêu một vòng.

Tống Tiêu cười, tự đi lấy một bộ tóc giả, chợt phát hiện thấy một bóng người quen thuộc: "Cao Áo?"

"Này, hai người quen biết nhau à?" Emily nhìn theo ánh mắt Tống Tiêu, "Tên đó là thiên tài toán học, mới gia nhập vào câu lạc bộ hồi tuần trước, hắn thường hay hỏi thăm tôi về cậu, có điều chương trình học hai người khác nhau, chắc là ít khi gặp mặt nhỉ."

Tống Tiêu nheo mắt.

Quảng trường trên phố tài chính, người người qua lại tấp nập. Khắp nơi đều đang tiến hành các hoạt động quảng bá Halloween, bọn họ một đám người kỳ dị quái đản đứng đó, lập tức thu hút không ít sự chú ý.

Tống Tiêu khoanh chân ngồi xuống cạnh đài phun nước, đặt một chiếc đàn cổ bảy dây trên đùi, thử âm thanh vài tiếng, cái này cũng không phải đàn gì tốt, nhưng miễn cưỡng cũng có thể biểu diễn.

"Coong!" Một tiếng đàn xa xưa thông qua âm hưởng truyền khắp toàn bộ quảng trường, hấp dẫn không ít ánh mắt người qua đường, ngay sau đó, gia điệu xa xưa mà duyên dáng liên tiếp vang lên, từ đôi tay thon dài trắng nõn nhẹ nhàng vang lên.

"Hey, đây là âm nhạc gì vậy, nghe rất hay."

"Hắn là âm nhạc Trung Quốc, tôi đã từng nghe rồi."

https://thuviensach.vn

Những người đi đường nghị luận sôi nổi, chậm rãi tụ tập về hướng bên này.

Hiện tại ngay giờ nghỉ trưa, nhóm nhân viên văn phòng tăng ca trên đường đi ăn trưa tiện đường ghé xem náo nhiệt.

"Cây đàn này đặt ở Câu lạc bộ văn nghệ Trung Quốc mấy năm rồi, lần trước cũng có người lấy ra đàn, nhưng so với Tiêu thì... vẫn còn kém xa." Hội trưởng cường tráng mặc váy công chúa, nâng váy đi tới, vừa tạo dáng, vừa trò chuyện với Cao Áo đứng một bên làm việc vặt.

"Ừ." Cao Áo không hiểu những thứ này, từ nhỏ tới lớn hắn chỉ nghiên cứu các môn Toán, Lý, Hoá, nhưng vẫn nghe ra được, tài nghệ biểu diễn của Tống Tiêu không phải bình thường.

"Đúng là đẹp trai kinh người!" Emily si ngốc nhìn thiếu niên áo trắng bên cạnh đài phun nước.

Tiếng đàn lúc trầm lúc bổng, nhắm mắt lắng nghe, phảng phất như nghe được tiếng nước chảy róc rách, tiếng đàn trầm thấp mà nhẹ nhàng vang lên không dứt, sau đó âm thanh đột nhiên cất cao, kèm theo đài phun nước phía sau đột nhiên phun trào, khung cảnh hoành tráng. Đám động vây quanh lập tức vui vẻ hoan hô thành tiếng.

Kết thúc một khúc nhạc, mọi người chen chúc nhau vứt tiền vào hộp đàn trước mặt Tống Tiêu, một người đi tới, thả xuống một tờ tiền giá trị lớn.

Tống Tiêu ngẩng đầu, nhìn về phía người vừa thả tiền. Âu phục giày da, tuấn mỹ phi phàm, chính là hoàng đế bệ hạ còn đang tăng ca.

==========

Tiểu kịch trường:

https://thuviensach.vn

Tiêu Tiêu: "Ngươi tới làm gì, chúng ta còn đang giận nhau mà."

Ngư Đường: "Ta cũng không phải đến để làm hoà."

Tiêu Tiêu: "Vậy ngươi đến làm gì?"

Ngư Đường: "Hừ, ta tới tới xem một chút xem ngươi có còn tức giận hay không."

Tiêu Tiêu: "..."

Tào công công: "Hoàng thượng, ta có thể thở phào ra một hơi được chưa?"

https://thuviensach.vn

HOÀNG THƯỢNG ĐỪNG NGHỊCH

Lục Dã Thiên Hạc
www.dtv-ebook.com

Chương 69: Gặp Nạn.

Edit + Beta: Như Heo.

Tống Tiêu nhìn thoáng qua Ngu Đường, không thèm để ý đến hắn, cúi đầu tiếp tục thu dọn.

"Tiêu, cậu thật sự là quá tuyệt vời, cậu chính là thiên sứ của câu lạc bộ chúng tôi!" Emily mặc đồ thú bông, nhìn chiếc hộp đầy ắp tiền, tâm trạng cực kỳ vui sướng, nhào tới chuẩn bị cho Tống Tiêu một nụ hôn nồng nhiệt.

Ngu Đường nhanh tay tóm gáy thiếu nữ nhiệt tình quá phận, kéo 'con gấu' cực lớn tha ra ngoài phạm vi năm mét.

Emily tức giận quay đầu, sau khi thấy được dung mạo Ngu Đường, cục tức lên tới họng lập tức tiêu tan không còn một mảnh: "Thưa ngài, biểu diễn đã kết thúc rồi."

Ngu Đường giương mắt nhìn Tống Tiêu, Tống Tiêu làm bộ không quen biết hắn.

"Có điều, nếu ngài muốn chụp chung một tấm thì không thành vấn đề, tôi không ngại đâu!" Emily cười nói.

Ngu Dường mặt không đổi sắc nhìn thoáng qua cô nàng, tiếp tục nhìn chằm chằm Tống Tiêu: "Đi theo ta."

"A, học bổng của tôi tới rồi!" Cao Áo đột nhiên hô to một tiếng.

https://thuviensach.vn

Mọi người đều bị hắn lôi kéo sự chú ý, đồng loạt nhìn về phía hắn. Thành tích học tập của Cao Áo vô cùng xuất sắc, có điều điều kiện gia đình hình như không được tốt cho lắm, cho nên phải xin học bổng, bao gồm học bổng ở đây và cả ở trong nước.

"Hoan hô, chúc mừng cậu!" Emily vác bộ đồ thú bông hoành tráng ôm chầm lấy Cao Áo.

"Tống Tiêu, tôi có chuyện muốn nói với cậu." Cao Áo vui vẻ đi qua, gọi Tống Tiêu, trong mắt lộ rõ vẻ hết kiên nhẫn.

Tống Tiêu đang giận dỗi Ngu Đường, không muốn đi theo hắn, hơn nữa Tống Tiêu cũng muốn nghe xem Cao Áo muốn nói cái gì, vì vầy đành thả đàn xuống, đi qua một bên cùng Cao Áo.

Quảng trường này rất lớn, Dường như Cao Áo không muốn để bạn học nghe thấy cuộc đối thoại giữa hai người họ, bèn dẫn Tống Tiêu đi dọc theo quảng trường.

Tống Tiêu hơi cau mày, quay đầu nhìn thoáng qua Ngu Đường.

Ngu Đường không chớp mắt dõi theo Tống Tiêu, thấy y nhìn sang, hai mắt sáng lên, lập tức mang theo Độc Cô Ám lặng lẽ theo sau hai người.

Bên kia quảng trường chính là đường cái, người đến người đi tấp nập, vô cùng náo nhiệt, đương nhiên sẽ không có ai nghe rõ cuộc đối thoại của hai người.

Cao Áo nhận một cú điện thoại: "Vụ làm ăn này tôi không làm nữa, các người quá phiền phức." Nói xong, lập tức cúp máy, khinh thường nhìn Tống Tiêu.

"Cậu muốn nói gì?" Tâm tình Tống Tiêu vốn không tốt, người này còn quăng sắc mặt thối đó cho y xem, Tống Tiêu không khỏi bị hắn châm lên

https://thuviensach.vn

mấy phần hoả khí.

"Con cái nhà giàu các cậu đúng là yếu ớt," Cao Áo dường như không thể nhịn được nữa, "Tôi nhận được học bổng rồi, vụ là ăn nhà các cậu tôi không làm nữa, nói cho bọn họ biết sau này đừng liên hệ với tôi nữa."

"Vụ làm ăn gì?" Tống Tiêu ý thức được việc này không hề đơn giản như mình đã nghĩ, có người đã dùng danh nghĩa nhà họ Tống giao dịch với Cao Áo?

"Hừ, chắc cậu con chưa biết, mẹ cậu cho tôi tiền, bảo tôi mỗi ngày báo cáo hành tung của cậu cho bà ấy, đúng là khó hiểu," Cao Áo bĩu môi, móc trong túi ra ba trăm đô la Mĩ ném cho Tống Tiêu, "Chỗ này tôi không cần, nhiệm vụ tuần này chưa hoàn thành, trả tiền lại cho cậu, sau này tôi thèm không quan tâm nữa."

"Mẹ tôi?" Tống Tiêu mở to mắt, "Mẹ tôi qua đời từ rất lâu rồi."

"Hả?" Cao Áo há hốc mồm, "Vậy..." Vừa muốn lấy di động ra cho Tống Tiêu xem, đột nhiên một chập tiếng ô-tô vang rền truyền đến, hai người đông thời ngẩng đầu, lập tức nhìn thấy một chiếc xe việt dã rách rưới chạy như điên, đang lao về phía bọn họ.

"A-----" Người trên quảng trường hét chói tai, chiếc xe đó ban ngày mà vẫn mở đèn, Tống Tiêu bị cường quang rọi thẳng chặt mắt lại, chiếc xe kia đã gào thét lao tới.

Nói thì chậm nhưng diễn ra thì nhanh, tốc độ lên đến hai trăm mét một giờ, căn bản không kịp né tránh, tất cả mọi người còn chưa kịp phản ứng, chiếc xe kia đã thẳng tắp tông về phía Tống Tiêu.

Nếu như không may bị đụng phải, chắc chắc sẽ bị nó đánh bay đi mấy thước, cho dù không chết cũng sẽ bị thương nặng.

https://thuviensach.vn

"Oành!" Một tiếng động thật lớn vang lên, xe đã lái đến quảng trường, va phải bức tượng đá to.

"Tiêu!" Người trong Câu lạc bộ Thiên Sứ nhanh chóng chạy tới, vội vàng tìm kiếm bóng dáng Tống Tiêu.

Vừa rồi trong nháy mắt đó, tất cả mọi người đều không dám nhìn thẳng, cứ ngỡ sẽ chứng kiến cảnh tượng hoa huyết đầy trời, ai ngờ vừa ngẩng đầu nhìn lên, Tống Tiêu nguyên vẹn đứng cách chiếc xe đó khoảng cách hơn mười mét, bên cạnh còn có thiếu niên vừa cho tiền và tuỳ tùng của hắn.

Ngay tại lúc chiếc xe chỉ còn cách Tống Tiêu hơn nửa mét, một vệt bóng đen xẹt qua, trong nháy mắt kéo Tống Tiêu ra khỏi phạm vi nguy hiểm, lăn trên mặt đất, sau đó lập tức bật người dậy, mũi chân điểm nhẹ, bay về sau bảy tám mét, chính là ám vệ trung thành. Độc Cô Ám đưa Tống Tiêu đến vị trí an toàn, sau đó thuận lợi đem người ném vào lồng ngực hoàng thượng, đầu ngón tay bắn ra một mảnh thiết mỏng như giấy, xé gió bay đi.

Ban đầu chiếc xe dự định bỏ trốn, lập tức nổ "Ầm" một tiếng, tay lái nghẹo sang một bên, đâm vào bức tượng đá.

"Có bị thương ở đâu không?" Ngu Đường ôm Tống Tiêu thật chặt, sờ từ trên xuống dưới kiểm tra thân thể của y.

Sắc mặt Tống Tiêu trắng bệt, chậm rãi lắc lắc đầu. Người ngoài nhìn không thấy, nhưng Tống Tiêu đứng ở đó, cảm giác nguy hiểm rõ ràng đến mức nào. Sức mạnh đánh sợ như vậy, cho dù là người sắt cũng không chịu nổi.

Chiếc xe việt dã rách rưới dừng lại trong chốc lát, một người da trắng cao to từ trên xe phóng xuống, đầu đầy máu. Ngươi kia nhìn quanh một vòng, chuẩn bị bỏ trốn, bị Độc Cô Ám dùng một chiêu ấn ngã xuống đất.

https://thuviensach.vn

"Này, mày muốn làm gì?" Người da trắng giãy dụa kêu lên, rõ ràng là một tên đàn ông cường trắng hơn một mét chín vậy mà lại không thoát được cánh tay thoạt nhìn không có chút khí lực gì của Độc Cô Ám.

Xe cảnh sát ầm ầm chạy tới, một vài cảnh sát chạy đến tra hỏi chuyện gì đã xảy ra.

"Sĩ quan cảnh sát, cứu mạng, bọn họ đang hành hung phi pháp!" Người đàn ông da trắng kêu la, hấp dẫn sự chú ý của nhóm cảnh sát.

"Xảy ra chuyện gì?" Cảnh sát dò xét người da trắng bị ấn trên mặt đất, sau đó nhìn mấy người da vàng xung quanh, dùng giọng điệu nghiêm túc hỏi, "Chúng tôi nhận được báo án, ở đây xảy ra tai nạn giao thông, các người rốt cuộc là xảy ra chuyện gì?"

"Sĩ quan cảnh sát, hắn lái xe vọt vào trong đám người, suýt chút nữa đâm vào bạn của tôi!" Hội trưởng mặc nhấc váy công chúa chạy đến, chỉ vào người trên mặt đất nói.

Sĩ quan cảnh sát nhìn hội trưởng để ria mép, thoa son môi màu hồng nhạt, run cầm cập lên tiếng: "Được rồi, trước tiên buông hắn ra, chúng tôi đi điều tra cái đã."

Người kia đứng lên, vẻ mặt vô tội nói: "Xe của tôi bị mất khống chế, tôi mới cố hết sức lái xe hướng về phía quảng trường, ai biết ở đây lại còn người đứng chứ."

Sĩ quan cảnh sát nhìn người da trắng đầu đầy máu, sau đó lại nhìn Tống Tiêu lông tóc cũng không hao tổn, thấy y là người da vàng, trông có vẻ là lưu học sinh, bèn muốn chuyện lớn hoá nhỏ, lừa gạt: "Như vậy có người thương vong không?"

"Không có, bị thương nặng nhất chính là tôi!" Người da trắng cường tráng ra vẻ cây ngay không sợ chết đứng mà nói.

https://thuviensach.vn

"Được rồi, không có người thương vong, chúng tôi sẽ đưa xe đi giám định sơ bộ, anh đụng hư pho tượng, phỏng chừng là phải bồi thường." Cảnh sát tuỳ tiện ghi vài chữ lên biên bản, sau đó kêu gọi đông nghiệp 'thu sạp'.

"Ngài cảnh quan, đây rõ ràng là mưu sát!" Tống Tiêu đưa tay, ngăn nhóm cảnh sát chuẩn bị bỏ đi.

"Mưu sát? Nhóc con, cậu sợ đến váng đầu rồi sao?" Người đàn ông cười lạnh một tiếng, đưa tay đẩy Tống Tiêu ra.

Độc Cô Ám nhấc tay nắm chặt cánh tay của hắn, vặn "Rắc" một tiếng.

"A----" người đàn ông đau đến kêu to.

"Này, cậu làm cái gì đấy!" Tên cảnh sát quát lớn, hỏi thăm thương thế của tên đồng nghiệp.

Người đàn ông vô lực rũ tay, không ngừng kêu oai oái.

"Chắc là trật khớp rồi." Cao Áo đẩy kính mắt, đi tới. Là một sinh viên nghành y, những thứ này hắn có thể nhìn ra được, nhưng hắn không có ý định ra tay trợ giúp, mà chỉ lạnh lùng nhìn người nọ.

"Cậu, theo chúng tôi đến cục ảnh sát." Cảnh sát bực tức chỉ vào Độc Cô Ám, bảo hắn về đồn.

"Đợi đã, ngài cảnh quan." Cao Áo phục hồi tinh thần từ trong kinh hãi, bắt đầu vận động bộ óc thiên tài toán học của hắn, "Theo tôi suy đoán, khi chiếc xe này xông lên quản trường, anh ta hoàn toàn có thời gian đánh vô-lăng để tránh người đi đường, nhưng anh ta lại không làm, hơn nữa tôi đứng ngay cạnh Tống Tiêu, nhưng chiếc xe này lại không nhằm vào tôi."

"Ý cậu muốn nói gì?" Sĩ quan cảnh sát nhíu mày nhìn hắn.

https://thuviensach.vn

"Nói cách khác, chiếc xe này lúc đó có thể điều khiển, hắn ta cố ý đụng vào người Tống Tiêu!" Cao Áo lấy bản ghi chép của cảnh sát, vẽ lên trên đó một cái mô hình, đánh giá sơ bộ tốc độ chiếc xe, căn cứ theo tính toán của hắn, chiếc xe này phải tăng tốc khi ở khoảng cách ít nhất là ba trăm mét, mới có thể đạt được tốc độ như vừa rồi, từ đó suy ra, thời điểm chiếc xe còn cách mục tiêu ba trăm mét, căn cứ tốc độ phản ứng của con người, hắn ta hoàn toàn có thể đánh vô-lăng để tránh người.

Cảnh sát nghe đến sửng sốt, người Mĩ đa phần không giỏi tính toán, đối mặt với công thức tính toán phúc tạp Cao Áo vừa nêu ra, bọn họ căn bản nghe không hiểu, có điều nghe qua có vẻ rất lợi hại thì phải.

"Được rồi, cậu giáo viên nhí này, chúng tôi sẽ phân tích lại suy đoán của cậu." Sĩ quan cảnh sát thấy người vây xem ngày càng nhiều, không muốn tiếp tục trì hoãn nữa, qua loa mà kết thúc, sau đó đưa người đàn ông kia đi, đồng thời gọi xe cứu thương xử lý vết thương cho hắn.

"Việc này không thể cứ bỏ qua như vậy." Ngu Đường nhìn theo chiếc xe việt dã rách nát, sau đó nhìn người đàn ông hùng hùng hổ hổ kia, khẽ nheo mắt.

"Có lẽ, ta biết là ai làm rồi," Tống Tiêu đi tới chỗ Cao Áo, lắng lặng nhìn hắn, "Cậu có biết người phụ nữ liên lạc với cậu tên gì không?"

"Tôi không biết, bà ta chỉ nói là mẹ cậu," Cao Áo sững sờ, "Mẹ của cậu mất rồi, vậy người liên lạc với tôi là ai?"

Lúc đó còn chưa xuất ngoại, đột nhiên có người tới tìm Cao Áo, nói là mẹ của Tống Tiêu, thằng bé kia quật cường không thích liên lạc với người nhà, người nhà lo lắng y ở bên ngoài chịu thiệt, chỉ hy vọng tìm một bạn học cùng Tống Tiêu đến hỗ trợ. Đối phương biết điều kiện nhà Cao Áo không tốt, liền nói mỗi tuần sẽ cho hắn ba trăm đô, chỉ cần hắn báo cáo lịch trình mỗi ngày của Tống Tiêu là được.

https://thuviensach.vn

Đối với Cao Áo mà nói, đây đúng là một cách kiếm tiền rất tốt, thế nhưng bây giờ Tống Tiêu đã dọn ra khỏi ký túc xá, tin tức hắn có thể nhận được ngày càng ít, mỗi ngày nói tới nói tui chỉ có mấy câu đó, đối phương bắt đầu thấy không hài lòng. Cao Áo vốn dĩ cũng sắp hết kiên nhẫn đối với công việc này, hắn chỉ muốn toàn tâm toàn ý học tập, hôm nay cuối cùng cũng nhận được học bổng, hắn không muốn tiếp tục làm công việc này nữa.

"Ừm, đại khái là người muốn trở thành mẹ kế của tôi." Tống Tiêu cười lạnh một tiếng, ở trong nước y vẫn là một học sinh cấp ba, có thể đắc tội được mấy người người? Tống Tử Thành ngày ngày nào cũng liên lạc, tất nhiên làm ra loại chuyện nhàm chán này, như vậy, người tự xưng là mẹ của y, chỉ có thể là Khâu Minh Diễm.

Sau khi trải qua giám định, xác thực phanh chiếc xe đó đúng là đã xảy ra vấn đề, hơn nữa lại không có chứng cứ chứng minh hắn muốn đụng Tống Tiêu, vì vậy cảnh sát chính thức liệt vụ này vào loại sự cố ngoài ý muốn.

Bởi vì không có xảy ra thương vong, cảnh sát cũng mắt nhắm mắt mở cho qua.

Tên người da trắng cường tráng kia thấy có có việc gì, bèn dự định rời khỏi, bị Ngu Đường ngăn lại: "Em trai tôi làm anh gãy tay, để lại tài khoản cho tôi, tôi hi vọng có thể bồi thường cho anh một ít."

"Hả..." Người kia do dự một lúc, suy nghĩ xong cuối cùng vẫn viết lại một số tài khoản, hừ lạnh một tiếng, "Xem như mày thức thời."

Ngu Đường cầm mảnh giấy giao cho Độc Cô Ám, mắt lạnh nhìn hắn ta đi ra khỏi cục cảnh sát.

Trên đường trở về, Tống Tiêu không đi cùng mọi người mà ngồi trên xe Ngu Đường.

https://thuviensach.vn

Ngu Đường ôm hoàng hậu của hắn thật chặt, nửa ngày vẫn chưa nói được tiếng nào.

Tống Tiêu cúi đầu xem điện thoại di động, Cao Áo vừa gửi cho y một bức ảnh phát hoạ, là hình ảnh hiện trường lúc đó, còn có kết quả tính toán của hắn.

"Trước khi bảo tiêu mới đến, ngươi không nên rời khỏi ta." Ngu Đường rút điện thoại khỏi tay Tống Tiêu, nâng cằm y lên đối diện với mình.

Tống Tiêu hất tay hắn ra, cúi đầu tiếp tục nhìn điện thoại.

Hai người in lặng một hồi, Ngu Đường mím môi: "Sáng nay là ta không đúng, lát nữa về... trẫm lại mua cho ngươi cái mới."

==========

Tiểu kịch trường:

Ngư Đường: (răng rắc) "Trẫm thưởng tiêu cho ngươi, trẫm cũng có quyền bẻ."

Tiêu Tiêu: QAQ

Ngư Đường: "Bảo bối đừng khóc, ta mua lại cái mới cho ngươi."

Ngư Đường: (xột xoạt) "Trẫm thưởng kẹo cho ngươi, trẫm cũng có quyền ăn."

Đệ đệ: QAQ

Ngư Đường: "Khóc cái gì? Khóc nữa liền gia pháp hầu hạ."

Đệ đệ: ╥﹏╥. . .

https://thuviensach.vn

HOÀNG THƯỢNG ĐỪNG NGHỊCH

Lục Dã Thiên Hạc
www.dtv-ebook.com

Chương 70: Bảo Tiêu.

Edit + Beta: Như Heo.

Tống Tiêu ngạc nhiên ngẩng đầu, không ngờ hoàng đế bệ hạ lại chủ động nhận lỗi, Tống Tiêu mím môi: "Hoàng thượng không cần phải như vậy." Đế vương ngông cuồng tự đại, ở trước mặt y nói mình không đúng, nghe có vẻ trong ngoài bất nhất, khiến Tống Tiêu cũng cảm thấy băn khoăn.

"Cùng lắm trẫm mua cho ngươi cái khác, nhưng ngươi cũng không được ở trước mặt người khác thổi tiêu." Ngu Đường ngẫm nghĩ rồi lại bổ sung thêm một câu. Động tác thổi tiêu quá trêu người, trước đây khi hai người họ còn chưa thành hôn, hắn thường xuyên lệnh cho Tống Tiêu tiến cung, ở trong ngự hoa viên thổi tiêu.

Nhìn đôi môi nhạt sắc ngậm ngọc quản thon dài, đế vương ẩn nhẫn khắc chế, kiềm lòng xiết chặt nắm đấm, tưởng tượng tiêu ngọc kia chính là bản thân mình, được tiểu Thị lang ngậm vào trong miệng.

Một khúc ẩn chứa bao nhiêu tương tư, người thổi người nghe đều không biết, chỉ biết phần ân tình này tựa như tiếng tiêu, vang vọng da diết.

...

Mặt Tống Tiêu dần dần đỏ lên, vòng vo nửa ngày, hoá ra là vì chuyện này: "Ngươi..." Lòng dạ cũng quá hẹp hòi rồi! Thổi tiêu với cái chuyện đó...

https://thuviensach.vn

Ngu Đường hừ một tiếng, hắn biết mình đột nhiên nổi nóng là không đúng, nhưng hắn vẫn thấy việc mình ngăn hoàng hậu thổi tiêu trên quãng trường không có gì sai. Làm sai thì hối lỗi, không sai thì cứ tiếp tục kiên trì, đây chính là tác phong của thiên cổ nhất đế hắn.

Tống Tiêu không dư sức đâu tính toán với hắn, dời mông ngồi sang một bên: "Ngươi lấy tài khoản của hắn là muốn đi điều tra?"

"Việc này không thể bỏ qua như vậy." Sắc mặt Ngu Đường trầm xuống, hôm nay nếu không phải hắn kịp thời đuổi tới, Tống Tiêu sẽ bị chiếc xe đó tông trúng, bây giờ nghĩ lại còn sợ. Vươn tay nắm chặt tay Tống Tiêu đặt lên đầu gối, chậm rãi vuốt nhẹ. Nếu như có người hại hắn, hắn còn có thể nương tay, nhưng nếu có người muốn hãm hại Tống Tiêu, hắn nhất định sẽ đòi lại gấp trăm ngàn lần.

Nếu việc này thật sự là do Khâu Minh Diễm làm, vậy thì bàn tay của người đàn bà này cũng quá dài rồi.

Hai người cuối cùng cũng làm hoà lại với nhau, Tống Tiêu gửi tư liệu phân tích của Cao Áo qua cho Ngu Đường, sau đó gọi cho Lý Vĩ Vĩ, dò hỏi hành tung của Khâu Minh Diễm.

"Không thấy xuất hiện trong giới giải trí, gần đây rất ít khi lộ diện." Lý Vĩ Vĩ nói vậy, tựa hồ không có đầu mối gì.

Bên kia dì Trần lại có tin tức bất thường: "Người đàn bà đó không đến nhà chúng ta, có điều hôm quốc khánh Tống Tranh có tới xin tiền tiêu vặt."

Ngu Đường sai người đi điều tra số tài khoản, chủ tài khoản chính là tên tài xế hôm đó, tên là John, người này không có công việc chính thức, chỉ dựa vào tiền trợ cấp và làm chút việc vặt sống qua ngày, không những vậy hắn còn từng có tiền án, bốn năm trước vào tù vì tội cướp bóc, mấy tháng trước vừa được phóng thích. Tài khoản của hắn gần đây không có bất kỳ

https://thuviensach.vn

giao dịch nào, nhưng hacker đã lần theo tài khoản này tìm được một địa chỉ e-mail.

Không biết Ngu Đường đã tìm được nhân vật lợi hại nào, thành công phá giải mật mã hòm thư. Bên trong hòm thư còn tìm thấy một bưu kiện bằng tiếng Anh, đại ý công việc hoàn thành sẽ có một số tiền chuyển tới sổ tiết kiệm, bảo John cung cấp số tài khoản. Trong thư trả lời tên John lại cung cấp một số tài khoản khác.

Sự tình đã sáng tỏ, thế nhưng hacker lấy chứng cứ bằng cách phi pháp, vì vậy cũng không có căn cứ lên án John, cảnh sát ở đây thiên vị người da trắng, việc này nếu như cứ để cảnh sát kết án qua loa như vụ tông xe lần trước thì công sức xem như đổ sông đổ bể.

Ngu Đường có thể nghĩ ra một trăm loại phương pháp để đối phó tên John, chỉ là hiện tại không đủ nhân thủ để thực hiện.

Kết thúc nửa học kỳ đầu tiên có một đợt kiểm tra, chờ Tống Tiêu thi môn cuối cùng xong, liền bị Ngu Đường dẫn đi Los Angeles.

Từ sau vụ việc lần đó, Ngu Đường càng không yên lòng để Tống Tiêu một mình, ngay cả hoạt động ở câu lạc bộ cũng không cho phép y tham gia. Tống Tiêu là người biết phân biệt nặng nhẹ, đương nhiên cũng sẽ phối hợp với hắn, nói với hội trưởng gần đây việc học bề bộn, cộng thêm vụ tai nạn xe cộ lần trước còn chưa giải quyết ổn thoả, không dám tuỳ tiện lộ diện.

Hội trưởng thông cảm cho hoàn cảnh của y, tỏ ý nếu như cần thiết, bọn họ có thể dồn toàn lực giúp y khống cáo tên John.

...

"Đường, sao không mang vị hôn phu của cậu đến chơi?" Bên trong lễ đường nhỏ ở phía đông trường học, Câu lạc bộ Hố Đen tụ hội mỗi tuần một

https://thuviensach.vn

lần, thiếu niên bên cạnh Blair đã thay bằng một người mới, lần này là một cậu nhóc Châu Á.

"Người hôm đó tôi gặp đúng là vị hôn phu của cậu?" Carmela nghe vậy, đi tới ngồi xuống bên cạnh Ngu Đường, cau mày hỏi hắn. Có quan hệ thân thích với người nhà họ Ngu, cô ta rất rõ lão già Ngu gia cứng ngắt tới cỡ nào, căn bản không thể tiếp thu chuyện cháu trai mình đính hôn với một người con trai khác.

Ngu Đường nhìn thoáng qua Carmela: "Chuyện này không liên quan đến cô."

Đang nói, di động Ngu Đường vang lên, là Tống Tiêu gọi tới, Ngu Đường lập tức bắt máy: "Thi xong rồi?"

"Ừ," Tống Tiêu đang đứng dưới khu giảng đường, ngoái đầu nhìn xung quanh. "Ngươi ở đâu?"

"Ta đang ở lễ đường nhỏ," Ngu Đường ngoan ngoãn đáp, "Chờ ta ở chỗ cũ, lát nữa ta sẽ đến."

Blair chép miệng một tiếng: "Đường, bảo cậu ta tới đây đi, tối nay tôi mời khách."

Ngu Đường không để ý đến bọn họ, đứng dậy rơif đi. Hắn đã kêu quản gia đặt vé máy bay tối nay bay đến Los Angeles, còn bây giờ thì dẫn Tống Tiêu đi ăn.

Chờ Ngu Đường rời khỏi lễ đường, Blair ôm cậu thiếu niên vào lòng, bộ dạng tiếc nuối thở dài. Tướng mạo Tống Tiêu thật sự rất hợp với khẩu vị của hắn, cho dù không thể đụng vào, nhìn một chút cũng được mà. Cái tên Ngu Đường này đúng là quỷ hẹp hòi, một cơ hội dùng bữa cũng không cho hắn.

https://thuviensach.vn

"Carmela, vừa rồi sao cô lại hỏi như vậy?" Vương tử Danto ở một bên ăn nho nhập khẩu từ Trung Đông, chú ý tới lời vừa rồi của Carmela.

"Theo tôi được biết, Ngu gia sẽ không cho phép cậu ta kết hôn với người đồng tính." Carmela cười lạnh, bưng ly rượu lên chậm rãi uống một hớp.

" Vậy ý cô nói, cậu nhóc đó chỉ là một món đồ chơi?" Danto cau mày, hắn cảm thấy Carmela nói không chính xác, hắn nhìn ra được, tình cảm Ngu Đường đối với cậu thiếu niên đó không hề tầm thường chút nào.

"Không phải sao?" Carmela cau mày.

"Oa, vậy nói không chừng tôi đây vẫn còn cơ hội?" Blair sờ sờ cằm, nếu chỉ là một món đồ chơi, vậy chỉ cần Ngu Đường chơi chán là hắn có thể tiếp nhận rồi.

"Cần tôi hỗ trợ chứ?" Carmela chớp mắt mấy cái nhìn Blair, hai người nhìn nhau nở nụ cười.

"Carmela, cô để ý Đường sao?" Blair sai cậu thiếu niên rót thêm ly rượu, "Theo tôi được biết, cô là cô họ của Đường kia mà."

Nghe hai chữ 'cô họ', sắc mặt Carmela lập tức trầm xuống: "Chúng tôi không có bất kỳ quan hệ máu mủ nào."

Blair nhún nhún vai, liếc mắt nhìn Danto.

...

Đến Los Angeles, lần này Ngu Đường không bỏ Tống Tiêu lại khách sạn, mà dẫn Tống Tiêu trực tiếp đến thẳng nhà cũ Ngu gia.

"Ngu Đường lại dẫn đứa bé kia đến đây?" Ngu Thái Hàn nghe được tin này, không kiềm được cau mày.

https://thuviensach.vn

Lần trước ở kinh đô điện ảnh bắt gặp Ngu Đường cõng một cậu thiếu niên, Ngu Lãng liền lưu tâm, lấy chuyện này xem như khúc nhạc dạo kể lại cho Ngu Thái Hàm. Carmela nói cho hắn biết, chính miệng Ngu Đường thừa nhận đó là vị hôn phu của hắn, bất quá chuyện này hắn không thể nói lung tung, hắn muốn để Ngu Thái Hàm tự tìm ra chân tướng.

"A, cậu bé đó dung mạo rất đáng yêu." Ngu Lãng đi ngang qua chen vào một câu, cười híp mắt ngồi xuống cạnh ba hắn.

Chân mày Ngu lão gia tử nhíu càng chặt. Mặc dù ông là một lão già cổ hủ, nhưng ở Mĩ nhiều năm như vậy, có cái gì chưa từng thấy, dĩ nhiên biết chuyện Ngu Đường lúc nào cũng mang theo một đứa con trai kè kè bên người là không thích hợp.

Tào quản gia đứng một bên châm trà cho gia chủ, sau đó quay người ra cửa, nghênh đón Ngu Đường vừa đến.

Ngu Đường dẫn Tống Tiêu xuống xe, trao đổi ánh mắt với Tào quản gia, sau đó liền thoải mái đưa Tống Tiêu vào nhà.

Nhà cũ Ngu gia ở Los Angeles lớn hơn nhiều so với căn nhà ở Trung Quốc, ở đây có riêng một cái sân golf rộng lớn, diện như một toà lâu đài, đằng sau còn có mấy toà biệt thự nhỏ, cộng thêm vài căn nhà gỗ trang trí.

Tống Tiêu sửa sang lại vạt áo, thong thả theo Ngu Đường tiến vào. Ngu Đường từng nói, gia chủ Ngu gia đời này giống như cao tổ hoàng đế đời trước, có điều Tống Tiêu chưa từng thấy cao tổ hoàng đế bao giờ.

Lúc trước khi Tống Tiêu vào kinh thi cử, cao tổ hoàng đế đã qua đời, là phụ thân của Ngu Cẩm Đường cầm quyền. Bây giờ có thể nhìn thấy cao tổ hoàng đế bằng da bằng thịt, đối với Tống Tiêu mà nói là một chuyện hết sức ly kỳ, hiếu kỳ lấn áp cả căng thẳng.

https://thuviensach.vn

"Ông nội." Ngu Đường vừa vào cửa lập tức nhìn thấy Ngu lão gia tử đang ngồi trên sô pha, lễ phép chào một tiếng.

"Cháu chào ông ạ." Tống Tiêu cong mắt cười, khéo léo hành lễ cúi chào.

Không đánh người mặt cười, huống hồ mọi chuyện còn chưa rõ ràng, Ngu Thái Hàm đương nhiên không tiện tỏ thái độ: "Đường Đường, đây là con cái nhà ai?"

"Cháu tên là Tống Tiêu, là bạn học của Ngu Đường, trước đây khi còn ở trong nước chúng con còn là bạn cùng bàn." Tống Tiêu thoải mái ngồi xuống cạnh Ngu Đường, cười nói cùng Ngu Thái Hàm, ngữ điệu của y không nhanh không chậm, có sự thận trọng mà thiếu niên tuổi này không có. Âm thanh trong sáng dễ nghe, thật sự không khiến người ta chán ghét nổi.

"Ừm, là vậy à." Ngu Thái Hàm nở nụ cười cao thâm khó dò.

Dáng vẻ hai người thong thong thả thả, ngược lại tiêu trừ một chút nghi ngờ của Ngu Thái Hàm, nếu thật sự có gì ám muội, phải nên dấu dấu diếm diếm mới đúng. Ngu Đường nói lần trước hai người vốn dĩ đến Los Angeles xem bóng nhưng vì buổi tiệc gia tộc mà đành phải gác lại, lần này dẫn Tống Tiêu tới đây là muốn bồi thường cho y.

"Người trẻ tuổi thật tốt," Ngu lão gia tử nâng chén trà lên uống một hớp, "Kho còn trẻ ta rất thích đội Thiết Ngưu, khi đó TV còn chưa phổ biến, không thể tận mắt xem trận đấu, chỉ có thể ngồi ở nhà nghe phát thanh."

Tiêu trừ được lo lắng, liền nhớ tới lời lúc trước của con trai cố ý dẫn dắt ông hiểu lầm Ngu Đường. Nghĩ tới đây, Ngu Thái Hàm liền trừng mắt nhìn về phía Ngu Lãng. Ngu Lãng không dám nhiều lời, chào Ngu Đương xong liền kiếm cớ lên lầu. Đứng trên lầu, Ngu Lãng mâu sắc thâm trầm nhìn về phía hai người, đứa cháu này, đúng là không đơn giản chút nào.

https://thuviensach.vn

Ngu gia hoài nghi hắn thích con trai, hắn liền dẫn bạn trai về nhà, thời gian còn trùng hợp như vậy. Cứ như vậy, không chỉ có thể tạm thời loại bỏ hoài nghi của Ngu Thái Hàm, còn nhờ vậy mà bôi xấu hắn, khiến hắn bị Ngu Thái Hàm dán cho cái mác không có thiện cảm với cháu trai.

Bởi vì đời trước được tổ phụ nuôi nấng, Tống Tiêu từ trước đến giờ rất biết cách lấy lòng trưởng bối, sau khi tự tay ngâm một ấm trà, Ngu lão gia tử đã triệt để cao hứng.

"Bây giờ rất hiếm có người trẻ tuổi nào biết pha trà." Ngu Thái Hàm bưng chén trà màu sắc đẹp mắt trên tay, nhấp một ngụm, trà búp Minh Tiền long tỉnh thơm ngát, mùi hương lan toả trong khoan miệng, khiến người ta nhịn không được muốn uống một hơi cạn sạch.

Thủ pháp pha trà của Tống Tiêu nước chảy mây trôi, vui mắt vui tai, không phải nhất thời nửa khắc là có thể luyện thành.

"Ông cháu cũng thích trà đạo, thấy nhiều nghe nhiều liền học được một ít." Lời giải thích khiêm tốn hữu lễ, khiến hai mắt Ngu lão gia tử sáng lên, người trẻ tuổi bây giờ hấp tấp nóng nảy, đừng nói ở đây, ngay cả trong nước cũng hiếm có được đứa trẻ hiểu lễ nghi truyền thống như Tống Tiêu.

Biết được lão Khúc là ông ngoại Tống Tiêu, gia chủ tức thì vỡ lẽ: "Thì ra là cháu ngoại lão Khúc, chẳng trách, chẳng trách." Gia đình hào môn như Ngu gia đối với người có tiền hay có quyền đều không có gì khác biệt, thế nhưng lại rất kính trọng đối với người có học thức. Ông ngoại Tống Tiêu không chỉ có địa vị cao thượng trong giới nghệ thuật truyền thống Trung Quốc mà còn rất nổi danh ở nước ngoài.

"Hôm nay đến vội không kịp chuẩn bị lễ vật, nếu như ông thích, lần sau về nước con sẽ xin vài bức chữ của ông ngoại mang đến cho ông."

Một già một trẻ càng tán gẫu càng hợp ý, bỏ bê Ngu Đường sang một bên. Ngu Đường im lặng không lên tiếng uống sạch ấm trà Tống Tiêu pha,

https://thuviensach.vn

chờ khi Ngu lão gia tử muốn uống thì đã không còn nữa rồi.

Tán gẫu xong, trở lại chuyện chính, Ngu Đường đề cập đến chuyện mượn ông nội vài tên bảo tiêu.

Bảo tiêu Ngu gia đều là tinh anh, con cháu ở trong gia tộc không có thực quyền sẽ không có tư cách dùng đến, nếu như lo lắng an nguy của bản thân mình thì có thể dùng tiền tự thuê người bên ngoài, còn bảo tiêu trong gia tộc trừ phi gia chủ lên tiếng, ngoài ra tuyệt đối không ai có quyền tự ý điều động.

"Được," Ngu lão gia tử cưng chiều đứa cháu này nhất, hơi trầm ngâm một lát liền đồng ý, "Bọn họ đang ở hậu viện, con tự đi mà chọn."

Ngu Lãng nghe nói Ngu Đường muốn đi chọn bảo tiêu, lộ ra biểu tình có chút hả hê.

Nhóm bảo tiêu Ngu gia là tổ hợp một đám người quái gở, bọn họ chỉ nghe lệnh của trung đoàn trưởng, còn trung đoàn trưởng kia chỉ nghe lệnh một mình gia chủ. Người lúc trước còn đỡ, tên trung đoàn trưởng mới nhậm chức gần đây tính tình còn bướng bỉnh hơn trâu. Tuần trước hắn chỉ muốn một tên bảo tiêu đi theo bảo vệ, vậy mà bị tên trung đoàn trưởng kia dứt khoát cự tuyệt, nói chuyện còn phi thường khó nghe.

"Cháu trai yêu dấu, chúc may mắn." Ngu Lãng vốn dĩ muốn đi xem trò vui, nhưng bị Tào công công dùng lý do xe năng lượng mặt trời không đủ chỗ ngồi cự tuyệt.

Tào quản gia khởi động xe năng lượng mặt trời, chở Ngu Đường và Tống Tiêu chạy về hướng sân bóng xa xa, vượt qua hồ nhân tạo, vòng qua một rừng cây nhỏ liền thấy một nhóm người tầm vóc cao lớn mặc đồ đen đang tập quyền anh.

https://thuviensach.vn

Trong đó có một người áo đen, đội mũ bóng chày, trên vai còn gắn bộ đàm, khoanh tay đứng trên chỗ cao, quan sát những người bên dưới luyện tập.

"Trung đoàn trưởng mới nhậm chức là ai?" Ngu Đường cảm thấy thần sắc của chú Chín có gì đó không ổn, lường trước trong này sẽ gặp chuyện khó xử lý.

Tào công công giật giật khoé miệng: "Hoàng thượng không cần phải lo, hắn... aiz, người tự xem đi."

Tống Tiêu chớp mắt mấy cái, Tào công công cũng có lúc không biết mở miệng cơ à? Nhảy xuống xe, ngẩng đầu nhìn sang đám người kia, Tào công công đi tới trước, nói mấy câu với người đang đưa lưng về phía bọn họ. Người kia nói vài câu với nhóm bảo tiêu, ra lệnh bọn họ chạy bộ hai vòng, sau đó bước nhanh về hướng bên này.

Người kia bước đi rất nhanh, bỏ xa Tào công công bước đi ưu nhã đằng sau.

Tống Tiêu chỉ thấy một đống đen sì như đạn pháo vọt tới, đại hán cao một mét chín thân hình vạm vỡ đột nhiên nhảy lên, dùng phương thức mãnh hổ đáp xuống, quỳ gối trước mặt hai người bọn họ.

"Thần, định Bắc tướng quân Lô Quốc Trung, bái kiến hoàng thượng, Ngô hoàng vạn tuế vạn tuế vạn vạn tuế!"

==========

Tiêu kịch trường:

Tào công công: "Tướng quân a, rốt cuộc cũng tìm được ngươi rồi."

Ám Nhất: "Chờ ngươi thôi đó."

https://thuviensach.vn

Đệ đệ: "Chờ ngươi thôi đó."

Đại tướng quân: "Tìm ta làm cái gì?"

Tào công công: "Ba thiếu một a!"

Đại tướng quân: "..."

[Heo: Ba thêm một thành một bàn mạt chược :)

Xin đừng thắc mắc vì sao đệ đệ lại có mặt trong nhóm tuỳ tùng, tự hiểu đi ạ :)]

https://thuviensach.vn

HOÀNG THƯỢNG ĐỪNG NGHỊCH

Lục Dã Thiên Hạc
www.dtv-ebook.com

Chương 71: Vũ Hội.

Edit + Beta: Như Heo.

Không khí tựa hồ ngưng đọng lại trong nháy mắt, Ngu Đường trầm mặc một lúc lâu: "... Bình thân."

Định Bắc tướng quân Lô Quốc Trung chính là người năm đó đuổi đánh giặc Hung Nô cùng với Ngu Đường, sau đó tự mình hộ tống hoàng đế bị thương nặng hồi cung. Lúc đó khi Tống Tiêu tự sát, vị này đã đứng ngay trước trụ bàn long.

Đại tướng quân hết sức hưng phấn đứng dậy, ngẩng đầu liền thấy Tống Tiêu bên cạnh Ngu Đường, lập tức trợn tròn mắt: "Hoàng hậu..."

Lúc trước gặp lại Tào công công, hai người đều rất khiếp sợ, vội vàng không kịp giao lưu, vì vậy mà hắn không biết hoàng hậu cũng ở đây. Năm đó hắn đứng cách hoàng hoàng hậu gần nhất, máu còn bắn lên trên mặt hắn, khiến hắn sống lại một đời cũng không buông xuống được khúc mắc.

"Tướng quân, biệt lai vô dạng (*)" Tống Tiêu cười khẽ.

(*): Đã lâu không gặp.

Lô gia mấy đời trung lương, tuỳ tiện chọn một người đều có thể trở thành mãnh tướng, hai người bọn họ bên văn bên võ, ở trên triều đình đương nhiên cũng từng có tranh chấp. Năm đó khi hoàng thượng đòi thú nam hoàng hậu, vị tướng quân này cũng từng phản đối, nhưng sau đó dưới

https://thuviensach.vn

sự kiên trì của hoàng đế, hắn cũng không còn gì để nói, ngược lại bắt đầu nguyện trung thành đối với hoàng hậu.

Trung thần Lô Quốc Trung, là thật sự trung tâm, quân vương muốn cái gì hắn liền làm cái đó.

Đại tướng quân trố mắt nửa ngày, đôi mắt hổ dần dần ngập nước, 'Oà' một tiếng quỳ xuống trước mặt Ngu Đường, ôm chân hắn gào khóc: "Hoàng thượng! Tội thần đáng muôn chết, năm đó không ngăn hoàng hậu tự sát!"

Tống Tiêu giật giật khoé miệng: "Tướng quân không cần phải như vậy."

Tào công công ghét bỏ rút khăn tay từ trong túi, đưa cho Ngu Đường.

Ngu Đường cầm khăn tay vứt lên mặt Lô tướng quân: "Được rồi, đứng lên rồi nói."

Đại tướng quân khụt khịt mũi, quay người dập đầu với Tống Tiêu, đứng lên, cầm khăn xì mũi, sau đó nhìn nhìn hai bên, đưa trả lại cho Tào quản gia.

Tào quản gia ghét bỏ rút trong túi ra một bao ni lông, nhét vào.

Lúc này đại tướng quân mới ý thức được hành vi của mình không thích hợp, giật túi ni lông về nhét vào trong túi mình, lấy bộ đàm ra nói một câu: "Đem mấy cái ghế lại đây."

Rất nhanh, có hai người áo đen khiên ghế 'hồng hộc hồng hộc' chạy tới, thả ghế xuống, sau đó 'hồng hộc hồng hộc' chạy đi.

Nhắc tới chuyện năm đó, tất cả mọi người đều có chút thổn thức. Một đời minh quân bị chôn vùi trong tay lũ loạn thần tặc tử, nam hoàng hậu duy nhất trong lịch sử cũng đi theo, lưu lại mấy người bọn họ khóc không ra

https://thuviensach.vn

nước mắt. Cũng may hoàng thái đệ là do một tay đế hậu giáo dục, nhận được chân truyền từ hai người, mới mười lăm tuổi mà đã có thể chấn kinh được triều đình.

Đại tướng quân tiếp tục Nam chinh Bắc chiến, bảo vệ ranh giới, về già được ban cho tước vị, thụ phong Định Bắc Hầu.

"Như vậy, sau này phải gọi ngươi là Hầu gia rồi." Tống Tiêu trêu ghẹo hắn.

"Hoàng hậu nói đùa," Lô Quốc Trung lau mặt, "Hiện tại cao tổ nắm quyền, nhớ năm đó khi cao tổ còn sống, thần vẫn chỉ là một tên lính quèn."

Tống Tiêu chớp mắt mấy cái, thật ra y chỉ đùa một câu, ai ngờ người này lại nghiêm túc phân tích như vậy. Ngẩng đầu nhìn lên Ngu Đường, Ngu Đường vứt cho y ánh mắt "Đừng so đo với kẻ ngốc".

"Trẫm cần vài người bảo tiêu, sắp tới Ám Nhất sẽ đi trại huấn luyện gia tộc học hỏi."

Không nói nhiều lời vô nghĩa, bọn họ lại không tiện đi quá lâu, Ngu Đường liền đi thẳng vào vấn đề chính.

"Hoàng thượng quá khách khí rồi, thần sẽ mang theo toàn bộ nhóm bảo tiêu nghe lời người sai bảo." Đại tướng quân dùng thần sắc nghiêm túc nói, khi cao tổ còn sống hắn chỉ là một tên lính quèn, trước khi hoàng thượng cầm quyền, hắn đã là người của Thất hoàng tử Ngu Cẩm Đường, sau khi Thất hoàng tử lên ngôi, hắn liền được phong làm Tiên phong Tướng quân, cùng hoàng thượng đánh đuổi giặc Hung Nô, một đường đánh tới vương đình. Trong lòng của Lô Quốc Trung, chủ nhân chân chính của hắn, chỉ có duy nhất một mình Ngu Cẩm Đường.

Ngu Đường xoa xoa thái dương: "Trẫm chỉ cần bốn người, trừ ngươi ra." Bây giờ hắn chưa phải gia chủ, trung đoàn trưởng bảo tiêu dẫn dắt toàn bộ

https://thuviensach.vn

bảo tiêu bỏ đi, hắn biết ăn nói làm sao với gia chủ.

Lúc này Đại tướng quân mới bừng tỉnh đại ngộ: "Thần hồ đồ rồi, hoàng thượng còn chưa nắm quyền, nếu để gia chủ biết người nắm giữ quân quyền, hậu quả khó mà lường trước được." Dứt lời, Lô Quốc Trung liền nhảy phắt lên, đi triệu tập nhóm đàn em của hắn đến cho hoàng thượng chọn lựa.

Bỏ lại ba người hai mặt nhìn nhau, xem tên Lô Quốc Trung này sử dụng thiết bị rất thành thạo, không giống như người mới xuyên qua, nhưng mà lời nói việc làm, sao vẫn cứ là cái đức hạnh đó kia chứ.

Một đám đàn ông cường tráng đứng thành một hàng, chắp tay sau lưng, ngẩng đầu ưỡn ngực, chờ Ngu Đường lựa chọn.

Trong này có người da đen lẫn người da trắng, nhưng người da đen chiếm đại đa số, chỉ có duy nhất Lô Quốc Trung là người da vàng. Nghe nói huấn luyện bảo tiêu được kiểm tra vô cùng khắc khe, so về thể năng, người da đen đương nhiên sẽ chiếm ưu thế. Có điều, so với Đại tướng quân công phu đầy mình mà nói thì những người đó chẳng đáng là gì.

Ngu Lãng trong lúc chờ xem trò vui, kéo Ngu Thái Hàm ra sân, hai người vừa chơi golf vừa chờ Ngu Đường, xa xa nhìn thấy Tào quản gia lái xe điện tới, đằng sau trống không, Ngu Lãng đè xuống khoé miệng muốn giương lên: "Haiz, Tiểu Đường đáng thương, chắc là bị tên đội trưởng đó khinh thường rồi, một người cũng không cho."

Ngu Thái Hàm vung ra một gậy, quay đầu nhìn sang, liền thấy xa xa trong rừng đột nhiên xuất hiện một chiếc xe điện, chở bốn tên đàn ông vạm vỡ, lái xe còn là trung đoàn trưởng Lô Quốc Trung vừa mới nhậm chức.

Ngu Lãng cả kinh há hốc mồm.

https://thuviensach.vn

"Gia chủ!" Lô Quốc Trung nhảy xuống xe, khom người cúi chào Ngu Thái Hàm, bốn người còn lại theo sau, trầm mặc cúi đầu hành lễ.

"Đây là Tiểu Đường chọn?" Ngu Thái Hàm nhìn số lượng bảo tiêu, khẽ cau mày, ông hiểu rõ tính khí của Lô Quốc Trung, lần trước Ngu Lãng đi mượn người, vậy mà một người hắn cũng không cho, cuối cùng đành phải nhờ ông đứng ra lên tiếng hắn mới chịu nhân nhượng, Ngu Thái Hàm nghĩ hôm nay Ngu Đường cùng lắm chỉ lấy được một người. Nào ngờ thằng nhóc này một lúc dẫn liền bốn người, còn khiến Lô Quốc Trung tự mình lái xe đưa đến.

"Căn biệt thự gần trường xung quanh không có hàng xóm, buổi tối cần có người gác đêm." Ngu Đường mặt không đổi sắc giải thích.

Ngu Thái Hàm không nói gì nữa, giữ Ngu Đường và Tống Tiêu ở lại ăn cơm trưa, rồi mới thả hai người đi xem bóng. Bốn tên bảo tiêu thay thường phục, hộ tống hai người lên đường.

Chờ bọn Ngu Đường đi khỏi, Ngu Thái Hàm bưng chén trà lúc Tống Tiêu gần đi pha cho ông, chậm rãi nhấm nháp thưởng thức: "Tiểu Lãng, sau này kết bạn nên quen nhiều đứa trẻ ngoan như Tống Tiêu vậy, đừng có lêu lổng với mấy đưa công tử bột suốt ngày ăn chơi trác tán đó nữa."

"Ba, bọn họ không phải công tử bột, bọn con chỉ cùng chơi xe thể thao thôi mà." Ngu Lãng nhún nhún vai, vẻ mặt vô tội.

"Được rồi, được rồi, đi làm chính sự đi." Ngu Thái Hàm cầm gậy giơ lên, gõ gõ chân đứa con út.

Ngu Lãng làm cái mặt quỷ, chạy đi mất dạng.

Ngu lão gia tử bật cười, hắn vẫn luôn là đứa con ông rất mực yêu chiều, đích xác là quả vui vẻ của ông, thế nhưng đối với đứa cháu trai này, tựa hồ

https://thuviensach.vn

là có chút địch ý: "Lão Tào à, ông nói xem, chuyện Tiểu Cửu nói Đường Đường lúc trước, là thật hay giả."

"Không phải chính ngài đã có đáp án rồi sao?" Tào quản gia mỉm cười, châm thêm trà cho gia chủ.

Ngu Thái Hàm thở dài: "Tiểu Cửu đối với đứa cháu này không được hữu hảo cho lắm."

"Tính khí Cửu thiếu gia chỉ là hơi trẻ con một chút." Tào quản gia khuyên một câu, lời này nhìn có vẻ như là đang nói tốt thay cho Ngu Lãng, đem hành vi của hắn quy về sự ghen tỵ của trẻ con, kỳ thực chính là ấn định tội danh cố tình gây xích mích nhằm ly gián lên người hắn. Trẻ con khi tranh giành tình cảm của người lớn sẽ làm ra những chuyện như vậy, cảm thấy ganh tỵ vì ba mình sủng ái cháu trai hơn hắn.

Quả nhiên, tay uống trà của Ngu Thái Hàm hơi khựng lại, không tiếng động thở dài.

Tào quản gia ưu nhã bưng ấm trà, chỉ cười không nói.

...

Bốn tên bảo tiêu làm việc rất có hiệu suất, vừa tới biệt thự Ngu Đường liền lấy ra một bộ thiết bị đầy đủ, đặt camera ở tất cả mọi ngóc ngách trong nhà, tự mình thu dọn một căn phòng trống làm phòng giám sát, còn xếp xong cả lịch trực đêm.

Độc Cô Ám nhìn những người này điều khiển vũ khí, thiết bị gây nhiễu, cảm thấy bản thân quá mức lạc hậu, bèn chủ động đến trước mặt Ngu Đường yêu cầu được đi trại huấn luyện.

Hắn muốn đi trại huấn luyện, đó là nơi Ngu gia huấn luyện bảo tiêu, nằm trên một hòn đảo nhỏ trên Thái Bình Dương, không đạt đủ tiêu chuẩn thì

https://thuviensach.vn

không được phép ra ngoài. Nghe nói người ưu tú nhất trong đó cũng phải mất hơn nửa năm. Là một ám vệ nhanh nhạy thức thời, hắn nhất định sẽ dùng được vũ khí và các thiết bị tân tiến nhất, trở thành thanh đao sắc bén nhất trong tay chủ nhân.

Quan sát mấy ngày, bốn tên bảo tiêu coi như đáng tin, Ngu Đường liền đồng ý thỉnh cầu của Độc Cô Ám.

Khí trời ngày càng trở lạnh, gần đến lễ giáng sinh, đường phố ngày càng náo nhiệt, đâu đâu cũng có cây thông Noel và quà giáng sinh.

Ngu Đường mua hai đôi tất giáng sinh, đưa cho Tống Tiêu một cái, bảo y treo lên đầu giường, sáng hôm sau sẽ có quà.

Tống Tiêu cong mắt cười, đem tất giáng sinh cất vào tủ đầu giường, chờ đêm giáng sinh sẽ treo lên: "Hoàng thượng hy vọng ông già Noel sẽ tặng ngươi cái gì?"

Ngu Đường nhìn thoáng qua y: "Trẫm sẽ tự viết nguyện vọng nhét vào đó."

"Hả?" Tống Tiêu chớp mắt mấy cái, thật là khó hiểu.

...

Đêm trước lễ giáng sinh, nhà trường cử hành một bữa tiệc dạ hội long trọng.

Ở loại trường học như Harvard này, mọi người ai nấy đều chú trọng xã giao, vũ hội to nhỏ thế nào cũng có, lễ giáng sinh là một buổi tiệc đặc biệt quan trọng, học sinh toàn trường đều có thể tham gia, có điều phải nộp một trăm đô la phí vào cổng.

https://thuviensach.vn

Quản gia chọn cho hai người hai bộ lễ phục bất đồng, Ngu Đường trầm ổn khí quyển, Tống Tiêu tao nhã thanh quý.

Vũ hội này do ba câu lạc bộ lớn trong trường đồng tổ chức, Emily rảnh rỗi liền đứng cùng các chị em tốt vui vẻ ăn bánh ngọt.

"Emily, cậu đừng ăn nữa, lát nữa căng rách lễ phục, xem có ai dám mời cậu khiêu vũ không." Bạn tốt Lilith che miệng cười cô nàng.

"Hứ, cho dù tôi không ăn, các thiếu gia Câu lạc bộ Hắc Tử(*) chưa chắc gì đã để ý đến tôi." Emily không hề bị lay động, tiếp tục nhét đồ ăn. Tuy rằng nói buổi tiệc do ba câu lạc bộ đồng hợp tác nhưng thực chất chỉ có Hắc Tử xuất tiền, Thanh Long hội xuất lực, Thiên Sức bọn họ thì phụ trách công việc vặt.

(*): Từ bây giờ tui sẽ để là CLB Hắc Tử luôn nha.

"Không phải câu lạc bộ các cậu còn có 'Quý công tử phương Đông' gì đó sao?" Lilith ngưỡng cổ tìm kiếm. Lần trước Tống Tiêu biểu diễn đàn cổ trên quãng trường được người ta ghi hình tung lên mạng xã hội, phong vận mê người như vậy, khuôn mặt anh tuấn, lập tức tạo nên một làn sóng không nhỏ trên mạng xã hội.

Âm thanh tao nhã khí khái vẫn còn chưa dứt, tuấn mỹ như tú trúc dưới ánh trăng, mặc dù người Mĩ khó nhận biết được khuôn mặt người phương Đông nhưng vẫn dễ dàng nhìn ra được vẻ đẹp của y. Bởi vì không biết tên, cho nên mọi người đều thống nhất cho y cái danh hiệu "Quý công tử phương Đông", Tống Tiêu cảm thấy hết sức xấu hổ, không chịu để người khác nhắc tới.

Xuất phát từ việc bảo vệ quyền riêng tư đối với các thành viên trong câu lạc bộ, Câu lạc bộ Thiên Sứ không hề tiết lộ các thông tin liên quan đến Tống Tiêu, nhưng người trong Harvard đều biết y là thành viên của Câu lạc bộ Thiên Sứ. Gần đây mỗi khi Câu lạc bộ Thiên Sứ biểu diễn sẽ có rất

https://thuviensach.vn

nhiều người đến xem, mục đích chính là muốn xem mặt cái vị "Quý công tử" kia, đáng tiếc sau sự kiện ngày hôm đó Tống Tiêu đã không còn tham gia hoạt động của câu lạc bộ nữa.

"Không phải ở đó sao?" Emily ngậm chiếc nĩa, hất cằm nhìn về phía cửa ra vào.

"Oa... Trời ạ!" Lilith đột nhiên ôm ngực, kinh ngạc kêu thành tiếng.

Không chỉ Lilith, cả hội trường cũng im lặng trong nháy mắt, chỉ vì hai người đang sóng vai đi đến thật sự là hết sức chói mắt.

Tống Tiêu và Ngu Đường cùng tiến vào hội trường, đưa thiếp mời, cô gái ở bàn tiếp đón tân khách đỏ mặt, cho bọn họ mỗi người một cái huy hiệu giáng sinh. Ngu Đường nhận lấy, cúi đầu cài lên cổ áo Tống Tiêu, sau đó đem huy hiệu của mình nhét vào tay y. Tống Tiêu liền tự giác cài lên dùm hoàng thượng.

"Người đó là ai? Sao lại đẹp trai như vậy!" Lilith chỉ vào Ngu Đường hỏi.

"Nghe nói là thành viên mới của Câu lạc bộ Hắc Tử, quan hệ rất tốt với 'Thiên sứ nhỏ' nhà chúng tôi." Emily vừa nhai bánh ngọt vừa giải thích.

Tống Tiêu anh tuấn, là quân tử như lan, hào quang nội liễm; còn Ngu Đường tuấn mỹ, nhưng là kiểu kiêu dương như lửa, khí thế thiên thành. Hai người đứng chung một chỗ, phong cách hoàn toàn khác nhau nhưng lại hoà hợp đến khó tin.

Tống Tiêu không biết người của Câu lạc bộ Hắc Tử nhất định phải tham gia vào vũ hội này, Ngu Đường muốn tới, y đành phải đi cùng. Ngu Đường dẫn Tống Tiêu tới khu tiệc đứng, lấy cho y không ít đồ ăn ngon, bảo y ngoan ngoãn ăn đồ ăn, sau đó chậm rãi đi đến nơi tụ tập của Câu lạc bộ Hắc Tử.

https://thuviensach.vn

Các thành viên hầu như đều có mặt, ánh đèn trong sàn nhảy sáng lên, đội nhạc bắt đầu tấu nhạc biểu diễn, một số nam sinh nóng lòng từ lâu, bắt đầu ngỏ lời mời các cô gái mình thích ra sàn khiêu vũ.

"Carmela, cô không nhảy một điệu với Đường sao?" Blair ý đồ xấu xa lấy khuỷ tay chọc chọc Carmela.

Hôm nay Carmela mặc một bộ váy dạ hội đỏ rực dài chấm đất, bên trên điểm xuyến vô số hạt thuỷ tinh, phối hợp với vóc người bốc lửa của cô ta vô cùng chói mắt. Nhưng vì e ngại trước gia cảnh nhà cô ta mà không có nam sinh nào dám tiến lên mở lời.

Đang nói, Ngu Đường đi tới, cầm theo một chén rượu, nâng chén cùng mọi người.

Carmela nâng cốc

champagne, đứng cạnh Ngu Đường.

"Này, tiểu thư Carmela với cái cậu quý tộc phương Đông thần bí đó... trông có vẻ xứng đôi nhỉ." Lilith nói với Emily.

Emily gật đầu tán thành, kéo Lilith đi tìm Tống Tiêu: "Tiêu, giới thiệu với cậu, đây là bạn tốt của tôi, Lilith."

"Chào cậu." Tống Tiêu đang bưng chiếc dĩa trong tay, bèn mỉm cười gật đầu.

Lilith kích động không thôi: "A, cậu thật sự rất đẹp, chúng ta có thể nhảy một điệu không?"

Tống Tiêu lắc đầu, tỏ ý mình không biết khiêu vũ.

"Haiz, thật đáng tiếc," Lilith nhún vai một cái, rồi cùng Tống Tiêu tán gẫu qua chuyện khác, "Bạn tốt đó của cậu là bạn trai mới của tiểu thư

https://thuviensach.vn

Carmela sao?"

Tống Tiêu khẽ cau mày: "Không phải."

"Lẽ nào tin đồn đó là giả?" Lilith chỉ về phía Ngu Đường, nhỏ giọng nói bên tai Tống Tiêu, "Nhìn kìa, bọn họ mới xứng đôi làm sao."

Tống Tiêu thuận theo tay Lilith nhìn sang, liền thấy Carmela đang cười nói cùng Ngu Đường, Ngu Đường hơi nghiêng đầu lắng nghe.

...

"Chuyện Ngu gia tôi đã nghe nói, cậu có muốn cân nhắc chuyện đóng giả tình nhân với tôi hay không, như vậy mới có thể bảo vệ được tình nhân bé nhỏ của cậu." Carmela mỉm cười, thấp giọng nói bên tai Ngu Đường, lời nói ra lại ngầm có ý uy hiếp.

Nếu như trở thành tình nhân với Ngu Đường, cho dù là đóng kịch cũng rất có lợi đối với địa vị của Carmela ở trong gia tộc, hai bên đều có lợi.

Ngu Dường nghe Carmela nói chuyện, ánh mắt lại nhìn về phía Tống Tiêu, thấy y vui vẻ trò chuyện với một cô gái, tức thì xụ mặt xuống, vứt Carmela còn đang tiếp tục lải nhải sang một bên, nhanh chân đi về phía Tống Tiêu.

==========

Tiểu kịch trường:

Ông già Noel: "Cậu bé đáng yêu, con muốn có quà gì?"

Tiêu Tiêu: "Con muốn chiếc tiêu khôi phục lại hình dáng cũ."

Ông già Noel: "... Cho con chai keo này, tự mình dán đi."

https://thuviensach.vn

Ngư Đường: "Ta muốn hoàng hậu trần như nhộng đứng trước mắt ta."

Ông già Noel: "... Cho ngươi sợi dây thừng, tự đi mà trói đi."

Đệ đệ: "Con muốn chị dâu ôm con giống khi còn bé."

Ông già Noel: "Cho con cây nhang, tự đốt cho mình một nén trước đi."

Đệ đệ: QAQ

[Heo: Xin lỗi các bạn vì sự chậm trễ vừa qua, hôm bữa đi học về Heo bị té xe, bị căng cơ bả vai cánh tay nên không edit tiếp được]

https://thuviensach.vn

HOÀNG THƯỢNG ĐỪNG NGHỊCH

Lục Dã Thiên Hạc
www.dtv-ebook.com

Chương 72: Trùng Hợp

Edit + Beta: Như Heo.

Carmela triệt để bị bỏ rơi, rất tức tối, suýt chút nữa quăng vỡ ly rượu trong tay.

"Haizz, Carmela đáng thương." Blair nhìn có chút hả hê đi tới, chạm cốc cùng cô ta.

Lilith nhìn Ngu Đường nhanh chân đi về phía bên này, suýt chút nữa đã thét chói tai, nhưng phải miễn cưỡng nhịn xuống, nhỏ giọng nói: "Trời ạ, Quý tộc phương Đông đó đang đi về hướng bên này, không phải hắn muốn mời tôi khiêu vũ chứ?"

Tống Tiêu vừa ăn một miếng bánh ngọt, ngoài miệng còn dính chút bơ, ngơ ngác ngẩng đầu nhìn Ngu Đường đi như chạy tới trước mặt mình.

Hai người nhìn nhau chốc lát, Tống Tiêu không khỏi cảm thấy khó hiểu, lấy giấy ăn lau miệng: "Làm sao vậy?"

Ngu Đường trừng mắt nhìn các nữ sinh vây quanh y: "Ta dạy ngươi khiêu vũ."

"Hả?" Tống Tiêu ngơ ngác bị Ngu Đường bắt đi, đành thả đĩa bánh trên tay xuống, ngay sau đó liền bị Ngu Đường lôi vào sàn nhảy.

"Oa!" Nhìn thấy hai người tiến vào sàn nhảy, tất cả mọi người đều đồng loạt ồ lên.

https://thuviensach.vn

Mặt Tống Tiêu hơi đỏ, ôm ôm ấp ấp trước mặt công chúng thế này khiến y cảm thấy rất xấu hổ, bèn rút tay ra định bỏ đi, lại bị Ngu Đường tóm chặt, đành phải vụng về đứng cùng hắn.

Sinh ra trong gia đình thế gia, loại lễ nghi xã giao như vầy mà nói không thể làm khó được hắn.

"Ta sẽ không nhảy bước nữ." Tống Tiêu nhìn cánh tay Ngu Đường đang ôm eo mình, nhíu nhíu mày.

"Ta cũng không." Mặt Ngu Đường không chút biến sắc mà nói, hắn chỉ biết nhảy bước nam, cho nên đành dạy Tống Tiêu nhảy bước nam, có điều hai người đều nhảy bước nam, thoạt nhìn vô cùng quái dị.

Tống Tiêu cảm thấy đặc biệt mất mặt, chỉ biết cúi đầu nhìn chân, mặc dù đã nhìn chân, nhưng vẫn không ngừng đạp trúng chân Ngu Đường.

Hai người ngươi ôm thắt lưng ta, ta cũng ôm eo ngươi, không cam lòng yếu thế mà tuyên thị quyền sỡ hữu đối phương, hai người cứ như vậy cứng nhắc ôm nhau lúc ẩn lúc hiện trên sàn nhảy, hình ảnh đó bất ngờ lại trông đáng yêu vô cùng.

"Oa, thật đáng yêu." Emily vỗ tay, những người khác cũng hùa nhau khen hay.

Carmela dùng đôi mắt lạnh lùng nhìn đôi cẩu nam nam lượn lờ ngay trước mắt, lấy điện thoại ra chụp vài tấm, trực tiếp gửi cho Ngu Lãng. Ngu Lãng nhận được tin tức này khi hắn đang ở nhà trang trí cây thông Noel cùng với mẹ mình.

Lễ giáng sinh hàng năm, trong nhà chỉ có Ngu Lãng và mẹ hắn ăn mừng, Ngu Thái Hàm là lão già cổ hủ, chỉ ăn mừng các ngày lễ Trung Quốc. Có điều cũng không ngăn cấm người trong nhà.

https://thuviensach.vn

"Cục cưng, nhận được món quà rất thú vị sao?" Mẹ Ngu Lãng thấy hắn lộ ra ý cười, bèn mở miệng dò hỏi.

"Phải, là một món quà rất thú vị." Ngu Lãng mỉm cười, không nói thêm gì.

Sau đêm giáng sinh, một đoạn ghi hình đột nhiên bùng nổ trên mạng xã hội, đó là hai cậu thiếu niên phương Đông tướng mạo vô cùng tuấn mĩ vụng về ôm nhau trong sàn nhảy, lúc ẩn lúc hiện. Kỳ thực đây chỉ là một vũ hội vườn trường, hai thiếu niên khiêu vũ với nhau mặc dù buồn cười nhưng cũng không phải chuyện hiếm lạ, không hiểu sao đoạn clip này lại nổi tiếng đến vậy, trong một đêm đã được vô số tài khoản nổi tiếng chia sẻ.

Vì vậy, mọi người tò mò mở ra xem, hai thiếu niên phương Đông đó tuấn mĩ như tinh linh, đúng là rất đáng yêu.

Người Mĩ đối với đồng tính luyến ái có hai loại thái độ cực đoan, hoặc là hai tay hai chân tán thành, hoặc là sống chết phản đối nhìn thấy liền đánh. Nhưng đoạn clip này bất ngờ lại không bị người ta chửi rủa, dù sao chỉ là hai bạn nhỏ nghịch ngợm, ném đá người ta thì có ý nghĩa gì.

Ngu Đường ôm Tống Tiêu trải qua đêm giáng sinh tốt đẹp, trước khi đi ngủ Ngu Đường còn trịnh trọng treo tất giáng sinh lên đầu giường, cũng không quên yêu cầu Tống Tiêu làm theo. Tống Tiêu hết cách đành phải thuận theo hắn.

Ngày hôm sau vừa mở mắt ra, Ngu Đường đã giục Tống Tiêu đi mở quà.

Tống Tiêu mơ mơ màng màng ngồi dậy, đưa tay vói vào chiếc tất, xúc cảm man mát, tức thì đoán được đó là thứ gì, lấy ra, liền thấy một chiếc tiêu ngọc toàn thân xanh biếc, bên trên dùng bạch kim làm hoa văn, bao phủ toàn bộ thân tiêu, rất đẹp đẽ.

https://thuviensach.vn

"Đây là..." Tống Tiêu chớp mắt mấy cái, ngẩng đầu nhìn về phía Ngu Đường.

"Đền tiêu cho ngươi." Ngu Đường hừ một tiếng, trước đó cầm mấy chiếc tiêu ngọc tìm Tống Tiêu nhận lỗi cũng không thể khiến y vui vẻ, hắn biết hoàng hậu của hắn chỉ một lòng nhớ nhung chiếc tiêu ngọc kia, hắn không thể làm gì khác hơn bèn sai người đi tìm thợ kim hoàn tốt nhất, nối lại chiếc tiêu ngọc, làm thành kim nạm ngọc.

Tống Tiêu đương nhiên nhìn ra được, đây vốn là chiếc tiêu của hắn, không biết hoàng thượng đã bỏ ra bao nhiêu tâm tư mới nối liền được chiếc tiêu này: "Tạ ơn hoàng thượng."

"Cám ơn ta làm gì, đây là của ông già Noel," Ngu Đường tháo tất giáng sinh của mình xuống, nhét vào tay Tống Tiêu, "Giúp trẫm xem xem là cái gì."

Tống Tiêu thò tay vào, móc ra một mẫu giấy, trên giấy có viết: "Trẫm muốn hoàng hậu liên tục thị tẩm ba ngày." Đây chính là nguyện vọng giáng sinh của hoàng đế bệ hạ, không khỏi giật giật khoé miệng, chuyện như vậy, làm sao ông già Noel thoả mãn được? Sau đó lục lọi một hồi, thật sự có đồ, trong lòng Tống Tiêu nổi lên dự cảm bất lành.

"Lôi ra xem." Ngu Đường nghiêm trang nói.

"Hoàng thượng..." Tống Tiêu muốn nói gì đó, điện thoại Ngu Đường đột ngột vang lên.

Ngu Đường cau mày, xoay người đi nhận điện thoại. Là Tào công công gọi tới, chắc là có việc gấp.

Tống Tiêu nhanh chóng lôi đồ nhìn thoáng qua một cái, thì ra là một bình gel bôi trơn cực lớn, hơn nữa còn tặng thêm một món đồ chơi nhỏ

https://thuviensach.vn

chạy bằng điện. Tống Tiêu co rút khoé miệng, nhanh tay ném xuống gầm giường, phi tan chứng cứ.

Tào công công nói tin tức trên mạng cho Ngu Đường, lượng chia sẻ trong một đêm đã cao như vậy, khẳng định là có người cố ý đổ thêm dầu vào lửa, muốn mọi người đều biết chuyện này. Sáng sớm hôm nay, Ngu Lãng tựa hồ như lơ đãng đặt chiếc Ipad lên bàn ăn.

Tào quản gia không nhanh không chậm đi tới, khoá máy lại, đem cất đi, vừa vặn Ngu Thái Hàm đi tới, ngồi xuống bắt đầu dùng điểm tâm.

Qua chừng hai phút sau, Ngu Lãng bưng nước trái cây đi tới, không tìm thấy Ipad, sắc mặt hơi đổi: "Quản gia, Ipad của tôi đâu?"

"Vừa rồi sắp dọn đồ ăn, tôi sai nữ hầu cất đi rồi." Tào quản gia cười đến hoà ái dễ gần, khiến người ta không thể bắt được sai lầm.

Ngu Đường cúp điện thoại, cười lạnh một tiếng, quay đầu nhìn thấy hoàng hậu của mình đã chui trở về chăn, nhíu nhíu mày: "Quà của ta đâu!"

"Không có." Tống Tiêu chỉ chỉ mẫu giấy và chiếc tất trống không trên chăn.

Ngu Đường nhíu mày: "Hửm?"

Lễ giáng sinh được nghỉ dài hạn, Ngu Đường không về Los Angeles mà là đưa Tống Tiêu đi trượt tuyết.

...

"Đoạn clip trên mạng là như thế nào?" Bác Tư ngồi trong vườn hoa, nói chuyện cùng Ngu Lãng.

"Đoạn clip gì?" Vẻ mặt mờ mịt.

https://thuviensach.vn

Bác Tư nhìn chằm chằm hắn một lát, phì cười: "Biểu hiện của Ngu Đường ở công ty đặc biệt nhanh nhạy, ta chuẩn bị nói một tiếng với chú Hai, có thể cho Ngu Đường thêm chút quyền lợi."

Bác Tư là con trai của Ngu Thái Hưng - anh của Ngu Thái Hàm, cho nên gọi gia chủ là chú Hai. Ngu Thái Hưng mất sớm, để lại ba người con trai, lão Đại, lão Nhị và lão Tứ, lão Đại mất sớm, hiện tại chỉ còn lão Nhị và lão Tứ.

Ngu Lãng nghe lời này, sắc mặt không hề thay đổi: "Đây là chuyện tốt."

Bác Tư nở nụ cười không rõ hàm xúc: "Quan hệ giữa ta với Ngu Phục từ nhỏ đã không được tốt, lúc nào cũng đánh nhau, con cũng đừng học theo người anh cùng cha khác mẹ của con."

Ngu Lãng hiểu được hàm nghĩa của câu nói đó, lão Tứ là đang nói, quan hệ của hắn với ba Ngu Đường không tốt, vì vậy hắn cũng không thích Ngu Đường. Ngu Lãng nghe thế không khỏi híp mắt suy tư.

Kỳ nghĩ qua đi, mùa xuân đến bắt đầu một học kỳ mới, sân trường ngày càng náo nhiệt. Mỗi ngày Tống Tiêu vẫn có dáng vẻ vội vàng như trước, hôm nay đang trên đường đi tới giảng đường, trước mặt đụng phải một cô gái thân hình gầy yếu.

Cô gái đó mặc chiếc váy trắng như tuyết, khí chất thanh tân tựa đoá hoa bách hợp, yếu ớt đứng lên, còn mở lời xin lỗi Tống Tiêu.

"Xin lỗi, hôm qua ngủ không ngon giấc, nhất thời không kịp nhìn đường." Cố gái trông có vẻ sốt ruột, vừa mở miệng lại là tiếng Trung Quốc.

"Cậu là người Trung Quốc?" Tống Tiêu mỉm cười, ở nơi đấy khách quê người gặp được ngôn ngữ quen thuộc, sẽ luôn cảm thấy có chút thân thiết, "Cậu không sao là tốt rồi."

https://thuviensach.vn

Bảo tiêu đã đứng ở vị trí cách Tống Tiêu năm bước, Tống Tiêu không có gì nguy hiểm thì sẽ không lại gần. Tống Tiêu xoay người lên lớp, cô gái kia cũng đi cùng y.

"Cậu đi theo tôi làm gì?" Tống Tiêu đi được một đoạn, phát hiện cô gái kia vẫn đi theo mình, mày khẽ nhíu lại rất khó phát hiện, "Hả?" Cô gái có chút mờ mịt ngẩng đầu, "Tôi đi học." Nói một hồi, không ngờ lại học cùng lớp với Tống Tiêu.

"Hừm, thật trùng hợp." Tống Tiêu cười đến ý vị thâm tường, y không tin, thế gian có nhiều sự trung hợp như vậy.

==========

Tiểu kịch trường:

Tiêu Tiêu: "Gương vỡ khó lành, đoạn tiêu khó nối."

Ngư Đường: "Ngươi lại hát cái gì?"

Tiêu Tiêu: Bạo quân ngâm."

Ngư Đường: "Hừ~ cái này không êm tai, ta dạy ngươi bài khác hay hơn."

Tiêu Tiêu: "Bài gì?"

Ngư Đường: "Hoàng hậu ngâm..."

Tiêu Tiêu: "A... A..."

Ngư Đường: "Ngươi học thật nhanh."

Tiêu Tiêu: "Thu thập lưu manh!!!"

[Heo: Hôm nay có quà, he he...

https://thuviensach.vn

Đố biết tại sao pic2 bé thụ lại (?)?]

https://thuviensach.vn

HOÀNG THƯỢNG ĐỪNG NGHỊCH

Lục Dã Thiên Hạc
www.dtv-ebook.com

Chương 73: Bữa Tối.

Edit + Beta: Như Heo.

Cô gái thanh lệ thoát tục này tên là Bạch Tình, theo như những gì cô ta nói, cô ta là sinh viên khoa nghệ thuật biểu diễn, có vài môn trùng giờ lên lớp với Tống Tiêu.

Tống Tiêu vô tình hữu ý hỏi đáp hai câu, rất nhanh đã moi ra được xuất thân, lai lịch của cô ta. Theo Bạch Tình từng nói, cô ta tự kiếm tiền đi học, vừa lên lớp vừa làm công cho một quán ăn, mỗi ngày lau bàn lau ghế cho người ta đặc biệt khổ cực. Tương lai muốn được làm việc trong giới nghệ thuật, tốt nhất là làm một nhà biên kịch...

"Cô nên đi làm diễn viên, làm biên kịch có chút lãng phí." Tống Tiêu cười như không cười nhìn cô ta.

Bạch Tình không khỏi sửng sốt, cho rằng Tống Tiêu đang khen dung mạo của mình không làm diễn viên thì đáng tiếc, liền đỏ mặt, cúi đầu nói cám ơn: "Tớ không có kỹ năng diễn xuất, không đảm đương nổi nghề diễn viên."

Tống Tiêu mỉm cười, không nói gì thêm.

Học kỳ này Ngu Đường tựa hồ càng thêm bận rộn, bình thường rất ít khi lên lớp, thường xuyên ngồi máy bay bay đi khắp nơi, bận rộn việc xí nghiệp gia tộc, không thì bận đi gặp đối tác. Đến nổi Tống Tiêu cũng phải hoài nghi không biết cái tên này có thể thuận lợi tốt nghiệp được hay không.

https://thuviensach.vn

Ngu Đường không ở đây, bảo tiêu lại luôn luôn giữ một khoảng cách an toàn nhất định, Tống Tiêu thành ra đơn thân chiếc bóng, lúc này, cái cô Bạch Tình kia sẽ xuất hiện rất đúng lúc. Có khi cùng đi lên lớp, có khi cùng đi nhà ăn, thậm chí tại thư viện cũng thường xuyên 'ngẫu nhiên' đụng mặt.

"Tớ có hai phiếu ưu đãi 'Ta muốn ăn thịt', cậu đi với tớ nhé?" Tống Tiêu đang đọc sách ở thư viện, bên tai đột nhiên vang lên giọng nói dịu dàng của Bạch Tình, "Cái này là phiếu ưu đãi dùng bữa tối, cho nên yêu cầu nhất định phải là một nam một nữ mới được."

Nhà hàng "Ta muốn ăn thịt" là nhà hàng lấy chủ đề lãng mạn dành cho các cặp tình nhân, buổi tối dưới ánh nến ở đây đặc biệt nổi tiếng, loại nhà hàng này chủ yếu rất được phái nam hoan nghênh. Bởi vì các nhà hàng trước đây vì muốn bảo trì hình tượng của các cặp đôi, lượng thức ăn đặc biệt ít. Nhưng nhà hàng này lại khác, tất cả các món ăn đều là thịt, đảm bảo sẽ ăn no bụng, là lựa chọn hàng đầu cho các cặp tình nhân bình dân đến hẹn hò.

Tống Tiêu cũng không ngẩng đầu lên: "Vậy thì đi với bạn trai của cô đi."

"Tớ... Tớ không có bạn trai..." Bạch Tình tựa hồ có hơi thẹn thùng, nhỏ giọng nói, sau đó dè dặt kéo cánh tay Tống Tiêu, "Cậu đi với tớ đi, có được không, chúng ta không phải là bạn tốt hay sao?"

Tống Tiêu rút tay ra, không chút tiếng động khẽ nhích người qua một bên: "Vậy phải xem tối nay tôi có rảnh hay không đã, nếu rảnh thì sẽ liên lạc với cô."

"Tốt quá rồi!" Bạch Tình trông rất vui sướng, tươi cười rời khỏi thư viện.

Bạch Tình vừa đi, sắc mặt Tống Tiêu liền lạnh xuống, đặt cuốn sách vừa đọc xong lên bàn, sau đó ra ngoài gọi điện thoại.

https://thuviensach.vn

Nhà hàng "Ta muốn ăn thịt" gần đây có hoạt động ưu đãi nên trên căn bản đều ngồi đầy người. Hai vị bảo tiêu cường tráng vì muốn bảo vệ Tống Tiêu bất cứ lúc nào cũng muốn trà trộn đi vào.

Không sử dụng phiếu ưu đãi thì sẽ không ai quản ngươi là nam hay nữ, nhưng trong phòng đều là nam nữ ngồi thành đôi, sự xuất hiện của hai đại hán vạm vỡ đặc biệt gây chú ý.

"Hai vị tiên sinh muốn dùng gì?" Người phục vụ mỉm cười đi tới, nhìn hai đại gia hoả trời tối mà còn đeo kính đen.

"À, một phần hamburger với khoai tây chiên là được rồi." Người da đen tóc quăn nhìn thoáng qua giá cả thực đơn, sau đó suy nghĩ đến tiền lương của mình, quyết định ăn hamburger.

Người da đen đầu trọc ngồi cạnh hắn nhún vai: "Cho tôi một phần A, cám ơn."

Tóc quăn trợn tròn mắt, chờ phục vụ đi khỏi liền đá đồng bọn một cước: "Đồ ăn mắc như vậy mày cũng đành lòng."

"Tống thiếu gia cho kinh phí hoạt động, mày chỉ ăn cái hamburger, số tiền còn lại vừa đủ cho phần của tao." Đầu trọc gãi gãi cái đầu bóng lưỡng, cười 'hắc hắc' mà nói.

Tóc quăn: "..."

Hai tên bảo tiêu an vị tại bàn kề cận Tống Tiêu, Tống Tiêu ngồi bàn dài, bọn họ là ngồi bàn vuông, có thể dễ dàng quan sát được hành động của Tống Tiêu.

"Gần đây cậu đang nghiên cứu về đạo diễn truyền hình sao?" Bạch Tình nhớ đến quyển sách ban ngày Tống Tiêu đọc, muốn tìm đề tài tâm sự.

https://thuviensach.vn

"Tuỳ tiện xem thôi." Tống Tiểu ứng phó một câu, cúi đầu nghịch điện thoại di động. Y đang nhắn tin với Lý Vĩ Vĩ, tên kia gần đây lại nhận thêm kịch bản mới, mặc dù là nam thứ ba, thế nhưng thế cũng đủ gây chú ý tại Học viện Truyền Hình rồi. Dù sao học sinh nghành nào cũng như nhau, có được danh tiếng trước khi nhập học không phải là chuyện dễ dàng.

Lý Vĩ Vĩ nói cho y biết gần đây tình hình Giải trí Tinh Hải không được tốt cho lắm, không có hạng mục gây được tiếng vang lớn, hơn nữa gần đây hắn thường xuyên nhìn thấy Tống Tranh ra vào công ty.

[Kỳ nghỉ đông cô ta đến công ty thực tập] Lý Vĩ Vĩ gửi tới tin nhắn kèm theo một cái biểu cảm buồn nôn. Theo như hắn thấy, Tống Tranh là đứa con riêng không biết tự lượng sức mình, còn chưa thi lên đại học đã bày đặt tới công ty thực tập, có thể làm được cái gì? Đơn giản là muốn thể hiện quyền thừa kế của mình.

[Cậu giúp tớ chú ý động tĩnh của Khâu Minh Diễm] Tống Tiêu suy nghĩ một chút rồi nhắn tin trả lời, Lý Vĩ Vĩ trong giới vẫn là một nhân vật nhỏ, nhưng mẹ của hắn Lý Mỹ Nghi không phải là kẻ đơn giản, tin tức gì cũng có thể nắm bắt.

"Xin lỗi, Tống Tiêu, tôi không biết đồ ăn ở đây mắc như vậy." Bạch Tình thấy Tống Tiêu cúi đầu không thèm để ý đến mình, liền ngập ngừng nói ra một câu.

Tống Tiêu nâng mắt nhìn cô ta, khẽ cau mày, cô gái này nói có phiếu ưu đãi dẫn mình đến ăn, nói nửa ngày thì ra là muốn mình bỏ tiền? "Không sao, cô không đủ tiền, chúng ta chia đôi."

Bạch Tình nghẹn họng trân trối, là một thiếu gia nhà giàu, thời điểm như thế này không phải nên nói "Đắt tiền cái gì chứ, ngốc ạ, sẽ không bắt em trả tiền"... các loại sao? Còn muốn chia đối với mình! Nếu không phải cô ta lên tiếng trước, chẳng lẽ bữa ăn này bắt cô ta trả tiền?

https://thuviensach.vn

Phiếu ưu đãi chỉ được giảm tám phần trăm, kèm theo một chai rượu, mặc dù là nhà hàng bình dân nhưng đối với "Nữ sinh nghèo đến mức phải đi lau bàn" mà nói là rất đắt!

Đời trước là một Hộ bộ Thị Lang, Tống Tiêu có sự nhạy cảm đối với con số và tiền bạc từ trong xương, một người tận lực tiếp cận y, khẳng định không phải thứ tốt lành gì, đã vậy còn bắt y trả tiền, y không phải kẻ ngốc. Bữa cơm này Bạch Tình ăn trong uất ức, đến khi món tráng miệng ngọt được đưa lên, Tống Tiêu mượn cớ đi nhà vệ sinh, một trong hai tên bảo tiêu đứng dậy đi theo , tên còn lại vẫn ngồi ở vị trí cũ, nhìn chằm chằm Bạch Tình.

Bạch Tình không hề hay biết, xác định Tống Tiêu đã đi khỏi liền móc trong túi ra một viên thuốc vô cùng nhỏ, không dấu vết bỏ vào ly đồ uống của Tống Tiêu.

Sau khi Tống Tiêu quay lại liền bưng cốc nước lên, chậm rãi đưa đến bên mép, ngước mắt nhìn Bạch Tình.

Cô ta dùng ánh mắt trông ngóng dõi theo y, thấy y nhìn sang, lập tức ngượng ngùng cúi đầu dùng món tráng miệng.

Tống Tiêu dời cốc, cầm trong tay khẽ đung đưa, nhưng không uống, chiếc cốc lắc một cái, lòng Bạch Tình liền căng lên một chút. Chơi một hồi, cảm thấy không còn thú vị nữa, "Thời gian không còn sớm nữa, tôi phải về rồi." Tống Tiêu đặt chiếc cốc xuống, để lại một bàn món ăn, đứng dậy rời đi.

Bạch Tình nhìn chiếc cốc chưa được đụng tới, chán nản thở dài.

Vừa ra khỏi cửa, Tống Tiêu đã bị một cánh tay mạnh mẽ bắt lấy, còn chưa kịp phản ứng lại đã bị lôi vào một chiếc xe. Tống Tiêu hoảng sợ, ra sức kêu cứu, giương mắt nhìn hai tên bảo tiêu của mình một trước một sau

https://thuviensach.vn

đi ra, thấy tình trạng hiện tại của y nhưng lại làm bộ như không thấy, vừa huýt sáo vừa thong thả bước đi.

Tống Tiêu không khỏi sửng sốt, cửa xe 'rầm' một tiếng đóng lại, bị người nào đó tàn nhẫn áp xuống ghế.

"Hoàng thượng?" Tống Tiêu thấy rõ người bắt mình, thở phào nhẹ nhõm, "Ngươi... A..." Chưa kịp lên tiếng đã bị hoàng thượng cắn cho một phát, sau đó mạnh mẽ bóp lấy cằm y.

"Trẫm mới đi hai ngày, ngươi liền ra ngoài ăn vụng, hử?" Trong mắt Ngu Đường tràn đầy hoả khí, không nói hai lời liền bắt đầu xé quần áo Tống Tiêu.

"Hả? Không phải ngươi nói ngày mai mới về sao?" Tống Tiêu chớp mắt mấy cái, lập tức ý thức được mình lỡ lời, lời này chẳng khác nào thừa nhận mình thừa dịp Ngu Đường không có ở đây lén lút ra ngoài hẹn hò với phụ nữ.

"Hừ, trẫm biết hết rồi." Quả nhiên Ngu Đường càng thêm tức giận, "Tưởng trẫm không ở đây, có đúng không?"

"A... Không phải ta nói với ngươi rồi sao?" Tống Tiêu ra sức đẩy hắn ra, giữa đường giữa xá, tuy rằng trong xe có kính che chắn, nhưng bên ngoài vẫn có thể lờ mờ nhìn thấy.

...

Bên kia Bạch Tình đã rời khỏi chỗ ngồi, ra ngoài phát hiện không thấy bóng dáng Tống Tiêu, bĩu môi, xoay người đi về hướng khác. Một người mặc áo gió đứng trước cửa nhà hàng, kéo sụp mũ xuống, không nhanh không chậm đi theo.

https://thuviensach.vn

Cùng lúc đó, điện thoại di động Tống Tiêu nhận được tin nhắn [Đã xác định được mục tiêu, bắt đầu theo dõi]

"Biết rõ cô ta có vấn đề mà vẫn muốn đi theo, đặt mình vào nguy hiểm thú vị lắm có phải không?" Ngu Đường không chịu nghe hắn giải thích, lấy ra một bình dịch bôi trơn, bóp ra một đống, không có chuẩn bị, lập tức vọt vào.

"A..." Đau đớn đột ngột truyền tới, khiến Tống Tiêu kinh hô thành tiếng, "Đau..."

Ngu Đường hít sâu một hơi, ôm Tống Tiêu vào lòng, động viên hôn y một cái, hừ một tiếng: "Đau là được rồi, nhớ kỹ loại đau đớn này, lần sau còn dám đi ăn cơm với phụ nữ, gia pháp hầu hạ!"

Tống Tiêu lườm hắn một cái, rất nhanh đã bị hắn trêu chọc nói không nên lời.

==========

Tiểu kịch trường:

Ngư Đường: "Không tuân thủ phu đạo, gia pháp hầu hạ!"

Tiêu Tiêu: "Đau..."

Ngư Đường: "Đau? Vậy ta nhẹ chút."

Tiêu Tiêu: "Đừng đụng chỗ đó."

Ngư Đường: "Chỗ này hả?"

Tiêu Tiêu: "Ưm... Chỗ đó thoải mái."

Đệ đệ: (￣_￣) "Xoa bóp thôi mà, làm thấy ghê."

https://thuviensach.vn

[Heo: Quà bồi thường ^0^]

https://thuviensach.vn

HOÀNG THƯỢNG ĐỪNG NGHỊCH

Lục Dã Thiên Hạc
www.dtv-ebook.com

Chương 74: Ruồi Bọ.

Edit + Beta: Như Heo.

Tống Tiêu mơ mơ màng màng mở mắt ra, phát hiện mình đã trở lại biệt thự, thân thể đã được lau chùi sạch sẽ, thế nhưng toàn thân đau nhức, miễn cưỡng không muốn động đậy.

Trong phòng trống rỗng, không có ai, Ngu Đường không biết đã chạy đi đâu rồi.

Tống Tiêu đưa tay sờ, không khỏi nhíu mày, bởi vì hành động thô bạo của hoàng đế bệ hạ trên xe, dẫn đến nơi nào đó thân thân thể y còn đang ẩn ẩn đau, nhưng mà cũng may, so với đau đớn suốt một buổi tối, ba ngày không thể xuống giường kiếp trước thì cảm giác này không là gì.

Điện thoại bên cạnh đột nhiên vang lên, Tống Tiêu nhìn dãy số hiện trên màn hình là thám tử mình thuê liền bắt máy.

Ngu Đường đang ở phòng sát vách xem tư liệu, nghe trong phòng có tiếng điện thoại định qua nhận máy giúp y, đi tới trước cửa thì tiếng chuông đã tắt liền dừng bước.

"Thiếu gia, sao còn chưa vào." Quản gia Suzanne bưng cốc sữa bò nóng đi tới, thấy Ngu Đường đang đứng trước cửa không không kinh ngạc.

Ngu Đường nhận lấy sữa bò, hất hàm ra hiệu Suzanne rời đi, sau đó tự mình đi vào phòng.

https://thuviensach.vn

Trên giường Tống Tiêu đang khẽ cau mày nghe điện thoại, thấy Ngu Dường đi vào cũng không có phản ứng. Ngu Đường hừ một tiếng đặt sữa bò lên trên đầu giường, đặt mông ngồi xuống giường, đem Tống Tiêu đang cầm điện thoại ôm vào trong ngực.

Tống Tiêu cũng không phản khán, cựa mình, tìm một tư thế thoải mái dựa vào người hắn.

Ngu Đường ngừng thở, nhìn người trong lòng giống như mèo con vừa mới tỉnh ngủ, lười biếng cọ cọ vào người hắn, tìm một vị trí thoải mái dựa vào.

"Anh nói, cô ta đi vào trường nghệ thuật?" Tống Tiêu mím môi, "Có ai tiếp xúc với cô ta không?"

Bên kia thám tử báo cáo Bạch Tình không hề vào ký túc xá Harvard, mà là đi vào một ngôi trường nghệ thuật gần đó. Ngôi trường này chỉ là một trường đại học nhỏ, cấp bậc so với Harvard chênh lệch mười vạn tám nghìn dặm.

"Cô ta có gọi điện thoại, nhưng lại nói tiếng Trung, tôi không hiểu những gì cô ta nói," Thám tử tư là người Mĩ, đương nhiên không hiểu được tiếng Trung, "Có điều tôi đã ghi âm lại, cậu trả nốt phần thù lao còn lại, đoạn ghi âm sẽ được gửi đến hòm thư của cậu ngay lập tức."

Tống Tiêu bĩu môi, cúp điện thoại. Người Mĩ yêu tiền như vậy, mặc dù học Toán không giỏi nhưng tiền một xu cũng không quên.

Một cốc sữa bò nóng hổi đưa đến bên mép, Tống Tiêu liền há miệng uống một hớp, ngửa đầu nhìn hoàng đế bệ hạ đột nhiên xuất hiện, vừa rồi chuyên chú nghe điện thoại, Ngu Đường làm cái gì Tống Tiêu cũng không để ý.

https://thuviensach.vn

Ngu Đường cúi đầu liền nhìn thấy hoàng hậu miệng còn dính sữa, không nhịn được cúi xuống liếm vết sữa bên môi y.

"A..." Tống Tiêu hơi rụt cổ lại, mới nhớ tới mình cần phải tức giận, nâng người tính ngồi dậy, thắt lưng đột nhiên truyền đến xúc cảm đau nhức, bất đắc dĩ ngã trở về.

"Đau?" Ngu Đường khẩn trương đặt cốc sữa xuống, ôm lấy Tống Tiêu, đưa tay xoa xoa eo y.

"Đây không đáng là gì, hoàng thượng không cần quan tâm." Tống Tiêu kéo laptop sang, chuyển khoản cho công ty thám tử, thông báo đối phương kiểm tra tài khoản.

"Trẫm không thích ngươi làm như vậy," Ngu Đường hiểu ý tứ trong lời nói của y, nói đúng hơn là so với đời trước thị tẩm, hiện tại cái này không nghiêm trọng lắm, trong lòng từng đợt đau đớn, đem mặt chôn vào bả vai Tống Tiêu, "Nhìn nữ tử khác tới gần ngươi, mặc dù biết là diễn trò nhưng ta vẫn thấy khó chịu."

Mấy ngày nay thấy người Mĩ thoải mái biểu đạt ra suy nghĩ của mình, Ngu Đường cũng thử học hỏi, nói ra suy nghĩ của mình.

Tống Tiêu ngẩn người, quay đầu nhìn hoàng thượng, tỉ mỉ suy nghĩ một lúc, bất luận là kiếp trước hay kiếp này, hoàng đế bệ hạ chưa bao giờ vì diễn trò mà chơi trò ám muội với người khác, cho dù chỉ là một bữa cơm cũng không. Tuy rằng thân phận của hắn khiến hắn có thể tuỳ ý bốc đồng như vậy, nhưng không thể không nói, về điểm này Ngu Đường làm tốt hơn y.

Tống Tiêu thở dài, quay đầu, hôn lên khuôn mặt xụ xuống của hắn: "Hôm nay là ta không tốt, sau này sẽ không gặp cô ta nữa."

https://thuviensach.vn

Ngu Đường đang cúi đầu suy nghĩ làm cách bào để dỗ hoàng hậu, đột nhiên nhận được một cái hôn nhẹ, trên đầu nhất thời nổi lên bong bóng màu hồng phấn, cười nhẹ hai tiếng, ôm Tống Tiêu ngã lăn ra giường: "Là ngươi tự mình nhận tội, nói, bảo trẫm phạt ngươi thế nào đây?"

Tống Tiêu liếc mắt nhìn hắn, cũng không nhịn được bật cười: "Vậy thì phạt thần ba ngày không được thị tẩm."

"Nói bậy, đây là phạt trẫm!"

Đang đùa, đoạn ghi âm đã được gửi tới. Tống Tiêu tránh khỏi ma trảo của Ngu Đường, mở hòm thư.

"Dì, hình như hắn không thích con." Khoảng cách tới bút ghi âm hơi xa, âm thanh truyền đến có chút phập phồng, còn mang theo tạp âm bước chân, nhưng đã bị thám tử chỉnh sửa đôi chút, cho nên vẫn nghe được giọng Bạch Tình.

"Chuyện này quá nguy hiểm, không được... Hả, vậy cũng được, chờ con về nước... Dì cũng đừng quên... Nếu con có thể hoàn thành nhiêm vụ, đương nhiên tốt..."

Giọng Bạch Tình đứt quãng, đại thể nghe ra đối phương là thân thích của Bạch Tình. Người đó sai cô ta làm việc, đại khái là muốn tiếp cận Tống Tiêu, còn làm gì thì không biết.

Ngu Đường trực tiếp sai người đi điều tra lai lịch Bạch Tình, không cho phép Tống Tiêu tiếp tục qua lại với cô ta. Tống Tiêu cũng đồng ý, chuyện này nhất định phải xử lý triệt để, tìm ra manh mối người đứng sau, mắc công sau này lại xuất hiện thêm người tới quấy rối.

(Còn nữa...)

https://thuviensach.vn

[Heo: Hôm nay Heo bị nhức đầu nên làm trước nhiêu đây thôi nha, bù lại có quà, xem đi, vô cùng cảm động a]

s:// .youtube.com/watch?v=bgFYj9IKGWE

https://thuviensach.vn

HOÀNG THƯỢNG ĐỪNG NGHỊCH

Lục Dã Thiên Hạc
www.dtv-ebook.com

Chương 74: (Tiếp Theo)

Edit + Beta: Như Heo.

"Môn tài vụ của ngươi như thế nào?" Buổi tối trước khi đi ngủ, Ngu Đường đột nhiên hỏi một câu. Hắn biết Tống Tiêu học chuyên nghành quản lý, đồng thời học cả tri thức tài vụ.

"Hả, cũng được, nhưng chỉ hiểu căn bản." Tống Tiêu mơ mơ màng màng đáp một tiếng, tri thức hiện đại bây giờ so với Đại Ngu năm đó phức tạp hơn rất nhiều, bản thân y học tương đối chậm.

"Sắp tới ta phải đến Tư bản Đại Ngư, mấy ngày nữa ngươi đi với ta tới thành phố N một chuyến." Ngu Đường kéo người vào lòng, dùng cằm cọ cọ trên đỉnh đầu y.

"Làm gì? Bây giờ ta đâu phải Hộ bộ Thị Lang?" Tống Tiêu bị hắn cọ ngứa, bèn lắc lắc đầu.

"Nhưng ngươi đã ký khế ước rồi," Ngu Đường hừ hừ nói, "Trên khế ước có viết rõ ràng."

Tống Tiêu mặc kệ hắn, nhắm mắt lại tiếp tục ngủ.

Ngày hôm sau liền bị Ngu Đường kéo đi thành phố N.

Tổng bộ Tư bản Đại Ngư nằm trên phố tài chính, lúc trước Ngu Đường đã thực tập ở đây, bây giờ lại được thăng chức. Người trong công ty hết sức tò mò, chưa từng nghe nói thực tập sinh còn có thể thăng chức.

https://thuviensach.vn

"Cậu không biết đấy thôi, người ta là hoàng thái tôn nhà họ Ngu." Lão nhân trong công ty phổ cập tri thức cho người mới không biết chuyện.

"Trước đây hoàng thái tử cũng từng tới đây thực tập, nhưng chưa thấy người ta thăng chức bao giờ." Có người không phục, bọn họ là những tinh anh của phố tài chính, có ai mà không tốt nghiệp ở trường đại học danh giá, có người dốc sức làm việc nhiều năm ở công ty mới từng bước từng bước tiến lên vị trí cao. Vốn dĩ luôn có thành kiến đối với con cháu thế gia, nhìn thấy Ngu Đường nổi bật như vậy, không nhịn được oán giận vài câu.

"Mọi người đang nói chuyện gì vậy?" Bác Tư Ngu Xuyên đi tới, thấy nhóm nhân viên châu đầu ghé tai nhau tám chuyện, liền thân thiết hỏi một câu.

"Giám đốc." Các nhân viên nhìn thấy hắn, đi cũng không được, không đi cũng không xong, cả đám không khỏi lúng túng.

Ngu Xuyên nhíu mày, hắn đương nhiên biết mọi người đang nói cái gì. Đứa cháu này của hắn đúng là rất ưu tú, nhưng dù sao tuổi hắn còn trẻ, đưa hắn lên cao vào lúc này, khẳng định khó được kẻ dưới phục tùng.

Là một người bác tốt, lúc này đáng lý ra Ngu Xuyên phải nói giúp một câu, Tiểu Đường nhà chúng tôi chỉ đến đây thực tập, sẽ không ảnh hưởng đến con đường thăng chức của các người. Có điều, hắn lại không lên tiếng, chỉ cười cười, sau đó quay về phòng làm việc.

Vì vậy, chờ lúc Ngu Đường đưa Tống Tiêu đến công ty, bầu không khí trong công ty hết sức kỳ lạ, đương nhiên vẫn có người hiểu chuyện tươi cười tiếp đón, nhưng nhiều hơn vẫn là ánh mắt cổ quái và căm ghét.

Ngu Đường không để ý tới nhưxng người đó, trực tiếp dẫn Tống Tiêu tới phòng làm việc của hắn.

https://thuviensach.vn

Không sai, hiện tại Ngu Đường cũng có phòng làm việc riêng, có điều bày trí trong phòng rất đơn giản, chỉ là một gian phòng nhỏ, bên ngoài có rất nhiều ô vuông, còn có bàn hội nghị nhỏ.

"Đường, đây là ai vậy?" Trên bàn hội nghị nhỏ, một đám người trẻ tuổi mặc quần áo công sở đang thảo luận vấn đề, nhìn thấy Ngu Đường dẫn Tống Tiêu vào, tò mò lên tiếng dò hỏi.

"Đây là bạn tôi, cậu ấy là thiên tài Toán học, đến phụ giúp chúng ta trong công việc." Ngu Đường mặt không biểu cảm mà nói.

"Hả, vậy thì tốt quá!" Một cậu thiếu niên tóc vàng réo lên hoan hô.

Tống Tiêu không hiểu mô tê gì bị Ngu Đường kéo vào văn phòng, giao cho Tống Tiêu một đống tư liệu bảo y xem.

Thì ra Ngu Xuyên đề nghị với gia chủ thăng chức cho Ngu Đường, sau đó liền giao cho hắn một hạng mục, bao gồm cả mười mấy thành viên liên quan trong tổ. Nhóm nhỏ này là tiểu tổ nổi danh phế vật trong công ty, đây sẽ là những nhân tố gây vướng tay vướng chân trong việc hoàn thành hạng mục, Ngu Đường không trị nổi đám người này, bèn lôi kéo bà xã của mình tham gia.

"Người Mĩ không thạo việc tính toán sổ sách, những việc này, bọn họ làm tương đối chậm." Ngu Đường nói.

Tống Tiêu bất đắc dĩ đành thể ngồi xuống giúp hắn xem sổ sách, phân tích dữ liệu. Ngu Đường ra ngoài họp hội nghị, trong khái niệm của hoàng đế bệ hạ không có người vô dụng, chỉ có người không biết dùng người, mặc dù là một đám rác rưởi, nhưng nếu biết tận dụng đúng điểm mạnh của họ vẫn có thể biến họ thành những năng thần cường tướng.

Mặt trời xuống núi, người trong công ty bắt đầu lục tục tan tầm, nhìn thấy người tiểu tổ phế vật còn đang nhiệt tình mười phần, không nhịn được

https://thuviensach.vn

trào phúng hai câu.

"Hừ, Carry, mau trở về lồng ngực của mẹ anh đi, chúng ta còn phải tăng ca đây." Tóc vàng làm cái mặt quỷ đối với người cười nhạo hắn.

Tống Tiêu xem dữ liệu đến hoa mắt váng đầu, điện thoại di động đột nhiên vang lên, bên trên hiển thị số Bạch Tình.

"Tống Tiêu, tớ bị bọn họ lừa đến quán bar, không đủ tiền để trả, cậu có thể đến giúp tớ được không, ngày mai tớ sẽ trả lại cho cậu." Bạch Tình điềm đạm đáng yêu mà nói.

Tống Tiêu đứng lên, nhìn ra ngoài cửa sổ thuỷ tinh, nở nụ cười lạnh băng, quay đầu nhìn về phía Ngu Đường, Ngu Đường giơ tay làm dấu "OK" với y.

"Được, chờ tôi nửa tiếng."

=========

Tiểu kịch trường:

Bạch Tình: "Ngươi mau tới đây, một mình ta chịu không nổi."

Tiêu Tiêu: "Đợi ta hai phút, để ta xem quyết định của Ngư Đường."

Ngư Lân: "Xem như các ngươi lợi hại, mang theo ông xã tới bẫy người."

https://thuviensach.vn

HOÀNG THƯỢNG ĐỪNG NGHỊCH

Lục Dã Thiên Hạc
www.dtv-ebook.com

Chương 75: Quán Rượu.

Edit + Beta: Như Heo.

Từ thành phố N trở về, lái xe cũng phải mất mấy tiếng, Tống Tiêu nói nửa giờ vốn là nói đại, cúp điện thoại xong vẫn tiếp tục làm việc.

Ngu Đường lại gần, cọ cọ đầu y: "Nữ nhân kia tìm ngươi?"

Tống Tiêu bĩu môi, bắt y đi trả tiền, tưởng y là người xem tiền như rác chắc?

Bạch Tình đang ở trong quán rượu ầm ĩ, thương lượng với phục vụ bên cạnh: "Lát nữa anh phải phối hợp với tôi, nói với người đó tôi uống say rồi, khuyên hắn đưa tôi về nhà có biết không?" Nói rồi, kín đáo dúi cho phục vụ quầy bar một ít tiền.

Phục vụ nhận tiền, huýt sáo một hơi: "Tốt nhất cô nên uống chút rượu, nếu không sẽ bị lộ."

Bạch Tình nhận lấy cốc rượu, đong đưa vài cái, cắn răng uống vào. Rượu mạnh thiêu đốt cuống họng, cô ta bị sặc chảy cả nước mắt.

Kỳ thực cô ta là sinh viên trường nghệ thuật, có dì là một đại minh tinh, dì đã cam đoan chỉ cần cô ta thi đậu trường nghệ thuật liền sắp xếp vai diễn cho cô ta, nhưng đáng tiếc hai năm trước sự nghiệp của dì gặp phải trở ngại, bị công ty đóng băng hoạt động. Sau này Bạch Tình thi đậu vào trường nghệ thuật, tuy rằng tướng mạo của cô ta tương đối sáng sủa, nhưng trong ngôi trường tuấn nam mỹ nữ thành đàn mà nói thì chẳng có gì là nổi

https://thuviensach.vn

bật. Không có hậu phương dẫn dắt, muốn kiếm vai diễn thật sự là rất khó khăn.

Lúc này, dì cho cô ta một số tiền, bắt cô ta ra nước ngoài du học.

"Huỷ diệt nó, dì chính là nữ chủ nhân Tống gia. Lúc đó con muốn phim nào thì sẽ có phim đó." Đây là nhiệm vụ Khâu Minh Diễm giao cho cô ta. Thế nhưng, sau mấy ngày quen biết Tống Tiêu, cô ta lại đổi ý.

Tống Tiêu là con cưng Tống gia, nếu cô ta trở thành bạn gái Tống Tiêu, muốn cái gì mà không được, cần gì phải nhìn sắc mặt của Khâu Minh Diễm?

"Chuẩn bị đến đâu rồi?" Khâu Minh Diễm đột nhiên gọi tới.

Bạch Tình hơi say, cười ha ha đáp: "Chuẩn bị xong rồi, nửa tiếng nữa hắn tới."

"Tăng liều lượng thêm một chút, khiến cho nó một lần là có thể nghiện." Khâu Minh Diễm không yên tâm nhắc nhở thêm một câu.

Bạch Tình hàm hàm hồ hồ đáp một tiếng, rồi cúp điện thoại. Không lâu sau, một người da đen xăm mình đi đến, lặng lẽ đưa cho cô ta một gói đồ. Bạch Tình giật mình, ngước lên nhìn người da đen kia, người đó mặt không đổi sắc rời đi.

Khâu Minh Diễm bảo cô ta dụ dỗ Tống Tiêu chơi ma tuý, cô ta liền mua một chút ma tuý trong quán rượu, nhưng không nghĩ tới Khâu Minh Diễm đã chuẩn bị sẵn những thứ này cho mình.

Bạch Tình hoảng sợ nhìn thoáng qua người da đen kia, chỉ thấy người đó ngồi xuống một góc tầm thường trong phòng, lặng lẽ nhìn chằm chằm vào cô ta.

https://thuviensach.vn

Đợi một lúc lâu vẫn không thấy Tống Tiêu đến.

"Gần một tiếng rồi, người mà cô nói đâu?" Phục vụ quầy bar híp mắt hỏi cô ta.

"Để tôi gọi lại cho hắn." Bạch Tình uống thêm một cốc rượu, lại gọi cho Tống Tiêu.

Bên này tổ hạng mục đã hoàn thành công việc, chuẩn bị ra ngoài ăn cơm. Ngu Đường khao mọi người đi ăn nhà hàng Trung Quốc, mọi người đều vui vẻ hoan hô.

Ở Mĩ, đồ ăn Trung Quốc thuộc vào hàng cao cấp.

Cái tiểu tổ này không đến mười người, thêm hai người Ngu Đường, Tống Tiêu vừa vặn ngồi một bàn. Ngu Đường chọn một đống món ăn, tất cả đều là món Tống Tiêu thích, còn gọi thêm một bình long tĩnh. Sau đó đưa thực đơn cho cô nàng tóc đỏ ngồi bên tay trái: "Anna, cô chọn đồ ngọt đi, tôi không biết phụ nữ các cô thích ăn cái gì."

"Cám ơn lão đại!" Anna hoan hô một tiếng, nhận lấy thực đơn. Cô cũng không rành món Hoa, bèn chọn đại mấy món đắt tiền, sau đó hỏi ý kiến cô nàng bên cạnh.

Tóc vàng đứng ngồi không yên, cái mông vừa mới dính vào ghế liền không nhịn được uốn tới ẹo lui: "Đây là tiệc liên hoan lần đầu tiên của tiểu tổ chúng ta, hay là hát một bài tạo bầu không khí đi?"

Những người còn lại đều không để ý đến hắn, ai đang nói thì tiếp tục nói, ai đang nghịch di động thì tiếp tục nghịch di động.

"Cậu đã có hứng như vậy, chi bằng tự hát một bài đi." Ngu Đường nâng cằm, ý bảo tóc vàng tự mình hát.

https://thuviensach.vn

Những người khác nghe vậy đều thi nhau gật đầu, những nam đồng sự bên cạnh liền nhốn nháo hùa theo.

Tống Tiêu bưng trà chậm rãi uống, lặng lẽ quan sát Ngu Đường. Hoàng đế bệ hạ bây giờ đã thích ứng rất tốt với sinh hoạt hiện đại, nhưng vẫn là hoàng thượng biết cách dùng người như trước.

Tóc vàng hoạt bát, năng lực tàm tạm nhưng có khả năng điều tiết bầu không khí, có thế mạnh trong việc đối ngoại; Anna dung mạo xinh đẹp, là người kiêu ngạo, dáng vẻ hơi công chúa một chút thế nhưng năng lực lại rất mạnh, Ngu Đường liền nâng đỡ cô ta, cho cô ta sự tôn trọng, cô ta sẽ tận tâm tận lực mà làm việc. Người trầm lặng ít nói, Ngu Đường sẽ chủ động nhắc đến khi nói chuyện, người quá ồn ào năng động thì sẽ an bài họ làm chút việc.

Chỉ một bữa cơm đã có thể nhìn ra thủ đoạn dùng người của Ngu Đường.

Tống Tiêu không nhịn được mím môi cười trộm.

"Cười cái gì? Mau ăn đi." Ngu Đường nói, gắp cho Tống Tiêu một miếng sườn xào chua ngọt.

Bầu không khí rất vui vẻ, di động Tống Tiêu lại vang lên, lại là Bạch Tình.

"Tống Tiêu, mau tới cứu tớ, ở đây có người xấu muốn ức hiếp tớ, hu hu..." Giọng Bạch Tình mang theo tiếng nức nở.

"Sao cô lại đến những nơi đó?" Tống Tiêu khẽ cau mày, đây là một chiêu không thành lại tiếp một chiêu?

"Hu hu hu..." Bạch Tình vừa khóc vừa kêu, nghe rất chân thật.

https://thuviensach.vn

Tống Tiêu hết kiên nhẫn nghe tiếp, nói sẽ kêu người trong trường tới đón cô ta, rồi cúp máy. Sau đó gọi cho phòng an ninh Đại học Harvard, báo cho bọn họ biết có một nữ sinh bị quấy rối ở quán rượu gần trường học, nhờ người đến cứu giúp.

Người phòng an ninh kiến nghị y báo cảnh sát.

...

Bạch Tình không phải giả vờ, cô ta vốn dĩ muốn gọi điện thúc giục Tống Tiêu, ai ngờ bên cạnh lại xuất hiện một tên lưu manh giở trò xàm sở, cô ta sợ lãi liên tục hét chói tai.

"Câm miệng, con nhãi ranh," Tên lưu manh đó vóc người rất cường tráng, Bạch Tình dùng sức giãy dụa cũng không thoát khỏi tay hắn, "Nhìn cưng cô đơn như vậy, chi bằng để anh chơi với cưng."

Lúc này điện thoại đã kết nối được với Tống Tiêu, cô ta liền nhân cơ hội cầu cứu, nào ngờ Tống Tiêu lại nói có việc đột xuất không đến được, sẽ chuyển tiền qua cho cô ta. Bây giờ cô ta cần tiền làm gì, cô ta chỉ cần người tới cứu mạng.

"Anh còn như vậy tôi sẽ báo cảnh sát." Bạch Tình la lên, đấm đá vào người tên côn đồ, đồng thời cầu cứu hướng người da đen kia. Nhưng hắn ta chỉ đến giao hàng cho Bạch Tình, không có trách nhiệm đảm bảo an toàn cho cô ta, vì vậy hắn ta chỉ ngồi đó, thong thả xem kịch vui.

...

"Hừ, cô ta chính là lưu học sinh Hoa quốc, nếu như cô ta xảy ra chuyện ở quán rượu, ngày mai chắc chắn sẽ được lên trang đầu." Tống Tiêu vứt lại một câu cho đối phương rồi cúp điện thoại, thuận lời cảnh báo.

https://thuviensach.vn

Ban đêm ở Mĩ rất không an toàn, nếu như có người đêm hôm trà trộn trong quán bar hay tàu điện ngầm xảy ra chuyện gì cảnh sát cũng khó mà biết được.

Vì vậy, khi cảnh sát chạy tới, Bạch Tình đã bị người ta xé quần áo. Cảnh sát trước tiên bắt tên lưu manh, sau đó dẫn theo Bạch Tình ra ngoài. Bạch Tình sợ đến nổi mặt mũi tái mét, run rẩy co người vào một góc. Lúc này, phòng an ninh Đại học Harvard bị Tống Tiêu hù doạ cũng vội vã chạy tới.

Cánh sát vốn là đến bảo vệ Bạch Tình, muốn cô ta xuất trình giấy chứng nhận, nghe nói đây là sinh viên trường Harvard.

Không có chứng minh thân phận ở Mĩ, sinh viên phải lấy thẻ học sinh để chứng minh thân phận, Bạch Tình do dự nửa ngày, cuối cùng móc ra thẻ sinh viên trường mình.

"Cái gì? Cô không phải học sinh trường chúng tôi?" Người bên đại học Harvard rất không vui, hơn nửa đêm bắt bọn họ đi không một chuyến, lúc này gọi lại cho Tống Tiêu, "Ngài Tống, cô gái anh nói không phải học sinh trường chúng tôi."

"Sao lại như vậy?" Tống Tiêu làm bộ rất kinh ngạc.

Cảnh sát không cần biết cô ta là học sinh trường nào, sau khi đưa Bạch Tình về cục ảnh sát lại bất ngờ phát hiện một gói ma tuý ở trên người cô ta.

==========

Tiểu kịch trường:

Bạch Tình: "Chỉ cần gả cho Tống Tiêu, ta liền có thể leo lên cành cao."

Khâu Minh Diễm: "Chỉ cần chỉnh chết Tống Tiêu, ta cũng có thể leo lên cành cao."

https://thuviensach.vn

Cảnh sát: "Lại đây, cây ma tuý mang cái ngươi lên thiên đường, mang các ngươi bay."

Bạch Tình & Khâu Minh Diễm: QAQ

[Heo: Hôm nay Heo sẽ chỉ cho các bạn cách vẽ mông, học xong nhớ thực hành ngay và luôn nhé]

Cre: Sunflowers Team.

Và quà bồi thường...

https://thuviensach.vn

HOÀNG THƯỢNG ĐỪNG NGHỊCH

Lục Dã Thiên Hạc
www.dtv-ebook.com

Chương 76: Bảo Lãnh

Edit + Beta: Như Heo.

Buổi tối hôm đó, Tống Tiêu nhận được thông báo từ cục cảnh sát, báo cho y biết nữ sinh kia bị bắt, hỏi y có muốn đến bảo lãnh hay không.

"Bị bắt? Sao lại như vậy?" Tống Tiêu hơi kinh ngạc.

"Cô ta cất giấu một lượng ma tuý không nhỏ," Cảnh sát nói, "Nếu anh muốn thì hãy đến nộp tiền bảo lãnh cho cô ta trong vòng 72 giờ."

...

"Đó không phải sinh viên trường Harvard!" Tâm tình người của đại học Harvard thay đổi xoành xoạch, đầu tiên là vì cứu được học sinh trường mình mà tự hào, sau đó phát hiện không phải học sinh trường mình thì không khỏi tức giận, cuối cùng không ngờ cô gái này lại cất giấu ma tuý trên người, hiện tại người phụ trách chỉ cảm thấy cực kỳ vui sướng. Nếu như cô gái này thật sự là học sinh trường bọn họ, danh dự bao nhiêu năm của trường coi như bị huỷ hoại trong tay cô ta.

Vì vậy, sau một hồi lên voi xuống chó, khi gọi điện thoại cho Tống Tiêu tâm tình đã bình tĩnh hơn không ít.

"Làm sao có thể, cô ta chính miệng nói với tôi cô ta học hệ biên đạo." Giọng Tống Tiêu từ đầu bên kia điện thoại truyền tới, Bạch Tình ngồi xổm trên mặt đất nghe được, sắc mặt nhất thời trở nên xám trắng.

https://thuviensach.vn

Chuyện học lực, thân phận, vốn chỉ muốn vẽ ra một bối cảnh hoa mỹ, nhân cơ hội thích hợp nói cho Tống Tiêu, biến mình thành một cô gái không có tiền học ở đại học danh tiếng nhưng tính cách lại nỗ lực quật cường. Bây giờ thì hay rồi, dưới tình huống như thế này, dựa theo lời cảnh sát và bảo vệ, cô ta chính là một tên lừa đảo, đồng thời không phải là người tốt.

Hết thảy âm mưu còn chưa kịp bắt đầu, đã đổ vỡ một cách khó coi như vậy. Bạch Tình ngồi trên xe cảnh sát, vừa đổ mồ hôi đầu vừa suy nghĩ đối sách. Làm cách nào để che dấu được chuyện ngày hôm nay đây?

Tống Tiêu cũng chẳng có bao nhiêu tinh lực đi quản chuyện Bạch Tình, y với Ngu Đường tăng ca hai ngày liên tiếp, cuối cùng cũng hạch toán xong kế hoạch vào tối hôm qua, công việc còn lại giao lại cho Anna: "Hai chúng tôi còn phải lên lớp, công việc còn lại giao cho cô, có vấn đề gì cứ gửi mail qua cho tôi."

"Được rồi, lão đại!" Người trong tiểu tổ đồng loạt hô lên.

Trở lại biệt thự, hai người ngã đầu liền ngủ, sau đó ngủ thẳng đến giữa trưa ngày hôm sau mới bò dậy.

Tống Tiêu mở mắt ra liền thấy Ngu Đường đang cầm máy tính đăng nhập e-mail, ngáp một cái ngồi dậy nhìn thoáng qua màn hình, là báo cáo hợp nhất do Anna gửi tới.

Nhìn mấy gạch đỏ phía trên, Tống Tiêu liền cau mày, gần một năm nay tri thức Tống Tiêu học được có thể so với ba năm cấp ba, liếc mắt một cái đã nhìn ra vạch đỏ đó đại biểu cho cái gì. Liên tưởng tới tư liệu lúc trước chỉnh sửa lại cho Ngu Đường, không nhịn được mở miệng: "Hoàng thượng, hạng mục này có vấn đề."

Ngu Đường không ngẩng đầu, đưa tay kéo Tống Tiêu vào lòng, ôm y trả lời thư: "Ngươi nhìn thấy cái gì?"

https://thuviensach.vn

Tống Tiêu đưa tay, chỉ vào mấy chỗ: "Lúc trước khi làm báo cáo cơ sở là đã cảm thấy những chỗ này không ổn."

Hạng mục này là của một công ty mà Tư bản Đại Ngư có ý định đầu tư, công ty này vừa thành lập cách đây không lâu, các số liệu đối phương đưa ra ngoại trừ các khoản thu chi không đều đặn, những cái khác coi như cũng tạm ổn, nhưng Tống Tiêu luôn cảm thấy nó có vấn đề. Hiện tại sau khi xem xong bảng báo cáo tổng hợp, rất nhanh liền tìm ra chỗ mấu chốt.

Ngu Đường nghiêm túc nghe Tống Tiêu phân tích, trầm mặc hồi lâu: "Trẫm biết rồi."

"Hả?" Tống Tiêu nhìn thấy Ngu Đường phản hồi thư xác nhận đầu tư, không khỏi kinh ngạc, biết rồi còn không dừng lại?

Ngu Đường nhìn bộ dạng gấp gáp của hoàng hậu hắn, kiềm lòng không được đến gần hôn một cái: "Trẫm có biện pháp."

Hạng mục này là bác Tư Ngu Xuyên giao cho hắn. Phải biết rằng hạng mục này rất khó thực hiện, thế nhưng làm xong sẽ có lợi nhuận cực đại, Ngu Xuyên cố ý cho hắn cơ hội thể hiện thực lực trước mặt gia chủ.

Thế nhưng bây giờ nhìn lại, đây chính là củ khoai lang nóng bỏng tay. Làm không tốt nhất định sẽ mất mặt, làm xong rồi, vẫn sẽ mang đến hao tổn cho công ty. Trong mắt mọi người đây là hạnh mục kiếm ra tiền, hắn làm không được là do hắn sai.

"Bác Tư của ngươi rõ ràng không thích ngươi." Tống Tiêu có chút đồng tình với hoàng thượng, trước đây khi ở Đại Ngu cũng như vậy, những bá thúc của Ngu Đường cũng không thích hắn, trái lại yêu thích Tam hoàng tử do quý phi sinh ra.

Ngu Đường cúi đầu nhìn hắn: "Trẫm cũng không thích hắn."

https://thuviensach.vn

Tống Tiêu thấy vẻ mặt nghiêm túc của hắn, không khỏi phì cười.

Mới vừa ăn xong điểm tâm, Tống Tiêu nhận được thông báo của cục cảnh sát, hôm nay là kỳ hạn chót để bảo lãnh cho Bạch Tình.

Tống Tiêu suy đi nghĩ lại, cuối cùng vẫn quyết định đi một chuyến. Cái cô Bạch Tình này, thủ đoạn không cao, trước khi y thẳng tay đối phó với Khâu Minh Diễm, trước tiên cứ giữ cô ta lại bên người, mắc công bên kia tiếp tục phái thêm người tới. Tìm thêm mấy tên ác ôn như tên Jonh nữa, y thật sự có thể xảy ra chuyện.

Ngu Đường có chút không vui, nhanh chóng mặc quần áo vào ra ngoài cùng Tống Tiêu. Hai người đi đến cục cảnh sát, nhìn thấy Bạch Tình mặt mày xám xịt.

Ở trong phòng tạm giam, ít ra còn có ăn có uống. Bạch Tình nhìn thấy Tống Tiêu, vành mắt lập tức ửng đỏ: "Tống Tiêu, xin lỗi, tớ đã nói dối cậu..."

Lần này cô ta vốn dĩ có ý muốn hại Tống Tiêu, nhưng Tống Tiêu lại báo cảnh sát đến cứu cô ta.

Tống Tiêu quay đầu trao đổi ảnh mắt với Ngu Đường, chẳng lẽ cô ta muốn thẳng thắng?

Ngu Đường thấy rõ ý tứ trong mắt hoàng hậu của hắn, bật cười, khẽ lắc đầu. Đương nhiên là không rồi, nhìn ánh mắt cô ta kìa, rõ ràng còn đang mơ ước hoàng hậu của hắn!

"Tớ dấu cậu chuyện trường học chỉ vì sợ cậu xem thường tớ, cậu ưu tú như vậy, nếu như biết tớ học loại học viện đó, chắc chắc sẽ không nguyện ý kết bạn với tớ..." Bạch Tình uỷ uỷ khuất khuất mà nói.

https://thuviensach.vn

Theo như lời Bạch Tình, cô ta là vì sợ bị Tống Tiêu xem thường mình cho nên mới lừa y, nhưng chuyện đến Đại học Harvard nghe giảng là có thật. Cô ta muốn dựa vào bản lĩnh của chính mình thi được học bổng, sau đó chuyển đến đại học Harvard danh tiếng.

Tống Tiêu thiếu kiên nhẫn nghe cô ta nói nhảm, trực tiếp hỏi: "Buổi tối hôm đó cô đi quán rượu làm gì?"

"Tớ..." Bạch Tình cúi đầu, tựa hồ có chút thẹn thùng. Vốn dĩ, động tác này xuất phát từ một cô gái xinh đẹp trắng trẻo, sẽ rất hấp dẫn người khác, nhưng Bạch Tình bây giờ, ba ngày ba đêm ở đồn công an, tóc tai bù xù, mặt mày xanh xao, làm thế nào cũng không nhìn ra được chút ửng đỏ.

Tống Tiêu tiếp tục: "Cô bị người ta lừa đến, có phải không?" Y không muốn nghe những lời đại loại như "Chỉ muốn uống một chén rượu với cậu" gì gì đó. Hoàng đế bệ hạ còn đang đứng đây đây này.

"Hả? Đúng, tớ bị người ta lừa đến." Bạch Tình ngẩn ra, rồi lật đật phụ hoạ.

"Cô thật khờ," Tống Tiêu thở dài, "Làm sao bây giờ? Tội danh ma tuý này của cô, tiền bảo lãnh lên tới ba mươi ngàn đô. Tôi mới cho hắn mượn tiền, bây giờ không có nhiều tiền như vậy cho cô mượn." Nói đoạn chỉ chỉ Ngu Đường, tỏ ý tiền của mình đều cho cái tên này mượn.

Ngu Đường lập tức bày ra bộ mặt như nhìn thấy chủ nợ.

Bạh Tình trợn tròn mắt, cứ ngỡ rằng quý công tử này đến để cứu mình, làm nửa ngày thì ra là tới xem náo nhiệt.

"Người nhà cô đâu? Nói bọn họ gửi tiền qua đây, tôi trước tiên nộp cho cục cảnh sát một ngàn đô, kéo dài thêm chút thời gian." Tống Tiêu vô cùng trượng nghĩa mà nói, sau nó kéo Ngu Đường ra ngoài đóng tiền.

https://thuviensach.vn

Ngu Đường nhíu mày, bà xã keo kiệt của hắn mà lại cam lòng bỏ ra một ngàn đô?

Tống Tiêu điền đơn, thuận lợi viết một tờ giấy nợ giao cho chú cảnh sát: "Phiền ngài đưa cái này cho cô ta ký tên."

Ngu Đường: "..."

Chờ cảnh sát đưa máy quẹt thẻ, Tống Tiêu xoè tay hướng hoàng thượng: "Thẻ."

Ngươi cứu người phụ nữ muốn thông đồng với ngươi, còn bắt trẫm quẹt thẻ! Ngu Đường hừ lạnh một tiếng, móc thẻ hắc kim từ trong bóp tiền ra, thả vào tay Tống Tiêu: "Mật mã là ngày sinh của ngươi!"

Cảnh sát: "..."

Một ngàn đô la Mĩ, chỉ có thể duy trì được hai ngày, Bạch Tình sợ hãi, đành phải gọi điện cho Khâu Minh Diễm.

"Sao mày lại ngu xuẩn như vậy? Chút chuyện đó cũng bị cảnh sát bắt?" Khâu Minh Diễm rất tức tối, trước đây thấy Bạch Tình thật cơ trí, sao mà chút chuyện này cũng làm không xong?

"Còn không phải tại dì tìm tên da đen kia, đưa con liều lượng lớn như vậy?" Bạch Tình cũng rất tức giận, cô ta chỉ mua một lượng rất nhỏ, cho dù bị bắt cũng sẽ không chịu hình phạt nặng, nhiều lắm chỉ tính là tự cô ta dùng. Thế nhưng người da đen đó đưa cô ta rất nhiều, hiện tại bên cảnh sát gán cho cô ta tội danh mua bán ma tuý.

"Người da đen gì?" Khâu Minh Diễm hừ một tiếng, "Tao có bản lĩnh thuê người khác, còn nhờ mày làm gì?"

https://thuviensach.vn

Bạch Tình ngây người, người da đen đó không phải do Khâu Minh Diễm phái tới, vậy thì là ai?

...

Bà xã xoè tay xin tiền, điều này làm cho Ngu Đường hết sức vui sướng, tuy rằng hắn không thích mục đích sử dụng của khoản tiền này cho lắm. Suy nghĩ một lúc, vẫn cảm thấy mình nên nhắc nhở một câu: "Sau này xin tiền trẫm cũng được, nhưng không được phép tiêu vào trên người nữ nhân khác."

Tống Tiêu liếc hắn nột cái: "Chuyện của hoàng thượng làm, đương nhiên phải tự mình bỏ tiền."

"Hả?" Ngu Đường làm bộ nghe không hiểu.

Thở dài, Tống Tiêu lắc đầu. Lời khai của Bạch Tình nửa thật nửa giả, nhưng người da đen mà cô ta nói nhất định có tồn tại. Không nói đến việc Bạch Tình sẽ không ngu ngốc đến nổi mua một lượng thuốc lớn như vậy, huống hồ chưa chắc gì cô ta đã đủ tiền để mua được lượng thuốc đó.

Bị bà xã vạch trần, Ngu Đường có chút không vui, đi nhanh hai bước vượt qua Tống Tiêu, làm bộ như không nhìn thấy y. Đi được hai bước liền quay đầu lại, bắt lấy tay Tống Tiêu: "Mấy ngày nghỉ Tết theo ta đến Las vegas."

Tai nạn xe cộ lần trước đã đụng tới giới hạn của hắn, hiện tại trong tay có người để dùng, đương nhiên phải chỉnh đám ruồi bọ vo ve kia một trận cho thoả đáng.

Thành phố Las Vegas, là thánh địa của những con bạc, ở đây đánh bạc là hợp phát, sòng bạc to nhỏ khắp nới đều có. Bên trong một sòng bạc lớn ở đó, một người đàn ông da trắng cường tráng đỏ mắt, đẩy hết số xẻn trong

https://thuviensach.vn

tay ra ngoài. Người này chính là tên Jonh suýt chút nữa đã đụng phải Tống Tiêu.

"Đi Las Vegas làm gì? Ta cũng không dư tiền đến nổi đi đánh bài." Trở lại biệt thự, Ngu Đương ngồi trên sô pha chuyên chú xem ti vi, Tống Tiêu bưng một dĩa hoa quả đi tới, ngồi xuống bên cạnh hắn.

Trên ti vi đang chiếu một bộ phim truyền hình Trung Quốc, là chủ đề tổng tài cẩu huyết mà các cô gái thích xem nhất, được lồng tiếng Anh vào vô cùng quái dị.

Nữ chủ dùng đôi mắt khuất nhục nhìn chằm chằm nam chính, sóng mắt rưng rưng mà nói: "Vô liêm sỉ!"

Ngu Đường chậm rãi quay đầu nhìn về phía Tống Tiêu đang gặm táo, móc trong túi ra mấy tờ đô la, ném lên mặt Tống Tiêu.

Tống Tiêu bất thình lình bị tờ tiền bay tới đập lên mặt, đưa tay tiếp được, đang định tức giận lại thấy đó là tiền, lập tức đổi giọng: "Tạ chủ long ân."

==========

Tiểu kịch trường:

Ngư Đường (xoè tiền): "Mua ngươi một đêm có đủ hay không?"

Tiêu Tiêu (quật cường): "Vô liêm sỉ!"

Ngư Đường: "Vậy ngươi muốn bao nhiêu mới đủ?"

Tiêu Tiêu: "Thêm hai ngàn nữa."

Ngư Đường: "..."

https://thuviensach.vn

[Heo: Chết thầy rồi nhớ, sau này thấy nó lo mà đi đường vòng đi nhớ, hớ hớ hớ...]

https://thuviensach.vn

HOÀNG THƯỢNG ĐỪNG NGHỊCH

Lục Dã Thiên Hạc
www.dtv-ebook.com

Chương 77: Đầu Tư.

Edit + Beta: Như Heo.

Ngu Đường im lặng nhìn Tống Tiêu cúi đầu đếm tiền một hồi, giơ tay tóm lấy, vác lên vai.

"Á... Rớt rồi!" Tống Tiêu vỗ vỗ cái mông Ngu Đường, tiền rơi tán loạn trên sàn nhà.

Ngu Đường không thèm để ý đến y, trực tiếp khiêng người lên lầu, 'rầm' một tiếng đóng cửa lại.

Hạng mục ở Tư bản Đại Ngư cũng lục tục hoàn công, Ngu Đường ngày nào cũng bận. Chuyện của Bạch Tình Tống Tiêu không phiền đến hắn nữa, tự mình theo dõi tình hình.

Bạch Tình quả nhiên lấy tiền Khâu Minh Diễm gửi tới đóng tiền bảo lãnh, sau đó lấy cớ trả tiền hẹn gặp mặt Tống Tiêu.

"Nếu không phải cậu báo cảnh sát kịp thời, chắc tớ đã xảy ra chuyện rồi." Bạch Tình khụt khịt mũi, nhớ tới cảnh tượng hôm đó trong lòng vẫn còn thấy sợ. Bạch Tình đưa cho Tống Tiêu một phong bì, bên trong là một ngàn đô, vì muốn giữ gìn hình tượng bản thân, cô ta nhất định phải trả lại số tiền này.

Tống Tiêu cất tiền, cũng không hỏi cô ta lấy tiền từ đâu, đứng dậy liền đi: "Cô là con gái, buổi tối đừng nên tới những nơi đó."

https://thuviensach.vn

Bạch Tình nhìn bóng lưng Tống Tiêu rời đi, trong mắt dần hiện lên nước mắt. Một người sắp bị cô ta hại còn biết quan tâm khuyên cô ta đừng đi tới chỗ nguy hiểm, trong khi dì ruột của cô ta lại đẩy cô ta vào những nơi đó.

Bởi vì sự thất vọng của Tống Tiêu, gần đây Bạch Tình không dám tới tìm y nữa, không gian nhất thời yên tĩnh trở lại. Bạch Tình không dám hẹn gặp Tống Tiêu, nhưng cô ta còn phải dựa vào tiền sinh hoạt phí Khâu Mình Diễm, đành phải nói dối gạt Khâu Minh Diễm.

"Tốt lắm, tạm thời làm cho nó yên lòng, chờ khi nào nó đồng ý ra ngoài chơi với con thì mới hạ thủ." Khâu Minh Diễm ở đầu dây bên kia cười lạnh, cô ta không tin, thời gian bốn năm không thể khiến Tống Tiêu học xấu.

Tống Tiêu cầm tiền trở lại biệt thự, trời cũng gần tối, đèn thư phòng còn sáng. Ngu Đường còn đang xử lý công việc, hiện tại quyền hạn của hắn không lớn, muốn làm gì cũng khá phiền toái, nhất thiết phải tạo mối quan hệ với các bộ ngành trong công ty.

Mấy ngày nữa chính là ngày hoàn công, hắn nhất định phải trình bày phương án cuối cùng trong đại hội.

"Của ngươi này." Tống Tiêu nhét phong bì vào tay Ngu Đường.

Ngu Đường nhìn cũng không thèm nhìn tới: "Thưởng cho ngươi."

"Biết rõ không làm được, cần gì phải nhọc công như vậy?" Tống Tiêu không hiểu, nhìn bản báo cáo tóm tắt của Ngu Đường trên màn hình máy tính, không khỏi đau lòng. Việc học ở Harvard vô cùng bận rộn, hoàng thượng ban ngày lên lớp làm bài tập, buổi tối còn phải xử lý công việc, mấy ngày nay người đã gầy đi không ít.

"Ai nói trẫm không làm được?" Ngu Đường giơ tay ôm Tống Tiêu vào lòng, để y ngồi trên đùi mình, nhìn vẻ mờ mịt trên mặt t, không nhịn được

https://thuviensach.vn

lại cúi xuống hôn một cái: "Ngu Xuyên hắn muốn hại trẫm ư? Vẫn còn non lắm."

Một bên khác, Ngu Kỳ ở thung lũng Điện tử xa xôi đang cùng chúc mừng thành quả mới ra đời với các đồng đội của hắn. Đây là một ứng dụng kỹ thuật internet, vô cùng hữu dụng trong cuộc sống hằng ngày.

"Chúng ta đã dùng hết kinh phí rồi, bây giờ chỉ còn thiếu một bước nữa là hoàn thành, nhưng mà thành quả chưa hoàn chỉnh, người khác sẽ không đồng ý đầu tư cho chúng ta." Bạn học phụ trách quản lý hạng mục tài chính than thở.

Lúc trước bọn họ xin tài trợ từ Đầu tư Thiên Sứ, người bên Đầu tư Thiên Sứ rất có hứng thú với hạng mục này, cung cấp cho bọn hắn một khoản tiền. Thế nhưng bọn họ đã tiêu xài vượt quá dự toán, một năm qua, mỗi người bọn họ phải rót thêm vào không ít tiền, mắt thấy chỉ còn một bước cuối cùng, dây xích tài chính lại bị đứt đoạn.

"Ngu Kỳ, chẳng phải lúc trước cậu nói đã tìm được người đầu tư thích hợp rồi sao? Sao bây giờ tài chính còn chưa gửi tới?" Đông đội đang cúi đầu hàn mạch điện ngẩng đầu lên, nhìn về phía Ngu Kỳ đang đứng cau mày bên kia.

Ra hiệu cho mọi người bình tĩnh đừng nóng vội, Ngu Kỳ ra ngoài gọi điện cho bác Tư Ngu Xuyên.

Là một thiếu niên thiên tài, Ngu Kỳ rất kiêu ngạo, không dễ gì tuỳ tiện nói chuyện với người nhà họ Ngu. Trong mấy lần tụ hội gần đây, hắn chỉ chú ý gần gũi với bác Tư, chẳng qua là vì hạng mục của hắn nhất thiết phải nhận được vốn tài trợ từ Tư bản Đại Ngư.

"Tiểu Kỳ à, con hãy chờ một thời gian nữa," Ngu Xuyên thở dài, "Con cũng biết ý của lão gia tử rồi đó, bây giờ đang có hạng mục lớn được Ngu

https://thuviensach.vn

Đường phụ trách, vốn xoay vòng không được ổn định, chờ hạng mục Ngu Đường kết thúc chú liền cấp cho con."

"Ngu Đường?" Ngu Kỳ nghe thấy lại là Ngu Đường, nhất thời tức giận không có chỗ phát tiết.

Bên kia, Ngu Xuyên yên lặng mỉm cười, động viên Ngu Kỳ bình tĩnh đừng nóng vội, đồng thời biểu thị cá nhân hắn cũng nguyện ý đầu tư cho hạng mục này.

Cá nhân đầu tư, ba hắn là được rồi, cần gì phải tìm Ngu Xuyên? Chẳng qua hắn muốn dùng tiền của Tư bản Đại Ngư, sau này lợi nhuận kiếm ra chính là lợi ích của gia tộc, nhân đó thể hiện tài năng trước mặt lão gia tử mà thôi.

Ý của Ngu Xuyên rất rõ ràng, hiện tại gia chủ đang có ý nâng đỡ Ngu Đường, nếu hắn cứ dứt khoát giành nguồn tài chính đi như vậy sẽ ảnh hưởng tới danh tiếng của hắn, hơn nữa bác Tư là hắn còn bị mang tiếng bất công.

Cúp điện thoại, Ngu Xuyên sờ cằm, bật cười. Thật ra hắn tương đối xem trọng Ngu Kỳ, dù sao cũng là thiếu niên thiên tài, vừa có bản lĩnh, vừa để cho hắn khống chế. Còn Ngu Đường thì khác, tuổi còn trẻ nhưng bụng dạ đã sâu không lường được, hắn thậm chí còn cảm thấy khí thế áp bức từ trên người của đứa cháu trai này.

Đêm trước ngày nghỉ Tết, Ngu Đường bay tới thành phố N một chuyến, trình bày về hạng mục sắp tới.

Trong phòng họp cực lớn, cao tầng, trung tầng và người của các bộ phận phụ trách hạng mục trong Tư bản Đại Ngư đều có mặt, vẻ mặt nghiêm túc chờ Ngu Đường.

https://thuviensach.vn

Kỳ thật có rất nhiều người đang chờ xem kịch vui, thành viên trong tổ hạng mục toàn là 'cực phẩm', cộng thêm một giám tốc tổ hạng mục chưa tốt nghiệp đại học, hoàn thành tốt được mới là lạ. Có điều, người phụ trách hạng mục là cháu trai yêu quý của nhà họ Ngu, không biết trong lòng suy nghĩ như thế nào.

Đã có người đăng ký một tài khoản trên mạng xã hội, đề tài "Đại Ngư gặp hạn" cũng đã viết xong, chỉ chờ vị cháu trai yêu quý này đưa ra một cái phương án trên trời sẽ lập tức đăng lên mạng ăn mừng cùng mọi người.

"Lão đại, lên đi." Các thành viên tiểu tổ ở bên ngoài hò hét, Anna ở phía sau đài mở máy chiếu.

Ngu Đường mặc một bộ Âu phục vừa vặn, chậm rãi đi lên, nhàn nhàn quét mắt nhìn những người trong phòng. Tóc vàng đột nhiên xuất hiện, khiêng một chiếc ghế tựa tới để xuống, Ngu Đường vung ống tay áo một cái, ngồi xuống ghế, một tay cầm bút laze, thần sắc lãnh đạm. [Heo: Có gì đó sai sai 0.0]

"Bắt đầu đi." Ngu Xuyên vội họ một tiếng, ra hiệu Ngu Đường mau bắt đầu, lời này vừa nói ra, đột nhiên có loại cảm giác như lão thái giám đang kêu "Vào triều", không khỏi cau mày, nâng mắt nhìn về phía ánh mắt kiên định uy nghiêm của Ngu Đường, thật sự là không thích nổi.

Ngu Đường giơ tay ra hiệu, Anna ở sau đài liền bắt đầu điều chỉnh máy chiếu. Bài thuyết trình đơn giản dễ hiểu, không có nhiều lời dư thừa, mà chỉ phân tích rõ ràng dữ liệu và miêu tả tình huống hiện tại.

Mọi người nghe xong không khỏi sửng sốt, phần phân tích hạng mục này có thể nói là mười phân vẹn mười, thật là do cái đám rác rưởi kia làm ra sao?

"Tổng hợp lại tất cả các nhân tố về mọi mặt, phương án cuối cùng của hạng mục này, chúng tôi quyết định..." Ngu Đường nhìn một vòng xung

https://thuviensach.vn

quanh, chậm rãi nói ra hai chữ, "Từ bỏ."

"Ồ... Hả?" Thật lâu sau mọi người mới hồi phục tin thần, từ bỏ?

"Đường, cậu đang đùa à?" Nhân viên cao tầng của Tư bản Đại Ngư lập tức lên tiếng, mất hơn hai tháng, làm một bài phân tích báo cáo mười phân vẹn mười, tiêu hao đại lượng nhân lực cùng vật lực, cuối cùng lại quyết định từ bỏ! Đây thực sự là câu chuyện cười vui nhất năm nay!!

Biểu cảm trên mặt Ngu Xuyên cũng bị mất khống chế, hắn cho rằng cho dù Ngu Đường có phát hiện ra hạng mục có vấn đề cũng sẽ cắn răng làm tiếp, cuối cùng đem mọi công sức đổ sông đổ bể, nào biết hắn lại trực tiếp như vậy.

"Nhìn vào đây," Ngu Đường dùng bút laze chỉ vào những con số trên màn hình chiếu, chỗ đó có ghi rõ ràng, hiệu suất thu hồi tài chính khá thấp, nguy hiểm rất cao, "Đương nhiên, tôi biết các vị muốn kiếm lợi nhuận, tôi vẫn còn một phương án nữa."

Nói đoạn, phát lên một cái hạn mục khác, cả hai đều là công ty mới, phân tích báo cáo đều cùng một khuôn, thế nhưng số liệu của hạng mục thứ hai đẹp hơn không ít. Hạng mục này là về một công cụ tìm kiếm mới trên internet, chỉ cần là người thường dùng máy tính thì rất nhanh sẽ hiểu rõ nó hữu dụng đến mức nào.

"Đây là do một nhóm người trẻ tuổi ở Thung lũng Điện Tử vừa nghiên cứu, lúc trước bọn họ chỉ nhận được một ít kinh phí từ Thiên Sứ, hiện tại chỉ còn một bước cuối cùng, nếu chúng ta đầu tư vào đây, sau này sẽ thu về lợi nhuận cực cao." Ngu Đường trình bày nội dung trước mặt các thành viên có mặt ở đây, đồng thời còn mời người phụ trách kỹ thuật tới giảng giải.

"Chúng ta không phải Đầu tư Thiên Sứ, Tư bản Đại Ngư chưa từng tham gia vào hạng mục chưa thành hình," Phó tổng và Ngu Xuyên trao đổi ánh

https://thuviensach.vn

mắt với nhau, lập tức lên tiếng phản đối, "Hơn nữa, Đường, tôi không thể không nhắc nhở cậu, công ty giao hạng mục A cho cậu, bây giờ cậu lại tự ý đổi sang hạng mục B, đây là trái với quy định."

"Trái với quy định?" Ngu Đường xoay bút laze trong tay, "Hạng mục công ty giao cho tôi lúc trước tôi đã hoàn thành, từ bỏ cũng chỉ là kiến nghị cá nhân, sau này phải làm thế nào thì phải do cao tầng công ty quyết định, nếu như phó tổng cảm thấy hạng mục này làm được, vậy thì tuỳ ý ngài."

Nói xong, nâng cằm, tóc vàng lập tức đem toàn bộ tư liệu về hạng mục đặt trước mặt phó tổng, thủ thế chờ hắn ký tên, phố tổng nhất thời không biết nên nói gì.

Ngu Đường mỉm cười, mời vị kỹ sư trẻ tuổi đến từ Thung lũng Điện Tử bước ra, người này trông khá giống với Ngu Đường, một khuôn mặt đúng chuẩn phương Đông.

Ngu Xuyên nhìn người đi ra tư phía sau đài, tròng mắt như muốn rớt ra ngoài.

"Xin chào các vị, tôi tên là Ngu Kỳ, là người nghiên cứu phát minh chính của công cụ này." Người tới đúng là Ngu Kỳ trước đây không lâu bị Ngu Xuyên kéo dài thời gian đầu tư.

Gia chủ Ngu gia ở Los Angeles xa xôi, nghe nói chuyện xảy ra ở Tư bản Đại Ngư, không nhịn được bật cười ha hả: "Hai tên tiểu tử thúi này, còn biết thông đồng với nhau."

Tam gia - Ngu Thái Hoa ngồi cạnh, nghe Ngu Thái Hàm khen ngợi cháu trai mình cũng thấy nở mày nở mặt thay: "Lúc trước tôi có nghe nói Tiểu Kỳ đang nghiên cứu một hạng mục được rất nhiêu công ty tranh giành, đứa nhỏ này thật là, nhất định phải kiếm lợi về cho nhà mình."

https://thuviensach.vn

"Nước phù sa không chảy ruộng ngoài." Quản gia cười híp mắt châm trà cho Tam gia.

...

Bởi vì thân phận của Ngu Đường, hạng mục của hắn sẽ không giao cho Ngu Đường phục trách, Ngu Xuyên vì không muốn tiếp tục làm mất lòng gia chủ nên đã giao hạng mục cho tổ tốt nhất.

Ngu Đường và Ngu Kỳ đi ra khỏi Tư bản Đại Ngư, liếc nhìn nhau.

"Cám ơn anh Đường." Ngu Kỳ mỉm cười cám ơn Ngu Đường.

"Tôi nên cảm ơn cậu mới phải." Ngu Đường cười như không cười đáp một tiếng, leo lên xe, rời khỏi phố tài chính.

Ngu Kỳ thu hồi nụ cười trên mặt, ánh mắt dần dần lạnh xuống. Ngu Đường này, thủ đoạn làm việc đã vượt xa nhận thức trước đây của hắn, nhất định phải cẩn thận hơn mới được. Ngẩng đầu nhìn toà nhà cao trọc trời ngay trước mắt, còn bác Tư đó... cũng không phải hạng tốt lành gì.

Ngu Đường về đến nhà, Tống Tiêu vừa mới tắm xong, chỉ mặc chiếc áo sơ mi rộng thùng thình, nằm trên giường xem bản nháp bản phân tích hạng mục của Ngu Đường. Ngu Đường đến gần, đưa tay kéo chăn đắp lên người y: "Trời lạnh, không biết đắp chăn hả?"

"Hoàng thượng, có thể cho ta mượn chút tiền đầu tư vào hạng mục này không?" Tống Tiêu thò đầu ra khỏi chăn, giơ phân tích báo cáo trong tay lên.

"Hạng mục của Ngu Kỳ?" Ngu Đường nhíu mày, kéo chăn bao lấy Tống Tiểu, cuốn thành một con 'tằm bảo bảo', "Ngươi cần tiền, trẫm cho người là được, đầu tư làm cái gì?"

https://thuviensach.vn

'Tắm bảo bảo' uốn éo trong lòng bạo quân hai cái: "Không phải, thần đây là muốn tồn tiền riêng."

==========

Tiểu kịch trường:

Ngư Đường: "Dùng để mua phim 'nhỏ', 'đồ chơi' nhỏ, 'bình' nhỏ."

Tiểu Ám: "Dùng để mua bỏng ngô, bánh hành thái, gà rán."

Tào công công: "Dùng để mua Âu phục đẹp, giày đẹp, găng tay đẹp."

Tiêu Tiêu: "Không có gì, chỉ để nhìn chơi thôi."

[Heo: Thằng này... có tiền đồ]

https://thuviensach.vn

HOÀNG THƯỢNG ĐỪNG NGHỊCH

Lục Dã Thiên Hạc
www.dtv-ebook.com

Chương 78: Anh Hai.

Edit + Beta: Như Heo.

Ngu Đường nghe hoàng hậu nhà hắn muốn tồn tiền riêng, lập tức nhướng mày: "Trẫm thấy ngươi đang ngứa da có phải không."

"A..." 'Tăm bảo bảo' uốn éo thò tay ra, thế nhưng hoàng thượng siết y quá chặt, giãy làm sao cũng không thoát được.

Ngu Đường nhìn Tống Tiêu giãy giụa bên trong, cảm thấy rất thú vị, vì thế bèn đẩy ngã Tống Tiêu, cưỡi lên trên người y, cách chăn bắt đầu chọc lét.

"A ha ha ha..." [Heo: ahihi] Mùa đông đã qua, hai người dùng chăn mỏng, chọc như vậy rất nhột, Tống Tiêu vặn vẹo càng lợi hại, "Hoàng thượng tha mạng, ha ha ha..."

Eo Tống Tiêu rất mẫn cảm, bị hắn chọc đến phát khóc, đành phải lên tiếng xin tha.

Người dưới thân động đậy qua lại, Ngu Đường cảm thấy cả người khô nóng, cúi đầu, hôn lên môi Tống Tiêu.

Tống TIêu thấy người bên trên yên tĩnh lại. Liền nhắm mắt lại chuyên chú hôn môi cùng hắn, cánh tay giấu trong chăn lặng lẽ duỗi ra, ôm chặt lấy cổ Ngu Đường, dùng sức vươn mình đè lên người hắn, tức thì trở mình cưỡi lên eo Ngu Đường.

https://thuviensach.vn

"Muốn tạo phản?" Ngu Đường nhìn thấu ý định Tống Tiêu, làm bộ ra vẻ tức giận, vươn mình đè Tống Tiêu ngã xuống, Tống Tiêu liền bắt đầu thọc lét hắn.

Hai người lăn qua lộn lại trên chiếc giường rộng lớn, tranh thủ áp đảo đối phương ức hiếp một phen.

Tống Tiêu lần thứ hai bị hoàng thượng áp chế, Ngu Đường mới vừa đáp máy bay xuống, quần áo trên người còn chưa đổi, ca-ra-vat màu xanh nhạt rũ xuống trước mặt Tống Tiêu, Tống liền Tiêu giơ tay nắm lấy, kéo người hắn xuống, dùng sức trở mình, tưởng lại xoay người, ai ngờ lại rơi vào khoảng không...

"Rầm rầm" Hai người cùng rơi xuống giường.

Trong nháy mắt chuẩn bị té xuống, Ngu Đường ôm chặt Tống Tiêu, lấy mu bàn tay gối sau đầu y, sau khi rơi xuống đất liền ôm Tống Tiêu lăn một vòng trên thảm trải sàn.

Tống Tiêu choáng váng ngẩng đầu lên, liền thấy hoàng thượng còn đang nằm bên trên, đầu mình thì gối trên một cánh tay ấm áp, trong tay còn lôi kéo ca-ra-vat người ta, không nhịn được bật cười.

"Quân Trúc..." Ngu Đường nhìn Tống Tiêu thoải mái cười to như vậy, trong mắt cũng không nén được ý cười, hai người đùa giỡn thoải mái như vậy, đời trước chưa từng có, tiểu Thị Lang của hắn làm gì dám lôi kéo vạt áo hắn, cướp địa bàn của hắn như vậy.

"Hả?" Tống Tiêu đáp một tiếng, ngẩng đầu đối diện Ngu Đường.

"Thật tốt..." Ngu Dường từ tốn nói một câu, đứng dậy, ôm hoàng hậu lộ chân trần trên đất vứt trở về giường.

https://thuviensach.vn

"Cái gì?" Tống Tiêu không nghe rõ, bất thình lình bị ném tới giữa giường, rất nhanh, một thân thể trần trụi liền áp tới.

Trong nháy mắt áo sơ mi bị xét rách, Tống Tiêu hoảng hốt nghỉ, hình như hoàng thượng còn chưa tắm rửa...

Lại thêm một chiếc áo sơ mi bị rách, Tống Tiêu tiếc nuối nghĩ. Người Mĩ không thích giặt quần áo, trong siêu thị có bán rất nhiều áo sơ mi, áo thun,... đặc biệt tiện lợi, trên căn bản có thể mặc một cái vứt một cái. Nhưng y phục của y không phải mà! Đắt lắm đó! Hoàng thượng lại đi bắt chước người ta, mỗi ngày xé một cái áo của y.

...

Trong tài khoản của Tống Tiêu toàn là tiền tiêu vặt của Tống Tử Thành, mặc dù không ít, nhưng muốn đem đi đầu tư thì vẫn còn thiếu, dự định mượn Ngu Đường một ít bù vô cho đủ số chẵn.

"Vay tiền trẫm là phải có lợi tức." Khi nói tới chuyện này, hai người đang ăn điểm tâm, Ngu Đường nói đoạn, thò đũa gắp đi cái bánh bao chiên trong chén Tống Tiêu.

Tống Tiêu lườm hắn một cái: "Bổng lộc đời trước còn chưa trả cho ta đâu."

"Khụ khụ..." Ngu Đường nhất thời bị chế trụ.

Nói đến đây, Tống Tiêu liền bắt đầu lôi lại chuyện cũ. Mới đầu bổng lộc Đại Ngu không cao. Sau đó Ngu Đường đăng cơ, liền tăng bổng lộc, chỉ tính riêng Hộ bộ Thị Lang y, hằng năm đã có thể nhận được 500 lượng bạc trắng, 180 bổng lộc. Lúc trước khi Ngu Đường thú y, Tống Tiêu còn nhận được bổng lộc tương đương chức vị Thân vương . Thân vương hằng năm có 1 vạn lượng bạc trắng, 10 ngàn bổng lộc.

https://thuviensach.vn

"Tạm thời không nói tới bổng lộc, tính bạc trước đã," Tống Tiêu nhấp một ngụm sữa bò, bắt đâu tính sổ, "Một lượng bạc là một ngàn tệ, khi đó một cái bánh nướng giá năm đồng tiền, bây giờ một cái bánh nướng giá một tệ. Nói cách khác, một lượn bạc đại khái là 500 tệ tiền Trung Quốc, từ đó suy ra ngươi còn nợ ta 5 triệu tiền bổng lộc."

Ngu Đươn ho nhẹ một tiếng, trong tay hắn bây giờ ngoại trừ tiều tiêu vặt nhà họ Ngu phân phát, còn có tiền hoa hồng bên Truyền thông Đại Nhật, chút tiền này đương nhiên phải có, nhưng hắn còn phải dùng vào việc khác, không thể một lần đưa cho Tống Tiêu nhiều như vậy, hoàng đế bệ hạ lần đâu tiên cảm thấy mình nghèo đến nỗi không nuôi được bà xã, sờ sờ mũi: "Khi đó ta đã chết rồi mà, thanh toán phá sản, huynh nợ đệ đền, số tiền này ngươi đi đòi Cẩm Lân đi."

"Chẳng phải ngươi đang sống sờ sờ ở đây sao?" Tống Tiêu trừng hắn, cái tên này còn muốn quỵt nợ?

Ngu Đường chẹp chẹp miệng: "Vậy, trẫm tạm thời đưa người đủ số chẵn, phần còn lại... Đợi trẫm đoạt vị rồi trả lại ngươi sau."

"Nợ tiền thần là phải có lợi tức." Ngu Đường dùng ngón tay cái lau vết sữa trên khoé miệng y, không bận tâm lắm đáp đại một tiếng, chờ khi hắn nắm giữ một phần công ty là có tiền thoải mái giao cho bà xã rồi.

...

Nhóm Ngu Kỳ nhận được tiền đầu tư từ Tư bản Đại Ngư, nội trong năm nay sẽ hoàn thành nghiên cứu phát minh. Người trong nhóm nghĩ ra đề án bán hạng mục này với giá cao cho các công ty lớn, sau đó nhận lấy số tiền kết xù từ việc thu phí sử dụng, nhưng lại bị Tư bản Đại Ngư bác bỏ.

"Chúng tôi không phải Đầu tư Thiên Sứ, chúng tôi cần chính là lợi nhuận kết xù lâu dài, nếu như các bạn không am hiểu về phương diện hoạt động, có thể giao cho chúng tôi phụ trách." Người phụ trách hạng mục Tư bản

https://thuviensach.vn

Đại Ngư nói. Công ty đề xuất bọn họ nên thành lập một công ty riêng lẻ, lấy sản phẩm này làm hạng mục thu phí trường kỳ bán cho các công ty lớn, đồng thời cũng có thể bán cho các khách hàng cá nhân.

Ngu Kỳ cũng đồng ý với phương án này, thành lập một công ty nghiên cứu phát minh.

Ngu Đường thông qua các hoạt động, âm thầm giúp Tống Tiêu đưa tiền vào, làm một cổ đông nguyên thuỷ.

Làm xong những việc này thì cũng sắp tới ngày nghỉ Tết. Ngu lão gia tử muốn Ngu Đường quay về nhà cũ, Ngu Đường lại đưa Tống Tiêu đi Las Vegas.

Las Vegas là thánh địa du lịch.

Tống Tiêu cứ nghĩ nơi này sẽ là nơi ăn chơi trác táng, hỗn độn không chịu nổi, nào ngờ nơi này lại vô cùng văn minh đẹp đẽ, sòng bạc cũng không bị giới hạn.

Ở đây có toà nhà cao chọc trời, trên đỉnh toà nhà cực cao có thể chơi trò nhảy Bungee, ngồi thang máy đi lên tầng cao nhất, sau đó thắt dây an toàn nhảy xuống, cảm thụ cảm giác rơi tự do trên không trung.

Tống Tiêu rất muốn đi, đứng phía dưới nhìn hồi lâu, hai mắt long lanh nhìn Ngu Đường.

"Không được." Ngu Đường bị ánh mắt đó nhìn đến lòng dạ ngứa ngáy, nhưng nhớ tới lần trước Tống Tiêu ngồi tàu lượn siêu tốc xong liền ngã bệnh hai ngày, dứt khoát cực tuyệt. Huống hồ chi leo lên cao như vậy, lỡ như dây an toàn bị lỏng thì sẽ rất nguy hiểm.

Vào quán rượu, Tống Tiêu liền bị một hàng máy đánh bạc hấp dẫn. Đây là Slot Machine(*) màn hình điện tử.

https://thuviensach.vn

(*): Slot Machine.

Chỉ cần thả tiền xu vào, kéo cần gạt, nếu như trên màn hình xuất hiện 3 kí hiệu giống nhau, máy sẽ tự động đổ ra rất nhiều tiền xu. Mấy người trưởng thành đang đứng trước máy quay số chơi hết sức chăm chú, Ngu Đường đi làm thủ tục checkin, Tống Tiêu liền đứng tại chỗ xem người khác chơi.

"Muốn chơi không?" Ngu Đường cầm thẻ phòng đi tới, gác cằm lên đỉnh đầu Tống Tiêu.

"Oh my God, nhìn kìa!" Trước cửa quán rượu có người thét chói tai, mọi người đồng loạt nhìn sang liền thấy một người đàn ông tóc vàng bước ra từ chiếc xe thể thao màu vàng nhạt, chậm rãi tháo tháo kính râm trên mặt xuống, lộ ra cặp mắt xanh lam mê người.

"Là Hách Mạn!" Người trong quán rượu bắt đầu ùa lên, Hách Mạn này là ngôi sao hạng A của Hollywood, vô cùng nổi tiếng ở Mĩ, đoán chừng là đến để quay phim, trước cửa còn tụ tập một nhóm người của đoàn làm phim.

"Hi, các cô gái, tôi phải tranh thủ thời gian vào làm việc, ai muốn chụp ảnh thì tất cả chúng ta cùng chụp chung một tấm nhé." Hách Mạn giơ tay đầu hàng trước các cô gái chen chúc ùa đến, cười híp mắt đồng ý yêu cầu chụp ảnh chung của bọn họ.

Ngu Đường không chú ý tới những người đó, thấy Tống Tiêu nhìn thoáng qua một cái liền nhận ra người kia, không khỏi mất hứng, vội kéo y lên lầu.

"Tiêu Chính Khanh(*) yêu dấu," Trấn an fan hâm mộ, Hách Mạn sãi những bước chân ưu nhã đi tới bên cạnh người đàn ông phương Đông, ôm hắn một cái, "Anh đang nhìn gì vậy?"

https://thuviensach.vn

(*): Có một sự nhầm lẫn nho nhỏ, ông này là Tiêu Chính Khanh chứ không phải Tiêu Bá Dâng nha, mấy chương trước tui ghi nhầm, từ giờ sẽ sửa lại :)

Người đàn ông được gọi là Tiêu Chính Khanh còn đang nhìn theo hướng Tống Tiêu rời đi: "Hử? Không có gì."

Màn đêm buông xuống, thành phố Las Vegas càng náo nhiệt hơn so với ban ngày.

Một sòng bạc lớn được phân thành mấy khu vực, đánh cược to nhỏ, khu Roulette(*) thường là nơi náo nhiệt nhất. Còn bài Tây và khu khách quý thì lại vô cùng yên tĩnh.

(*): Roulette.

Ngu Đường dắt tay Tống Tiêu, chậm rãi đi qua đám người, tìm được giám đốc đang đứng chắp tay trong một góc nhỏ.

"Đường thiếu gia, mời đi lối này." Giám dốc dẫn Ngu Đường vòng qua phòng lớn, đẩy một cách cửa phong cách cung đình dày nặng, tiến vào một căn phòng tiếp khách xa hoa.

Trong phòng tiếp khách, đâu đâu cũng có đồ gia cụ phục cổ được làm bằng gỗ, vô cùng bất đồng với phong cách trang hoàng Châu Âu thời Trung Cổ ngoài kia. Trên bàn gỗ Đàn đặt một chiếc lư hương bằng bạc, bên trong còn đốt chút hương liệu.

Trên chiếc giường được trải da thú có người đàn ông sắc mặt trắng bệt đang nằm. Người đàn ông đó mặc Đường trang thêu hình chim phượng hoàng, dáng người thon dài, gương mặt anh tuấn quanh năm không thấy ánh mặt trời, trắng đến gần như trong suốt, càng làm nổi bật đôi môi đỏ như máu của anh ta. Mới nhìn sẽ khiến người ta giật mình, còn tưởng rằng quỷ hút máu từ trong hầm mộ nào chui ra.

https://thuviensach.vn

Người đàn ông giơ tay, người bên cạnh liền đưa tới một điếu thuốc tinh xảo, châm lửa đốt lên cho hắn.

"Đây chính là anh bạn nhỏ mà cậu nói?" Người đàn ông nhả ra một ngụm khói, cách làn khói mỏng nhìn về phía Ngu Đường, một đôi mắt hẹp dài, thoạt nhìn không khỏi khiến người ta sợ hãi.

"Cậu ấy là Tống Tiêu," Ngu Đường kéo Tống Tiêu qua, tìm một chỗ trên chiếc giường mềm mại ngồi xuống, "Tiêu Tiêu, gọi anh Hai."

"Anh Hai..." Tống Tiêu chớp mắt mấy cái, nhưng không hỏi nhiều, ngoan ngoãn kêu một tiếng.

Người kia bật cười, dùng ngón tay gầy guộc chỉ đầu Ngu Đường, "Em dâu?"

Người này cùng thế hệ với bọn Ngu Đường, xếp thứ hai trong gia tộc.

"Phải," Ngu Đường mặt không đổi sắt đáp một tiếng, nói với Tống Tiêu, "Đây là anh Hai ta, Ngu Từ, tên hơi nữ khí chút, nhưng xác thực là nam nhân."

"Khụ khụ khụ..." Ngu Từ nghe lời này, lập tức ho khan, bảo tiêu mặc Tây trang bên cạnh lập tức quỳ một gối xuống, nhẹ nhàng vỗ lưng cho hắn.

Ho một tiếng liền không dừng được, ngón tay trắng nõn nắm chặt tay vịn giường, lộ ra từng sợi gân xanh.

Tống Tiêu lẳng lặng nhìn Ngu Từ, y biết Ngu gia ở Mĩ đầu tư vào rất nhiều nghành nghề, có một vị trí ở Las Vegas cũng không có gì lạ, nhưng xem dáng vẻ này của Ngu Từ, sức khoẻ dường như không được tốt cho lắm. Muốn chèo chống một cái sòng bạc lớn như vậy, không chỉ cần có thủ đoạn quản lý, chẳng lẽ gia chủ lại yên tâm giao một sòng bạc lớn như vậy cho một thiếu gia ốm yếu quản lý?

https://thuviensach.vn

Thật vất vả bình tĩnh lại, Ngu Từ trừng mắt nhìn Ngu Đường: "Cậu cố ý tới đây chọc giận ta đúng không?"

"Tên kia đâu?" Ngu Đường không đáp lời hắn, nói sang chuyện khác.

"Ta sai người đánh gãy một chân của hắn." Ngu Từ nhận lấy khăn tay bảo tiêu đưa tới, nhẹ lau khoé miệng.

...

Sòng bạc, căn phòng dưới lòng đất, một tên da trắng bị còng trên thanh sắt, sợ đến run lẫy bẫy, chính là tên trước đây cố ý lái xe tông Tống Tiêu, John.

Tên Jonh ở đây đánh bạc hơn một tháng, thua sạch tất cả thù lao Khâu Minh Diễm cho hắn, còn thiếu sòng bạc năm trăm đô tiền lãi. Tiền lãi sòng bạc được thu định kỳ hằng ngày, hơn nữa còn là tiền lời cắt cổ, tên Jonh bị thua đến mức mù quáng, càng mượn càng nhiều, cuối cùng vượt quá 30 ngàn đô, sòng bạc biết hắn không tài nào trả dược số tiền đó, liền bắt giam hắn.

Tiếng giày da ma sát trên hành lang, trong căn hầm yên tĩnh nghe đặc biệt rõ ràng. Tên Jonh nghe thấy tiếng động, lập tức ngẩng đầu: "Tôi, tôi không có tiền, các người cho tôi mượn thêm chút đỉnh, tôi chẳng mấy chốc sẽ thắng lại trả cho các người."

"Thắng lại?" Người kia cười lạnh, cho hắn một cái tát, "Tao thấy chi bằng đừng lãng phí thời gian, giết mày đi, bán hai cái thận, một lá gan, số tiền kiếm lại cũng gần bằng số tiền đos."

Tên Jonh nghe thế, tức thì sợ đến phát hoảng, tất cả con đường kiếm được tiền hắn đã làm hết rồi, vợ hắn đã ly hôn với hắn từ lâu, không có công việc, không có nhà ở, công việc gần đây nhất chính là lái xe đụng Tống Tiêu. "Tôi biết một người phụ nữ Trung Quốc, cô ta còn nợ tôi rất

https://thuviensach.vn

nhiều tiền, cho tôi mượn máy tính, hoặc là điện thoại có thể gọi quốc tế cũng được, tôi sẽ lấy tiền tới."

Lúc Tống Tiêu và Ngu Đường đi vào,tên John đang gọi điện thoại cho Khâu Minh Diễm.

"Bây giờ lập tức gửi năm mươi ngàn đô qua cho tôi, tôi có việc khẩn cấp," Thái độ tên John nói chuyện với Khâu Minh Diễm vô cùng cứng rắn, không hề để lộ vẻ túng quẫn, "Tôi đã ghi âm tất cả các cuộc nói chuyện của chúng ta, bây giờ mà không có tiền, tôi cũng không sống nổi, còn không bằng tới cục cảnh sát tự thú."

Bên kia Khâu Minh Diễm cười lạnh: "Tôi đã bóp méo âm thanh từ trước, thư điện tử gửi cho anh cũng thiết lập hình thức tự huỷ, anh tưởng tôi là trẻ lên ba chắc?"

"Cô chắc chứ? Đợi một chút tôi sẽ gửi qua một bưu kiện, cô tự mà xem đi." Tên John thấp giọng nói gì đó, rồi cúp điện thoại, thương lượng với ngươi kia lấy một chiếc máy tính có thể gửi thư.

...

Tống Tiêu không muốn xem nữa, kéo Ngu Đường ra ngoài.

Anh Hai Ngu Từ đã chờ bên ngoài, nhàn nhạt nhìn hai người bọn họ nắm tay đi ra. Bảo tiêu từ đằng sau đi tới, phủ thêm chiếc áo khoát cho hắn.

==========

Tiểu kịch trường:

Tiêu Tiêu: "Thân thích nhà ngươi nhiều quá, không nhớ hết."

Ngư Đường: "Lại đây, dẫn ngươi đi nhận thân."

https://thuviensach.vn

Đời ông nội: "Cá quá tanh, cá quá mặn, cá quá cứng."

Bậc cha chú: "Người đánh cá (cha), chú Bảy (khuyết danh), thuyền đánh cá (bác Tư), cá lang (chú Bảy)."

Huynh đệ: "Vẩy cá, cá giống, vây cá, mắt cá, xương cá."

Tiêu Tiêu: +_+ "Càng muốn hôn mê."

Ngư Đường: "... Ngươi chỉ cần nhớ trẫm là được rồi."

Tiêu Tiêu: "Ngươi tên gì?"

Ngư Đường: (╰_╯)#

https://thuviensach.vn

HOÀNG THƯỢNG ĐỪNG NGHỊCH

Lục Dã Thiên Hạc
www.dtv-ebook.com

Chương 79: Bạn Cũ.

Edit + Beta: Như Heo.

"Ngươi về khách sạn trước đi, ta có việc phải thương lượng với anh Hai." Ngu Đường nói với Tống Tiêu một tiếng, ra hiệu bảo tiêu bên cạnh đưa y về.

Tống Tiêu khẽ cau mày, nhéo nhéo lòng bàn tay Ngu Đường. Lúc trước chỉ thấy Ngu Từ là một người đẹp âm trầm, bây giờ mới thấy hắn là tên lòng dạ độc ác. Hiện tại không có ám vệ bên cạnh, Tống Tiêu không muốn Ngu Đường ở đây một mình.

"Không sao." Ngu Đường dừng một lát, hiểu rõ suy nghĩ Tống Tiêu, ghé vào tai y cười khẽ một tiếng.

Ngu Từ cười như không cười nhìn bảo tiêu đưa Tống Tiêu ra ngoài, quay đầu nhìn về phía Ngu Đường: "Cậu đúng là khiến tôi đau mắt mà."

Ngu Đường không lên tiếng, xoay người tiến vào phòng tiếp khách, ngồi xuống vị trí chủ vị.

Ngu Từ thấy vậy cũng không nổi giận, trở về ngồi xuống bên mép giường, nhận lấy trà bảo tiêu đưa tới, chậm rãi uống: "Cậu mang đứa trẻ kia tới gặp ta, chính là thành ý của cậu?"

"Cậu ấy là nhược điểm lớn nhất của tôi, bấy nhiêu thành ý còn chưa đủ?" Ngu Đường rót cho mình chén trà, cầm trên tay đong đưa nhưng không đưa lên miệng.

https://thuviensach.vn

Ngu Từ rũ mắt, che lấp tinh quang trong mắt: "Nếu gia chủ biết cậu thích con trai, vị trí kia, cậu cũng đừng nghĩ tới nữa."

"Bây giờ biết đương nhiên sẽ có vấn đề, sau này, tôi sẽ khiến ông ấy từ từ tiếp nhận," Ngu Đường nhấp một ngụm trà, móc trong túi ra một tờ giấy, đưa cho Ngu Từ, "Anh xem cái này đi."

Ngu Từ nhận lấy, không nhanh không chậm mở ra, chậm rãi nhìn lướt qua nội dung bên trong, âm thanh dần lạnh xuống: "Làm sao cậu biết?"

Ngu Đường cười mà không nói.

Người này thân thể ốm yếu, ở trong gia tộc thoạt nhìn cũng không quá nổi bật, nhưng gia chủ lại cho hắn điều hành việc làm ăn ở đây, chỉ vì hắn là người ác độc nhất, không từ thủ đoạn nhất trong gia tộc.

Người như thế chỉ có thể giao hảo, không thể đối địch. Khi còn bé lần đầu tiên gặp mặt, hai người cũng có chút liên lạc với nhau, có điều cũng chỉ hời hợt qua lại. Gần đây thông qua nơi Đại tướng quân lấy được một tin tức liên quan đến Ngu Từ, cho hắn một cơ hội nói chuyện hợp tác với Ngu Từ.

...

Tống Tiêu về khách sạn, ở trong phòng nhàm chán không có việc gì làm bèn đổi mấy đồng tiền xu xuống lầu chơi máy đánh bạc.

Slot Machine chỉ có ba chiếc, đều đã ngồi đủ người, Tống Tiêu bèn đứng bên cạnh xem người khác chơi.

"Ba cái, ba cái, ba cái! Mẹ nó, lại thua rồi!" Một người đàn ông râu quai nón thân hình vạm vỡ thua sạch tiền xu trong tay, tức giận đá chiếc máy đánh bạc, lưu luyến đứng dậy.

https://thuviensach.vn

Tống Tiêu đi tới, thả vào một đồng xu, kéo cần gạt, "xoạch xoạch xoạch", một con hổ xuất hiện, con thứ hai xuất hiện, con thứ ba lại xuất hiện, ba con... "Ào ào ào", vô số tiền xu rơi xuống từ khe nhỏ, Tống Tiêu trợn tròn mắt, chuyện gì vậy cà?

"My God, cậu ta trúng ba con!" Bên cạnh có một người đặc biệt hâm mộ nhìn sang, ba con hổ chính là phần thưởng lớn nhất, có thể được tới mấy trăm xu.

Nhìn chiếc máy cuồn cuộn không ngừng đổ ra tiền, Tống Tiêu có một loại ảo giác như bạc trong quốc khố đang chảy ra, tiến lên định lấy tiền xu, đột nhiên bị người ta tóm lấy cổ tay.

"Hừ, nhóc con, số tiền này phải là của tao!" Người đàn ông để râu quai nón vừa rồi lộ vẻ hung ác nói.

"Lời này thật vô lý, tôi chơi trúng được, sao lại là của ông?" Tống Tiêu ra hiệu bảo tiêu đằng xa khoan hành động, lạnh lùng nhìn về phía người nọ.

"Nếu không phải trước đó tao bỏ vào hơn trăm đồng, mày làm gì thắng được số tiền này!" Hắn ta nói một cách hiển nhiên, hắn ta là dân lang thang quanh khu này, số tiền ban ngày xin được tất cả đều đổ vào chiếc máy đánh bạc, dưới cái nhìn của hắn, thằng nhóc này thắng được chính là tiền mà hắn bỏ vào.

"Chuyện gì vậy?" Một người đàn ông phương Đông mặc Tây trang đi tới, lớn tiếng quát, chính là người sáng nay đứng chung với siêu sao Hách Mạn - Tiêu Chính Khanh, "Phục vụ đâu!"

Phục vụ trong khách sạn lập tức chạy tới, kéo người đàn ông để râu quai nón kia: "Này anh, tiền rơi xuống là do may mắn, không liên quan gì tới lúc trước anh đã chơi bao nhiêu lần."

https://thuviensach.vn

Tống Tiêu xoa cổ tay, nâng mắt nhìn về phía người đột nhiên xông tới. Người kia đi tới, thay y cản lại tên đàn ông muốn cướp tiền của y, lạnh giọng nói: "Nếu tôi nhớ không lầm, những chiếc máy này chỉ cung cấp dành riêng cho khách ở đây thôi đúng chứ?"

Ngươi phục vụ lúc này mới phát hiện người đàn ông râu quai nón ăn mặc rách rưới, râu tóc đã lâu không cắt tỉa, không chút nào có vẻ là khách hàng ở đây.

"Lại là anh, đã nói bao nhiêu lần rồi, không được vào nữa." Giám đốc khách sạn đi tới, nhận ra người đàn ông vô gia cư, sai phục vụ đuổi hắn đi, sau đó đích thân tới xin lỗi Tống Tiêu.

"Cám ơn chú," Tống Tiêu nhìn người đàn ông phương Đông ra mặt thay mình, không nói tiếng Anh, mà là dùng tiếng Trung để nói, "Chú Tiêu."

Người kia lập tức sửng sốt, bất ngờ trợn mắt: "Con... Con còn nhớ ta?" Hắn chính là người rất nhiều năm trước hợp tác với Tống Tử Thành mở công ty - Tiêu Chính Khanh, mặc dù đã rời khỏi Trung Quốc nhưng hắn vẫn nắm rõ tin tức trong nước, cũng biết chuyện Tống Tiêu mất trí nhớ, cho nên lần trước chạm mặt ở công viên trò chơi mới không dám đến mạo nhận quen biết, không ngờ Tống Tiêu còn nhớ hắn.

Trí nhớ trước kia đã khôi phục, Tống Tiêu đương nhiên nhớ ra Tiêu Chính Khanh, cứ tưởng rằng người này đã cắt đứt quan hệ với ba mình, nào ngờ lại nguyện ý ra mặt dùm mình: "Nhớ, con mời chú uống chén trà có được không?"

Hai người đi vào một quán ca phê, ở đây không có trà ngon, vì vậy mỗi ngươi kêu một ly cà phê.

Tiêu Chính Khanh từ nhỏ đã lăn lộn trong giới giải trí, sau đó trở thành người môi giới, đến Trung Quốc, hợp tác cùng với Tống Tử Thành mở Giải trí Tinh Hải. Tống Tử Thành làm việc ở đài quốc gia nhiều năm như vậy,

https://thuviensach.vn

giao thiệp với nhiều người, hai người mỗi người đảm nhiệm một chức vụ, đưa Giải trí Tinh Hải ngày càng đi lên.

Có điều sau đó không hiểu sao đột nhiên giải tán, Tiêu Chính Khanh cầm tiền trực tiếp qua Mĩ, nhiều năm như vậy cũng chưa từng quay về.

"Hiện tại ta đang làm việc ở Hollywood," Tuổi tác của Tiêu Chính Khanh cũng xấp xỉ Tống Tử Thành, nghe nói hắn là con lai, ngũ quan tương đối góc cạnh, vì năm tháng bào mòn mà khoé mắt đuôi mày đã có vết nhăn nhàn nhạt, phối hợp với khí chất nho nhã của hắn càng thêm mê người, "Ban đầu đầu tư vào điện ảnh, sau khi kiếm được chút tiền mới bắt đầu tự làm phim."

Hắn tự mở một công ty điện ảnh nho nhỏ ở Hollywood, làm ăn rất khấm khá.

"Ba con, dạo này thế nào?" Tiêu Chính Khanh hơi do dự, cuối cùng vẫn lên tiếng.

Tống Tiêu thấy lời này có chút quái lạ, chậm rãi ngẩng đầu nhìn hắn.

Khi Ngu Đường về tới phòng, Tống Tiêu đang ngồi trên giường đếm tiền, bày một đống tiền xu ra xếp thành từng chồng từng chồng một. Ngón tay thon dài trắng nõn cầm một đồng xu, từ từ xếp chồng lên nhau. Tháp tiền xu khẽ lay động, cuối cùng vẫn không xụp xuống.

Lúc này hoàng thượng thân cao tám thước nhào tới, tháp tiền liền 'ào ào' xụp xuốmg, rải rác đầy giường.

Tống Tiêu cầm đồng xu, cúi đầu nhìn tên gia hoả hổ báo đang lăn lộn trên đùi mình: "Hoàng thượng, ngươi nói xem, hai người đoạn tuyệt quan hệ với nhau, gặp lại con của đối phương, câu đầu tiên nên nói là gì?"

Ngu Đường ngẫm nghĩ: "Ba ngươi chết chưa?"

https://thuviensach.vn

==========

Tiểu kịch trường:

Tiêu Tiêu: "Ngươi nói gì đó?"

Ngư Đường: "Ngươi kêu ta nói mà!"

Đệ đệ: "Hắn ngứa da rồi, mau, gia pháp hầu hạ." [Heo: Đệ đệ vẫn không quên cháy nhà hôi của mà]

Ngư Đường: (nằm vật xuống) "Lại đây, ngồi lên đây phạt trẫm."

Tiêu Tiêu: "..."

https://thuviensach.vn

HOÀNG THƯỢNG ĐỪNG NGHỊCH

Lục Dã Thiên Hạc
www.dtv-ebook.com

Chương 80: Điện Ảnh.

Edit + Beta: Như Heo.

Tống Tiêu: "..." Lời hoàng thượng đúng là trắng trợn, có điều, nếu đổi lại là Tống Tử Thành gặp con trai của Tiêu Chính Khanh, nói không chừng hắn sẽ thật sự nói như vậy.

Mấy năm gần đây Tống Tử Thành trên căn bản chưa từng nhắc tới Tiêu Chính Khanh, tình cờ nghe ai nhắc tới liền nổi giận. Nhưng Tiêu Chính Khanh tựa hồ không có vẻ gì là thù hận Tống Tử Thành.

Tống Tiêu sờ sờ cằm, trong này chắc chắc còn có chuyện gì đó mà y chưa biết. Hôm nay Tiêu Chính Khanh có đề cập với Tống Tiêu việc hắn đang trù bị sản xuất một bộ phim hoạt hình về văn hoá Trung Quốc, hỏi y có muốn tham gia hạng mục này hay không. Tống Tiêu cúi đầu định thương lượng với hoàng thượng, phát hiện gia hoả trên đùi mình đã ngủ từ bao giờ.

"Hoàng thượng..." Tống Tiêu khẽ kêu một tiếng, hoàng đế bệ hạ không có phản ứng, ngủ say như chết.

Xem ra nói chuyện với Ngu Từ cũng không thoải mái gì cho cam. Tống Tiêu đẩy tiền xu trên giường xuống đất, kéo hoàng thượng tới chỗ gối đầu.

Thế nhưng hoàng thượng ngủ quá say, Tống Tiêu quỳ trên giường nửa tha nửa kéo, dùng sức chín trâu hai hổ mới tha được hắn, lại không cẩn thận vấp một cái. 'Người đang ngủ say' dang hai tay, thuận lợi bắt được Tiêu hoàng hậu, kéo tọt vào chăn, ôm thật chặt.

https://thuviensach.vn

Tống Tiêu giãy giụa: "Đừng nghịch, để ta cởi đồ."

Ngu Đường mở một con mắt: "Trẫm giúp ngươi." Nói đoạn, bàn tay liền thò vào trong áo sơ mi, mở nút từ bên trong.

Tống Tiêu hất bàn tay đang sờ loạn ra, tự mình cởi, cầm áo ngủ trên đầu giường thay vào, quay lại liền thấy hoàng thượng vừa rồi không nâng nổi mí mắt hiện tại hai đang mắt sáng loè loè nhìn y.

"Ngủ!" Tống Tiêu tắt đèn, không cho hắn nhìn nữa.

...

Tên John bị sòng bạc khủng bố, liều mạng uy hiếp Khâu Minh Diễm giao tiền cho hắn, không biết trong tay hắn nắm chứng cớ gì, vậy mà thực sự hù được đối phương. Hôm sau tài khoản tên John liền có thêm ba trăm ngàn đô la Mĩ.

Trong tay Khâu Minh Diễm không có nhiều tiền mặt như vậy, mà cá nhân một ngày không thể chuyển khoảng sang nước ngoài vượt quá năm mươi ngàn đô, cuối cùng cô ta phải tìm người trợ giúp mới có thể hoàn thành việc này.

"Hai trăm ngàn còn lại, chờ sau khi tôi bán nhà sẽ đưa anh." Khâu Minh Diễm tức tới nghiến răng nghiến lợi, bây giờ cô ta không có việc làm, tiền nuôi con hoàn toàn dựa vào phí trợ cấp của Tống Tử Thành, lần này đã tiêu pha hết sạch tiền dành dụm mấy năm nay của cô ta.

Trả được một phần tiền lời, sòng bạc liền tạm thời thả hắn ra, nhưng không cho phép hắn rời khỏi sòng bạc. Tên John nhìn người khác đánh cược tay chân liền ngứa ngáy, mang ý nghĩ gở gạc lại khoản nợ lúc trước lại tiếp tục đâm đầu vào.

Đây là một cái động không đáy, đủ để nuốt chửng Khâu Minh Diễm.

https://thuviensach.vn

Mấy ngày sau, Tống Tiêu lại gặp Bạch Tình trước cổng trường.

"Tống Tiêu, cậu... cậu có thể cho tớ mượn năm ngàn đô được không?" Giọng Bạch Tình nức nở, đôi mắt đỏ au.

Sắp tới hạn nộp học phí, bình thường Bạch Tình chỉ dựa vào tiền sinh hoạt phí của Khâu Minh Diễm. Khâu Minh Diễm cho tiền dư dã, cô ta tiêu pha thành thói, bây giờ ngay cả chút tiền dành dụm cũng không có. Hôm qua trường học thông báo đóng học phí học kỳ sau, cô ta liền gọi cho Khâu Minh Diễm, nào ngờ đối phương nói chưa có tiền, bảo cô ta tự tìm cách giải quyết...

"Cô có thể xin nợ lại." Tống Tiêu thành thật nói.

"Hả?" Bạch Tình kinh ngạc tròn mắt.

"Gần đây tôi cũng không có tiền." Tống Tiêu thở dài, "Tình nhân trước đây của ba tôi đòi ông ấy rất nhiều tiền, tháng này ông ấy cũng không cho tôi tiền tiêu vặt."

Tình nhân trước? Trong lòng Bạch Tình không khỏi hồi hộp, đó không phải là dì cô ta Khâu Minh Diễm hay sao?

Mặc kệ trong lòng Bạch Tình đang suy nghĩ cái gì, Tống Tiêu bày ra biểu tình 'thấy cũng tội mà thôi cũng kệ', kéo hoàng đế bệ hạ đang cười trộm phía sau đi ăn hải sản tươi sống.

Hạng mục của Ngu Kỳ mà Tống Tiêu đầu tư đã được đưa ra thị trường, vô cùng được chào đón, nửa năm sau đã được chia hoa hồng.

Tiểu Thị Lang kiếm được tiền liền rất hào phóng, mời hoàng thượng đi ăn tôm hùm.

https://thuviensach.vn

"Nghỉ hè có về nhà không?" Tống Tiêu cắt nhỏ con tôm hùm, xiên một miếng thịt tôm trắng mịn, chấm muối tiêu bỏ vào bát hoàng thượng.

"Không về, công ty bên này rất bận, ta phải nhân cơ hội này làm chút việc." Ngu Đường được bà xã hầu hạ, dáng vẻ trông rất hưởng thụ.

Ngu Đường bây giờ chỉ hận một ngày không có 48 tiếng. Gia chủ xem trọng hắn, giao toàn bộ hạng mục công ty Ngu Kỳ cho hắn quản lý, mặt khác còn phân phối thêm vài hạng mục khác. Các anh em họ trong gia tộc nhìn đỏ mắt không thôi, chỉ chực chờ xem trò cười của hắn.

"Vậy ta cũng không về, tới Los Angeles tham gia hạng mục kia với chú Tiêu." Tống Tiêu tính toán số tiền còn lại của mình, ước chừng không đủ năng lực để đầu tư vào hạng mục đó, chờ cuối năm chia hoa hồng may ra còn đủ.

Mùa hè đến, Ngu Lãng tổ chức một bữa tiệc ngoài trời ở Ngu gia, mời bạn bè tới chúc mừng sinh nhật của hắn. Người trẻ tuổi trong nhà đều dẫn bạn bè đến chơi. Ngu Đường thi học kỳ xong đương nhiên cũng dẫn Tống Tiêu tới tham dự.

"Sinh nhật vui vẻ, chú Chín." Con gái bác Tư Ngu Châu dẫn theo em trai Ngu Mục tới chào hỏi Ngu Lãng.

"Cháu gái yêu dấu, hôm nay là tiệc bể bơi, cháu mặc váy dài như vậy bảo chú phải làm sao bây giờ?" Ngu Lãng cười híp mắt nhìn trang phục Ngu Châu từ trên xuống dưới.

"Con có mang theo đồ bơi nè." Ngu Châu cười, dắt em trai đi thay đồ, đứng trong phòng khách trên lầu một nhìn khách khứa xung quanh, thấy cửa thư phòng đóng kín liền hỏi Tào quản gia đứng một bên, các ông đang ở đâu.

https://thuviensach.vn

"Gia chủ không thích ồn ào, đang ở thư phòng viết chữ, tiểu thư mặc đồ bơi như vậy, tốt nhất đừng nên lên đó."

Sắc mặt Ngu Châu khẽ biến, âm thầm cắn răng. Chú Chín này suy nghĩ đến là chu đáo thật vất vả mới về một lần, lại bắt mọi người mặc thứ đồ bơi mà gia chủ không thích.

Trên thư phòng lầu hai, Tống Tiêu đang pha trà cho hai lão gia tử.

"Hảo thủ pháp." Tam gia Ngu Thái Hoa lần đầu nhìn thấy không khỏi tán thưởng.

Gia chủ Ngu Thái Hàm đắc ý nhìn Tam gia, giả vờ chậm rãi bưng chén trà lên, nhấp thử một ngụm: "Tiêu Tiêu à, xuống dưới chơi với đám người trẻ tuổi đi, không cần để ý hai lão già chúng ta."

Ngu Đường ngồi bên cạnh lườm một cái, rõ ràng là ổng nhất định bắt Tống Tiêu tới pha trà cho mình, bây giờ còn bày đặt giả vờ tốt bụng.

Tống Tiêu cúi đầu pha xong ấm trà, bưng cho hoàng thượng một chén, mỉm cười nói: "Từ nhỏ con đã không thích náo nhiệt."

"Như vậy làm sao được, người trẻ tuổi sống như ông già có gì tốt." Tam gia lắc lắc đầu, nhớ tới thằng cháu trai Ngu Kỳ của mình cũng không thích vui chơi, cả ngày chỉ lo cắm đầu nghiên cứu mấy cái linh kiện điện tử.

Tống Tiêu cười không nói, lấy trong balo ra một bộ sách: "Cái này là ông ngoại gửi tới, con cũng không thường xuyên đến đây, cho nên cũng không phân biệt lễ Tết gì, trực tiếp mang tới cho ông, có chỗ nào thất lễ, mong ông nội chớ trách."

Ngu Thái Hàm và Ngu Thái Hoa nhìn nhau, cười ha ha nhận lấy: "Đứa nhỏ này, tặng đồ cho ta còn khách khí như vậy."

https://thuviensach.vn

Tống Tiêu mỉm cười, không nói.

Trong lòng Ngu lão gia tử ngứa ngáy, sốt ruột muốn mở quà ra xem, nhưng vì giữ gìn lễ tiết nên không thể mở quà trước mặt khách, bèn nháy mắt với thằng cháu trai. Ngu Đường lúc này mới thong thả đứng dậy, kéo Tống Tiêu lên: "Đi thôi, chúng ta xuống dưới chơi một lát."

Tống Tiêu hiểu ý liền đứng dậy.

Chờ sau khi hai người đi khỏi, Ngu Thái Hàm thở dài: "Thời đại này còn có đứa trẻ thủ lễ như vậy, đúng là hiếm thấy!" Không nói Hoa kiều, ngay cả trong nước cũng rất ít người thủ lễ như vậy. Ở trước mặt người lớn tuổi thì hô to gọi nhỏ, nói chuyện không biết kiêng kị.

"Cháu ngoại lão Khúc, đương nhiên không giống người thường." Ngu Thái Hoa vừa nói, vừa đoạt lấy quyển sách trong tay ông anh, tràn đầy phấn khởi mở ra.

"Đừng có sớ rớ, đây là người ta tặng cho ta!" Ngu Thái Hàm cảm khái xong, phát hiện Ngu Thái Hoa xé quà của mình, lập tức quát lên ngăn cản.

Quyển sách là một bộ tác phẩm hội hoạ, chủ đề là một thành phố đêm tuyết. Toàn bộ đều dùng bút pháp vẫy mực phóng khoáng, không trắng thì đen, một vài nét vẽ phát hoạ ra một toà tuyết sơn, xa xa nhìn thấy một bóng người đơn độc giữa trời tuyết. Góc bên phải đề mấy chữ "Thành nhỏ đêm tuyết" nho nhỏ, ký tên là danh tự lão Khúc, còn có một con dấu đỏ tươi.

"Đồ tốt, đồ tốt!" Hai anh em Ngu Thái Hàm vô cùng hưng phấn, tác phẩm hội hoạ của lão Khúc ngàn vàng khó cầu, bức này vừa nhìn liền biết mới vừa vẽ trong năm nay, quả nhiên như lời Tống Tiêu nói, là cố ý đòi ông ngoại vẽ cho.

Hai ông lão trong phòng hết sức hưng phấn, đám hậu bối Ngu gia nhìn thấy Ngu Đường đi ra, vốn dĩ nụ cười trên mặt thu liễm đi mấy phần, tụm

https://thuviensach.vn

năm tụm ba xì xào bàn tán.

Trên hành lang bể bơi bày rất nhiều ghế nằm, dù che nắng, còn có cầu trượt hơi. Tuổi nhỏ một chút đã bắt đầu nhập cuộc, lớn hơn một chút thì đứng cạnh bể bơi vừa uống nước vừa tán gẫu.

"Người kia là ai?" Ngu Mục chỉ chỉ Tống Tiêu, hỏi người bên cạnh.

"Cậu ta à, là tiểu tuỳ tùng của Ngu Đường chứ ai, tới đây mấy lần rồi," Một đứa em họ bĩu môi, "Hình như tên... Tống Tiêu gì đó."

Ngu Mục nheo mắt, cái tên này, gần đây hình như thường nghe ba hắn nhắc tới. Đẩy đẩy Ngu Châu bên cạnh: "Chị, chị thấy cái tên này có quen không, ba..."

Ngu Châu lập tức nghiêm nghị nhìn em trai: "Chưa nghe bao giờ."

Ngu Mục nhìn Ngu Châu trong chốc lát, không nói.

Ngu Lãng làm bộ không nghe hai chị em tranh chấp, mỉm cười nghênh đón: "Tiểu Đường, sao hai đứa còn ăn mặc chỉnh tề như vậy, còn không thay đồ, ta sẽ kêu các anh em tạt nước đó."

Tống Tiêu nhìn sân đầy người, tuấn nam mỹ nữ vóc người nóng bỏng, các cô gái tóc vàng mặc bikini, các chàng trai cơ bắp bôi dầu sáng bóng. Tống Tiêu không khỏi nhíu mày, cúi đầu. Cảnh tượng này đúng là ao rượu rừng thịt, vô cùng sa đoạ, thấp giọng nói với Ngu Đường vài câu, sau đó rời đi.

Bà xã mình đi rồi, Ngu Đường cũng không muốn ở lại lâu, liền muốn đi cùng y, nhưng bị Carmela ngăn lại.

"Hey, Đường, gần đây mấy bữa tiệc trong trường cũng không thấy cậu." Carmela nhiệt tình như trước không giảm.

https://thuviensach.vn

Ngu Đường tuỳ tiện ứng phó một tiếng liền kéo Tống Tiêu đi: "Xin lỗi chú Chín, tôi phải đưa Tiêu Tiêu đi gặp chú cậu ấy, lát nữa về chúc mừng sinh nhật chú sau."

Vừa dứt lời, một trận tiếng ồn ào huyên náo, mấy tên thanh niên xách theo thùng nước xông tới, tạt lên người hai người.

Ngu Lãng mặc quần bơi cười híp mắt chờ xem Ngu Đường xấu mặt.

Ngu Đường ôm Tống Tiêu cúi người, đồng thời quét ngang chân, trong nháy mắt ngáng chân mấy tên thanh niên vừa xông tới, thùng nước ào ào hất ngược lên đầu bọn họ.

"Xin lỗi, phản xạ có điều kiện." Ngu Đường chỉnh chỉnh quần áo, kéo Tống Tiêu rời đi.

Những người này là bạn Ngu Lãng, nghe thấy Ngu Đường muốn đưa bạn hắn đi vậy mà còn cố ý tạt nước vào người hắn, rõ ràng không có ý tốt. Đại tướng quân đứng một bên ảo não, chưa kịp cứu giá gì hết! [Heo: =))]

Vì vậy, vệ sĩ Ngu gia lập tức tiến lên ngăn cản đám người huyên náo, nhường đường cho hai người.

"Các người làm gì đó?" Ngu Lãng nhìn thấy đám vệ sĩ tiến lên, không khỏi bất mãn.

Nhưng Đại tướng quân không có ý giải thích, Tào quản gia thấy vậy, ra hiệu nhóm nữ giúp việc đem khăn tới cho bọn họ.

"Cửu thiếu gia, khách khứa đều ở đây." Tào quản gia tươi cười, nhắc nhở Ngu Lãng không nên làm lớn chuyện.

Ngu Lãng hít sâu một hơi, đi khuyên đám bạn bè của hắn.

(Còn nữa...)

https://thuviensach.vn

[Heo: Có bạn hỏi tui sao dạo này lười đăng chương mới quá vậy Ha ha, không biết trả lời sao luôn, không phải tại tui lười, mà tại vì dạo này mắc đi làm thêm rồi, sáng đi học tới trưa, chiều đi làm tới tối nên tuần rảnh có mấy tiếng vào sáng t2 với CN thôi, chậm chậm vậy chứ không có drop đâu, yên tâm nha mấy tình yêu]

Quà quà quà...:

Huynh đệ văn, ngược máu chó, 1x1, SE. = =

https://thuviensach.vn

HOÀNG THƯỢNG ĐỪNG NGHỊCH

Lục Dã Thiên Hạc
www.dtv-ebook.com

Chương 80: (Tiếp Theo)

"Dù sao hắn cũng là trưởng bối, ngươi làm vậy không sợ đắc tội mấy người trong nhà sao?" Ngồi trên xe, Tống Tiêu không nhịn được lên tiếng. Hiện tại Ngu Đường ở Ngu gia rõ ràng bị người khác cô lập, hành động ngày hôm nay chắc chắc sẽ gây bất lợi sau này cho hắn.

Ngu Đường nhìn thoáng qua Tống Tiêu, đưa di động cho y. Tống Tiêu khó hiểu nhận lấy, trên di động hiển thị ba tin nhắn mới.

"Anh Tiểu Đường, lát nữa có về không?"

"Ngu Lãng đen mặt rồi, ha ha ha."

"Lát nữa ông nội hỏi tới chuyện này, em biết trả lời thế nào rồi."

Ba tin nhắn đến từ ba người khác nhau, những người này đều mang họ Ngu.

Được rồi, lo hoàng thượng không lôi kéo được lòng người, chẳng khác nào lo bò trắng răng. Tống Tiêu bĩu môi, trả điện thoại cho hắn. Cái tên này bề ngoài ra vẻ như bị mọi người cô lập, thực chất người giao thiệp tốt với hắn lại núp trong bóng tối, nhân tiện thu thập thêm càng nhiều tình báo.

Đây cũng là thủ đoạn của đế vương, thoạt nhìn như xa lánh tất cả thần tử, trên thực tế lại âm thầm khiến cho mỗi người bọn họ cảm thấy chính mình mới là tâm phúc của hoàng thượng.

...

https://thuviensach.vn

Tiêu Chính Khanh đang ở trong công ty thương lượng vấn đề hình tượng nhân vật với hoạ sĩ đồ hoạ. Thấy Tống Tiêu tới gần, lập tức tươi cười vẫy tay: "Tiêu Tiêu, lại đây, xem giúp chú nên chọn cái nào bây giờ."

Tống Tiêu kéo Ngu Đường qua, giới thiệu Ngu Đường với Tiêu Chính Khanh.

"A, thì ra là thiếu gia nhà họ Ngu," Tiêu Chính Khanh đứng dậy bắt tay với Ngu Đường, "Cậu là con trai nhà họ Ngu ở thành phố A đúng không, ha ha, lúc cậu còn nhỏ ta đã từng gặp cậu."

Ngu Đường không nhớ người này, chắc đã gặp trong yến hội nào đó, có điều người này không có vẻ như thấy người sang bắt quàng làm họ, ngữ khí nói chuyện cũng tạm được, hắn cũng không nhiều lời, bắt chước Tống Tiêu kêu một tiếng chú.

"Lại đây, nhìn đi." Tiêu Chính Khanh cầm vài bức tranh màu sắc rực rỡ tới cho hai người xem.

"Đáng yêu quá." Tống Tiêu không kiềm được đưa tay sờ sờ hình vẽ trên tranh.

Mỗi một bức trên đó đều có một con mèo nhỏ, có con lông vàng, có con lông trắng như tuyết, có con màu tam thể. Mỗi loại mèo có tới mấy phiên bản.

"Vai chính trong tác phẩm này là một gia đình nhà mèo, hơn nữa còn hoàng là hoàng tộc, cho nên không chỉ đáng yêu mà còn phải có nét nghệ thuật cổ điển Trung Quốc." Tiêu Chính Khanh cau mày, lấy vài bức mèo lông vàng đẩy lên trước mặt Tống Tiêu.

Đây là nhân vật chính trong phim, có con đầu to thân nhỏ đáng yêu, có con vóc người tuấn mĩ nam tính, có con mắt to ngập nước,...

https://thuviensach.vn

"Con này, là hoàng tộc? Là miêu vương hả?" Ngu Đường bật cười, mèo cũng làm hoàng đế?

"Phải, cái này do ta phát hiện trong một bộ tiểu thuyết Trung Quốc, rất thú vị," Tiêu Chính Khanh đề cập tới quyển tiểu thuyết liền thao thao bất tuyệt, "Trong đó kể về một tiểu đầu bếp hiện đại đột nhiên xuyên tới cổ đại, sau đó tiến cung, hầu hạ hoàng thượng, dần dần phát hiện, tất cả hoàng tộc toàn là mèo."

"Hả?" Tống Tiêu hết sức kinh ngạc, cứ tưởng câu truyện kể về một vương quốc động vật thần kỳ, không ngờ nó lại diễn ra trong một xã hội chân thật.

Tiêu Chính Khanh lấy trong ngăn kéo ra một quyển sách thiết kế tinh mỹ, đưa cho Tống Tiêu: "Đây là bản tiếng Anh, con xem đi."

Quyển sách này tên là , rất nổi tiếng ở Trung Quốc, nhưng vì nguyên nhân đề tài mà không thể chuyển thể thành điện ảnh, việc xuất bản trong nước cũng gặp phải rất nhiều trở ngại, vì vậy phiên dịch thành tiếng Anh, lưu truyền tới đây.

Cuốn sách được bọc bìa da, bên trên viết tiêu đề bằng tiếng anh, phía dưới ký tên là Green Bird.

"Được rồi, lại chọn giúp ta một con nào." Tiêu Chính Khanh mở sách, chỉ mấy chỗ miêu tả mèo hoàng đế, kêu Tống Tiêu chọn giúp hắn.

Tống Tiêu suy nghĩ một chút: "Một vị hoàng đế, mặc dù là mèo, nhưng nhất định cũng phải kiêu ngạo uy nghiêm, nhưng mà nhân vật hoạt hình cũng không thể mất đi vẻ đáng yêu."

Đầu tiên là loại bỏ con mèo mắt to thuần khiết bán manh này, cái đó không phù hợp với tính cách hoàng đế, bỏ luôn con tuấn mỹ nam tính, dù

https://thuviensach.vn

sao trong sách viết hoàng đế chỉ là một con mèo hoa. Nhìn tới nhìn lui cũng không thấy con nào thích hợp.

"Con mượn cuốn sách này về nghiên cứu, xem xong sẽ cho chú ý kiến." Tống Tiêu cầm quyển sách trông có vẻ rất hứng thú.

"Con muốn xem thì xem bản tiếng Trung này này." Tiêu Chính Khanh không biết rút ở đâu ra một quyển sách, trang bìa màu sắc rực rỡ, trông rất đáng yêu.

Ngu Đường liếc mắt nhìn thoáng qua tên tác giả trên bìa sách, cau mày: "Chú Tiêu, hạng mục này còn cần người đầu tư không?"

Tiêu Chính Khanh nghe vậy, ngẩng đầu lên: "Đương nhiên, thật ra loại đề tài này rất khó xin tài trợ, người Mĩ không hiểu cái này, bọn họ chỉ biết gấu trúc, Kungfu,... Hơn nữa phim hoạt thường không sánh bằng phim điện ảnh."

"Bộ phim này ở Trung Quốc nhất định sẽ rất có thị trường." Ngu Đường tiện tay lật qua lật lại kịch bản.

"Phải." Tiêu Chính Khanh gật đâu tán thưởng, thị trường Trung Quốc tương đối ưu ái phim Mĩ, trước đây phim hoạt hình Mĩ lấy bối cảnh Trung Quốc ở trong nước rất ăn khách. Nếu như nghe nói kịch bản bộ phim này được cải biên từ tiểu thuyết Trung Quốc nhất định sẽ thu được hiệu quả không tưởng.

Có điều, về điểm này, người Mĩ còn chưa hiểu. Thị trường Trung Quốc vừa mới mở rộng mấy năm gần đây, các nhà đầu tư thăm dò khắp nơi, không ai dám tuỳ tiện thử nghiệm loại đề tài này.

Hai người đang nói chuyện, Tống Tiêu đã đọc lướt qua vài chương, đứng một bên cười trộm.

https://thuviensach.vn

"Làm sao vậy?" Ngu Đường quay đầu thấy dáng vẻ của y, đến gần gõ gõ.

Tống Tiêu ngẩng đầu, nhìn nhìn hoàng thượng, lại cúi đầu nhìn nhìn hoàng thượng trong sách, khó trách cứ thấy hoàng thượng giống giống con gì đó, thì ra là con mèo kiêu ngạo xấu tính. Đưa tay cầm một cây bút lông, vẽ xoẹt xoẹt vài nét trên tờ giấy trắng, một con mèo tinh tế đáng yêu lại không kém phần uy nghiêm lẫm lẫm sinh động hiện lên trên giấy.

==========

Tiểu kịch trường:

Tiêu Tiêu: "Sao ngươi tự dưng lại muốn đầu tư vào bộ phim này?"

Ngư Đường: "Bởi vì vị tác giả vĩ đại đó, ta muốn dùng tiền để ủng hộ nàng."

Tiêu Tiêu: "Nói thật đi."

Ngư Đường: "Ta là fan não tàn của bả."

Tiêu Tiêu: "..."

Green Bird: "Quá khen, quá khen."

[Heo: Tui rất hạnh phúc, ngày nào tui cũng 'cho đi'.]

https://thuviensach.vn

HOÀNG THƯỢNG ĐỪNG NGHỊCH

Lục Dã Thiên Hạc
www.dtv-ebook.com

Chương 81: Trùng Hợp.

Edit + Beta: Như Heo.

"Thần kỳ, thật thần kỳ!" Tiêu Chính Khanh cầm lấy bức hoạ, bức hoạ dùng bút lông để vẽ, tương đối giản lược, nhưng dáng vẻ kiêu ngạo tuỳ hứng, thận trọng và ẩn nhẫn của đế vương, tất cả đều hiện lên trên giấy một cách sinh động. Quan trọng nhất là, nó còn mang theo chút phong cách thuỷ mặc truyền thống, mang nét đặc sắc Trung Quốc.

"Chú Tiêu thấy được vậy cứ dùng nó đi." Tống Tiêu mỉm cười, y chỉ tuỳ tiện vẽ, muốn làm thành phim khẳng định không thể dùng bức hoạ của y, chỉ còn cách kêu hoạ sĩ dựa theo phong cách này, vẽ ra một nhân vật tinh tế hơn.

Tống Tiêu không có tiền để tiếp tục đầu tư vào bộ phim này, nhưng Ngu Đường có, hắn cũng rất có hứng thú với bộ phim này. Hiện tại Tiêu Chính Khanh đang lúc thiếu tiền, đương nhiên ai tới cũng không cự tuyệt. Ngu Đường xin một phần bản kế hoạch đầu tư cặn kẽ, sau đó bàn chút chi tiết nhỏ với Tiêu Chính Khanh, rồi mới mang Tống Tiêu rời đi.

"Ngươi về đi, ta tự về khách sạn được rồi." Tống Tiêu vội hối Ngu Đường về Ngu gia.

"Tới nơi nhớ gọi cho ta." Ngu Đường căn dặn, thấy y ngoan ngoãn gật đầu mới xoay người lên xe, về Ngu gia.

Hollywood nằm trong khu vực này, cách khách sạn y ở không xa, Tống Tiêu dự định đi bộ về khách sạn, sẵn tiện tham quan phong cảnh ven

https://thuviensach.vn

đường.

Ở đây quả đúng là thánh địa điện ảnh, chỗ nào cũng thấy bối cảnh với đoàn làm phim, người tới tham quan nhiều vô kể.

Tống Tiêu dẫn theo hai vệ sĩ đi trên đường, chậm rãi tản bộ, đang đi đột nhiên dừng bước, lui lại nhìn hai bên hẻm nhỏ. Chỗ đó vắng tanh không một bóng người, Tống Tiêu không khỏi nhíu mày, vừa rồi hình như cảm thấy có vài tầm mắt đang dõi theo mình.

"Tiêu Tiêu!" Đột nhiên có người gọi tên, Tống Tiêu quay lại, thấy một người phụ nữ mặc một bộ sườn xám đỏ đang vẫy tay với mình.

"Mộ Sa?" Tống Tiêu hơi kinh ngạc, cất bước đi tới.

Mộ Sa là tiền bối ở Giải trí Tinh Hải, hai lần đoạt giải ảnh hậu, hết sức quan trọng trong giới giải trí trong nước, có điều ở quốc tế thì độ nổi tiếng cũng không cao. Gặp Mộ Sa ở đây, Tống Tiêu vẫn thấy hơi kinh ngạc.

"Sao cậu lại ở đây?" Mộ Sa vén lọn tóc đen rũ xuống trên vai, trước kia cô nhuộm tóc đỏ uốn xoăn, vì phải diễn vai thể hiện nét đặc sắc Trung Quốc trong bộ phim Mĩ cho nên mới nhộm đen duỗi thẳng lại.

"Tôi tới chơi," Tống Tiêu thuận miệng đáp, "Chị Mộ nhận phim Hollywood?"

Đây là chuyện lớn, bình thường một khi diễn viên Trung Quốc tham dự phim Hollywood tất sẽ được giới truyền thông đưa tin rầm rộ. Nhưng Mộ Sa có vẻ như không được vui cho lắm.

Mộ Sa cười khổ một tiếng: "Làm việc với người da trắng có gì đáng mừng chứ?"

https://thuviensach.vn

Hai năm qua Giải trí Tinh Hải ngày càng xuống dốc, công ty hy vọng có để đưa tên tuổi của cô ra quốc tế, mở rộng danh tiếng, cho nên mới nghĩ biện pháp giành lấy vai diễn này. Cũng không phải nhân vật quá quan trọng, trên căn bản là do công ty dùng tiên lấy được, đối phương cũng chỉ vì thị trường Trung Quốc nên mới nhận cô, cho nên, tình cảnh Mộ Sa bên trong đoàn làm phim có thể tưởng tượng được.

"Danh lợi không dễ gì có được, muốn nổi tiếng thì phải tạm thời buông bỏ cái lợi trước mắt." Tống Tiêu hiểu, khẽ mỉm cười an ủi Mộ Sa một câu.

Trên đời này làm gì có chuyện hoàn mỹ như vậy, muốn thành công thì phải trả giá. Giống như một số tài tử trước đây ở Đại Ngu, muốn dương danh thiên hạ thì phải dùng tiền hoặc dựa vào giao thiệp, mời người truyền tụng khắp nơi, từ đó mở rộng tên tuổi. Sau khi có tiếng tăm rồi lại tiếp tục làm thơ, vẽ tranh, như vậy mới có thể bán được giá cao.

Mộ Sa hơi kinh ngạc nhìn Tống Tiêu, không ngờ y còn nhỏ mà đã suy nghĩ thông suốt đến vậy: "Cám ơn cậu đã an ủi."

"Không phải an ủi, mà là nói thật," Tống Tiêu mấp máy môi, định hỏi cô về Tiêu Chính Khanh, suy đi nghĩ lại rốt cuộc cũng không tiện mở miệng, đành nói, "Có rảnh không? Tôi mời chị uống trà."

"Anh đẹp trai mở lời, sao có thể từ chối?" Mộ Sa bị vẻ mặt nghiêm túc của y chọc cười, thiếu niên này thật thú vị. Hôm nay cô không có nhiều cảnh quay, đứng đây xem họ diễn cũng chẳng có ích gì.

Hai người tới quán cà phê gần đó uống trà chiều.

"Vốn dĩ dự định quay xong sẽ tới trường thăm cậu." Mộ Sa cười nói.

Tống Tiêu xuyên qua cửa sổ thuỷ tinh, nhìn phố phường rộn ràng ngoài kia, khẽ nheo mắt, chốc lát sau mới thu hồi tầm mắt: "Chị biết Tiêu tổng trước kia của Giải trí Tinh Hải chứ?"

https://thuviensach.vn

Tay khuấy cà phê của Mộ Sa hơi khựng lại, ngẩng đầu nhìn Tống Tiêu: "Đương nhiên, sao tự dưng cậu lại hỏi hắn?"

"Tôi chỉ thấy hơi ngạc nhiên," Sắc mặt Tống Tiêu rất bình thản, "Nghe nói là một người rất có năng lực, sao lại rời khỏi công ty?"

Còn không phải vì Tống Tử Thành quá khốn nạn hay sao! Mộ Sa khẽ cắn răng, muốn nói gì đó, nhưng dù sao hắn cũng là ba Tống Tiêu, nói xấu trước mặt con trai người ta khẳng định không thích hợp, bèn đổi giọng: "Thật ra cụ thể xảy ra chuyện gì tôi cũng không rõ, hai người đang yên đang lành, tự dưng lại bắt đầu giận dỗi, ba con lại làm chuyện ám muội với nữ nghệ sĩ trong công ty... Khụ khụ, Tiêu Chính Khanh thấy không vừa mắt nên mới rút cổ phần bỏ đi."

Nghĩa đen nghĩa bóng gì, cũng không phải lỗi của Tiêu Chính Khanh.

Tống Tiêu cảm thấy chuyện này dường như không đơn giãn như vậy.

==========

Tiểu kịch trường:

Chim nhỏ: "Hôm nay đặt biệt ngắn, ta trước tiên tự phạt một cọng lông."

Ngư Đường: -_-

[Heo: Câu hỏi điền vào chỗ trống:

Cức nói: "....."]

https://thuviensach.vn

HOÀNG THƯỢNG ĐỪNG NGHỊCH

Lục Dã Thiên Hạc
www.dtv-ebook.com

Chương 82: Mưu Lược.

Edit + Beta: Như Heo.

Mặc kệ lúc trước có ân oán gì, qua lời Mộ Sa nói, Tống Tiêu có thể xác định, vấn đề giữa Tống Tử Thành và Tiêu Chính Khanh là vấn đề cá nhân, không phải tranh chấp trong việc làm ăn. Chuyện này càng khó, nếu hai người vì vấn đề lợi ích mà giải tán vậy chỉ cần đưa ra điều kiện tốt là có thể đưa vị quản lý kim bài này về, còn loại vấn đề (...) thì...

Tống Tiêu thở dài, không nhiều lời với Mộ Sa nữa, nói chuyện phiếm vài câu rồi đi, vừa ra khỏi cửa vừa hay chạm mặt người đại diện Mộ Sa.

"Bà cô của tôi ơi, toàn bộ đoàn làm phim đang tìm cô đấy." Người quản lý đầu đầy mồ hôi há miệng thở dốc.

"Tìm tôi làm gì, cảnh của tôi quay xong rồi mà." Mộ Sa lườm hắn.

"Vậy cô cũng phải nói với tôi một tiếng chứ, quay đầu đã không thấy bóng dáng. Người ta là ngôi sao hạng A ở Hollywood đấy." Người quản lý quệt mồ hôi, vừa rồi thấy nam chính nói chuyện với Mộ Sa, bọn họ tranh thủ chụp vài tấm đăng, ai ngờ Mộ Sa không nói một tiếng đã quay đầu bỏ đi, sắc mặt nam chính chảy dài đến nỗi sắp chạm đất.

"Cái gì, hắn châm chọc khiêu khích tôi còn bắt tôi phải tươi cười với hắn?" Mộ Sa hừ lạnh một tiếng, trước giờ cô ở trong nước nói một là một nói hai là hai, chưa từng phải chịu loại khinh thường này.

Người quản lý vẻ mặt đau khổ, cầu cứu Tống Tiêu.

https://thuviensach.vn

Tống Tiêu hơi nhíu mày: "Có người bắt nạt chị?"

"Cũng không tính là bắt nạt, hắn nói phụ nữ Trung Quốc các cô không phải toàn giống cô hết sao, không cần trả tiền cũng đồng ý..." Hắn không nói câu sau, nhưng xem ngữ điệu của hắn liền biết không phải lời tốt lành gì. Mộ Sa không quật hắn một bạt tai là đã giữ hình tượng lắm rồi.

"Tốt xấu gì tôi cũng xem như một nửa ông chủ của chị." Tống Tiêu chắp hai tay sau lưng, nhấc chân đi về hướng phim trường.

"Hả?" Mộ Sa chớp mắt mấy cái, cùng với người đại diện hai người đối mắt nhìn nhau, thằng bé này, lại nảy ra cái chủ ý gì đây?

Dáng vẻ Tống Tiêu thoạt trông có vẻ nhàn nhã, nhưng bước chân không chậm, rất nhanh đã tới phim trường. Đạo diễn đang lúc tức giận, thấy Mộ Sa theo sau Tống Tiêu, lập tức cao giọng: "Cuối cùng cô cũng biết đường về rồi à, oh my God! Trước giờ tôi chưa từng thấy diễn viên Trung Quốc nào như cô!"

"Đạo diễn Sam, hôm nay không có cảnh của tôi." Mộ Sa phát hiện tình huống không ổn, lập tức giải thích.

"Ai nói!" Đạo diễn càng tức hơn, "Cô Mộ, tôi không cần cô ra sức như các diễn viên Trung Quốc khác, nhưng ít ra cô cũng phải tôn trọng thời gian biểu, hôm nay cô có ba cảnh quay, chỉ mình cô mà khiến toàn bộ nhân viên ở đây phải chờ đợi cả buổi!" Vừa nói vừa phất phất tập kịch bản.

Mộ Sa trợn mắt, quay đầu tìm nhân viên đoàn làm phim đã thông báo thời gian biểu, nhưng không thấy bóng dáng, đúng lúc đối diện với ánh mắt khiêu khích của một nữ diễn viên phụ, cô ta làm khẩu hình mắng người, đắc ý cười với cô.

Biết mình bị gài bẫy, Mộ Sa mau chóng tỉnh táo lại, lúc đó người nọ không đưa thời gian biểu cho cô mà chỉ tới nói miệng, bây giờ cô có trăm

https://thuviensach.vn

cái miệng cũng khó mà bào chữa. Nếu muốn tiếp tục ở lại đoàn làm phim thì cũng chỉ còn cách thức thời nhận lỗi với người ta.

Nhưng cơn giận này sao mà nuốt trôi cho được?

"Đạo diễn Sam, có việc này tôi nghĩ ông cần phải rõ," Tống Tiêu lẳng lặng nhìn một hồi, đột nhiên lên tiếng, "Không phải Mộ Sa nhìn nhầm thời gian biểu, mà là cô ấy cố ý bỏ đi."

"Hả?" Toàn bộ người trong đoàn làm phim đều ngây ra, bao gồm cả đạo diễn.

"Cậu là ai?" Đạo diễn sờ sờ hàm râu, xác định mình chưa từng gặp người này.

"Tôi là ông chủ của Mộ Sa," Tống Tiêu lạnh lùng nhìn về phía đạo diễn, "Bây giờ tôi đại diện phía công ty ở Trung Quốc, yêu cầu ngừng quay."

"Cái gì?" Mọi người ở đây đều hốt hoảng, Mộ Sa cũng giần giật khoé miệng, người đại diện của cô sợ tới hồn phi phách tán, Đại thiếu gia, cậu đang nói cái gì vậy!

"Cậu đang đùa ư?" Sam cảm thấy hết sức buồn cười, rõ ràng diễn viên Trung Quốc này mặt dày mày dạn tới xin tham dự, bây giờ lại muốn huỷ hợp đồng, đúng là câu chuyện cười buồn cười nhất năm nay.

"Không, tôi rất nghiêm túc," Tống Tiêu nâng cằm, liếc mắt nhìn nam chính cách đó không xa, người ta là ngôi sao hạng A, nhưng đối với Tống Tiêu mắc chứng 'mù mặt người nước ngoài' mà nói, thật sự không nhớ được tên hắn, "Nam chính của bộ phim này, đúng, là hắn, hắn tên gì?"

Diễn viên nam chính mặt mày trắng tát, người này vậy mà không biết hắn, hắn là diễn viên đẹp trai đang 'hot' nhất hiện nay, tên này sao có thể không biết hắn, nhất định là đang giả bộ!

https://thuviensach.vn

"Robert." Người đại diện Mộ Sa nhẹ giọng nhắc nhở.

" Ngài 'Củ Cải'(*) đúng không," Tống Tiêu khẽ gật đầu, chỉ chỉ nam chính, "Ngài Củ Cải này dùng lời phỉ báng diễn viên công ty chúng tôi, mà người trong đoàn làm phim không chỉ làm như không thấy, còn hùa theo châm chọc Mộ Sa, lần đầu tiên tôi tới đây, vô cùng kinh ngạc đối với cách xử sự của quý quốc."

(*): Robert đồng âm với từ 'củ cải' trong tiếng Trung.

Đạo diễn Sam nhíu mày: "Chuyện này là sao?" Những chuyện thế này xảy ra nhan nhãn ở đây, nhưng bây giờ nhân vật chính lại là diễn viên Trung Quốc, cô ta tuy rằng vẫn chưa nổi danh trên trường quốc tế, nhưng ở trong nước lại có sức ảnh hưởng rất lớn, vụ bê bối này nếu truyền ra ngoài chắc chắn sẽ ảnh hưởng tới thanh danh cả đời của ông ta. Vì vậy ông ta không lập tức phản bác Tống Tiêu, mà quay sang hỏi Robert.

Có điều chuyện như vậy vừa mở miệng đã hỏi người làm hại mà không phải người bị hại, ý thiên vị đã rất rõ rồi.

"Buồn cười, các người thấy tôi quấy rầy cô ta?"

(...)

https://thuviensach.vn

HOÀNG THƯỢNG ĐỪNG NGHỊCH

Lục Dã Thiên Hạc
www.dtv-ebook.com

Chương 82: (Tiếp Theo).

Edit + Beta: Như Heo.

(...)

Robert có chút chột dạ, nhưng ngẫm lại những lời lúc đó chỉ có mình Mộ Sa nghe được, liền bắt đầu ra vẻ 'cây ngay không sợ chết đứng', cho dù thật sự phải đối chất với Mộ Sa đi chăng nữa hắn cũng hoàn toàn có thể lấy cớ Mộ Sa không nghe thạo tiếng Anh mà phủ nhận hết thảy.

"Anh nên biết rằng, tôi đến đây không phải để lý luận với anh," Tống Tiêu hất cằm nhìn về phía đạo diễn Sam, "Thưa ngài đạo diễn, công ty chúng tôi đồng ý cho Mộ Sa nhận vai này với cát-xê thấp là vì ngưỡng mộ đại danh của đạo diễn ngài, bây giờ xem ra ngưỡng mộ của chúng tôi chỉ rước lấy nhục nhã, chuyện hợp tác này tôi thấy cũng không cần phải tiếp tục nữa, tôi sẽ nhờ luật sư gửi công văn cho ngài."

"Tách... Tách..." Vài tiếng chớp nháy vang lên, paparazi thấy bên này có náo nhiệt liền kéo đến.

"Ở đây không được phép chụp ảnh!" Nhân viên đoàn làm phim nhanh chóng giải tán đám người đó, nhưng phóng viên đã nghe rõ mọi việc, tâm điểm ngày mai đã được xác định.

.

Không hơi đâu để ý phản ứng bọn họ, Tống Tiêu ra hiệu Mộ Sa và người đại diện trực tiếp rời khỏi đoàn làm phim.

https://thuviensach.vn

"Biết ăn nói làm sao với ông chủ bây giờ?" Người đại diện giật tóc bức tai, phiền muộn không thôi.

"Làm tốt lắm, rất sảng khoái, bà đây đã không nhịn được bọn họ từ lâu rồi!" Mộ Sa ngồi trong phòng khách sạn, cười ha hả, lôi kéo Tống Tiêu khen không dứt lời.

"Tôi sẽ nói với ba tôi, các người không cần lo lắng." Tống Tiêu cụp mắt, nhìn thoáng qua tin tức trên mạng di động, quả nhiên, trên mạng xã hội đã có người thuật lại tình huống vừa rồi, có điều không nói tỉ mỉ, chắc chỉ đang thả mồi nhử, chờ ngày mai mới bắt đầu phát tán tin tức.

"Vất vả lắm mới giành được vai diễn ở Hollywood, vì hai người mà đổ sông đổ bể hết rồi!" Người đại diện thở dài liên tục, ở trong nước tên tuổi Mộ Sa đã lên đến đỉnh điểm, đây chính là thời cơ tốt nhất để đưa tên tuổi của cô ra quốc tế, bỏ lỡ lần này lần sau không biết có còn có cơ hội nữa hay không.

"Vật quý mà đi bán đổ bán tháo, người ta sẽ thật sự nghĩ nó là hàng nhái, đầu cơ kiếm lợi mới là con đường lâu dài." Tống Tiêu nhìn đồng hồ, giờ này chắc Ngu Đường cũng về rồi, bỏ lại một câu như vậy liền đứng dậy đi khỏi.

Người đại diện ngẫm nghĩ nữa ngày mới hiểu ra thâm ý trong lời nói Tống Tiêu, nhưng mà, món đồ này liệu có được không đây? Mặc kệ thế nào, bây giờ đã đến nước này rồi, lặng lẽ về nước nhất định sẽ bị nói lung tung, còn không bằng làm cho lớn chuyện.

Đêm đó, Mộ Sa đăng một bài viết: "Lấy gùi bỏ ngọc."

Một câu thật đơn giản, khiến nhiều cư dân mạng cám thấy quái lạ, dồn dập để lại bình luận bên dưới.

"Nữ thần, cô làm sao vậy? Nghe có vẻ không vui nhỉ!"

https://thuviensach.vn

"Mua trúng hàng giả à?"

"Ở bên đó bị khi dễ sao?"

Giải trí Tinh Hải không dấu diếm chuyện Mộ Sa đóng phim Hollywood, từ lúc Mộ Sa xuất ngoại thì mọi người đã biết cả rồi.

Ngày hôm sau tin tức bên Mĩ vừa ra, rất nhanh đã truyền tới trong nước.

Cái gì, nữ thần chúng ta bị quấy rối? Cái gì, đoàn làm phim còn bao che tên vô sĩ đó?

Phóng viên bên Mĩ trước giờ không hề nể tình chút nào, tin nào hấp dẫn thì đưa tin đó, trong này có đồng tình với Mộ Sa, nhưng phần lớn là chế nhạo chuyện diễn viên Trung Quốc không cần thù lao cũng tới diễn. Cuối cùng bị người ta khi dễ, khóc sướt mướt đòi huỷ hợp đồng.

Nhưng có điều, người Mĩ cũng có chính nghĩa, rất nhanh đã có người lên tiếng phản đối, mặc kệ nữ diễn viên đó đến đây vì mục đích gì thì đó cũng không thể trở thành nguyên nhân khiến cô bị quấy rối. Người Trung Quốc dồn dập lên tiếng, vốn dĩ vì nữ thần mới chuẩn bị đi xem bộ phim này, hiện tại nhất quyết không xem, nhất quyết ngăn chặn bộ phim này tiến vào thị trường Trung Quốc.

Phía đầu tư rất bất mãn, bọn họ đồng ý mời Mộ Sa đến là vì thị trường Trung Quốc béo bở này, bây giờ người ta đòi huỷ hợp đồng, các nhà đầu tư lập tức tạo áp lực với đạo diễn Sam.

Ngu Đường thấy tình hình trên mạng và báo chí ngày càng kịch liệt, liếc mắt nhìn Tống Tiêu đang chơi xếp tiền xu bên cạnh. Cái kiểu thủ đoạn ngấm ngầm gây sự, sau đó không ngừng làm lớn chuyện, cuối cùng khiến cho kẻ địch phải đích thân quỳ xuống nhận sai này, sao mà quen mắt quá vậy cà?

https://thuviensach.vn

"Hoàng thượng đề cao thần quá rồi, thần không giỏi mưu lược, có điều rất biết tạo tin đồn." Tống Tiêu nháy mắt với hắn mấy cái.

Hoàng đế bệ hạ bị hàng lông mi dài mượt của y khẩy đến ngứa lòng ngứa dạ, không nhịn được sáp tới: "Vậy tiểu Trạng Nguyên năm đó có phải cũng do ngươi đồn thổi mà thành không?"

"Đương nhiên." Tống Tiêu đắc ý lắc lư cái đầu, lúc trước y chân tài thật học, nhưng thành tích thi hội cũng không đặc biệt quá cao, hoàng đế chọn y làm Trạng Nguyên, một phần là vì tuổi tác của y, một phần là vì danh tiếng bên ngoài của y.

"Vậy lúc trước khiến trẫm coi trọng ngươi, có phải cũng là chủ ý của ngươi không?" Ngu Đường ôm trọn Tống Tiêu vào lòng, hôn lên đối mắt xinh đẹp kia.

Tống Tiêu lườm hắn một cái, lời này có ý gì? Trên Lộc Minh yến hắn còn không không phân biệt được vị nào là Thất hoàng tử nữa là! Không nghiêm túc lắm nói một câu: "Thần bị oan."

==========

Tiểu kịch trường:

Ngư Đường: "Cảm thấy oan uổng thì phải giải oan."

Tiêu Tiêu: "Làm sao giải?"

Ngư Đường: "Đương nhiên là dùng tiền, có điều, dùng thân thể cũng được."

Tiêu Tiêu: "... Chi bằng dùng thân thể đi."

[Heo: Tuần này thi xong 2 môn rồi, tuần sau còn hai môn nữa thôi, mai cố gắng làm thêm chương nữa post trước khi thi lấy tinh thần...

https://thuviensach.vn

Hôm nay phát quà nhiều lắm, ahihi...]

Heo: Câu này khó, chắc phải gọi điện thoại cho người thân rồi ╮[╯▽╰]╭

https://thuviensach.vn

HOÀNG THƯỢNG ĐỪNG NGHỊCH

Lục Dã Thiên Hạc
www.dtv-ebook.com

Chương 83: Tính Kế.

Edit + Beta: Như Heo.

Tống Tiêu cảm thấy chiến lược đưa tên tuổi Mộ Sa ra quốc tế vào lúc này quả là thiếu sáng suốt, trước đây không phải chưa từng có ngôi sao làm cách này, thậm chí còn có người dùng tiền mua một vai nhỏ trong một bộ phim Hollywood, trở về nước trắng trợn tuyên truyền. Cuối cùng phát hiện ra bản chiếu bên nước ngoài không hề có cảnh của diễn viên đó, chỉ có bản chiếu trong nước mới xuất hiện được vài phút ngắn ngủi.

Kế sách này tuy rằng có thể nâng cao giá trị diễn viên tới một mức độ nào đó, nhưng chỉ là tạm thời, khán giả không phải kẻ ngốc. Những ngôi sao này làm vậy chẳng những không thể nâng cao đẳng cấo bản thân mà còn bị dán cho cái mác bình hoa di động.

Nhưng Mộ Sa thì khác, cô có khả năng diễn xuất, cô là ảnh hậu, là đại diện của Trung Quốc, cần gì phải làm chuyện tự hạ thấp bản thân mình như vậy.

Đẩy hoàng thượng đang ầm ĩ bên cạnh sang một bên, Tống Tiêu gọi cho người đại diện Mộ Sa: "Nếu bên đoàn làm phim có mời thì cũng đừng đáp ứng."

"Được." Người đại diện hơi sững sốt rồi lập tức đồng ý. Vừa rồi hắn còn nghĩ nếu đạo diễn Sam chịu xuống nước một bước hắn sẽ cho Mộ Sa quay lại đoàn làm phim, dù gì thì đây cũng là cơ hội hiếm có, nhưng giờ Tống Tiêu đã lên tiếng thì hắn sẽ nghe theo lời Tống Tiêu. Qua chuyện lần này

https://thuviensach.vn

hắn đã hiểu ra một chuyện, ông chủ nhỏ Tống Tiêu này so với cha y còn lợi hại hơn gấp mấy lần.

Trong và ngoài nước vẫn tiếp tục đưa tin về vụ việc này. Người Mĩ vốn dĩ rất hiếu kỳ đối với quốc gia thần bí như Trung Quốc, hơn nữa bọn họ lại rất coi trọng nữ quyền, bên thành phố N thậm chí đã phát động một cuộc diễu hành biểu tình chống quấy rối tình dục.

Chuyện Mộ Sa càng làm càng lớn chuyện, người bên đoàn làm phim đứng ngồi không yên, đạo diễn Sam đành phải đích thân tới mời Mộ Sa quay về.

"Xin lỗi, đạo diễn Sam," Người đại diện Mộ Sa cự tuyệt lời mời của đạo diễn, "Chuyện đã thành ra như vậy, chúnh tôi sẽ bồi thường tiền vi phạm hợp đồng với điều kiện tiên quyết là Robert phải đứng ra xin lỗi Mộ Sa trước mặt giới truyền thông."

Sam xua tay, hắn không cần tiền bồi thường vi phạm hợp đồng, chỉ hi vọng Mộ Sa quay về đoàn làm phim, dù sao nhân vật này cũng rất quan trọng...

Nhưng cả hai bên đều hiểu, nhân vật của Mộ Sa là sau này mới được thêm vào, bỏ đi càng khiến bộ phim hoàn chỉnh hơn. Nhưng làm như vậy bọn họ phải chịu áp lực rất lớn từ phía khán giả.

"Cô Mộ Sa đâu?" Đạo diễn Sam thấy không thể đả động được tới người đại diện, bèn chuyển hướng sang Mộ Sa.

"Cô ấy đang tham gia hoạt động biểu tình ở thành phố N rồi." Người đại diện có chút bất đắc dĩ nói.

Nghe thế, Sam cả kinh há hốc mồm: "Cái gì? Biểu tình!"

...

https://thuviensach.vn

"Phụ nữ, do yếu tổ thể chất cho nên ở một số phương diện nào đó bị đặt ở thế yếu, nhưng điều này cũng không thể làm cái cớ cho việc đàn ông quấy rối phụ nữ!" Giờ khắc này Mộ Sa đang đứng trên đài cao, cầm micro diễn thuyết. Chuyện này khởi xướng vì cô, nên khi người lãnh đạo tới mời cô, Mộ Sa không có lý do từ chối, cũng không muốn từ chối.

"Không, chúng ta không phải phái yếu," Một người đẹp tóc vàng đi tới, đứng cạnh Mộ Sa, gửi tặng cô một cái ôm, "Chúng ta không phải phái yếu chỉ cần chúng ta mạnh mẽ lên, sẽ có thể khiến cho những tên chuyên quấy rối phụ nữ đó nhận lấy sự trừng phạt thích đáng."

Nói đoạn, người đẹp làm một cái động tác giơ ngón giữa, khiến mọi người có mặt ở đó phải cười phá lên.

Mộ Sa vẫn duy trì nụ cười ưu nhã, kỳ thực là đang vô cùng kích động. Người đẹp này chính là nhân vật chạm tay phải bỏng ở Hollywood - ảnh hậu Jolie.

Jolie là người ủng hộ nữ quyền, hoạt động lần này cô cũng có tham gia. Jolie vô cùng thưởng thức cô gái phương Đông dũng cảm này: "Phụ nữ Châu Á hơi nhu nhược, cô là ngôi sao Châu Á đầu tiên tôi thấy dám đứng ra bảo vệ nữ quyền như vậy."

"Cám ơn, tôi rất ngưỡng mộ thành tựu của cô, cũng muốn trở thành người phụ nữ vĩ đại giống như cô." Mộ Sa cười nói.

"Ha ha, tôi không vĩ đại, tôi chỉ làm những chuyện mình nên làm mà thôi." Jolie phát cho Mộ Sa một cây cờ nhỏ sau đó kéo cô đi phía trước đội ngũ.

Vì nhất thời tham gia hoạt động diễu hành mà làm quen được với ảnh hậu Hollywood, chuyện này đối với Mộ Sa mà nói thật sự là một niềm vui bất ngờ.

https://thuviensach.vn

"Ngươi biết Jolie sẽ tới?" Ngu Đường thấy cảnh tượng trên tivi, quay đầu hỏi Tống Tiêu.

"Phải, ta đã nghiên cứu giới giải trí bên này." Tống Tiêu cũng không ngẩng đầu lên mà nhìn sách trong tay, cuốn này y đã đọc lần thứ ba rồi, mỗi lần đọc lại phát hiện ra một thú vui mới.

Nếu phải thừa kế 'gánh hát' trong nhà, y sẽ phải làm tốt khâu chuẩn bị. Một năm nay ở Mĩ Tống Tiêu đã tìm hiểu tường tận về giới giải trí, lớn thì ngôi sao hạng A, đạo diễn quốc tế, nhỏ thì biên kịch, công ty giải trí,... những chuyện này y đã hiểu đâu ra đó. Như vậy vào thời điểm thích hợp mới có thể đưa ra được phán đoán chính xác nhất.

"Còn chuyện gì mà ngươi không làm không?" Ngu Đường kéo Tống Tiêu vào lòng, hoàng hậu của hắn quá giỏi, hắn muốn giúp cũng không có cái gì để giúp.

"Ngươi..." Tống Tiêu thuận miệng đáp một câu, sau đó ngây người, vội ho một tiếng, tại quyển sách này hết, văn phong quá..., khiến y nói chuyện cũng bị lây nhiễm phong cách như con mèo hoàng đế kia.

Ngu Đường khẽ nheo mắt: "Thì ra hoàng hậu luôn muốn 'làm' trẫm."

"Khụ, thần lỡ lời." Tống Tiêu nhanh chóng đứng dậy hành lễ, hi vọng được hoàng đế bệ hạ tha thứ, xử lý khoan hồng.

Nhưng, là một vị đế vương nghiêm túc, sao có thể khoan thứ cho hoàng hậu có tâm lý phạm tội được kia chứ, nhất định phải khiêng vào phòng, đóng cửa, giáo dục lại mới được.

...

Mộ Sa thông qua buổi diễu hành mà được lộ diện trước mặt công chúng, rất nhiều người trẻ tuổi chỉ vào người trên tivi thán phục: "Người đẹp Châu

https://thuviensach.vn

Á này là ai?" Mất đi bộ phim điện ảnh, đổi lại được nổi tiếng khắp nước Mĩ, đồng thời lại còn được trở thành bạn tốt với Jolie.

Sau khi kết thúc hoạt động, Jolie còn chủ động xin phương thức liên lạc với Mộ Sa, hôm sau hai người cùng đi dạo phố.

Đoàn làm phim bị đả kích rất lớn, nhưng không dám hó hé nửa lời, danh dự của Robert cũng vì vậy mà sụt giảm nghiêm trọng, bị các cô gái trên các diễn đàn mắng không thương tiếc. Robert không thể đứng ra làm sáng tỏ mọi chuyện, chỉ còn cách đăng bài viết trên mạng xã hội, nói mình không hề nói những lời quá đáng, là do tiếng Anh của Mộ Sa không tốt nên mới nghe nhầm.

Rất nhiều fan Ronert tin vào điều này, nhưng sau đó, Jolie lại đăng bài đáp trả: "Mộ Sa từng sinh sống ở Anh Quốc bảy năm, tiếng Anh của cô ấy còn tốt hơn nhiều so với cậu."

Robert nói là 'tiếng Anh', nhưng người Mĩ thì dùng tiếng anh kiểu Mĩ trong giao tiếp, hai loại không giống nhau. Jolie bắt lấy điểm này để chế giễu hắn, vạch trần khiến lời giải thích của hắn không được thành lập.

Vì nữ vương đại nhân đã lên tiếng, Robert tức thì bị rất nhiều người lao vào công kích, dám làm mà không dám nhận, thật là hết nói nổi. Có người dẫn đầu comment một cái logo dựng ngón tay giữa, người phía dưới ào ào noi theo, để lại một loạt logo ngón giữa thật dài trên trang của Robert.

Chuyện Mộ Sa vừa xong Tống Tiêu liền bắt đầu chuyên tâm tham gia việc chế tác . Hình tượng con mèo Tống Tiêu vẽ hôm trước chỉ là bản phác thảo, muốn tạo thành bộ phim hoạt hình hoàn chỉnh cần phải có hoạ sĩ đồ hoạ chuyên nghiệp góp sức. Đầu tiên hoạ sĩ dựa theo hình tượng con mèo Tống Tiêu vẽ ra lúc trước, rất nhanh đã thiết kế ra một đại gia tộc mèo.

Tiêu Chính Khanh liệt Tống Tiêu vào danh sách người của đội chế tác, yêu cầu y mỗi tuần đến Los Angeles một chuyến, Tống Tiêu đồng ý. Ngu

https://thuviensach.vn

Đường lo cho Tống Tiêu cho nên tuần nào cũng đi với y, thuận tiện về nhà cũ giao lưu tình cảm với ông nội.

Dạo gần đây Ngu Đường thường xuyên về nhà, lão gia tử rõ ràng càng yêu thích hắn, khiến chú Chín Ngu Lãng vốn được thương yêu nhất thất sủng.

"Nếu tuần nào con cũng về Los Angeles, vậy ta sẽ giao việc làm ăn bên này lại cho con." Ngu Thái Hàm đưa một phần tư liệu cho Ngu Đường, đây là sản nghiệp của nhà họ Ngu ở Los Angeles, trước đây do lão gia tử quản lý.

"Được." Ngu Đường không từ chối, trực tiếp tiếp nhận.

Bác Hai ngồi bên cạnh híp mắt, trao đổi ánh mắt với Ngu Lãng, hai người đồng thời đứng dậy bước ra ngoài.

"Gần đây em tra ra được cậu bạn trai kia của Ngu Đường tuần nào cũng tới đây với nó." Ngu Lãng lấy ra mấy tấm hình, đưa cho lão Nhị.

"Tiểu Lãng, em đưa anh mấy thứ này làm gì?" Bác Hai lạnh lùng nhìn hắn.

Bức ảnh chắc là được chụp trộm, nhưng rõ ràng có thể thấy rõ mặt Tống Tiêu.

"Không có gì, chỉ muốn tám chuyện với anh một chút thôi mà." Ngu Lãng híp mắt cười nói.

[Heo: Hôm nay không có tiểu kịch trường... Ten ten ten tèn...]

[Heo: Mấy chế thử sử dụng cách này cho chồng mình xem sao, mong là sẽ hiệu quả, ahihi...]

https://thuviensach.vn

HOÀNG THƯỢNG ĐỪNG NGHỊCH

Lục Dã Thiên Hạc

www.dtv-ebook.com

Quà!!

2 tuần nay đang kẹt chương trình trên coop nên không đăng được, hết tuần sau tui mới edit lại được nha!

Tặng quà cho các bé nhâm nhi trước nè

(Tặng cho các bạn nào đang thi và chuẩn bị thi.

Cp: Huấn Cao x Viên quản ngục)

(Thề là hồi xem Thủ lĩnh thẻ bài tâm hồn tui hoàn toàn 'chong sáng' nhé ☺)

P/s: Đang trốn trong nhà vệ sinh đăng đấy, QC mà thấy là tiêu

https://thuviensach.vn

HOÀNG THƯỢNG ĐỪNG NGHỊCH

Lục Dã Thiên Hạc

www.dtv-ebook.com

Thông Báo Quan Trọng.

Xin chào, mình là bạn của Như Heo, các bạn có thể gọi mình là gì cũng được.

Mình xin thông báo cho các bạn biết một tin buồn thế này, kể từ giờ mình sẽ thay Heo hoàn thành hết bộ truyện này, xem như là giúp bạn ấy hoàn thành tâm nguyện còn dang dở.

Như các bạn cũng biết Heo dừng edit vào đầu năm nay, đó là do bạn ấy vừa mới mất đi một người thân vô cùng quan trọng đối với bạn ấy, cho đến hiện tại bạn ấy vẫn chưa thể vượt qua được cú sốc tâm lý đó. Vì vậy mình sẽ nhận nick của Heo và lấy các chương bạn ấy đã dịch thô chỉnh sửa lại và hoàn thành cho xong bộ truyện này. Mong các bạn thông cảm và hiểu cho bạn ấy, mình làm bộ truyện này là để tặng cho Heo, nên mình vẫn sẽ để tên người edit là Như Heo, trong quá trình edit có gì thiếu sót mong các bạn góp ý và giúp đỡ cho. Cám ơn ạ!

https://thuviensach.vn

HOÀNG THƯỢNG ĐỪNG NGHỊCH

Lục Dã Thiên Hạc
www.dtv-ebook.com

Chương 84: Bắt Cóc.

Edit: Như Heo.

Nhà họ Ngu đông con nhiều cháu, nội cấp bậc chú bác thôi đã có chín người, trong đó nhỏ nhất là Ngu Lãng.

Ngu Xuyên là người quản lý Tư bản Đại Ngư, là anh em cùng cha với lão Nhị, con của Ngu Thái Hưng. Lão Nhị là Ngu Đồng, phụ trách công việc làm ăn khu vực Tây Mỹ, qua lại mật thiết với một số công ty lớn ở Los Angeles.

Năm nay sức khoẻ gia chủ không được tốt, việc làm ăn hoàn toàn do bọn họ chia nhau quản lý. Việc làm ăn ở Los Angeles thật sự rất lớn, người nhà họ Ngu minh tranh ám đấu bấy lâu, nào ngờ giữa đường lại xuất hiện một "Trình Giảo Kim" Ngu Đường nhảy ra cướp mất miếng mồi ngon trong tay.

"Rảnh rỗi thì đến công ty làm việc, bớt làm loạn đi." Ngu Đồng lật giở từng tấm ảnh, sau đó đưa lại cho Ngu Lãng.

"Cái gì mà làm loạn, dù sao chủ nhân tương lai nhà họ Ngu thích đàn ông cũng không phải việc hay ho gì, em thì không tiện nói với cha, chỉ biết trông cậy vào mình anh thôi." Ngu Lãng lấy lại ảnh chụp nhét vào túi.

"Nó còn trẻ, thích ai là quyền của nó." Ngu Đồng vẫn bất vi sở động, xoay người dợm bước, đột nhiên dừng lại, "Còn nữa, cái gì mà chủ nhân tương lai? Những lời này không được nói lung tung."

Ngu Lãng nhún vai: "Lung tung hay không anh là tự biết rõ."

https://thuviensach.vn

Thế hệ này bọn hắn có mấy anh em, năng lực ngang nhau, cũng không có ai đặc biệt kiệt xuất, anh em bọn họ không ai phục ai, còn gia chủ đến giờ vẫn chưa muốn về hưu. Anh em bọn họ đã phân chia sản nghiệp rạch ròi, mỗi người quản lý một địa bàn, mấy năm nay cũng coi như an tường vô sự. Nhưng nếu đột nhiên xuất hiện một tân gia chủ, vậy thì khác.

Ngu Đồng yên lặng quan sát hắn một lúc, cuối cùng nhấc bước rời đi.

Từ khi Độc Cô Ám đến khu huấn luyện đến nay đã hơn nửa năm, Tống Tiêu thắc mắc, không phải thời gian huấn luyện chỉ có nửa năm thôi sao?

"Trẫm bảo hắn học xong tất cả những thứ cần thiết mới được về." Ngu Đường vừa nói chuyện với Tống Tiêu, vừa nhanh chóng xử lý văn kiện. Từ lúc tiếp nhận công việc ở Los Angeles, hắn phải xử lý trăm công nghìn việc, thường xuyên về nhà vào lúc nửa đêm, sau đó còn phải giải quyết tiếp một đống công việc.

Nửa đêm Tống Tiêu giật mình thức dậy, thấy Ngu Đường vẫn còn đang cặm cụi trước máy tính, y bèn dụi mắt ngồi dậy ghé lên người hắn.

"Ngủ đi, sắp xong rồi." Ngu Đường nâng tay vò rối mái tóc của y.

"Bạch Tình bỏ học rồi," Tống Tiêu nằm xuống, nhìn Ngu Đường cởi quần áo, nhớ lại chuyện xảy ra mấy hôm nay, báo cho hắn chuyện trọng yếu nhất: "Cô ta không liên lạc gì với ta, 20 đô nợ ta vẫn còn chưa trả."

Hôm trước cô ta muốn đi làm thủ tục, mượn Tống Tiêu ít tiền bắt taxi, sau đó bỏ đi luôn.

Ngu Đường chui vào ổ chăn, ôm lấy tiểu thị lang của hắn ấm ức vì bị giật tiền: "Quên đi, coi như làm từ thiện."

Tống Tiêu ngẩng đầu nhìn hắn: "Hoàng thượng, gần đây có chuyện gì vui sao?"

https://thuviensach.vn

"Ừ, phát hiện vài chuyện thú vị," Ngu Đường cười nhạt, mò lấy tay Tống Tiêu trong chăn ngắm nghía: "Bác Hai không muốn ta nhúng tay vào việc kinh doanh phía Tây nên mới nghĩ cách ngáng đường, không ngờ vì vậy mà để lộ manh mối."

"Ngươi vừa mới tiếp quản công việc, vội vàng quá chỉ e không ổn." Tống Tiêu cũng hơi lo lắng, y từng thấy người đó một lần, trông ông ta âm trầm hơn hẳn nhưng người khác.

"Trẫm mà sợ hắn ư?" Ngu Đường đặt lên tay Tống Tiêu một nụ hôn, "Bây giờ chưa phải lúc, nhược điểm lớn như vậy, phải chờ đến hồi cuối."

Tống Tiêu cau mày không lên tiếng, nhưng trong lòng lại thấy bất an.

...

"Cậu nói cái gì?" Ở khu vực phía Tây, Ngu Đồng nhăn mày, túm cổ áo thư ký.

"Hình như, Đường thiếu đã biết..." Hắn ta chỉ biết cúi đầu thuật lại mọi chuyện. Bọn hắn kinh doanh vận tải biển, lét lút vận chuyển một số hàng hoá riêng, trong nghành này có rất nhiều trường hợp như vậy, vốn chẳng có gì đáng nói, nhưng thứ bọn họ vận chuyển lại là hàng cấm.

"Thằng ranh này, hao tâm tổn sức đào bới nhược điểm của ta, rốt cuộc là có ý gì?" Ngu Đồng lập tức gọi cho lã Tứ.

"Chuyện này nói lớn không lớn, nói nhỏ cũng không nhỏ," Lão Tứ Ngu Xuyên đứng sau cửa kính sát đất trong phòng làm việc trên tầng cao nhất toà nhà tài chính New York, phóng tầm mắt nhìn xuống thành phố rực rỡ ánh đèn: "Có điều tiểu tử này không phải hạng tầm thường. Lần trước bị em ngáng đường một lần vẫn còn ghi thù, bây giờ muốn nhúng tay vào hạng mục của Tiểu Kỳ quả thật không phải chuyện dễ."

https://thuviensach.vn

Trong vòng một năm ngắn ngủi, không tính vốn đầu tư ban đầu, ứng dụng mạng của Ngu Kỳ đã kiếm về hơn hai trăm phần trăm lợi nhuận. Không những thế tỉ lệ lợi nhuận vẫn đang tăng lên từng ngày, hiện vẫn chưa có dấu hiệu giảm nhiệt.

Đáng tiếc lúc trước hắn lại từ chối, trong hội nghị tổng kết giữa năm Ngu Đường còn cố ý nhấn mạnh trước mặt các cổ đông, đây chẳng khác nào đang đánh vào mặt hắn.

"Chuyện lần trước khiến gia chủ tỏ thái độ bất mãn, nói em lấy việc công trả thù riêng, không coi trọng việc kinh doanh gia tộc, đến lúc này mà anh còn chưa chịu hành động, không khéo vị trí thừa kế này phải nhường đi rồi." Ngu Xuyên thở dài, tuyệt đối không thể coi thường.

"Nói cho cùng cũng chỉ là thằng nhóc miệng còn hôi sữa, muốn đấu với tôi sao?" Ngu Đồng cười lạnh, "Muốn dùng nhược điểm này để áp chế tôi, trừ phi nó trở thành gia chủ."

Thật ra gia chủ đã biết chuyện này từ lâu, chẳng qua ông ấy cố ý mở một mắt nhắm một mắt, hiện tại nhược điểm này chẳng thể giúp ích được gì cho Ngu Đường, trừ phi hắn leo lên được chiếc ghế gia chủ, nhân cơ hội này lập uy chỉnh đốn lại gia tộc.

Ngu Xuyên gật đầu, ấn chuông trên bàn làm việc, không lâu sau một cô gái mặt váy trắng đi vào, người này không ai khác chính là Bạch Tình đã biến mất mấy ngày nay - người vẫn chưa trả tiền cho Tống Tiêu.

"Lại đây, nói cho tôi biết về Tống Tiêu..." Ngu Xuyên nở nụ cười hoà ái.

...

Phần hình ảnh của "Tiên mãn cung đường" đã được hoàn thiện, hiện tại đang trong quá trình dàn dựng, cả đoàn phim ai nấy đều hừng hực khí thế. Kể từ khi Tiêu Chính Khanh biết Tống Tiêu có nghiên cứu sâu về văn hoá

https://thuviensach.vn

cổ đại, mỗi lần trước khi ra quyết định đều phải thương lượng với y. Nào là bối cảnh hoàng cung ra sao, phục sức hoàng đế, đại thần trông như thế nào, ngữ khí, lễ nghi,.v..v đều được thiết kế tỉ mĩ đến từng chi tiết.

Hôm nay Ngu Đường và Tống Tiêu đáp máy bay xuống Los Angeles, bình thường hai người sẽ ở lại biệt thự hắn tặng cho Tống Tiêu, nhưng hôm nay có hội nghị quan trọng, Ngu Đường muốn Tống Tiêu đi theo trợ giúp.

"Không được, hôm nay có việc quan trọng, chú Tiêu muốn ta qua đó dùng bữa." Tống Tiêu lắc đầu, ngày nào cũng thấy Tống Tiêu kè kè bên Tiêu Chính Khanh, Ngu Đường cảm thấy rất bất mãn: "Làm thư ký cho trẫm mỗi tháng ít ra còn được mười hai ngàn tiền bổng lộc, hắn cho ngươi cái gì?"

"Ta đi theo chủ yếu là để học hỏi," Tống Tiêu mỉm cười, đẩy hắn: "Hơn nữa, bộ phim này ngươi cũng có phần cơ mà."

Để sản xuất ra một bộ phim quả thật không phải chuyện dễ, cần có nguồn vốn vô cùng lớn, Ngu Đường không những lấy danh nghĩa Tư bản Đại Ngư đầu tư cho "Tiên mãn cung đường" mà còn tự mình bỏ vào không ít tiền túi.

Ngu Đường nghe vậy mới hài lòng, phất tay.

Tống Tiêu đẩy hắn ra khỏi xe, đóng cửa lại, vệ sĩ lái xe đi thẳng.

Hoàng đế bệ hạ đứng bất động nhìn theo bóng lưng Tống Tiêu xa dần, không hiểu sao trống ngực lại đập dồn dập.

"Thiếu gia, có chuyện gì vậy?" Vệ sĩ phía sau thấy Ngu Đường đứng yên bất động, lập tức chạy lại thăm hỏi.

"Không có gì, vào thôi!" Ngu Đường lắc đầu, đi vào toà nhà.

https://thuviensach.vn

"Tiểu Đường tổng, mọi người đều đang chờ anh." Anh chàng thư ký chạy đến đón tiếp vô cùng niềm nở, ấn mở thang máy cho Ngu Đường.

Ngu Đường chần chờ một chút rồi bước vào, cửa thang máy nằm đối diện cửa chính toà nhà, cánh cửa hai bên dần khép lại, ngăn cách dòng xe tấp nập ngoài kia.

"Đợi đã!" Ngu Đường đột nhiên đưa tay ra chặn cánh cửa, lách người ra khỏi thang máy: "Tôi thấy không được thoải mái, hôm nay không thể tham gia hội nghị, các người tự tiến hành đi."

"A, tiểu Đường tổng!" Anh chàng thư ký ngây ra, ở đây ngoài anh ra làm gì còn ai đủ quyền tiến hành hội nghị kia chứ, bước một chân vào rồi còn muốn chuồn sao? Anh ta lập tức đuổi theo nhưng đã muộn.

Ngu Đường đi thẳng xuống hầm để xe, khởi động con xe màu xám bạc. Hai tên vệ sĩ lúc này mới kịp phản ứng, vội vàng mở cửa xe, hai tên đàn ông cao to đen hôi lúc này phải ngồi chen chúc trên ghế phó lái.

"Thiếu gia, xảy ra chuyện gì vậy?" Tên vệ sĩ tóc xoăn ngồi trên đùi đồng nghiệp, gian nan mở lời.

Phía trước có đèn đỏ, Ngu Đường dừng xe lại, thần sắc lãnh túc(*) vô cùng: "Các người đã đọc "Tổng tài bá đạo yêu tôi" bao giờ chưa?"

(*): lạnh lùng nghiêm túc =.=

"Hả?" Tóc xoăn há hốc mồm, lấy khuỷ tay khều đồng nghiệp, mặt tên kia cũng đen tuyền một màu.

"Cái cuốn sách nhảm nhí nhưng thực tế vô cùng..." Hết đèn đỏ, Ngu Đường gạt số, chiếc xe phóng đi như tên lửa, còn phần giải thích cốt truyện sau đó đã sớm hoà vào gió.

https://thuviensach.vn

***

Địa điểm hôm nay là ở phim trường ngoại cảnh Los Angeles, đúng vậy, phim hoạt hình cũng có phim trường.

Tống Tiêu ngồi ở ghế sau cúi đầu đọc tin tức giải trí. Thời gian gần đây nhờ tham gia vai nam thứ trong phim cổ trang mà cái tên Lý Vĩ Vĩ trở nên nóng sốt hơn bao giờ hết.

Gần đây đang hot phong trào làm phim cổ trang, bộ phim này của Lý Vĩ Vĩ không thể coi là hoàn mỹ nhưng lại thắng ở điểm mới lạ, kết hợp với dàn diễn viên trai xinh gái đẹp, thắng lợi mang về không có gì để bàn cải.

Đang cắm cúi vào màn hình di động, đột nhiên trên màn hình nhảy ra một tin nhắn, không có số người gửi, chỉ duy nhất một câu: "Thuộc hạ hoàn thành nhiệm vụ, hôm nay lập tức quay về."

"Ám Nhất?" Tống Tiêu kinh hỉ không thôi, không phải hắn thì còn ai vào đây, không ngờ tên này còn học được kỹ thuật cao siêu thế này, ẩn luôn cả số diện thoại.

Tống Tiêu hồi âm: "Ta đang ở Los Angeles." tin nhắn gửi đi, chiếc xe đột nhiên rung lắc dữ dội, vệ sĩ phía trước đánh mạnh tay lái, chiếc xe lập tức lao thẳng vào hàng rào bảo vệ.

Tống Tiêu mất đà lao về phía trước, điện thoại cũng văng xuống gầm xe. Cũng may chiếc xe đâm vào hàng rào bảo vệ rồi dừng lại, vệ sĩ ngồi bên ghế phó lái bị thương không nhẹ.

"Ai?" Tên vệ sĩ lái xe nhảy xuống hỗ trợ tên bị thương, đột nhiên quát lớn.

Tống Tiêu lắc đầu ngồi dậy, vừa ngẩng đầu lên, một họng súng đen ngòm từ ngoài cửa xe thò vào chỉ thẳng vào đầu y. Tống Tiêu từ từ ngồi

https://thuviensach.vn

thẳng dậy, giơ hai tay lên, bình tĩnh quan sát tình hình xung quanh, phía trước không xa có một chiếc xe đa dụng và mấy chiếc xe tải bao vây, ước chừng có khoảng bảy tám chiếc.

Người cầm súng mở cửa, manh tay lôi Tống Tiêu ra khỏi xe.

"Các vị có gì từ từ nói!" Tống Tiêu chỉnh lại cổ áo, lạnh lùng quan sát đám người. Tổng cộng có cả thảy ba tên cầm súng, trong đó có một gã mặt sẹo dường như là người cầm đầu. Gã ngồi trên chiếc xe đa dụng, miệng phì phèo điếu xì gà. Tất cả bọn chúng đều bịt mặt, ngoại trừ gã.

"Định mời cậu em đi du lịch vài ngày ấy mà." Gã mặt sẹo mở miệng, khẩu âm rất lạ, nghe cũng không giống người Mĩ.

Tên vệ sĩ còn lại tranh thủ thời gian rút vũ khí, nhưng ngay lập tức bị bọn chúng phát hiện, nả một phát súng trên đùi.

Hai tên vệ sĩ, một tên nằm trên đất, một tên bị thương bị kẹt trong xe không thể cử động, cả hai đều đổ mồ hôi lạnh. Lần đầu tiên bọn họ đụng phải bọn bắt cóc hung hãn như vậy. Xe xuất phát từ Los Angeles nên không hề mang theo vũ khí gì khác ngoài chiếc chuỷ thủ tuỳ thân.

"Mặt mũi cũng được đấy chứ!" Gã mặt sẹo nhảy xuống xe, bước tới nâng cằm Tống Tiêu lên so sánh với người trong ảnh.

"Thiếu gia!" Tên vệ sĩ lê cái chân bị thương vọt tới hất tay tên mặt sẹo, tung cú đấm về phía hắn.

Gã mặt sẹo lập tức phản ứng bắt lấy quả đấm vừa lao tới, thụi vài cú rồi đá một cước vào vết thương trên đùi hắn.

"Dừng lại, tôi đi với anh." Tống Tiêu ngăn gã mặt sẹo, ngoan ngoãn theo bọn chúng lên xe.

https://thuviensach.vn

Bọn chúng lấy dây bịt mắt, rồi dùng dây thừng trói y lại, như thể sợ y mọc cánh trốn thoát. Hai tên vệ sĩ cũng bị bọn chúng lôi lên xe, loáng thoáng nghe thấy gã mặt sẹo phân công đem bọn chúng vứt xa một chút, chờ đến lúc bọn chúng mò được đến đồn cảnh sát thì cũng đã muộn.

"Vèo..." Tiếng xe ô tô gầm rú lao thẳng đến như tia chớp: "Két...."

Chiếc xe đua màu xám bạc lao đến đâm thẳng vào đầu chiếc xe đa dụng, cũng may chiếc xe đa dụng vừa mới khởi động, tốc độ thấp nhưng đầu xe vẫn bị tông móp, kính chắn gió hoàn toàn vỡ nát.

"Khốn kiếp!" Gã mặt sẹo nguyền rủa một tiếng, đám người trong xe cũng đồng loạt xông ra ngoài bao vây chiếc xe đua.

Ngu Đường dùng một tư thế cực ngầu nhảy xuống, tiện tay rút luôn cây gậy bóng chày đằng sau cốp xe: "Lũ chuột nhắt, hôm nay sẽ cho chúng mày biết thế nào là thương pháp Ngu gia của trẫm!"

======

Tiểu kịch trường:

Tổng tài bình thường: "Nhìn cô ấy rời khỏi không hiểu sao lòng lại thấy bất an."

Thư ký: "Ông chủ, hội nghị sắp bắt đầu rồi!"

Tổng tài bình thường: "Quên đi! Chắc mình nghĩ nhiều rồi."

Nhân vật phản diện: "Moahaha, đắc thủ rồi bà con ơi!"

...

Ngu Đường: "Nhìn y rời đi, không hiểu sao trong lòng lại thấy bất an."

https://thuviensach.vn

Thư ký: "Ông chủ, hội nghị sắp bắt đầu rồi!"

Ngu Đường: "Kệ con mẹ nó hội nghị, bà xã quan trọng hơn."

Nhân vật phản diện: "Kịch bản vốn đâu phải như vậy.... Á... Đau....!"

P/s: Các bạn góp ý hộ mình nhé =))

https://thuviensach.vn

HOÀNG THƯỢNG ĐỪNG NGHỊCH

Lục Dã Thiên Hạc
www.dtv-ebook.com

Chương 85: Nguy Hiểm.

Edit: Như Heo.

Cảnh Nguyên đế mười mấy tuổi đã ra chiến trường, lên ngựa giết địch, xuống ngựa trị quốc. Ngu gia vốn dĩ đoạt thiên hạ từ trên lưng ngựa, có hẳn một bộ thương pháp cổ truyền dành riêng cho các bậc đế vương.

Ngu Đường lấy gậy làm thương, nhún người một phát bay lên cho tên bịt mặt một đòn cảnh cáo, tên kia chỉ kịp kêu lên một tiếng rồi ngã ra đất, bất tỉnh nhân sự. Ngu Đường sau khi tiếp đất lại lăn một vòng tại chỗ, dùng chân quét ngang người tên cầm súng, đồng thời dùng khuỷu tay nện vào cổ đối phương.

Hai tên vệ sĩ còn lại cũng tham gia vào cuộc chiến, lấy một chọi hai, thế như chẻ tre.

"Chết tiệt!" Gã mặt sẹo phát hiện tình hình không ổn, trên đường cao tốc có thể xuất hiện người bất cứ lúc nào, trong lúc nóng nảy hắn định rút súng ra bắn chết Ngu Đường.

"Ông không thể nổ súng, cậu ta đáng giá hơn tôi." Tống Tiêu nghe tiếng động lập tức lên tiếng.

"Hừ, nhiệm vụ của tao là bắt cóc mày, nó là ai tao cũng mặc kệ." Gã mặt sẹo nâng khẩu súng trong tay lên, ngắm trúng Ngu Đường đang đại sát tứ phương.

https://thuviensach.vn

Tống Tiêu khẽ cau mày, là kẻ nào muốn bắt cóc y? Người hận y nhất chính là Khâu Minh Diễm, nhưng cô ta không đủ khả năng thuê bọn người này. Y chỉ là con trai chủ một công ty giải trí, bọn người này hung ác như vậy, tuyệt đối không đơn giản chỉ muốn nhằm vào nhà y. Như vậy chỉ còn một khả năng, người nọ muốn nhắm về phía nhà họ Ngu, hay nói đúng hơn là nhằm vào Ngu Đường...

Lần này cho dù thương pháp Ngu Đường có điêu luyện đến đâu đi chăng nữa cũng không thắng được vũ khí hiện đại.

"Đoàng---" Viên đạn bắn xuống mặt đất, tiếng vang rất lớn.

Ngu Đường lăn một vòng trên đất tránh được phát súng, nhưng đồng thời cũng mất đi thời cơ tốt để chế ngự tên cướp, tên phía sau thừa dịp tung cú đánh lén.

Cú đạp đó rất mạnh, Ngu Đường chỉ kêu lên một tiếng, cả người gần như tê dại, gã mặt sẹo lập tức chớp lấy thời cơ, nhắm thẳng mục tiêu.

"Không..." Tống Tiêu dùng sức giãy ra khỏi tên đàn em đang kiềm chế y, lao thẳng về phía gã mặt sẹo, làm lệch quỹ đạo viên đạn.

Gã mặt sẹo nhìn tên đàn em bị mình bắn trúng, kêu lên thảm thiết.

Ngu Đường đứng dậy đánh vào đầu tên vừa trúng đạn, khiến hắn mất đi ý thức. Ngu Đường dùng chân quét ngang tên đàn em xấu số bên cạnh rồi đoạt lấy súng của hắn, tiếng đấm đá vang lên thình thịch.

"Khốn kiếp!" Gã mặt sẹo cho Tống Tiêu một bạt tay, túm tóc y kéo lên, đồng thời kề dao lên cổ y, lôi đến trước chiếc xe đa dụng: "Thằng ranh con! Dừng tay lại cho tao!"

Ngu Đường quay lại, thấy Tống Tiêu đang bị tên mặt sẹo khống chế, khoé miệng rướm máu, hai mắt lập tức đỏ lên: "Thả cậu ta ra!"

https://thuviensach.vn

"Mày bỏ súng xuống, tao sẽ thả nó!" Gã đá khẩu súng dưới chân về phía tên đàn em vừa gắng gượng đứng lên, những tên khác còn đang giằng co với hai tên vệ sĩ.

Ngu Đường đứng im bất động, vẫn chưa bỏ súng xuống. Khả năng bắn súng của hắn không tốt, không thể cam đoan giết chết bọn chúng liệu có thương tổn đến Tống Tiêu hay không, một khi hắn bỏ súng xuống, cũng đồng nghĩa với việc đưa tay chịu trói.

"Nhóc con, mày có biết tao là ai không? Tao là Carmer! Người chết dưới tay tao nhiều không đếm xuể, tao khuyên mày đừng nên khiêu chiến sự kiên nhẫn của tao!" Gã mặt sẹo ấn dao lên cổ Tống Tiêu, trên cần cổ trắng nõn của y lập tức xuất hiện vết máu: "Tao đếm đến ba, nếu mày còn không bỏ súng xuống, tao sẽ cắt cổ nó, một, hai,..."

"Cạch!" Ngu Đường ném khẩu súng xuống, hai tên đàn em lập tức xông lên, chỉ súng vào người Ngu Đường, hai tên vệ sĩ đành dừng tay lại.

Tống Tiêu bị bịt mắt, tuy không nhìn thấy, nhưng vẫn nghe được: "Đừng giết cậu ta, nhà cậu ta còn giàu hơn tôi, các người mang cậu ta theo sẽ được gấp đôi tiền chuộc!"

Lời này đúng là vô tình vô nghĩa, ngay cả hai tên vệ sĩ còn nghe không lọt tai.

"Ồ, thú vị đấy." Gã mặt sẹo cười khinh miệt, híp mắt nhìn, người đưa hắn thông tin chỉ bảo hắn bắt cóc Tống Tiêu, có điều, bây giờ hắn đổi ý.

Trên không trung đột nhiên truyền đến tiếng máy bay trực thăng, có một nhóm người ghé vào cửa phi cơ, trên tay cầm những cây súng ngắm hình thù kỳ dị.

"Phịch..." Ngu Đường chỉ thấy bả vai tê rần, thân thể lập tức mất không chế mà ngã gục xuống đất.

https://thuviensach.vn

"Đại quái, tao biết mày làm không xong nên tới đón mày đây!" Một người đàn ông cao lớn làn da xanh xao từ trên trực thăng nhảy xuống, gã đó thoạt nhìn có vẻ là người bản xứ, khẩu âm rất nặng.

Gã ta xách áo Ngu Đường lên, hỏi ý gã mặt sẹo.

Gã mặt sẹo cũng đẩy Tống Tiêu qua đó, lệnh cho bọn đàn em đưa hai người lên trực thăng, mấy tên vệ sĩ còn lại thì bị ném lên xe tải. Gã mặt sẹo trèo lên trực thăng, xe tải đưa nhóm vệ sĩ đi theo lộ tuyến đã định sẵn, chiếc trực thăng cũng cất cánh bay đi.

Trên đường cao tốc vắng người thoáng chốc chỉ còn lại chiếc xe đa dụng và chiếc xe đua màu xám bạc, với cả một đống hỗn độn.

***

Trên trực thăng có rất nhiều tạp âm, hai bên đều không nghe rõ tiếng nhau, chỉ loáng thoáng nghe bọn cướp lớn tiếng kêu vài câu: "Hướng nam, đồ ngu!" Sau đó không ai nói với ai tiếng nào.

Hai người bị ném vào một góc nhỏ, không được thắt dây an toàn, máy bay thì đang rung lắc dữ dội, Tống Tiêu nhìn không thấy, chỉ có thể dựa vào cảm giác nhích về phía Ngu Đường, một bàn tay ấm áp lặng lẽ đưa đến, nắm lấy tay y.

Tống Tiêu hơi giật mình, rồi siết chặt lấy.

Trực thăng bay rất lâu, đến khi trời tối mới hạ cánh, sau đó lại lên một chiếc xe khác, chạy không biết bao lâu, hai người bị đưa đến một nhà kho cũ nát. Xung quanh dường như được bao bọc bởi núi rừng, chỉ có tiếng côn trùng chim chóc kêu rả rít.

Gã mặt sẹo tháo bịt mắt cho của Tống Tiêu, tuỳ tiện ném Ngu Đường sang một bên.

https://thuviensach.vn

"Nào nào bảo bối, lại đây quay clip!" Bọn cướp cầm di động, tủm tỉm cười với Tống Tiêu.

Tống Tiêu thích nghi với ánh sáng trong nhà kho, nheo mắt nhìn gã.

***

Tối nay Ngu gia tổ chức một bữa tiệc nhỏ, người nhà họ Ngu ở Los Angeles đều họp mặt đông đủ. Ngu Đồng ngồi một góc vắng vẻ chậm rãi thưởng thức ly rượu vang.

Ngu Lãng đi tới, ngồi xuống cạnh hắn: "Mọi việc đều thuận lợi?"

Ngu Đồng cười như không cười nhìn hắn: "Lần này anh giúp chú chuyện lớn rồi đấy!"

"Không thể nói vậy, là anh tự giúp mình." Ngu Lãng mỉm cười, sát lại gần, nhỏ giọng nói: "Có điều anh Hai đúng là lợi hại, có thể tìm được Carmer."

Ngu Đồng hừ lạnh một tiếng, nếu không tìm tên này, với cảnh lực ở đây không bao lâu sẽ phá được án, huống hồ trong tay Ngu Đường cũng có chút thế lực, chỉ có chuyện cảnh sát làm không được mới phải nhờ tới thế lực nhà họ Ngu. Mà mục đích của họ chính là muốn Ngu Đường cầu xin gia chủ ra mặt.

"Anh nghĩ nó sẽ thật sự vì thằng nhóc đó mà phá huỷ hoại tiền đồ của mình sao?" Ngu Lãng không dám chắc chắn, mặc dù Ngu Đường trông có vẻ rất thích cậu ta.

Đang lúc hai người còn đang bí mật thương thảo, tên vệ sĩ đột nhiên xông vào: "Lão gia, không xong rồi, đường thiếu bị bắt cóc!"

https://thuviensach.vn

"Cái gì?" Người đầu tiên kêu lên không phải Ngu Thái Hàm mà là Ngu Lãng đang ngồi một góc.

"Ai bị bắt cóc?" Cả khán phòng lặng ngắt như tờ, Ngu Thái Hàm lạnh giọng hỏi tên kia.

Người xông vào chính là tên vệ sĩ tóc xoăn đi theo Ngu Đường, hai người họ vừa mở mắt ra phát hiện mình đang ở trên núi hoang, chạy xuống mới biết thì ra nơi này nằm gần gia trang nhà họ Ngu.

"Tôi từng thấy hắn trên lệnh truy nã, hắn là Carmer." Vệ sĩ ảo não kể lại chuyện ngày hôm nay.

Bên đây Ngu Đồng ôm ngực nén cục tức, ĐM cái bọn thiếu muối, bảo bọn bay đi bắt Tống Tiêu, bắt Ngu Đường về làm cái quái gì?

**

"Mau khóc lóc kể lể với bạn trai mày, nói bây giờ mày đáng thương đến mức nào, kêu nó tới cứu mày." Gã mặt thẹo đưa di động giục Tống Tiêu mở miệng.

Tống Tiêu nhìn thoáng qua Ngu Đường đang nhắm nghiền mắt, lại nhìn bọn bắt cóc, mấp máy môi, chậm rãi mở miệng: "Tiểu Đường, em đang bị bọn chúng bắt cóc, anh mau đến cứu em đi."

"Không được không được, mày phải đáng thương hơn nữa, thâm tình thêm nữa mới được." Gã xanh xao ngồi xuống, vỗ vai Tống Tiêu. "Nói những lời tâm tình trước giờ mày chưa từng nói ấy, như vậy nó mới cảm động, mới đưa tiền chuộc, có biết không?"

Tống Tiêu giần giật khoé miệng: "Em... Em sợ lắm... Mau tới ôm em một cái." Nói xong chính y còn cảm thấy buồn nôn, lén che miệng nôn khan một tiếng.

https://thuviensach.vn

"Mấy thằng đồng tính, thật ghê tởm." Bọn đàn em xung quanh nghe vậy cũng phải nôn khan hai tiếng.

Gã mặt sẹo đá bọn chúng một cước, chuẩn bị gửi clip đi. Ở đây có tín hiệu, có tiếng di động vang lên trong nhà kho, chính là cái bọn chúng vừa tịch thu trên người Ngu Đường.

Một đám người đứng ngây ra, đây là phương thức liên lạc người nọ đưa hắn, nói chỉ cần liên lạc với người này, gửi clip qua cho hắn, sau đó tránh đi một thời gian đừng để ai tìm thấy, ba ngày sau tiền sẽ tự động đến tay chúng. Về phần con tin có thể toàn quyền xử lý.

Không ngờ bây giờ người muốn liên lạc cũng bị chúng bắt luôn rồi.

"Mày bị ngu à? Nó liều mạng bảo vệ thằng nhóc kia như vậy, không phải bạn trai nó thì còn ai vào đây?" Gã xanh xao đảo mắt xem thường, cho gã mặt sẹo một cú.

"Đm thế sao mày không cản tao?" Gã mặt sẹo bĩu môi "Ít ra thì vị đại thiếu gia này vẫn có giá trị."

Bọn bắt cóc đi qua đi lại một vòng, cuối cùng quyết định gọi điện thương lượng với bên chủ mưu.

"Tao kêu bọn mày bắt Tống Tiêu, bọn mày bắt Ngu Đường làm cái quái gì?" Ngu Đồng sắp bị tức chết, tiết mục Ngu Đường khóc lóc cầu xin gia chủ cứu bạn trai hắn xem như tan thành mây khói, không những thế, cháu trai bị bắt cóc, gia chủ nhất định sẽ dốc toàn lực tìm kiếm, đến lúc đó tra ra vụ này có liên quan đến hắn, vậy là xong đời.

"Đã vậy ông anh chỉ cần đưa chúng tôi ít tiền, chúng tôi lập tức thả hắn ra." Gã xanh xao đảo đảo đặp cặp mắt, cười lạnh nói: "Ông anh không trả cũng không thành vấn đề, bọn tôi trực tiếp đến nhà họ Ngu là được ấy mà."

https://thuviensach.vn

Cúp điện thoại, gã xanh xao vừa quay đầu lại, đột nhiên nghe cổ mình kêu rắc một tiếng, gã mặt sẹo bên cạnh cũng không biết ngã xuống từ lúc nào.

Ngu Đường bịt miệng, trói chúng lại, rút chuỷ thủ bên hông bọn chúng cắt dây thừng cho Tống Tiêu, đỡ y dậy.

==========

Tiểu kịch trường:

Tên Ất: "Bắt được con tin rồi!"

Tên Giáp: "Tốt lắm, vậy đối tượng tống tiền đâu?"

Tên Ất: "Ở đây luôn ạ"

~(≧_≦)/~

Tên Giáp: "..."

P/s: Các bạn có muốn mình đăng thêm mấy pic vui nhộn vào cuối bài như Heo lúc trước không ạ, góp ý nhé =))

https://thuviensach.vn

Mục lục

Chương 86: Thoát Chết

Chương 87: Lữ Hành

Chương 88: Giải Cứu

Chương 89: Cứu Giá

Chương 90

Chương 91: Giải Quyết.

Chương 92: Tiếp Quản

Chương 93: Bạn Học

Chương 94: Trợ Lý

Chương 95: Ngăn Chặn

Chương 96: Tác Giả

Chương 97: Weibo

Chương 98: Hối Tội

Chương 99: Dép Lê

Chương 100: Bảo Kiếm

Chương 101: Nồi Lẩu

Chương 102: Kiểm Tra Sức Khoẻ

Chương 103: Chứng Cứ

Chương 104: Vấn Đề

Chương 105: Vông Hồng.

Chương 106: Kịch Bản

Chương 107: Quay Phim

Chương 108: Phim Ảnh

Chương 109

Chương 110: Phát Sóng

Chương 111: Chiếc Nhẫn

:)

Chương 112: Công Khai

:))

https://thuviensach.vn

Chương 113

Chương 114: Bị Ốm

Chương 115: Vương Tử

Abc

Chương 116: Trò Khôi Hài

Chương 117

Chương 118: Ân Ái

Zzz

Thông Báo

Chương 119

Hỏi Han

Chương 120: Một Ngày Sau Hôn Nhân

Hi

Chương 121: Kỉ Niệm Tròn Một Năm

Thông Báo Cuối Cùng

Chương 123: Thiên Đạo Luân Hồi

Quà

Đăng Nhờ

Hết

https://thuviensach.vn

HOÀNG THƯỢNG ĐỪNG NGHỊCH 2

Lục Dã Thiên Hạc
www.dtv-ebook.com

Chương 86: Thoát Chết

Tống Tiêu bị trói trong thời gian dài như vậy, chân tay đều tê rần, đứng lên có hơi loạng choạng. Ngu Đường ôm lấy cậu, xoa tay xoa chân một chút, ý bảo cậu đừng cử động vội, rồi nhìn qua khung cảnh xung quanh.

Trời vẫn đang tối đến mờ mịt, nhà kho này cũng không to lắm, bên trong có chất chút củi, có lẽ trước đây chỗ này là kho chứa gỗ. Bởi vì hai lão đại đang ở bên trong bàn bạc nên đám lâu la đều túm tụm ở bên ngoài. Ngu Đường nghiêng người, nhìn qua cửa sổ, trong sân đèn vẫn sáng, bọn cướp bên ngoài vẫn đang thủ súng trong tay nói chuyện phiếm.

Phía bên trái kho hàng là một rừng cây tối như mực, giờ đang là mùa thu, độ ẩm bên này lại cao, nóng bức đến khó chịu, liệu có phải bọn chúng đã đưa họ đến một vùng nhiệt đới nào đó. Xe có thể đi vào, chứng tỏ nơi này cách quốc lộ không xa, nhưng ,mà bọn họ không thể đi đến quốc lộ được. Nơi "hoang sơn dã lĩnh" này, quốc lộ lại chỉ có một cái, nếu bọn họ cố ý chạy ra, chẳng khác nào cái bia ngắm sống cho bọn kia, rất nhiều khả năng sẽ bị bắt trở lại.

Ngoài sân có rất nhiều người, khoảng hai mấy tên gì đấy, mà một nửa số đó đều cầm súng trong tay. Chỉ với sức lực của Ngu Đường không thể nào đem Tống Tiêu cùng bỏ chạy theo hướng ấy... Chỉ có thể chạy về phía ngọn núi kia thôi.

https://thuviensach.vn

Tống Tiêu cùng Ngu Đường trao đổi ánh mắt, cầm lấy một mảnh vải lớn, đem những đồ vật nào trong phòng có thể dùng được đều gom lại hết, thuần tay cầm luôn cả cái bật lửa, bao thuốc lá cùng di động của mặt sẹo.

Ngu Đường đem súng cất vào bao, dắt bên người, đem tấm vải lớn buộc ở bên người, hướng cửa sổ mà nhảy ra ngoài.

"Ai..." trong bóng đêm, một tên đang đi tiểu ở cạnh gốc cây, giật mình quay đầu lại đã bị Ngu Đường bẻ ngoéo cổ.

Xác định không có người, Ngu Đường nhìn lên phía cửa sổ, giang hai tay ra, ý bảo Tống Tiêu mau nhảy xuống.

Tống Tiêu không lo sợ gì mà nhảy xuống, Ngu Đường vững vàng đỡ được, hai người không nói với nhau câu nào mà cùng nhau chạy về phía khu rừng.

Trong núi không có ánh sáng, tối đen như mực, đưa tay ra trước cũng chẳng thấy được năm ngón, mò mẫm dò đường cũng chỉ nhờ tí chút ánh trăng xuyên qua kẽ lá.

Ngu Đường một tay cầm dao, một tay kéo Tống Tiêu đi, bởi vì nhìn không rõ đường nên cứ từ các bụi cây mà mở đường đi tới.

"Nơi này là rừng mưa nhiệt đới, trong bụi cây không biết chừng có rắn độc". Tống Tiêu có vẻ lắng, ý bảo hoàng thượng cứ chờ đã, lôi từ trong ba lô ra một tấm vải dày, ngồi xổm xuống, buộc vào chân cho Ngu Đường.

"Được rồi." Ngu Đường hiểu ý, đem tấn vải cuốn hai ba vòng xung quanh chân, làm cũng thật mau lẹ. Ngày xưa, lúc đi hành quân vẫn thường xuyên làm như vậy.

Trên đùi cũng được cuốn chặt, làm như vậy đi lại cong có phần êm chân. Ngu Đường nhìn xa xa về phía kho hàng, đèn đã được bật sáng, bọn cướp

https://thuviensach.vn

hắn đã phát hiện ra rồi.

Không dám trì hoãn, Ngu Đường tiếp tục kéo Tống Tiêu chạy về phía ngọn núi.

"Đúng là đồ bỏ đi... Các ngươi đi bảo vệ thiếu gia sao lại một mình trở về." Dạ tiệc của Ngu gia cứ như vậy mà dừng lại, lão thái gia nhìn đám bảo tiêu vô cùng tức giận.

"Mong ngài bớt giận, chúng tôi lập tức cho người đi tìm. " Đội trưởng đội vệ sỹ cũng chính là đại tướng quân, chủ động xin đi "giết giặc". Hoàng thượng cùng hoàng hậu bị bắt cóc...cái này....phải lập tức tìm về a....

" Ba, chúng ta không báo cảnh sát à?" Cô ba sốt ruột hỏi.

Bọn cướp cho tới giờ vẫn chưa gọi điện tới, nếu bọn họ báo cảnh sát không khéo sẽ làm nguy hiểm đến tính mạng của Ngu Đường.

" Cứ báo cảnh sát đi đã, hiện tại chưa có manh mối gì cả, cứ giao cho cảnh sát trước xem sao." Bác hai Ngu Đồng đi tới, nói với vẻ mặt đến là lo lắng, nói xong còn quay về phía Ngu Lãng lấy ánh mắt ra hiệu.

Trước tiên cứ báo cảnh sát để kéo dài thời gian hành động của nhóm vệ sỹ cái đã, rồi hắn sẽ cùng với bọn cướp ngu dốt kia tính kế tiếp, phải nhanh chóng thả tự do cho Ngu Đường.

Trong sảnh nhà họ Ngu vẫn đang rất lộn xộn. Ngu Đồng lặng lẽ chuồn ra, vội vội vàng vàng mà gọi cho bọn cướp.

" Tính tính tính..." điện thoại trong ba lô reo lên làm cho Ngu Đường giật nảy cả mình.

Tống Tiêu nhanh chóng móc điện thoại ra ấn vào nút tắt âm, phát hiện trên điện thoại của bọn cướp kia là một dãy số, không hề lưu tên.

https://thuviensach.vn

Ngu Đường nhìn thoáng qua dãy số kia, cầm điện thoại lên bấm nghe, " Ừ" một tiếng.

" Lát nữa ta sẽ chuyển tiền qua cho ngươi, mau chóng thả Ngu Đường ra cho ta", điện thoại bên kia truyền đến một giọng nói quen thuộc. Ngu Đường hơi nheo mắt, không nói chuyện, nghe người nọ nói tiếp... "Thả người trước, tốt nhất ở trước mặt hắn mà tra tấn tên tình nhân của hắn một chút, rồi sau đó chuyển địa điểm đi, đến Brazil, ta sẽ làm thủ tục nhập cảnh cho các người. "

Ánh mắt Ngu Đường ngày càng phức tạp, giọng người này sao lại không nhớ được cơ chứ ? Chính là bác hai của hắn. Chờ cho bên kia nói xong iền tắt điện thoại, tháo pin, ném lại vào bao.

" Grừ..." tiếng dã thú ở đâu truyền đến, Tống Tiêu quay đầu lại, chỉ nhìn thấy ánh trăng mờ ảo cùng với một đôi mắt u quang, không khỏi khiếp sợ.

" Là một con báo." Ngu Đương giữ Tống Tiêu không cho cử động, đây là động vật thuộc họ mèo, chỉ cần khẽ động một chút, chắc chắn nó sẽ lao qua đây.

Chằm chằm nhìn về phía con báo, bởi trời còn đang tối đen, nhìn không rõ gì cả, chỉ có thể nhìn chằm chằm về phía đôi mắt kia, Ngu Đường tháo ba lô trên người xuống, đeo qua lưng Tống Tiêu, sau đó cõng cậu lên, tay bắt lấy một cành cây, đu người nhảy xuống.

"Grừ..." con báo gầm nhẹ, chạy nhanh qua, Ngu Đường hướng người nhảy qua một ngọn cây bên dưới.

"Nhìn bên kia kìa !" phía xa truyền đến thanh âm của bọn cướp, con báo cũng hướng về phía ngọn cây mà nhảy xuống.

Tống Tiêu ghé sát vào lưng Ngu Đường, chậm dãi thở ra, nhìn về phía kia, là ánh sáng từ đèn pin của bọn cướp, "Chúng ta phải làm sao đây ?"

https://thuviensach.vn

Bọn cướp dường như đối với địa hình nơi đây khá là quen thuộc, nhanh như vậy mà đã tìm được đến chỗ bọn họ.

"Phải đi vào chỗ bụi cây kia." Ngu Đường nhíu mày, bọn họ vừa đi vừa dọn đường, phạt đi từng chút của bụi cây, quả thật bên kia là là đường chính. Ngu Đường bảo Tống Tiêu úp sát vào lưng mình, bẻ đi một cành cây lớn, ánh trăng liền lập tức dọi vào.

Tính toán một chút quỹ đạo nhảy, Ngu Đường cọ cọ vào mặt hoàng hậu đang nằm trên vai mình nột chút, đột nhiên nhảy qua, cành cây cứ như vậy mà cũng đung đưa.

Tống Tiêu mở toa hai mắt nhìn, không ngờ được ký thuật khinh công của hoàng thượng nhà mình đến giờ vẫn còn.

Không nhìn rõ đường, Ngu Đường nhảy xuống chỗ lùm cây, có chút không giữ được thăng bằng, nhưn rất nhanh chóng bám vào một cành cây khác, đu người, nhảy qua một thân cây khác.

"Hô..." Ngu đường hít một hơi sâu, ngồi trên cây, lấy hơi, rồi lại tiếp tục.

Chạy trốn kiểu này kéo dài đến tận nửa đêm, cứ vậy mà chạy đến giữa rừng, lúc này bọ cướp cũng không còn đuổi theo bọn họ được nữa, nhìn thấy không còn chút ánh sáng nào nữa Ngu Đường mới nhẹ nhàng thở ra, tìm một gốc cây lớn mà ngồi xuống.

Tống Tiêu từ trên người Ngu Đường trèo xuống, Ngồi xuống bên cạnh, ôm lấy hoàng thượng đang há mồm thở dốc của hắn.

Ngu Đường hiện tại đúng là đang mệt muốn chết rồi, cả đời này, khinh công của hắn chỉ là học qua qua chút, vừa rồi có thể siêu quần như vậy cũng chỉ là cố hết sức mà chạy thôi, cõng Tống Tiêu chạy lâu như vậy, hiện tại nói cũng chẳng ra hơi, chỉ dựa vào ngực Tống Tiêu nghỉ một chút.

https://thuviensach.vn

Tống Tiêu bóp bóp đôi chân mệt mỏi kia, lưng dựa vào thân cây, từ phía sau ôm hoàng thượng nhà mình, vuốt vuốt sống lưng, lấy ra từ ba lô một bình nước, đem đén cho hắn uống.

Không khí giữa đêm trên núi thường rất lạnh, bây giờ lại đang là mùa thu, nhưng đây lại là vùng nhiệt đới, cũng coi như là không đến nỗi nào.

Ngu đường vẫn còn đang thở không ra hơi, cựa cựa một chút, vẫn lưu luyến tựa vào ngực Tống Tiêu, đem tay vòng qua eo cậu, "Có đói không?"

"Không đâu..." Tống Tiêu nhấp nhấp môi, nói thật thì cũng có chút đoi đói, bị bắt từ sáng, đến giờ đã nửa đêm, hai người cái gì cũng chưa ăn, đã thế còn chạy lâu như vậy.

Đem ba lô mở ra, hai người lùng sục hồi lâu, chẳng có cái gì ăn được, chỉ có một.... và một lon cà phê.

Ngu Đường mở lon cà phê ra đưa cho Tống Tiêu, "Ít nhiều gì trong đây cũng có chút đường, chờ trời sáng một chút, chúng ta sẽ đi tìm đồ ăn."

Tống Tiêu nhận lấy, đưa lon cà phê lên miệng uống, cảm thấy vị ngọt của cà phê kèm theo vị chua sót đang chảy trong cổ họng mình, Ngu Đường cũng ăn....., thay đổi vị trid một chút, chính mình dựa vào thân cây, đem người kia ôm vào trong lòng.

"Ngủ một chút đi." Ngu Đường cúi đầu, hôn một cái lê trán Tống Tiêu. Mình cả thân đều là công phu, có ngủ trên cây cũng không lo ngã xuống, nhưng hoàng hậu nhà mình lại chỉ là thư sinh, ngủ còn hay mê mê gì đó, nếu không cẩn thận sẽ rớt xuống như chơi.

Tống tiêu được cái ôm ấm áp kia bao lấy, cái mũi nhỏ chợt cay cay, đem mặt chôn sâu vào cổ Ngu Đường, ôm lấy thắt lưng cậu: "Hoàng thượng cũng mệt rồi, mau ngủ đi, để ta trông trừng là được rồi."

https://thuviensach.vn

"Không sao đâu, ta cũng ngủ." Ngu Đường cởi áo khoác, đem hai người bọc lại, "trước kia, khi còn đi đánh giặc, gối đầu trên giáo chờ trời sáng là chuyện binhg thường, đứng trẫm cũng ngủ được."

Sờ sờ cái má bị bọn dã man kia đánh hồi sáng, có chút sưng. Ngu Đường thở dài, nếu hôm nay không đến đúng lúc, sợ là sẽ không tìm được Tống Tiêu, nhớ lại thật đáng sợ.

Thẳng đến khi trời tờ mờ sáng, Tống Tiêu thức dậy, thấy hoàng thượng nhà mình đã tỉnh, đang cẩn thận nhìn về phía xa xa.

"Hoàng..."

"Ư..." Ngu Đường nhanh chóng hôn vào làn môi kia, không cho cậu nói chuyện, tay cầm dao nhọn phi tới một con chim lớn đang ở phía kia.

"Quoác..." không ngờ ở đây chim lại lớn như vậy, chim kia chỉ kịp kêu một tiếng liền rơi xuống.

Ngu Đường ôm Tống Tiêu nhảy xuống, qua chỗ đó vác con chim lên, quơ quơ tay, "Bữa sáng."

Bàn về khả năng sinh tồn nơi thâm sơn cùng cốc này thì kể cả chuyên gia dã ngoại so với hoàng thượng nhà mình còn thua xa. Mang theo Tống Tiêu đi, kiếm vài hòn đá, một chút củi, cùng nhau nướng thịt.

Tống Tiêu đi kiếm củi, nhặt một ít lá, lấy thuốc lá của bọn cướp làm mồi, thoát một cái đã nhóm xong lửa.

***Tiểu kịch trường:

Bọn cướp giáp: không xong rồi, bọn nhỏ đã chạy mất.

Bọn cướp ất: Mau đuổi theo, ở đâu có dấu chân.

https://thuviensach.vn

Bọn cướp giáp: Ai zha... làm gì có dấu chân.

Bọn cướp ất: Rút cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Bọn cướp giáp: Đại khái là biến thành hồ điệp, bay mất tiêu rồi...

Bọn cướp ất: .....

https://thuviensach.vn

HOÀNG THƯỢNG ĐỪNG NGHỊCH 2

Lục Dã Thiên Hạc
www.dtv-ebook.com

Chương 87: Lữ Hành

Trong ba lô kia có một lọ tiêu xay, may quá, cái này mà làm gia vị thì hết ý rồi, một người nướng nướng, một người rắc rắc muối tiêu lên thịt chim, mùi tiêu cùng mùi thịt chim nướng bay ra, đúng là thơm chết người mà.

Tống Tiêu nuốt nước miếng, mắt nhìn chằm chằm vào con chim đang quay tròn trên đống lửa, con chim này cũng thật béo, mỡ cứ xì xì chảy ra bao lấy mặt ngoài con chim, rồi còn nhỏ xuống đống lửa kêu xèo xèo. Thịt chim được nướng đến da ngoài vàng giòn, nhìn thôi cũng biết ăn sẽ ngon đến mức nào.

"Chắc đã đói lắm rồi hở?" nhìn cái bộ dạng bây giờ của Tống Tiêu, khóe miệng Ngu Đường không nhìn được mà nhếch lên một chút. Đời trước, Tống Tiêu so với cậu ta nhỏ hơn mấy tuổi, vì thế, đôi khi tên hoàng thượng ấy dỗ hoàng hậu của mình giống như là dỗ trẻ vậy.

Tống Tiêu bối rối, lấy từ ba lô ra một cái ấm nước, đó là một cái ấm sắt, là đồ chuyên dụng trong quân đội, có thể dùng để đun nước. Qua một khe suối nhỏ lấy nước, rồi trở về đặt lên 2 hòn đá kê sẵn chỗ đống lửa, đun nước.

Chờ thịt chim chín, nước cũng đã sôi, Tống Tiêu vừa định đưa tay qua lấy ấm nước, Ngu Đường đã chặn tay lại, "Nóng."

Ấm sắt bị lửa nung đến đỏ rực, lúc này mà dám chạm vào? Ngu Đường đem tay Tống Tiêu qua bọc lại, tự mình gạt bớt đống lửa, nhấc ấm nước

https://thuviensach.vn

xuống, rồi xé ra một cái đùi chim đưa qua cho Tống Tiêu, "ăn cái này trước đi."

Tống Tiêu nhận lấy, đưa lên miệng gặm một miếng, thịt chim mới tươi ngon làm sao, ăn mà nước mắt lưng tròng, thật lâu rồi không được ăn ngon như thế.

Cả hai đều đã bị bỏ đói hơn một ngày trời, lúc này chỉ cần có cái ăn được đều sẽ ngon, huống chi hoàng đế bệ hạ của cậu nướng chim quả thật không tệ chút nào. Chờ cho tình thần hồi phục lại, cả con chim lớn như vậy đều đã bị chén sạch, chỉ còn xót lại một ít thịt ức, "Ăn thêm cái này đi!" Ngu Đường đem chỗ thịt còn lại đưa qua, Tống Tiêu quả thật ăn không nổi nữa, lắc đầu. Hoàng đế bệ hạ cũng ăn nãy giờ nên cũng no không kém, đứng lên, kiếm vài cái lá cây bọ lại rồi cất vào ba lô.

Giữa nơi rừng thiêng nước độc này, chuyện gì sẽ xảy ra tiếp theo, ai mà biết được, cứ dự trữ chút thức ăn cũng chẳng thừa.

Ấm nước kia cũng đã nguội đi nhiều, Tống Tiêu cầm lại đưa cho Ngu đường uống.

Ngu Đường nhận lấy, đưa lên miệng uống ừng ực vài ngụm to, nước vẫn còn hơi nóng, uống xong, cả thân thể cảm thấy thật thoải mái. 'này hoàng thượng', Tống Tiêu cũng uống vài hớp, đem cả ấm nước to kia uống hết phân nửa, rồi đứng lên đi đun thêm một ấm nữa.

Xã hội hiện đại khác nhiều so với thời đại ngày trước của họ, tuy vẫn đang ở trên núi cao, nhưng bây giờ ô nhiễm khắp nơi, nước vẫn là nên đun lên một chút.

Ăn uống xong xuôi, hai người nằm ườn ra trên một tảng đá phơi nắng, chẳng muốn nghĩ ngợi gì cả. Ngu Đường lấy điện thoại di động ra xem, vẫn chua bắt được tín hiệu.

https://thuviensach.vn

Tối hôm qua, lúc ở chỗ nhà kho, tín hiệu khi đó vẫn còn, nhưng đến giờ, khi đã chạy lên núi thì đều đã tắt ngỏm.

"Giờ chúng ta sẽ đi hướng nào đây?" Tống Tiêu dựa vào ngực Ngu Đường khẽ hỏi, mịt mùng mà nhìn xung quanh ngọn núi. Hôm qua trời tối, chạy là chạy, không nhìn rõ đường, đến giờ không biết mình đã đi về hướng nào.

"Ngọn núi này nhìn qua rất rộng, đi không cẩn thận rất dễ lạc đường, chúng ta vẫn cứ nên đi theo dòng chảy của con suối kia." Ngu Đường đem cậu đặt lên trên đùi ôm lấy, vuốt vuốt quần áo lại một chút.

"Ngô...." Tống Tiêu lấy lại tinh thần. Phát hiện móng vuốt của tên chết bầm nhà mình đã cởi bay đi áo khoác, Tống Tiêu nhanh chóng cản lại, "Đây không phải là lúc..."

"Im nào" Ngu Đường bắt lấy lấy tay Tống Tiêu rồi tiếp tục cởi, "Cho ta xem nào."

Tống Tiêu mặt đỏ bừng bừng, hai người bọn họ vẫn đang chạy trốn, sao có thể làm ra loại sự tình này: "Hoàng thượng."

"Cho ta xem có bị thương hay không." Ngu Đường vẫn ngẩng cao đầu, mặt không đổi sắc, nhìn Tống Tiêu mặt đang đỏ bừng bừng, hơi nhướng mày, hai chóp mũi chạm nhau: "Hoàng hậu đang nghĩ gì vậy? Hở?"

"Không...Không bị thương đâu mà," Tống Tiêu hơi lùi về phía sau.

Ngu Đường nghe vậy nhưng không tin, vẫn kiên trì phải cởi bằng được ra để nhìn. Trước khi bị bắt đi, còn bị bọn cướp cho ăn mấy đá, làm cho cái làn da trắng nõn của hoàng hậu nhà hắn có thêm vài mảng bầm tím, cũng may là không có vết thương nào chảy máu. Thật đau lòng mà, tại nơi xanh tím ấy, cúi người xuống mà hôn lên.

https://thuviensach.vn

"Ân..." bị những cái hôn nhẹ nhàng kia làm cho ngứa ngáy, thân thể Tống Tiêu bắt đầu vặn vẹo, cũng đưa tay qua, không cam chịu yếu thế mà cởi áo của Ngu Đường, cậu cũng muốn xem một chút.

Hai người bên cạnh bờ suối náo loạn một hồi, nhìn trời cũng đã bắt đầu sáng rõ, liền đứng dậy chuẩn bị xuất phát.

Đem dội nước vào đống lửa cho tắt hẳn, lấy nước đã đun sôi cất vào ba lô. Tống Tiêu vừa định quay lưng đi, bị Ngu Đường giữ lại, "Cho dù thế nào cũng phải chăm sóc tốt cho bản thân."

Ngu Đường đeo ba lô lên, dắt tay Tống Tiêu, bát đầu đi dọc theo con suối, đây chính là một cuộc du lịch dài.

Đây là một rừng mưa nhiệt đới, rất nhiều đại thụ, vô cùng rậm rạp. Nơi đây ẩn chứa biết bao mối nguy hiểm, không thích hợp ở lại lâu. Nhìn suối nước uốn lượn xa xa, không rõ hạ nguồn, nếu nó cứ vậy mà chảy quả cả dãy núi này thì cũng không biết đến bao giờ mới ra khỏi đây được. May mà trong suối có rất nhiều cá, trong rừng nhiều khi cũng có thú rừng chạy qua, có hoàng đế bệ hạ ở bên chẳng lo chết đói, cứ coi như là đang đi du lịch là được.

Tâm tình của bọn cướp hiện tại lại không được nhẹ nhàng như vậy, mặt sẹo cùng to xác cuối cùng cũng tỉnh, lũ đàn em khóc ròng báo cáo lại không thấy con tin đâu dù tìm từ mấy bụi cây bên đường cho đến mấy cây cao lớn.

"Sao có thể?" Mặt sẹo đứng ở nơi Ngu Đường trốn mất gào lên, xung quanh nơi này đều là cây bụi, lại không có đường, nếu muốn đi qua thì phải chặt cây mở lối. Bọn cướp có tính toán trước rồi mới chọn nơi này, cho dù con tin có chạy trốn thì cũng không thể chạy xa được, bụi cây chính là rào vây tự nhiên.

https://thuviensach.vn

Hiện giờ, có một điều hoàn toàn rõ ràng: con đường nhỏ phía sau nhà kho cho đến chỗ đó đột nhiên bị chặn lại, đám cây bụi xung quanh cứ gọi là 'nguyễn y vân', nhưng còn con tin thì đi đâu không biết nữa.

"Bọn nó có cánh hay sao mà bay mất?" Mặt sẹo nổi điên.

"Không, chắc gặp được Tazan của núi này rồi" Một tên đàn em ngẩng đầu nhìn dải mây vắt trên đỉnh cây đại thụ, vô thức mà nói ra ý nghĩ trong đầu.

"Cút!" Cramer nện cho thằng đàn em một cái vào đầu: "Biết vì sao con tin trốn được không? Chính vì cái lũ không có não bọn mày! Một lũ IQ đều xếp hạng bét"

"Được rồi, Cramer! Giờ không phải lúc xả giận đâu!" To xác cầm điếu thuốc, chậm rãi nhả một hơi: " Lão nhị Ngu Gia biết chúng ta là ai, phải sớm nghĩ ra biện pháp, để hắn đưa tiền trước rồi tính"

Nhóm cướp này đã gây ra không ít vụ án lớn ở Mỹ, là tội phạm cực kỳ nguy hiểm bị truy nã toàn quốc. Lần này đang tính làm một vụ thật lớn rồi chạy ra nước ngoài. Nên giờ con tin ở đâu, bất luận có thể bắt lại được hay không nhưng tiền nhất định phải lấy được.

"Đúng. Trước khi bọn chúng chạy về được, khoản tiền kia chúng ta nhất định phải lấy" Cramer gật gật đầu, xoay người ra lệnh bọn đàn em chạy vào rừng lục soát, một bên định gọi điện thoại cho Ngu Lão nhị lúc này mới phát hiện ra không thấy điện thoại đâu.

"Chết tiệt! Không thấy điện thoại, tao không nhớ số của Ngu Đồng!" Mặt sẹo ảo não kêu.

Ở Ngu gia, lão thái gia đã quyết định sẽ báo cảnh sát nhưng vẫn sai đội vệ sĩ đi tìm.

https://thuviensach.vn

"Cảnh sát luôn hành động chậm chạp, tình huống hiện tại vẫn chưa thấy bọn bắt cóc liên lạc, có lẽ mục đích không phải vì tiền." Ngu Thái Hàm ngồi trong phòng khách, sắc mặt như băng hàn, chậm rãi lướt một vòng những người đang ngồi. Xảy ra chuyện lớn như vậy, tất cả mọi người đều không dám ngủ, ngồi trong phòng khách chờ tin tức cùng lão thái gia.

"Thuộc hạ nhất định đưa được Đường thiếu gia trở về" Đại tướng quân khom người hành lễ, cuối cùng thuyết phục được lão gia tử cho mình tự đưa người đi tìm. Sau khi được lão gia cho phép, hắn liền dẫn đội vệ sĩ, trang bị đầy đủ vũ khí, lên xe phi thẳng tới địa điểm hai người Ngu Đường bị bắt cóc.

Bởi vì gia chủ Ngu Gia đã lên tiếng, cảnh sát Los Angerles cực kỳ phối hợp, đêm hôm khuya khoắt chuẩn bị hết các thiết bị, công cụ điều tra chạy tới Ngu gia, thu hết tất cả điện thoại, bao gồm của cả những người đang ngồi trong nhà Ngu Gia để giám sát.

Ngu Đồng vừa nộp điện thoại lên, vừa toát mồ hôi, cũng may gã dùng điện thoại khác để liên lạc với tên bắt cóc, lặng lẽ giấu vội đi, mệt nhọc cả đêm nhưng không cách nào rời khỏi đây, thừa dịp đi vệ sinh gọi một cuộc, kết quả không thể liên lạc được với điện thoại của tên cướp ngu ngốc kia.

https://thuviensach.vn

HOÀNG THƯỢNG ĐỪNG NGHỊCH 2

Lục Dã Thiên Hạc
www.dtv-ebook.com

Chương 88: Giải Cứu

"Giờ phải làm thế nào?" Mặt sẹo gãi đầu, con tin trốn rồi, điện thoại cũng mất.

"Chúng ta thử gu gồ tìm số điện thoại Ngu gia xem", To xác trong đầu chợt lóe lên sáng kiến "Tao biết phải tìm như nào? Tao nhớ số điện thoại tòa nhà Ngu gia"

Đối với những tòa nhà lớn tại Los Angerles, bọn họ đều đã do thám qua, trọng điểm chính là Ngu Gia, cũng may lúc bắt cóc bọn chúng đã ném lũ vệ sĩ đi xa.

"Mày thông minh thật!" Mặt sẹo vỗ vai to xác một cái.

Bây giờ không liên lạc được với Ngu Đồng, bọn chúng không thể để mất tấm chi phiếu ấy được, đã không làm thì thôi, khi đã làm là phải làm cho chót, phải tống tiền Ngu gia.

Lúc đại tướng quân Lô Quốc Trung mang đội vệ sĩ chạy đến đường cao tốc, cảnh sát đã phong tỏa hiện trường, đang cùng một thanh niên trẻ tuổi mặc áo đen nói chuyện.

"Ám Nhất!" đại tướng quân nhận ra người kia, chính là Độc Cô Ám đã được cử đi huấn luyện hơn nửa năm trước.

https://thuviensach.vn

Độc Cô Ám ngẩng đầu nhìn hắn một cái rồi xoay ra tiếp tục nhìn cảnh sát. "Trong xe có đầu mối"

Cảnh sát không nhịn được, khoát tay: "Thưa ngài, chúng tôi đang thi hành công vụ, mong ngài không quấy rối nữa"

Độc Cô Ám cau mày, chợt lách người vòng qua cảnh sát, nhảy lên chiếc xe bị hỏng.

"Mau ngăn cậu ta lại!" Lúc tên cảnh sát hoàn hồn lại, Độc Cô Ám đã chui vào xe, lục soát phía sau, mấy tên cảnh sát vội vàng chạy tới kéo chân hắn.

Độc Cô Ám nhanh nhẹn hất cảnh sát ra, bò ra ngoài, trong tay cầm một chiếc điện thoại di động, chính là chiếc mà Tống Tiêu cầm trên xe lúc đó. Ban đầu, lúc hắn liên lạc với Tống Tiêu chính là lập hệ thống định vị trên chiếc điện thoại này, sau đó theo tín hiệu mà tìm tới đây thế nhưng chỉ tìm được chiếc điện thoại di động này, còn cái khác đã bị mất tín hiệu.

"Mượn xe kia" Độc Cô Ám nhìn mấy chiếc xe đại tướng quân mang tới, hất hất cằm lên chọn một chiếc.

"Ngươi đi đâu?" Đại tướng quân đuổi sát theo, nhảy lên xe Độc Cô Ám. Trong suy nghĩ của hắn, không ai có thể đáng tin tưởng hơn ám vệ.

Độc Cô Ám liếc Đại tướng quân đang ngồi ghế phụ lái một cái, không nói một câu, đóng cửa khởi động xe.

"Brừm!" Chiếc xe nhanh như chớp vọt đi vùn vụt, cửa bên ghế phụ còn chưa đóng lại, Đại tướng quân thiếu chút nữa bị văng ra, vội vàng đóng cửa xe, cài dây an toàn.

"Ta nói chứ Ám Nhất à, ngươi có bằng lái không?" Đại tướng quân sợ hãi nhìn Ám Nhất đang phi trên đường cao tốc.

https://thuviensach.vn

"Không" Độc Cô Ám trả lời thẳng thừng.

"Không có mà ngươi còn dám lái!"

Cùng lúc đó, to xác cuối cùng cũng tìm được số hotline phòng tuyển dụng Ngu gia, gọi vào số quản lí nhân lực.

"Xin chào! Phòng tuyển dụng xin nghe!" Thanh âm người quản lí trẻ tuổi vô cùng thân thiết.

"Tao là Cramer, chủ của mày hẳn biết tao, mau đưa điện thoại cho nó!" Giọng tên bắt cóc đầu bên kia cực phách lối.

Quản lí nhân lực sợ hết hồn, dĩ nhiên hắn biết Cramer, đó chính là kẻ đã bắt cóc Đường thiếu gia, tên này không thể nói chuyện tùy tiện được, bèn vội vàng cầu cứu Tào quản gia.

Đây là điện thoại trong phòng quản lí, không có cảnh sát quản chế, ai có thể ngờ được tên bắt cóc sẽ gọi vào số hotline tuyển dụng chứ!

Tào quản gia không chút hoảng hốt, nhận máy: "Xin lỗi ngài, đây là số điện thoại phòng tuyển dụng, nếu ngài muốn tìm gia chủ xin bấm số 177362″. Nói xong lập tức cúp điện thoại.

Quản lí nhân lực bị dọa sợ: "Quản gia, như vậy không tốt đâu, đây chính là đầu mối duy nhất...."

"Bọn chúng sẽ còn gọi tới" Tào quản gia cười cười.

"Con mẹ nó! Tao mới là kẻ bắt cóc đó! Phách lối như vậy là sao?" Cramer giận đến mức run lên. Đối tượng nghe thấy tên gã không phải nên mất hồn mất vía, khóc lóc chảy nước mũi sao?

"Đừng có mà cùng lũ phòng tuyển dụng kia phân cao thấp, ít nhất giờ chúng ta đã có được số điện thoại chủ gia chủ rồi" Tên cao lớn nhún nhún

https://thuviensach.vn

vai, bấm số điện thoại quản gia đưa cho.

"Chờ một chút!" Cramer kéo tay to xác lại, là một tên tội phạm bị truy nã toàn quốc, chỉ số thông minh của gã cũng không phải quá thấp đến mức tồi tệ: "Điện thoại gia chủ chắc chắn đã bị cảnh sát theo dõi"

Kết quả, hai gã lại bấm vào số máy tuyển dụng lần nữa, Tào quản gia vừa liếc một cái đã đem điện thoại tới chỗ cảnh sát, chờ đến khi họ ra hiệu "Ok" liền nhận máy: "Xin chào! Phòng tuyển dụng xin nghe"

"Tao là Cramer, mày nghe cho kỹ, thiếu gia của bọn mày, Ngu Đường, đang ở trong tay tao, đưa điện thoại cho gia chủ nghe đi!" Lần này mặt sẹo đã sáng dạ hơn, nói thẳng vào mục đích chính.

"Vâng! Vâng! Ngài chờ một chút!" Tào quản gia dùng thanh âm vô cùng kinh hoàng trả lời, sau đó đưa ống nghe cho cảnh sát.

Trong thời gian chờ đợi này, cảnh sát nhanh chóng xác định số điện thoại, vị trí thông qua vệ tinh.

Ngu Thái Hàm bước tới, nhận lấy điện thoại: "Ta là Ngu Thái Hàm"

"Xin chào! Ngu lão tiên sinh...."

Ngu Đường kéo Tống Tiêu đi men theo bờ suối cho đến trưa, xung quanh toàn đá là đá, cảm tưởng như vĩnh viễn không tới được điểm cuối, trời đã giữa trưa, hai người cũng đã đói bụng.

"Khách quan muốn ăn gì?" Ngu Đường tháo balô xuống, để Tống Tiêu ngồi trên tảng đá nghỉ ngơi một lúc.

Tống Tiêu nhìn Hoàng Thượng làm bộ tiểu nhị, khẽ cười trộm, nghiêm túc nói: "Có món nào ngon?"

https://thuviensach.vn

Ngu Đường tìm một cành cây, vót nhọn phần đỉnh, đứng bên bờ suối nhìn xuống dòng nước: "Cá trắng, cá đỏ, cá đen....."

"Phụt...." Tống Tiêu quả thực không nhịn được mà bật cười, đứng dậy đi tới bên cạnh Hoàng thượng. Trong suối quả thật có nhiều loại cá, nhưng lấy tên cá trắng, cá đỏ, cá đen thì cũng thật quá tùy ý đi.

"Cá ở nước ngoài, trẫm làm sao nhận biết được?" Ngu Đường hừ một tiếng, phi cây lao xuống, chuẩn xác đâm thẳng vào một con cá lớn màu trắng.

Tống Tiêu reo lên một tiếng, đối với khả năng săn thú của hoàng thượng cậu một chút cũng không ngạc nhiên, hằng năm, vào mùa thu không phải cũng tổ chức săn bắn vui chơi sao? Nhưng việc hoàng thượng biết bắt cá khiến y không ngờ tới.

Hưởng thụ ánh mắt sùng bái của hoàng hậu nhà mình, hoàng đế bệ hạ dương dương tự đắc lôi cá ra ném cho Tống Tiêu, giơ lao lên lần nữa, phi vào trong dòng nước. Bởi vì quá đắc ý, lần này bị lệch hướng một chút, không đâm trúng, vội vàng điều chỉnh lại phương hướng.

Tống Tiêu yên lặng quay đầu, nhặt mấy nhánh cây khô nhóm lửa.

Dưới cơn nóng giận, Hoàng đế bệ hạ bắt được năm con cá, xâu thành một chuỗi nướng trên lửa.

"Bên kia có khói!" Lũ đàn em của tên bắt cóc đang vật vã tìm kiếm chợt nhìn thấy một cột khói phía xa xa. Con tin chạy trốn không phải nên thảm hại núp trong rừng gặm trái cây dại sao? Sao lại mang bộ dạng như đi dã ngoại thế kia.....Rốt cuộc có chút tự giác của con tin không hả?

https://thuviensach.vn

HOÀNG THƯỢNG ĐỪNG NGHỊCH 2

Lục Dã Thiên Hạc
www.dtv-ebook.com

Chương 89: Cứu Giá

Lúc nhìn thấy khói, bọn bắt cóc vẫn đang ở trên núi, sau đó mới gấp rút chạy xuống chân núi.

Là rừng núi nhiệt đới, cây to tán rộng che kín tời, từ chỗ bọn chúng đứng muốn xuống nhanh quả thực không được, nhưng nếu cứ cố đi tiếp không chừng sẽ bị lạc, chỉ có thể men theo đường mòn mà đi xuống đi xuống.

Ngọn núi này vốn là một lâm trường, bình thường sẽ có người đến đây lấy gỗ, hiện giờ là mùa cấm chặt cây nên mới không có ai tới. Vì vậy, trong núi vẫn có vài con đường mòn, cũng không hoàn toàn là rừng rậm nguyên sinh.

Lúc bọn bắt cóc chạy tới đã là hai tiếng sau, hai người ở bờ sông ăn xong cá nướng đã từ lâu, đi mất không còn thấy bóng dáng, chỉ còn lại một đống tro củi bị dội tắt trên mặt đất.

"Chúng ta phải làm sao bây giờ?" Mấy tên bắt cóc hai mặt nhìn nhau, vất vả lắm mới phát hiện ra manh mối, vậy mà đến nơi lại chẳng thấy người đâu.

"Bọn chúng đã từng ở bờ suối, nhất định là đi dọc theo đây." Ánh mắt tiểu đội trưởng sáng lên, đây là kiến thức cơ bản khi lẩn trốn trong núi rừng, người không biết đường thường đều đi dọc theo bờ sông, như vậy sẽ không sợ bị lạc.

https://thuviensach.vn

"Không sai, chúng ta cứ đi dọc theo bờ sông, nhất định có thể đuổi kịp."

Bọn bắt cóc lập tức chạy xuống dọc theo con suối, hai tên kia đã chạy cả một đêm, lại đang ăn đói mặc rách trong rừng núi, thiếu thốn như vậy nhất định không thể chạy nhanh được, bọn chúng tính toán thời gian, khẳng định có thể đuổi kịp trước khi mặt trời lặn.

Vì vậy, cả đám vội vội vàng vàng chạy đi, đuổi theo dọc con suối.

Không bao lâu, bờ suối lại trở nên yên tĩnh, có con vật nhỏ nhảy ra từ trong rừng, len lén nhìn xung quanh một chút, ngồi xổm bên sông bắt đầu uống nước. Một con vật nhỏ xuất hiện, đồng nghĩa sẽ có càng nhiều những con vật nhỏ khác chạy theo, động vật ăn cỏ một bên uống nước một bên cảnh giác, động vật ăn thịt thì trốn trong bụi cỏ nhìn chằm chằm bữa tiệc lớn này.

Trên một cây cao trong rừng, Ngu Đường nhìn lũ ngu ngốc kia đã chạy xa, vỗ nhè nhẹ lên khuôn mặt của người đang nằm trong lòng: "Quân Trúc, Quân Trúc..."

"Ưm..." Tống Tiêu đang ngủ say lẩm bẩm một tiếng, dụi dụi mặt vào trong lòng Ngu Đường.

Ngu Đường nhìn y, nhịn không được nở nụ cười, sờ sờ khuôn mặt ửng đỏ của người đang ngủ: "bọn chúng đã đi cả rồi, chúng ta cũng phải đi thôi."

Tống Tiêu vẫn nhắm mắt, gật gật đầu, ngồi dậy, tùy ý để Hoàng thượng ôm cậu nhảy xuống.

Ngu Đường đeo ba lô, kéo Tống Tiêu tiếp tục đi dọc theo bờ sông, đi ở phía sau bọn bắt cóc so với đi ở đằng trước an toàn hơn nhiều.

https://thuviensach.vn

Một tay Tống Tiêu bị Hoàng thượng kéo đi, tay kia thì dụi mắt, ngáp ngáp liên hồi.

"Còn buồn ngủ sao?" Ngu Đường quay đầu nhìn cậu, gỡ ba lô xuống đưa qua, "Cầm lấy."

Tống Tiêu bị Hoàng thượng bắt nạt đã quen, nghe lời nhận lấy ba lô, sau đó, thấy Ngu Đường ngồi xổm, quay lưng xuống trước mặt y: "Lên đây nào."

"A?" Tống Tiêu ngẩn ngơ, Hoàng thượng như thế muốn cõng cậu sao, vội vã xua tay, "Không cần, không cần, thần vẫn ổn, vẫn có thể tự đi."

Ngu Đường không nói lời nào cõng người lên lưng, vỗ vỗ vào cái mông mềm mềm tròn tròn của cậu: "Buồn ngủ thì ngủ một lát đi." Ý là bảo cậu nằm sấp trên lưng mình mà ngủ.

Tuy rằng Ngu đường không sợ dừng chân nghỉ ngơi trong rừng, nhưng ra được khỏi ngọ núi này vẫn là tốt hơn. Buổi tối không thể đi nhanh được, mà hiện giờ bọn bắt cóc lại đang tìm kiếm bọn họ khắp nơi, cần phải đi nhanh hơn một chút.

Đang lúc chạy trối chết thế này, có thời gian cho cậu ngủ trưa, đã là cực kỳ xa xỉ rồi, Tống Tiêu sao có thể ngủ tiếp. Huống hồ còn để Hoàng thượng cõng cậu chạy, bản thân thì nằm trên lưng hắn ngủ say như chết.

Tống Tiêu giãy dụa nhảy xuống: "Thần không mệt, mau đi thôi."

"Ngươi muốn đi đâu?" Đại tướng quân ngồi trên xe Độc Cô Ám, bị lôi kéo chạy như điên, một đám vệ sĩ không rõ vì sao, thấy lão đại lái xe đi, cũng theo ở phía sau. Nhưng mà cũng không ai biết sẽ đi đâu.

"Đi tới chỗ Hoàng thượng." Độc Cô Ám mặt không biểu cảm nói, rẽ vào một con đường vắng lặng, liếc mắt nhìn bản đồ trong tay, tiếp tục chạy hết

https://thuviensach.vn

tốc lực lao về phía trước.

"Này, đây không phải là đường cao tốc, cậu đi quá tốc độ rồi!" Đại tướng quân vội vàng nhắc nhở.

"Không sao cả." Độc Cô Ám không để ý tới hắn, ra hiệu hắn quá tốc độ cũng không cần gấp.

"Cậu đương nhiên không sao rồi, cũng không phải xe của cậu!"

Hai người trên đường đi nháo nhào ầm ĩ, chủ yếu là Đại tướng quân luôn luôn chính trực nhắc nhở Độc Cô Ám phải tuân thủ pháp luật, nhưng ám vệ không có kỷ cương luôn chạy quá tốc độ, còn vượt cả đèn đỏ.

Không biết chạy bao lâu, đột nhiên Đại tướng quân nhận được điện thoại của gia chủ: "Bên các người có manh mối gì không?"

Cramer là một tên tội phạm đầy kinh nghiệm, chẳng phải tay ngơ, nói chuyện điện thoại với Ngu gia xong liền nhanh chóng tắt máy, trong thời gian ngắn, cảnh sát rất khó định vị được vị trí chính xác của bọn chúng, chỉ có thể biết được vài thứ.

"Ây..." Đại tướng quân nhìn Độc Cô Ám liếc mắt một cái, "Có manh mối, nhưng không chắc chắn."

Lão thái gia nói cho Đại tướng quân biết sơ qua về một địa điểm chưa xác định rõ, để hắn chuẩn bị thời gian. Bên kia Ngu gia cũng vận dụng thế lực ở khắp nơi, đang thông báo cho Đầu Xà để bọn họ hỗ trợ tìm người.

"Chỉ cần bọn chúng không rời khỏi Mĩ thì chắc chắn sẽ tìm được, trước hết cậu cứ đi theo hướng này, tập hợp với đội Mãng Xà ở giáp biên giới." Ngu Thái Hàm trầm giọng phân việc.

https://thuviensach.vn

"Dạ." Đại tướng quân cúp điện thoại, vội vàng dùng thiết bị định vị xác định hướng đi, lại phát hiện bọn họ đang chạy về hướng mà gia chủ đã nói, nhất thời vô cùng kinh ngạc, hỏi Độc Cô Ám làm sao mà biết được.

"Tìm kiếm chủ nhân là kỹ năng cần thiết của ám vệ." Độc Cô Ám liếc mắt nhìn hắn, là một ám vệ có thể thích ứng nhanh với mọi thời đại, dĩ nhiên cũng phải học được cách dùng khoa học kỹ thuật hiện đại để tìm kiếm chủ nhân rồi. Lúc trước khi hắn gửi cái tin nhắn ngắn kia cũng đã định vị được điện thoại di động của hai vị chủ nhân, sau đó thì phát hiện, một trong hai điểm thì đứng yên một chỗ, một điểm khác thì khoảng cách ngày càng xa, hiển nhiên tình huống này vô cùng không bình thường, vốn dĩ hắn đang truy đuổi tung tích của điểm cách xa kia, lại tình cờ tìm thấy điện thoại của Tống Tiêu.

Bị ám vệ khinh bỉ, Đại tướng quân rất buồn, cúi đầu gửi tin nhắn cho Tào công công.

[Ta bị Độc Cô Ám khinh bỉ a~]

Một lát sau, Tào công gửi tin trả lời.

[Chỉ cần có thể tìm được Hoàng thượng, để hắn khinh bỉ một chút cũng không sao!]

Tào công công tin rằng nghe theo Độc Cô Ám nhất định sẽ không sai, là một trưởng đội ám vệ đi theo Hoàng thượng ba mươi năm không rời một bước, vị này vẫn còn rất đáng để tin tưởng... ít nhất thì... so với Đại tướng quân cứ trơ mắt nhìn Hoàng thượng bị bắt đi đáng tin hơn nhiều.

Trời đang dần tối, Ngu Đường và Tống Tiêu trước lúc trời tối rốt cuộc cũng tìm được một cái tháp tín hiệu.

Bởi vì nơi này từng có thợ đốn gỗ, nên cũng có trạm biến áp và tháp tín hiệu, chỉ là tín hiệu truyền đi không được tốt lắm, muốn gọi điện thoại phải

https://thuviensach.vn

đi lên đỉnh núi chỗ tháp tín hiệu mới gọi được.

Điện thoại di động có tín hiệu rồi, nháy mắt nhận được vô số tin nhắn, vang lên đing đing đing không ngừng. Ngu Đường giơ tay lên, chuẩn bị gọi điện thoại, bỗng nhiên, phía sau vang lên giọng nói của mấy tên bắt cóc.

"Ở bên kia!" Giọng nói hùng hậu xen lẫn tiếng bước chân, đồng thời, truyền tới tiếng súng.

Bọn bắt cóc đuổi theo hướng mạt trơi lặn của con suối cả buổi chiều, đến tóc của hai người còn chưa được thấy, lúc này mới nhận ra mình bị lừa, vội quay ngược lại tìm. Mà Cramer thì đã phái sẵn người đứng chờ ở chỗ tháp tín hiệu.

Ngu Đường giấu Tống Tiêu lên cây, giao điện thoại di động cho cậu, chuẩn bị nhảy xuống.

"Không được, bọn chúng quá đông." Tống Tiêu bắt lấy tay Ngu Đường, lắc lắc đầu.

https://thuviensach.vn

HOÀNG THƯỢNG ĐỪNG NGHỊCH 2

Lục Dã Thiên Hạc
www.dtv-ebook.com

Chương 90

"Nhìn thấy các ngươi rồi, mau xuống đây cho ta, còn không xuống là ta sẽ nổ súng đó!" giọng bọn cướp từ bụi cây phía sau truyền đến cùng những tiếng bước chân dồn dập.

Đứng ở trên cây có thể thấy rõ được lùm cây phía trước có người mới chạy ra, vừa chạy vừa nói chuyện.

Ngu Đường hơi nhíu mày, bọn kia rõ ràng còn chưa nhìn thấy bọn họ, bây giờ trong tay có sẵn cung tên thì tốt rồi, vị trí này, có bắn chết vài tên cướp cũng chẳng khó khăn gì. Nhóm cướp đi tới, ở giữa là một tên cầm đầu, xung quanh có vài đứa lâu la, trong tay cũng chỉ có một cái súng săn.

"Ha...ha... Ở đây rồi!" bọn cướp cười lớn một tiếng, chạy vọt tới ngay dưới chỗ gốc cây của bọn họ đang ẩn náu.

Tống Tiêu lập tức căng thẳng, quay qua nhìn Ngu Đường, gặp được một ánh mắt như khẳng định đừng sợ, cứ bình tĩnh đã.

Tên cầm súng không chạy ở phía trước, mà lúc nào cũng chạy ở phía sau cùng, ngay lúc bọn người phía trước đuổi đến, đi thật nhanh qua.

Ngu Đường cúi người, chớp đúng thời cơ, phi thẳng xuống giống như một con đại điểu uy mãnh, nhắm trúng tên cầm súng phía sau mà xông tới, "uỳnh" nhanh chóng đem áp đảo tên kia.

https://thuviensach.vn

"Oái.." bọn cướp kinh hãi hô lên, thằng nhãi kia làm như thế nào vậy? Rõ ràng vừa mới thấy nó đang ở trên ngọn cây xong, làm sao mà nhảy xa dữ..."

Đương nhiên Ngu Đường sẽ không cho bọn chúng có cơ hội hỏi như vậy, dùng thân thể dẻo dai lách qua, bẻ cổ tên đang cầm súng, nhanh chóng đoạt lấy súng, lăn qua một vòng, né đến phía sau tên đang cầm gậy xông tới, hướng súng về phía tên kia, "Pằng..." bắn một phát.

"Á...." tên cầm gậy gào lên, ôm lấy đùi, ngã xuống đất, hai tên kia thấy tình huống hiện tại không ổn, nhanh chóng rút vũ khí ra.

Kiểu súng cũ này dùng không được tốt cho lắm, mỗi một lằm ngắm bắn chỉ được một phát. Trong tay Ngu Đường giờ đây lại không có đạn, cây súng đang cầm nghiễm nhiên trở thành phế vật.

Tháo bỏ báng súng ra, làm cái đồ phế vật vừa rồi đột nhiên lại trở thành một cây côn, đánh một đòn cảnh cáo vào đầu bọn cướp, sau đó cúi thấp người quét chân một đường làm cho bọn kia ngã lăn lộn. Nhún nhẹ mũi chân, đem người bay lên, đạp trúng ngực một tên khác. Thêm một cước đá hậu vừa rồi, đem cái tên định đứng lên đánh lén sau lưng một lần nữa ngã dúi dụi.

Viên đạn vừa bắn ra, đầu không nhọn, khả năng sát thương là không cao. Nhưng bị hoàng đế bệ hạ nện thêm cho ba đường, dễ dàng mà đem cái đồ bỏ đi vừa ôm cái chân của mình một lần nữa ngã lăn lông lốc.

Ngu Đường cười lạnh một tiếng, quay đầu lại định thu dọn cái lũ phế vật kia, đột nhiên từ phía sau chợt nghe thấy tiếng Tống Tiêu cả kinh hô: "Hoàng thượng, phía sau lưng."

Ngay lúc nghe được tiếng của Tống Tiêu, Ngu đường lập tức né người qua, đồng thời nghe được hai tiếng "Bịch, bịch" vang lên, một viên đạn

https://thuviensach.vn

phóng tới chỗ vừa rồi cậu đứng, nhanh chóng chuyển mình nấp sau một cây to, lại vẫn còn hai tên có súng.

"Mẹ kiếp, Ngu gia tìm đến nhanh dữ vậy, nhất định là thằng nhãi kia đã gọi được điện về." một người từ trong lùm cây đi ra, chửi mắng thô tục, đúng là tên to xác rồi.

Tống Tiêu vẫn nấp trong tán cây, tay cầm chắc con dao găm. Đi cùng to xác còn có vài tên lâu la, xem ra cái tháp tín hiệu này cách nhà kho tối hôm qua cũng không xa. Tối hôm qua có để tay trước mát cũng không thấy được năm ngón, chẳng biết rõ phương gì cứ chạy loạn lên, rồi lại còn đi dọc theo bờ suối, nào ngờ quẩn quanh thế nào lại chạy về chỗ cũ.

Tình hình như thế cũng chẳng khả quan gì cho cam, nếu kinh động đến bọn cướp bên kia kho hàng thật không ổn, chắc chắn sẽ chạy không thoát. Có điều, vừa rồi tên kia nói cái gì vậy? Người của Ngu gia.

"Nhãi con, ta khuyên ngươi nên tức thời chút." To xác hướng ánh mắt khinh miệt về phía Ngu Đường, đưa tay chuẩn xác mà chỉ về hướng Tống Tiêu đang trú ẩn, hướng họng súng qua. Bên trên, ánh mặt trời sáng rực vẫn xuyên qua tán cây, bên dưới, vật chất vô cơ kia vẫn không ngừng phát lãnh quang đáng sợ.

Ngu Đường nhíu mày, chậm dãi đi ra, "Không được làm tổn thương cậu ấy, ta sẽ đi theo các ngươi."

"Đứng qua dưới gốc cây kia đi, đem cả tiểu tình nhân của ngươi xuống nữa." to xác hất hất cằm, ý bảo Ngu Đường đi tới trước mặt hắn.

Ngu đường chậm dãi bước qua, ánh mắt không lúc nào rời khỏi to xác, giống như đang đề phòng động tác tiếp theo của hắn, đến dưới gốc cây thì đứng lại, lạnh lùng nhìn hắn ba giây, luacs này mới vươn cánh tay ra, nhìn lên tán cây nói: "Xuống đây đi, tôi đỡ cậu."

https://thuviensach.vn

Tống Tiêu trao đổi ánh mắt với Ngu Đường một chút, liếc qua to xác một cái, đem dao găm thu về, theo thân cây trượt xuống, được Ngu Đường đỡ lấy không sai một li, sau đó, hai người ôm nhau lăn qua một vòng.

"Bịch, Bịch..." Tống Tiêu được Ngu Đường ôm vào trong ngực, trên mặt đất, liên tiếp hai pahts đạn nhắm tới, chẳng kịp định hình chuyện gì đang xảy ra, đã bị Ngu Đường ôm lấy. nhảy lên cây.

Quay đầu nhìn lại, thấy một người áo đen bịt mặt đang dẫm lên tên to xác đã bị cứa đứt cổ, thuận tay đoạt lấy súng của hắn, từng phát, từng phát, dần xử lý cả đám.

Có người từ phía sau đánh lén, người kia liền quay người trở lại, tay qua chỗ máu tươi ba thước.

Thời gian trôi qua còn chưa đầy một phút, tất thảy bọn cướp ở đây đã đều bị giải quyết, người áo đen kia đi xung quanh kiểm tra một chút, thấy không còn tên cướp nào nữa, lúc này mới đi đến tán cây, quỳ xuống: "Hoàng Thượng."

Người này đúng là người theo tín hiệu mà chạy tới, Độc Cô Ám.

Ngu Đường ôm Tống Tiêu nhảy xuống, nhìn qua người này không có gì là không giống Độc Cô Ám, hơi vuốt cằm.

Cùng lúc đó, đại tướng quân cũng đem đám vệ sỹ của Ngu gia chạy tới, còn có Biên Thành là thế lực của Ngu gia bên này, đem vây hết bọn cướp trong nhà kho kia.

"Mấy người các ngươi đi phong tỏa đường đi xuống núi, mấy người các ngươi đi vào dụ bọn cướp ra đây, mấy người các ngươi ở chỗ này phục kích..." đại tướng quân đang bày binh bố trận đâu ra đấy, chia quân làm cả tiên phong đằng trước và hậu vệ phòng thủ phía sau.

https://thuviensach.vn

Cramer quả thực sắp điên lên rồi, ai có nói cho hắn biết cái đám vệ sỹ của gia đình kia làm sao mà lại giống như bộ đội dã chiến vậy? Đối phó với đám cướp bọn họ, làm sao mà phải bày trận pháp kinh thế! Đây rõ ràng là không tôn trọng chức nghiệp của bọn chúng rồi.

Là một tên cướp nổi danh quốc tế, Cramer cũng chẳng phải tay ngơ. Đẩy vài tên đàn em đi ra đấu với "quân tiên phong" của đại tướng quân, còn bản thân thì xác định trèo lên một chiếc xe việt dã để phóng ra ngoài.

Vệ sỹ của Ngu gia vốn không có súng nhưng đội Biên Thành bên này đã sớm được lã gia tử trang bị súng ống đầy đủ. Nơi đây là vùng biên giới, có nhiều bang phái chia nhau thống trị rất hỗn loạn.

Hai bên đến giờ là quyết sống mái với nhau, dựa vào hỏa lực, Cramer cố hết sức để tới được chỗ cái xe kia, thuận lợi bò lên xe, lấy một tên đàn em ra đỡ đạn rồi không thương tiếc ném ra, nhanh chóng đóng cửa xe lại, lái xe phóng nhanh về hướng chân núi.

Đại tướng quân đưa tay: "

"Rầm...." vệ sỹ của Ngu gia đã dải đinh tam giác đầy đường, đinh không thương tiếc mà găm thẳng vào săm lốp chiếc xe kia.

Xe của Cramer lắc lư, xiêu vẹo đâm thẳng vào một gốc cây to ven đường.

"Mau tới khống chế viện quân." Đại tướng quân ý bảo mọi người cứ ra xử lý nốt bọn lâu la đang chạy tới cứu nguy cho đại ca của chúng, để quân tiên phong đến công phá kho hàng, còn bản thân mình sẽ đích thân đi túm Cramer.

Ngu Đường dắt Tống Tiêu theo Độc Cô Ám đi ra ngoài, Tống Tiêu tò mò mà nhìn qua Ám vệ đã nửa năm rồi không gặp, vẫn là một ám vệ đi

https://thuviensach.vn

không phát ra tiếng động như trước, nhưng giờ lại dùng tia hồng ngoại dò xét trong cả bụi cây, hình như có gì đó không hợp nhỉ?

Giống như đang nhìn thấy một kiếm khách bịt mặt, áo dài, sau lưng dắt một cái điện toại to đùng (đoạn này dịch thế cho hài thôi!!!)

"Ám Nhất, ngươi làm sao mà đến bây giờ mới tốt nghiệp?" Tống Tiêu mở lời hỏi cậu trước. những tưởng với cả một bầu trời tư chất, Độc Cô Ám chỉ cần ba tháng có thể tốt nghiệp, ai ngờ so với tư chất thường thường còn tốt nghiệp muộn hơn.

"Thuộc hạ muốn đem tất cả những cái gì có thể học được đều học hết." Độc Cô Ám thành thực đáp.

Có thể học đều học? Tống Tiêu giật giật mắt, trừ bỏ cái vũ khí công nghệ cao thì còn học cái gì nữa nhỉ?

Thật nhanh, Tống Tiêu liền nhận ra, để trở thành một ám vệ chan chính đích thực cần tố chất gì.

Khi ba người đi đến nhà kho, Cramer đã dị đại tướng quân đánh cho mặt mày bầm dập, trói lại như cột cái bánh trưng, lũ lau chau kia cũng đã bị tóm gọn.

Đại tướng quân nhìn thấy hoàng thượng, trong nháy mắt chạy qua, nhảy xuống như mãnh hổ, muốn qua bái kiến, bị Ngu Đường ho khan một tiếng mà liền quỳ phục xuống, thấp giọng nói: "Thần cứu giá chấm trễ, mong hoàng thượng thứ tội."

"Báo cảnh sát rồi à?" Ngu Đường nhìn tình hình hiện tại, xã hội bây giờ không thể so với trước đây, cho dù hiện giờ quyền lực của Ngu gia vẫn thật lớn nhưng chuyện đả thương người khác vẫn là không được. Chuyện này vẫn phải qua phần thụ lý của cảnh sát.

https://thuviensach.vn

"Cũng đã sớm báo rồi ạ! Chắc bọn họ cũng đã sắp đến rồi." Đại tướng quân vỗ ngực đảm bảo. Biên Thành bên này an ninh rất hỗn loạn, kể cả có sự kiểm soát của cảnh sát chỉ sợ khi họ đến nơi đều đã muộn, cho nên họ đã lên núi trước.

Độc Cô Ám đi qua, Đư bản đồ vệ tinh khu vực đánh nhau vừa rồi đưa cho đại tướng quân xem, bảo hắn dẫn theo vài người đưa những người ở đó về đây. Sau đó, không nói thêm một lời, lấy một chiếc xe mời Ngu Đường và Tống Tiêu cùng dời đi.

Ngu đường nhìn người đứng bên cạnh đại tướng quân, người kia cũng che đi một con mắt, thoạt nhìn cũng có chút quai quái. Chậm rãi đi qua cùng người này chào hỏi, "Vị này là..."

"Đây là Ha Khắc tiên sinh, vùng Biên Thành này gọi ông ấy là độc nhãn xà. " Đại tướng quân đang giới thiệu cho Ngu Đường.

Ngu Đường vươn tay, nắm lấy tay người nọ cảm tạ một chút : "Cảm ơn ngài đã đến hỗ trợ."

Độc nhãn xà đưa con mắt kia lên đánh giá Ngu Đường cẩn thận. Hắn dáng người thấp bé, dáng vẻ có chút kỳ quái, mấy công tử nhà giàu kia nhìn hắn thực chẳng có tí thú vị gì hết. Có điều vị Đường thiếu gia này lại khác, thấy hắn ngẩng đầu, bộ mặt vẫn không đổi sắc, trong ánh mắt còn mang theo ý tôn kính cùng sự cảm kích.

"Đường thiếu đúng không? Tôi vẫn thường nghe lão thái gia nhắc đến cậu." Độc nhãn xà cười, đột nhiên nắm chặt tay.

Ngu Đường mặt không đổi sắc, dùng ngón tay ấn một phát vào một huyệt trên tay người kia, nhất thời giật mình vì đau liền rút tay trở về.

"Ha ha, thật thú vị." độc nhãn xà cười ha hả, vỗ vỗ bả vai Ngu Đường "So với mấy bá bá, ca ca của ngươi thì cậu thú vị hơn nhiều, lần sau nếu

https://thuviensach.vn

còn bị bắt đến Biên Thành, ta nhất định sẽ lại đi."

Tống Tiêu nghe vậy, khóe miệng giật giật, nói như vậy chẳng giống như Ngu Đường sẽ thường xuyên bị bắt cóc đến đây ý.

Ngu Đường không nhiều lời nữa, kéo Tống Tiêu ngồi lên xe.

Độc Cô Ám ngồi ngay vào ghế phó lái, vẫy vẫy đại tướng quân qua.

"Ngươi bảo ta lái xe ?" đại tướng quân chạy qua, mở to hai mắt, vốn tưởng Ám Nhất gọi mình có chuyện gì, hóa ra hắn muốn mình làm xế.

"Ta đã lái suốt một đêm, bây giờ mà lái tiếp thì mệt lắm", Độc Cô Ám không hề ấp úng, nói thẳng, sau đó liền nhắm mắt chuẩn bị ngủ. "Không biết đường thi mở gu gồ máp xem đi."

Đại tướng quân nghẹn họng, dùng con mắt cứu viện nhìn về ghế sau, Ngu Đường cũng đang lười biếng mà tựa vào ngực của Tống Tiêu nghỉ ngơi, và dĩ nhiên là không có nói giúp gì hết, bao lâu nay cũng vẫn là đội trưởng đội vệ sỹ uy phong, giờ bảo hắn làm xế hộp quả thật có chút không quen.

Những người còn lại ở lại để chờ cảnh sát đến, còn đại tướng quân lái xe trở hoàng thượng đi trước.

Hơn một ngày trời, Ngu Đường chưa lúc nào thực sự được nghỉ ngơi, cứ như vậy mà ngủ ngon lành trên chiếc xe đang chạy trên đường cao tốc. Tống Tiêu cũng mệt chết đi được, đem đồ đạc trong ba lô sửa soạn lại một chút.

Điện thoại của Ngu Đường vẫn còn, bản ghi âm kia của Cramer vẫn còn, những thứ khác đều không quan trọng, ném qua một bên. Đem lắp pin vào điện thoại, gửi bản ghi âm kia vào một hòm thư điện tử khác, đề phòng bất chắc.

https://thuviensach.vn

Ngu Thái Hàm nghe nói cháu trai của mình đã được cứu thoát, liền thở phào nhẹ nhõm : "Tốt rồi, tốt rồi...Lập tức trở về Los Angerles cho ta xem có bị thương chỗ nào không ?"

Ngu Lãng Nghe được Ngu Đường không sao hết, sắc mặt trắng bệch nhìn về phía Ngu Đồng. Ngu Đồng lúc này sắc mặt cũng chẳng tốt hơn là bao, nhìn cha mình chậm rãi lên phòng ngủ rồi mới qua chôc Ngu Lãng, răng không hé ra mà nói một câu : "Hoảng cái gì ? Đâu là một vụ bắt cóc thông thường, Cramer hoàn toàn là vì tiền, hiểu chưa ?"

Ngu Lãng có chút lo lắng : "Cái kia... Cramer..."

"Yên tâm, hắn sẽ biết cái gì nên nói, cái gì không nên nói.". Ngu Đồng rất tự tin, trước khi làm việc này, hắn cùng Cramer đã thỏa thuận qua, nếu lần này hành sự thất bại, chỉ cần tên kia có thể ra, liền nhận được một số tiền lớn.

Ngu Đường đã mang Tống Tiêu trở lại Ngu gia, Tào quản gia nhanh chóng chuẩn bị cho Tống Tiêu một phòng, chuẩn bị nước ấm cho hai người tắm rửa cho sạch sẽ.

Bác sỹ gia đình đến để kiểm tra, ngoại trừ vài vết thương ngoài da, còn lại đều không sao cả. Tống Tiêu người cứ mềm nhũn, đều là Ngu Đường giúp cậu tắm rửa.

Ngu Đường chuẩn bị áo ngủ cho cậu rồi ôm cậu lên giường.

"Còn phải xuống gặp ông đã." Chân tướng vụ việc lần này, Tống Tiêu tới chín phần đã đoán ra, nhân cơ hội này phải phản kích mới có thể nhanh chóng áp chế được kẻ địch.

"Trẫm sẽ lo mọi chuyện, khanh cứ yên tâm ngủ đi." Ngu Đường nói thế, trong mắt có nét lạnh, nhưng lúc đưa mắt lên nhìn cậu thì vẫn là ánh mắt ôn nhu như cũ. Sờ sờ mái tóc mềm mềm của Tống Tiêu, đắp chăn lên cho cậu.

https://thuviensach.vn

Ngu Thái Hàm làm gia chủ lâu như vậy, có chuyện gì mà chưa từng trải qua. Hiện giờ mới thoát nạn, không khí trong nhà còn đang rất nặng nề, nếu lúc này mà muốn ngồi nói chuyện, khẳng định sẽ bị nhìn ra manh mối, nếu muốn thẳng thắn cũng phải chờ cho đủ tiềm lực cái đã.

Tiểu kịch trường :

Đại tướng quân : Nói huyên thuyên, bao vây, giết.

Bọn cướp : ôi...ôi... chúng tôi chỉ là cướp thôi, có cần khoa trương như thế không ?

Đại tướng quân : Bất cứ lúc nào, làm gì cũng phải nghiêm túc.

Bọn cướp : QAQ...

https://thuviensach.vn

HOÀNG THƯỢNG ĐỪNG NGHỊCH 2

Lục Dã Thiên Hạc
www.dtv-ebook.com

Chương 91: Giải Quyết.

Để cho Tống Tiêu ngủ yên, Ngu Đường mới đứng lên, nhẹ nhàng từng bước đi xuống lầu.

Người nhà Ngu gia hãy còn chưa giải tán, vẫn còn ở lại phòng khách đứng ngồi không yên. Tổ chuyên án của cảnh sát vẫn còn ở lại đây vài người, đang chờ Ngu Đường xuống thuật lại sự việc đã xảy ra.

Ngu Đường đứng trên lầu hai nhìn xuống đám người đang ngồi túm tụm trên ghế sô-pha, ánh mắt thâm lãnh, không nhanh không chậm, thong dong mà đi tới, đến trước mặt ông nội hành lễ, rồi sau đó đi vòng qua ngồi ở bên cạnh gia chủ.

"Tiểu Đường à! Để con phải chịu thiệt thòi rồi!" Bác ba kéo tay Ngu Đường qua vỗ vỗ, "Các ngài cảnh sát ở đây vẫn đang chờ cháu đấy, trước tiên con hãy kể lại sự việc cho các ngài ấy xảy ra như thế nào, để cho việc phá án được thuận tiện."

Hai vị cảnh sát trẻ cười cười, gật gật đầu, trong tay đang cầm sẵn giấy tờ chuẩn bị ghi chép: "Bây giờ caaujhayx kể cho chúng tôi sơ qua mọi chuyện đã xảy ra, còn công việc sau này, phải phiền Ngu thiếu gia đến cảnh cục một lần nữa."

Ngu Đường gật đầu, thế lực của Ngu gia bên này rất lớn, cho nên cảnh sát bên này cũng tận lực mà giúp đỡ: "Có vấn đề gì xin cứ hỏi."

https://thuviensach.vn

"Cậu có nghi ngờ ai nhất trong sự việc bắt cóc lần này không?" Cảnh sát bắt đầu hỏi.

"Ở trên đường cao tốc, có một chiếc xe tải và một chiếc xe thương vụ, bọn họ có súng...." Ngu Đường thuật lại đơn giản những gì đã xảy ra.

"Cậu nói là, bọn cướp ngay từ đầu không phải là có ý định muốn bắt cóc cậu?" Cảnh sát vô cùng kinh ngạc, chả có nhẽ bọn cướp kia định làm một vụ bắt cóc con nhà hào môn kinh thiên động địa, nhưng nào ngờ lại bắt nhầm người sao?

"Bọn kia ban đầu là muốn bắt bạn của tôi, nhưng sau nghe được là tôi đáng giá hơn nên chúng liền bắt luôn cả tôi." Ngu Đường nói xong, chẫm rãi ngẩng đầu lên, đưa ánh mất thâm sâu liếc qua bác hai một cái.

Bác hai Ngu Đồng bị ánh mắt này xoẹt qua, trong lòng không khỏi chột dạ.

Muốn nói vụ án này là do Cramer muốn bắt cóc Ngu Đường quả thực rất đơn giản, dù sao cái tên kia cũng là một tên cướp mà ai cũng biết, kể cả không bắt cóc Ngu Đường đi chăng nữa, nhưng một khi đã bị tóm, án tù trung thân cũng có khi là nhẹ nhất rồi.

"Nói như vậy, thì đối tượng bọn cướp nhắm vào chính là cậu bạn kia của cậu à?", cậu cảnh sát trẻ kia vò đầu, nói về loại người như Cramer, cho dù hắn có tài giỏi, to gan đến đâu cũng sẽ không cùng với người nhà Ngu gia đối đầu, trước đây cũng chỉ bắt những cậu ấm cô chiêu của các đại gia mới nổi mà uy hiếp thôi, chứ còn loại hào môn thế gia như Ngu gia đây tuyệt đối không phải là dạng dễ chọc vào.

"Kế hoạch ban đầu của chúng chính là bắt cóc bạn tôi để uy hiếp tôi." Ngu Đường Bình tĩnh nói ra, đưa tay nhận trà từ Tào quản gia, chậm rãi uống một ngụm.

https://thuviensach.vn

Ngu Lẵng loắng ngoắng đánh nghiêng tách hồng trà trong tay, cũng không dám rên lên tiếng nào, nhận lấy khăn lau từ nữ giúp việc, lau loạn trên đũng quần, như vậy mà cũng không dám lê lầu thay quần, ngồi im bặt, bất an mà nhìn về phía Ngu Đồng, Ngu Đồng bây giờ làm chi có tâm trạng mà đáp trả hắn, chỉ trừng trừng hai con mắt nhìn về phía Ngu Đường.

Bọn họ đều không tin Ngu Đường sẽ đem chuyện này mà kể rõ ra như thế, về chuyện làm sao mà bắt cóc Tống Tiêu có thể uy hiếp Ngu Đường rồi nhờ đến Ngu gia, nếu nói quan hệ của bọn họ không có gì thì quả là không ai tin nổi.

"Làm sao mà có thể uy hiếp được con?" Ngu Thái Hàm nhíu mày, lời khai này có chút kỳ quái, trong đầu bỗng nhiên nhớ lại lời mà Ngu Lãng đã từng nói trước kia, thằng nhỏ nhà mình và cái cậu Tống Tiêu kia có chút khó hiểu. Nhưng đến Ngu Lãng cũng không dám chắc chắn, sao mà Cramer lại biết được.

"Cái này, con muốn hỏi Bác hai." Ngu Đường hé mắt, giọng nói lạnh như băng, đưa tay ra, Độc Cô Ám liền đưa qua một cái di động.

Ngu Đồng nhìn cái di động kia chỉ còn một cảm giác, máu trong người đã ngừng chảy. Đó là di động của tên Cramer kia. Dựng thẳng người dậy, "Chú hai, có thể tiểu Đường với ta có hiểu lầm gì đó, nhưng hiện giờ đang có mặt cảnh sát ở đây,nói như vậy quả thực không thích hợp."

Ngu Thái Hàm hưng hăng nheo mắt lại, nhất thời hiểu rõ mọi chuyện, nhưng trong chuyện này không nên để cho người ngoài gièm pha. Liền nháy mắt ra hiệu cho Ngu Đường, ý bảo cậu nếu là chuyện trong nhà thì cứ để về nhà đóng cửa bảo nhau, để chuyện lớn hóa nhỏ, chuyện nhỏ hóa không, nói chung là cứ để cho cảnh sát đi cái đã.

Đến lúc này rồi, tuyệt đối không thể lùi bước, một khi cảnh sát đi rồi, chuyện này sẽ trở thành một mâu thuẫn trong gia tộc, sau rồi sẽ bị gia chủ

https://thuviensach.vn

biến chuyện lớn thành chuyện nhỏ, chuyện nhỏ hóa không có.

Ngu Đường không quan tâm đến bọn họ nữa, như cười như không mà nhìn thẳng vào bác hai: "Cái di động này là của Cramer, lúc ấy cháu thoát thân có tiện tay cầm theo, thật không may lại nhận được điện thoại của bác hai, bác còn nhớ mìn đã nói gì không?"

Ngu Đồng mặt cắt không còn một giọt máu, tự trấn tĩnh lại: "Thật để cho mọi người chê cười, từ lúc ấy điện toại của bác vẫn luôn bị cảnh sát theo dõi, làm sao sao có thể liên lạc với bọn cướp kia chứ?"

"Thật không?" Ngu Đường dừng một chút, cầm di động lên, mở ra một tệp, là một bản ghi âm, rồi mở to lên cho mọi người cùng nghe, "Biết thể nào bác hai cũng sẽ không nhận đâu, nên con đã sớm ghi âm lại một đoạn này rồi."

Hai cậu cảnh sát trẻ nhìn bên này, lại nhìn bên kia, đơ đơ toàn tập. Vốn tưởng vụ bắt cóc này chỉ đơn giản là bắt cóc tống tiền, nào ngờ đâu bên trong ấy lại là cả một âm mưu đấu đá nhau của chính những người trong cái hào môn thế gia này.

Nhìn thấy bên kia có bản ghi âm trong tay, sắc mặt Ngu Đồng lại càng khó coi hơn nữa.

"Bác hai, kỳ thật tất cả chứng cớ phạm tội tại bến tàu lần ấy con đã giao cho nội cả rồi, đều là người một nhà, con cũng chẳng tính toán với người làm gì." Ngu Đường quay đầu nhìn về phía gia chủ: "Đúng không ông?"

Ngu Thái Hàm sửng sốt, đột nhiên nhận ra mọi chuyện, trừng mắt to nhìn về phía Ngu Đồng: "Nhị thúc, con nói đã xảy ra chuyện gì?"

Chuyện ở bến tàu, Ngu Thái Hàm cũng đã sớm biết, nhưng vẫn là không có người nào thực sự bẩm báo trước mặt ông, Chuyện lần ấy Ngu Đường

https://thuviensach.vn

làm cũng thật tốt, đã đem thu tập đầy đủ tư liệu đưa tới, cho ông định đoạt, vậy cũng cho là đối với bác hai của mình không có ý tứ muốn xuống tay.

Ngu Thái Hàm vốn cũng có ngấm ngầm cảnh cáo Ngu Đồng một chút, ai ngờ người này, chó cùng đứt giậu, lại đi bắt cóc Tống Tiêu để ép Ngu Đường giao ra tài liệu lần ấy.

Sự thực thì mọi chuyện không phải thế nhưng Ngu Đường chỉ đem câu chuyện kia kể ra một nửa, còn về vế đằng sau kia chính là mọi người tự nghĩ thế. Đối với tư liệu kia mà nói thì tư liệu ấy không thực sự quan trọng, mua chuộc đạo tặc, bắt cóc người bạn tốt nhất của cậu để ép cậu giao ra một ít tài liệu đó quả thật là rất hợp lý, hợp tình rồi.

"Nếu bác hai bên đó vô tình thì cũng không thể trách con bên này vô nghĩa." Ngu Đường đưa tay qua sô pha, Độc Cô Ám liền đưa qua một tập tài liệu đã được đóng dấu. Ngu Đường cũng không thèm nhìn tới, trực tiếp đưa cho cảnh sát bên kia.

Ngu Thái Hàm bên kia đang nổi nóng cũng chẳng thèm đưa tay ngăn cản.

Bên kia, bác ba cũng đang kéo kéo tay Ngu Đường, những người khác của Ngu gia cũng tỏ vẻ có chút bất mãn, bên bến tàu kia có một chút hàng buôn lậu, âu cũng là chuyện làm ăn, Ngu gia ở đây cũng có vài người tham gia, việc này mà điều tra ra, đối với Ngu gia cũng là bất lợi.

Ngu Đường nhìn qua bác ba một cái, từ trong túi áo lấy ra một tờ giấy đưa cho ông ta, "Kỳ thật, đây cũng chẳng phải là việc gì to tát, thứ bác hai có lẽ thực sự muốn ở chỗ của con chính là cái này."

Bác ba cũng không rõ đó là thứ gì, nhanh chóng mở tờ giấy ra, xem thật kỹ càng, tay cầm run run, hô hấp cũng có chút gấp gáp hẳn lên.

https://thuviensach.vn

"Lão tam, chú làm sao vậy?" Ngu Thái Hàm thấy có gì đó không đúng, liền nhanh chóng đoạt tờ giấy kia qua, khiếp sợ mà mắt cứ trợn trừng lên nhìn, "Tiểu Mẫn."

Ngu Mẫn là cô sáu của Ngu Đường, là con gái của Tam gia, rất nhiều năm trước đã chết không rõ nguyên nhân, vậy nên tam gia vẫn không cho mọi người nhắc lại chuyện này.

"Cũng tại cô sáu của con ăn chơi chác táng, rượu, thuốc phiện đều dùng cả, chứ không phải là..." Ngu Đường thở dài.

"Ngu Đồng, cái loại súc sinh này!" Tam gia kích động đứng lên cầm lấy một cây gậy định đánh Ngu Đồng.

Việc buôn bán hàng lậu của Ngu Đồng ở bến cảng năm đó không chỉ đơn giản như Ngu Thái Hàm biết, hắn còn buôn bán cả thuốc phiện, việc này đã để cho Ngu Mẫn phát hiện ra, hắn đương nhiên sẽ không để cho ả sống.

Hai cậu cảnh sát kia thấy sự tình không ổn, thông báo về cục, dẫn Ngu Đồng đi theo. Lại một trận Người ngã ngựa đổ, đến khi mọi việc được phơi bày ra, trời cũng sắp sáng.

Thời điểm mà hai cảnh sát trẻ kia ra đến ngoài cổng Ngu gia vẫn còn đang cảm thấy mơ hồ, làm sao mà lúc vào là để điều tra bắt cóc mà lúc ra lại thành điều tra buôn lậu, sau rồi lại còn liên quan đến cả án mạng nữa. Đúng là nhà giàu, bên trong quả là thị phi không ít.

Ngu gia sau vụ Ngu Đồng bị bắt đi cũng loạn lên một chút, nhưng may nhờ có Ngu Thái Hàm xử trí thỏa đáng, cũng không phát sinh sự tình gì lớn lắm, cũng nhờ sự kiện này mà Ngu gia cũng được chỉnh đốn lại từ trên xuống dưới.

Vụ án lần này có rất nhiều sự việc khác liên qua, thời gian thẩm án rất lâu, chắc phải tới trước giáng sinh mới cho ra kết quả chính thức. Lần này

https://thuviensach.vn

Ngu gia không một ai ra mặt giúp Ngu Đồng khiến hắn phải nhận án tù trung thân. Không biết xuất phát từ đâu mà mọi sự việc liên quan đến Ngu Đồng kể cả vụ bắt cóc đều không thấy có liên qua gì đến Ngu Lãng.

Sự việc bắt cóc lần này qua đi, Tống Tiêu lại tiếp tục đi làm phim điện ảnh.

«Tiên mãn cung đường» quá trình quay phim thật quá thuận lợi, cậu vẫn như trước, hàng tuần đều đến giám sát tiến độ.

"Sang năm, cháu muốn quay về đại học Đại Đô để đọc sách." Tống Tiêu đang nhìn trong tay bản viết ca khúc chủ đề của phim, quay qua nói với Tiêu Chính Khanh: "Chú Tiêu đã nghĩ đến chưa? Nếu qua bên quốc nội quay phim thì sẽ quay ở đâu? Dù sao đây cũng là một bộ phim Hoa ngữ."

"Ngược lại, ta nghĩ thế này." Tiêu Chính Khanh cười cười, "Cháu sau khi về nước cần nhanh chóng tiếp nhận quyền quản lý của giải trí Tinh Hải."

"Hả?" Tống Tiêu ngẩng đầu nhìn ông ta, "Có chuyện gì sao ạ?"

Tiêu Chính Khanh nhìn cậu, định nói gì lại thôi.

Đúng lúc ấy, Ngu Đường đột nhiên gọi điện thoại tới, "Trẫm sẽ lập tức trở về nước, ngươi sẽ cùng trẫm trở về chứ?"

Nghe giọng bên kia có chút không đúng, Tống Tiêu không biết là lý do gì liền hoảng hốt, "Có chuyện gì xảy ra sao?"

"Phụ thân.... đã xảy ra chuyện..."

Bởi vì bác hai đã vào tù, tình hình bên này mọi người lại muốn phân chia lại quyền lực, Gia Chủ để cho hai cha con Ngu Đường cùng chú bảy tham gia chủ trì việc phân định. Đáng lẽ hôm qua đã đến, nhưng cho đến hôm nay vẫn chưa thấy đâu, điện thoại thì luôn trong tình trạng không liên lạc

https://thuviensach.vn

được. Vừa mới nhận tin xác thực, hai người kia vừa lên máy bay thì máy bay rơi....

Tiểu kịch trường:

《LÀM SAO MÀ MÁY BAY RƠI???》

Ngư gia: Chúng ta mua vé máy bay đi thôi...

Chú bảy: cứ tin tưởng vào kỹ thuật điều khiển của đệ.

Ngư gia: (lúc đang bay) ta có cảm giác có cái gì đó sai sai, ngươi có bằng lái không?

Chú bảy: Có a...

Ngư gia: Cho ta xem,

Chú bảy: (chạy qua đem đến bằng lái xe máy A1)

Ngư gia: .....

Phi cơ: .....

HẾT QUYỂN 2 RỒI!!! MỜI ĐỘC GIẢ TIẾP TỤC ĐÓN ĐỌC QUYỂN 3

CHƯƠNG ĐẦU TIÊN SẼ CỐ GẮNG CÓ TRONG NGÀY MAI.

https://thuviensach.vn

HOÀNG THƯỢNG ĐỪNG NGHỊCH 2

Lục Dã Thiên Hạc
www.dtv-ebook.com

Chương 92: Tiếp Quản

Ngu Đường đã mua vé máy bay, là việc rất quan trong nên phải bay về ngay trong ngày, mới gọi điện qua cho Tống Tiêu, hỏi cậu có thể về cùng mình được hay không?

Vào lúc này, Tống Tiêu làm sao có thể để cho hoàng thượng nhà Mình một mình về nước được chứ, lập tức đồng ý về nước cùng Ngu Đường. Tắt điện thoại, cậu lập tức liên lác với chủ nhiệm câu lạc bộ Thiên Sứ, nhờ anh ta báo về trường xin nghỉ, rồi quay qua chào Tiêu Chính Khanh, đi một mạch ra ngoài cửa, ngồi lên xe, lập tức đến tìm Ngu Đường.

Ngu Đường đang ở tại sân bay Los Angerles, ngồi ở phía sau đại sảnh, không nói một lời. Độc Cô Ám vẫn đứng ngay bên cạnh cậu, nhưng kinh ngạc nhất là như thế nào mà Tào quản gia cũng lại ở đây?

"Bên Trung Quốc bên kia, nghe chừng đang loạn lên một chút, hoàng thượng chắc chắn sẽ phải đích thân quay về, còn về chuyện trong nhà cứ giao cho lão nô sử lý là được rồi." Tào công công thấp giọng giải thích với Tống Tiêu, đây cũng là ý của gia chủ.

Trung Quốc bên kia vì sự việc không may này mà rối tung lên, như rắn mất đầu, Chú bảy của Ngu gia Ngu Kỳ không am hiểu về quản lý người trong xí nghiệp. Lần này Ngu Đường trở về chính là tiếp quản, xử lý mọi việc thuộc về quyền lực của Ngu gia bên này. Mặt khác, một khi xác nhận là người đã mất thì lại còn cả tang sự rối rắm cần giải quyết, nói chung là

https://thuviensach.vn

rất nhiều việc, gia chủ đau xót con mình liền cho Ngu Đường mượn cả Tào quản gia đi cùng.

Tống tiêu từ từ đi qua chỗ Ngu Đường, đem tay nhẹ nhàng đặt lên cái đầu đang rũ xuống.

Ngu Đường ngẩng đầu nhìn về phía cậu, vẫn như trước là một bộ mặt không đổi sắc, cũng không có bất kỳ biểu tình đau buồn, thống khổ nào, có nhìn ra sao cũng không ra bất kỳ cảm xúc nào. Giống như chỉ sau một đêm, con người ấy lại khôi phục lại vẻ mặt "hỷ nộ bất minh" của bậc đế vương.

Vốn tưởng rằng, đời này cả bố và mẹ đều còn, không có huynh đệ cùng mình mà tranh quyền đoạt vị, có thể sống thoải mái tự tại, thậm trí có thể sống một cuộc sống "ngây thơ" một chút. Là bậc đế vương đã sống qua hai đời, có chuyện gì mà chưa gặp qua, Ngu Đường hiện tại cũng không giống như các thiếu niên trong đời này mà nản lòng, nhưng chỉ là không thể tiếp tục thoải mái thôi.

Tống Tiêu nhìn thế có chút đau lòng, ôn lấy cậu.

Ngu Đường thuận thế mà ôm sâu hoàng hậu của mình vào trong lồng ngực, "Vốn tưởng đời này ông ấy có thể sống lâu thêm vài năm..."

Thiên gia vô phụ tử, đời trước quan hệ giữa tiên đế và Ngu Cẩm Đường không tính là tốt. Nhưng bởi vì những cố gắng của cậu, sau khi được sắc phong làm thái tử, cậu thực sự được phụ hoàng sủng ái. Tuy vậy vẫn sẽ không được thân thiết như các cặp cha con thường dân khác, giữa bọn họ vẫn còn rất nhiều lễ nghĩa quyền lực ngăn cách.

Đời này, được đầu thai vào nhà được coi như là dân thường, không có các phi tần quấy nhiễu, cũng có các huynh đệ khác đa đoan, Ngu Đường rốt cuộc cũng cảm nhận được tình cảm cha con bình thường là như thế nào. Tuy rằng cậu vẫn luôn im lặng nhưng trong lòng quả thực rất vui mừng. Trước kia nhìn thấy phụ thân đi qua đều là cung kính mà quỳ lạy, chỉ có thể

https://thuviensach.vn

nhìn bóng người của cha, nhưng giờ đây cậu có thể đưa tay qua ôm cha mình, sẽ được nghĩ sao làm vậy.

Nhưng mà hạnh phúc ấy thật qua ngắn ngủi.

Máy bay đáp xuống, Ngu Đường trực tiếp trở về nhà.

Trong nhà là một không khí u ám, phủ đầy khói hương. Mẹ cậu đang ngồi trong phòng khách mà thút thít khóc. Ngu Miêu thì ngồi ru rú tại một góc không nói tiếng nào, còn cái chân ngắn tũn của Ngu Lân thì cứ chạy qua chạy lại.

"Mẹ ơi! Kêu một đội cứu hộ tìm lại lần nữa xem, cha sẽ quay về mà." Cậu bạn nhỏ Ngu Lân lấy năm ngón tay xinh xinh kéo kéo áo của mẹ, hức hức mà nói.

"Đội cứu hộ đã đi rồi, đến giờ vẫn không có tin tức." Mẹ Ngu lấy tay gạt đi nước mắt, thấp giọng an ủi đưa con nhỏ.

Ngu Lân rất sốt ruột, giống như muốn nói cái gì nhưng lại không dám nói, quay đầu lại nhìn thấy vẻ mặt phờ phạc mệt mỏi của hunh trưởng, ánh mắt thoáng chốc như sáng lên, liền nhào qua.

Ngu Đường thấy cục nhỏ kia đang phóng tới như một viên đạn nhỏ, hơi nhíu mày, thấy ánh mắt mà cu cậu nhìn mình, liền cúi người đem cu cậu bế lên.

Ngu Lân tiến lại gần tai ca ca, nhẹ nhàng nói vài câu nói vài câu.

Ngu Đường vừa nghe vừa đi về phía phòng bên, cúi đầu, mặt vẫn không đổi sắc mà nhìn cu nhóc, "Ta biết rồi."

"Đường Đường..." Mẹ Ngu nhìn con trai lớn trở về, rốt cuộc nhịn không được, nước mắt cứ như thế mà ào ào tuôn ra, "Đã hai ngày rồi, cha con vẫn

https://thuviensach.vn

không có tin tức gì cả."

"Máy bay không có nổ lớn, phía trên lại còn tàu cứu hộ, khả năng sống sót vẫn rất cao," Ngu Đường đưa cu nhóc qua cho Tào công công đang ở phía sau, đem tất cả những hoang mang lo sợ của người phụ nữ này trong suốt mấy ngày qua ném đi gần sạch, "Đã tìm thấy hộp đen của máy bay về rồi, mọi việc còn lại cứ giao cho con, không cần lo lắng?"

Ngu Lân tò mò mà nhìn qua Tào công công, sao người này nhìn quen mắt thế nhỉ? Nhưng sao nhìn mãi không ra gặp ở đâu rồi nhỉ?

Tào công cũng nhìn chằm chằm vào đôi tai nhỏ kia nửa ngày, bỗng nhiên nước mắt lưng tròng, "Bệ hạ, là lão nô đây."

"Hư...." Ngu Lân mở to hai mắt nhìn, nhanh chóng dùng tay bịt miệng Tào công công lại, cắn răng mà nói, "Không muốn sống nữa hả? Ca ca ta còn ở đây, gọi bệ hạ cái gì?"

Sau khi Cảnh Nguyên Đế băng hà, Tào công công vẫn còn đi theo hầu hạ tân đế, tiếp tục làm một tổng quản, cho nên cũng sẽ gọi Ngu Cẩm Lân là bệ hạ.

Sau một hồi khóc lóc, rút cuộc mẹ Ngu cũng bình tĩnh trở lại, ngẩng đầu lên nhìn quản gia tuấn tú đang ẵm co trai nhỏ của mình. Với phong cách của Tào công công không thể trách người khác chỉ cần nhìn qua cũng đoán được công việc của ổng, một cái áo bành tô, một đôi găng tay, trên cổ lại còn có một cái nơ được đeo chỉnh tề.

"Tào quản gia? Ngài như thế nào lại đến đây?" mẹ Ngu nhận ra Tào công công, dù sao thì hắn cũng là quản gia của gia chủ bên kia.

Tào qunr gia ôm Ngu Lân đi tới: "Gia chủ bên kia lo lắng nên kêu tôi cùng qua đây."

https://thuviensach.vn

Mẹ Ngu gật gật đầu, không hỏi nhiều nữa, hít một hơi thật sâu.

Lo cho mẫu thân xong, đem Ngu Miêu giao cho Tào quản gia, Ngu Đường dẫn tiểu đệ của mình qua thư phòng.

Tống Tiêu không tiện đi theo Ngu Đường về nhà, chỉ có thể quay về nhà mình trước. Tống Tử Thành đối với việc con trai trở về lần này rất kinh ngạc, khi nghe được là về cùng Ngu Đường thì cũng hiểu được mọi chuyện. Gần đây Ngu gia vì chuyện ấy mà trên dưới đều lộn tùng phèo, báo chí cũng thường xuyên đưa tin.

Do đây là một vụ tai nạn của máy bay tư nhân nên dĩ nhiên chính phủ sẽ không cho người đi xử lý, chỉ cử đi một đọi cứu hộ nhỏ. Biển rộng bao la như thế, cho dù có phái đi cả chiến cơ tuần tra cũng chưa chắc tìm được gì huống hồ chỉ có vài cái trực thăng loại nhỏ.

Nghe nói đại thiếu gia của Ngu gia trở về, tất cả người của thành phố A đều ngóng chờ tin tức.

Đại thiếu gia vừa về liền điều đến ba đội cứu hộ chuyên nghiệp, đồng thời, không biết quan hệ ra sao với chính phủ mà cũng điều đến được cả quân đội đến hỗ trợ.

Truyền hình trung ương Trung Quốc đối với chuyện này cũng tiến hành đưa tin thường xuyên, bởi Ngu gia vốn là một gia tộc quyền thế lâu đời, cũng là những người buôn bán lớn trở về Trung Quốc làm ăn, hiện tại vẫn đang đầu tư rất lớn ở đây, chuyện này đương nhiên sẽ được khắp nơi đư tin, vì đây chính là Hoa kiều đáng được xem trọng.

Đã bảy ngày trôi qua, quân đội cũng dần rút đi, báo chí cũng không còn nhận được tin gì để đưa nữa.

Tống Tiêu cả ngày không liên lạc được với Ngu Đường, cậu thực sự lo lắng, chỉ có thể gọi điện đến Ngu Gia.

https://thuviensach.vn

"Hoàng hậu nương nương!" Tào công công nghiêm trang đứng lên mà đáp, "Hoàng Thượng vừa mới ngủ xong, người có chuyện gì ạ?"

"Di động của hoàng thượng làm sao mà ta không thể liên lạc được?" Tống Tiêu nghe được hai từ 'nương nương' của Tào công công khóe miệng chợt giật giật, nhưng hiện tại chẳng còn tân tư đâu mà so đo với hắn, mở miệng hỏi tiếp.

"Cái này lão nô cũng không rõ lắm, hoàng thượng ra ngoài được hai ngày, vừa mới trở về." Tào công công hạ thấp thanh âm, "Không khí trong nhà hiện tại không tốt lắm, nếu người không ngại thì cứ qua đây xem."

Tống Tiêu hơi nhíu mày, hiện tại, người của Ngu gia đang vô cùng đau buồn, cậu là người ngoài, hiện tại mà qua thì quả thực là không hợp, nhưng mà thực sự lo lắng cho hoàng thượng quá đi!!! Nghĩ một chút, vẫn là lấy xe đi qua.

Tào công công đứng ngay ngoài cửa nghênh đón, trong phòng khách không có ai, trực tiếp dẫn cậu qua phòng ngủ trên lầu.

Giữa phòng ngủ rộng lớn, im ắng, ngọn đèn ngủ mờ ảo, có tiếng hô hấp trầm thấp, đều đều của một thanh niên truyền đến, Tào công công đưa cậu vào rồi nhẹ nhàng lui ra đóng cửa, ý bảo cậu không cần phải lo lắng, phu nhân bên kia hắn sẽ giúp cậu giải thích.

Tống Tiêu nhẹ nhàng đi đến bên giường, chậm rãi ngồi xuống.

Ngu Đường ngủ đến là say xưa, quanh mắt còn có một vòng đen thấy rõ, hẳn là mấy ngày này rất mệt mỏi đi.

Đưa tay qua, sờ sờ đầu Ngu Đường, con người đang ngủ đến là ngoan ngoãn kia đột nhiên đưa tay qua, bắt lấy tay Tống Tiêu, đem cậu kéo lên trên giường, mắt vẫn nhắm, ôm chặt cậu vào ngực mình, quàng một chân qua người quặp lấy, động tác vô cùng lưu loát, liền mạch.

https://thuviensach.vn

Tống Tiêu hơi giãy giụa một chút, chợt nghe thấy tiếng nói lẩm bẩm không rõ của Ngu đường, đem mặt dụi dụi qua, tiếp tục ôm chặt. Không khỏi bật cười một chút, lấy chân gạt bỏ giày, cởi bỏ áo khoác để cho hoàng thượng kia được ôm thoải mái một chút.

"Quân Trúc... Quân Trúc... Ta muốn thôi học." Ngu Đường nói có chút đau khổ.

Tống Tiêu kéo chăn qua chùm kín hai người, vòng tay sang ôm lấy người bên cạnh, "Người vốn cũng chẳng cần học cái kia, bỏ cũng tốt."

Ngu Đường nghe được thanh âm ôn nhuận kia, trong lòng dễ chịu hơn rất nhiều, chậm rãi trả lời, "Ừ.."

Ngủ cùng hoàng thượng cả đêm, ngày hôm sau Tống Tiêu dậy thật sớm để dời đi, tránh cho thái hậu bắt gặp.

Tào quản gia khi về đây đã tiếp quản mọi sự việc trong nhà này, lúc này đây còn đang đứng ở dưới sân an bài mọi việc của ngày hôm nay.

"Xe đón người cần chú ý thời gian, trà sáng thì thôi đi, đem nước lọc là được rồi..." Tào công công vẫn đang chỉ đạo công việc đâu ra đấy, từ xa, đang nhìn thấy Tống Tiêu đi lại, liền dặn dò nhanh một chút sau cho mọi người đó giải tán.

"Gâu...gâu..." con chó Husky vốn đang phơi nắng, khi thấy Tống Tiêu liền sủa với qua đây.

"Trương Hiếu Nhân!" Tào công công chỉ thẳng vào con cẩu kia quát lớn, "Không được vô lễ."

"Ứ...ử..." Chó Husky xì xì hai cái, cúi đầu xuống, thoạt nhìn chẳng có tí hảo ý nào cả.

https://thuviensach.vn

Tống Tiêu liếc con cẩu kia một cái, chả có hơi sức đâu mà để ý nhiều, quay đầu nhìn về phía Tào công công, "Hôm nay có khách muốn ở lại đây?"

"Tìm kiếm đã cho dừng lại rồi, tin tức đã truyền ra ngoài, hôn nay nhất định sẽ có nhiều người tới chơi" Tào quản gia nói nhỏ nhỏ, "Người cứ yên tâm, hoàng thượng sẽ xử lý ổn thỏa thôi!"

Bất kể là đại tướng quân hay Tào quản gia, đối với hoàng đế bệ hạ của mình vẫn luôn sùng bái, cảm thấy không chuyện gì mà người không làm được."

Về điểm này, Tống Tiêu có chút bất đắc dĩ, đành phải giao lại cho Tào công công, có vài chuyện cần hắn báo cho mình đúng lúc.

Hôm nay, truyền thông thành phố A đưa tin, việc tìm kiếm đã kết thúc, trong một không khí đầy tiếc nuối, và đương nhiên như thế đồng nghĩa với việc chẳng có tin tốt nào cả.

Vài ngày sau, Tống Tiêu lần thứ hai gặp lại Ngu Đường sau khi về nước, chính là ở tầng dưới nhà mình.

"Ngày mai đi Đế Đô." Ngu Đường đang đứng dưới bóng đèn ngoài cổng, hai tay đút túi quần, trong cái thời tiết giá lạnh, khi nói chuyện cũng đồng thời phả ra những luồng khí trắng, làm cho càng thêm vẻ tiêu điều.

"Người..." Tống Tiêu mở miệng nhưng không biết phải hỏi như thế nào. Ngu gia cho đến nay vẫn chưa thấy làm lễ tang, tuy tất thảy đều biết hai người kia đã lành ít dữ nhiều, nhưng Ngu Đường vẫn kiên quyết không làm, những người khác cũng không dám nói gì.

"Dù sao trẫm cũng phải gánh vác sự nghiệp bên này chứ." Ngu Đường cười cười, đưa tay qua sờ sờ hai má đang đỏ ửng vì lạnh của Tống Tiêu. "Huống hồ, đây cũng là một cơ hội tốt."

https://thuviensach.vn

Gia Nghiệp của Ngu gia bên đây được chia làm hai bộ phận, do Ngu Phục cùng chú bảy đảm nhiệm, sau khi sự việc này xảy ra, cũng đã bắt đầu có sự phân chia lại. Cao ốc Ngân Ngư Đế Đô trở thành tổng bộ ở đây, các bộ phận ở dưới vẫn đang chờ bên kia cử sang một 'lão tổng' mới.

Cửa lớn phòng họp dần mở ra, mọi người đều nín thở, quay đầu lại nhìn, như không thể tin được mà trợn trừng hai mắt nhìn qua: "Đường....Đường thiếu gia."

https://thuviensach.vn

HOÀNG THƯỢNG ĐỪNG NGHỊCH 2

Lục Dã Thiên Hạc
www.dtv-ebook.com

Chương 93: Bạn Học

Tiểu kịch trường chương 92:

Đổng sự A: Lão Tổng sẽ lên chỉ ra phương hướng cho công ty sắp tới, ngài sẽ chuẩn bị làm gì đây?

Ngư Đường: Mát trời rồi, nên giải quết bỏ Vương Thị đi.

Tiêu Tiêu: Trong truyện này làm gì có Vương Thị nào nhỉ?

Ngư Đường: Dám nghi ngờ ta.

Tiêu Tiêu: Không... Không phải...

Ngư Đường: Thế cũng tốt, ngươi đã thành công làm ta chú ý đến ngươi rồi đấy.

Tiêu Tiêu: .... Đừng nghịch nào.

****

Chương 93: Bạn học.

Tống Tiêu làm đơn nhập học, xem lại chương trình học rồi quay lại đại học Đế Đô. Do đây là chương trình hợp tác giữa các đại học nên việc nhập học cũng chẳng khó khăn gì, có điều đây là lần đầu tiên bên đây gặp trường hợp như thế nên cũng có chút kinh ngạc.

https://thuviensach.vn

"Nếu có khó khăn về vấn đề học phí, trường có thể giúp trò đi xin học bổng", thầy giáo trong trường vẫn đang ra sức khuyên nhủ, dù sao đây cũng là một cơ hội khó mà có được.

"Trong nhà em có chuyện, em không thể đi học xa thế được." Tống Tiêu lắc lắc đầu, đối với cậu thì ở đâu đọc sách mà chẳng giống nhau, cái muốn ở đây chính là được ở cùng một chỗ với Ngu Đường.

Thầy giáo thấy khuyên nhủ cũng chẳng ích gì, đành phải đồng ý, tự mình đóng con giấu lên.

Chương trình học trong nước đúng là có thoải mái hơn một chút, ít nhất là về ngôn ngữ, đỡ phải nghĩ nhiều, nhiều vấn đề khác cũng dễ dàng hơn nhiều. Do mới về cũng chưa quen biết nhiều các bạn nên tạm thời Tống Tiêu được sắp xếp cho vào một lớp học riêng biệt.

Do tất cả các công việc như giao bài tập, phát thẻ sinh viên, dán vé xe điện đều phải họp lớp, lần này vì một mình Tống Tiêu trở về mà lớp sẽ phải họp lại một lần nữa.

"Bạn sinh viên mới lớp ta vẫn chưa đến à? Để cho cậu ta khao cả lớp một chầu bự chảng là được rồi, họp lớp làm chi nữa chứ?" Bị lôi đến họp lớp thế này mọi người đều có chút không tình nguyện, một nam sinh đứng lên mà oán hận.

"Đúng thế, tôi còn hẹn bạn trai đi xem phim rồi cơ chứ!" một nứ sinh chu mỏ lên nói, bởi vì lớp trưởng của bọn họ rất lợi hại, cho nên nếu không thực sự có việc, thì mọi người ở đây cũng không ai dám trốn việc cả.

Lớp trưởng thoạt nhìn đúng là một nam sinh nhã nhặn, đeo một cặp kính trắng, dơn giản đưa tay lên chỉnh một chút, nhìn về phía mọi người, "Ai không muốn thì có thể dời đi, không có ai buộc mọi người phải đến đây cả, nhưng là, có một số người, nếu đã đi rồi thì đừng có hối hận."

https://thuviensach.vn

Lời này nói ra chính là mười phần ép buộc luôn rồi còn gì nữa, mọi người không ai dám nói tiếp, liền đối với cậu tân sinh viên chưa từng gặp qua kia sinh ra ác cảm.

Tống Tiêu giật giật mép, từ hàng ghế cuối cùng bước lên, chậm rãi đi lên đứng cạnh lớp trưởng. Không khí trong lớp học đột nhiên lại vô cùng yên tĩnh, có người đứng dậy, mọi người theo quán tính mà quay đầu lại nhìn. Không nhìn qua thì không sao, đã nhìn rồi thì ai nấy đều ngẩn người ra.

"Chào cả nhà, mình tên là Tống Tiêu." Tống Tiêu liền chào hỏi, cũng khôn biết nói cái gì khác.

"Cái này a...ố..." có nữ sinh hô lên, "Đây đúng là đập chai quá đi!"

"Á....." có nữ sinh khi nhìn thấy Tống Tiêu, chẳng khiểu sao mà thét lên đến chói tai.

"Là hoàng hậu, hoàng hậu đấy!" cô bạn thân bên cạnh nữ sinh hét toáng vừa rồi cũng hô lên.

Tống Tiêu lo sợ, hai đứa này sao lại biết mình là hoàng hậu nhỉ? Cẩn thận phân biệt lại một chút, hai đứa nó nhìn cũng không giống đã từng làm tỳ nữ gì trong cung hết!

"Hoàng hậu cái gì chứ?" bên kia có nam sinh đang quàu quạu nói, ừ thì nó trắng nõn tráng nà đấy, nhưng làm sao mà giống con gái được?

"Tống Tiêu, tên của cậu cũng là Tống Tiêu?" Nữ sinh thét lên vừa rồi vừa kịp định hình, chạy lên chỗ Tống Tiêu, đi một vòng quanh cậu đánh giá, "Trời ạ! Hít thở cũng không thông rồi!"

Náo loạn thật lâu Tống Tiêu mới hiểu được, thì ra cậu so với Đoan Tuệ hoàng hậu trong bức họa kia thật giống nhau, cái bức họa mà nữ sinh nói

https://thuviensach.vn

đến ở đây chính là bức 'Tiêu Đường dưới ánh trăng', cho nên vừa rồi mới kích động đến thế.

"À... Quyển sách kia, có thể cho mình xem một chút không?", Tống Tiêu cười cười, nói với các nữ sinh.

Mấy nữ sinh mở to hai mắt nhìn: "Cậu...Cậu xem qua đi..."

Cho nên, bây giờ làm sao mà họp lớp được nữa cơ chứ, mấy nữ sinh kia đang muốn mời Tống Tiêu đi dùng bữa cùng, chính là vô cùng hoan nghênh cậu vào lớp. Lớp trưởng cảm thấy như vậy cũng tốt, liền tổ chức một bữa liên hoan chào đón bạn mới, trưởng ban thông tin của lớp đang cầm camera lên chụp vài tấm khi mọi người đang ăn, như thế là tài liệu tuyên truyền cho lớp đã có rồi.

Các nam sinh trong lớp cũng đang rất vui, nhưng cũng rất ngạc nhiên, cái tên tiểu tử mới đến kia hà cớ làm sao lại được chào đón nồng nhiệt như thế chứ? nháo nhào chốc lát rồi cũng rời đi.

Vốn tưởng rằng là lính mới, khi vào lớp sẽ không tranh khỏi bị các bạn học xa lánh, nhưng thật kỳ diệu, Tống Tiêu trong chốc lát lại có thể trở thành tiểu vương tử.

Là sinh viên mà, có mấy ai không là cú đêm, kéo nhau đến khách sạn Đại Dương nháo loạn hồi lâu vậy mà còn vài người vẫn không muốn dời đi, hãy còn ở lại tán phét. Sau một bữa cơm, các nam sinh trong lớp cũng không phải đối địch với Tống Tiêu, mà ngược lại còn có phần bội phục, làm sao mà khi đứng giữa cả bầy vịt giời ồn ào như thế mà cậu ta vẫn luôn giữ được nét tươi cười ôn hòa đến vậy, người bình thường thật khó mà làm được như vậy đi.

"Tống Tiêu, cậu làm sao mà vẫn chưa về thế?" mọi người đang ôm vai bá cổ nhau mà về trường, thấy Tống Tiêu vẫn còn đứng yên tại chỗ, chưa có ý dời đi, liền nghi ngờ một chút mà quay lại hỏi.

https://thuviensach.vn

"Các cậu cứ về trước đi, tôi trọ ở ngoài mà." Tống Tiêu khoát tay, ý bảo mọi người không cần để ý đến cậu.

"Cậu ở đây là còn muốn chờ ai sao?" Một nữ sinh quay lại, thấy cậu gật đầu, liền tỏ ý muốn ở lại chờ cùng, đêm khuya như vậy, ở lại một mình như thế không an toàn.

Tống Tiêu bật cười, con gái đứng ngoài đường lúc nửa đêm mới không an toàn chứ, còn cậu, thân là nam nhi, sợ cái gì? Đang định mở miệng từ chối ý tốt của cô bạn thì một tiếng gầm rú vang lên trên đường, nháy mắt đã thấy ngay trước mặt.

Một chiếc xe thể thao màu ngọc thạch, thân xe hình giọt nước, loại xe này trên thế giới còn rất hiếm, ngay giữa đêm tối thế này mà còn làm cho người ta lóa hết cả mắt.

Lúc đang ăn cơm, Ngu Đường có gọi qua xem cậu đang ở nơi nào, nói rằng muốn đến đón cậu, không nghĩ tới lại phi một con xe chói mắt như thế đến đây.

Tống Tiêu giật giật khóe miệng, đang làm giả bộ không biết, thì cửa xe đột ngọt mở xuống, trong xe truyền ra một thanh âm trầm thấp, "Lên xe."

Trời đang rất lạnh, xe lại kín, không nhìn được mặt tay xế kia, Tống Tiêu từ từ lên xe, quay lại vẫy vẫy tay cùng mọi người chào tạm biệt.

"ZUZZZ..." xe thể thao nháy mắt vọt đi, biến mất trong đêm tối mờ mịt.

Mọi người ở sau nhìn theo với bản mặt ngốc lăng, rồi lại sôi nổi suy đoán xem quan hệ của Tống Tiêu với tay xế kia.

"Chả có nhẽ là có phú bà nào đó bao dưỡng?" có một cha mặt đầy mụn thấy buồn cười mà suy đoán. Những người khác nhìn qua một cái, không thèm để ý đến cha điên này, làm hắn nhất thời xấu hổ.

https://thuviensach.vn

"Nói bậy bạ gì vậy?" cô bí thư lớp quát to, củng cho tên kia một cái rõ đau vào đầu, "Rõ ràng đó phải là cao-phú-soái."

"Một chiếc xe hoành troáng như thế, ắt hẳn phải là một nam thanh niên."

"Á.... Có thể nào đó là người trên diễn đàn kia? Là hoàng thượng!"

"Á.....Á....."

Nửa đêm, trên diễn đàn "Tiêu Đường Nguyệt", một tin đã được đăng tải từ mấy năm trước đột ngột được đẩy lên đầu.

Đó một tấm ảnh mấy năm trước được một người khi đang ở trong rạp chiếu phim chụp được, hình ảnh hai thanh niên đẹp như diễn viên điện ảnh ghé đầu vào nhau được đặt cạnh bức họa của Cảnh Nguyên Đế và Đoan Tuệ hoàng hậu.

Ta là soái ca đẹp trai nhất vụ trụ: Tôi nghĩ, tôi đã tìm được vị hoàng hậu kia rồi.

Muối tiêu bí đao: Người trên kia ơi! Là ai đấy?

Ta là soái ca đẹp trai nhất vụ trụ: vị hoàng hậu nương này...Hắn ta.... hôm nay, nhập học vào lớp bọn tôi đấy !

Vô địch điểu phấn: Người trên kia ơi! Ra đây xem nào, sao cậu lại có thể may mắn như thế aaaaaa....!

Quản trị viên: Ai đang đào bới lung trung đấy? Nói linh tinh là tôi cho out luôn đó nha!

Trên diễn đàn vì cái tin này mà ai nấy đều phấn chấn, chỉ chờ cái tên "Ta là soái ca đẹp trai nhất vụ trụ" kia thôi, ai cũng hưng phấn vô cùng.

https://thuviensach.vn

Do bị quản trị viên cảnh cáo mà tên Ta là soái ca đẹp trai nhất vụ trụ bắt đầu khai báo, kể tuốt tuồn tuột việc hôm nay xảy ra, đã vậy còn không quên thêm mắm thêm muối vào sao cho đúng với những gì mình có thể tượng tượng ra.

Tống Tiêu tắm xong đi ra, nhìn lên thấy ngay cái bản mặt cứng ngắc của Ngu Đường, tay thì đang nắm chặt, không dám quấy rầy hoàng thượng, bèn lau khô tóc rồi tiến vào trong chăn.

Ngu Đường vẫn kiên quyết không làm lễ tang, Chú bảy thì vẫn làm, Ngu Kỳ có qua để chủ trì rồi quay về nước luôn, bên đấy, công ty công nghệ cao mới đi vào hoạt động chưa lâu, không thể không có người, hắn đối với việc quản lý công ty bên này thật không có hứng thú, cho nên thím bảy có náo lạo thế nào cũng vô dụng.

Hiện tại, Ngu Đường đang tiếp quản toàn bộ sản nghiệp của Ngu gia ở Trung Quốc này, làm Tổng giám đốc của đại ngư, đem tổng bộ chyển về Đế Đô, chính mình cũng đã chuyển về đây.

Để thuận tiện cho Tống Tiêu đi học, Ngu Đường có mua một căn nhà ở gần đó, chỉ có hai người bọn họ ở, đến giờ sẽ có người đến quét dọn, chứ còn người giúp việc thường trú thì không có.

"Công việc rất bận sao?" Tống Tiêu tựa vào đầu giường, cứ thấy gương mặt đó cứ cứng ngắc thế hoài, nhấp nhấp môi, nhịn không được hỏi một câu.

Ngu Đường nghe thấy cậu hỏi nhưng cũng không có nhìn qua, vươn tay đến kéo người kia ôm vào trong ngực, tự mình cũng thả lỏng, tựa vào đầu giường: "Ừ...". Lên tiếng, rồi tiếp tục nhìn chằm chằm vào màn hình.

Tống Tiêu hơi giật mình, Hoàng đế bệ hạ ôm cậu như thế chính là cho phép cậu nhìn. Đột ngột phải quản lý nhiều gia sản như vậy, nhất định sẽ rất bận rộn, Tống Tiêu đang nghĩ, không biết làm sao để giúp Hoàng

https://thuviensach.vn

thượng của mình đây? Hướng mắt nhìn qua phía màn hình, toàn thân liền cứng ngắc...

[Cái xe đến đón hoàng hậu nương nương hôm nay thật 'khốc' quá trời, tôi cũng chẳng biết nó là hãng gì đâu, nhưng khẳng định đó là một cái xe rất quý. Người lái xe ấy chỉ để lộ ra mỗi cái cằm, nhưng khẳng định luôn, 100% là một đại soái ca. Đã vậy còn rất nhiều tiền đi...]

Tống Tiêu: .....

Tiểu kịch trường:

Tiêu Tiêu: Hoàng thượng, người có phải là rất bận không?

Ngư Đường: Chính xác.

Tiêu Tiêu: Bận cái gì cơ chứ?

Ngư Đường: Hai năm rồi không có lên diễn đàn, kinh nghiệm của ta thật là còi quá, cần phải cho nó béo trở lại thôi.

Tiêu Tiêu:.....

Đây là bản dịch thô của mình, trong khi dịch thật khó tránh khỏi có nhiều sai xót, mong mọi người thông cảm và vẫn ủng hộ truyện của mình nhé!!!!

https://thuviensach.vn

HOÀNG THƯỢNG ĐỪNG NGHỊCH 2

Lục Dã Thiên Hạc
www.dtv-ebook.com

Chương 94: Trợ Lý

Hoàng đế bệ hạ nhìn chằm chằm vào diễn đàn kia, chính là cái "Tiêu Đường nguyệt".

Tống Tiêu giật giật khóe miệng, "Đây là cái gì vậy?"

"À, là một diễn đàn,"

Tống Tiêu :"Hoàng thượng, đã làm việc thì cần phải chuyên tâm vào."

Ngu Đường giương mắt nhìn cậu, nghĩ nghĩ một chút, "Khanh nói như vậy thật à.?" Đem máy tính tắt bỏ rồi quẳng sang một bên, xoay người, đem Tống Tiêu đè xuống dưới.

"Ố... Người làm cái gì thế?" Tống Tiêu bị đè giữa chăn đệm mềm mại, mờ mịt mà nháy nháy mắt mấy cái.

"Ta lâm hạnh hoàng hậu của ta cũng rất cần phải tập trung." Ngu Đường bày ra vẻ mặt vô tội mà nói, "Đây là ngươi nói."

"Thần nói đây không phải là có ý này." Tống Tiêu vươn tay ra nhanh chóng mà đẩy tên hôn quân kia ra, thế mà người nọ lại cố không dừng lại, không được như ý thì chắc chắn không bỏ qua, hùng hục tiến đến mà hôn môi, "Hoàng thượng, giờ vẫn đang là lúc để tang."

Ngu Đường đang hôn môi, động tác nhất thời dừng lại, chống tay lên, cúi đầu nhìn cậu.

https://thuviensach.vn

Tống Tiêu không nghĩ rằng mình sẽ nói lại sự việc này trước mặt hoàng thượng, nhưng là phụ hoàng vừa mới qua đời, mọi việc làm cần chú ý chút vẫn tốt hơn.

"Ai nói là trẫm đang để tang?" Ngu Đường hơi nhướng mày, không nói hai lời mà kéo áo ngủ của Tống Tiêu lên.

"Ân.... Ân...."

Chưa kịp hiểu rõ ý tứ của câu nói vừa rồi thì Tống Tiêu đã nói không ra lời nữa.

Sáng sớm, ánh mặt trời đã le lói chiếu qua khe cửa, Tống Tiêu nheo nheo mắt, lổm ngổm bò dậy, Ngu Đường đã tới công ty rồi, trên bàn kia, cậu đã chuẩn bị sẵn bữa sáng rồi, một cái sandwich, một ly sữa lạnh.

Tất nhiên đây không phải do Ngu Đường làm rồi, chỉ là mua bên ngoài thôi, Cậu chỉ phụ trách việc duy nhất là lấy từ tủ lạnh ra, chờ Tống Tiêu ngủ dậy đem hâm nóng lại là xong.

Chậm rề rề mà lết ra khỏi giường. Tống Tiêu tắm qua một chút, đem bánh bỏ vào lò vi ba một chút, rồi cầm đến bàn xem tờ giấy ghi nhớ dán sẵn ở đó.

Trên tờ giấy màu vàng hoàng tráng có ghi vài chữ bự chảng, nét chữ rồng bay phượng múa, "Nay đi làm, đừng đến trễ."

"Hớ!?" Tống Tiêu mở to hai mắt nhìn, cuộc đối thoại tối qua giữa hai người dần hiện về.

"Ngày mai bắt đầu luôn, ngươi qua Đại Ngư làm thư ký cho trẫm."

"Dựa vào cái gì chứ?"

"Chính là khế ước bán thân này."

https://thuviensach.vn

Bởi vì học kỳ một cũng vừa mới kết thúc, Tống Tiêu lại mới về nước nên kỳ thi cuối kỳ vừa rồi cũng không phải tham gia, nhìn chung thì hiện tại là nhàn ơi là nhàn. Ngu Đường kia lại lôi cái khế ước chết tiệt ký từ bảy đời nào rồi ra để yêu cầu cậu đến cao ốc Ngân Ngư để làm công cho hắn. Tống Tiêu đấu tranh tư tưởng hồi lâu, bị bạo quân như vậy mà trấn áp, chỉ có thể khuất phục thôi.

Nhìn lên đồng hồ, bây giờ đã tám giờ mười rồi, giờ mà có đi thì khẳng định sẽ bị muộn.

Cao ốc Ngân Ngư và đại học Đế Đô đều ở trung tâm thành phố, cách chỗ bọn họ đang ở một khoảng cũng tương đối, sáng nay Ngu Đường đã lái xe đi làm nhưng không có gọi cậu đi cùng.

Tống Tiêu nhếch nhếch miệng, cầm tờ ghi chép kia vo lại mà ném thẳng vào sọt rác, chậm rãi cầm điểm tâm lên bắt đầu ăn. Ăn uống xong xuôi, chọn đại một bộ tây phục mặc vào, bắt đầu đi làm....Ngồi tàu địa ngầm.

"Hôm nay sẽ có một trợ lý mới đến đây làm việc, lát cô dẫn cậu ấy đi làm thủ tục nhậm chức nhé!". Lúc Ngu Đường tiến vào văn phòng, thuận miệng nói với trưởng phòng nhân sự một tiếng.

"Vâng, giám đốc." Trưởng phòng nhân sự là cô Kim, mới có hai mươi bảy tuổi nhưng thực sự có năng lực, vốn đã làm trưởng bộ phận hành chính bên tư bản Đại Ngư, được Ngu Đường trực tiếp đề bạt qua đây làm.

Nhóm người phòng nhân sự kia nghe nói sẽ có người mới đến làm thư ký cho tổng giám đốc, liền sôi nổi hắn lên mà suy đoán xem đó là người như thế nào?

"Đã đến giờ này rồi, vậy mà còn chưa tới, nhân viên mới này hắn có ghế tựa vững à nha." Mọi người đều nhìn lên đồng hồ, đã mười giờ rồi.

https://thuviensach.vn

"Cô thì biết cái gì chứ, đây chính là kế sách vàng 'hấp dẫn tổng tài'. " một cô khác nói như thật. "Ngày đầu tiên đi làm, nhất định phải đến trễ, như thế Tổng giám đốc của chúng ta mới chú ý đến chứ."

Kim trưởng phòng nhìn qua đám vịt giời nhiều chuyện kia, lắc lắc đầu.

Đã quá mười giờ, âm thanh từ thang máy vang lên 'Đinh' một tiếng, cô trưởng phòng và đàn vịt kia đều nghển cổ ra xem, cánh cửa thang máy màu bạc dần dần mở.

Trong thang máy kia có chút u ám, người đứng bên trong lại chỉ đứng nép vào một góc nhỏ, không thấy rõ dáng dấp. Đó nhất định sẽ là một người thuần khiết như hoa sen, mới làm cho người khác có cảm giác là cô ta không tồn tại, chắc cô đang nhìn ra thang máy với một ánh mắt sợ sệt, nhưng lúc mà nghênh đón 'nàng', thật đúng là làm cho 'NHÂN SINH' lộn tùng phèo hết cả lên.

Có tiếng bước chân nhẹ nhàng đi ra từ thang máy, từ đấy hiện ra một bản mặt...là Độc Cô Ám.

"Là Độc Cô trợ lý sao?" mấy cô nàng kia thất vọng mà rũ cả vai xuống.

Độc Cô ám cũng rất để ý đến cái loại biểu cảm này, nhưng cũng đoán những người này hẳn cũng không có sát ý, loại sắc mặt biến hóa này chắc sẽ không uy hiếp gì đến hoàng thượng của hắn, nên quyết định mặc kệ, lập tức đi vào phòng của Ngu Đường.

"Hazz... Bây giờ là mấy giờ rồi cơ chứ, người kia mới đến là muốn vội vàng đi ăn cơn trưa à?"

"Đến rồi, đến rồi!"

Một thang máy nữa cũng đang đi lên, đó là thang máy dành riêng cho Tổng giám đốc, chỉ có Tổng giám đốc mới được dùng, cho dù có kẻ nào đó

https://thuviensach.vn

to gan lớn mật đến đâu cũng không được phép động đến.

"Xin chào, tôi đến tìm Ngu Tổng." Tống Tiêu đi đến trước bàn tiếp đón hỏi đường.

"Xin hỏi ngài có lịch hẹn trước không?" Người thanh niên kia cười cười đến là rạng ngời, đúng là sát gái, nữ nhân viên tiếp đón kia cũng như thế mà cả mặt hồng lên.

"Không có" Tống Tiêu thành thật trả lời, "tôi là là trợ lý mới của ngài ấy, hôm nay đến để làm việc."

"Thế thì thật ngại quá! Không có lịch hẹn trước thì tôi không thể đưa cho ngài thẻ thang máy lên chỗ Ngu Tổng được." Ở ngay chỗ bàn tiếp đón mà phải nói lời xin lỗi, kỳ thật cô nàng cũng không đành lòng từ chối một soái ca như vậy, nhưng mà ngày nào chẳng có ít nhất một tên dở hơi nào đó bảo mình là trợ lý của Tổng giám đốc mà đòi đi lên. Thang máy đi chung kia cũng chỉ đi đến được khu làm việc chung của công ty, hay cùng lắm là một số phòng ở tầng cao hơn nhưng không quan trọng, muốn đi đến phòng của tổng giám đốc thì ắt sẽ phải qua đây lấy thẻ thang máy đặc thù mới đi được.

"Không sao đâu, tôi cũng có mà." Tống Tiêu cười cười lấy ra một tấm thẻ thang máy mà hoàng thượng đã để lại cho cậu từ hồi sáng, lập tức đi vào thang máy dành cho Tổng giám đốc.

Cô nhân viên tóc dài đứng ở quầy tiếp đón... Gió thổi vù... Tóc rối tung.

Sau đó, điện thoại nhanh chóng được gọi qua cho trưởng phòng Kim, thông báo có người vừa vào thang máy chuyên dụng của Tổng giám đốc. Từ từ đứng dậy, cô đi ra đứng ở trước cửa thang máy.

"Đinh..." lần thứ hai cửa thang máy mở ra, Tống Tiêu sải bước đi ra ngoài.

https://thuviensach.vn

"A....." Cả đám nhân viên nữ ngồi đó kinh hãi hã mồm như muốn chạm cả cằm xuống đất? Không biết kiếm đâu ra một người soái như thế không biết?

"Chắc anh là thư mới đúng không? Tôi là trưởng phòng Kim." Trưởng phòng Kim đã giới thiệu đâu vào đấy.

"Xin chào, tôi là Tống Tiêu", Tống Tiêu đưa tay bắt lấy tay của trưởng phòng kim đã đưa ra, lịch thiệp mà bắt tay nhau.

"Tổng giám đốc giao cho tôi ở đây chờ anh đi làm thủ tục nhận chức, xin mời," Kim trưởng phòng dẫn đường cho Tống Tiêu đi xuống lầu dưới.

Bị trưởng phòng Kim đưa đi làm thủ tục, việc Tống Tiêu có thẻ đi thang máy dành riêng cho Tổng giám đốc nhanh chóng lan khắp công ty, mọi người sôi nổi mà suy đoán thân phận của Tống Tiêu. Đây là sản nghiệp của Ngu gia, cùng Tổng giám đốc thân thiết như vậy, khả năng cao là người trong nhà hay bạn thân của tổng giám đốc gì đấy...

Cái gì cũng đoán qua rồi riêng chỉ có Tiểu tình nhân thì chưa thấy ai nhắc qua.

Trên cổ đã đeo thẻ công tác, Tống Tiêu đẩy cửa bước vào phòng của tổng giám đốc. Ngu Đường đang xem một tài liệu gì đó dày dày, Độc Cô Ám thì đang ngồi trên một góc nhỏ của một cái bàn, bùm bùm mà đang dùng máy tính, không biết là đang vội cái gì?

Nhìn thấy Tống Tiêu bước vào, Độc Cô Ám Đứng lên hành lễ rồi sau đó lại ngồi trở lại về chỗ của mình.

Tống Tiêu cúi đầu đáp lễ, sau đó, đi qua đứng cạnh Ngu Đường: "Là thư ký của Tổng giám đốc thì phải làm thứ gì vậy?"

https://thuviensach.vn

Ngu Đường đưa tay qua ký vèo một chữ, ngẩng đầu lên nhìn qua Độc Cô Ám.

Bên kia Độc Cô Ám lập tức tìm qua một nội dung cần thiết, rồi gửi qua cho hoàng thượng.

Ngu Đường nhìn qua màn hình, nghiêm trang, chững chác mà nói : "Bưng trà rót nước, phân loại văn kiện, làm trợ thủ cho trẫm, cũng thuận tiện... để cho Tổng giám đốc quấy rối tí."

Tiểu kịch trường :

« Tổng tài không có ký giấy hợp đồng lao động »

Tiêu Tiêu : Căn cứ vào luật lao động, người không thể vừa đi làm vừa quấy rối trợ lý được.

Ngư Đường : cái này không áp dụng được đối với ta.

Tiêu Tiêu : Vì sao lại vậy?

Ngư Đường : Bởi vì ta chỉ làm công việc tạm thời, hành vi của ta cũng chẳng phải là đại biểu của xí nghiệp.

Tiêu Tiêu : .....

https://thuviensach.vn

HOÀNG THƯỢNG ĐỪNG NGHỊCH 2

Lục Dã Thiên Hạc
www.dtv-ebook.com

Chương 95: Ngăn Chặn

Tống Tiêu nhìn qua một chút, hoàng đế bệ hạ lại bắt đầu bậy bạ rồi đấy, giật giật khóe miệng: "Đừng làm rộn nữa nào, có muốn thần đến đây làm việc không, không có là thần đi về ngủ tiếp đây."

"Không chuẩn tấu." Ngu Đường không cần nghĩ ngợi mà bác bỏ ngay, "Mau qua đây cùng trẫm xem tấu chương nào."

Từ sáng đi làm đến giờ, không lúc nào dời mắt ra khỏi văn kiện, nhìn đến hai mắt đều hoa, Ngu Đường tựa vào ghế, day day thái dương (Chỗ này viết thế cho logic tí thôi)

Tống tiêu ngồi qua một cái bàn bên đối diện, lấy qua một tập văn kiện xem.

Ngu Đường giờ đây đã trở thành Giám đốc của Trung Quốc bên đây, phải xử lý cả đống công việc lùm xùm. Hơn nữa lại có vài công ty đồng thời đi vào hoạt động, nhiều thứ còn chưa đi vào quỹ đạo, rất nhiều vấn đề được đệ trình lên để yêu cầu giải quyết.

Đưa tay qua lấy tập văn kiện cần được phân loại, những thứ này đều cần có chữ ký của phòng tài vụ, những thứ này thì cần chữ ký để thông qua hợp đồng, những thứ này là tư liệu của các hạng mục đầu tư, rất nhanh được phân loại ra từng bên. Tống Tiêu trước tiên đem các tài liệu phân loại theo kim ngạch mà phân chia từ lớn đến nhỏ đem giao cho Ngu Đường, sau đó

https://thuviensach.vn

cầm lên những hợp đồng cần phải ký mà lấy bút mực vạch ra những điểm quan trọng.

Ngu Đường nhìn nhìn cậu, sau đó cầm bút lên, bắt đầu ký tên. Ký được một lúc, lại ngẩng đầu lên nhìn Tống Tiêu.

Bàn tay trắng cầm bút mực đỏ, bộ dạng phục tùng đôi mắt tập trung đọc văn kiện. Nói chung đây đúng là cảnh đẹp trước mắt.

Do Tống Tiêu vốn có trí nhớ siêu phàm, bất cứ sách gì cũng có thể đọc nhanh như gió, rất nhanh biết rõ được đại ý trong hợp đồng, tìm được chỗ cần thiết nhất.

Mỗi bản hợp đồng, bộ pháp vụ đều sẽ kiểm tra rất ký càng, cũng sẽ vạch ra những điểm quan trọng, nhưng mà những cái ấy thật nhiều quá đi, Ngu Đường mà muốn xem qua một lượt cái đống đấy thôi, phỏng chừng cũng mất không ít thời gian. Cho nên, Tống Tiêu cũng chỉ cần Ngu Đường chú ý đến điểm cần thiết nhất, cho hắn xem thêm.

Giật mình nhớ lại, cả ngàn năm trước, trong thư phòng, tấu chương chất thành núi, phê mãi không xong, Ngu Cẩm Đường muốn làm biếng, liền chộp hoàng hậu nhà hắn đem tới cùng cùng phê cho gọn.

Người xem trước, dùng bút lam đánh dấu lại những điểm quan trọng, người xem sau, dùng bút đỏ phê chuẩn. Nếu gặp chuyện gì phức tạp, hai người có thể thảo luận với nhau.

Độc Cô Ám tự giác, yên lặng mà lẩn từ chỗ cái bàn mà qua cái ghế nhỏ phía sau, tìm một góc thật bí mật mà ngồi, tiếp tục bận bịu"bùm bùm" .

Hai người làm việc cùng nhau, hiệu suất cứ gọi là tăng vù vù. Tống Tiêu đem mọi văn kiện ở đây xem qua một lượt, đại khái cũng biết được những ngành kinh doanh của Đại Ngư, liền không khỏi hơi xúc động. Thế lực của Ngu gia so với trong tưởng tượng của cậu còn lớn hơn rất nhiều, chỉ ở bề

https://thuviensach.vn

ngoài mà đề "Đại Ngư", cái chiêu bài này khiến công ty lớn sẽ không hạ hai mươi, lại càng không bị khống chế cổ phần, vốn đầu tư.

"Những thứ này, lát nữa có thể đưa nhân viên làm tiếp." Tống Tiêu lượm vài phần tư liệu đi ra.

Ngu Đường trầm mặc chốc lát, hướng cậu ngoắc ngoắc tay, ra hiệu "qua bên này nào".

Tống Tiêu cũng không đần độn đến mức mà cứ thế đi đến, nhíu mày nhìn tên vua kia: "Giám đốc, đang là giờ làm việc, sẽ ảnh hưởng đến sự tập trung."

"Ảnh hưởng gì cơ?" Ngu Đường cái chân thon dài của mình lên, đôi mắt lạnh lùng mà nhìn về phía cậu.

"Có người sẽ nhìn thấy..." Tống Tiêu quay đầu tìm Độc Cô Ám, phát hiện cả ám vệ trung thành cùng cái bàn nhỏ thần bí đã bay hơi .

Ngu Đường đứng lên, đi vòng qua bàn tới chỗ Tống Tiêu, cúi đầu, cắn lấy một bên tai: "Gian phòng này cách âm chống đạn, khanh có kêu rách cổ họng cũng chẳng ai để ý đâu."

Lời nói này rõ ràng là đang muốn 'quấy rối' mình đây mà, Tống Tiêu ngượng chín cả mặt, giơ tay thúc cùi trỏ vào tên hoàng thượng kia một cái, bị Ngu Đường chuẩn xác bắt được, bẻ tay ra sau: "Trời ơi! Loạn rồi, dám động thủ cả với trẫm!"

"A..." tay bị bẻ đau, Tống Tiêu cau mày 'hừ' một tiếng.

"Đau hử?" Ngu Đường nhanh chóng buông tay, kéo tay cậu qua, vén tay áo lên xem, một vệt đỏ lồ lộ trên cánh tay.

https://thuviensach.vn

"Buông tay." Tống Tiêu cảm thấy được ngón tay có chút tê tê, khó chịu mà chuyển động cánh tay.

Ngu Đường nắm lấy, dùng hai ngón tay ấn ấn xoa xoa chỗ cổ tay ửng đỏ , rất nhanh làm cho chỗ đó thật thoải mái

"Giám đốc, đây là thực đơn buổi... trưa..." Kim trưởng phòng gõ cửa một cái, sau đó liền đẩy cửa đi vào, thấy cảnh tượng không nên thấy, phản xạ có điều kiện mà chạy ra, khép cửa lại. Sau đó mới ý thức được, cô lại đẩy cửa bước vào, giữa ban ngày nhìn thấy giám đốc đang rờ tay tiểu trợ lý...

Kim bí thư tháo cặp kính gọng vàng xuống, bình tĩnh mà đem một tờ thực đơn để trên bàn giám đốc: "Đây là thực đơn hôm nay, ngài xem ăn cái gì, có muốn đặt chỗ hay không?"

"Đặt chỗ cho tôi ở tầng hai, ăn đồ Trung đi." Ngu Đường nhìn thư ký liếc mắt một cái, thấy cô cũng tức thời, trả lời một câu, rồi từ từ thả Tống Tiêu ra.

Cao ốc Bạc Ngư có hai tầng là phòng ăn cao cấp, cơm Trung quốc hay cơm phương Tây đều có, là sản nghiệp Đại Ngư, ở đây chủ yếu là phục vụ nhân viên cấp cao trong công ty, hoặc mời tiệc chiêu đãi khách hàng.

Nghe giám đốc muốn tới dùng cơm, đương nhiên phải đặt chỗ tốt nhất.

Tống Tiêu vốn định xuống tầng trệt ăn, tiện đường đi xem xung quanh công ty một chút, nhưng lại bị giám đốc đại nhân bá đạo kia bắt nạt: "phục vụ giám đốc ăn cơm, cũng là một trong những công việc của trợ lý đấy."

"Còn Độc Cô Ám..." Tống Tiêu muốn nói, Độc Cô Ám cũng là trợ lý, sao không cho hắn phục vụ đi ???. Ai biết vừa quay đầu lại đã thấy Độc Cô Ám đã tự giác đi theo, ngồi ngay bàn kế bên, mặt không đổi sắc nhìn hai người bọn họ.

https://thuviensach.vn

Kháng nghị không có hiệu lực, Tống Tiêu chịu bị ép phục vụ bữa trưa cho giám đốc. Không thể không nói, món ăn ở đây ngon ơi là ngon. Tôm xào tỏi tươi ngon quá à, cánh gà chiên bên ngoài giòn tan, bên trong lại vừa ẩm vừa mềm . Ăn ngon nhất là thịt lợn quay với lớp bì rôm rốp, ăn đến là khoái, mỡ nhưng không ngấy, nuốt xuống rồi vẫn còn thấy mùi vị lưu lại trong miệng .

Tống Tiêu ăn quên trời đất, ý nghĩ muốn làm thân với các đồng nghiệp hồi nãy đều bị thức ăn vùi lấp sạch.

Độc Cô Ám cũng ăn rất vui vẻ, như thú đói mà hùng hục ăn đến ba bát cơm.

Giờ cơm trưa, chỗ này có không ít khách: nhân viên đến ăn, tiệc chiêu đãi khách hàng... thỉnh thoảng lại có người hướng về chỗ ngồi cạnh cửa sổ kia liếc một cái, lập tức bị ám vệ trừng mắt cảnh cáo.

Tin tức bữa cơm trưa của giám đốc nhanh chóng được lan truyền, toàn bộ công ty đều biết, trợ lý mới là một người được giám đốc đặc biệt được sủng ái.

Nghe đâu trợ lý mới này, siêu giống mấy nhân vật trong mấy tiểu thuyết, đi làm ngày đầu tiên đến muộn, còn đi thang máy của giám đốc, rồi được làm trong phòng giám đốc. Nghe đâu bộ hành chính đã đặt mua một cái bàn mới, rồi chuyển thẳng vào trong văn phòng của giám đốc, đây là không phải có ý muốn ở luôn trong phòng giám đốc thì là gì???

"Đã có tiểu yêu tinh nhanh chân đến trước rồi, hức hức hức!" Trong công ty các nhân viên nữ liên tục vụt xịt vắt khăn mùi xoa.

"Vừa nghe hình như là một nàng thiên thần nào đó" mấy thím ở bộ phận lễ tân cắn răng nói.

"Không phải a... Là một soái ca đó..." Người trả lời thở dài một cái.

https://thuviensach.vn

"A... Thật sao?"

Các nhân viên nữ đang vạn phần kích động liền trong nháy mắt bình tĩnh lại, nếu là con trai, phỏng chừng đúng là người quen của giám đốc.

Một người là giám đốc trẻ tuổi, anh tuấn, lại vô cùng có năng lực, một người là trợ lý mới mặt hoa da phấn, mở đầu đúng thật giống như một bộ phim thần tượng, nhưng chỉ bởi vấn đề giới tính mà trong nháy mắt lại trở thành một tác phẩm văn học quê mùa -- dựa vào quan hệ để vào công ty.

"A, đúng là trẻ con." Trưởng phòng nhân sự lắc lắc đầu, nhấc ly cà phê từ từ uống.

"Thế lag thế nào ? Anh nhìn ra cái gì à?" Tổng giám đốc tài vụ từ đoạt lấy ly cà phê từ trong tay tên kia, dùng mu tay vỗ vỗ cái bụng bia của hắn.

"Giám đốc của chúng ta rất có bản lĩnh."

Trưởng phòng nhân sự ra vẻ Gia Cát Lượng, cười cười mà nói, "Độc Cô Ám kia là ai ? Rất có thể là con nuôi của Ngu gia, với tình hình như bây giờ, giám đốc nhất định đang muốn đề phòng."

Giám đốc tài vụ sững sờ: "Ý ngươi là..."

"Ngày hôm nay ta gặp trợ lý mới tới kia, căn bản không giống mấy đứa sinh viên mới ra trường, nói chuyện kín kẽ không một lỗ hổng. "

Trưởng phòng nhân sự nheo mắt lại, "Giám đốc đây là đang muốn ngăn chặn a!"

Tiểu kịch trường:

Ngư Đường: Đạo làm đế vương chính ở, ngăn chặn đúng lúc.

https://thuviensach.vn

Đệ đệ: Hoàng huynh, ngăn chặn cái gì?

Ngư Đường: Chính là trói hoàng hậu lại, đâm vào điểm sâu nhất.

Đệ đệ: (¬_¬)

Tối nay.... nếu nhanh thì sẽ có 2 chương nữa.

Không là chỉ có thêm 1 chương thôi!!!

https://thuviensach.vn

HOÀNG THƯỢNG ĐỪNG NGHỊCH 2

Lục Dã Thiên Hạc
www.dtv-ebook.com

Chương 96: Tác Giả

Tống Tiêu mỗi ngày đều phải ở tại cao ốc Ngân Ngư như thế. Còn giám đốc đại nhân kia, mỗi sáng đến giờ đi làm, đều sẽ đào cậu từ trong ổ chăn ra, khiêng lên xe rồi chở đi.

"Giám đốc, trà của anh." Kim trưởng phòng đem ấm trà thơm mới pha đưa tới bàn giám đốc.

"Đem đi đi, về sau, trà cứ để Tống Tiêu pha là được rồi." Ngu Đường cũng chẳng thèm nhìn một cái, tiếp tục làm việc.

Kim trưởng phòng liếc nhìn cái bàn mới đặt cạnh bàn của giám đốc. Tống Tiêu đang ngồi ở đó xử lý văn kiện. Trợ lý của giám đốc nhưng thật ra, đãi ngộ lại giống như của phó tổng giám đốc, khác hẳn so với một thư ký. Một vài tài liệu mật, thue ký cũng chỉ được cầm chuyển đi thôi, mà cậu ta lại được lật lật, mở mở xem như thật, rồi lại còn được đóng góp ý kiến nữa chứ.

Muốn nói giám đốc đối đãi cho trợ lý mới này thật tốt quá đi, mỗi ngày đều dắt đi ăn cơm, nhưng bây giờ cái việc vặt vãnh như pha trà cũng lại bảo cậu ta làm, Kim trưởng phòng nhất thời không hiểu.

"Vâng." Lệnh của giám đốc, chắc chắn là đúng rồi, Kim trưởng phòng biết mình không cần nhiều lời, cầm lấy văn kiện Ngu Đường đã ký rồi lui ra.

https://thuviensach.vn

Vừa ra đến cửa, gặp ngay Độc Cô Ám, cái tên này lại đang bưng một ly cà phê mang về phòng.

"Độc Cô trợ lý." Kim trưởng phòng gọi lại hắn, "Ngày hôm qua anh nói muốn mua một bức bình phong, nội thất trong phòng giám đốc đều là thiết kế đương đại, bức bình phong vừa ý phải một tuần sau mới có hàng.

Độc Cô Ám mặt cương thi, gật gật đầu. Theo lý thuyết mà nói, ngay khi hoàng hậu tới, hắn phải cuốn gói lướt ra ngoài, thế nhưng xuất phát từ thói quen nghề nghiệp của ám vệ, hắn vẫn phải ngồi cùng một phòng với hoàng thượng. Thiết kế nhà hiện đại không có xà nhà, cũng không thể tự ẩn đi đâu được. Vì vậy, chỉ có thể nghĩ cách khác, mua thêm bức bình phong tự che mình đi là được.

Kim trưởng phòng không thể đoán được ý gì trên mặt Độc Cô Ám, chỉ có thể bỏ đi. Xoay người đến phòng trà, lấy tất cả trà trong phòng, đem qua đặt lên bàn Tống Tiêu.

Tống Tiêu đang xem văn kiện, ngẩng đầu lên, đập ngay vào mắt là một núi các loại trà.

"Tống trợ lý, vừa giám đốc nói muốn để cho anh pha trà, do là ở đây có rất nhiều khách thường xuyên sẽ đến, tôi bảo cho anh một chút cái này." Kim trưởng phòng bắt đầu tận chức tận trách mà giao phó công việc.

Đây là một hộp trà bằng pha lê trong suốt, chia làm mười mấy ô vuông to nhỏ khác nhau, bên trong không chỉ có trà mà còn có cả bột cà phê, lại còn vài loại bột khác dùng để pha nước uống. Trên nắp hộp trong suốt dán thêm mẩu giấy để đánh dấu, mỗi ô vuông đều có thêm một cái muỗng nhỏ.

Tống Tiêu nhìn qua đống trà một lát: "Cái hộp này chị để lại giùm tôi, những hộp còn lại phiền chị đem ra ngoài giúp nhé!." Cậu chỉ lấy duy nhất một hộp trà bằng gỗ, đó là loại trà mà Ngu Đường thích uống.

https://thuviensach.vn

"A?" Kim trưởng phòng sững sờ, quay đầu nhìn về phía Ngu Đường.

"Để cậu ấy pha trà cho tôi thôi, cô đem cái đống kia đến làm gì?" Ngu Đường nhíu mày, trừng mắt nhìn Kim trưởng phòng một cái. Hoàng hậu của ta chỉ có thể pha trà cho ta uống thôi!

Kim trưởng phòng bỗng nhiên tỉnh ngộ, hóa ra là mình hiểu lầm, vội vàng xin lỗi, cắp theo nốt đống trà lướt nhanh ra ngoài.

"Giám đốc nhà ta bắt đầu bắt nạt người ta rồi đấy, lại bắt trợ lý pha trà cho khách nữa, hì hì..." Mấy thư ký khác xì xào bàn tán, liền thấy Kim trưởng phòng đã cắp đống trà kia trở lại.

"Sao thế nhỉ? Tiểu trợ lý kia không muốn làm sao?" Mấy người suy đoán suy đoán.

Kim trưởng phòng liếc mấy tím kia một cái, không nói một lời nào, đem trở lại phòng kia một bộ trà cụ tinh xảo.

Tống Tiêu đứng dậy, đi qua nhận lấy bộ trà cụ, cười cười với Kim trưởng phòng nói cám ơn: "Ngồi xuống uống một chén đã rồi đi."

Kim trưởng phòng nhìn Tống Tiêu đang ngồi cạnh chiếc bàn trà chạm khắc tinh xảo, đem ấm nước để trên lò nhỏ đang đỏ lửa, bàn tay thon dài trắng nõn cầm chiếc thìa gỗ múc một muỗng lá trà, bỏ vào trong bình...

Một seri các động tác nước chảy mây trôi trông thật đẹp mắt khiến người đã nhìn vào là không thể rời đi. Pha trà siêu nhân như thế, hắn uống cũng rất ngon đi. Kim trưởng phòng có chút ngạc nhiên, quay sang thấy giám đốc kia cũng đang nhìn chằm chằm không chớp mắt.

Rửa trà, tráng ấm, rót nước, ngâm trà. Trong nháy mắt, Kim trưởng phòng cảm thấy như mình đang xem một nghệ nhân trà đạo thời cổ xưa. Nước nóng đem theo hương trà thanh khiết bay đi, lại bị thủ pháp pha trà

https://thuviensach.vn

điệu nghệ kia của Tống Tiêu nhanh chóng kéo về, sắc trà xanh vàng, đựng đầy trong sắc trắng tinh khôi của trà cụ, thật nói không nên lời trước vẻ đẹp này.

Ngu Đường đã đứng lên ngồi cạnh Tống Tiêu từ lúc nào.

Tống Tiêu rót đầy một chén đưa qua cho Ngu Đường, sau đó cũng tự rót cho mình một chén, mỉm cười, ý bảo Kim trưởng phòng cứ tự nhiên.

Kim trưởng phòng quyết tâm mặt dày, chính mình cũng rót một chén, mới vừa cầm lên liền cảm thấy hoa mắt, một vệt đen chợt lóe lên. Độc Cô Ám không biết từ nơi nào nhảy ra, cũng cầm một chén lên uống.

"Hai người các cô, uống xong rồi thì đi làm việc ngay cho tôi." Ngu Đường mất hứng, đây là hoàng hậu của trẫm pha trà cho trẫm uống, hoàng ân của trẫm phải to lớn đến nhường nào mới cho hai ngươi ở lại uống một chén, dám được voi vòi tiên hở? Còn tiếp tục ở lại đây thật đúng là ô nhiễm môi trường.

Kim trưởng phòng cũng thật thức thời, uống xong một chén liền mau chóng rời đi.

Độc Cô Ám thì càng tự giác hơn, uống hết liền biến mất không thấy bóng dáng tăm hơi.

Thời gian trôi như chó chạy ngoài đồng, thật nhanh đã sắp tới kỳ nghỉ đông, Tống Tiêu trở lại trường học chọn chương trình học cho mình, liền cứ bận bịu ở Đại Ngư. Hôm nay mùng 8 tháng 1 lại nhận được bưu kiện từ Tiêu Chính Khanh.

"Tiên Mãn Cung Đường" đã tiến vào giai đoạn chế tác hậu kỳ, tất cả cũng rất thuận lợi. Chỉ là ở Mỹ thường có truyền thống khi chiếu phim hoạt hình: chính là chiếu phim thì đồng thời đồ chơi về hoạt hình đó cũng sẽ được tung ra thị trường. Vậy nên những thứ này đều sớm đã được chuẩn bị.

https://thuviensach.vn

Bởi kịch bản của phim này lấy nguyên tác dựa theo một cuốn tiểu thuyết, làm đồ chơi nhất định phải bàn qua với tác giả một chút, Tiêu Chính Khanh hi vọng Tống Tiêu có thể thay mình đi một chuyến.

Đây cũng không phải việc gì khó, vừa hay Tống Tiêu cũng muốn gặp vị tác giả này nên cũng đồng ý ngay.

"Khanh muốn đi gặp GreenBird?" Ngu Đường thần sắc có chút cổ quái.

"Vâng, làm đồ chơi cũng nên có sự đồng ý của cô tác giả ấy." Tống Tiêu cầm một quyển sách bò lên giường, dựa vào người Ngu Đường bắt đầu đọc sách.

Ngu Đường cũng đang đọc sách, nhưng là ở trên mạng, tiện tay gõ tìm kiếm xem luôn tác giả kia : "Trẫm đi chung với ngươi."

"Người đi làm gì?" Tống Tiêu quay đầu nhìn, đây là trong nước, so với Mỹ an toàn hơn. Hắn chỉ đi gặp một cô cô còn trẻ tuổi, cũng đâu có gì nguy hiểm.

"Đừng quên thân phận của khanh." Ngu Đường nheo mắt lại, đem máy ném qua một bên, đem Tống Tiêu kéo vào trong lồng ngực, "Ai cho một mình đi gặp nữ nhân khác?"

Tống Tiêu giật giật khóe miệng, không để ý đến hắn, quyết định ngày mai dậy thật sớm tự đi. Cũng may ngày mai là cuối tuần, hoàng đế bệ hạ nhất định sẽ ngủ nướng.

Ai biết, ngày hôm sau mở mắt ra đã thấy Ngu Đường mặc âu phục chỉnh tề, đi giày da ngồi trước bàn ăn, mặt không đổi sắc bắt hắn đi ăn sáng.

Bị ép đem theo cục nợ này đi bàn chuyện làm ăn, Tống Tiêu lần đầu cảm giác được, dắt díu theo người nhà ắt ảnh hưởng cả sự nghiệp..

https://thuviensach.vn

Tác giả cũng làm việc ở Đế Đô, bình thường, ban ngày, cô chỉ là một kế toán nhỏ bề ngoài xấu xí, nhưng tối đến sẽ biến thành một người... gõ chữ với bề ngoài xấu xí...

Xe thể thao màu xanh bảo thạch tiến vào một tiểu khu, đây là một khu nhà trọ dành cho sinh viên, đây là nơi ở dành cho những người nghèo. Tác giả cũng ở đây thuê một căn. Không sai, là đi thuê, không giống như là người đã bán được bản quyền sách ở Hollywood.

"Để hai người đợi lâu rồi." Một cô gái trẻ từ trong thang máy đi xuống, cùng hai người họ chào hỏi, nguyên bản là cái bộ mặt kia đang tủm tỉm cười cho đến khi nhìn qua Tống Tiêu, trong nháy mắt, sững sờ như bị sét đánh.

"Cô là GreenBird sao?" Tống Tiêu tự nhìn mình xong quay đầu lại nhìn hoàng thượng, rồi nhìn lại Độc Cô Ám đang ngồi phía sau xe, ba người mình đều không có gì bất thường mà, cô nương này làm sao vậy?

"Tống... Tống Tiêu đúng không..." Tác giả nhìn cậu từ trên xuống dưới, rồi chậm rãi nhìn về phía Ngu Đường, "Tôi là Hoàng Dã Vạn Hạc, vị này chính là..."

"Hoàng Dã Vạn Hạc!" Lần này đến lượt Tống Tiêu ngây ngẩn cả người, trước chỉ nhìn qua sách, cũng không tìm hiểu kỹ, không nghĩ đến Hoàng Dã Vạn Hạc lại chính là GreenBird. "Vậy ra là cô, ngưỡng mộ đã lâu ngưỡng mộ đã lâu!"

Hoàng Dã Vạn Hạc chẳng phải chính là tác giả của cuốn "Nguyệt Hạ Tiêu Đường" kia sao? Chẳng trách Ngu Đường lại đòi đi theo, hóa ra là muốn gặp vị tác giả hắn mà thích.

Mọi người ra một quán trà khá sang trọng bên cạnh tiểu khu, vì muốn có không gian riêng tư.

https://thuviensach.vn

Hoàng Dã Vạn Hạc cầm một tách trà nóng, có chút tỉnh táo nhìn Tống Tiêu đang giúp Ngu Đường pha trà. Tống Tiêu cũng giới thiệu cho cô, Ngu Đường là người đầu tư cho bộ phim, nhất thời lại càng bối rối: "Có ai từng nói qua, hai người nhìn rất giống hai nhân vật lịch sử chưa?"

Tống Tiêu đang pha trà liền dừng tay, cười nói: "Cô là đang nói đại triều nhà Ngu- Cảnh Nguyên Đế cùng Đoan Tuệ hoàng hậu sao?"

Hoàng Dã Vạn Hạc gật đầu lia lịa, đặc biệt muốn hỏi hai người kia có quan hệ như thế nào nhưng lại không dám hỏi, chỉ có thể miễn cưỡng mà kìm nén, sùng sục uống một lúc hai chén trà.

"Đây là..." Tống Tiêu đang lấy ra hợp đồng, chuẩn bị cho cô xem, ai ngờ Ngu Đường lại trước cậu một bước, lấy ra một quyển sách đẩy về phía cô.

Hoàng Dã Vạn Hạc nhất thời bị sặc, quyển sách kia, chính là tác phẩm thành danh của cô "Nguyệt Hạ Tiêu Đường". Hơn nữa, sách này đâu có dám xuất bản, bản thân cô cũng chỉ giao bán qua mạng thông qua trang cá nhân của mình thôi! Không cắt đi một chi tiết nào, mùi thịt để bay khắp nơi, tự mình ghi chép lại!

"Ký tên đi." Ngu Đường nói mà không có biểu cảm gì, "Muội muội của ta rất hâm mộ cô."

Hoàng Dã Vạn Hạc bị nhắc tới giật thót, đúng là muốn hù chết người ta mà. Vậy ra là muốn mình ký tên, còn chưa dám nghĩ đến tình tiết này. Nhanh chóng cầm lấy, xoẹt xoẹt vài nét bút ký bút danh của chính mình, lại thuận miệng hỏi: "Cậu tên gì, có muốn tôi viết thêm vài chữ không?"

"Không cần." Ngu Đường cứng rắn lấy lại sách giao cho Độc Cô Ám bên cạnh. Ám vệ trung thành cẩn thận đem sách nhét vào trong cặp.

Tiểu kịch trường:

https://thuviensach.vn

Vạn Hạc: Thật sự không cần ký thêm sao?

Ngư Đường: Không cần.

Vạn Hạc: Em gái ngươi tên gì?

Ngư Đường: ...

Vạn Hạc: Em gái ngươi là độc giả của ta sao?

Ngư Đường: ...

Vạn Hạc: Em gái ngươi...

Ngư Đường: To gan, Dám nói lời thô tục với trẫm, đem ra ngoài chém.

Vạn Hạc: ????????

Mưa to quá!!! Mất điện!!! Tối nay chỉ có 1 chương thôi!

Sáng mai đọc tiếp chương mới nhá :)))

https://thuviensach.vn

HOÀNG THƯỢNG ĐỪNG NGHỊCH 2

Lục Dã Thiên Hạc
www.dtv-ebook.com

Chương 97: Weibo

Ở Hollywood này, mọi thứ đều rất nguyên tắc, tiền bản quyền từ trước nay đều chi rất hào phóng. Lần này là làm đồ chơi, nói đến chuyện chi tiền cho tác giả cũng là điều đương nhiên. Có điều, Tống Tiêu vốn là một người đối với vấn đề tài chính thì vô cùng chi ly, lại cùng phường với tên kế toán keo kiệt kia, Hoàng Dã Vạn Hạc vẫn quyết định phân chia hợp đồng, tức là với lợi nhuận của chỗ đồ chơi ấy bán ra, cô cũng sẽ được chia lợi nhuận theo đúng cổ phần.

"Tôi rất quan tâm đến hinhg thức của đồ chơi lần này." Hoàng Dã Vạn Hạc cười nói.

"Tôi cảm thấy cô lựa chọn như vậy là rất đúng." Tống Tiêu cười đem hợp đồng đẩy đến cho cô xem. "Cô có thể tìm một luật sư chuyên nghiệp để xem xét việc ký hợp đồng."

Hợp đồng này được viết theo hai thứ tiếng Trung-Anh. Vốn liếng tiếng Anh của Hoàng Dã Vạn Hạc tương đối kém, thực sự đọc chỉ hiểu một ít. Thật ra đối với Hoàng hậu nương nương, cô vô cùng tín nhiệm, cô cũng định cứ như vậy mà ký, sau đó nghĩ lại, nếu tìm luật sư thì sau này còn có thể gặp lại Tống Tiêu, liền gật đầu đem hợp đồng cất đi.

Ngu Đường rót một chút trà, chuẩn bị cùng Hoàng Dã Vạn Hạc tán chuyện một chút, vừa hay đối phương cũng chưa có ý định dời đi.

https://thuviensach.vn

Kỳ thực từ đầu đến giờ đều là Tống Tiêu cùng Hoàng Dã Vạn Hạc nói chuyện, mà Ngu Đường cũng rất nghiêm túc ngồi nghe.

"Trước Tiêu tổng có nói với tôi sẽ cho qua một khoản đầu tư kếch xù, không nghĩ tới lại là Tư bản Đại Ngư."

Hoàng Dã Vạn Hạc nhấp ngụm trà, mặt đầy hưng phấn, "Tôi chú ý đến Tư bản Đại Ngư đã lâu rồi, nghe nói các anh bên đấy đều là hậu duệ hoàng tộc của nước Đại Ngu trước kia."

"Cái đó chỉ là truyền thuyết, gia phả gia tộc đã sớm thất lạc rồi." Ngu Đường mặt không đổi sắc nói, nhưng cậu thực sự biết rõ, cả nhà này, hết thảy đều là hậu duệ hoàng tộc họ Ngu.

"Tôi cảm thấy đúng là thế đấy..." Hoàng Dã Vạn Hạc nhìn chằm chằm Ngu Đường một lúc, rồi quay đầu nhìn Tống Tiêu. Như thế nào nhìn mãi cũng không đủ.., "Hây, mới gặp hai anh thôi mà tôi cảm thấy giống như thân quen đã lâu rồi ý, có thể cùng tôi chụp một bức ảnh hay không, tôi muốn đăng lên weibo."

Tống Tiêu là một người nho nhã, sẽ không cự tuyệt lời đề nghị của một cô gái như vậy, chỉ là có chút khó xử nhìn về phía Ngu Đường, sợ hoàng thượng của mình sẽ không thích. Ngờ đâu Ngu Đường lại tích cực gấp mười lần cậu, nhanh chóng đứng dậy, đem điện thoại của Hoàng Dã Vạn Hạc đưa cho Độc Cô Ám để hắn chụp cho.

Hoàng Dã Vạn Hạc đưa điện thoại di động, bên trong thì sung sướng chỉ muốn cười tóe tòe loe, đầu óc không ngừng bắn pháo hoa bùm bùm, nhưng ngoài mặt vẫn tận lực duy trì vẻ lịch sự.

"Lần này tiền bản quyền hắn là không ít, sao cô vẫn còn đi thuê phòng để ở?" Tống Tiêu có chút khó hiểu. Đã nghe qua Tiêu Chính Khanh nói về tiền bản quyền, phỏng chừng cũng na ná với tiền bản quyền của Harry Potter, Hoàng Dã Vạn Hạc như thế hắn đã giàu to rồi chứ?

https://thuviensach.vn

"Hây, đây chẳng phải là nghèo quen rồi sao". Hoàng Dã Vạn Hạc vừa nói, vừa nhận lấy hộp mà người phục vụ đưa tới, đem bánh ăn không hết gói lại mang về. "Tôi đang lo lắng không biết phải dùng số tiền này như thế nào đây."

Người khác mà có nhiều tiền như vậy, chắc chắn sẽ nhanh chóng mua một căn phòng, hoặc cửa hàng gì đó, nhưng Hoàng Dã Vạn Hạc dĩ nhiên là đang có một ý tưởng xa hơn như thế.

"Tôi nghĩ sẽ đem đầu tư cho Nguyệt Hạ Tiêu Đường. " Hoàng Dã Vạn Hạc ôm cái hộp đồ ăn, thở dài. "Phục vụ, cho tôi xin thêm một cái túi to nữa."

Chuyện của Cảnh Nguyên Đế cùng Đoan Tuệ hoàng hậu, rõ ràng là chuyện có thật trong lịch sử, nhưng lại rất khó để chuyển thành phim truyền hình, dù sao dân mình bây giờ, đối với tình yêu đôi lứa nam-nam vẫn là chuyện khó chấp nhận, chưa kể mấy ổng trên cục điện ảnh chắc gì đã duyệt cho mà phát.

Muốn nói trong thời kỳ ấy, đối với đoạn tình cảm của cặp đôi đế-hậu kia, thì người ngưỡng mộ và yêu thích nhất, chắc chỉ có thể là Hoàng Dã Vạn Hạc. Nếu như "Nguyệt Hạ Tiêu Đường" có thể chuyển thành phim, cho dù chỉ được chiếu trên mạng sẽ đều khiến cô vui sướng, không thua gì "Tiên Mãn Cung Đường" được điện ảnh Hollywood chuyển thể.

"Có lẽ...Tôi có thể giúp cô..." Đưa Hoàng Dã Vạn Hạc đến khu nhà chung cư, Tống Tiêu vốn đang trầm mặc liền lên tiếng.

"Hả?" Hoàng Dã Vạn Hạc sững sờ, ngẩng đầu nhìn Tống Tiêu.

"Tôi sẽ bỏ tiền đầu tư." Ngu Đường đang cúi đầu xem điện thoại, thấy Tống Tiêu nói liền lên tiếng.

https://thuviensach.vn

"Cậu có biết cô ấy muốn làm cái gì không mà đòi bỏ tiền?" Tống Tiêu tức giận trừng mắt nhìn hoàng thượng, tên chết bầm này rõ ràng luôn chơi điện tử, bước đi còn phải nhắc, căn bản có nghe được bọn họ đang nói chuyện gì đâu.

"Không cần biết." Ngu Đường tắt điện thoại di động, ngẩng đầu nhìn cô. "Cô ấy muốn làm cái gì thì làm đi, dù sao tôi cũng sẽ chi tiền."

Hoàng Dã Vạn Hạc bị gạt sang một bên dần dần hoá đá, cứ cảm thấy có cảnh gì đang vọt thẳng vào mắt.

Xoa xoa mắt, cô quyết định không quấy rầy hai người này nữa. Đang đo lên lầu rồi như chợt nhớ ra cái gì, nhoài người lại hỏi: "Cái kia, là bức ảnh chụp hôm nay ấy, tôi có thể đăng nó lên mạng không?"

Cô thật sự rất muốn rất muốn đăng lên a!

Tống Tiêu nhíu nhíu mày, vừa định từ chối, lại bị Ngu Đường giành nói trước: "Đăng đi."

Hoàng Dã Vạn Hạc đang phiêu phiêu đi lên, bỏ lại Tống Tiêu ngơ ngác ở lại, nheo nheo mắt về phía Ngu Đường: "Hoàng thượng, người muốn làm cái gì?"

Ngu Đường cao thâm khó dò mà nhìn xa xa: "Tạo điều kiện cho ngươi."

Đêm hôm khuya khoắt, Hoàng Dã Vạn Hạc vô cùng cao hứng đăng bức ảnh đó lên weibo, kèm theo một câu: "Đời này của ta sống thật đáng giá!"

Bởi phim vẫn chưa làm xong, vì tính bảo mật và độ hot của phim, Hoàng Dã Vạn Hạc vẫn không công bố gì ra bên ngoài, cho nên trên weibo chỉ thỉnh thoảng đăng vài thứ linh tinh.

https://thuviensach.vn

Mới vừa đăng lên, fan chỉ để ý tác giả nhà mình hôm nay gặp được hai soái ca nên mới cao hứng đến vậy, dồn dập bình luận ở dưới.

【 a a a, thật đẹp trai a, bà chị đây là người nào? 】

【 trái phải mỗi bên ôm một anh cơ đấy →_→ 】

【 cầu ai chỉ điểm rõ ràng, hai người này nhìn thật là quen... 】

Sau nửa giờ, các fan đột nhiên sôi sùng sục, bởi vì ở phần bình luận có người đăng hai tấm ảnh, chính là chân dung của Cảnh Nguyên Đế cùng Đoan Tuệ hoàng hậu, cùng với bức ảnh chụp trộm đã đăng trong diễn đàn Tiêu Đường nguyệt .

【 a a a a a a, sống lâu rồi mới được thấy a a a a, đây là Hoàng đế và Hoàng hậu chuyển kiếp! 】

【 ông trời có mắt a, giúp ta nhìn thấy được cảnh này 】

【 không phải mơ đấy chứ? bà chị dĩ nhiên gặp được Đế hậu, không nói nhiều nữa ta đi ăn đây 】

【 lầu trên cứ lẳng lặng đi ăn đeeee 】

Mọi người trên mạng cứ thế mà đắm chìm vô tận trong hưng phấn, bởi vì trong lịch sử thật sự có một đôi như vậy, có thể số người yêu mến quyển sách này là không nhiều, nhưng số người yêu mến cặp đôi này là rất rất nhiều. Không tới một giờ, bài đăng đã hơn 20 nghìn lượt xem, mọi người dồn dập bình luận, đúng là càng sống lâu càng gặp được nhiều thứ hay ho.

Tất nhiên, cũng có người đưa ra nghi vấn, chuyện chuyển thế trọng sinh thật mơ hồ, căn bản không ai tin được, trên đời này, người giống nhau vẫn có thể gặp được, nhưng một lúc mà gặp được cả đôi thế này cũng chẳng phải chuyện dễ dàng gì.

https://thuviensach.vn

【 Là giả sao? Sao lại có người nào đẹp trai như vậy, nhất định là chiêu trò PR 】

Hoàng Dã Vạn Hạc thấy bình luận này có chút tức giận, sao có thể là giả được, hàng thật 100% của người ta đấy. Thực ra nàng đến bây giờ còn có chút khó tin, thế nào lại có mấy người bất lịch sự bình luận một cách kích động như vậy. Đang chuẩn bị đáp một câu, ai ngờ fan đã giúp cô đỡ vài câu.

【 lầu trên, ngươi xem xem mặt tác giả có rỗ hay không luôn đi, rõ ràng đâu phải PR? 】

【 thực ra, bà chị ngày hôm nay thoạt nhìn có chút xấu, ôi chao, chắc là bị hai anh tìm đến rồi 】

Nhìn fan nhiệt tình như vậy, Hoàng Dã Vạn Hạc cảm thấy vừa ngọt vừa bị ngược, đâu ai biết...

Ngu Đường sau khi về nhà liền ôm điện thoại mà xem bài đăng, mỗi bình luận liên quan đến bức ảnh cậu đều xem qua, đem mấy câu khen hai người xứng đôi, đẹp trai mà bình luận một lần. Đương nhiên chỉ dùng nick "Tiêu Tiêu yêu Đường Đường" để góp vui.

Tống Tiêu nghiêm túc tự vấn lại chuyện ngày hôm nay, kỳ thật, quyển "Nguyệt Hạ Tiêu Đường" kia, cậu cũng không thực sự yêu thích, cậu vốn hy vọng có thể đem quyển sách kia "Cảnh Hoằng Thịnh Thế" mà đầu tư chuyển thể.

Cảnh Nguyên Đế rõ ràng là hoàng đế đại Ngu vĩ đại nhất, nhưng chỉ vì chuyện tình cảm với cậu, nên việc chuyển thể bộ truyện kia hành phim mới khất lần khất lượt như vậy, điều này ai cũng biết nên làm cậu bao lâu nay vẫn luôn canh cánh trong lòng.

https://thuviensach.vn

Ngành giải trí Trung Quốc có chút kỳ quái thế này. Chính là, một phim nào đó nếu dựa theo đúng nguyên tác mà làm thì bàn dân thiên hạ có khi ném đá cho sứt đầu mẻ chán, nhưng chỉ cần một câu khen của bên nước ngoài thôi, thì bộ phim đó liền trở thành hay ho vô cùng. Sách của Hoàng Dã Vạn Hạc đã được chuyển thể thành phim ở Hollywood, địa vị của cô hiện giờ có khi đã lên đến chín tầng mây xanh rồi ý chứ, các tác phẩm sau này cũng sẽ dễ dàng được chấp nhận hơn. Cho nên đem "Nguyệt Hạ Tiêu Đường" chuyển thể cũng không phải là điều không thể.

Nếu "Nguyệt Hạ Tiêu Đường" có thể thì "Cảnh Hoằng Thịnh Thế" cũng có thể làm.

"Quân Trúc." Ngu Đường bỗng nhiên gọi cậu.

Tống Tiêu thoát khỏi suy nghĩ miên man, lấy lại tinh thần, thấy hoàng thượng ngồi trên giường, vỗ vỗ chỗ bên cạnh, ý bảo 'qua đây ngồi cạnh trẫm', liền xỏ vào đôi dép trong nhà, tiến đến cạnh Ngu Đường: "sao vậy?"

Ngu Đường đem laptop nhét qua cho cậu: "Ngươi đi đăng ký cái weibo đi."

"Đăng ký weibo như thế nào?" Tống Tiêu không rõ vì sao mà cầm lấy, nghe lời mà đăng ký một cái, lại thập phần chính trực là sử dụng tên của mình. Đáng tiếc cái tên này đã bị người khác đăng ký, đành đổi thành "Quân tử đương như Trúc" .

Ngu Đường nhìn cậu đăng ký, cái gì cũng chưa nói, chỉ dặn cậu nhớ để ý mình một chút. Ngu Đường có một cái nick khác cũng gọi Ngu Đường, còn có một dấu V vàng chóe chứng nhận là "Tổng tài Đại Ngư Hoa quốc". Số người theo dõi cũng không nhiều lắm, tuy vậy cũng chẳng phải ít, phần lớn trong số đó đều là nhân viên Đại Ngư, ở trên cũng không có gì thú vị, vẫn luôn giao cho Kim trưởng phòng quản lý, cái này chỉ dùng để xem xem nhân viên trong công ty có xảy ra chuyện gì không, còn ở dưới là cả một

https://thuviensach.vn

đám nhân viên hô to "Cảm ơn lãnh đạo", "Kiên quyết ủng hộ", "Lãnh đạo nói đúng" vân vân và mây mây...

Mà nick của Ngu Đường, ngoại trừ để theo dõi hai công ty lớn "Đại Ngư Hoa quốc" và "Quốc tế Đại Ngư", ngày hôm nay liền nhấn theo dõi người thứ ba, đó chính là "Quân tử đương như Trúc".

Tống Tiêu giật giật khóe miệng: "Hoàng thượng, đây cũng quá rõ ràng."

"Làm sao mà không cho trẫm theo dõi, ngươi đang tính dùng cái nick này đi thông đồng với người khác sao?" Ngu Đường nhíu mày, nhấc tay nắm chặt cằm Tống Tiêu.

Cùng người này bàn đến truyện đạo lý quả là không tưởng mà, Tống Tiêu cũng lười quản hoàng thượng luôn, đơn giản để cằm mình cho cậu ta nâng, chính mình lười biếng thả lỏng thân thể đến mềm nhũn: "Thần cũng chuẩn bị nhúng tay vô giải trí Tinh Hải."

Ngu Đường đưa cằm cậu qua để cậu ngả vào ngực mình, xoa xoa cái mớ tóc ngốc nghếch kia: "Nhúng tay vào, là muốn đoạt lấy luôn à?."

Trước nay, nhìn thế nào thì Tống Tử Thành quản lý cũng không ổn, sang năm phim kia sẽ được công chiếu, Tống Tiêu cần đất chiếu trong nước cho "Tiên Mãn Cung Đường". Hơn nữa, đây cũng là một cơ hội tốt cho giải trí Tinh Hải một lần nữa trở nên lớn mạnh. Nếu để đích thân Tống Tử Thành làm, hắn không dám chắc có được hay không.

Tiểu kịch trường:

(Bài viết nguy hiểm trên Weibo)

Tiêu Tiêu: Weibo này cũng hay đấy nhỉ.

Ngư Đường: Khanh đang xem gì vậy?

https://thuviensach.vn

Tiêu Tiêu: Hoàng thượng qua đây xem bài viết này đi.

Ngư Đường: Không muốn xem, Khanh đọc cho trẫm là được rồi.

Tiêu Tiêu: Hoàng thượng đuổi ta, nếu như người bắt được, thần liền cho người "hị...hị...hị..."

Ngư Đường: *duỗi tay, bắt lấy* bắt được rồi.

Tiêu Tiêu: o(&_&)o

Xin lỗi cho sự chậm trễ này vì nhiều lý do...

Cơ mà... Nay làm nguyên bằng điện thoại đấy... Lâu kinh.

https://thuviensach.vn

HOÀNG THƯỢNG ĐỪNG NGHỊCH 2

Lục Dã Thiên Hạc
www.dtv-ebook.com

Chương 98: Hỏi Tội

Năm ngoái Tống Tiêu có về thành phố A, chuẩn bị cùng cha mình bàn về hạng mục mình định làm.

"Con muốn vào công ty làm?" Tống Tử Thành nhìn con trai từ trên xuống dưới một lượt. "Tốt lắm." Ông là vẫn luôn sợ con trai mình có chí hướng hơn người, sẽ không muốn tiếp quản giải trí Tinh Hải . Hiện tại con trai lại đột nhiên đồng ý như vậy, đương nhiên ông sẽ đồng ý luôn và ngay.

Tống Tiêu không nghĩ rằng Tống Tử Thành nói chuyện dễ dàng như vậy, tỏ ra có chút nghi hoặc.

Điều mà cậu chưa biết ở đây chính là: bởi vì Ngu gia bên này xảy ra chuyện như vậy, mọi người đều dồn dập suy đoán , thiết nghĩ , Ngu gia hẳn sẽ loạn lên. Nhưng chẳng ai nghĩ tới, chỉ mới hai mươi tuổi vậy mà Ngu Đường lại có thể một mình vực dậy toàn bộ sản nghiệp, thủ đoạn cao thâm đến mức khiến cho đám lão làng kia cũng phải khiếp sợ một phen. Chính bởi sự việc lần này mà đó lại trở thành một câu chuyện truyền kỳ ở thành phố A. Sau đấy mọi người lại sôi nổi mà hướng về phía con trai mình, nhất thời cảm thấy được con trai mình thật có phúc.

Bạn bè quen biết của Tống Tử Thành, đều đã đem con mình mà nhét vào công ty để chúng rèn luyện năng lực, ông sớm đã thèm làm thế từ lâu rồi.

Vì vậy, Tống Tiêu dễ dàng có được một vị trí kiến tập 'Giám đốc điều hành' , trực tiếp vào làm ở công ty.

https://thuviensach.vn

"Tống Tiêu, cậu đã trở lại!" Lý Vĩ Vĩ hiện tại đã trở thành một diễn viên trẻ đang "hot", nhận một phát được hai vai chính trong hai bộ phim truyền hình, hót ơi là hót luôn. Nhìn thấy Tống Tiêu liền nắm vai hắn mà lôi đi trong hành lang công ty.

"Anh David!"

"Chào anh David!"

Dọc đường đi, Những nghệ sĩ mới trong công ty gặp hắn đều cất tiếng chào hỏi.

Phòng làm việc của Tống Tiêu bên cạnh phòng Tống Tử Thành, ngay giữa tầng trệt,Tống Tiêu đang muốn đi xuống, liền bị Lý Vĩ Vĩ giữ lại.

"Giám đốc của tôi ơi! Mới đến nhận chức, cũng nên qua mỗi phòng xem một chút chứ, vội tới phòng làm việc làm gì?" Lý Vĩ Vĩ túm lấy cậu mà lôi đi, cửa thang máy lần thứ hai khép lại, chậm rãi lên tới tầng chót luôn.

Tầng cao nhất ở giải trí Tinh Hải như trước, vẫn là phòng thực tập, rất nhiều người mới ở đây còn đang nỗ lực trau dồi kinh nghiệm. Lý Vĩ Vĩ cứ bồi hồi nghĩ lại, giống như quay ngược thời gian về mấy năm trước, là lần đầu tiên hắn mang Tống Tiêu đi tham quan công ty.

"Cậu hắn là hiện tại không cần ở đây nữa?" Nếu đã lên đến đây, Tống Tiêu cẩn thận mà tìm hiểu một chút, sắp tiếp quản công ty rồi, đương nhiên toàn bộ mọi thứ ở đây cũng phải nắm thật rõ mới được.

"Thỉnh thoảng sẽ đến nếu có chương trình luyện tập đặc biệt." Lý Vĩ Vĩ vò đầu, hắn bây giờ còn đang đi học ở đại học Sân Khấu Điện Ảnh, nhưng thực chất lại không đi học mà hầu hết thời gian đều đi đóng phim, tình cờ thì đến tham gia vài buổi luyện tập thôi.

https://thuviensach.vn

Tỷ như vài ngày trước đó, Tống Tử Thành bất chợt muốn mời về một nghệ nhân chơi cờ nổi tiếng tên Lưu Hành Vũ, mời lão tổ sư ấy chắc chắn là để dạy bọn họ rồi, hắn liền bị lôi cổ trở về để học. Nhưng là, thứ này trên cơ bản chỉ học trong vài ngày là không giải quyết được vấn đề gì, chẳng thể một ngày tu luyện thành chính quả được, chẳng là cũng biết được mấy chiêu, vừa hay lại có thể dùng trong một tiết mục mà hắn phải tham dự.

"Cô là cái gì mà dám ra lệnh cho tôi!" Hai người đang nói chuyện, bỗng nhiên nghe thấy phòng cách vách bên kia có tiếng cãi nhau, mà sao giọng nói này nghe quen tai thế nhỉ?.

Tống Tiêu dừng bước, nhìn xuyên qua cửa kính, hơi nhíu mày.

Đó là một phòng học biểu diễn, giáo viên đứng ở phía trước sắc mặt khó nhìn rõ, cùng với một cô gái còn trẻ tuổi xảy ra tranh chấp, đúng là lâu rồi không gặp Tống Tranh .

"Cô ta không thi đại học, cũng không muốn đi học kỹ năng mà chạy tới công ty đòi làm nghệ sĩ." Lý Vĩ Vĩ bĩu môi, lại nhắc đến Tống Tranh, cô ta quả thật dáng vẻ cũng coi là được đi, nhìn kỹ còn có nét ngọt ngào, hơn nữa còn có Tống Tử Thành cùng Khâu Minh Diễm chống lưng, hoàn toàn có thể vọt lên cao. Chỉ có điều, con bé này thực sự quá kiêu ngạo.

Nhìn một lúc cũng không thể thấy gì, Tống Tiêu quay người xuống tầng, đúng lúc đụng phải một cô gái với đôi mắt đỏ ngầu.

"Xin lỗi, xin lỗi." Cô nàng tỏ ra hoang mang, nhanh chóng cúi đầu xin lỗi.

"Không có gì đâu." Tống Tiêu đáp lại một câu, dịch sang một bên tránh.

Cô gái nhìn bóng lưng của Tống Tiêu khuất khỏi tầm mắt, cắn cắn môi.

"Tiểu Hi, sao vẫn chưa vào?" Bên kia có một cô gái khác đang gọi.

https://thuviensach.vn

"Tôi qua ngay đây."

Cô gái vừa gọi tiểu Hy đi tới, không nhịn được quay đầu nhìn, "Chị à, người kia là ai vậy?"

"Người đó à!!! Ông chủ tương lai đấy.." Một chị lớn đã làm việc trong công ty nhiều năm nói cho cô, "Hôm qua ông chủ đã nói rồi, ổng muốn cho con trai mình vào công ty thực tập."

Ông chủ tương lai... Chính là con trai của Tống Tử Thành, đang học ở đại học Đế Đô, cũng chính là trạng nguyên đã từng qua Harvard du học. Quả thật hôm qua ông chủ cũng đã nói muốn cho con trai qua kiến tập chức giám đốc điều hành. Còn chưa tốt nghiệp đại học thế nhưng lại làm giám đốc điều hành, nghe có chút buồn cười nhưng ai bảo đây chính là công ty nhà hắn chứ?

Chờ bà chị kia đi tít đằng sau, tiểu Hi liền kéo tay tiểu muội: "Này này, có lẽ chúng ta có thể..."

"Đừng có đoán mò, không phải anh chị em ruột thịt, tuy tốt xấu gì cũng là người cùng công ty, nhưng dựa vào cái gì để giúp đỡ chị hả?"

Nghe nói vậy, đôi mắt của tiểu Hi không nhịn được liền đỏ.

Tống Tiêu trở về thành phố A đã mấy ngày, để lại Ngu Đường một mình trong phòng, đã sắp ăn Tết đến nơi, vậy mà còn chưa có dự định về.

Ngu Đường nằm ở trên giường ôm gối của Tống Tiêu mà lăn lộn, hừ một tiếng ngồi dậy. Hoàng hậu đúng là gan to bằng trời, chắc chắn đã quên mất trách nhiệm của mình rồi. Là hoàng hậu, hầu hạ hoàng thượng mới là nhiệm vụ quan trọng nhất!

Cầm điện thoại lên hậm hực bấm số của Tống Tiêu, hoàng đế bệ hạ quyết định, phải mắng cho hoàng hậu một trận mới được, cho cậu biết như

https://thuviensach.vn

thế là sai, tối hôm nay phải về ngay để hầu hạ hoàng thượng ăn cơm chứ.

"Đường Đường..." Tống Tiêu nhận điện thoại, đột nhiên gọi một tiếng như vậy.

Ngu Đường bị gọi như vậy liền nuốt xuống một ngụm khí, vèo một cái thở ra, trố mắt một lúc lâu. Bên Tống Tiêu có chút ồn ào, hẳn là có người xung quanh nên không tiện gọi hoàng thượng.

Tống Tiêu đang cùng phụ thân gặp gỡ xã giao bên ngoài, trên bàn ăn không thể trực tiếp mà gọi hoàng thượng, chỉ có thể thuận miệng gọi tên, đứng dậy ra ngoài nghe điện thoại. Kêu ra khỏi miệng liền hối không kịp, tên của đế vương, ai cho cậu tùy ý gọi ra?

"Hoàng thượng thứ tội, vừa nãy..." Tống Tiêu ra khỏi phòng liền nhanh chóng giải thích.

"Không sao." Ngu Đường ho khan một tiếng, "khanh đang uống rượu ở bên ngoài?"

"Phụ thân đang có khách, muốn tiếp nhận công ty nên ta phải quen những người này trước." Tống Tiêu bất đắc dĩ nói, "Người ăn cơm chưa?"

Ngu Đường suy nghĩ một chút, chính mình chưa ăn cơm mà dĩ nhiên lại còn quên mất, liền trầm mặc chốc lát. Nói nốt câu tiếp theo "khanh chờ đó cho trẫm" liền cúp điện thoại.

"A?" Tống Tiêu không hiểu, muốn hỏi 'làm sao vậy' thì đầu dây bên kia đã tắt ngấm.

Sáng thứ hai, Tống Tiêu bị điện thoại di động đánh thức, mơ mơ màng màng nghe máy.

"Xuống lầu." Ngu Đường nói đúng một câu liền tắt máy.

https://thuviensach.vn

Tống Tiêu xoa xoa con mắt ngồi dậy, nằm úp sấp trên cửa sổ thò đầu ra, liền thấy Ngu Đường cùng chiếc xe thể thao, cả hai đều rạng ngời, chói lóa mà đỗ ở trước cửa khu nhà. Độc Cô Ám làm quả kính 'dâm', dựa vào cạnh xe gặm bánh bao.

Ba phút bao gồm cả rửa mặt cả mặc quần áo, Tống Tiêu trong vùn vụt lao xuống tầng.

Đã là mùa đông, thành phố A tuy ở phía Nam nhưng nhiệt độ vẫn dưới 0 độ. Một người mặc áo khoác màu đen đứng dưới hàng cây trụi lá, ánh nắng sớm mai làm cho nét tuấn mỹ của con người kia như được phủ thêm một tầng hào quang, chóp mũi vì lạnh mà đỏ ửng. Chính là người hôm qua ở Đế Đô gọi điện cho cậu - Ngu Đường.

Một tuần không gặp, Tống Tiêu thật nhớ hoàng thượng quá đi, trong đầu chỉ vù một tiếng liền nhào tới.

Ngu Đường giơ tay, đè đầu Tống Tiêu xuống, không để cho cậu xông đến.

Tống Tiêu nháy mắt mấy cái, ngẩng đầu nhìn hoàng thượng.

"Đừng tưởng rằng chủ động hiến thân, trẫm sẽ tha thứ cho ngươi tội quá nhiều ngày qua trẫm không được thị tẩm." Ngu Đường hừ lạnh một tiếng, đem Tống Tiêu đang sững sờ bắt lại, vác trên vai.

"A á!" Một trận trời đất quay cuồng, Tống Tiêu bị ném đến ghế phó lái. Ngu Đường chui vào xe, Độc Cô Ám ném cái túi trống không đi, nhảy lên, ngồi chồm hỗm phía sau xe.

Mắt thấy đã sắp hết năm, vẫn còn sáng sớm, trên phố còn rất vắng người. Không bao lâu, xe liền chạy ra khỏi nội thành. Tống Tiêu nhận ra đường này chính là đi về khu nhà của Ngu gia.

https://thuviensach.vn

"Sáng sớm đã đến Ngu gia sao?" Tống Tiêu giật giật khóe miệng.

"Ừm." Ngu Đường mặt lạnh không nói thêm lời nào.

Người nhà Ngu gia còn chưa rời giường. Trong khoảng sân rộng lớn, Tào quản gia đang mở một cuộc họp với các quản gia khác, nhìn thấy xe thể thao tiến vào liền tuyên bố tan họp, mang theo Trương Hiếu Nhân đi nghênh đón.

"Cung nghênh hoàng thượng, hoàng hậu hồi cung." Tào công công cung kính mà nhai lại những lời hồi trước, Trương Hiếu Nhân cũng cùng gào một tiếng.

"Ngao ngao...nha nha-- "

Tiểu kịch trường:

(Tội dám gọi thẳng tục danh của hoàng thượng)

Ngư Đường: Vừa nãy ngươi gọi ta là gì?

Tiêu Tiêu: Hoàng thượng a

Ngư Đường: Trước câu đó.

Tiêu Tiêu: Đường Đường?

Ngư Đường: Hừ, ỷ được trẫm sủng, dám gọi thẳng tên trẫm, xem trẫm phạt ngươi như thế nào đây.

Tiêu Tiêu: Không phải ngươi cho phép ta gọi thế sao? QAQ

Ngư Đường: Phải, gọi như vậy tiếp đi a ~ *mặt tà mị*

Tiêu Tiêu: ...

https://thuviensach.vn

HOÀNG THƯỢNG ĐỪNG NGHỊCH 2

Lục Dã Thiên Hạc
www.dtv-ebook.com

Chương 99: Dép Lê

Ngu Đường đá Trương Hiếu Nhân bay qua một bên, xuống xe mở cửa, kéo Tống Tiêu ra, tiếp tục vác lên vai đi tiếp.

"Mau bỏ thần xuống, hoàng thái hậu thấy được thì làm sao bây giờ, ố ..." Tống Tiêu đạp đạp chân, bị Ngu Đường vỗ một cái vào mông, nhất thời không nói được gì.

Phụ nữ trong nhà hãy còn đang ngủ giữ gìn sắc đẹp, dậy sớm như vầy, chỉ có mỗi Hoằng Nguyên Đế đời thứ hai kia thôi, cu cậu còn đang tung tẩy, vung vẩy chơi trong hoa viên, bất ngờ cộp mặt huynh trưởng.

"Hoàng huynh, chào buổi sáng!" cậu bạn nhỏ Ngu Lân vừa mới xuống nhà, nhìn thấy ca ca lập tức dựng thẳng lưng, cất tiếng chào hỏi.

Ngu Đường hất hất cằm, tiếp tục đi lên tầng. Tống Tiêu bị treo lủng lẳng trên vai hoàng thượng, giơ tay vẫy vẫy, chào Ngu Lân .

"Chị dâu..." Ngu Lân bất đắc dĩ nhìn hai người này, bắn qua cho Tống Tiêu một ánh mắt thương cảm nhưng không thể giúp được gì, lắc lắc đầu, chắp tay sau đít đi xuống nhà. Nhóc kia đi lại trầm ổn, bóng lưng vẫn mang theo tâm niệm thiên hạ, đi từng bước từng bước sát nhau phong thái một hoàng đế, nhưng là chân lại tun mủn thế kia, đi tới bậc thang cuối cùng lại hụt một phát, hai tay vung trong không trung liền bị Tào công công đỡ được.

https://thuviensach.vn

"Điện hạ cẩn thận." Tào công công vẻ mặt tươi cười, bế Ngu Lân đứng dậy.

"Thả ta ra." Ngu Lân uốn éo người, nếu bị chị dâu nhìn thấy sẽ rất mất mặt.

"Phía trước nền đá hoa cương mới lau xong, rất trơn." Tào công công cười híp mắt ôm hắn, không có ý định buông ra, nhanh chân đi đến hoa viên. "Đời trước lúc điện hạ còn nhỏ, lão nô cũng hay ôm như này mà."

Hai người càng lúc càng đi xa, tiếng nói cũng nhỏ dần, Tống Tiêu còn muốn ngẩng đầu lên xem một chút, cánh cửa trước mắt đột ngột đóng lại. Tiếp đến là một trận trời đất quay cuồng, hắn bị ném lên chiếc giường rộng lớn màu xanh nước biển, một thân thể rắn chắc thon dài liền áp tới.

"A, làm cái gì..." Tống Tiêu bị ép đến suyễn luôn, hô hấp chẳng nổi, đang định đẩy tên kia ra.

Ngu Đường chống tay, ngồi dậy tháo ca-ra-vat, nới lỏng cổ áo, tháo cúc tay áo: "Ăn điểm tâm."

"Ăn điểm tâm không ăn được ở trên giường đâu... A..."

"Ai bảo không thể..."

Ăn xong "bữa sáng", Ngu mẫu cũng đã dậy. Ngu Đường vì một đêm không ngủ, ôm Tống Tiêu ngủ đến say như chết. Tống Tiêu mơ hồ tỉnh giấc, mở to mắt nhìn trần nhà, bụng ục ục kêu lên.

"Bữa sáng" này, chỉ có mỗi hoàng thượng là no thôi, còn bản thân cậu vẫn đang đói vô cùng. Muốn đi tìm đồ ăn thế nhưng cả người bủn rủn, mệt mỏi đành phải kiên trì dựa vào lồng ngực hoàng thượng.

https://thuviensach.vn

Ngu Lân luyện công xong, tắm rửa sạch sẽ, cùng mẫu thân và tỷ tỷ ăn sáng. Ngẩng đầu lên tầng nhìn một cái, lại cúi xuống mỉm cười nhìn Tào quản gia đang chia đồ ăn.

"Quản gia..." Ngu Lân suy nghĩ một chút, vẫn nên gọi một tiếng.

"Có thần." Tào quản gia trên tay vắt chiếc khăn ăn màu trắng, cúi đầu mỉm cười, hỏi tiểu thiếu gia có điều gì muốn dặn dò.

"Ngươi giúp ca ca đem chút bữa sáng lên trên, để ca ăn còn ngủ tiếp." Rõ ràng chỉ là một câu rất bình thường, Ngu Lân che lại hai cái tai chiêu phong đã từ từ biến đỏ.

Tào quản gia cùng hắn trao đổi ánh mắt ngầm hiểu ý nhau, rồi gật đầu đáp lại. Hai người bọn họ đều biết, hoàng đế bệ hạ thân thể khỏe mạnh, đói một bữa cũng chẳng sao, thế nhưng hoàng hậu thì cần được ăn cơm.

"Đường Đường về rồi sao?" Ngu mẫu kinh ngạc ngẩng đầu, Ngu Miêu bên cạnh cũng nhìn sang.

"A, sáng sớm đã về, nhưng nhìn bộ dạng của anh ấy giống nhiw một đêm rồi chưa ngủ. " Ngu Lân cúi đầu ăn một miếng cơm, dừng một chút còn nói, "Bạn thân của ca cũng về cùng ạ."

"Là Tiêu Tiêu hở?" Ngu mẫu liền đoán được là ai, lúc trước Ngu gia có chuyện, Tống Tiêu có đến thăm hỏi vài lần. Không giống những thiếu gia nhà khác, chỉ nói chút lời khách sáo, bà vẫn nhìn ra được, đứa bé này thật lòng quan tâm Ngu Đường.

Nghe nói hai đứa bé không ăn gì liền lên phòng ngủ, Ngu mẫu nhanh chóng bảo Tào quản gia đem đồ ăn lên phòng.

Ngu Lân im lặng không lên tiếng nhìn mẫu thân bận bịu, chậm rãi lắc lắc đầu, ra vẻ đúng chất 'cụ non' tiếp tục ăn cơm của mình.

https://thuviensach.vn

Ngu Miêu nhìn chằm chằm vành tai lớn đang vẫy vẫy của đệ đệ, không nhịn được liền véo một cái: "Cậu lắc đầu cái gì vậy?" Đệ đệ rõ ràng nhỏ như vậy, thế nào mà cử chỉ lại giống một lão già như vậy.

"Canh thịt viên nóng quá!!! Á....." Ngu Lân chỉ chỉ bát canh thịt viên trước mặt.

Ngu mẫu quay đầu lại, liền thấy Ngu Miêu cùng Ngu Lân đồng thời lắc đầu, vừa lắc đầu, vừa hà hơi, trong miệng còn có một hòn thịt viên, lập tức giơ tay lên cho mỗi đứa một cái cốc đầu: "Lễ nghi trên bàn ăn đâu? Thật mất lịch sự!"

Tào công công gõ cửa tiến vào, đem bữa sáng để ở đầu giường, tiện thể đưa cho Tống Tiêu một cái khăn mặt.

Tống Tiêu chống đỡ thân thể ngồi dậy, mặc áo ngủ vào, dựa vào cái đệm dày phía dưới, cầm lấy điểm tâm bắt đầu ăn. Cậu thật sự rất đói bụng, vốn sáng sớm không được ăn cơm, lại còn bị tên kia hùng hục bắt vận động như thế.

"A..." Ngu Đường cảm thấy lồng ngực bỗng nhiên trống không, lẩm bẩm một tiếng mò đến, ôm eo Tống Tiêu ngủ tiếp.

"Hoàng thượng, dậy ăn chút rồi ngủ tiếp." Tống Tiêu xoa xoa gò má của hoàng thượng.

Ngu Đường mở mắt ra, nhìn Tào công công liếc mắt ra hiệu, đối phương lập tức tự giác mà lui ra, rồi cẩn thận đóng cửa lại.

"Lần sau đừng gọi là hoàng thượng nữa." Ngu Đường ngồi dậy, dựa vào người Tống Tiêu, kéo cái tay cậu đang cầm miếng sandwich cắn rở qua, ngoạm một cái.

https://thuviensach.vn

"Vậy gọi là gì?" Tống Tiêu cúi đầu nhìn thấy miếng sandwich tam giác của mình đã bị cắn mất một nửa.

Ngu Đường liếc hắn một cái, chui vào chăn ngủ tiếp. Ý tứ rất rõ ràng, thánh chỉ đây là muốn cậu phải tự đoán.

Tống Tiêu nháy mắt mấy cái, đem miếng bánh còn lại ăn nốt, cầm khăn mặt chà chà miệng, thuận lợi giúp hoàng thượng xoa một chút rồi dựa vào đầu giường bắt đầu chơi điện thoại.

Gần đây giải trí trong nước rộ lên vài bộ phim lịch sử truyền hình có vẻ không hay ho quảng cáo rầm rộ. Mà vấn đề ở chỗ, mọi người chửi mắng nhưng vẫn xem, bởi thật sự không có gì khác để mà xem.

Lướt lướt tin tức, hầu hết mấy bộ phim này đều bị lôi kịch bản ra để ném đá.

Nghành giải trí vốn là cái ngành náo nhiệt, khen cũng được, chửi rủa cũng được, chỉ cần có thể phất lên kiếm tiền thì vài người sẽ không từ bất kỳ thủ đoạn nào hết. Mặt khác, nếu có minh tinh nổi tiếng tham gia, tỷ lệ người xem cũng rất cao.

Đã làm ăn thì ra làm ăn, Tống Tiêu quyết định đã làm nghề này là phải làm thật tốt.

Ngu Đường đợi nửa ngày không thấy Tống Tiêu đáp lại, nhất thời có chút không hài lòng, vươn ma trảo ra, xoa xoa cái 'địa phương' đang hở ra kia của cậu.

"Ưm..." Eo Tống Tiêu đột nhiên mềm nhũn, quay đầu nhìn hắn, người kia vẫn đang nhắm mắt, cứ giống như là tên vừa sờ sờ kia không phải là mình vậy, không khỏi bật cười.

https://thuviensach.vn

Hai người ở trên giường lộn xộn nửa ngày, thật nhanh lại đến giờ cơm trưa, lúc này mới lổm ngổm bò dậy đi xuống nhà. Tống Tiêu lăn lộn trong chăn nên đầu tóc bung loạn xạ, Ngu Đường cũng không nhắc cậu, cứ như vậy trơ mắt để cậu đi xuống.

"Tiêu Tiêu a, mau tới đây." Ngu mẫu nhìn thấy Tống Tiêu, không nhịn được phì cười một tiếng, vội vã vẫy cậu qua. Chờ Tống Tiêu lại gần, liền cầm chiếc lược nhỏ Tào quản gia đem đến, đem mấy lọn tóc vểnh lên trên đầu hắn chải xuống.

Tống Tiêu nháy mắt mấy cái mới phản ứng được chuyện gì vừa xảy ra, liền có chút ngượng ngùng, nhanh chóng cảm ơn Ngu mẫu. Vì đang cùng hoàng thượng đùa giỡn, trong lòng thư giãn nên nhất thời quên mất lễ nghi, thực sự là không nên.

Ngu Đường nhìn cậu, ngồi qua bên cạnh uống trà, không nói một lời.

"Đường Đường, con về mà cũng không nói trước một tiếng." Ngu mẫu trừng mắt liếc hắn một cái, vừa cười nhìn về phía Tống Tiêu, "Tiêu Tiêu hôm qua đi cùng với nó sao?"

Câu hỏi này khiến trong lòng Tống Tiêu có chút hồi hộp, trên giữ nguyên vẻ mặt rồi chậm rãi đặt cốc trà xuống, mở mắt nhìn Ngu mẫu: "Không có, con mấy ngày nay đều ở thành phố A, Đường Đường sáng nay đi máy bay về. Thấy cậu ấy trông rất buồn ngủ nên mới đưa cậu ấy về đây, mà tối qua con cũng ngủ khá muộn..."

Không thể nói dối toàn bộ được, phải nửa thật nửa giả thì mới đủ độ tin cậy, nhưng thực chất lời giải thích hầu hết là thật.

Ngu mẫu nghe xong liền cười rộ lên. Ngu Đường ngồi cạnh nghe thấy Tống Tiêu còn nói hai chữ kia, cao hứng cuộn tròn ngón chân giấu trong đôi dép lê lông mềm.

https://thuviensach.vn

Thấy Ngu Đường đang xỏ đôi dép lê làm Ngu mẫu chợt nhớ ra, gọi nữ hầu đem thêm một đôi tới.

Đây là dép lê mà Ngu mẫu đặt hàng cho cả nhà, mùa đông nên đều là lông xù, Ngu Đường là màu lam đậm, Ngu Lân là màu xanh nhạt, Ngu Miêu là màu hồng phấn, bản thân nàng chính là màu vàng nhạt, còn có một đôi màu đen... Là cho Ngu ba ba.

Tống Tiêu nãy ở trên tầng nghe thấy tiếng Tào công công, Ngu mẫu muốn lấy thêm một đôi dép lông mượt, tưởng bà muốn đi cùng màu với đôi đen kia, liền vội vã ngăn cản: "Bác à, đôi này vẫn rất tốt, không cần đổi..."

Nói còn chưa dứt lời, nữ hầu đã đem ra một đôi dép lông mềm màu lam nhạt.

"Thử xem có hợp hay không, ta cũng đã đặt làm cho con một đôi." Ngu mẫu cười híp mắt nói.

Lần này không chỉ Tống Tiêu mà Ngu Đường cũng hơi kinh ngạc. Loại dép đi trong nhà này hắn là đồ hàng hiệu xa xỉ, muốn đặt làm riêng phải cọc trước tiền, thế nhưng mẫu thân vì sao lại muốn mua thứ này cho Tống Tiêu?

"Nhanh đi vào thử xem, ta thấy ngươi cùng Đường Đường hay đi với nhau, đoán chắc số size cũng không sai biệt." Ngu mẫu đem dép lông mềm đưa cho hắn, giục hắn mau thử.

Tống Tiêu nuốt nước miếng một cái, đem chân xỏ vào đôi dép lông mềm màu lam nhạt, ngồi song song cùng Ngu Đường, hai đôi dép kiểu dáng giống nhau thoạt nhìn có chút thú vị.

"Thật là đẹp!" Tiểu công chúa Ngu Miêu lập tức khen, bạch bạch bạch chạy tới với đôi dép màu hồng nhạt.

https://thuviensach.vn

Ngu Lân ngồi trên ghế sa lôn, hai cái chân ngắn be bé đi đôi dép với với ra ngoài, chẳng may dép rơi xuống liền không kịp giữ lại.

Tiểu kịch trường:

(Cổ khúc · Đế vương ngâm)

Gia gia: Lập tức đánh trận, thiên hạ cuối cùng cũng bình an.

Ngư cha: Dân tộc Hung nô xâm lược, sầu khổ loạn trong giặc ngoài.

Ngư Đường: Đánh ở ngoài bên trong an ổn, giang sơn thịnh thế thay đổi.

Đệ đệ: Sống lại một đời, còn phải biết ngăn chặn.

Độc thoại (đệ đệ): Ai, mẫu hậu, xin hãy nghe lời khuyên này...

Mai tui bận, nếu có thì sẽ có rất muộn, ko là thôi à nha!!!

https://thuviensach.vn

HOÀNG THƯỢNG ĐỪNG NGHỊCH 2

Lục Dã Thiên Hạc
www.dtv-ebook.com

Chương 100: Bảo Kiếm

Thế là người một nhà dùng bữa trư trong không khí quỷ dị... Mẹ Ngu muốn ra ngoài thưởng trà cùng với bà bạn thân, liền giao cả đệ đệ và muội muội cho Ngu Đường trông nom.

Ngu Miêu năm nay đã mười tuổi, cũng có một cô bạn nữa chơi rất thân, chẳng ở lại chơi với mấy người to đầu làm gì, liền chạy về phòng chơi, bỏ lại Ngu Lân cùng hai tên kia ở lại trừng mắt nhìn nhau.

"Nào, ca ca đem cậu đi chơi." Ngu Đường từ phía sau, ôm Ngu Lân đứng lên.

Mẹ Ngu thấy tình cảm huynh đệ thân thiết như thế thật yên tâm, đem théo túi sách dời đi.

Ngu Lân cứng đơ người, bị ca ca vác lên, hướng cặp mắt cầu cứu về phía Tống Tiêu. Tống Tiêu chầm chậm bước theo sau, đáp lời bằng một ánh mắt 'lực bất tòng tâm'.

Đây đúng là báo ứng đời này mà.

Hai người đều bận việ lâu như vậy, khó có được một ngày đi chơi thoải mái, quyết định chơi trong phòng, chơi trò siêu cấp Marry kinh điển.

"Hiện giờ còn ai chơi cái trò này nữa chứ?" Bạn nhỏ Ngu Lân đưa con mắt khinh bỉ nhìn qua hai lão to xác lạc hậu bên kia.

https://thuviensach.vn

Ngu Đường đưa tay, nhéo lấy một lỗ tai của cu cậu.

"Á....Hoàng huynh có thể chơi đến level này quả thực là vô cùng cao siêu." Ngu Lân nhanh chóng sửa lời, thành công thoát khỏi ma trảo của hunh trưởng, trốn phắt ra sau lưng của Tống Tiêu.

Tống Tiêu không nhịn được nhếch miệng cười, tên tiểu gia hỏa này, ở đời trước, xét về dương thọ thì cu cậu này so với mình còn sống dai hơn, suy nghĩ cũng nên già giặn chút chứ? vậy mà sao khi đứng trước mặt ca ca lại trở nên bé xíu như vậy nhỉ?

"Nghe nói, cậu ở nhà trẻ gặp được sủng phi đời trước đúng không?" Tống Tiêu đã lâu rồi không có gặp Ngu Lân, liền quờ tay qua, đem cậu ra trước mặt để nói chuyện, thật muốn đen nhóc này ôm vào trong lòng nhưng lại không được.

Tiểu Ngu Lân chân ngắn, ngồi nghiêm chỉnh, bộ làm như đang nghe tấu hay chuẩn bị phê chuẩn gì gì đó, nghe được Tống Tiêu nói câu này, nhất thời ủ rũ, "Tẩu tử lại bắt nạt đệ rồi."

Ái phi xinh đẹp, tao nhã năm đó của cậu, giờ đây sao lại biến thành một con bé lúc nào cũng kêu khóc, nước mũi chảy rề rề...Điều này làm cho Ngu Lân khó có thể chấp nhân được, nhưng cũng vì đạo nghĩa của bậc trượng phu mà ở nhà trẻ vẫn quyết định bảo vệ nàng.... Còn những cái khác....thì thôi đã vậy.

Tống Tiêu nhịn không được cười ầm lên, cậu cũng nghĩ nếu từ nhỏ mà hai người đều có lại ký ức, nói không chừng cũng có thể gặp nhau ở nhà trẻ. Có điều, vì cái gì mà đệ đệ có thể bắt đầu lại từ đầu còn bọn họ thì không?

"Sau khi hai người bọn ta chết, có chuyện gì kỳ lạ xảy ra à?" Tống Tiêu quay qua hỏi lại đệ đệ, từ hồi ở bên Mỹ gặp lại Tào công công, cậu luôn tự

https://thuviensach.vn

mình hỏi, rút cuộc là cái gì khiến cho cả đám người trong cung lúc đó trọng sinh lại cùng nhau như vậy?

Ngu Lân cúi đầu, trầm mặc, không nói gì cả.

"Đang hỏi ngươi kìa." Ngu Đường đang đánh điện tử một mình, không thấy Ngu Lân trả lời, bèn dùng ba ngón chân qua đá đá tiểu đệ. Ba người đều đang ngồi trên thảm trải sàn, cặp chân dài kia vẫn đang duỗi ra, mũi chân có thể vừa vặn đá trúng đít đệ đệ.

Ngu Lân bị đá trúng, ngã chổng vộc, thở dài một cái, đương nhiên lại biến thành một nhóc con không có tí nhân quyền nào, muốn tỏ vẻ già dặn tí cũng không xong, đành phải thành thực đáp: "Cũng khồn có gì khác thường, đệ đem hai người an táng cùng nhau, tất cả những vật nào mà huynh trưởng yêu thích đều trôn theo cùng, cả cái bảo kiếm kia cũng..."

Lại nói đến cái bảo kiếm kia, Ngu Lân sửng sốt, ngẩng đầu lên liếc nhìn Tống Tiêu: "Tẩu tử lúc dùng thanh kiếm đó tự vẫn có cảm thấy điều gì không?"

Nghe được cái từ "tự vẫn" này, tay Ngu Đường chợt run lên, quân địch không bắn lại bắn ngay quân mình.

Tống Tiêu lắc lắc đầu: "Đệ nói, là bởi thanh kiếm kia sao?"

Mạc Tà bảo kiếm, là thanh kiếm Ngu Đường ngẫu nhiên có được từ chỗ Thượng Cổ Thần Binh, vốn có một truyền thuyết rất ly kỳ.

Nói đến đây, di động của Tống Tiêu chợt vang lên, là từ giải trí Tinh Hải gọi qua, nói là trong công ty đang xảy ra sự việc vô cùng nghiêm trọng, cần cậu về ngay.

Cuộc nói chuyện đến đây gián đoạn, Tống Tiêu đứng dậy về trước.

https://thuviensach.vn

Ngu Đường có chút không yên lòng, muốn đi về cùng, lại bị Tống Tiêu ngăn cản: "Không phải chuyện lớn gì đâu, thần tự giải quyết được." Chỉ là trước lúc đi có mượn của Ngu gia vài vệ sỹ đi cùng.

Lúc về tới giải trí Tinh Hải, phía trước tòa nhà đã bu đầy người, có xe cảnh sát phía dưới không ngừng nháy đèn liên tục, còn cả một đội cứu nạn đang ra sức bơm đệm hơi. Sự chú ý của tất cả mọi người đổ dồn lên cái cửa sổ trên tầng năm của tòa nhà, một cô gái trẻ đang ngồi trên đó, đương định nhảy xuống.

Đó là tầng năm của một kho hàng, cửa sổ được mở tung ra, phía sau không có vật gì để vịn vào, người trong phòng không ai dám kéo cô cô gái đó vào.

Tống Tiêu nheo mắt, cảm giác cô gái này có chút quen quen, lúc này mới nhớ ra, đúng là cô gái lần trước đụng trúng cậu trước cửa phòng tập.

"Tiểu Hi, có chuyện gì thì tử từ nói, đừng có làm chuyện gì dại dột nha." Bên kia có một cô gái khác, cũng là người mới trong công ty, đang ôm mặt khóc oa oa, thoạt nhìn thì quan hệ giữa hai người này thật không tồi. Phóng viên đã tụ tập ở hiện trường không ít, công ty giải trí xảy ra chuyện, không thể thiếu được bọn phóng viên bát quái này, lũ chó con này ngày nào chẳng chạy loăng quang trước cửa công ty, nhìn thấy thế chắc vui lắm đây.

"Giám đốc đến rồi!" có người gào to một tiếng, tại hiện trường, các phóng viên đang sôi sục đều quay lại nhìn, liếc một cái liền phát hiện Tống Tiêu vừa mới xuống xe.

"Đây là giám đốc của các anh à?" mọi người có chút giật mình, giải trí Tinh Hải này không phải của Tống Tử thành sao? Sao bây giờ lại đổi qua một vị thanh niên như vậy?

"Người này vừa mới nhận chức giám đốc điều hành của chúng tôi, là con trai của Tống tổng." một diễn viên trong công ty tiến lại xum xoe, cứ như

https://thuviensach.vn

thể là mình đang vô tình xuất hiện trên màn ảnh ý...

"Thì ra là Tống công tử." Đám nhà báo nhất thời hiểu ra, trong giới giải trí này, Tống Tiêu tuyệt đối được xếp hạng nhất về nổi tiếng, hơn nữa, đó không phải là tin thổi phồng mà hoàn toàn là tin chính thống.

"Quý công tử hiền lành", "Trạng nguyên đại học", "Sinh viên đại học Harvard", toàn là những danh xưng sáng chói, nhìn thấy Tống Tiêu đang đi tới, cả bầy phóng viên nhao nhao ùa tới, đem micro chĩa thẳng vào cậu.

"Tống tổng, xin hỏi anh đã tiếp nhận toàn quyền của Tinh Hải rồi sao?"

"Tống tổng, đối với hiện tượng đổi xử không công bằng đối với các diễn viên trong công ty anh thấy sao?"

"Tống tổng, ..."

"Các vị, xin chờ một chút." Tống Tiêu hơi nhíu mày, vài anh men in black xông vô cản đám phóng viên đang nhào tới, làm cho bọn họ không thể đến gần Tống Tiêu, "Bây giờ cứu người là quan trọng, những việc khác, chúng ta sẽ bàn sau."

Nói xong, Tống Tiêu bước đến chỗ cảnh sát đang tập trung để tìm hiểu tình hình.

Cô gái này tên là Tiểu Hi, là một diễn viên vừa ký hợp đồng với Tinh Hải, do diện mạo cũng thuộc dạng xuất chúng, nên được một đoàn làm phim lựa chọn, cho cô phối hợp diễn một vai rất quan trọng.

Cơ hội này đối với một tân binh mà nói quả khó mà có được, Tiểu Hi vì vậy mà sung sướng vài ngày, các đãi ngộ của công ty dành cho cô cũng không ít. Đến hôm cô hớn hở đi nhận vai thì chợt đoàn làm phim gọi điện qua, bảo cô khỏi đến nữa, về sau hỏi ra mới biết, vai diễn kia bị Tống Trang cướp đi rồi.

https://thuviensach.vn

Lại là Tống Tranh.

Tống Tiêu nghe thấy cái tên này quả là chán ngấy rồi, thân là con gái riêng, vào công ty không biết điều mà khiêm tốn một chút, đã vậy còn dám ở đây làm mưa làm gió, cậu chỉ mới đến công ty mấy ngày thôi, mà nghe được không ít điều tiếng từ người khác.

"Tôi đã vì nhân vật kia, mà vất vả học lời kịch suốt ba đêm liên tiếp không ngủ, muốn giảm cân cho hợp vai, ăn gì cũng không dám, cha mẹ ở quê đau ốm còn không được về thăm, bây giờ mọi chuyện lại thành ra như vậy... A aaa...." Tiểu Hi tại cửa sổ gào khóc thảm thiết, khóc đến khản cả giọng.

"Cho tôi mượn cái loa." Tống Tiêu đưa tay qua, cầm lấy loa mà cảnh sát vaanc thường dùng để gọi tội phạm, quay qua nhìn bộ mặt đẫm lệ của cô gái kia, giọng trầm tĩnh mà nói: "Tiểu hi à! Tôi là Tống Tiêu, trước tiên cô đừng khóc nữa, hay nghe tôi nói."

Âm thanh trong sáng dễ nghe vang lên qua cái loa nhỏ, vẫn như trước mà lay động lòng người, cô gái kia ngừng khóc, cúi xuống nhìn cậu.

"Tôi vừa đến giải trí Tinh Hải tiếp nhận vai trò quản lý chưa lâu, có một số việc vẫn chưa giải quyết hết được, là tôi tắc trách, nếu cô phải chịu điều gì ấm ức, cứ nói với tôi, nếu cô bị người ta làm khó dễ thì bất kể người đó là ai, tôi nhất định sẽ đem xử phạt người ấy." Tống Tiêu cũng chị nói đại khái được như vậy, cũng không nói sẽ xử phạt như thế nào.

"Nếu người làm khó dễ cho tôi là em gái của cậu thì sao?" Tiểu Hi trừng hai con mắt đỏ au lên chất vấn.

Tiểu Hi lần này chính là phải dùng bất cứ giá nào, cô năm nay cũng đã hai mươi ba tuổi, cơ hội lần này quá quan trọng, nếu tuột mất, sau này muốn nổi tiếng cũng khó. Cô chính là đang muốn cho tất cả mọi người biết

https://thuviensach.vn

chuyện này, cho dù công ty có muốn 'phong sát' cô, cô cũng có thể dựa vào viện này mà bình an vô sự.

Đám người phía dưới như đã hiểu ra mọi chuyện, thì ra là thiên kim nhà giám đốc gây khó dễ cho cô lính mới này, chuyện đúng là ngày càng náo nhiệt rồi. Dưới tình huống như vậy, Tống Tiêu bị bức đến mức này, khẳng định sau chuyện này sẽ xử đẹp Tống Tranh, nhưng lời nói ra như thế ai sẽ tin?

Nhưng không ngờ, Tống Tiêu một chút cũng không lung lay mà nói, "Nếu người cô nói chính là Khâu Tranh kia, cô không cần lo lắng, cô ta không phải là em gái của tôi."

Lần trước, là khi Tống Tranh hất nước sôi vào người Tống Tiêu, cậu đã từng nói, trừ phi Tống Tranh quỳ xuống xin lỗi, nếu không thì nửa bước cũng đừng mong bước vô cái nhà này.

Hiện trường trong nháy mắt lặng im như tờ rồi ngay sau đó lại như nổ tung.

Lời này của Tống Tiêu là có ý gì? Đó chẳng phải là phủ nhận việc Tống Tranh là con gái của Tống gia thì là gì. Vốn là một đứa con riêng chẳng có gì đáng tự hào, nhưng Tống Tử Thành lại cho cô đến công ty, còn cho cô ít quyền hạn, chính là muốn nhận đây là con gái mình.

Đám nhà báo trong chốc lát lại như được tiêm máu gà, chắc chắn ngày mai trên các trang đầu của các mặt báo đều sẽ có tin: "Tống công tử phủ nhận địa vị của đứa con riêng kia, cô không phảo là em gái."

Trên mặt Tiểu Hi cũng ngây ra, đây là cái chuyện gì vậy? Trong thoáng chốc cô đang ngốc lăng, vệ sỹ Ngu gia đã mai phục được ở bên dưới cửa sổ, một tay bắt được cô, trong nháy mắt đã kéo được vào trong phòng.

https://thuviensach.vn

Tống Tiêu đem loa trả lại cho cảnh sát, tỏ vẻ rất biết ơn, cất bước đi trở vào phía công ty.

Chuyện trước mắt đã được giải quyết nhưng những thứ nhùng nhằng phía sau cũng cần được giải quyết ổn thỏa. Tống Tiêu phát thông báo họp ban giám đốc gấp, đem Tống Tranh cũng gọi qua.

"Chuyện hôm nay mọi người cùng đều thấy rõ, tôi muốn hỏi mọi người xem có biện pháp gì không?", Tống Tiêu mặt lãnh khốc, đem mắt nhìn qua mấy người trong ban giám đốc.

Tống Tranh trong công ty làm mưa làm gió như thế, nếu không được sự ngầm đồng ý của mấy người trong ban giám đốc này thì cô ta có dám không.

"Chuyện này, trong nghề vẫn thường xảy ra thôi, cũng chẳng phải chuyện lớn gì..." Người kia vừa mở miệng đã bị Tống Tiêu quắc mắt qua nhìn, lập tức ngậm miệng.

"Tống Tranh...trong công ty...cô ấy cũng có cổ phần...chúng ta cũng..." không khí yên lặng một lúc lâu, cuối cùng cũng có người nói một câu như vậy.

"Cổ phần của công ty" đồng tử của Tống Tiêu co rúm lại, cậu không biết làm sao mà phụ thân thân mình lại có thể cho Tống tranh kia cổ phần của công ty.

Thì ra chuyện mà Tinh Hải một năm nay cứ im lìm, chẳng có làm được cái gì, chả trách mà cứ mãi lẹt đẹt, không khá lên được, hóa ra mọi chuyện đều nằm ở đây. Đè đầu người mới, đem các tài năng của công ty mai một đi, chính là có liên quan đến đám người ăn trên ngồi chốc này.

Đem ban giám đốc xử lý một phen, Tống Tiêu khoán luôn cho đám người này phải làm ra cho được bản kế hoạch bồi dưỡng cho các tân binh,

https://thuviensach.vn

rồi tự mình gọi qua cho đoàn làm phim, bảo họ chuyển lại vai diễn kia qua cho Tiểu Hi.

Đoàn làm phim kia mới đầu có chút không tình nguyện, nhưng nghe nói có thể mược sự việc nhảy lầu lần này để lăng-xê cho phim liền gật đầu dúi dụi đồng ý luôn.

Khi Tống Tiêu về phòng nghỉ ngơi thì thấy Tiểu Hi, cô ta đang thấp thỏm mà lo chuẩn bị đi qua mà tiếp thẩm phán.

"Đoàn làm phim bên kia đã đồng ý đổi trở lại rồi." Tống Tiêu ở trước mặt cô, giọng nói vẫn ôn hòa như trước, "Chỉ có điều, chuyện ngày hôm nay, tuyệt đối không được có lần thứ hai."

Xung quanh đang có rất nhiều người mới, đang nghĩ 'chiêu này về sau mà dùng có vẻ hữu dụng đây'. Tiểu Hi nghe thấy thế, không khỏi thay đổi sắc mặt.

Tống Tiêu không nói gì nữa, trực tiếp xoay người dời đi.

Một đám tiểu tỉ muội kia nhỏ giọng, đang trách Tống Tiêu chẳng có tí tình người nào, Tiểu Hi hướng mắt nhìn qua bóng dáng Tống Tiêu dời đi, chậm rãi đỏ mặt.

Tiểu kịch trường:

Tiểu Hi: Ta cảm thấy ta rơi vào bể tình mất rồi.

Tiêu Tiêu: Ta cảm thấy cô nghĩ nhiều rồi.

Đệ Đệ: Ta cảm thấy nên mua thêm nến về đốt rồi.

https://thuviensach.vn

HOÀNG THƯỢNG ĐỪNG NGHỊCH 2

Lục Dã Thiên Hạc
www.dtv-ebook.com

Chương 101: Nồi Lẩu

"Cái này cũng phải do tôi cướp, đó là do bọn họ cho tôi." Tống Tranh đang phục ở trước cửa thang máy chờ Tống Tiêu, vẻ mặt đang hoăm hoắm ra vẻ tức giận thấy trời.

"Bọn họ? Bọn họ là ai?" Tống Tiêu hướng con mắt lạnh như băng nhìn chằm chằm Tống Tranh.

"Chính...chính là..." Tống Tranh có chút chột dạ, việc vai diễn lần này chính xác là ngay từ đầu do cô ta đề nghị, vốn cái trò ma cũ bắt nạt ma mới đã thành thơi quen, mấy ngày trước bắt gặp Tiểu Hi kia nhận được vai diễn mới đang hí ha hí hửng, liền thấy ngứa mắt thế là muốn cướp lấy cái vai diễn kia.

Tống Tiêu hướng mắt về phía Tống Tranh, đi sau còn có người đại diện, bởi vì cô ta được gọi là con gái của Tống Tử Thành nên công ty cũng cho một người đại diện khá tốt đi theo, còn lại các diễn viên mới vào công ty chỉ có người hướng dẫn thôi. Chuyện này, không còn nghi ngờ gì nữa, hẳn người đại diện kia cũng nhúng tay vào rồi.

Người đại diện bì Tống Tiêu nhìn qua, toàn thân mồ hôi lạnh chảy ra như suối, "Giám đốc, ngài đừng nóng giận, Tiểu Tranh tuổi còn nhỏ, chưa hiểu chuyện, chuyện lần này, khi về tôi nhất định sẽ bảo ban lại cô ấy."

Tống Tiêu sắc mặt vẫn lạnh tanh, nghe hắn ta nói xong, những lời giải thích vô vị ấy căn bản không có chút thuyết phục nào hết. Cầm lấy văn kiện

https://thuviensach.vn

mà trợ lý đưa tới, nhìn lướt qua một chút, phía trên là bản nháp văn bản về những nguy cơ phải đối mặt trong sự việc lần này của phòng công tác quần chúng gửi qua trong vòng một tiếng này, sau đó bảo trợ lý kêu trưởng phòng công tác quần chúng đến văn phòng giám đốc một chuyến, lúc này mới quay lại nhìn sắc mặt tái nhợt của người đại diện, nói: "Nếu như Tống Tranh đi theo anh mà không học được cái gì hay, từ ngày mai, anh không cần đi theo cô ấy nữa, qua theo cùng Tiểu Hi đi."

Người đại diện ngốc lăng, sửng sốt một lúc lâu, bỗng nhiên trở nên vui vẻ một chút. Anh ta quả thật cũng chẳng thích đi theo làm quản lý cho Tống Tranh làm gì, thứ nhất, đại tiểu thư này còn tùy hứng vô cùng, thứ hai, giải trí Tinh Hải này sớm muộn gì chẳng là thiên hạ của Tống Tiêu, Tống Tiêu lại không thích cái 'tư nữ' này như vậy. Nhưng mà nghĩ lại, đối mặt với cái cô Tiểu Hi kia, anh ta cũng có chút khó xử.

Cô kia thì cho rằng chỉ với việc làm ầm ĩ lần này mà có thể phất lên để nổi tiếng, nhưng mà các sự việc sau này mới thực sự là phiền toái, không biết chừng còn bị công ty đóng băng chứ chả chơi.

Sự việc lần này cũng làm cho bộ máy quản lý của Tinh Hải cũng đang long xòng xọc, nếu còn cứ kéo dài như vậy, Tinh Hải sẽ chẳng thể nổi tiếng được, mà đã không nổi tiếng thì việc làm ăn của gánh hát nhà cậu cũng coi như xong dời luôn.

Tống Tiêu trở lại văn phòng, gọi điện thoại cho Tiêu Chính Khanh.

Bên kia bây giờ hãy còn là buổi tối, cũng may Tiêu Chính Khanh hiện tại vẫn còn chưa ngủ. Tống Tiêu đem chuyện ngày hôm nay kể với ông một lượt, hỏi ý kiến ông về các cơ chế làm việc trước đây của Tinh Hải.

Rất nhanh Tiêu Chính Khanh đã gửi qua cho cậu một bản thảo tường tận, đối với việc lần này cũng cho một số ý kiến.

https://thuviensach.vn

Xử lý xong việc ở công ty, sắc trời cũng chuyển, Tống Tiêu day day thái dương, trực tiếp trở về nhà.

Tống Tử Thành nói hôm đi thảo luận về một hạng mục, rồi nghe được Tống Tiêu đã đem sự việc ở công ty giải quyết ổn thỏa, không trở về công ty nữa, trực tiếp trở về nhà, bình chân như vại mà ngồi uống trà.

Vốn cho rằng Tống Tiêu vẫn còn chưa tốt nghiệp, phỏng chừng còn chưa đủ năng lực để có thể quản lý được công ty, cứ để cho cậu ở công ty thực tập vài ngày cái đã, ai ngờ tiểu tử nhà mình vừa vào công ty được mấy ngày mà đã đem cả đống hạng mục xử lý thỏa đáng. Điều này làm cho Tống Tử Thành muôn phần hãnh diện, cũng vì thế mà đầu óc cũng được thả lỏng, nếu con mình đã giỏi như vậy rồi, thì mình còn phải lo gì nữa cơ chứ.

Tống Tiêu về nhà liền gặp ngay cái bộ dạng lão thái gia của cha mình, nhất thời có chút tức giận: "Cha, nghe nói cha cho Tống Tranh cổ phần trong công ty?"

Tống Tử Thành đang bưng chén trà trong tay, dừng lại một chút, chột dạ mà khụ một tiếng:"Lúc trước, Khâu Minh Diễm đến xin ta tiền, ta ngại phiền nên cho Tống Tranh một phần trăm cổ phần công ty, coi như là phí nuôi dưỡng, dư vậy sẽ không phải dây dư với mẹ con nhà họ nữa."

Tinh Hải mấy năm gần đây, lợi nhuận kiếm được cũng không phải ít, cuối năm, lợi nhuận sẽ được chia ra theo cổ phần, một phần trăm này cùng thừa đủ chi tiêu đi.

Tống Tiêu nhíu mày, nếu phụ thân đã nói như vậy, thì thôi cũng coi như là cho thứ nừ kia chút tiền cưới, cậu cũng không nói thêm gì nữa, để cho Tống Tranh kia cứ ở vậy trong công ty mà làm mưa làm gió như thế là không được:"Con nghĩ ta cứ nên đem công ty sát nhập qua với Đế Đô đi."

"A..." Tống Tử Thành sửng sốt, đương yên đương lành, chuyển đến Đế Đô làm gì ?

https://thuviensach.vn

"Cơ cấu quản lý của công ty chúng ta không còn phù hợp nữa, có thể nhân cơ hội sát nhập vào Đế Đô lần này mà để bọn họ giúp chúng ta."

Nghe được hai từ 'sát nhập' kia, Tống Tử Thành không nhịn được mà giật giật khóe miệng:"Thế...."

Nói còn chưa hết, bên ngoài lại nghe thấy tiếng gõ cửa, dì Trần nhìn qua mắt thần ra bên ngoài, bĩu môi: "Ông chủ, lại là Khâu Minh Diễm đó."

Tống Tiêu có chút kinh ngạc mà nhìn qua phụ thân, đến giờ này rồi, người phụ nữ kia như thế nào còn dám vác mặt tới cửa nhà mình cơ chứ?

Tống Tử Thành cũng có chút giật mình, từ khi ông chia cổ phần cho hai mẹ con nhà này thì Khâu Minh Diễm cũng chưa hề đến đây. Ông đi qua, cầm lấy điện thoại trước cổng nói: "Cô đến đây làm gì ?"

Trên màn hình hiện ra bản mặt tái nhợt của Khâu Minh Diễm: "Tử Thành, em đang gặp khó khăn, anh giúp em với."

"Cha để cho bà ta vào đi". Tống Tiêu đi tới, hướng Tống Tử Thành nói.

Khâu Minh Diễm xồng xộc tiến vào, quỳ trên mặt đất thở phì phò, ôm lấy chân Tống Tử Thành không buông:"Tử Thành, em ở ngoài thiếu tiền bọn vay nặng lãi, bọn họ muốn cắt luôn một tay của em, em không còn cách nào khác, chỉ có anh mới cứu được em, hu...hu..."

Tống Tử Thành nhìn bà ta như vậy có chút mềm lòng, nhưng con trai lại nhìn mình như vậy, thất xấu hổ:"Cô cứ đứng lên trước đã, vì cái gì mà lại đi vay tiền bọn vay nặng lãi ?"

Tống Tiêu nhìn người phụ nữ đang quy trên mặt đất, lạnh nhạt mà nói: "Đi vay nặng lãi, là muốn gửi qua cho John phải không?"

https://thuviensach.vn

Không Minh Diễm đang oa oa khóc chợt im bặt, nét mặt hoảng sợ nhìn về phía Tống Tiêu.

"John cái gì ? Hai người đang nói cái gì ?" Tống Tử Thành gạt Khâu Minh Diễm ra, trừng mắt hỏi.

"Không...không phải..." Khâu Minh Diễm lớn tiếng phủ nhận, trong thanh âm còn mang theo sự hoảng sợ, run rẩy nhìn về phía Tống Tiêu, "Con... Làm sao con biết..."

Tống Tiêu lạnh mặt nhìn bà ta, không nói lời nào, mà căn bản cũng không cần phải nói.

Khâu Minh Diễm càng nghĩ càng sợ, bà ta không nghĩ Tống Tiêu lại biết nhiều như vậy, cho dù Tống Tiêu có nghi ngờ cũng làm gì có chứng cớ, nhưng mà hiện tại, ngay cả việc Jonh đáng bạc thua tiền đến đòi bà ta Tống Tiêu cũng có vẻ đã biết, liệu chứng cớ kia, có hay không đã nằm trong tay cậu ta ?

"Jonh là ai? Cô dùng tiền của tôi để ra bên ngoài nuôi trai bao hả ?" Tống Tử Thành thấy biểu hiện của Khâu Minh Diễm như vậy, nhất thời hiểu rõ mọi chuyện, trong nháy mắt nổi trận lôi đình. Ông cũng nghĩ, Khâu Minh Diễm tốt xấu gì trước đây cũng là một ngôi sao, các khoản tiết kiệm hẳn cũng không ít, Vì cái gì mà hiện tại lại vay tiền mình, thì ra là ở bên ngoài nuôi trai đánh bạc.

"Em..." Khâu Minh Diễm không dám nhiều lời, nói là đúng thì bị đuổi thẳng cổ như chơi, nói là không đúng thì sự việc lần này của Jonh lần này biết giải thích sao đây, chẳng lẽ lại nói là chính mình thuê để giết con ông ta.

"Cô..." Tống Tử Thành tức giận đến mức mặt mày xanh mét, ngẫm lại, thì là do mình nhiều tiền đem cho mụ ta để mụ ta mang ra ngoài nuôi tình nhân của mụ, đúng là ngu không để đâu hết chỗ ngu ! Nhẫn không nổi nữa

https://thuviensach.vn

rồi, văng tay qua vả cho Khâu Minh Diễm một phát trên mặt, "Cút ra nhau cho tôi !"

Khâu Minh Diễm chẳng dám nói tiếng nào, khăn gói quả mướp chạy vội, lại chẳng dám về nhà, chỉ còn biết lấy điện thoại ra gọi cho Tống Tranh: "Con gái à, mau đến cứu mẹ."

Tống Tử Thành vì quá tức giận liền lên cơn đau tim, phải đên sbeenhj viện kiểm tra, vài ngày sau cũng chẳng thấy có mặt ở công ty. Trong công ty chẳng ai biết đã xảy ra chuyện gì, mà dù sao thì dù là chuyện gì thì Tống Tiêu cũng ddeuf giải quyết êm đẹp thôi.

Về việc tuyển dụng người mới, bản phương án lần trước nói tới cuối cùng cũng có bản phương hướng dự thảo, Tống Tiêu đem bản dự thảo này đối chiếu với tài liệu lần trước Tiêu Chính Khanh gửi qua, rồi hỏi thêm ông, để chỉnh sửa bản dự thảo ấy, bảo cấp dưới của mình cứ theo ý đó mà sửa cho hợp lý.

Vài lão cáo già trong công ty, xem các ý mà Tống Tiêu Tiêu đề ra cũng phải tâm phục khẩu phục, cũng không dám có ý định gì gọi là đánh lén sau lưng, vô cùng nghiêm túc mà đem về sửa chữa kỹ càng.

"Thiếu gia à, chuyện sát nhập công ty không thể nói làm là làm, hiện giờ tài chính của công ty cũng chẳng phải dư dả gì, nếu mà sát nhập sẽ phải tiêu tốn rất là nhiều đó."

"Phải đó, mọi nguồn lực của công ty ta đều chủ yếu nằm ở thành phố A, đi qua Đế Đô thật không ưu thế chút nào."

Tống Tiêu trên mặt thì nghiêm túc nghe, dưới tay thì đang hí húi nhắn tin cho Ngu Đường.

【Thật là muốn đem mấy người kia nhúng vô nồi lẩu quá !】

https://thuviensach.vn

Đang đi họp ở thành phố A, Ngu Đường nhận được tin nhắn, mặt không đổi sắc, nhắn lại một tin.

【Chuẩn luôn.】

Cố nén nụ cười trên môi, Tống Tiêu vẫn duy trì dáng vẻ nghiêm túc, đưa tay quyết định ý kiến tranh luận : "Nói ra như thế là để mọi người có chuẩn bị tâm lý trước thôi, đâu phải là ngày một ngày hai thực hiện đâu."

Lời này vừa nói ra đều làm cho mọi người cảm thấy chuyện này hãy còn có thể thương lượng, không khí buổi thảo luận liền tạm thời lắng xuống.

"Vẫn còn qua trẻ a..." Ra khỏi phòng họp, vài người trong ban giám đốc ghé đầu vào nhau thì thầm.

Tống Tiêu vẫn tỏ vẻ không nghe được gì, nhấc chân trực tiếp bước xuống lầu.

Vừa đúng giờ tan tầm, trước cửa công ty lại thấy đang đỗ một chiếc xe thể thao xanh bảo thạch, vài cô nhân viên tan tầm lúc đi qua không khỏi ngoái đầu lại nhìn một chút, chỉ vì đứng ở đầu xe kia còn có một thanh niên soái ơi là soái-Ngu Đường.

"Haz... Ai lại may mắn được đại gia này yêu mến thế này ?" Vài nữ nghệ sỹ trong công ty đi qua, nhìn thấy Ngu Đường, rất hâm mộ mà nói. Các cô nàng phấn đấu cho được minh tinh tính ra cũng làm sao mà tốt bằng lấy được chồng đại gia, gả cho kẻ có tiền vẫn là tốt nhất. Giống như cái loại này đây thì càng tốt, vừa giầu vừa soái, đúng thật khó tìm mà.

"Cái gì mà đại gia chứ, Người ta còn là Tổng giám đốc cơ đấy." có một diễn viên nữ đã nhận ra, "Tháng trước tôi có đi theo lão Ngô qua bên Đế Đô dự tiệc nên đã gặp qua anh ta rồi."

https://thuviensach.vn

Chuyện của cô nghệ sỹ này chính là... Tháng trước cô đã may mắn được đến Đế Đô tham gia một buổi tiệc, đó là một bữa tiệc của các doanh nhân thanh nhân thành đạt, chứ không phải mấy cái hội gì đó do vài cậu ấm cô chiêu vẽ ra. Ở chỗ đó nơi nào cũng cũng chẳng phải là bạch mã hoàng tử mà chính là Kim mã quốc vương.

Tại thời điểm mấy nữ nghệ sỹ kia đang sôi nổi bàn tán, Giám đốc trẻ tuổi của chúng ta liền lộ ra một nụ cười, rồi ngay sau đó lại khôi phục lại bộ mặt không đổi sắc của mình, hơi hơi nâng cằm, chờ người kia đi về phía mình.

Mấy nữ nghệ sỹ kia nhao nhao quay đầu lại nhìn, phỏng đoán phải là ảnh hậu hay hoa hậu gì gì đó, khi nhìn qua, lại là một giám đốc trẻ, một thân tây trang từ tòa nhà lớn đi ra, cũng lộ ra nét cười, chính là nụ cười vẫn luôn thấy trên mặt.

"Chính là tiểu giám đốc Tống của chúng ta kia mà, cười như vậy thật đẹp trai quá à..." Mấy cô đỏ mặt mà nhìn về bạch mã hoàng tử nhà mình đang đi về phía kim mã quốc vương nhà người ta.

"Sao người lại tới đây ?" Tống Tiêu nháy mắt mấy cái

"Lên ngựa," Ngu Đường hất hất cằm, đi về ghế lái, "Không phải nói muốn đi ăn lẩu sao ?"

Tống Tiêu ngơ ngác, sau đó phì cười: "Sao lại có thể đích thân thánh giá tới đón thế này được chứ, hoàng thượng cứ nói địa điểm chúng ta gặp rồi kêu thần đến là được rồi."

"Không đến đón khanh, khanh chạy mất tiêu thì trẫm biết làm thế nào?" Ngu Đường chậm rãi nói xong, cũng đem dây an toàn cài qua cho Tống Tiêu.

Ngửi thấy mùi nước hoa man mát của nam nhân kia bay qua, bởi vì Ngu Đường ghé sát qua mà tràn ngập xoang mũi, Tống Tiêu cảm thấy tim đập

https://thuviensach.vn

có chút nhanh, nuốt nước miếng, hoàng thượng nhà mình liệu có đang đọc sách gì kỳ quái không nhỉ ?

***Tiểu kịch trường :

Tiêu Tiêu : Hoàng thượng, người lại đọc sách gì kỳ quái à?

Ngư Đường: Tất cả sách trẫm đọc đều là đạo trị quốc thôi nha!!!

Tiểu Ám: (từ từ nhấc tay lên) « Tổng tài bá đạo yêu tôi » cũng nằm trong số đó sao ?

Ngư Đường: Cái này trẫm đã sớm không còn đọc nữa rồi.

Tiêu Tiêu: Thế giờ đọc cái gì?

Ngư Đường: « Tổng tài xấu bụng và vợ nhỏ xinh đẹp »

Tiêu Tiêu:...

!

https://thuviensach.vn

HOÀNG THƯỢNG ĐỪNG NGHỊCH 2

Lục Dã Thiên Hạc
www.dtv-ebook.com

Chương 102: Kiểm Tra Sức Khoẻ

Đúng giờ cao điểm tan tầm, thành phố A tắc đường như muốn chết luôn, mấy năm nay tuy rằng đường xá trong nội thành cũng được cải tạo thêm, nhưng vốn là người mua xe cũng ngày một nhiều, giao thông tắc thế nào vẫn hoàn thế ấy.

Hai người bọn họ cũng chẳng cần sốt ruột gì, Ngu Đường đã đặt chỗ trước, bọn họ cứ từ từ mà đến cũng chẳng sao. Nhìn các phương tiện giao thông của xã hội hiện đại ngày nay, thì đối với thói quen đi xe ngựa trước đây của hai người, dù tắc thế chứ tắc nữa vẫn là nhanh rồi.

"Hôm nay ta đọc được một tin", Ngu Đường dừng xe lại, phía trước là cả một hàng xe đang xếp dài, "Có người đang muốn bán ra cổ phần của giải trí Tinh Hải, đại khái là một phần trăm gì đó."

Tống Tiêu quay đầu nhìn hoàng thượng cười cười, "Là Tống Tranh đang bán đó."

"Ừ..." Ngu Đường đưa tay ra sau, lấy một tập văn kiện từ siêu ám vệ Độc Cô Ám đang ngồi chồm hổm phía sau, "Muốn bán ra con số này, thực chẳng ai muốn mua cả."

Tống Tiêu cúi đầu nhìn tập tài liệu trong tay, dựa theo giá trị hiện nay trên thị trường, đòi giá như thế này thật là cũng hơi cao. Hiện giờ bên ngoài cũng không đánh giá cao giải trí Tinh Hải, khẳng định sẽ chẳng ai dở hơi mà bỏ ngần ấy tiền ra mua chỗ cổ phần ấy.

https://thuviensach.vn

"Trẫm đã báo con số này rồi." Ngu Đường đưa tay qua chỉ chỉ một con số.

"Thế này thì lại thấp quá đi!" Tống Tiêu bật cười, con số này so với con số Tống Tranh đặt ra ban đầu chỉ bằng một phần ba, cô ta có điên thì mới bán đi.

"Bằng không chúng ta đánh cuộc đi!" Tống Tiêu nhanh chóng chen ngang, ở cùng với Ngu Đường nhiều năm như vậy, còn lạ gì nữa chứ, nếu chuyện gì không nắm chắc phần thắng trong tay thì thuyệt đối sẽ không bao giờ đánh cược cái gì sấc. Phía sau lần đánh cược này chắc chắn còn có điều gì đó mờ ám.

Ngu Đường sửng sốt, lập tức cười khẽ ra tiếng.

Thời tiết hiện giờ đang rất lạnh, việc làm ăn của các quán lẩu cũng thật náo nhiệt đi.

Hai người cùng đi lên một căn phòng riêng phía trên lầu, khi lên đến nơi liền bắt gặp một đám người, ai cũng ăn mặc đến là cầu kỳ, nhìn là biết biết ai nấy đều là những người có tiền.

"Tiểu Đường!" trong số đó có một cô gái mặc một cái váy che qua mông, trên vai khoác một cái áo ngắn trắng toát làm bằng lông cáo, bỗng nhiên gọi tên Ngu Đường.

Tống Tiêu đi theo cùng qua chào hỏi, hơi nheo nheo mắt lại, đó không phải là người năm đó đã tuyên bố là hôn thê của Ngu Đường - Trình Hân Nhiên sao?

Ngu Đường cũng nhận ra Trình Hân Nhiên, hơi cúi đầu chào hỏi, không nói một lời mà tiếp tục đi vào trong. Vài công tử đi cùng nhìn thấy Ngu Đường có chút sợ hãi, chủ động lui về phía sau vài bước nhường đường.

https://thuviensach.vn

Ngu Đường không chớp mắt mà kéo Tống Tiêu lướt qua mặt đám người, trực tiếp đi vào căn phòng mà mình đã đặt trước.

"Đây không phải là Ngu Đường sao?" Vài tiểu thư nhà giàu khác cũng nhận ra Ngu Đường đến, nhịn không được mà nhìn bóng lưng cậu phía sau không dời mắt. Đám người này đều biết tiền đồ của Ngu Đường là vô cùng rộng mở, còn trẻ tuổi như vậy mà đã tiếp nhận toàn bộ sản nghiệp của Ngu gia tại Trung Quốc này, còn dẫn mặt được toàn bộ luc cáo già có ý định cản trở ở ban giám đốc. Cổ phiếu của Ngu gia không bởi sự kiện Ngu Phục qua đời mà sụt giảm, mà ngược lại, nhờ việc Ngu Đường lên lãnh đạo mà vẫn đang tăng vù vù.

Thiên kim tiểu thư kia chắc chắn cũng muốn được gả cho bạch mã hoàng tử, Ngu Đường ưu tú như thế cơ mà, nếu được làm vợ của anh ta, thì mấy vụ ăn chơi trác táng như vầy quả thật chỉ như muỗi mà thôi.

"Hân Nhiên, người cũng đã về nước rồi, không bằng...." bạn thân của Trình Hân Nhiên hướng Ngu Đường hất hất cằm.

Trình Hân Nhiên mấy năm nay du học ở nước ngoài, cũng chẳng nghe được tin gì từ Ngu Đường, gần đây vừa trở về, chợt nghe được đủ loại tin đồn ưu tú về người này, trong lòng không khỏi có chút thích thú. Nhưng trên mặt lại vẫn thản nhiên mà nói: "Cái này, thôi, cứ để cho duyên phận đi..."

Thực ra Ngu Đường cũng chẳng biết mình và cái cô Trình Hân Nhiên kia có cái duyên phận khỉ gì, lúc này trong đầu chỉ nghĩ được hoàng hậu nhà mình đang thích ăn lưỡi vịt xào tương nhưng quán lại chẳng có.

"Đi đến quán lẩu mà đòi ăn lưỡi vịt xào tương đúng thật là không thích hợp, hay là chúng ta gọi món khác đi." Tống Tiêu giật giật nhẹ tay áo của Ngu Đường.

https://thuviensach.vn

Cái nhà hàng này có vài món ăn làm rất ngon, tỉ như món lưỡi vịt xào tương kia. Ở đời trước mà cậu sống, lưỡi vịt quả thật là một loại thực phẩm vô cùng hiếm hoi, lúc đương thời còn đang làm Tống trạng nguyên đây cũng là món khoái khẩu của cậu, chỉ có điều, bổng lộc một năm cũng không được nhiều lắm nên chẳng mấy khi được ăn, sau khi làm hoàng hậu lại càng không dám ăn nữa.

Trong hoàng tộc, nhất cử nhất động đều ảnh hưởng đến thiên hạ, nếu để cho lê dân bách tính biết được hoàng hậu thích ăn lưỡi vịt, làm hao tổn đến ngân khố quốc gia, huống chi, Ngu Cẩm Đường cái tên gia hỏa kia, trong mấy việc này nọ như vầy cũng gần như là một tên hôn quân. Có khi đối với việc 'chỉ cần ái hậu của ta cười một tiếng, không cần biết người đời nghĩ sao, bao nhiêu lưỡi vịt cũng đều được đem tới' cũng làm thật chứ chẳng chơi.

Xã hội hiện đại bây giờ đã khác xưa nhiều rồi, năng suất sản xuất tăng lên đáng kể, đã có cả một trang trại chỉ dành riêng để nuôi vịt, lưỡi vịt vì thế cũng không đắt như xưa nữa, muốn ăn bao nhiêu liền có bấy nhiêu.

"Làm sao lại không có?" Ngu Đường tụt hứng.

"Hôm nay phòng bên cạch bọn họ đặt nhiều quá, thật xin lỗi!" Người phục vụ nhe răng ra cười làm lành, quán của bọn họ ngày nào cũng chỉ nhập về được một số lượng lưỡi vịt nhất định, thế mà hôm nay, cái phòng bên kia lại đặt đến mười mấy bàn, hiện giờ làm gì còn nữa chứ?

"Tôi trả gấp đôi, cho tôi một suất, bảo với đám người bên kia là không có nhiều lưỡi vịt như thế." Ngu Đường xua xua tay, tự mình quyết định như đúng rồi.

"Cái này..." Người phục vụ đang rất khó xử, phòng bên kia toàn là một đám thanh niên lắm tiền nhiều của, tai to mặt lớn, họ đã đặt trước từ sáng rồi, giờ lại vác mặt qua bảo hết rồi, nghe cũng thấy cứ điêu điêu sao ấy.

https://thuviensach.vn

Nhìn nhìn Ngu Đường một lúc, không dám nhiều lời, chỉ có thể lẳng lặng ra ngoài hỏi ý kiến ông chủ.

Ông chủ nghe được tình hình, thuận tay lấy từ phòng bên kia một đĩa lưỡi vịt xào tương đưa qua cho phòng Ngu Đường bảo phục vụ đem qua.

Người phục vụ vẻ mặt khiếp sợ mà mở to hai mắt nhìn.

"Cậu nhìn xem, bảng hiệu của chúng ta cái gì cơ chứ?" ông chủ vỗ vỗ vai cậu phục vụ, chỉ chỉ ra bảng hiệu bên ngoài.

"Là Đại Ngư lẩu a." cậu phục vụ không rõ lý do mà nói.

"Thế không phải là xong rồi sao?" ông chủ chỉ chỉ tay vào căn phòng phía sau, "Vị đó, chính là người đang chèo lái cả tập đoàn Đại Ngư."

Tống Tiêu cảm thấy vô cùng mỹ mãn mà ăn đĩa lưỡi vịt, Độc Cô Ám ngồi ngay bên cạnh, cũng vô cùng hăng hái mà xúc đồ ăn.

Trong một ngày đông rét lạnh như vầy, đun một nồi nước dùng lẩu cay, đem thịt dê, thịt bò thái mỏng, lòng bò và bò viên dùng vào nồi nước đang sôi sùng sục, rồi vớt ra, chấm một ít tương, ăn vào một miếng, hương cay nồng lưu lại trên đầu lưỡi, thật ngon quá đi à...

Ba người đang ăn rất vui vẻ, bỗng nhiên, phòng cách vách lại có tiếng ồn ào.

"Rõ ràng buổi sáng tôi đã đặt trước mười hai bàn, bây giờ lại thiếu mất một bàn, cậu bảo bọn tôi ăn cái gì bây giờ?" Giọng một nam nhân tỏ vẻ vô cùng tức giận.

"Tôi tận mắt nhìn thấy bọ họ có đem qua cho phòng cách vách một suất." Có một cô gái giọng châm chọc nói.

https://thuviensach.vn

"Được, mọi người không cần nói nữa, để tôi sang phòng bên cạch xem sao." Trước cửa đã vang lên tiếng của Trình Hân Nhiên.

Ngu Đường nghe thấy giọng của Trình Hân Nhiên, môi nhếch lên cười lạnh một tiếng. Mới vừa rồi, lúc ở chỗ cầu thang, chắc chắn mấy người mày có thấy mình đi vào phòng này, giờ lại giả mù sa mưa mà sang như vô tình gặp được. Đưa tay, vớt trong nồi lẩu ra một miếng bò viên gắp qua cho Tống Tiêu.

Tống Tiêu không nhìn mà gắp lên, trực tiếp chấm một ít tương mà đưa thẳng lên miệng cắn một miếng, nước trong bò viên chảy ra nhất thời làm cho đầu lưỡi bỏng rát: "Á..."

"Làm sao mà không thổi đi cho nguội một chút đã." Ngu Đường nhanh chóng cho cậu nhả ra, thè ra đầu lưỡi đang nóng đỏ, rồi tự mình bắt đầu thổi phù phù.

"Xin lỗi đã quấy rầy..." Trình Hân Nhiên làm bộ như không biết mà đây cửa phòng ra tiến vào, tưởng có thể cùng Ngu Đường nói chuyện vài câu, ai dè, vừa ngẩng đầu lên lại thấy một màn như vậy.

Ngu Đường đang nắm lấy cằm Tống Tiêu, Tống Tiêu thì nước mắt cứ dòng dòng không rõ ra làm sao bởi mặt Ngu Đường áp sát quá, che hết cả màn hình rồi, cứ như thể sắp hun luôn ý.

"Các...các người..." Trình Hân Nhiên nhận ra Tống Tiêu, cô vẫn luôn cho rằng người luôn đi theo Ngu Đường này chỉ là một tiểu người hầu thôi, cùng lắm là theo hơi nhiều năm chút, chứ không đoán ra được lại là quan hệ này.

Ngu Đường hướng mặt ra ngoài cửa một chút, chẳng thèm để ý, tiếp tục thổi phù phù vào miệng hoàng hậu nhà mình, thổi đến lâu ơi là lâu mới buông ra, chậm rãi quay qua hỏi: "Có chuyện gì không?"

https://thuviensach.vn

"A...Hóa ra là các ngươi..." Đã đến rồi là phải đến cho chót, Trình Hân Nhiên gượng cười, nói : "Chúng tôi bên kia đặt mười hai bàn lưỡi vịt, nghe nói phòng bên cạnh đoạt mất một bàn, bên kia mọi người đang cáu kỉnh nên tôi mới qua đây xem."

Vốn đã chuẩn bị sẵn lý do để thoái thác, nhưng vừa rồi lại thấy cái màn khiếp sợ này, trong đầu liền quên sạch sành sanh, chỉ còn có mỗi lý do chó gặm xương khô này thôi.

"Chị Trình nếu đã qua đây rồi thì cứ ngồi lại ăn chút gì đi." Tống Tiêu uống một ụm trà, cười tủm tỉm mà mời.

Trình Hân Nhiên nhìn cái bản mặt lạnh như tiền của Ngu Đường rồi lại cái bộ mặt cương thi cứ nhìn mình chằm chằm của Độc Cô Ám, vội lắc đầu nguầy nguậy, cáo từ nhanh rồi lướt. Ra đến cửa rồi não mới hoạt động, vừa rồi Tống Tiêu gọi mình là 'tỷ', mình có hơn cậu ta có một tuổi chứ bao. ???

Ngu Đường đối với sự xuất hiện của Trình Hân Nhiên chỉ giống như con ruồi bay qua, tiếp tục gắp cho hoàng hậu nhà mình ăn bò viên, chỉ có điều, lần này có đưa lên thổi cho nguội bớt đã.

Tống Tiêu nhìn bát bò viên đã được thổi nguội rồi, lại nhìn qua gương mặt nghiêm túc đang ngồi nhúng lẩu của hoàng đế bệ hạ, mọi khó chịu khi phải gặp Trình Hân Nhiên liền theo gió mà cuốn lên chín tầng mây. Chỉ có mình mới được hoàng đế bệ hạ gắp cho ăn, người khác đừng có mơ đi...

"Khanh đã ở ngoài như thế rồi, định ở ngoài như thế bao lâu nữa ?" ăn xong lẩu, hai người cùng nhau uống chút trà cho tiêu cơm.

"Đem lấy được hết tiền về đã rồi mới tính tiếp." Tống Tiêu tựa người ra sau ghế, thỏa mãn mà thở phì phò.

Ngu Đường đưa tay qua, xoa xoa cái bụng căng tròn kia: "vài ngày này, sắp xếp chuyện của Tinh Hải đi rồi qua Đại Ngư kiểm tra sức khỏe một

https://thuviensach.vn

chút."

"A..." Tống Tiêu bắt lấy bàn tay đang xoa bụng chợt lệch khỏi quỹ đạo kia, nhếch miệng cười :"Đại ngư là bệnh viện phụ sản, hoàng thượng người muốn kiếm tiền cho gia tộc mình, cũng không cần thiết phải dùng đến cách này đi."

"Cứ như vậy mà làm đi." Ngu Đường không thèm để ý đến lời kháng nghị của Tống Tiêu, kéo cậu đi xuống lầu.

Tống Tiêu số sinh ra để cho hoàng thượng áp bức, đành phải sắp xếp cho toàn thể công ty đi đến bệnh viện phụ sản Đại Ngư kiểm tra sức khỏe, với một lý do vô cùng hợp tình_đây là bệnh viện tư nhân, việc bảo mật thông tin riêng là rất tốt, dù là nghệ sỹ hay minh tinh đều không cần lo lắng. Nghe cũng hợp lý à nha, chỗ này đi khám cũng đắt đỏ phết, khó có dịp công ty hào phóng như vậy, mọi người hết thảy đều lũ lượt rủ nhau đi.

Thế là, mấy ngày nay, người trong bệnh viện phụ sản Đại Ngư luôn gặp cái cảnh: một đám Lão Đại Gia cầm lấy kết quả xét nghiệm, hề hà hỏi: "Bác sỹ, tôi không sao chứ?"

Tiểu kịch trường:

David: Bác sỹ, tôi sao rồi ?

Bác sỹ: Tình hình cũng không tệ lắm, thai nhi phát triển rất ổn.

David: (⊙ o ⊙) Đậu má, bác sĩ, thai nhi gì chứ?

Bác sỹ: Ối, thật ngại quá, là nhìn nhầm xét nghiệm.

David: Phù, làm tôi sợ muốn chết.

Bác sỹ: ừm, cái u xơ cổ tử cung này có chút nghiêm trọng a...

https://thuviensach.vn

David: ....Bác sỹ.....tôi....

Bác sỹ: Không sao hết, tất sẽ có biện pháp điều trị.

David: Rồi, rồi, rồi, ngài cứ tiếp tục đi (bản mặt không còn gì lưu luyến để sống).

PR chap sau: Xem hai tên kia xử lý mẹ con nhà Tống Tranh như thế nào nha!!!

Mới học tiếng đươc mấy tháng mà dịch cái truyện này dài thấy chết!!! Chắc không dịch kịp được. Từ giờ đến cuối tuần, ngày nào cũng sẽ có 1 chương, rồi sau chắc sẽ bập bõm lắm!!!

Mong mọi người vẫn ủng hộ truyện của mình nha!

https://thuviensach.vn

HOÀNG THƯỢNG ĐỪNG NGHỊCH 2

Lục Dã Thiên Hạc
www.dtv-ebook.com

Chương 103: Chứng Cứ

Một phần trăm cổ phần cổ phần của công ty kia cuối cùng cũng đã bị Ngu Đường mua được với một cái giá bèo bọt. Biết được Ngu Đường muốn mua, rất nhiều người đang có ý định ấy cũng đành phải từ bỏ, cái người bên Mỹ kia thì lại giục quá trời, chẳng còn cách nào khác, đành phải bán thôi.

Tống Tử Thành biết Tống Tranh đã bán cổ phần của công ty, tức điên lên được, thông báo , đây là tất cả phí nuôi dưỡng, về sau một phân tiền cũng sẽ không cho.

Bên kia, John lại cầm trong tay chứng cớ phạm tội của Khâu Minh Diễm, giữa bọn lại không có xích mích gì, điều này làm cho trong lòng Khâu Minh Diễm như có một tảng đá đang đè nặng.

Tống Tranh không còn cổ phần, địa vị trong công ty cũng vì thế ,à tụt dốc không phanh. Lúc trước, mọi người đồng ý để cho cô chút mặt mũi không phải vì cô ta là thiên kim nhà họ Tống, mà bởi vì chỗ cổ phần trong tay cô ta. Có một phần trăm cổ phần của công ty là đã có thể tham gia đại hội cổ đông, đã có thể nêu lên ý kiến trước những quyết định của ban giám đốc. Hiện giờ không còn như xưa nữa, cô ta cùng lắm chỉ còn là đứa con riêng nhà họ Tống thôi.

Người đại diện bị đổi đi, tất cả các khoản đầu tư của công ty cho nghệ sỹ, cô cũng chẳng còn gì, công ty đã thế lại còn thực thi bản thảo bồi dưỡng

https://thuviensach.vn

các nghệ sỹ mới đã được đề ra, cô cũng vì thế mà bị ném giữa cả bầy người mới, phải cùng bọn họ huấn luyện, thi sát hạch, vô cùng vất vả.

Cô vẫn luôn nén giận, cứ nghĩ, chờ Tống Tử Thành về đến công ty sẽ thấy được mình thảm như thế nào, ai biết đâu cứ ngày này qua ngày khác vẫn chẳng thấy Tống Tử Thành lộ diện ở công ty.

"Tống Tiêu, có phải anh làm cho ba tức quá sinh bệnh không?", Tống Tranh chờ mãi không thấy Tống Tử Thành đâu, gọi điện cũng không được đành vọt thẳng đến văn phòng của Tống Tiêu mà chất vấn.

"Sao cô có thể nói giám đốc như vậy, Tống tổng có tức đến sinh bệnh cũng là do cô làm."Người nói lại lại chính là Tiểu Hi, vốn là được Tống Tiêu kêu đến nói chuyện, vừa gặp được Tống Tranh, không nhịn được mà nói vài câu.

Vốn nghe được là giám đốc gọi một mình mình qua nói chuyện, cô cao hứng đến nỗi chân cứ xoắn quẩy lại, ai dè lại gặp phải con mụ Tống Tranh lắm lời này.

"Đây là chuyện nhà chúng tôi, không đến lượt cô nói." Tống Tranh cũng nghĩ muốn vả cho con ả kia mấy phát.

Chuyện nhảy lầu lần trước cũng đã làm cho Tống Tranh lộn tùng phèo, tuy rằng trước mặt giới truyền thông, Tiểu Hi không có nói là ai cướp vai diễn của mình, nhưng người trong công ty thì ai mà chẳng biết, bên truyền thông kia cũng dễ dàng mà mua được tin thôi. Tống gia giàu có thế kia lại có dính dáng đến một nữ nghệ sỹ, làm cho giới giải trí cũng náo nhiệt bàn tán suốt một khoảng thời gian.

Tống Tiêu cảm thấy đau đầu chết đi được, liền cho bảo vệ kéo cả đôi này ném ra ngoài.

https://thuviensach.vn

Từ lúc bắt đầu nổi tiếng một chút, Tiểu Hi phát hiện các đãi ngộ trong công ty của mình đều giảm xuống, lại quay trở lại thành một nghệ sỹ mới vào nghề lần nữa. Người đại diện kia không chỉ đi cùng với một mình cô mà còn đại diện cho nhiều người mới nữa. Người đại diện còn phải suốt ngày chạy đông chạy tây để kiếm được cho được vài vai diễn cho đám người này, căn bản không có thời gian quản bọn họ, may chăng thì xin được một vai thì cả đám cũng xâu lại tranh giành sứt đầu mẻ trán.

Nghĩ lại gặp phải cái chuyện ngày đó nhà giám đốc, vì thế mà càng thêm hận Tống Tranh.

Tống Tranh bị cả đám diễn viên mới xa lánh, tức không chịu được, bắt đầu loan tin, bảo Tống Tử Thành bị Tống Tiêu làm cho tức điên lên rồi sinh bệnh, bị giam lỏng ở nhà, cũng chỉ là do muốn tranh đoạt tài sản, không chịu chia dù chỉ là một chút tài sản cho mẹ con nhà mình.

Cái tin đồn vớ vẩn ấy cũng chỉ dám đăng trên các tạp trí vớ vẩn, các tạp trí lớn có mà dám hé răng, nhà người ta trước giờ về mặt pháp luật cũng chỉ có Tống Tiêu là con trai duy nhất, có đồng ý cho mẹ con nhà kia tí tị thì cũng là thiện tâm, còn không có á... thì cũng là lẽ thường tình thôi!

Cũng đúng thời điểm này, trên mạng xã hội đột nhiên xuất hiện một cái video bí ẩn, ban đầu được đăng tải trên một trang weibo chuyên về các video thú vị lấy từ nước ngoài, hôm nay, trên trang ấy lại thấy đăng tải một đoạn video kỳ lạ vô cùng, chỉ khi mọi người mở ra mới phát hiện, đây là một lời thú tội của một tên giết người, phía dưới còn có phụ đề hẳn hoi.

Chỉ trong vòng một tiếng đồng hồ là mọi người đã xem ầm ầm, rất nhanh đã đạt đến năm mươi nghìn lượt xem, bởi vì sự việc bên trong câu chuyện ấy thật ly kỳ.

Một tên tội phạm đã có tiền án, bị người ta mua chuộc, lái xe nhằm tông chết một học sinh xuất sắc ở Harvard, chỉ vì nam sinh này là con trong gia

https://thuviensach.vn

thú, người thuê tên tội phạm này lại chính là tình nhân của cha anh ta, mục đích ở đây là để lấy gia sản thừa kế cho con gái bà ta. Cái người này, tên cũng rất quen tai luôn, chính cái người thuê sát nhân ấy, không ai khác chính là Khâu Minh Diễm.

Mọi người lên mạng trong bầu không khí như muốn nổ tung, chuyện này nghe xong đúng là rợn vả người.

【Đúng là điên dồ! điên dồ mà!】

【Thế giới này thật đáng sợ! Mẹ ơi! Con muốn về nhà.】

Rồi sau đó mọi người lại phát hiện có rất nhiều người chia sẻ bải viết này, mà trong đó, lại có cả Giám đốc của Ngu gia ở Trung Quốc.

Ngu Đường V: Ác giả ác báo. @Quân tử đương như trúc.

Đến bây giờ mọi người mới biết được Tống Tiêu cũng dùng weibo, cái tài khoản 'Quân tử đương như trúc' kia chính là tài khoản của Tống Tiêu, còn có thêm một dấu tích vàng chóe chỉ đích danh là 'giám đốc giải trí Tinh Hải'.

Đám người trên mạng nhiệt tình tự lập thành nhóm, đăng thẳng lên tường weibo của cục cảnh sát nhắc nhở bọn họ mau qua túm cổ Khâu Minh Diễm, quay qua tường nhà Khâu Minh Diễm không tiếc lời sỉ vả, mắng nhiếc, rồi qua tường nhà Tống Tiêu an ủi, cuối cùng đến weibo của Ngu Đường để xem xem tình hình của huynh đệ.

Tống Tiêu đến tận sáng ngày thứ hai mới biết được tin này, lập tức gọi điện thoại qua cho Ngu Đường. Vừa nhìn là biết tin này là do người kia làm, lời khai của John không có khả năng nào là do cảnh sát bên Mỹ lấy được, kiểu gì chẳng từ sòng bạc nhà Ngu gia mà thu được, chắc là dùng khoản nợ kia của John ở sòng bạc mà thu được.

https://thuviensach.vn

"Cha của khanh nghe chừng đang muốn khanh buông tha cho muội muội." Ngu Đường ở đầu dây bên kia cười lạnh, "Đến Ngu gia một chuyến, Trẫm có cái này cho khanh."

Tống Tiêu đến Ngu gia, mẹ Ngu không có ở nhà, Ngu Miêu thì đi học, chỉ còn lại bạn nhỏ Ngu Lân là trốn nhà trẻ đang ngồi ở phòng khách xem tivi.

"Hoàng huynh nói đang chờ tẩu tử ở trên lầu ý." Ngu Lân thành thật nói.

Tống Tiêu vào phòng của Ngu Đường, thấy hoàng thượng đang ngồi trên một cái ghế lớn giữa phòng, tay cầm một túi hồ sơ, thản nhiên mà nhìn mình,

"Người cho thần cái gì vậy?" Tống Tiêu tò mò mà thò đầu qua.

Ngu Đường vẫn giữ nguyên vẻ mặt thâm trầm mà nói: "Một thứ mà có thể khiến cho Cha của khanh không còn để ý đến Tống Tranh nữa."

"A..." Mắt Tống Tiêu vì thế mà sáng rực lên, sở dĩ cứ lề mề mãi không đối phó được với Tống Tranh vẫn là do cô ta với cha mình vẫn còn có quan hệ, chuyện lần này, cùng lắm là tống được Khâu Minh Diễm vào tù, còn với Tống Tranh, quả thật vẫn chưa nghĩ ra biện pháp gì.

"Có muốn hay không?" Ngu Đường hất hất cằm, lãnh khốc mà nói.

"Ực..." Tống Tiêu nuốt xuống một miếng nước bọt.

Ngu Đường duỗi tay ra, kéo người kia ôm vào trong ngực, "Nếu muốn thì phải hầu hạ trẫm cho tốt, ngươi cũng biết rồi chứ, hả..."

Đây chính là lời thoại trong quyển sách kia! Tống Tiêu đang cảm thấy ong ong cả đầu, nhưng mà những lời đầy từ tính kia mang theo cả hơi ấm cứ phả vào tai, làm tai cậu cứ đỏ hết cả lên.

https://thuviensach.vn

Vì thế mà 'tổng tài xấu bụng' kia đem chứng cớ ra, bắt 'vợ nhỏ xinh đẹp đáng thương' phải cho mình ăn no. 'Vợ nhỏ xinh đẹp' chẳng còn cách nào khác là dâng hiến cả cơ thể này để đổi lấy chứng cứ quan trọng.

Tống Tiêu vội đi đôi dép lê, bị 'xoa bóp' một hồi đến đau rát rồi lại bị Ngu Đường kéo xuống lầu.

Ngu Lân đệ đệ bày ra cái vẻ mặt 'Cái gì ta cũng không thấy' đứng lên nghênh đón bọn họ , "Hai người muốn ra ngoài à?"

"Ừ..." Ngu Đường hừ một tiếng, xách đệ đệ lên, "Đưa ngươi đi nhà trẻ."

"Không cần đâu..." đến phiên Ngu Lân chân ngắn cười hề hề xin tha.

Hai người cùng nhau đưa Ngu chân ngắn đi nhà trẻ, vừa mới đến cửa, một tiểu cô nương đã cách qua hàng rào mà gọi với, "Ngu Lân, Ngu Lân."

Tiểu cô nương kia quả thật nhìn đáng yêu chết được luôn, thấy Ngu Lân liền chạy ra khỏi chỗ đám bạn, hướng chỗ hàng rào bên này chạy qua, ai dè vừa chạy được mấy bước liền vấp lộn cổ rồi ngao ngao khóc, nước mắt, nước mũi dầm dề.

Ngu Lân che mặt, đúng là mất mặt chết mà.

"Đó là sủng phi của cậu à?" Tống Tiêu ngồi xổm xuống, cùng Ngu Lân nhìn về phía Tiểu cô nương kia.

"Xin đừng xát muối vào lòng em." Ngu Lân tỏ vẻ đau khổ mà đi vào nhà trẻ, đem tiểu cô nương đang khóc nhè kia kéo lên. Hà cớ làm sao mà vợ yêu của huynh trưởng thì cái gì cũng nhớ được, còn cái kia của mình bây giờ mới chỉ biết xụt xịt nước mắt nước mũi chùi tung tóe lên quần áo của mình !!! "Đã nói bao nhiêu lần rồi, không được lau mặt vào áo của ta."

https://thuviensach.vn

"Hix, hix, hix..." Tiểu cô nương nhìn cậu bạn nhỏ ngây ngốc mà cười cười.

Ngu Lân ngẩng mặt nhìn trời, khung cảnh trước mắt thật qua tiêu điều.

Cảnh sát đã bắt đầu vào cuộc, Khâu Minh Diễm bị bắt tạm giam để phục vụ cho công tác điều tra, bắt đầu từ các khoản tiền mà bà ta gửi ra nước ngoài.

"Người phụ nữ này thật quá độc ác!" Tống Tử Thành tức giận đến mức lên cơn suyễn, đứng dậy cũng không xong, đối mặt với bản mặt đang khóc lóc của Tống Tranh, nghiến răng nói, "Con còn muốn ta giúp bà ta sao, bà ta muốn giết chết đứa con trai duy nhất của ta, ta không bóp chết bà ta ngay lập tức là phúc đức cho bà ta lắm rồi."

Tống Tranh vẫn quỳ trên mặt đất cầu xin, "Cha ơi ! Là mẹ nhất thời bị ma xui quỷ khiến, mẹ cũng chỉ vì con thôi, hiện giờ Tống Tiêu gây khó dễ con đủ đường đến mức cơm không đủ ăn, mẹ chỉ là bất đắc dĩ mới làm ra thế này."

Tống Tiêu vừa về nhà nghe được câu này, nhất thời cảm thấy tức cười kinh khủng.

Tống Tử Thành nhìn thấy Tống Tiêu, trong lòng ngập tràn áy náy, "Nói hươu nói vượn gì đấy ? Khi đó Tống Tiêu đang ở nước ngoài, thì ai gây khó dễ cho con?"

Tống Tiêu thật chẳng thèm đôi co với đứa con gái này, trực tiếp vứt tài liệu qua trước mặt Tống Tranh, "Cô vốn cũng chẳng phải con gái của cha tôi, nói những lời này thì có lợi ích gì?"

"Tiêu Tiêu, con đang nói gì vậy?" Tống Tử Thành sửng sốt, cúi đầu nhìn tập văn kiện, mới xem qua, tay đã bắt đầu run run.

https://thuviensach.vn

Đây là kết quả xét nghiệm DNA của bệnh viện phụ sản Đại Ngư, bên bệnh viện này vừa hay có đầy đủ thiết bị xét nghiệm cả món này, để cho đám lắm tiền thừa của dễ bề xét nghiệm huyết thống. Trên kết quả có ghi rõ, gen của Tống Tử Thành và Tống Tranh là không trùng khớp với một câu kết luận xanh rờn, "Hai người có quan hệ huyết thống với tỷ lệ 0,01%."

Là mấy ngày trước đi kiểm tra sức khỏe, tất thảy mọi người trong giải trí Tinh Hải đều đi, bao gồm cả Tống Tử Thành và Tống Tranh. Ngu Đường liền trực tiếp lấy mẫu máu của hai ngươi đi làm giám định.

"Người làm sao lại có thể nghĩ ra chuyện này?" Buổi sáng hôm nay, lúc trả tiền trà cho hoàng đế bệ hạ, Tống Tiêu quay lại hỏi Ngu Đường.

"Muốn biết sao?" Ngu Đường động thật mạnh vào thân dưới của Tống Tiêu, nói: "Ngày mai giao khanh cho ta một lần nữa, ta nói cho."

"Ngô..."

Tống Tiêu ho một tiếng, mặt đỏ tai hồng rồi cố lấy lại tinh thần, rồi đi đến chỗ phụ thân.

"Cái này, có thể tin được không?" Hai mắt Tống Tử Thành đã đỏ ngàu.

Ông tự nhận mình là người có trách nhiệm, sau lần uống rượu say đã phạm sai lầm, rồi Khâu Minh Diễm tìm tới cửa, ông lấy đứa con kia mà tỏ thái độ phải chịu trách nhiễm với ả ta, bỏ bê cả làm ăn, bất đồng với mẹ của Tống Tiêu nhiều năm, thậm chí, cho đến bây giờ, bố vợ của ông vẫn không thể tha thứ được cho ông. Ai ngờ được...tất cả những việc này...hết thảy từ đầu đến cuối là một âm mưu! Ông ngay từ đầu đã là một tên đại ngốc.

Tiểu kịch trường.

Sủng phi: Ngư Tiểu Lân, chả hiểu làm sao mà ta thấy ngươi một phát liền thích như thế chứ ?

https://thuviensach.vn

Đệ Đệ: Bởi vì ngươi mù.

Sủng phi: Ta lớn lên sẽ gả cho ngươi, ngươi có chịu không ?

Đệ Đệ: Vậy ngươi phải cam đoan không cọ cọ đầy nước mũi vào y phục của ta.

Sủng phi: A, thỏa thuận đã xong.

Đệ Đệ:.....

PR cho chap sau: xem hoàng thượng đòi nợ Tống Tiêu sao nhá!

https://thuviensach.vn

HOÀNG THƯỢNG ĐỪNG NGHỊCH 2

Lục Dã Thiên Hạc
www.dtv-ebook.com

Chương 104: Vấn Đề

Tống Tử Thành thì lần này quả thật đã giận qua sinh bệnh rồi.

Tống Tiêu phải một mình gánh vác công ty, còn thông cáo ra bên ngoài, không cho Tống Tranh mang họ Tống. Chuyện cha mình bị cắm sừng ngần ấy năm đúng thật là dọa chết người khác, nhưng cậu cũng không coi đó là gì, vẫn tỏ rõ lập trường không thể chấp nhận Tống Tranh.

Khâu Minh Diễm thuê sát nhân giết người, sự việc này càng ngày càng lùm xùm, đây vốn dĩ là một vụ giết người xuyên quốc gia, thu thập chứng cứ là vô cùng khó khăn, cần qua rất nhiều các khâu trung gian phức tạp, nhiều khi còn chẳng giải quyết được gì. Nhưng tội phạm lần này lại là một minh tinh điện ảnh, bà con nhà hóng hớt lại càng sôi nổi lạ thường, chú ý cao độ, bởi vì sự việc được quần chúng chú ý nhiều nên bên cảnh sát cũng rất chú ý, phải quyêt sđiều tra bằng được mới thôi.

Ấy mà lại có bên truyền thông nào đấy, nhìn sự việc lần này với một con mắt phản động như lày: Khâu Minh Diễm làm như vậy cũng chỉ vì bất đắc dĩ mà thôi, trước đây thì bị công ty đóng băng, bây giờ, Tống Tử Thành lại muốn giao lại hết toàn bộ gia nghiệp của mình cho con trai, bà ta thực chẳng còn đường sống. Đứa con gái ngoài gia thú của bà ta cũng cần được nuôi dưỡng chứ bộ, lỗi đâu phải ở nó, đã làm cha nó, Tống Tử Thành cũng nên công bằng chút đi, chính mình tạo ra chuyện này, thì tự mình cũng nên gánh vác, cũng nên cho đứa con gái ấy một phần tài sản tương ứng chứ.

https://thuviensach.vn

Cái tin dở hơi này vừa đăng lên một phát đã bị toàn thể bà con nhà ta lên mạng chửi rủa thậm tệ, cả nhà ai cũng sợ Tống Trạng nguyên đáng yêu, hiền lành sẽ tha thứ cho mẹ con nhà kia, hoặc là sẽ thỏa hiệp với phụ thân của mình, trên mạng là cả một bầu trời rên rỉ.

Bịt mồm mấy cái tin tức ba láp ba sàm, Tống Tiêu chỉ đăng lên weibo một dòng rất đơn giản.

Quân tử đương như trúc V: Lấy oán báo ơn, sao phải trả ơn?

Cúi đầu đăng xong, Tống Tiêu ngẩng đầu, một chiếc xe thể thao hoành tráng chạy đến trước mắt, nháy mắt mấy cái, tự giác đi ngồi lên xe.

"Làm sao mà tự giác như vầy, trẫm qua đây cũng không phải là để đón ngươi." Ngu Đường nhíu mày, kỳ thật hoàng thượng này qua đây là đang trên đường đi nhà trẻ đón Ngu Lân, làm thế nào mà mới vừa vòng qua cửa giải trí Tinh Hải lại thấy Tống Tiêu nhà mình đang đứng đấy, như ma xui quỷ khiến liền chạy xe vòng qua.

Tống Tiêu nhìn vẻ mặt nghiêm túc của hoàng thượng nhà mình, ngồi cài dây bảo hiểm đâu vào đấy, "Vừa hay thần lại đang muốn đi tìm hoàng thượng, thấy xe của người thì thần trèo lên thôi!"

Nghe được câu này Ngu Đường mới vừa lòng, hừ một tiếng, khởi động xe. Mấy ngày nay, tên kia vẫn trầu trực ở nhà chờ Tống Tiêu đến hỏi cì sao lại phát hiện ra thân phận của Tống Tranh, nhưng chờ mãi, chờ mãi...vẫn không thấy Tống hoàng hậu qua hỏi.

"Cha của thần đang nằm viện..." Tống tiêu biết Ngu Đường 'hừ' cái gì, liền khéo léo mà trả lời một câu.

Kỳ thật, Tống Tử Thành cũng chẳng ốm đau gì nặng nề cả, chỉ là tức giậm quá nên nhất thời ngất đi, tỉnh lại thì trong lòng vẫn tràn trề nỗi buồn.

https://thuviensach.vn

Bác sỹ đã bảo, tạm thời không có vấn đề gì cả, nhưng vẫn cứ cẩn thận cho nằm viện mấy hôm.

"Nạp thiếp nhiều chính là phiền toái nhất, con của mình mà có khi lại không phải con của mình." Ngu Đường đỗ xe lại, kéo Tống Tiêu đến trước cổng nhà trẻ, cùng đứng đợi với mấy vị phụ huynh.

Tống Tiêu co rút khóe miệng, "Hoàng thượng chính vì vậy mới không nạp phi?"

Ngu Đường liếc xéo cậu, "Trẫm là bởi vì không có tiền.", nhà người ta mà có nuôi hoàng hậu, mỗi tháng cũng chỉ cần hai trăm lượng vàng, ai như hoàng hậu nhà mình, mỗi năm cần đến một vạn lượng bổng lộc, lấy đâu ra tiền mà nuôi các phi tần khác chứ?

"..." Tống Tiêu phải đến bó tay bó chân với câu nói này.

Đang nói, trong nhà trẻ liền thấy một đám nhóc xếp thành hàng lạch bạch đi ra, mỗi đứa nhìn thấy phụ huynh của mình đều tiến lại, cứ như vậy, bước đi thư thả của Ngu chân ngắn đặc biệt nỏi bật, nhìn phát nhận ra được luôn.

"Ngu Lân, ngày mai tớ đem sôcôla cho nha!" Sủng phi khóc nhè vẫy vẫy tay.

Ngu Lân cũng không thèm quay đầu lại, bước chân dường như lại càng nhanh hơn, nhanh chóng đi đến trước xe của huynh trưởng: "Chào hoàng huynh, hoàng tẩu."

Độc Cô Ám đem cái túi nhỏ của Ngu Lân cầm lấy, tự giác phi ra phía sau xe, ngồi xổm chờ. Xe thể thao kiểu này rất ít chỗ ngồi, một - dành cho người điều khiển, một - ghế phó lái, Ngu Đường lại ngoài ý muốn mà đem cả Tống Tiêu đi cùng, nhóc Ngu Lân ngồi đâu bây giờ?

https://thuviensach.vn

"Hay là để thần bế tiểu đệ." Tống Tiêu đã sớm muốn ôm cái cục mềm mềm, đáng yêu này lắm rồi. Đời trước, khi chính mình dạy Ngu Lân đọc sách, nhóc này so với hiện tại cũng lớn hơn nhiều rồi, không có mềm mềm, đáng yêu như vầy.

Ngu Lân không khỏi rụt cổ, lui về sau mấy bước, giương mắt nhìn hoàng huynh nhà mình. Quả nhiên bên kia đã bắn qua ánh mắt mười phần sát ý. "Thôi, để đệ ngồi xổm sau xe cùng Ám Nhất là được rồi."

Trẻ con, vấn đề giữ thăng bằng vẫn là chưa tốt, ngồi xổm phía sau như vậy rất dễ ngã, tranh chấp một hồi lâu, cuối cùng biến thành: Tống Tiêu lái xe, Ngu Lân ôm đệ đệ ngồi ghế phó lái.

"Trẻ nhỏ vẫn là nên có ghế ngồi riêng." Tống Tiêu nhìn hai huynh đệ nhà kia, trong xe dù có dây an toàn nhưng vẫn không thể đảm bảo được cho trẻ nhỏ.

"Ta giữ là được rồi." Ngu Đường mặt không đổi sắc, hai tay giữ lấy hai cái tai của đệ đệ.

Tống Tiêu : "..."

Ngu Lân: "..."

Tối nay Tống Tiêu lại ở lại Ngu gia dùng cơm, mẹ Ngu đã quen với việc Tống Tiêu thường xuyên đến nhà chơi, cũng không có làm cơm linh đình như đãi khách, vẫn chỉ làm giống như người trong một nhà dùng cơm với nhau.

"Nghe nói cha của con nằm viện?" mẹ Ngu trên bàn ăn cơm hỏi Tống Tiêu.

"Vâng ạ, là mấy ngày trước bị bệnh, nhưng thầy thuốc cũng nói là không có gì nghiên trọng cả." Tống Tiêu buông đũa xuống, ngoan ngoãn trả lời.

https://thuviensach.vn

"Không sao là tốt rồi.", mẹ Ngu cười cười, gắp cho Tống Tiêu một con tôm lớn, "Đứa trẻ này, mới nhỏ tuổi thế mà đã gặp bao nhiêu chuyện, ăn nhiều chút để tẩm bổ."

Tống Tiêu liếc mắt qua Ngu Đường ngồi ngay bên cạnh, người này gặp nhiều chuyện không may rõ ràng nhiều hơn mình mà, như thế nào mà thái hậu lại không xót ruột nhi tử nhà mình chút nhỉ ?

"Hừ..." Ngu Đường hừ một tiếng, đem con tôm ở bát Tống Tiêu gắp đoạt lấy.

"Con... Cái đứa nhỏ này..." mẹ Ngu trừng mắt nhìn con trai mình một cái rồi gắp lại con khác cho Tống Tiêu.

Ngu Miêu nhìn mấy người lớn này nói chuyện, dùng khuỷu tay chọc chọc đệ đệ, cùng nhóc kia trao đổi một ánh mắt quỷ dị. Ngu Lân làm như bộ không hiểu, vẫn cắm đầu ăn cơm.

Ăn cơm tối xong Tống Tiêu phải về nhà, Ngu Đường lái xe đưa cậu về, vừa ra khỏi khu biệt thự, Ngu Đường liền đánh xe đỗ lại ven đường: "Ngươi không có gì muốn hỏi trẫm sao?"

Tống Tiêu hơi nhíu mày: "Thái hậu tại làm sao mà gần đây đối với thần tốt thế nhỉ ?"

Ngu Đường như muốn nghẹn chết luôn: "Trẫm sao biết." nói xong liền vươn tay qua, bắt lấy người kia, ôm vào ngực.

..."Tống Tiêu không nói lời nào chỉ ngước mắt lên nhìn, "Hoàng thượng, thần thật sự không biết còn phải hỏi cái gì ?"

"Ngươi không hiếu kỳ làm sao mà trẫm lại biết để điều tra chuyện của Tống Tranh à ?" Ngu Đường nhịn không được mà nhắc lại chuyện cũ.

https://thuviensach.vn

"Không hiếu kỳ." Tống Tiêu cứ thế mà ngả vào lòng Ngu Đường, ngáp một cái. Kỳ thật mọi chuyện rất đơn giản, Hoàng thượng muốn giúp mình thì sẽ tìm người đi điều tra Khâu Minh Diễm, năm đó, khẳng định luôn, Khâu Minh Diễm không chỉ là tình nhân của mình Tống Tử Thành, muốn điều tra lại cũng không khó. Vốn hoàng thượng muốn dựa vào đợt kiểm tra sức khỏe lần này để làm một bản kết quả giả, trước là để làm lung lay mối quan hệ giữa cha mình với Tống Tranh, ai biết đâu lại chó ngáp phải ruồi, hai người kia lại đúng là không có quan hệ huyết thống gì.

Hoàng hậu nhà mình thông minh chết được, lời thoại trong truyện kia không thể nào mà diễn ra được rồi. Ngu Đường thẹn quá hóa giận, trực tiếp đem người kia ấn xuống ghế.

"A... Hoàng thượng, thần không có hỏi mà...A..."

"Ta tự trả lời." Ngu Đường mặt không đổi sắc, tự mình làm việc của mình, vừa nói vừa dùng sức, "Ngươi nghe xong thanh toán cho ta như trong thỏa thuận là được rồi."

"Người...A..."

Chỉ trong một đêm, Tống Tiêu lại đột ngột trở nên nổi tiếng kinh khủng, tất cả mọi người đều xúm lại xem tin tức của giám đốc trẻ này, ngay cả tin tức về "Hoàng tử Pudding" của nhiều năm trước kia cũng lại bị đào lên.

Mọi người đều hết sức sôi nổi, hâm mộ, thiếu niên xinh đẹp, trong sáng năm đó giờ đây đã trở thành một giám đốc, chỉ là không biết thời gian có làm cho con người ta tàn khốc hơn không? Các group trên mạng vô cùng ngạc nhiên, lùng sục mãi nhưng vẫn không tìm được tấm ảnh nào gần đây của Tống Tiêu. Thẳng cho đến khi có một người phát hiện, "Tôi cảm thấy hoàng tử Pudding và hoàng hậu nương nương có nét giống nhau."

Lời nói này không đầu, không đuôi, nhiều người còn không thèm đọc, nhưng trong đó lại có vài người chú ý tới, mọi người nhanh chóng truy tìm

https://thuviensach.vn

weibo của Hoàng Dã Vạn Hạc, thực nhanh đã tìm được tấm ảnh chụp chung kia. Đứng phía bên trái tác giả là một thanh niên vô cùng thanh tú, đích thị là hoàng tử Pudding...

【Chẳng nhẽ giám đốc Tống chính là...】

【Tên thật của giám đốc Tống hình như là Tống Tiêu thì phải】

【Chúng ta vừa phát hiện ra một sự thật hay ho đây.】

Tiểu Kịch Trường 《Phải diễn theo kịch bản mới được》

Ngư Đường (Tổng tài lãnh khốc): Muốn biết sao? Cầu xin ta đi.

Tiêu Tiêu (Tiểu kiều thụ): Ta van xin ngươi a...

Ngư Đường: Van xin cái gì? Hử?

Tiêu Tiêu: Van xin ngươi cho ta đi ngủ, nha...

Ngư Đường:....Đọc xong lời thoại với ta đã rồi mới được ngủ, ngươi phải nói là: "Cầu xin ngươi cho ta biết chân tướng nha..."

Tiêu Tiêu: Không cần, ta ngủ rồi.

Ngư Đường:....

Nay về muộn quá chưa kịp đọc hết chap sau nên không PR được. (

Nhưng chắc cũng hay thôi ! Tối mai đọc chap sau nhá !!!

https://thuviensach.vn

HOÀNG THƯỢNG ĐỪNG NGHỊCH 2

Lục Dã Thiên Hạc
www.dtv-ebook.com

Chương 105: Võng Hồng.

<Đây là một trào lưu bên Trung...trào lưu gì thì đọc bên dưới là hiểu liền>

Cái vụ lộn xộn lúc Tống Tiêu còn ở trung học có người còn nhớ rõ, người nào mà hâm mộ "Hoàng tử Pudding" khi ấy đương nhiên sẽ còn tồn ảnh thôi. Trước đây mọi người cũng chỉ biết được là Tổng giám đốc của giải trí Tinh Hải có một người con trai tên là Tống Tiêu. Ấy thế mà trên mạng còn có cao thủ đem cả ba nhân vật: "Hoàng tử Pudding", "Đoan Tuệ hoàng hậu" cà cả soái ca chụp chung ảnh với tác giả kia ra mà phân tích tỉ mỉ, vô cũng kỹ càng, hiệu quả cứ gọi là kinh người.

Trên diễn đàn Tiêu Nguyệt Đường kia mọi người dường như muốn nổ tung luôn.

Gấu mèo đẹp trai nhất vũ trụ: Nương nương...thực sự...đã chuyển thế?

Ta không muốn ăn thịt: Ta muốn biết hoàng đế bệ hạ đứng bên cạnh nương nương kia là ai?

Gấu mèo đẹp trai nhất vũ trụ: Có lẽ nào là Ngu Tổng?

Diễn đàn đột nhiên một khắc trầm mặc rồi sau đó thậm chí còn điên cuồng hơn xưa. Mấy ngày này Ngu gia đang xảy ra sự, có gào như thế nào thì giám đốc họ Ngu kia cũng không thấy ứ ự gì cả. Nhưng chuyện quan trọng nhất ở đây chính là mọi người đã phát hiện ra weibo của Ngu Tổng

https://thuviensach.vn

chỉ theo dõi đúng ba người, hai cái thì là weibo chung của công ty, còn cái kia chính là trang cá nhân của Tống Tiêu.

Cái tin 'hí hí' này thật đúng là làm cho tất cả mọi người chấn kinh một phen, sôi nổi lập thành bang hội mà bu kín weibo của Ngu Đường.

Đại ý ở đây chính là mọi người tự nghĩ rồi tự sướng thôi, tất cả vẫn chỉ là đoán mò, ảnh chụp của Ngu Đường cho đến bây giờ vẫn chưa có cái nào truyền ra ngoài, người bên ngoài cũng chẳng làm sao mà biết được. Mọi người đều cảm thấy trên thế gian làm sao lại có sự trùng hợp như vầy được cơ chứ, cả hai người đều là những giám đốc trẻ tuổi đầy tài năng, đầy hứa hẹn, có quen biết nhau, chơi thân với nhau cũng là chuyện thường tình.

Chỉ là trên weibo của Tống Tiêu lại trở nên hot kinh khủng, mà tất cả những người lên đây lại cũng chính là fan cuồng của Đoan Tuệ hoàng hậu, chưa kể đến có một cái weibo khác rất hăng hái đến hỗ trợ tác chiến, tên của nó chính là "Đoan Tuệ hoàng hậu viên đoàn."

Không quản đó là lịch sử hay tiểu thuyết, Đoan Tuệ hoàng hậu vẫn là hoàng hậu nam duy nhất từ trước đến nay, đều là đủ các loại màu sắc truyền kỳ, vả lại nam hoàng hậu ấy trong lịch sử lại có không ít các thành tựu cống hiến, nên số người chửi bới cũng chỉ đếm được trên đầu ngón tay

Tống Tiêu lại một lần nữa trở thành sao hot trên mạng (võng hồng), có điều lần này thật sự cũng vui phết, "Vừa hay phim điện ảnh mình tham gia làm cũng sắp chiếu, mượn chuyện này lăng-xê chút cũng tốt."

Giám đốc Tống đã biết quá rõ quy luật trong giới giải trí này rồi, vuốt cằm suy xét cho kế hoạch kinh doanh sắp tới. Đang lướt web đến vui ơi là vui, đột nhiên dừng tay thấy tin nhắn của Ngu Đường, chậm rái ngẩng đầu nhìn: "Có muốn ta giúp đỡ gì không?"

Tống Tiêu thấy hai mắt của hoàng thượng đang sáng ngời như muôn vàn vì sao, tàn nhẫn mà cự tuyệt luôn.

https://thuviensach.vn

Thế lực của Ngu gia ở Trung Quốc thực sự bây giờ vẫn chưa ổn định, hiện tại vẫn chưa phải là thời điểm chơi đùa. Nhưng mà hoàng đế bệ hạ chính là cái thứ người sẽ không bao giờ nghe người khác nói chuyện.

Đã khai giảng, Tống Tiêu muốn trở về Đế Đô tiếp tục chương trình học của mình, cũng may lúc đó ở bên Mỹ đã hoàn thành rất nhiều học phần rồi, về bên Trung Quốc này cũng chỉ phải lên lớp vài hôm, trên cơ bản là nhàn.

Công chuyện bên thành phố A bên kia vẫn là do Tống Tử Thành quản lý tiếp, chỉ là công ty con bên này cũng đã bắt đầu có trù bị. Thành phố A tuy là thành phố lớn nhưng xét về phương diện môi trường làm ăn thật không thể bằng được bên Đế Đô. Đương nhiên việc Ngu Đường về sau sẽ thường trú ở Đế Đô, cũng là một nhân tố vô cùng quan trọng.

Kim thư ký vẫn luôn là người được giao trách nhiệm quản lý tài khoản weibo cho Tổng giám đốc, để tiếp nhận và tổng hợp các ý kiến và tin tức của các anh em trong công ty cũng như các tin của các chi nhánh của tập đoàn Đại Ngư ở nước ngoài. Nhưng gần đây, cô luôn thấy giám đốc sẽ tự mình đăng tin lên weibo, đến cả font nền cũng bị chuyển qua màu đen xì luôn.

Ảnh đại diện weibo đang từ giám đốc hói đầu chuyển phắt sang thành tổng tài đẹp trai ngời ngời, có chút bối rối, liền qua hỏi Ngu Đường.

"Ngài nhìn xem thẩm mỹ của ngài kìa, cứ yểu điệu (ai ái) sao sao ý? Còn không bằng Độc Cô Ám nữa.", Ngu Đường phê bình thư kí Kim một trận dài dằng dặc, rồi sau đó quyền quản lý weibo liền rơi bào tay...Độc Cô Ám. Làm một ám vệ đi theo hoàng thượng từ nhỏ, sự hiểu biết về con người của hoàng thượng của Độc Cô Ám tuyệt đối không thua kém gì Tào công công, chỉ có điều là không nói ra mà thôi.

Thư ký Kim nhìn qua bản mặt cương thi của Độc Cô trợ lý đang ngồi thu lu trong cái xó xỉnh đằng kia, tự cảm thấy mình quả thực kém cỏi. Từ đầu

https://thuviensach.vn

năm đến giờ, đám nam nhân hiểu chuyện ngày càng nhiều, mà đám nữ nhân bọn cô thì lại sống càng ngày càng khô khan.

Thư ký Kim bị đả kích tâm lý nặng nề đờ đẫn mà rời khỏi phòng giám đốc, quyết định đi tìm mấy quyển tạp chí thời thượng để đọc mới được.

Ngay lúc tin về Tống Tiêu và Đoan Tuệ Hoàng hậu đang hót hòn họt, thì Ngu Đường lại đăng lên một bức ảnh. Đó là một bức ảnh chụp tại văn phòng, nền phía sau chính là một kệ sách lớn, bên trên bày đủ các thể loại sách tiếng Anh. Ngu Đường mặc một chiếc áo sơ mi màu đen, ngồi ở chiếc ghế da màu đen của các ông chủ, sắc mặt cực cold nhìn về phía ống kính, phang thêm một dòng thế này: "Ông chủ bảo tôi phải làm cho Weibo của ổng hot nhanh lên, nghĩ đến nát óc, chỉ có thể đăng ảnh của ổng lên thôi."

Bức ảnh này chụp đúng chuẩn HD, đem vẻ mặt cực cold mà bày hết ra luôn, ấy, lại còn cái ảnh mắt kia chứ, cái này chính xác là ảnh quảng cáo cho nhãn hiệu "Tổng tài bá đạo" rồi.

Cái nhóm hâm mộ lập tức vì bức ảnh này mà có động thái luôn, nháy mắt phát mà như muốn long trời lở đất.

【Aaaaaa!!! Hoàng thượng a! xin nhận của dân nữ một lạy.】

【Tắc thở muốn chết. Ngu Tổng thật sự nhìn giống Hoàng thượng quá trời, aaaaa, cả người tôi đều không xong rồi,】

【Thư Kí đại nhân ơi! Cầu người đăng lên càng nhiều ảnh càng tốt,】

Cứ như thế, weibo của Ngu Đường trong nháy mắt lập tức trở thành hàng hot top 1. Từ đó mà cũng xuất hiện một đề tài kỳ quái, đó là: "Hoàng đế bệ hạ chuyển thế thành Tổng tài bá đạo."

Weibo của Tống Tiêu lại một lần nữa bị vây kín, mục đích của mọi người chỉ là muốn Tống tổng đi xác thực cho kia có thực sự là Ngu Tổng hay

https://thuviensach.vn

không, rồi thì cũng sùng sục lên kêu Tống tổng cho xin một bức ảnh gần đây nhất.

Thực sự giờ phút này không biết là nên nói cái gì cho phải, Tống Tiêu ỉu xìu mà đi về văn phòng của hai người, thì thấy Ngu Đường đang ngồi, gác cao chân lên ghế, trong tay cầm một cái ly, trên mặt bàn thì...chao ôi...bày biết bao nhiêu là ảnh, mà...toàn là ảnh Ngu Đường mới kinh.

"Hoàng thượng sao có thể làm loạn lên như vậy được chứ?" Tống Tiêu nhìn thấy bộ dạng tràn trề đắc ý kia liện giận run cả người. Người này ngày xưa đâu có bát nháo như vậy, sao bây giờ lại trẻ trâu đến thế, lại còn học mấy trò không hay ho gì của đám người trong giới giải trí nữa chứ. Hai người có muốn chung sống lâu dài với nhau vốn đã có chút khó khăn, hiện tại lại còn làm ra cái chuyện này, thử nghĩ mà xem, nếu cái tin này mà truyền sang Mỹ, để cho gia chủ bên kia biết được thì không hiểu cuộc sống sau này sẽ ra sao đây?

"Ngươi nói trẫm làm loạn?" Ngu Đường ngẩng mặt lên đưa tay cầm lấy cằm của Tống Tiêu, buộc cậu phải ngửa đầu lên nhìn mình, "Trẫm làm cái gì cũng đều có suy tính riêng của mình."

"Suy tính của người, chính là để cho mọi người đều biết người là Cảnh Nguyên Đế chuyển thế sao?" Tống Tiêu trừng mắt nhìn.

Ngu Đường không nói lời nào, uống một hơi chất lỏng màu đen trong cái ly kia, hung hăng mà hôn lên môi Tống Tiêu, mạnh mẹ phun qua bắt cậu nuốt vào.

"Ngô..." Tống Tiêu bị bắt uống vào một hớp lớn, trong khoang miệng tràn ngập hương vị thanh thanh của chất lỏng kia.

Hoàng đế bệ hạ buông cậu ra, chính mình đem phần còn dư lại trong miệng uống nốt: "Ta muốn cho tất cả mọi người biết, ngươi chỉ có thể là thê tử của một mình ta."

https://thuviensach.vn

Tống Tiêu trầm mặc mất một lúc, đưa tay cầm lên bức ảnh chụp đặt trên mặt bàn, tất cả đều là ảnh chụp tại văn phòng, mội một tấm đều chụp rất chuẩn, "Người thuê nhiếp ảnh gia?"

"Ám Nhất chụp." Ngu đường bày ra ánh mắt đắc ý, "Qua đây bảo hắn chụp cho khanh mấy tấm."

"..." Tống Tiêu rút cuộc cũng hiểu được, Độc Cô Ám ở lại doanh trại học huấn luyện lâu như vậy, thì ra là còn đi học cái kia.

Hoàng đế bệ hạ muốn làm gì, Tống Tiêu ngăn không được, thôi thì cứ kệ đấy đi.

Tiêu Chính Khanh bên kia đã báo qua cho cậu biết thời gian sẽ chiếu bộ phim điện ảnh kia, Tống Tiêu bắt đầu tính toán các hạng mục có thể làm dần, Tổ chức họp các phòng trong công ty để bắt đầu thảo luận các vấn đề cần làm.

"Hiện tại họ hàng nhà 'hủ' đang tăng lên nhanh chóng, chúng ta có thể dựa vào cái chuyện bát quái lần này giữa ngài và Ngu tổng một chút đấy.", trưởng phòng maketing này đây chính là nhân tài do Tiêu Chính Khanh bên đó cử qua. Tên gia hỏa này, trước kia lấy việc quay video hài để lập nghiệp, làm như vậy mất hai năm, đã làm thành công cho mấy chương trình giải trí, rất được mọi người khen ngợi. Được người trong giới xung là "Kẻ điên sáng kiến".

Trưởng phòng đối ngoại quần chúng nháy nháy tên gia hỏa kia nên thu liễm một chút a. Chưa từng thấy cái công ty giải trí nào lấy chính ông chủ nhà mình ra để lăng xê.

Tống Tiêu ngược lại, không hề tức giận, nghiêm túc nghe ý kiến của trưởng phòng maketing.

https://thuviensach.vn

Bởi vì diện mạo của cậu cùng với nhân vật trong 《Nguyệt hạ Tiêu Đường》 kia có nét tương đồng, dự án phim lần này bên Hollywood lại chính do Tống Tiêu tham gia chế tác, mà múc đích sắp tới còn muốn quay 《Cảnh hoàng thịnh thế》 và 《Nguyệt hạ Tiêu Đường》, thế nên mới muốn lập luôn một cái gọi là phương án tuyên truyền liên hoàn.

"Có điều cái này cần phải có sự đồng ý của Ngu Tổng mới được." trưởng phòng maketing đang trình bày phương án của mình, bỗng nhiên thở dài. Phương án này do hắn thảo ra và tự cảm thấy vô cùng hoàn mỹ, chỉ có một chỗ khó duy nhất là ở ngay tại chôc Ngu Đường. Là một người quản lý trong một gia đình được gọi là 'Hào môn thế gia', thân phận cao quý như vậy, nhất định là sẽ khinh thường đối với việc tham gia lăng xê các thư kiểu này.

Nếu chỉ vì lăng xê mà đắc tội với Ngu gia thì chính là mất nhiều hơn được.

"Ngu tổng bên kia, tôi sẽ có biện pháp." Tống Tiêu mặt bình tĩnh nói, thầm nghĩ, tên kia phỏng chừng còn ước gì được tham gia lăng xê ý chứ.

Chẳng mấy chốc, bên Mỹ, 《Tiên mãn cung đường》 đã công bố thời gian khởi chiếu, truyền thông lại dậy sóng. Đây chính là một tác phẩm lớn của Hollywood nhưng lại được chuyển thể từ một tiểu thuyết Trung Quốc!

Mẹ đẻ của tác phẩm cuối cùng cũng đăng lên một cái tin: Giai đoạn trước là do còn đang giữ bí mật nên chưa có nói ra, rất cảm tạ nhà sản xuất @Tiêu Chính Khanh tiên sinh, nhà đầu tư cho phim tư bản Đại Ngư - giám đốc @Ngu Đường, cùng với phối hợp chỉ đạo sản xuất @Quân tử đương như trúc. Thuận tay đăng lại lần nữa bức ảnh mà lần trước ba người chụp chung.

Mọi người trên mạng, lần này chẳng biết nên nói gì, thiên ngôn vạn ngữ cũng không thể biểu đạt được nội tâm đang cuồn cuộn lên của mấy người.

https://thuviensach.vn

【Tôi thích những thứ mà khi kết hợp lại hài hòa với nhau, thế giới này thật kỳ diệu.】

【Nói cho con biết đây không phải là mơ đi, mẹ ơi!! Mau đánh cho con tỉnh lại.】

【Cặp đế - hậu chuyển thế kia ơi!.....】(dịch khó quá! Nó cứ chả liên qua sao ý!!! Thôi kệ ()

Điện ảnh bên Mỹ cũng đang hưởng ứng bộ phim kia, dù sao cũng là phim hoạt hình đề tài từ Trung quốc, có nhiều tình tiết mà bạn nhỏ bên Mỹ chưa thể hiểu được, nhưng bộ phim này được sản xuất với hiệu ứng hình ảnh và âm thanh thật tuyệt vời, vẫn có rất nhiều người lớn vẫn muốn đến xem. Những bộ phim điện ảnh mà còn có chút lùm xùm thì abns hàng lại càng đắt khách.

Bộ phim này vẫn còn chưa chiếu ở Trung quốc mà đã hot như thế, khán giả trong nhước vẫn hồi hộp, háo hức, hí hửng chờ đợi phim, rất nhiều hệ thống rạp đã sớm mua bản quyền chiếu phim, búp bê quảng bá cho phim cũng bán được rất nhiều.

Trong lúc mọi người đang bị hấp dẫn bởi bộ phim điện ảnh đó, Tống Tiêu lại cùng Ngu Đường đi qua một thành phố nhỏ.

"Cảnh Nguyên Đế là một vị hoàng đế vĩ đại, Đoan Tuệ hoàng hậu cũng chính là một nhân vật lịch sử mà đời sau phải kính nể, hậu thế không nên vì chuyện nhỏ mà bày ra luận điệu hẹp hòi, phủ nhận đi công lao của bọn họ." Khúc lão lấy ra bản thảo《Cảnh hoàng thịnh thế》, người xưa không có dùng máy tính, bản thảo hãy còn ghi bằng bút máy, nét bút viết ra liền biết đó là một tác phẩm lớn, phía sau còn ghi rõ ràng và tỉ mỉ những phê bình, chú giải về các tư liệu lịch sử, "Người muốn chụp, cứ cầm đi, để lại tiền bản quyền phí cho ta là được rồi."

Tiểu Kịch Trường:

https://thuviensach.vn

《Tổng tài bá đạo cùng khế ước tình nhân - chương tranh chấp》

Ngư Đường: Nam nhân, ngươi dám ngỗ nghịch với ta.

Tiêu Tiêu: Ngươi muốn như thế nào?

Ngư Đường: đây đúng là phản nghịch luôn.

Tiêu Tiêu: cocacola không thêm đá, uống sẽ không ngon.

Ngư Đường:Thật không, vậy giờ ta sẽ cho thêm đá.

Tiêu Tiêu: Đúng đó.

Tiểu Ám: (dọ dẫm cắt cắt xén xén, đưa cả máy quay qua) a.

Ngư Đường: Nam nhân, ngươi dám ngỗ nghịch với ta.

***Dịch xong rồi mới nói: chap này dịch khó thấy trời, có vài đoạn là đại ý nha, ai đọc bản tiếng trung thấy sao sao xin đừng bắt bẻ, sẽ học thêm dần dần.

Thông báo luôn: đây có lẽ là chương cuối của tuần này rồi. Tuần sau mình học kín luôn, rảnh lúc nào sẽ cố làm cho mn đọc nốt.

Chương sau nha: đại khái là xem ai hại ai? Mà Khâu Minh Diễm trông thế thôi nhưng lại bị xử tử đấy mọi người ạ! Nhớ đón đọc chap sau đấy!

https://thuviensach.vn

HOÀNG THƯỢNG ĐỪNG NGHỊCH 2

Lục Dã Thiên Hạc
www.dtv-ebook.com

Chương 106: Kịch Bản

Bản thảo về《Cảnh hoàng thịnh thế》hiện giờ chỉ còn có ba bản, trong đó, lão Khúc đang giữ bản tốt nhất, bởi vì triều đại Đại Ngu vô cùng hưng thịnh cùng nhiều chuyện kỳ lạ khác, đơn cử như hoàng thượng lại lấy bộ hộ thị lang, cho nên vẫn không có người đồng ý làm, chỉ cần dùng ngón chân cái thôi cũng nghĩ ra được, nếu làm thì bên trên có thẩm tra chắc chắn sẽ không cho.

Tống Tiêu đang cầm hợp đồng đã ký tên bản quyền của ông ngoại, ngồi trên máy bay, thật lâu không nói lời nào.

"Có gì lo lắng, trẫm sẽ giúp khanh." Ngu Đường nắm chặt bàn tay cậu đang giấu kín dưới thảm, tầm ảnh hưởng của thế lực Ngu gia ở Trung Quốc đã vô cùng to lớn, muốn cho kịch bản này thông qua khâu thẩm định cũng không phải chuyện khó.

"Không sao cả, ta sẽ có cách." Tống Tiêu quay đầu nhìn về phía Ngu Đường thở dài, "Thần là đang nghĩ, nếu như không phải ông ngoại không chịu sửa một đoạn về Đoan Tuệ hoàng hậu, hẳn sẽ có người đến nhận kịch bản này từ lâu rồi, thần..."

"Nói bậy." Ngu Đường nhíu mày, lập tức chặn lại câu nói đang giang dở, "Tất cả chỉ là cái cớ thôi, sử đã ghi như vậy, có gì mà không rõ chứ, bọ họ chẳng qua là không muốn công nhận thành tựu của trẫm thôi."

https://thuviensach.vn

Tống Tiêu ngạc nhiên mà mở to hai mắt nhìn: "Cái này có gì mà không muốn công nhận chứ?"

"Cái này quả thực rất là ly kỳ nhưng nếu người làm không tốt, người xem sẽ liền nói họ làm là vô căn cứ." Ngu Đường đắc ý hất hất cằm.

"Phụt..." Tống Tiêu nhịn không được mà cười ầm lên, mọi u tối trong lòng đều như tiêu tan. Nói đến đây thật không thể trách Tống Tiêu được, cũng chẳng phải cậu gấp gáp gì mà phải gả nhanh cho hoàng thượng, làm liên lụy đến thanh danh của Ngu Cẩm Đường, đó chính là con đường mà hai người cùng lựa chọn.

"Quân Trúc..." cười đùa qua đi, Ngu Đường bỗng nhiên nhìn Tống Tiêu, chậm rãi gọi tự của cậu.

"Vâng..." Tống Tiêu cong cong ánh mắt nhìn qua.

Ngu Đường cùng cậu nhìn nahu, không ai nói tiếp câu nào. Hoàng hậu của mình thật ngốc, thực ra là muốn nói tiếp, là mình làm liên lụy đến hoàng hậu mới phải. Hoàng hậu của mình vốn là thiên tài xuất thiếu niên, nếu hoàng thượng không phải là mình, thì hoàng hậu đã trở thành một thủ hạ đắc lực cho hoàng thượng rồi, rồi sau đó sẽ làm một đại danh thần, rồi sẽ chẳng vì thế mà tổn hại đến thanh danh và cuối cùng lại phải tìm đến cái chết.

Tống Tiêu nhìn lên ánh mắt đầy thâm thúy của hoàng đế bệ hạ, hơi cười chút.

Không cần biết là ai làm liên lụy đến ai, đây là thứ mà bọn họ đã cùng nhau lựa chọn. Nhưng nếu nhìn khác đi, nếu chỉ làm một thần tử, Tống Tiêu sẽ không được như Đoan Tuệ hoàng hậu mà lưu danh sử sách, Ngu Đường cũng sẽ không được như vậy mà nổi lên trong hàng vạn hàng nghìn hoàng đế như thế.

https://thuviensach.vn

Khâu Minh Diễm phải lãnh án tử hình, bởi vì bản thân không ngừng kháng án nên kéo dài đến nửa năm, rút cuộc đến nay thì án đã định. Bởi vì chứng cớ vô cùng sát thực và ảnh hưởng của ngôn luận lại vô cùng to lớn, Khâu Minh Diễm bị kết án với tội danh: "Thuê người khác giết người không thành", "Dụ dỗ người khác sử dụng thuốc phiện", "Có ý đồ xấu sử dụng thẻ tín dụng".

Khâu Tranh vào trong tù thăm mẹ: "Mẹ ơi! Rút cuộc cha đẻ của con là ai?"

Khâu Minh Diễm mặt xị ra: "Hắn đã chết rồi!"

"Không thể thế được." Khâu Tranh lập tức phản bác, "Mẹ năm đó tốt xấu gì cũng là một minh tinh trong giới điện ảnh, sẽ không tùy tiện ngủ với người khác đâu, nói cho con biết, con đi tìm ông ta, bảo ông ta giúp đỡ chúng ta."

Đang từ con gái diệu của Tống Tử Thành, nay đột nhiên bị đuổi ra khỏi cửa, cổ phần trong công ty cũng đã bán, sự nghiệp thì đang rối tinh rối mù, Khâu Tranh đã nghĩ phải tìm cho được cha đẻ của mình.

"Nếu hắn có bản lĩnh như vậy, ta còn về ở với Tống Tử Thành sao?", nước mắt Khâu Minh Diễm rơi lã chã, nếu ngay từ đầu biết sẽ ra nông nỗi này thì bà ta sẽ chẳng làm như vậy, ngay từ đầu cứ đối tốt với Tống Tiêu chút là được rồi, chỉ cần nước sông không phạm nước giếng, bà cứ yên vị mà làm Tống phu nhân, sự nghiệp cũng thế mà vẫn cứ tiếp tục, lại còn được vạn người hâm mộ ý chứ.

Tất thảy mọi việc xảy ra đến nay đều bắt đầu từ khi Tống Tiêu tỉnh lại cả, mọi sai trái đều cứ thế mà luẩn quẩn mãi không thôi, để rồi đến hiện tại bà ta đã rơi vào một vực sâu không ngóc đầu lên được.

"Mẹ chính là quá tham lam, cứ yên ổn như vậy mà làm một minh tinh không tốt sao?" Khâu Tranh ngẫm lại, bắt đầu thấy vô vọng mà oán giận

https://thuviensach.vn

Khâu Minh Diễm. Cứ như trước đây, cô đang là một cô gái chưa kết hôn, địa vị của Khâu Minh Diễm trong giới cũng không thấp, chỉ cần dựa vào một người mẹ như vậy thôi, hiện tại có khi cô cũng đã có thể trở thành một đóa hồng đang chúm chím nở trong giới điện ảnh rồi, cũng chẳng cần đi đến đâu cũng phải nhìn sắc mặt của Tống Tiêu.

"Còn không phải tại cả con nữa sao? Vẫn luôn muốn tranh còn gì?" Khâu Minh Diễm bị nói như vậy cũng bắt đầu phát hỏa, quay sang chỉ trích con gái mình.

Hai người cứ như vậy mà trách tội nhau, tranh cãi một hồi lâu rồi cuộc nói chuyện cũng kết thúc trong không khí chẳng vui vẻ gì.

Tống Tiêu đã sớm vứt chuyện của mẹ con nhà kia ra sau đầu, hiện tại chỉ còn đang chăm chú vào làm tuyên truyền cho 《Tiên mãn cung đường》và bản dự trù cho《Cảnh hoàng thịnh thế》.

Lấy một tiểu thuyết Hoa quốc ra làm thành phim của Hollywood, chuyện này nổi như vậy, doanh thu phòng vé là điều có thể đoán trước được chắc chắn, vả lại nhân dân Trung Quốc lại yêu nước như vậy, chỉ cần thứ gì là của nhà mình đều sẽ hưởng ứng tuốt.

Cách chiếu phim tầm một tháng, trên mạng internet lại thấy xuất hiện một đoạn trailer cho phim.

Trong một khung cảnh hoàng cung rộng lớn, tráng lệ, bậc đế vương anh tuấn đang ngồi trên ngai vàng, đang nhìn các quan lại đứng ở phía dưới. Rồi sau đó khung cảnh đột nhiên biến chuyển, hoàng đế đang tọa tại cung điện của mình trong nháy mắt biến thành một con mèo còn lông xù vàng ống, đang từ trên đệm ngã đánh lăn xuống đất. Sự tương phản thật lớn làm cho người xem kinh hô không thôi.

"Nước Tương à, thần đã làm cho ngươi một đĩa bánh cá nhỏ đây." ,đầu bếp chính trắng nõn đáng yêu đang quỳ xuống dâng lên bữa điểm tâm.

https://thuviensach.vn

(Nước tương là tên con mèo nha!)

Rồi sau đó, hình ảnh lại một lần nữa biến chuyển, đó là một tòa tháp thần nghiêm trang cao chót vót, một người đang mặc trường bào màu trắng tuyết đang đứng ở trên đỉnh, mắt nhắm, ngẫm về bản đồ các vì sao, ánh trắng trong suốt biến thành các hạt lấp lánh rơi vào tay người con trai ấy, càng là tôn thêm vẻ đẹp huyền ảo của vị quốc sư này. Miệng bắt đầu mấp mày, niệm một câu, giọng nói rất dễ nghe: "Thiên hựu đại an." (Trời hãy bảo vệ cho đất nước được yên bình)

Do muốn bộ này ở trong nước lập nên kỳ tích, giải trí Tinh Hải không mời các minh tinh nổi tiếng về lồng tiếng mà chính là mời về những người đã có thâm niên trong lĩnh vực lồng tiếng về làm. Còn về cái giọng vị quốc sư hoa lệ kia, cái giọng nói mà vừa thốt ra đã làm cho bao khán giả hít thở không thông, thật đúng là rất nhiều năm nay rồi phim điện ảnh trong nước không thấy ai lồng tiếng nghe mát tai đến thế.

Cánh hoa cứ như vậy mà rơi mãi không ngừng, bất kỳ nội dung gì của phim, đoạn trailer này cũng đều không biểu hiện ra làm cho người xem cảm nhận được trình độ làm phim đã đạt đến độ hoàn mỹ.

【Hí hí, giọng của quốc sư dễ nghe chết được, đang tính đi xem trước bản tiếng anh, nhưng thôi, hiện giờ đặt gạch chờ bản tiếng Trung của mình vậy! 】

【Nước Tương, meo meo meo, hoàng đế bệ hạ mèo của ta, meo meo, đáng yêu quá!】

Các group trên mạng sôi nổi qua trời, dự là bên trong mọi người cũng đang sôi sục lắm đây, vé cho ngày công chiếu đầu tiên đã cháy rồi, thậm chí trước đó ba ngày đã không đào đâu ra được nữa.

Mở màn cho nghi thức ở rạp chiếu phi lớn nhất ở Đế Đô, giải trí Tinh Hải đã cho mời đến nguyên tác của bộ phim, các diễn viên lồng tiếng cho

https://thuviensach.vn

phim, ảnh hậu của giới giải trí cùng với những người đã có tên tuổi trong lĩnh vực làm phi hoạt hình. Tác giả cũng mời đến những người bạn trong giới sáng tác của mình...

Tống Tiêu không có lên sóng, mặc một bộ vest tinh xảo ngồi ở hàng ghế đầu cùng Ngu Đường, mỉm cười nhìn nhóm chế tác thuật lại quá trình làm phim, lẳng lẳng chờ đợi phim chiếu.

Rạp chiếu phim đã bị một màu đen che phủ, âm thanh mở màn là một tiếng đàn cổ thật trong trẻo, giữa màn hình bắt đầu xuất hiện một dấu chân mèo, từng bước, từng bước một kéo dài từ đầu này đến đầu kia, « Meo » một tiếng kêu lên.

Tiếp theo, những nét mực vẩy lên phác họa nên một bức tường thành, những con đường yên tĩnh trải dài về phía trước, những cảnh tranh chấp của những tiểu thương, những bóng kiệu hồng của ngày vui nhà ai đó, rồi một anh chàng bán cá cần cù chăm chỉ, nét vẽ cứ kéo dài đến tận tường lớn của cung điện nguy nga, tráng lệ, cùng với những gợn sóng của biển lớn, đầy khắp núi là cỏ đuôi chó.

Mỗi khi chuyển một cảnh, những văn tự mực tàu lại thoáng hiện trước mắt. Bộ phim này dùng kỹ thuất 3D, phụ đề và hình ảnh tách biệt, vô cùng nổi bật trước mắt người xem, thoáng sau đó là bị gió thổi tung thành những hạt cát nhỏ biến mất trên màn hình.

Chiếu xong phụ đề, màn ảnh chiếu đến một con đường cổ, các nhân vật trên đường đang ở trạng thái tĩnh, bỗng nhiên trở nên hoạt động, từ đen trắng, màu sắc bắt đầu len lỏi vào, anh bán cá trắng nõn, thanh tú, cầm một dao nhỏ, động tác nhanh nhẹn mà mổ cá.

Không thể không trầm trồ khen ngợi về mặt chế tác của bộ phim này, kỹ thuật làm phim của Hollywood vẫn cứ là rất chuẩn, động tác nhân vật rất lưu loát, thần thái cũng trân thật.

https://thuviensach.vn

Câu chuyện bắt đầu với chuyện anh chàng bán cá quyết định chuyển sang bán thịt xiên nướng, sau đó gặp được một con mèo nhỏ lông xù màu vàng kim, chẳng biết làm sao mà lại đem về nhà nuôi, coi như người trong nhà, tận tâm mà hầu hạ. Về sau, chó ngáp phải ruồi, lại được vào cung trở thành đầu bếp chuyên nấu ăn cho hoàng thượng, hơn nữa còn được quốc sư coi trọng.

"Từ lần đầu tiên nhìn thấy ngươi, bổn tọa chính là biết được, ngươi rất thích hợp làm tế phẩm." một thanh âm lạnh như băng giống như từ xa xưa vọng về, cổ xưa mà thần bí, bộ trường bào trắng như tuyết kia chẳng cần gió thổi mà vẫn tung bay phấp phới, ở tại sâu bên trong tòa tháp kia lại cạng hiện ra vài phần đáng sợ.

Anh chàng bán cá bị dọa đến ngã nháo nhào trên mặt đất. Nước Mỹ bên này thường dùng hiệu ứng làm phim phóng đại, làm cảnh vừa rồi buồn cười chết được, làm cho người xem cười đến lăn xả.

Quốc sư tao nhã mở cửa kho tế phẩm ra, là hàng ngàn tiểu ngư màu sắc rực rỡ khiến cho người xem hoa hết cả mắt, người đến xem cùng anh bán cá, tất cả đều triệt để chóng hết cả mặt.

Trong cả quá trình, không ai là không thất thần, ai nấy đều tập trung tờn bộ tinh thần mà xem, dùng phong cách làm phim của nước Mỹ mà tường thuật lại Trung Quốc cổ đại, thoạt nhìn thật hay, đến trận chiến cuối cùng của Đông hải còn dùng tới truyền thống đánh nhau của hải tặc để làm, người xem chỉ có thể ôm bụng cười.

Câu chuyện tới phần mọi người chiến thắng hải quái liền dừng lại.

"A, làm sao lại như thế, phía sau không còn cái gì sao?" có người đã đọc qua nguyên tác liền hô lên.

Mọi người ai nấy đều tiếc nuối, phim đã đến đây, như thế nào lại không tiếp tục làm, ở phòng chiếu, người chủ trì cười, cầm lấy micro nói: "Đăng

https://thuviensach.vn

sau còn có đoạn hậu kỳ, mọi người không nên gấp gáp."

Thế là...mọi người đều ngồi chờ đợi màn hậu kỳ theo sau bào hát cuối phim. Bài hát này vẫn là bài hát mang thuần phong cách âm nhạc Hoa quốc, có cả phần tiếng Anh và tiếng Trung. Bài hát qua đi, giữa màn hình chợt xuất hiện một con mèo to siêu cấp. Bộ lông tựa hồ như muốn xù ra ngoài màn hình. Màn ảnh dãn ra, dần dần lộ diện toàn thân con mèo to lớn.

Đó là một căn phòng lớn thật lớn của con mèo kia, con mèo nhỏ có đủ loại màu sắc và hoa văn cứ thế mà bò qua bò lại trên người nó.

"Hoàng tổ thúc, Đông hải có con cá nào lớn như vầy không?" mèo nhỏ tròn vo, béo ú đang ngồi xổm phía trên đầu con mèo lớn, dùng cả hai cái chân khua lung tung hòng vẽ được một con cá thật dài.

"Meo ?" mèo to muốn ngẩng đầu lên nhìn nó nhưng là dù ngẩng như cũ vẫn là không nhìn thấy.

Mèo nhỏ còn ở trên lưng, giữa đám lông của mèo to mà chơi trốn tìm, rồi còn bám vào cả cái đuôi to để chơi trò đu dây.

"Được rồi, được rồi, mọi người không cần cử động, để qua chụp một tấm ảnh toàn thể nào." Màn hình bên này, thanh âm cua nhân vật chính chợt vang lên.

"Tách..." hình ảnh dừng lại ở cảnh mọi người đang xô đẩy nhau trên màn hình, mèo nhỏ béo ú bị đặt ở dưới cùng, chỉ lộ ra một cái tai nhỏ, đứng trên truyết trắng kia chỉ còn là quốc sư mèo vô cùng tao nhã.

(Đến đây là hết phim, nói thật, tôi chẳng hiểu mình đang viết gì ???? sao đoạn này viết lại khó hiểu thế chứ ???)

"A... mãn nhãn quá trời!" trong rạp chiếu phim, mọi người sôi nổi cảm khái không thôi. Tống Tiêu chỉ cười, tặng cho mỗi người đến xem buổi

https://thuviensach.vn

công chiếu đầu tiên mỗi người một con búp bê.

Lần đầu tiên sau xuất chiếu lại được người nổi tiếng tặng cho mèo bông, hay ở chỗ, mèo bông của mỗi người đều không giống nhau, có người được tặng hoàng đế mèo vàng, có người lại được mèo mướp hoàng thúc, còn có người được tặng mèo trắng đại soái quốc sư.

【Hận quá!!! A... Ta cũng muốn, nha...nha...】

【Ta muốn quốc sư, Ta muốn quốc sư, Ta muốn quốc sư, câu nào quan trọng nói ba lần.】

【Nam thần, ta sẽ quyết định buông tha cho ngươi, mau giao quốc sư ra đây, chúng ta còn có thể làm bằng hữu.】

Mọi người ai ai cũng đều khen ngợi, khiến cho doanh thu phòng vé tăng vù vù, búp bê làm ra cũng bán hết nhẵn.

Tống Tiêu cứ tủm tỉm cười mà nhìn doanh thu ngày càng tăng, kiếm được tiền tâm tình quả thực là rất tốt, qua tập hợp những dòng làm phiền đến hoàng thượng nhưng đều được tha thứ, hãy còn được khuyến mãi một nụ hôn đến là ngọt.

Búp bê không được bán riêng lẻ, muốn có được phải mua kèm theo một vé xem phim. Tất cả mọi người đang cố gắng thu gom cho đủ bộ, trong lúc này, weibo của Ngu Đường lại được đăng lên một bức ảnh.

Nội dung của bức ảnh được tả lại như sau: trên một tấm thảm màu xanh có bày ra đến mười mấy con mèo bông, lớn có, nhỏ có, nhìn vào liền thấy trong đám mèo ấy còn có một con mèo cực khủng chính là hoàng tổ thúc, không một dòng cảm xúc nào, chỉ có bày ra một biểu tượng hình con cẩu đang đắc ý.

https://thuviensach.vn

Nhóm hóng hớt trên mạng giờ đã hình thành một thói quen, hễ thấy Ngu Đường đăng cái gì là cứ vào thỉnh an trước cái đã.

【Hoàng thượng vạn phúc kim an, đây là gì vậy a?】

Chờ mọi người thỉnh an xong, nhìn xuống bức ảnh chỉ còn lại những câu kiểu như là...

【Aaaaa... lại hận chết được rồi.】

【 Hoàng thượng, người thu hoạch lớn thế, nương nương có biết không?】

【Con mèo to này, trên thị trường cũng không thấy bán a..】

【Tiên mãn cung đường đã quay xong rồi, khi nào người khuyên nương nương quay nốt Nguyệt hạ Tiêu Đường nha nha.】

Trên mạng mọi người đều nhiệt liệt hưởng ứng, Ngu Đường thấy vậy cũng thật hài lòng, đem tay kéo Tống Tiêu đang ngồi một bên đọc kịch bản, ôm vào trong ngực: "Khanh cũng đăng vài tấm ảnh đi!"

Trước kia Ngu Đường không muốn cho một ai nhìn thấy bảo bối nhà mình, bởi lẽ sợ có người sẽ làm hại Tống Tiêu, hiện tại mọi chuyện đã không còn như xưa nữa, xã hội đã thay đổi, mọi người trên mạng đều yêu mến bọn họ như vậy, ngày nào cũng động viên cho họ ở cùng nhau, hiện giờ, Ngu Đường thật muốn khoe bảo bối này ra cho tất cả mọi người đều thấy, người đẹp như thế cơ mà, lại còn là vợ của mình hai kiếp, ai cũng không thể đoạt đi, ai cũng không có hạnh phúc giống như mình.

Tống Tiêu liếc xéo hoàng thượng một cái: "Thần không có cái ảnh nào cả."

https://thuviensach.vn

"Ta có" Ngu Đường không nói hai lời, rút di động ra gửi cho cậu mấy tấm.

"Cái này chụp lúc nào vậy?" Tống Tiêu nhìn mấy bức ảnh, người trong ảnh chụp thật là đẹp, kiểu như full HD luôn, rất kinh ngạc. Có ảnh lúc cậu ngồi uống trà, lúc ngồi đọc văn kiện, xem kịch bản, thậm chí đi ngủ cũng có.

"Độc Cô Ám chụp." Ngu Đường đưa tay chỉ chỉ vào tấm lúc cậu đang đọc văn kiện, ý bảo là đăng cái này. Bởi vì Tống Tiêu không thích chụp ảnh nên Ngu Đường chỉ thị cho Độc Cô Ám luôn mang theo máy ảnh bên người, để khi nào mình nhìn thấy cảnh đáng yêu của lão bà nhà mình thì sẽ ra hiệu cho tên kia chụp vài tấm. Loại cảm giác này giống như trong nhà đang nuôi một thú cưng đáng yêu chết được, nên lúc nào cũng sẽ phải chụp vài tấm cho bõ thích.

Kỳ thật Ngu Đường cũng chụp không ít, chỉ là không chụp đẹp bằng Độc Cô Ám thôi, thôi thì cứ im lặng thưởng thức cũng được.

Tống Tiêu bị Ngu Đường bám dính không tha, chỉ có thể đăng lên một tấm: Bộ phim vừa rồi mọi người xem có thấy vừa lòng không? Tôi lại đang dự trù để làm tiếp một bộ phim truyền hình, mọi ngươi đoán coi là cái gì?

Phía dưới có đăng kèm một bức ảnh là một vị giám đốc trẻ đang ngồi xem kịch bản, cổ tay áo sơ mi màu lam cài nút tinh tế, khuân mặt thanh tú tuấn mỹ nghiêng nghiêng, dưới ánh mặt trời càng làm toát lên vẻ mê người, quan trọng nhất là bàn tay thon dài trắng nõn kia đang cầm một tập kịch bản.

Tiểu kịch trường:

《Mỗi lần quảng cáo đều làm cho người ta đau đầu》

https://thuviensach.vn

Tiêu Tiêu: Đi tuyên truyền cho phim mới, hi vọng tác giả có thể phối hợp.

Hoàng Dã Vạn Hạc: Được, được, phối hợp như thế nào đây?

Tiêu Tiêu: Kí trao bản quyền luôn đi, chúng ta sẽ đem quảng cáo dán trên đường lớn.

Hoàng Dã Vạn Hạc: được, được, dán quảng cáo trên đường lớn sẽ làm tăng độ hot cho phim.

Quảng cáo: Hoàng Hạc, cô... cái đồ vương bát đản này, tự dưng lại đem tiểu di tử (em vợ???) chạy mất, bọn này chỉ còn cách chuyển kịch bản thành phim truyền hình thôi.

Hoàng Dã Vạn Hạc: ...

https://thuviensach.vn

HOÀNG THƯỢNG ĐỪNG NGHỊCH 2

Lục Dã Thiên Hạc
www.dtv-ebook.com

Chương 107: Quay Phim

Trước khi đọc truyện thì đọc cái này đã nhé!

Hôm nay cái lap nhà mình đình công thực sự rồi. Truyện dịch hoàn toàn bằng điện thoại. Cho nên câu cú vô cùng ngang ngang, còn chính tả thì khỏi nói... Mn đọc tạm. Sẽ sửa sau.

Chương này đọc chán từ đầu cho đến 2 khổ cuối.... Là tiền đề cho chap sau hú hí. Nhớ đón đọc nha!

【Ối giời ơi! Thở không nổi nữa rồi! trên đời này sao lại có người đẹp trai như thế cơ chứ?】

【Đây phải là siêu cấp đẹp trai, đúng thế, đúng thế, Ngu Tổng bên kia vừa đăng một cái, bên này đã lại có rồi.】

【Kịch bản, kịch bản, chỉ có tôi đang quan tâm đến kịch bản thôi!】

【Lạy giời là Nguyệt Hạ Tiêu Đường đi!】

Về chuyện kịch bản là gì, tất cả đều đưa ra đủ loại suy đoán, mà bộ kịch bản được hô hào to nhất chính là "Nguyệt hạ Tiêu Đường". Đương nhiên, kỳ thật trong lòng mọi người ai ai cũng biết rõ, muốn chuyển thể thành phim từ bộ truyện này quả thực rất khó khăn. Nhưng Tống Tiêu đã từng lấy bộ truyện của Trung Quốc để đem sang Hollywood làm phim đấy thôi, làm ra bộ phim này cũng không phải không có khả năng.

https://thuviensach.vn

Vấn đề thảo luận được đem ra xoay quanh vấn đề kịch bản chưa phải là quan trọng nhất, quan trong nhất phải là bức ảnh kia kìa.

Đám người trên mạng lại lâm vào một trận điên cuồng, tự sung tự sướng mà đem ảnh của hai người kia ra mà cắt ghép, tấm hình lúc trước mà Ngu Đường đãhìđó. ên là một vị giám đốc lãnh khốc, còn Tống tiêu đăng lên lại là giám đốc ôn nhu, cắt chỉnh một hồi thành một bức Ngu Đường đang nhìn chằm chằm vào Tống Tiêu đang cúi mặt đọc kịch bản.

Và cuối cùng cho một cái kết: Chỉ có Tổng tài anh tuấn kia mới xứng với Tổng tài bá đạo bên này.

Các bạn bè trên mạng, trên các diễn đàn lại đem lôi ra tấm hình ngày trước đã được đăng lên diễn đàn Tiêu Đường Nguyệt trước đây.

Trong rạp chiếu phim, trong rạp chiếu phim, một nam sinh mặc một cái áo lông đang cười tủm tỉm, cầm một gói bắp rang to đùng, một nam sinh khác cũng mặc một cái áo lông, tựa lên vai người kia mà ngủ trong một không gian tối om. Có người đã nói, đây chính là Ngu Tổng hồi còn bé đó.

【Nếu đây là ảnh thật thì quan hệ hiện tại của hai người họ hiện tại tốt như vậy cũng chẳng có gì là kỳ quái.】

【】

【Tống Tổng khi còn bé trông thật đáng yêu a...】

Bởi vì nhìn cậu bé trong bức ảnh kia mà xem, là một cậu bé da trắng nõn, trông cực kỳ đáng yêu, sự hâm mộ Tống Tiêu lại tăng lên vài phần, mọi người đổ xô nhau đi mà tìm kiếm từ khóa "Công tử Pudding". Do lúc trước việc này có Tống Tử Thành can thiệp nên ảnh đã vốn ít nay lại càng ít hơn, chỉ có vỏn vẹn vài tấm nhưng cũng đủ để cho mọi người xôn xao một phen.

https://thuviensach.vn

Tống Tiêu không ngờ mọi người trên mạng lại phản ứng kịch liệt như vậy. Weibo của cậu đang từ mấy vạn người theo dõi, chỉ qua một đêm đã tăng lên thành mấy chục vạn, mà weibo của Ngu Đường đã sớm vượt qua trăm vạn.

"Tư tưởng của con người hiện đại bây giờ đúng thạt rất bất đồng." Tống Tiêu nhìn những tin nhắn mà bạn bè trên trên mạng để lại, thật chẳng biết trả lời thể nào cho phải.

Chờ đúng khi đề tài này đang hot đến cực điểm, Tống Tiêu lại đăng lên tiếp một tấm ảnh, lần này trên đó không có mặt một ai cả, chỉ có một bàn tay trắng nõn đang lật xem kịch bản mà trên đó lại có bốn chữ to "CẢNH HOÀNG THỊNH THẾ".

Cảnh hoàng thịnh thế, chỉ cần học qua cấp một cũng biết , đó là thời kỳ sáng rọi nhất của lịch sử đại Ngu, và cũng là thời kỳ lịch sử hưng thịnh nhất thời phong kiến. Khi đó nơi nơi thái bình, nhân dân ấm no, vạn nước hướng về.

đây cũng là bộ truyện được yêu thích nhất trong ba bộ truyện nổi tiếng nhưng vì cảnh Nguyên đế cưới Nam Hoàng Hậu cho nên đến bây giờ vẫn chưa được chuyển thể thành phim truyền hình. Tống Tiêu công bố kịch bản này cũng bởi vì đã được bên trên sơ thẩm qua và quyết định cho chuyển thể thành phim truyền hình.

Chẳng cần biết là do kịch bản kia hay là do cặp đôi đế hậu, nhưng khi tin này được tung ra thì đều khiến cho mọi người vô cùng phấn khích tuy vậy mọi người vẫn còn rất nhiều điều lo lắng tỷ như:từ đoạn tình cảm kia có bị cắt xén lung tung hay là về Nam Hoàng Hậu liệu có bị chỉnh sửa cải biên gì gì đó.

Vì vậy đoàn làm phim đã lập một trang webo riêng để giải thích các vấn đề thắc mắc của mọi người.

https://thuviensach.vn

Cảnh Hoàng Thịnh thế chính là nói về hai đời Đế Vương. Tuy rằng Cảnh Nguyên đế thống trị trong một thời gian không dài nhưng trong nguyên tắc nó lại chiếm đến một nửa nội dung. Bởi lẽ so với thời bình mà đệ đệ của mình cai trị thì quả thật đó Chẳng thấm tháp vào đâu. M Đoan Tuệ hoàng hậu là người duy nhất mà Cảnh Nguyên đế yêu cũng chính là toàn bộ hạnh phúc cũng như bất hạnh trong cuộc đời của bậc Đế Vương này.

Cảnh Hoàng Thịnh Thế đăng lên Weibo: mọi người không cần phải lo lắng, chúng tôi nhất định sẽ tôn trọng nguyên tác, tôn trọng lịch sử, tuyệt đối không có nhiều những diễn viên chính, cũng sẽ không có giảm được bất kỳ cảnh diễn nào. Kính mong mọi người đón xem!

Tin này vừa được đăng lên, mọi người đối với bộ phim truyền hình này lại càng trở nên ngóng chờ. Về vấn đề tuyển diễn viên lại càng sôi nổi suy đoán. Nhân vật Hoằng Nguyên Đế cần phải diễn từ nhỏ đến lớn, khẳng định không thể dùng được một diễn viên. Đối với lúc quay Cảnh Nguyên đế cùng Đoan Tuệ hoàng hậu chính là khi từ hai người còn trẻ thời thiếu niên cho đến khi thanh niên chỉ cần thông qua kỹ thuật hóa trang diễn xuất kéo một chút vẫn có thể Ok.

"Trong đầu ta bây giờ tràn ngập lại ý nghĩ Ngu tổng sẽ diễn vai hoàng đế còn Tống tổng sẽ diễn vai hoàng hậu, về căn bản là không nghĩ ra ai khác thích hợp hơn. " mọi người trên mạng đều nói như vậy, thậm chí có người chạy đến Weibo của Ngu Đường, quỳ xuống mà xin cậu đóng vai Cảnh Nguyên Đế. Mọi người đều tung hô vô cùng ác liệt nhưng Tống Tiêu lại không có khả năng để cho hoàng thượng nhà mình đi đóng phim mà bản thân cậu chắc chắn cũng sẽ không đi.

Diễn viên đóng cảnh Nguyên Đế cần phải là người toát lên được phong thái của bậc đế vương thời xưa cùng với biểu cảm của bao thăng trầm trong cuộc đời. Vì thế cần phải tuyển chọn một người có trình độ diễn xuất cực kỳ cao, từ hồi niên thiếu là cảm giác buồn rầu khi bị phụ hoàng không sủng ái, thời thanh niên lại phải chịu biết bao áp lực khi yêu một nam nhân khác

https://thuviensach.vn

rồi đến khi đăng cơ mới có thể quyết định tình cảm của mình, càng quan trọng hơn, Cảnh Nguyên Đế là một trong số những người ít ỏi trong lịch sử có một bức vẽ truyền thần, vẽ đến vô cùng anh tuấn. Vậy nên chắc chắn không thể tìm một người có diện mạo tầm tầm diễn được.

Người đẹp quá lại không đi đóng phim, người đóng phim cũng sẽ không được anh tuấn, chọn tới chọn lui, Tống Tiêu cuối cùng cũng chọn được một người, người này đã đạt danh hiệu ảnh Đế năm vừa rồi - Mộ Thần. Mộ Thần không phải là diễn viên trong giải trí Tinh Hải mà là một diễn viên trong công ty điện ảnh và truyền hình Đế Đô, dáng vẻ vô cùng tuấn lãng hơn nữa lại có kinh nghiệm diễn lâu năm, năm nay ba mươi mốt tuổi, đóng phim từ năm mười sáu , đến nay cũng đã có thâm niên diễn mười lăm năm.

"Trọn Mộ Thần, ý tưởng này có vẻ không được tốt lắm, các xê rất cao, hơn nữa anh ta đã mấy năm nay không đóng phim truyền hình rồi!" đoàn làm phim có chút khó xử, những người đã từng đạt danh hiệu ảnh Đế, hỏi có mấy người sẽ quay đầu lại đi đóng phim truyền hình? Bọn họ đã đưa kịch bản qua cho Mộ Thần xem, cũng biểu đạt hi vọng sẽ cùng được hợp tác với anh ta. Tuy rằng đối phương rất lễ phép mà xem kịch bản, nhưng cho đến giờ vẫn chưa thấy hồi âm.

Tống Tiêu hơn nhíu mày, về vấn đề tiền bạc thì có thể từ từ thương lượng, diễn viên tốt ắt hẳn cátxê cũng cao, nhưng đối phương không chịu đóng phim truyền hình thì cũng chẳng biết làm sao được.

"Để Mộ Sa đi." đang bàn luận sôi nổi, chợt có một giọng nói vang lên, mọi người đều quay đầu lại nhìn. Các nhân vật có thâm niên trong giải trí Tinh Hải đều không nhịn được mà kinh hô ra một tiếng. " Tiêu tổng" người vừa nói ra cũng vừa hay là người vừa từ Mỹ trở về Tiêu Chính Khanh. Bởi vì bộ phim điện ảnh kia tại Trung Quốc đạt kỷ lục về doanh thu. Vả lại bên này cũng có nhiều hạng mục đầu tư cần phải đến xem, liền thuận đường đến thăm Tổng Tiêu.

https://thuviensach.vn

"Tiêu tổng nói chỉ có chuẩn, làm như thế nào mà tôi lại quên được cơ chứ ?" đạo diễn vỗ đùi.

Bộ phim này của giải trí tin hải sản xuất chính là mời Mộ Sa đóng vai thái hậu mà Mộ Thần lại chính là em trai của Mộ Sa .

"Bảo em trai tôi đi đóng làm con trai của tôi? " mới xe nghe được tin này, Mộ Sa nhất thời sung sướng cười ha hả . " Được! Để tôi đi xem. " Ngày hôm sau, ảnh đế Mộ Thần đã bị tỷ tỷ cầm lỗ tai kéo đến đoàn làm phim báo danh.

Đến lượt tuyển vai ĐoanTuệ hoàng hậu, vai diễn này cần phải tìm một thiếu niên có diện mạo ôn nhu, tuấn mỹ, thư sinh, Kiều Tô rất hợp với nhân vật này.

Kiều Tô nổi tiếng là mỹ nam tử, chuyên đóng phim cổ trang. Vừa mới đóng phim đã có một vai diễn để đời, đólà một công tử thiên hạ đệ nhất, khiến cho biết bao nam nữ thiếu niên mê mẩn. Sau đó lại tiếp tục đóng thêm mấy bộ phim khác tất cả đều diễn là vai nam chính số hai vô cùng đẹp trai, thường thường sẽ đem Nam chính thứ nhất kéo xuống , khiến người xem không nhịn được mà tự hỏi... tại sao không cho người đấy đóng nam chính số một luôn đi.

Xuất phát từ nhiều vấn đề trước kia, Tống Tiêu đối với bộ phim này cực kỳ nghiêm túc. Còn mời cả thầy giáo về dạy cho diễn viên các lễ nghi của nước Đại Ngu trước kia, bản thân mình cũng làm cố vấn lịch sử cho phim, từ cái lớn là việc bố trí khung cảnh trong cung điện, đến cái nhỏ là việc trang phục của diễn viên, cậu cũng đều tự mình xem qua, mong rằng có thể truyền đạt một cách chân thật nhất thời đại cảnh Hoàng Thịnh Thế.

Mọi người đã dài cổ chờ suốt nửa tháng, cuối cùng trang phục của bộ phim rút cục cũng được công bố.

https://thuviensach.vn

Vương miện của hoàng đế Đại Ngu thật vô cùng lộng lẫy cùng với trường bào xung quanh là các họa tiết rồng bay, mặc trên người Mộ Thần quả là vô cùng hài hòa. Kiều Tô lại mặc một bộ trang phục trắng từ trên xuống dưới mà nhưng sĩ mà nhân sĩ ngày xưa thường dùng, trên đầu dựng thẳng một bạch ngọc quan. Trong bức ảnh, Đế Vương với ánh mắt và phong thái uy nghiêm, trạng nguyên cũng có ánh mắt nhìn thấu sinh tử. Một bức ảnh vô cùng đơn giản mà đã phác họa nên một cặp đôi để hậu vô cùng huy hoàng nhưng bi kịch lại vô cùng tang thương.

Khán giả vốn lo lắng đoàn làm phim sẽ không đủ tiền để thuê diễn viên tốt, nhưng nhìn thấy trong bức ảnh này đều không dấu nổi bình tĩnh.

" Ảnh đế Mộ Thần của ta, bọn họ lại có thể mời được Mộ Thần, đây quả là một bộ phim có lương tâm nhất mà.! " Mộ Thần trước đây đều chọn những đoàn làm phim chất lượng và được đầu tư mạnh tay cho nên sự xuất hiện của Mộ Thần cũng khẳng định bộ phim này chắc chắn không thể có hai chữ tạp nham.

Kiều Tô trước kia đều đóng các vai công tử vô cùng soái nhưng lần này vai diễn lại là một nam hoàng hậu. Bởi vì vô cùng tuấn mỹ cho nên đã bị hoàng thượng cường thú mà đem vào cung làm hoàng hậu, mười bảy tuổi đã đỗ Trạng Nguyên, hơn 20 tuổi đã vào trong cung làm hộ bộ thị lang, nhưng đến cuối cùng lại bị gả cho hoàng đế đương triều. Vai diễn này quả thực vô cùng thích hợp với Kiều Tô.

Về mặt nguyên tác, mọi người vẫn có chút lo lắng. Về phần diễn xuất của Mộ Thần cứ coi là đã yên tâm đi, nhưng còn về diễn xuất của Kiều Tô ...người này... ngoài cái mặt đẹp ra thì vẫn diễn xuất ít được người khác đánh giá cao. Trên cơ bản phim này cũng không được thuyết minh đó mới làm cho bộ phim thêm thu hút.

Các hãng truyền thông lớn vẫn đang sôi nổi đưa tin, nhìn thấy bộ phim được chế tác vô cùng hoàn mỹ như vậy, vẫn là cứ phải từ từ chờ mong một

https://thuviensach.vn

chút.

Đang ở tại công ty xử lý công chuyện Ngu Đường trượt nhìn thấy bức ảnh trên mạng, có chút không vui. Kiều Tô này có chỗ nào xinh đẹp căn bản là không thể so sánh được với hoàng hậu tao nhã của nhà mình năm đó.

"Giám đốc!" trưởng phòng kế hoạch đang ngồi phía dưới chợt nhìn lên thấy vẻ mặt giám đốc không được dễ coi, trong lòng đột nhiên có chút lo lắng.

"Nói tiếp đi!" Ngu Đường tắt di động, trong mắt tràn ngập sát khí mà nhìn về phía những nhân viên đang ngồi ở dưới. Người nọ nhất thời khẩn trương, nói lắp ba lắp lắp bắp, còn chưa nói xong, giám đốc đã ném bản kế hoạch lên trên mặt bàn trước mặt hắn, "Về sửa lại." trưởng phòng kế hoạch khóc hu hu các bản kế hoạch của mình rời khỏi văn phòng.

Ngu Đường đưa tay lấy điện thoại gọi qua cho Tống Tiêu: "Đang ở đoàn làm phim à? Ngày mai trẫm sẽ tham ban. "

Tống Tiêu bởi vì muốn đích thân chỉ đạo sản xuất bộ phim này Cho nên vẫn luôn ở tại đoàn làm phim. Mọi việc trong công ty đều giao lại cho cha mình xử lý. Đoàn làm phim đang ở tại một nơi rất gần với điện ảnh và truyền hình Đế Đô, nơi này có phần kiến trúc tái hiện lại phong cảnh nước Đại Ngu, ngoài ra còn có rất nhiều cảnh quan thiên nhiên khác.

Đang quay cảnh Cảnh Nguyên Đế tùy hứng mà trực tiếp hạ chỉ muốn kết hôn cùng tiểu thị lang, Kiều Tô đang mặc áo quan, quỳ trước mặt thái giám nghe tuyên chỉ, vẻ mặt vô cùng sợ hãi.

"Cắt. " đạo diễn hô to. "Kiều Tô à! Cảm xúc này của cậu không đúng." Tuy rằng so với Mộ Thần thì khả năng diễn xuất của Kiều Tô không bằng nhưng cũng không phải là kém cỏi, lại vô cùng khiêm tốn. Nghe đạo diễn nói như vậy là không đúng liền quỳ lại xuống mặt đất nghe theo sự chỉ đạo mà biểu cảm lại khuôn mặt sao cho phù hợp.

https://thuviensach.vn

"Trong nguyên tác có nói khi đó hộ bộ Thị Lang nghe được tin này , vô cùng kinh hoàng nhưng thực ra anh ta cũng không thực sự kinh hoàng như thế đâu!" đạo diễn vò đầu bứt tai, thực ra ông ta cũng chẳng làm cách nào để biểu đạt được loại cảm xúc này.

"Kỳ thực anh ta lúc đó, trừ bỏ chút kinh hoàng, còn lại là mừng thầm." Tống Tiêu ngồi một bên đột nhiên nói, chờ khi mọi người đều quay qua nhìn, liền không nhanh không chậm mà giải thích: "khi đó Cảnh Nguyên đế vừa mới lên ngôi liền ra quyết định này, đều bị quần thần phản đối, mà Đoan Tuệ hoàng hậu kia cũng biết hoàng thượng đối với anh ta là có ý, tuy ngày ngày chỉ biết lo đọc sách nhưng thực ra anh ta cũng đã nhớ thương hoàng thượng từ lâu rồi. "

Ngu Đường từ xa đi tới, nghe thấy câu này liền ngây ngẩn cả người.

Tiểu kịch trường

Ngư Đường: biết ta có ý đồ rồi, làm sao lại còn đến dạy ta.

Tiêu Tiêu: làm thầy giáo được lương cao a...

Ngư Đường: vậy ngươi không sợ trẫm đem ngươi ra mà y y hở?

Tiêu tiêu: không phải chứ? Thần sẽ kiện Hoàng thượng lợi dụng chức quyền quấy rối tình dục a...

Ngư Đường:.....

https://thuviensach.vn

HOÀNG THƯỢNG ĐỪNG NGHỊCH 2

Lục Dã Thiên Hạc
www.dtv-ebook.com

Chương 108: Phim Ảnh

(Ảnh trong phim)

Ngu Đường dừng bước lại, cứ như vậy,đứng ở phía sau nghe hết những gì Tống Tiêu nói.

Kiều Tô cúi đầu suy nghĩ một chút, đại khái cũng đã hiểu được cảm xúc của nhân vật, liền quay đầu ra hiệu với đạo diễn, có thể tiếp tục được rồi.

Diễn lại thêm lần nữa, người đóng vai thái giám một lần nữa lại tuyên chỉ.

《Cảnh Hoằng Thịnh Thế》 mọi thứ trong đây đều thật nghiêm cẩn, về đạo thánh chỉ kia đã được tuyên cách đây cả ngàn năm, giờ đây nghe lại sao chỉ giống như chuyện vừa xảy ra hôm qua. Tống Tiêu nhoẻn miệng cười, chợt cảm thấy phía sau lưng có người, vừa quay đầu lại, một bản mặt toe toét, miệng ngoác tới tận mang tai liền bày ra trước mặt.

Tống Tiêu ho khan vài tiếng, liền đứng lên, vừa định nói cái gì nhưng nhìn cái bản mặt ngốc ngốc hề hề của Hoàng thượng nhà mình thì từ ngữ tự nhiên lại trốn đâu hết cả.

"Tất cả những gì khanh nói đều là sự thật? " miệng Ngu Đường vẫn không thể khép lại, sáp người qua, nhỏ giọng hỏi.

https://thuviensach.vn

"Thần có nói cái gì đâu." tai Tống Tiêu không tự chủ đc mà đỏ lên, chẳng biết làm gì ngoài nhìn chằm chằm xuống đất.

Ngu Đường thấy vậy, không hề tức giận mà ngược lại thấy vô cùng hứng thú, liền nhanh chóng muốn đem người kia đi.

"Còn chưa có quay xong." Tống Tiêu rụt tay về, làm như chưa có chuyện gì, ngồi lại về ghế, tiếp tục cầm kịch bản lên xem.

Ngu Đường vẫn không tức giận, đem một cái ghế tựa nhỏ lại mà ngồi gần cậu, một tay kê đầu, quay qua mà say đắm nhìn cậu.

"Xong, cắt." đạo diễn vô cùng hài lòng mà phất tay, quay đầu lại nhìn Tống Tiêu: "Tống Tổng à, làm sao lại cầm kích bản lộn thế kia?."

Tống Tiêu sửng sốt, nhìn lại kịch bản trong tay, mặt không đổi sắc mà nói, " đây là bìa ngoài dán lộn thôi! "

"A..." đạo diễn hơi nheo mày, tiếp tục quay qua làm nốt chuyện dang dở.

"Tách, tách... " trong góc phòng, một nhân Viên trang điểm nhịn không được mà dơ máy ảnh lên, hướng về phía hai người mà chụp vài pô. Ngu Đường nghe thấy âm thanh, quay đầu qua, người nọ thấy vậy, sợ hãi, mặt cắt không còn một giọt máu, liền chạy qua mà rối rít: "Xin lỗi Ngu Tổng, vừa rồi nhất thời tôi thấy anh đẹp trai quá! Tôi như vậy mà nhịn không được. "

Ngu Đường quay qua, nhìn lên ý tứ rất rõ ràng, mau dao ra đây nếu muốn chết toàn thây.

Nhân Viên trang điểm tay run run, đưa điện thoại qua, bày ra bức ảnh vừa mới chụp.

https://thuviensach.vn

Ngu Đường cầm điện thoại trong tay, gạt đi, gạt lại mấy cái, phát hiện trong máy không có bức nào chụp riêng Tống Tiêu. Lúc này mới hài lòng: "bức này có thể đăng. "

"A... " nhân viên trang điểm kinh ngạc, há hốc mồm, hiện tại còn đang chưa kịp hiểu Ngu Tổng vừa nói gì: "Anh, anh chắc chứ? "

Ngu Đường liếc mắt một cái, cô nàng liền ngậm miệng, xoay lưng rời đi, Độc Cô Ám liền lẳng lặng đi theo.

Cùng ngày, một cái weibo tên là "trang điểm... " đăng lên một bức ảnh.

Trong bức ảnh, một vị giám đốc mặc áo đen, đẹp trai ngời ngời đang ngồi trên một cái ghế nhựa mà trông giống như đang ngồi trên ngai vàng. Khẽ mỉm cười nhìn về phía người bên cạnh, mà người ấy chỉ để lộ ra nửa gương mặt.

Cùng với đó là một dòng cảm xúc đơn giản:"hôm nay gặp Ngu Tổng tham ban, dọa tôi tới suýt nữa tè cả ra quần. "

Những lời này ngược lại lại chính là cảm xúc cua người trong cuộc, đột nhiên được giám đốc tham ban quả thực là kinh hỷ, nhìn thấy hai người kia như thế lại càng thêm kích động, cảm xúc mừng lo lẫn lộn ấy chỉ có người trong cuộc mới hiểu được.

Mọi người trên mạng đều không hiểu vì sao cô lại phải khổ, trên mặt chỉ toàn nét nét mừng... "Aaaa..."

"Hoàng đế bệ hạ đi tham ban nương nương kìa!"

"Nửa gương mặt kia chắc chắn là nương nương à! Nếu tôi nói sai, tôi sẽ ăn phân ."

https://thuviensach.vn

"Đúng là sướng hết cả mắt, ha ha, không chịu nổi nữa rồi, ôm ngực, đau tim quá!"

"Hoàng thượng cười đẹp trai quá trời! Kiếm đâu được người đẹp thế chứ!"

Lại một lần nữa mọi người sôi nổi hẳn lên, ai nấy giống như được tiêm máu gà, lạch cạch chạy qua weibo của Ngu Đường hỏi cho rõ chân tướng sự việc, còn có người qua cả đoàn làm phim bên kia kêu la.

Thời gian nghỉ ngơi, đạo diễn nhìn lên weibo không khỏi vò đầu: "Hai người này đều không phải người trong giới giải chí, hà cớ chi lại nổi như vậy nhỉ?"

"Vài năm gần đây, ai soái chút liền nổi tiếng thôi à!" một bên, phó đạo diễn sâu kín nói, "Huống hồ bọn họ lại CP thế cơ mà."

CP??? Đạo diễn lại vò đầu, thêm cái gì nữa đây.

(CP để chỉ một nhóm fan, họ yêu thích hai nhân vật và muốn hai người ấy sẽ trở thành một đôi, chỉ là tưởng tượng tí cho sướng thôi! Cái này giờ mình mới biết.)

Weibo của nhân viên trang điểm kia lại đăng lên thêm một tin khác, vẫn là bày tỏ cảm xúc được giám đốc đến tham ban. Lần thứ hai đăng lên weibo, lần này là khoe của, là được khao một bữa trưa tưng bừng, nhìn chói cả mắt.

Trong khay cơm bằng gỗ tinh xảo, bày ra đủ loại món ăn với đủ thứ màu sắc, trông vô cùng ngon miệng: nào là tôm chiên giòn, gà quay, hoa quả tráng miệng....(Chỗ này dịch nôm na thôi! ()

Đây là cơm hộp sao? Có tình yêu như thế quả thực tiện quá đi!

https://thuviensach.vn

Bên sườn khay gỗ đựng cơm còn có hai chữ Đại Ngư được chạm khắc tinh tế.

Bên kia, Tống Tiêu cũng vì câu nói thật lòng của mình hôm trước mà đang phải chịu một giá đắt, bị Ngu Đường đặt trên giường, đè ép đủ kiểu.

"Nói lại cho ta một lần... ân..." Ngu Đường ghé sát vào lỗ tai Tống Tiêu, bên dưới tiến vào thật sâu.

"a... a... a..." Tống Tiêu bị làm cho đau đến chảy nước mắt, há miệng cắn tên Đại Ác Ma phía trên đang đối với mình không còn chút nào ý tứ thương tiếc, ngược lại còn ra sức mà ngược đãi.

"Ngô... nhẹ một chút."

"Vậy khanh mau nói đi." Ngu Đường đem giọt nước mắt đang trôi kia hôn tới.

"Thần năm đó...aaa... cũng vô cùng thích hoàng thượng." Tống Tiêu cứ thế lắp bắp mà nói ra, hi vọng có thể đổi được một chút thời gian nghỉ ngơi. Nhưng không ngờ người nọ lại nói không giữ lời, thấy thế càng thêm kích động.

Tống Tiêu bị đè thiếu chút nữa ngất xỉu, cuối cùng một chút khí lực cũng không còn, bị Ngu Đường ôm vào trong ngực, mơ mơ màng màng mà thiếp đi.

"Quân Trúc..." cậu nghe được tiếng của Ngu Đường nhẹ nhàng gọi mình bên tai.

"Thật cảm ơn khanh...cảm ơn khanh vì một câu [cũng thích ta]... cảm ơn khanh vì đã vì ta mà cầm bảo kiếm lên... cảm ơn khanh vì sau khi luân hồi chuyển thế vẫn yêu ta như trước... cảm ơn khanh..."

https://thuviensach.vn

Tống Tiêu từ từ nhắm hai mắt ở trong ngực Ngu Đường cọ cọ tự nhiên chiếm được một cái ôm ấm áp.

Ngày hôm sau, tại tập đoàn Đại Ngư, trưởng phòng kế hoạch nơm nớp lo sợ, đem bản kế hoạch mà mình đã chỉnh sửa đưa đến phòng giám đốc, khẽ cúi đầu chờ một lần thứ hai bản kế hoạch kia bị ném thẳng vào mặt, Ngu Đường cầm lấy bàn kế hoạch trong tay nhìn nhìn, không nói một lời mà đặt bút ký thông qua.

Cho đến khi cầm bản kế hoạch ra khỏi văn phòng giám đốc, trưởng phòng kế hoạch trên mặt vẫn không lộ rõ biểu tình. Kỳ thật bảng kế hoạch ngày hôm nay chẳng khác gì bản kế hoạch của lần trước, chỉ có sửa đi một vài chi tiết nho nhỏ, tính ra cũng chẳng đáng gì, nhưng cũng chỉ sửa được đến tầm đấy thôi. Chẳng hiểu vì sao lần này lại được ký thông qua dễ dàng như vậy.

Thư ký Kim bài ra bộ mặt đồng tình với trưởng phòng kế hoạch, đưa đến một ly cà phê: "Giám đốc hôm nay tâm tình đang tốt."

Mật khẩu weibo của giám đốc đã bị Độc Cô Ám sửa lại, thư ký Kim chỉ còn cách lên mà ấn theo dõi tài khoản weibo của giám đốc thôi, thế mới có thể theo dõi để biết được tâm tình hàng ngày của giám đốc. Gần đây mọi người trong tư bản Đại Ngư mới biết, người trước kia đi làm trợ lý cho giám đốc tập đoàn chỗ họ chính là Tống tổng, thì ra người ấy vốn cũng là một giám đốc, đến chỗ bọn họ làm trợ lý, tính ra cũng quá thiệt thòi rồi, thật uổng công bọn họ ghen tị lâu như vậy.

Đạo diễn nghiên cứu thật lâu cuối cùng cũng biết được CP là cái gì.

Mỗi tuần, cứ đúng giờ, weibo của đoàn làm phim lại đăng mấy ảnh hậu trường làm phim.

Hôm nay là một bức ảnh lung linh của Cảnh Nguyên Đế trong ngày kết hôn. Trong ảnh, Mộ Thần trong vai hoàng đế đội vương miện màu đỏ, đứng

https://thuviensach.vn

ở trên tám mươi mốt bậc ngọc, nhìn xuống dưới phía Kiều Tô diễm sắc mặc phượng bào, từng bước, từng bước trên thảm đỏ tiến tới.

Trường bào may theo phong cách nam nhân, trên có thêu hình phượng hoàng, hoàng hậu đội trên đầu một cái mũ vô cùng tinh xảo, cách một đoạn bậc thanh dài, hướng lên cùng bậc đế vương ánh mắt giao nhau. Vừa nhìn một chút, cảnh này bao hàm nhiều ý nghĩa tang thương, đây cũng chính là hình ảnh truyền kỳ trong lịch sử. Vị hoàng đế này đúng là rất vĩ đại nhưng cũng vô cùng bốc đồng, dùng sự kiên trì và chính năng lực của mình, rốt cuộc cũng có được người trong lòng của mình.

Khung cảnh này quả thực rất đẹp, được rất nhiều người khen ngợi.

【Kiều Tô của tôi đẹp chết đi mất, nếu tôi làm hoàng thượng chắc cùng cầm lòng không được a...】

【Ai nói Kiều Tô của chúng ta không diễn xuất được cơ chứ, nhìn ánh mắt vừa thâm tình, vừa quật cường kia đi, nó đã làm cho trái tim tôi tan chảy rồi.】

【Muốn Ngu tổng cùng Tống tổng cùng nhau chụp một bức như thế này cơ.】

Mỗi bức ảnh thế thôi mà đã được hơn tám vạn lượt like. Đã thành thói quen, mỗi khi có gì liên quan đến hai người kia là bạn bè trên mạng lại rủ nhau kéo đàn kéo lũ đến weibo của hai người kêu than đủ kiểu.

"Quả thực, nhìn hai người thật giống hai nhân vật lịch sử kia quá đi!" Đạo diễn cầm nguyên tác lên, lật đến trang có bức phác họa hai nhân vật đế hậu, "Còn nữa, tên hai người cũng không phải cố tình đi sửa đi..."

Tống Tiêu cười: "Anh nghĩ nhiều rồi."

https://thuviensach.vn

"Tống tổng, cầu xin ngài một chuyện được không?" mấy người trong tổ tuyên truyền cứ đùn đẩy nhau. Thế là quyết định đem một người trẻ tuổi đẩy lên trước, cậu bạn trẻ kia nhìn dáng vẻ thật ngài ngùng. Đỏ mặt đi đến trước mặt Tống Tiêu.

"Sao thế?" Tống Tiêu ôn hòa hỏi.

"Tôi sắp bị đám ngươi trên mạng bức tử rồi..." Cậu bạn trẻ gấp đến độ vò đầu bứt tai, nhưng không biết nói thế nào cho phải. Mọi người trên mạng là muốn xem Tống tổng cùng Ngu tổng mặc quần áo của hai nhân vật trong bức ảnh kia, tổ tuyên truyền cũng muốn mượn chuyện này để tuyên truyền, nên đem con tốt thí kia ra để thăm dò ý kiến Tống tổng chút. Nhưng mà, lại để cho một người ta, thân làm giám đốc như thế lại mặc quần áo của nam hậu thì...

Cảnh tượng hay ho này, chẳng may được Ngu Tổng nhất thời đến tham bắt được, nét mặt xám xịt đi qua hỏi: "Nói cái gì đó?"

"Tổ tuyên truyền muốn Tống tổng cùng Ngu tổng có thể chụp giúp cho chúng tôi bức ảnh kia." Cậu bạn trẻ nhắm mắt lại, như không quan tâm đến cái giá phải trả sau này, lớn tiếng nói, cả đoàn làm phim, không ai không nghe được.

Tất cả mọi người trong nháy mắt đều im lặng, máy quay quên không chạy, đèn quay phim chiếu thẳng về mông của Mộ Thần, đạo diễn đang cầm kịch bản trong tay giơ lên còn chưa kịp hạ xuống, quay phim cầm máy không vững nữa, liền cứ như thế để một âm thanh vang lên, máy quay rơi xuống đất.

Tiểu kịch trường.

《Võng hữu không chỉ biết nói aaaa...》

Võng hữu: Aaaaa....

https://thuviensach.vn

Tiêu Tiêu: Mấy người cả ngày trừ bỏ câu này thì không nói được câu gì khác sao?

Võng hữu: Oa... Oa.... Oa....

Ngư Đường: Trẫm có cách (Kéo người kia qua, sờ sờ...)

Võng hữu: Yooooooo ~ ~

Tui vẫn đang dịch tiếp luôn đây, chờ nhé!!!

https://thuviensach.vn

HOÀNG THƯỢNG ĐỪNG NGHỊCH 2

Lục Dã Thiên Hạc
www.dtv-ebook.com

Chương 109

Tống Tiêu mặt lạnh xuống, không nói lời nào.

Bình thường, lấy hai người bọn họ ra rồi ghép vào cùng một chỗ còn chưa tính, ấy thế mà, lần này tổ tuyên truyền còn có kế hoạch đem hai người bọn họ đi chụp một bức ảnh quá sức ám muội kia, chắc chắn là không được. Chuyện của Ngu gia còn chưa có giải quyết xong, Tống Tiêu không thể để cho Ngu Đường Lâm vào khốn cảnh như thế này thêm được.

Ngu Đường nhìn hai bộ diễn phục bên kia mắt sáng rực lên, vô cùng khôn khéo mà không nói lời nào, cứ thế ngồi xuống bên cạnh Tống Tiêu.

...

Cậu bạn trẻ trong tổ tuyên truyền kia mặt đỏ bừng lên, không khí lúc này vô cùng xấu hổ, quayđầu lại nhìn các đồng nghiệp của mình, ai nấy đều đang nhìn trời nhìn đất làm ra bộ dạng chẳng biết cái gì cả! Nhất thời hối hận đến tột cùng.

"Khụ khụ... tất cả làm sao lại thất thần hết thế kia?" đạo diễn vội ho một tiếng, cầm kịch bản trong tay hét lớn. "Mau đi làm việc của mình đi!"

Nhân viên chỉ đạo ánh sáng nhanh chóng đem ngọn đèn đang dọi thẳng từ mông Mộ Thần dịch đi, quay nhanh chóng nhặt máy quay lên, tiếp tục di chuyển.

https://thuviensach.vn

"Ý tưởng này tuy rất tốt... nhưng hiện tại chưa thích hợp." Tống Tiêu trầm mặc một lúc quay qua nói với cậu bạn trẻ. Vốn đã chuẩn bị đủ lời lẽ để mắng cho tên kia một trận, nhưng khi ngẩng đầu lên lại gặp ngay một vẻ mặt cảm kích đang nhìn mình... "Là... là chúng tôi không biết cao thấp. Cảm ơn Tống tổng!" nói xong liền nhanh như chớp và chạy.

Trên mạng, mọi người đa phần đều ủng hộ bọn họ ở cùng một chỗ nhưng đa phần cũng chỉ là nói giỡn, hình tượng bọn họ trước giờ đều là các giám đốc cao lãnh, đột nhiên cứ như vậy mà làm, thực ra cũng quá sức đột ngột. Công việc cuat tổ tuyên truyền gần đây rất thuận buồm xuôi gió cho nên cứ thế mà quên đi.

Ngu Đường có chút tiếc nuối mà chậc chậc lưỡi, thừa dịp tất cả mọi người đang vội vàng, không ai chú ý đến bọn họ, lặng lẽ ở trên mu tay của Tống Tiêu một phen sờ sờ: "Ta thì không có vấn đề gì..."

Tống Tiêu liếc xéo tên kia, cúi mắt nhìn xuống thấy có một bàn tay ấm áp đang sờ sờ trên mu tay của mình. "Quần áo kết hôn không thể cứ tùy tiện mà mặc."

Làm nên bộ quần áo kia là cả một quá trình nghiên cứu lễ phục của Đại Ngu vô cùng tỉ mỉ, mà Tống Tiêu cũng tự mình giám sát. Tuy rằng cái đó trên còn kém xa vạn dặm, nhưng về cơ bản thì kiểu dáng so với bộ lúc hai người thành thân vẫn có nét tương đồng.

Ngu đường sửng sốt một chút, chậm rãi nắm chặt tay Tống Tiêu.

Quá trình quay phim và Tuyên truyền của《Cảnh Hoàng Thịnh Thế》vẫn luôn thực thuận lợi, đến mùa xuân đầu năm sau là có thể thành công làm lễ cơ khô thẻ tre được rồi. Đoàn làm phim tổ chức tiệc khánh công Tống Tiêu cũng có mặt trong đó. Bộ phim này kỳ thật cậu đã bỏ ra tâm huyết rất nhiều, người khác cho rằng cậu vì rất nhiều lý do, duy chỉ có Tống Tiêu mới tự mình biết cậu là làm vì ai.

https://thuviensach.vn

Náo Loạn suốt cả ngày cho đến đêm khuya, tất cả mọi người không ai trở về thành phố, ở luôn tại khách sạn gần đó nghỉ ngơi.

Lúc Ngu Đường đi đến nơi, Tống Tiêu đang đứng ở ban công nhìn cảnh đêm, điện ảnh và truyền hình của thành phố đến giờ đèn vẫn sáng trưng, rất nhiều đoàn phim còn đang ở đó cố gắng quay cho xong.

"Lần làm làm việc thực không dễ dàng a.." Ngu Đường từ phía sau ôm lấy Tống Tiêu đem cằm gác lên vai cậu.

"Sao người lại đến đây?" Tống Tiêu nghiêng đầu cùng người kia cọ cọ mặt.

"Đêm nay là lễ khánh công, ta nghĩ khanh sẽ phải uống rất nhiều." Ngu Đường nhỏ giọng lầu bầu.

Tống Tiêu nhịn không được cười, đưa tay ra cùi chỏ người kia một cái, người này là muốn thừa dịp mình uống nhiều để chiếm lấy tiện nghi đây mà. Biết được thế nên cũng không uống nhiều, không thể để cho người kia có cơ hội, người này đang suy nghĩ gì đâu không à...

Ngu Đường chuẩn xác bắt lấy khuỷu tay, đem người kia ôm vào trong ngực: "Hừ... trẫm có chuyện muốn nói với khanh."

Tống Tiêu nháy mất mấy cái, quay đầu nhìn. Biểu tình hôm nay của hoàng đế bệ hạ trong đêm tối thật nhìn không rõ, nhưng có thể cảm giác được người kia hiện tại thực sự nghiêm túc.

Đột nhiên phía dưới lầu 'bùm... bùm' một tiếng. Pháo hoa trong nháy mắt bắn lên sáng rực cả không trung, trong màn đêm bày ra những hình thù đẹp mắt, ngay sau đó, một quả lại thêm một quả pháo hoa bắn lên bầu trời, bày ra bày ra một hình trái tim vô cùng lộng lẫy.

https://thuviensach.vn

Mọi người trong đoàn làm phim ai nấy đều rủ nhau chạy ra xem pháo hoa. Nhân viên chiếu sáng bật một ngọn đèn chiếu đến một bãi đất trống dưới lầu, đó là nơi mà Kiều Tô và Mộ Thần mặc diễn phục cùng nhau đi dưới ánh đèn.

Tống Tiêu kinh ngạc, vừa rồi hai tên diễn viên chính kia rõ ràng uống rất nhiều cơ mà? Thế nào mà giờ đây lại mặc cổ trang chỉnh tề, miệng lưu loát mà đọc nên lời kịch, cơ mà lời kịch kia... không phải nằm trong 《Cảnh Hoàng Thịnh Thế》 thì phải? Nghe có chút quen tai

Mộ Thần: Quân Trúc, gả cho trẫm đi, trẫm hứa sẽ chỉ sủng ái một mình khanh.

Kiều Tô: Thần là muốn trở thành một thiên cổ đại danh thần, sự sủng ái kia dùng để làm gì cơ chứ"

Mộ Thần: trẫm hứa sẽ vì khanh mà làm cho giang sơn thịnh thế.

Kiều Tô: Được...

Tống Tiêu xem hai người diễn viên kia đang diễn vô cùng hưng phấn, nhìn nhìn một chút lời thoại buồn nôn này chính là trong 《 Nguyệt Hạ Tiêu Đường》 đi...

Ngu Đường đem Tống Tiêu mặt đang ngốc lơ, kéo qua, từ trong túi áo ngực lấy ra một chiếc nhẫn, trực tiếp đeo lên tay người kia thanh âm lãnh ngạnh mà nói: "Trẫm đã nghĩ rất nhiều. Hiện tại vẫn là lên cùng với khanh thành than, vừa vặn trong công ty thời gian này công việc không nhiều, chúng ta có thể ra nước ngoài đăng ký."

Tống Tiêu trố mắt một lúc lâu, nhìn chiếc nhẫn trên tay, đó là một cái nhẫn bằng bạch kim, dành cho nam, kiểu cách đơn giản, bên cạnh có đính thêm vài khối kim cương. Hoàng thượng... đây là đang cầu hôn với mình sao?

https://thuviensach.vn

Mọi người trong đoàn làm phim đi theo đang rất ồn ào, lớn tiếng cùng hô: "Ở cùng nhau... ở cùng nhau..." cũng không biết là đang nói hai diễn viên kia, hay là đang nói hai người bọn họ.

Nào có ai lại cầu hôn như vậy cơ chứ? Kiếp trước trong đầu, thời điểm này cũng có đủ loại gào thét, ánh mắt Tống Tiêu có chút đỏ đỏ, cắn răng mà gần lên từng chữ: "Người làm sao mà lúc nào cũng vậy cơ chứ? Làm bất kể việc gì cũng đều không thương lượng với thần, việc gì cũng trực tiếp liền quyết định, cũng không hỏi phần có nguyện ý hay không?" Nếu không phải đời trước cậu cũng thích Ngu Cẩm Đường thì quả thật cuộc đời quá thảm đi.

Ngu Đường nhìn đến cái bộ dạng này nhất thời có chút kích động, chân tay cà cuống hết lên mà nhìn Tống Tiêu, cẩn thận hỏi khẽ: "Vậy... vậy khanh có đồng ý cùng ta thành thân không?"

Tổng Tiêu trừng mắt nhìn lại, hung tợn mà nói.... "Đồng ý."

Ngu Đường trố mắt một lúc lâu, lộ ra một vẻ mặt ngốc ngốc hề hề, ngây ngốc cười: "Hắc... hắc..."

"Phụt..." Tống Tiêu nhìn thấy người kia như vậy cũng không nhịn được mà cười ra tiếng.

Ngày hôm sau lúc Tống Tiêu mở mắt ra thì đã thấy ám vệ ngồi xổm bên giường, trên tay cầm một bộ cổ trang màu đỏ tươi thắm, chính là cái trường vào mặc trong lễ thành thân trước kia trước kia. Nhưng rõ ràng không phải là diễn phục của đoàn làm phim, mà là một bộ bằng tơ lụa thật.

Nhìn sang bên cạnh, Hoàng Đế thích ngủ nướng của mình như thế nào hôm nay đã không còn ở trên giường.

Thời tiết hôm nay ai thật đẹp, điện ảnh và truyền hình cảnh sắc thật hợp với lòng người. Hai bên bờ sông liễu xanh buông rủ, cầu hình bắc qua song,

https://thuviensach.vn

bốn phía hoa đào nở thắm. Tống Tiêu mặc bộ quần áo đỏ chậm rãi tiến đến bên bờ song, người đứng chờ trên bậc đá cẩm thạch, mặc trường bào kia chính là Ngu Đường đang lẳng lặng mà nhìn xuống.

Nhìn thấy bộ tóc dài hóa trang kia, trong nháy mắt tổng Tiêu cho rằng mình đã trở về Đại Ngu nghìn năm trước.

Hoàng thượng đang đứng ở phía trên tám mươi mốt bậc thang ngọc trong tay đang cầm một cái hộp màu đỏ, cậu từng bước từng bước đi lên, bậc Đế Vương trẻ tuổi tuấn mỹ, trước giờ nói năng luôn thận trọng lại ở lúc mà cậu bước lên bậc thang đầu tiên, khóe môi không nhịn được mà nhếch lên.

Từng khớp xương rõ ràng trên bàn tay đã ra đến trước mặt cậu. Há miệng thở dốc lại vội vàng đến mức quên mất lý do thoái thác.

Tống Tiêu đã bước lên đến bậc trên cùng đem tay mình đặt vào trong tay Ngu Đường đang dơ ra: "Hoàng thượng... người còn nhớ rõ những lời muốn nói không?" Ngu Đường nghĩ nghĩ, vẫn là đã quên, liền thuận miệng bịa chuyện: "Hôm nay tốt ngày, chúng ta chụp ảnh kết hôn đi!"

Tống Tiêu nhịn không được, cười rộ lên.

Đoàn làm phim, mọi người ai nấy đều đã đi rồi, chỉ còn lại hai diễn viên chính cùng nhân viên trang điểm, nhân viên chiếu sáng và đạo diễn.

Mộ Thần chậm rãi đi tới: "Đạo diễn, kịch bản Ngu tổng tối hôm qua đưa cho, diễn không thành công sao? Như thế nào mà mới sáng ra đã kêu chúng ta đến làm việc?"

Bọn họ đã thuê toàn bộ mảnh đất này để cho đoàn làm phim nơi đây không bị quấy rầy, đạo diễn cũng thực bất đắc dĩ, Ngu tổng tối hôm qua nói muốn cầu hôn, thiếu chút nữa đem hắn hù chết, nhanh chóng đem đám lắm lời giải quyết, chỉ để lại những người kín miệng trong nhà. Hôm nay hai vị

https://thuviensach.vn

kia muốn chụp một bức ảnh kết hôn, chỉ có thể nói kể có tiền, ắt sẽ chịu chơi.

Kiều tô lắng lặng nhìn hai người bên kia dùng khuỷu tay chọc chọc Mộ Thần: "Thần ca, hiện tại anh có phát hiện hay không? Ngu tổng cùng Tống tổng cái tư thế kia, bước đi kia, so với chúng ta diễn còn hoàn hảo hơn."

Tiểu Tịch trường:

《Lời thề cầu hôn rất khó nhớ...》

Tiểu Ám: Lời thề là.... Ta nhất định đời này sẽ đối tốt với ngươi, chiếu cố ngươi, trân trọng ngươi, không để cho ngươi chịu thiệt thòi, gả cho ta nhé!

Ngu Đường: Biết rồi ...

Tiêu Tiêu: Hoàng thượng, thế lời thề của thần thì sao?

Ngu Đường: Ngươi phải nói với trẫm... Sẽ đối tốt với trẫm, chiếu cố trẫm, phục vụ tận tình khi trẫm ngủ, sẽ cam tâm tình nguyện mà gả cho trẫm...

Tiêu Tiêu: Thần có thể nói khác đi được không?

Ngu Đường: Không thể.

Tiêu Tiêu: QAQ...

https://thuviensach.vn

HOÀNG THƯỢNG ĐỪNG NGHỊCH 2

Lục Dã Thiên Hạc
www.dtv-ebook.com

Chương 110: Phát Sóng

Mộ Thần cũng híp mắt nhìn động tác của hai người kia. Đoàn làm phim lần này thực sự rất có tâm, mời về cả một thầy giáo riêng chuyên dạy các lễ nghi hoàng cung cho hai diễn viên, dạy từ tư thế đi, tư thế đứng, ngồi cũng phải làm sao, ngoài ra còn có hành lễ, các từ ngữ giao tiếp, Mộ Thần cũng tự cho mình tiếp thu nhanh, đã học xong cả rồi, nhưng giờ đây, đứng trước hai người kia liền đem ra so sánh, quả thấy mình thực kém cỏi.

Tống Tiêu từng bước đi qua cầu vòm, từng bước chân đều rất có quy luật, động tác vung tay vừa thong thả, vừa tao nhã, cùng Ngu Đường hành lễ vô cùng đẹp mắt, thậm chí so với lão thầy giáo kia còn làm tốt hơn.

"Nghe nói, bọn họ đều là con trong gia đình hào môn thế gia lâu đời, từ nhỏ đã phải học lễ nghi các kiểu." Đạo diễn thấy vậy, không nhịn được mà nói.

Kiều Tô gật gật, thì ra là vậy.

Mộ Thần liếc xéo lão đạo diễn thuận miệng nói bừa kia một cái, hào môn thế gia lâu đời, kể ra thì cậu cũng biết được vài người, nhưng để mà còn học đủ thứ cổ hủ kia thì chưa gặp ai bao giờ. Nhưng lại còn muốn để cho người kia chút mặt mũi, thế nên chỉ đến gần tai Kiều Tô nhỏ giọng nói: "Đừng nghe Tôn đạo diễn nói bậy bạ, chỉ có Ngu gia mới là trường hợp đặc biệt thôi!"

https://thuviensach.vn

Kiều Tô mới về chưa lâu, hiểu biết còn chư nhiều, con người lại vô cùng thật thà, nếu cứ nói vậy mà để cho cậu ta tin, chắc chắn mai này có gặp phải nhà hào môn thế gia lâu đời nào đó, sợ rằng sẽ đem đủ loại lễ nghi cổ hủ học được này ra mà đáp lễ chứ chẳng chơi.

Tôn đạo diễn đang nhìn hai người bên kia cầm tay nhau say đắm, lại nhìn qua hai người bên cạnh mình đang ghé tai to nhỏ đủ kiểu, liền cảm thấy có chỗ nào đó không đúng.

Chụp ảnh cho co cảnh mặc áo ngày đại hôn này là nhiếp ảnh gia chuyên nghiệp của đoàn làm phim, phụ trách hắn chính là nhiếp ảnh gia nghiệp dư Độc Cô Ám, điều này chỉ là chắc chắn cho tên kia không ỉm riêng cho mình bức ảnh nào của cặp đôi đế hậu này thôi.

"A. Trời ơi!!! Thật đẹp!"

"Đúng, đúng, chính là như vậy."

"Tuyệt vời, thêm một tấm nữa, quá đẹp, hai người xát vào nhau thêm tí nữa."

Nhiếp ảnh gia hoàn toàn quên đi mình đang chụp ảnh cưới cho hai nam nhân, chỉ cảm thấy tất cả hình mình chụp được đều vô cùng hoàn mỹ, tiếng 'tách, tách' từ máy ảnh vẫn không ngừng vang lên.

Chụp ảnh xong xuôi, Độc Cô Ám ngay tại đó giám sát nhiếp ảnh gia thu dọn đồ, tự mình cop toàn bộ ảnh chụp được vào máy tính rồi mới cho dời đi.

"Cho tôi một bức thôi cũng được, tôi thề có trời, sẽ không đem bức ảnh nào phát tán ra ngoài." Nhiếp ảnh gia năn nỉ ỉ ôi mãi, mắt cứng dưng dưng lệ quang, nhìn đám tác phẩm tâm đắc của mình sắp bị người ta mang đi, nhất thời, hô hấp không thông.

https://thuviensach.vn

Độc Cô Ám liếc xéo tên kia một cái, mặt không đổi sắc, tàn nhẫn mà ôm cái máy tính quay lưng dời đi.

Do được nguồn tài trợ kinh phí khổng lồ từ tư bản Đại Ngư, phần chế tác hậu kỳ cho Cảnh Hoàng Thịnh Thế được tiến hành vô cùng thuận lợi, tuyển chọn ca khúc chủ đề cho phim cũng là một tay Tống Tiêu lựa chọn, tất cả mọi người không ai có bất cứ dị nghị gì. Chỉ còn mỗi vấn đề chọn kênh phát sóng.

"Phim về đề tài lịch sử, đương nhiên là muốn chiếu trên kênh hàng đầu của đài truyền hình quốc gia.", đây chính là ý kiến của trưởng phòng kế hoạch của giải trí Tinh Hải đề xuất lúc trước. Nhưng trong lòng mọi người ai cũng đều biết, bộ sử này trước nay đều không được cho phép chuyển thể thành phim truyền hình, chính bởi có nhân vật nam hoàng hậu, cho nên không được thích hợp lắm về vấn đề tư tưởng.

Hiện tại cho phép thì cũng cho phép rồi, làm cũng đã làm xong xuôi nhưng với cái đầu óc cổ hủ của mấy người trên truyền hình quốc gia, thật khó có thể xử lý.

"Đài truyền hình địa phương cũng tốt, hiện tại vài công ty giải trí cũng làm phim rồi phát trên đây, tỉ lệ xem cũng vẫn rất cao." Trưởng phòng thị trường xem xét tình hình liền đề ra ý tưởng chiếu phim tại đài địa phương.

Trở lại văn phòng trụ sở công ty, chuyện này vẫn còn đang làm cho Tống Tiêu phải suy nghĩ. Cậu vẫn hy vọng bộ phim này sẽ vẫn được chiếu trên đài trung ương, đây vốn là lịch sử chân chính, cũng nên được tôn trọng chút đi.

"Khanh còn nhớ, lúc mới vào cung, trẫm đã từng nói với khanh cái gì không?" Ngu Đường nắm cằm Tống Tiêu, gạt đi ý nghĩ quẩn quanh trong đầu hoàng hậu nhà mình.

https://thuviensach.vn

"Ân?" Tống Tiêu hơi sửng sốt một chút, nhìn trời nghĩ nghĩ... "Sau này, triều phục mội ngày của khanh đều là trẫm sẽ mặc cho."

Khóe miệng Ngu Đường giật giật: "Không phỉa câu này."

Tống Tiêu nghiêm túc mà hồi tưởng lại: "Bổng lộc của ngươi đến cuối năm sẽ được cấp một thể."

Ngu Đường thở dài: "Khi nào gặp khó khăn gì, nhớ đến tìm trẫm."

Trong hoàng cung này, bất kể việc gì gây khó xử, từ việc lớn như bị người tiền triều gây khó dễ, đến việc nhỏ là..., chỉ cần khanh cảm thấy việc nào khó, hãy nhớ đến tìm trẫm. Đây là lời nói của Cảnh Nguyên đế nói với hoàng hậu của mình trong đêm tân hôn.

Chẳng bao lâu sau, tin về kênh công chiếu Cảnh Hoàng Thịnh Thế đã được công bố, chẳng hiểu Ngu Đường đã làm thế nào nhưng thực sự... phim đã được chiếu trên đài quốc gia.

Mặc một bộ y phục sắc đen đang ngồi trên ghế rồng chính là người trong vai hoàng thượng - Mộ Thần. Hoàng thượng đang đem tấu chương mà ném trước mặt các bá quan trong triều: "Hòa hảo kết giao! Ai còn dám đề cập đến vấn đề hòa hảo kết giao với nước láng giềng kia, thì hãy đem con gái nhà mình mà dâng lên."

Cảnh phim lại lần nữa chuyển qua, lần này là cảnh đế vương mặc chiến bào, đích thân xông ra chiến trận. Một lời độc thoại là thanh âm du dương của bậc đế vương: "An Viễn, chờ ca ca."

Một chú nhóc đang mặc áo vàng có viền đỏ của thái tử đang ngẩng đầu nhìn Kiều Tô một thân đang mặc trường bào màu xanh, thanh âm còn chút ngọng ngọng, đáng yêu hỏi: "Đệ cũng muốn làm hoàng đế giống ca ca."

https://thuviensach.vn

Cảnh một lần nữa chuyển, lần này Kiều Tô khoác trên người áo phượng, từng bước bước lên bậc ngọc, ánh mắt thâm tình cùng bậc đế vương kia nhìn nhau.

Rồi sau cùng tất cả các cảnh đều hóa thành cát vàng, chỉ còn nổi lại bốn chữ to, cứng cáp như Thái Sơn : "Cảnh Hoàng Thịnh Thế." trên màn hình, phía duwois là dòng chữ nhỏ ghi roc thời gian chiếu của phim.

Trailer cho phim đã kết thúc nửa ngày, lúc này khán giả mới hồi phục lại tinh thần. Thật sự là vô cùng phấn khích! Những người cao tuổi cũng vô cùng vui mừng, sống đến bây giờ, cuối cùng cũng thấy bộ sử về một triều đại huy hoàng nhất trong lịch sử được chuyển thể thành phim. Còn giới trẻ, thì còn đang sôi nổi trên mạng đi tìm bản full của trailer quảng cáo cho phim.

Bên đoàn làm phim hãy còn chưa công bố bản đầy đủ, bản chiếu trên truyền hình đã bị cắt nhiều rồi, vẫn còn chưa báo ngày công bố bản hoàn chỉnh.

【aaaaa... thật sự có nam hoàng hậu trong phim kìa, lại còn đẹp thế kia cơ chứ!!!】

【Á...có cả Mộ ảnh đế cùng Kiều Tô kìa.】

【Kiều Tô của ta đẹp quá kìa, nhìn trên ảnh thôi đã bắt đầu chảy nước miếng rồi.】

Có người đem đoạn trailer kia xem đi xem lại không biết bao nhiêu lần, đem từng chi tiết nhỏ mà xem kỹ càng rồi đưa ra đủ loại nhận xét.

Có người nói, cảnh vật bài trí trong phim đúng là được sắp xếp vô cùng tỉ mỉ, có người lại phát hiện hoa văn trên miếng ngọc bội nhỏ của hoàng thái đệ đúng là vô cùng giống miếng ngọc bội cho thái tử mà trong sách có vẽ lại, không sai một li, có người còn tính tỉ mỉ thời gian xuất hiện trên màn

https://thuviensach.vn

ảnh của Kiều Tô, chỉ có một phút ngắn ngủi của đoạn quảng cáo mà Kiều Tô đã xuất hiện đến mười ba giây, điều này chứng tỏ, vai diễn nam hoàng hậu sẽ không bị giản lược đi.

Ba ngày sau, cuối cùng bản trailer đầy đủ của phim cũng được phát hành, mọi người giờ đây đều rơi vào trang thái vô cùng mông lung và 'sung sướng', có lé chưa có bộ phim truyền hình nào mà mọi người lại chờ mong đến thế.

Bởi lẽ trước đây, vô số những bộ phim truyền hình vớ vẩn đã tra tấn thị giác lắm rồi, khán giả giờ đây đặc biệt chờ mong sẽ có một tác phẩm thật hay để rửa mắt.

Tối đầu tiên chiếu phim, Ngu Đường rời lịch gặp đối tác, Tống Tiêu cũng cho hoãn các buổi họp, hai người cùng về nhà sớm, mua bia cùng gà chiên, cùng nhau ngồi trên sô pha xem phim.

"Tự mình ngồi xem lại câu chuyện của mình, người có thấy có chút gì đó kỳ quái không?" Tống Tiêu cắn một miếng gà rán, quay qua hỏi Ngu Đường.

Ngu Đường chậm rãi nuốt xuống một ngụm bia, nhìn qua miếng gà rán trong tay Tống Tiêu đã bị cắn một miếng to, miệng người kia thì đang nhai rôm rốp, không nói lời nào.

Trong ti vi vang lên một đoạn nhạc long trọng, đó là một khúc nhạc thời xưa, rồi sau đó là một tiếng kèn trầm lắng vang lên, tiếng trống ngày một dồn dập, cuối cùng, một giọng giọng nam nhân dõng dạc vang lên:

Cuồn cuộn cát vàng, mờ mịt tuyết trắng, vẽ nên một bức tranh chiến trận.

Lồng lộng núi cao, mênh mông trời xanh, viết nên một cuốn sách giang sơn thịnh thế...

https://thuviensach.vn

Tiểu kịch trường:

Tiêu Tiêu: Bộ phim này làm cũng không tồi đi.

Ngư Đường: Vẫn còn thiếu một chút.

Tiêu Tiêu: Thiếu gì vậy?

Ngư Đường: Cảnh đêm động phòng ý ý.

Tiêu Tiêu:....ăn cua đồng rán tự an ủi.

https://thuviensach.vn

HOÀNG THƯỢNG ĐỪNG NGHỊCH 2

Lục Dã Thiên Hạc
www.dtv-ebook.com

Chương 111: Chiếc Nhẫn

Phim truyền hình đã bắt đầu công chiếu tập đầu tiên, mở màn bằng cảnh Mộ Thần đang mặc áo hoàng tử quỳ trước ngự thư phòng, bên ngoài trời đang đổ đại tuyết, giá lạnh vô cùng, có một thái giám cũng đang quỳ bên cạnh che ô, một bên đang rất muốn cất lời khuyên nhủ nhưng nhìn thấy dáng vẻ kia lại không dám nói ra.

Trong thư phòng, lão thái giám đang đứng bên cạnh hoàng thượng, hầu hạ người trong lúc đang phê tấu chương, nói: "thất Hoàng tử đã đứng bên ngoài hai canh giờ, hoàng thượng... ngài xem..."

"Hừ..." hoàng đế nổi giận, ném cây bút lông xuống: "Nó muốn quỳ thì cứ cho nó quỳ, chính là muốn bức trẫm đây..."

Lão thái giám chẳng còn cách nào chỉ có thể lặng lặng lui ra ngoài. Nhìn thấy người thất hoàng tử đã cứng vì lạnh, chua xót nói: "Điện hạ, ngài vẫn lên trở về đi, thánh chỉ đã ban, không thể thu hồi."

Mộ Thần ngẩng đầu, hai mắt đỏ ngầu, cao giọng nói với vào trong ngự thư phòng: "Phụ Hoàng... nhi thần không cầu người thu hồi thánh chỉ đã ban, chỉ cầu phụ hoàng âm chuẩn cho nhi thần đi dẹp loạn dân tộc Hung nô..."

Trong ngự thư phòng là một khoảng tĩnh mịch, không ai trả lời. Lão Thái Giám lắc đầu trở lại vào trong. Tuyết vẫn còn rơi lả tả xuống trước sân

https://thuviensach.vn

ngọc trống trải, một thân ảnh cao ngạo đang quỳ kia giống như trong một bầu trời dày đặc tuyết có một cây tùng bất khuất không chịu ngã xuống.

"Điện hạ... chúng ta đi thôi, không nên để hoàng hậu nương nương lo lắng." Thái Giám đang cầm ô trong tay, lau nước mắt, xoay người, nâng hoàng tử đứng dậy.

Thất hoàng tử chậm rãi đứng lên, bởi vì đã quỳ gối rất lâu trong tuyết, hai chân đã cảm giác như không còn dùng được nữa, lảo đảo một chút liền ngã phập xuống. Nhưng vẫn cố kiên cường chống đỡ, lẳng lặng nhìn vào ngự thư phòng vẫn đang đóng cửa một lúc lâu, rồi mới chậm rãi xoay người đi không nói thêm một lời.

Trên đường trở về, tuyết rơi ngày một dày, chợt nghe thấy một thanh âm trầm thấp vang lên, mang theo một chút mệt mỏi cùng mờ mịt: "Cẩm Mạc là công chúa của nước ta, vì cái gì còn muốn cầu hòa với nước láng giềng?"

Thái giám đi cùng chẳng biết trả lời ra sao. Và thất hoàng tử dĩ nhiên cũng không muốn nghe đáp án. Chính là vẫn cứ tiếp tục bước chân hướng về cung của mình.

Khung cảnh này thật thập phần tinh xảo, Mộ Thần không hổ danh là ảnh đế, đem tâm tình lúc ấy của thất hoàng tử là phẫn nộ, là bất đắc dĩ, nhưng cũng vô cùng cứng cỏi bày ra không sai một li.

Ngu Đường cầm lấy cốc bia, ngửa cổ uống một hớp lớn. Tống Tiêu vươn tay ra sờ sờ đầu gối của Ngu Đường: "Người năm đó thực sự đã quỳ suốt bốn canh giờ sao?"

"Không nhớ." Ngu Đường lắc lắc đầu, thực sự là cũng không nhớ. Khi đó trẻ tuổi cũng không hiểu trong lòng bậc Đế Vương có bao nhiêu lãnh ngạnh.

https://thuviensach.vn

Cùng lúc đó bạn nhỏ Ngu Lân sau khi tan học cũng ngồi ôm lấy cái tivi, thở dài một tiếng đưa tay ôm lấy tỷ tỷ đang ngồi bên cạnh - Ngu Miêu.

"Đây cũng không phải là phim kinh dị, em sợ cái gì?" Ngu Miêu cảm giác có một cục gì đó mềm mềm, ấm ấm đang dán lên phía sau lưng, cúi đầu thấy vậy liền kéo lỗ tai đệ đệ.

Ngu Lân ngẩng đầu nhìn thấy Ngu Miêu cao hơn mình rất nhiều, đang hình nhìn cái tay vừa ngắn vừa múp míp của mình, thấy vậy mà yên lặng buông tay ra khỏi lưng tỷ tỷ.

Phim được chiếu trên đài quốc gia là chính nhưng bên cạnh đó cũng có mấy đài địa phương mua bản quyền cùng chiếu, so với trên kênh chính thì vẫn chiếu chậm một tập. Bởi vì bộ phim truyền hình này được làm rất tinh xảo, nhân vật lại vô cùng anh tuấn nên rất nhiều người vì thế mà còn muốn xem lại ở các kênh địa phương thêm một lần.

Đến tập thứ 3 vừa vặn là cảnh diễn của tiểu Trạng Nguyên bắt đầu bước đến trường thi, trường thi xung quanh đầy ắp toàn người, phần lớn là các nho sinh ba bốn mươi tuổi, thậm chí có người tóc đã trắng xóa.

"Thiếu gia, người đi chậm một chút!" cậu người hầu đi theo lên kinh dự thi nhanh chóng và đuổi theo cùng.

"Còn không nhanh lên là không kịp nữa đâu!" một người mặc áo dài màu trắng đứng ở cuối hàng, khuôn mặt còn non nớt, nhìn mới có mười sáu mười bảy tuổi, mặt mày tuấn tú, dáng người cao cao. Đứng giữa một đám người lớn tuổi đang đọc sách, vẻ mặt đặc biệt khẩn trương.

Trên màn hình, một màn tiếng tiêu trúc vang lên, vô cùng dễ nghe, khung cảnh lại biến thành một đoạn vĩ khúc.

Một giọng nam trẻ tuổi vang lên, chậm rãi ngâm sướng...

https://thuviensach.vn

Đại Mạc bão cát khởi.... trời cao mà sao vô âm tín ....

Giang Nam hạnh hoa vũ... ngàn dặm phục ngàn dặm....

Bản vĩ khúc này căn cứ vào Cảnh Nguyên Đế "tế từ" mà sáng tác nên, tên là "bão cát tế" dùng tiêu trúc truyền thống làm nhạc cụ diễn xướng, nghe vô cùng êm tai.

Ngu Miêu xem nội dung chỉ trước vẫn còn luôn cười, đến khi nghe thấy vĩ khúc này, đột nhiên nước mắt bắt đầu rơi xuống.

"Miêu Miêu, như thế nào lại khóc?" Ngu mẫu nghe bản vĩ khúc này thấy cực hay, thoạt nhiên quay đầu lại nhìn thấy con gái đang khóc, vô cùng kinh ngạc.

Ngu Lân cũng vậy, mắt không chớp mà nhìn chằm chằm Ngu Miêu.

"Con cũng không biết, chợt nghe ca từ kia đột nhiên trong mũi thể cay cay." Ngu Miêu xoa xoa mắt, cô cũng không biết vì sao mình lại khóc, chỉ là không nhịn được thôi!

Phiến vĩ khúc trong "Cảnh Hoàng Thịnh Thế" gồm ba đoạn, được phân làm 3 cảnh, cảnh thứ nhất là khi cảnh Nguyên đế đánh bạn dân tộc Hung Nô, thứ hai là khi trước khi Cảnh nguyên để chết, thứ ba là giai đoạn Hoàng Nguyên để thống trị.

Weibo của đoàn làm phim lại thông báo, bộ phim này sẽ có đủ cả ba bản phiến vĩ khúc, tên là: Bão cát tế, định bắc khúc, thịnh thế ca.

【Quá tuyệt, aaaaa...đang ngồi hóng để chờ nghe cho đủ cả ba bài luôn.】

【Bối cảnh cùng âm nhạc của bản vĩ khúc đầu tiên này thật dễ nghe, cầu sao nhanh có bản mới.】

https://thuviensach.vn

【Mọi người có để ý không, bản vĩ khúc này là Kiều Tô hát đấy a....】

Trong ngày phát sóng đầu tiên, tỷ lệ xem của "Cảnh Hoàng thịnh thế" đã nhảy lên đừng top đầu, hơn nữa, xu thế vẫn còn đang tăng cao. Bản chiếu trên internet có sau bản chiếu trên truyền hình một hôm, ấy vậy mà mọi người trên mạng vẫn kê gạch ngồi chời để xem lại lần nữa vào ngày hôn sau.

Phim truyền hình trở nên hot, không chỉ có hai diễn viên chính đại hỏa, mà Ngu Đường và Tống Tiêu cũng trở nên hot không kém.

Độc Cô Ám duy trì tần suất, cứ hai ngày lại đăng một tin lên weibo, cũng không thường xuyên đăng lên ảnh chụp của Ngu Đường, mà là đăng một ít ảnh về các dụng cụ sinh hoạt hàng ngày. Weibo của Tông Tiêu đã bị bỏ quêm, rất lâu chẳng đăng cái gì, vì thế cũng liền giao cho Độc Cô Ám xử lý.

Hôm nay trên weibo Ngu Đường có đăng lên một tấm ảnh chụp, đó là bản viết tay phần ca từ của "Bão cát tế", đặc biệt ở chỗ, nó được viết bằng bút lông. Chữ được viết trên nền giấy trắng mềm mại, dáng chữ vô cùng thanh thoát. Sau cùng là tag tên @Quân tử đương như trúc rồi viết thêm một dòng: Hôm nay, trên bàn của Tống Tổng tự nhiên lại thấy cái này.

【Hoàng thượng vạn phúc kim an, người đi qua thăm nương nưởng hở?】

【Ối...chữ này...chắc là do siêu cấp đại sư viết đó.】

【Thư pháp của của nương nương đã ở mức thượng đẳng rồi! Bọn người phàm chúng tôi chẳng đáng nói đi/】

Mọi người lật lại để xem bức thư pháp hồi nhỏ của Tống Tiêu, xác thực đây là nét chữ của cậu. Nhưng là đối với những người lắm tiền nhiều của hẳn là luôn có một số sở thích gì đó đi, chẳng đáng để nói nhiều.

https://thuviensach.vn

Nhưng làm người ta thực không nghĩ đến đó là, ngay sau đó trên weibo Tống Tiêu lại đăng thêm một bức ảnh, là một bức họa tự được viết trên giấy lớn, trên đó có ghi ba chữ "Bão cát tế" cứng cáp, hữu lực, bên trên có có một dòng: Người nào đó đến quấy rối, để lại ba chữ nguệch ngoạc này.

【Nương nương vạn phúc kim an, người nói như thế này là nguệch ngoạc?】

【hú hú...muốn theo cho kịp nương nương, phải học thư pháp thôi, mẹ tôi muốn tôi đi học thư pháp lâu rồi】

【Không quan tâm đến thứ khác, mọi người nhìn qua ngón tay ở góc bức tranh kìa】

Một hồi ù ù cạc cạc qua đi, mọi người rút cục cũng chú ý tới, trong bức ảnh, ở phía góc phòng có chụp được hai ngón tay của một nam nhân, ấy thế mà một ngón lại có đeo nhẫn.

Nam thiếu niên đeo nhẫn, nhẫn đeo có nhiều ý nghĩa khác nhau, mọi người nhất thời im lặng suy nghĩ chút, nghĩ đến người kia đã có hôn thê, liền nhịn không nổi nữa.

【Chỉ có sau khi cầu hôn, mấy vị hôn thê mới đeo nhẫn thế a!】Một người bán nhẫn thấy vậy liền lên weibo phổ cập khoa học, tiện thể maketting cho hàng mình bán luôn.

Bạn bè trên mạng nghe thấy vậy liền bừng tỉnh, đem bức hình có bàn tay của Tống Tiêu cùng Ngu Đường cùng nhau cầm kịch bản lần trước ra so sánh, phát liện đó chính là tay của Tống Tiêu.

【Nương nương chỉ vừa mới tốt nghiệp đại học, không thể nào là đã kết hôn, vậy chỉ còn một khả năng.... là bị cầu hôn...】

https://thuviensach.vn

Thế là chuyện tình cảm bắt đầu được mổ xẻ từ đây, nhóm người trên mạng lại như được tiêm tiết gà, lục tục đi kiếm lại những bức ảnh đâu đâu bắt đầu lôi ra phân tích, cho những chuyện vốn nhỏ xíu như con dĩn mà bày ra cứ như thể nó to như cả bầu trời.

Mọi người phát hiện, Ngu Đường đã từng đeo một cái đồng hồ mà Tống Tiêu đã từng đeo qua trong một sự kiện, hay là chậu cảnh nho nhỏ trên bàn Tống Tiêu đã từng xuất hiện trong bức ảnh nào đó của Ngu Đường, rồi thì cả cái hôm Tống Tiêu lên than vãn 'hôm nay được ăn tôm hùm ngon quá trời', thì đến tối Ngu Đường cũng đăng một ảnh một bàn thức ăn ê hề vã dĩ nhiên có cả tôm hùm...

Đủ các thể loại linh tinh lang tang được lan truyền trên mạng, khiến cho ai kia không che nổi cảm xúc, phải ôm ngực đau tim, khẳng định đây không phải là quan hệ nam nam bình thường, thậm chí có người còn còn tuyên bố, nếu đây không phải là cầu hôn, liền trực tiếp nhét luôn điện thoại vào miệng.

Số follow trên weibo của Ngu Đường đã phá kỷ lục một ngàn vạn, bởi vì vị giám đốc này ngoài giỏi dang, khuân mặt anh tuấn, dáng dấp model, thì còn giống Cảnh Nguyên đế hết chỗ nói.

Để đáp lại hơn ngàn vạn cái yêu thích kia, Độc Cô trợ lý tung ra hai bức ảnh cho mọi người thêm sướng. Một bức là bức họa Cảnh Nguyên đế, vẽ rất tỉ mỉ, phác họa chân thực hình ảnh đế vương, bên hông có đeo một thanh trường kiếm, ánh mắt nghiêm nghị nhìn ra ngoài bức họa, một bức còn lại là ảnh chụp Ngu Đường mặc cổn phục huyền sắc của vua, cũng giống bức họa kia chính là ánh mắt nghiêm nghị.

Mọi người nhìn vậy, bao nhiêu máu mũi đều xịt tung tóe, đủ các loại cảm xúc ngao ngao, khoan khoái.

https://thuviensach.vn

【Ảnh của nương nương đâu? Ảnh của hoàng thượng đây rồi, khẳng định của nương nương cũng có.】

【Mau giao ảnh chụp của nương nương ra đây.】

【Giao ảnh cưới ý, ngoa, ngoa....】

Lúc ấy trên tivi đã chiếu đến cảnh Cảnh Nguyên đế bị thương nặng mà băng hà, Đoan Tuệ hoàng hậu tự rút kiếm tự vẫn.

Đúng như trước kia, trời đang đổ đại tuyết, Kiều Tô mặc phượng bào đứng trước thềm ngọc, mắt đang nhìn về bầu trời xám xịt xa xa, vô bi vô hỉ. Ánh kiếm lóe lên, máu tươi bắn xa ba thước, ấy vậy mà trên gương mặt tuấn mỹ kia vẫn lộ ra một nụ cười thản nhiên.

Trong bối cảnh ấy, chợt vang lên một thanh âm xa xăm cùng tiếng cười nho nhỏ. Khung cảnh cứ thế tái hiện lại những thời điểm từ lúc hai người gặp nhau cho đến tận bây giờ.

"Học trò Tống Tiêu, mau qua gặp điện hạ."

"Bộ Hộ hiện tại chỉ có tiền giúp dân chống nạn, không có tiền cho hoàng thượng tuyển tú!"

"Quân Trúc, trẫm... ha... không có gì..."

"Trẫm chính là muốn kết hôn với người ấy, các khanh không cần nhiều lời."

Cảnh tượng sau đó, hết thảy đều trở thành hư vô, chỉ còn lại bầu trời xám xịt đang đổ đại tuyết, như cả thiên địa đều thương tiếc tiễn đưa một vị minh quân.

Trước tivi, khán giả vẫn đang khóc bù lu bù loa, cảnh tượng này đúng là vô cùng thương tâm, hai người trẻ tuổi như vậy lại cứ thế ra đi, chỉ bởi qua

https://thuviensach.vn

điểm thời đó quá cổ hủ.

Đến đêm khuya, Ngu Đường đăng lên weibo một bức ảnh, cái gì cũng chưa nói.

Đó là một bức ảnh cổ trang, trong đó cậu đang mặc lễ phục huyền sắc của đế vương, vươn tay ra, cùng nắm lấy một bàn tay trắng nõn, thon dài khác, trong đó có một ngón tay mang nhẫn, đó là một chiếc nhẫn kiểu nam cổ, đơn giản, trên có đính kim cương...

Tiểu kịch trường:

Tiêu Tiêu: như thế nào người phải làm lớn chuyện như vậy?

Ngư Đường: À thì ta muốn cho cả thế giới này biết, khanh đã hoàn toàn thuộc về ta.

Tiêu Tiêu:...

Chương sau tên là "công khai" đó nha!!!! Nhớ đón đọc 😄😄

https://thuviensach.vn

HOÀNG THƯỢNG ĐỪNG NGHỊCH 2

Lục Dã Thiên Hạc
www.dtv-ebook.com

:)

Chương sau tui cũng dịch gần xong rồi nhưng tối nay lại bận chút chút, tầm trưa mai là có cái đọc nha! Tui sẽ cố làm nhanh cho xong. Đọc bộ truyện này có vẻ gian nan quá nhờ...

Bật mí chương sau có tí chảy máu mũi đấy... Ha ha...

https://thuviensach.vn

HOÀNG THƯỢNG ĐỪNG NGHỊCH 2

Lục Dã Thiên Hạc
www.dtv-ebook.com

Chương 112: Công Khai

Cảnh trong phim vốn đang làm cho đám người khóc đến nẫu hết cả tim, gan, phèo, phổi kia, bị bức ảnh mới đăng lên vừa rồi làm cho nín tịt, xém chút nữa ngất lịm luôn. Qua một phút yên lặng, tiếng gào thét "Aaa...." vang lên như muốn làm nứt tường.

【Cảnh này vừa thấy xuất hiện trong phim kìa, là cảnh hai người đang ân ái đó.】

【aaaa...chính xác là tay nương nương luôn, hôm trước tui vừa nhìn thấy cái nhẫn kia, aaaa...】

【Chào mọi người, tôi vừa xuống lầu đi chạy ba vòng sân vận động, không ổn rồi, ngồi yên một chút là không được, thôi đành xuống chạy tiếp năm vòng nữa.】

【Đây là công khai rồi hở? hở hở hở?】

【Sống lâu thế rồi, cuối cùng cũng biết thế nào là 'chuyển thế luân hồi vẫn yêu nhau'. Mẹ ơi! Con tỉnh ngủ chưa vậy?】

Nháy mắt một cái, số lượt like bức ảnh đã vượt qua năm vạn, mọi người điên hết rồi. Hai người trong bức ảnh kia thật giống hai nhân vật lịch sử là Cảnh Nguyên Đế và Đoan Tuệ hoàng hậu hết chỗ nói, chỉ có điều, họ đang dắt tay nhau trong thực tại. Lúc trước mọi nguwoif chỉ là đoán mò, đùa giỡn, ai ngờ đâu, giờ đây chuyện ấy đã thành sự thật.

https://thuviensach.vn

Weibo của đoàn làm phim cũng nhảy vô góp vui, đăng lên một đoạn bình luận: "Đừng khóc, cho các người hết mơ tưởng", xong rồi còn bỏ thêm một cái mặt cẩu biểu tình, ra vẻ rất gọi đòn.

Kinh hỉ đợt này qua lớn, mọi người vẫn đang có cảm giác lâng lâng, sùng sục tiến quân qua weibo nhà Tống Tiêu chứng thực. Lúc hục hục xông vô mới phát hiện, trên đây cũng vừa đăng thêm một bức ảnh.

Tống Tiêu trong ảnh đang mặc phượng bào, đứng trên bậc thềm, phía sau sắc đào hồng nở yêu kiều, cùng bóng liễu xanh bên bờ sông phất phơ, trên khuân mặt tuấn tú nở một nụ cười rụt rè, một cánh tay duỗi ra, hướng về phía trước, đặt tay mình trong một bàn tay khác. Bàn tay vươn ra ấy, trên ngón tay vẫn mang chiếc nhẫn bạch kim, mà bàn tay của người còn lại đang nắm chặt tay cậu chỉ lộ ra một góc tay áo, chính là một bộ áo lụa màu đen.

Nhìn xong, đám người vừa rồi còn hùng hục, chợt trở nên vô cùng yên tĩnh, rồi sau đó chỉ còn lại những câu đại loại như thế này...

【Đế hậu trăm năm hảo hợp.】

【Đế hậu bạch đầu giai lão.】

Vân vân và mây mây...

Có người còn đem hai bức ảnh bị khuyết hình kia ghép lại, Tống Tiêu ở phía trước, Ngu Đường ở phía sau, động tác của hai người thực vừa vặn, vừa hay ghép lại được thành một bức hình hoàn chỉnh, rồi thêm vào một câu: "Đây là chuyện tình dài nhất từ trước đến nay."

Và thế là đề tài "Chuyện tình dài nhất từ trước đến nay" lập tức trở tài được xếp hạng số một trên mạng xã hội. Trên internet, tràn ngập những lời chúc phúc, nhưng cũng không ít người tiếc rẻ, làm thế nào mà một giám đốc vừa giỏi dang, vừa đẹp trai lại ở cùng với một giám đốc vừa đẹp trai, vừa giỏi giang như thế.

https://thuviensach.vn

Lúc Tống Tiêu biết Độc Cô Ám đăng bức ảnh đó, liền nhanh chóng muốn ngăn cản nhưng cuối cùng vẫn không nhanh bằng ám vệ tư nhân của hoàng thượng. Ban giám đốc trong công ty ai nấy đều gọi điện thoại tới để làm rõ thực hư.

Vốn định đi tìm hoàng thượng để nói lý lẽ, nhưng nìn thấy toàn bộ phản ứng của mọi người trên mạng xã hội, mọi tức giận của Tống Tiêu đều tiêu biến. Đây quả thực là tác phong nhất quán cảu hoàng đế bệ ha từ trước đến nay, một khi đã muốn sống với mình, liền thông cáo cho toàn bộ thiên hạ biết, không môt chút nào lén lút.

Có đôi khi, sự đời chính là kỳ lạ thế, bản thân cố gắng hết sức làm cho người khác không phiền lòng, sợ họ không vừa ý, thì bọn họ lại kịch liệt phản đối, gây khó khăn, còn những khi ta cố làm ra vẻ "Ừ thì ta cứ thế đó, mặc cho các ngươi chết nghẹn" thì lại chẳng ai nói gì. Nói cho cùng vẫn là vấn đề về thực lực và khí phách.

Nhìn mọi người trên weibo đủ loại chúc phúc cho họ, Tống Tiêu không nhịn được mà cười rộ lên. Mọi người vì cậu đời trước gặp bi kịch, mà hết mực hi vọng hai người giờ đây có thể hạnh phúc sống cùng nhau. Cái này có được tính là 'đời trước tích đức, đời này hưởng' không?

Ngu Đường mở một chai rượu vang, đưa đến cho Tống Tiêu một ly: "Qua đây uống một ly rượu hỷ nào!"

Tống Tiêu cầm ly thủy tinh trong tay lắc nhẹ, không để ý đến hoàng đế bệ hạ bên kia cầm ly rượu của mình một hơi uống cạn, phụng phịu nói: "Còn chưa có thành thân, uống rượu hỷ gì chứ?"

Ngu Đường hơi nhíu mày, từ từ đi qua, cầm ly rượu kia đổ vô miệng, nhanh như chớp, ôm lấy Tống Tiêu, hung hăng hôn, đem chất dịch nồng kia phun vào miệng cậu.

https://thuviensach.vn

"Khụ...Khụ..." Tống Tiêu bị 'phun' quá nhanh, nhịn không được mà bị sặc.

"Phải uống rượu hỉ mới động phòng được." Ngu Đường nghiêm trang nói xong, đem toàn bộ rượu còn dính trên miệng Tống Tiêu liếm sạch, rồi đưa cậu lên giường.

Lúc này, tiếng di động chợt vang lên, Tống Tiêu đưa tay đẩy hoàng thượng qua một bên, vươn tay lấy di động.

Ngu Đường bị vợ đẩy ra, chờ đến khi Tống Tiêu đứng lên, liền thò tay vào trong áo sơ mi, cứ thế mà miết miết, bóp bóp.

"Ư..a..." Tống Tiêu bắt lấy ngón tay đang gảy loạn lên kia, trừng mắt, liếc hoàng thượng một cái, ý bảo 'hoàng thượng đừng nghịch', bên kia là điện thoaih của Tống Tử Thành gọi tới.

"Tiêu Tiêu, cha đã nhìn thấy bức ảnh trên mạng kia, con đang nghiêm túc sao?" Thanh âm của Tống Tử Thành có chút suy sụp, tựa như đang muốn nói cái gì nhưng lại không biết bắt đầu thế nào.

Từ khi nhi tử còn bé bị mắc chứng tự kỷ, hai cha con đã chẳng mấy mặn mà, khi con trở lại bình thường thì lại ra nước ngoài du học, hiện giờ nghĩ lại, ông chưa bao giờ dạy dỗ qua Tống Tiêu, đứa nhỏ này tự nhiên cứ thế mà lớn, cứ thế mà ưu tú hơn người, rồi cũng cứ thế mà thích một nam nhân.

"Cha à...con..." Tống Tiêu nói được nửa câu, môi đang run run, dùng khuỷu tay ra sức thụi vào tên chết tiệt ở phía sau đang dùng bàn tay to của mình ra sức xoa, nắn, vuốt ve đủ kiểu trên nơi nào kia của cơ thể cậu, khiến cậu xém chút nữa rên lên thành tiếng, chờ cho Ngu Đường thành thật một chút, lúc này mới tiếp tục nói: "Con định một thời gian ngắn nữa sẽ nói cho cha, con đang rất nghiêm túc, trừ cậu ấy ra, con sẽ không thích người nào nữa."

https://thuviensach.vn

Ngu Đường nghe vậy, động tác dừng lại, sung sướng mà hưởng thụ câu nói vừa rồi, mặt dán chặt lên lưng Tống Tiêu y như một miếng cao dán to lù dán chặt phía sau.

"Tiêu Tiêu à, con thu xếp về nhà sớm một chút, cha muốn nói chuyện với con." Giọng Tống Tử Thành vô cùng nghiêm túc.

"Hồi bên Mỹ tôi đã nhìn ra chuyện này, việc của đứa nhỏ, cứ để cho nó tự quyết định đi." Đầu dây bên kia chợt nghe thấy giọng của Tiêu Chính Khanh, còn có ý cười cười.

"Ông câm miệng lại cho tôi." Tống Tử Thành tức giận, rống lên, sau đó quay đầu, thấp giọng nói chuyện tiếp với Tống Tiêu: "Cứ quyết định vậy đi, mai con cứ về trước đã."

Tống Tiêu buông điện thoại ra nháy mắt mấy cái, đầu óc mờ mịt, nhìn lại số điện thoại vừa gọi qua di động, là số điện thoại từ nhà riêng của mình, 'sao bây giờ Tiêu Chính Khanh lại ở trong nhà mình nhỉ?"

Cùng lúc đó, tại nhà chính của Ngu gia bên Mỹ, Ngu Lãng te tởn đem máy tính vào thư phòng của gia chủ.

"Cha à, con đã bảo người như thế rồi mà không tin con." Ngu Lãng ôm hai tay, bày ra dáng vẻ đang chờ để xem kịch vui trước mắt.

Ngu Thái Hàm nhìn vào bức ảnh trên máy tính kia, tay bắt đầu run run, hít thở không thông, nói: "Gọi điện thoại cho Ngu Đường."

Tam gia ngồi bên cạnh thấy tình hình không ổn, nhanh chóng mở lời, khuyên vài câu: "Anh à! Anh đừng nóng giận, con cháu ắt có phúc phận của con cháu, cháu nó thích ai thì cứ để cho nó thích đi."

"Ngươi câm miệng!" Ngu Thái Hàm cầm gậy chống lên, phang cho đệ đệ một phát. Bởi vì cái chết của con gái tam gia được Ngu Đường làm sáng

https://thuviensach.vn

tỏ, giúp ông báo thù, vì thế tam gia sớm đã là người bên phe Ngu Đường.

Trong thời gian này, tam gia bỏ không ít công sức nói lời hay ý đẹp giúp cho Ngu Đường, lúc Ngu Đường trở về tiếp nhận sản nghiệp ở Trung Quốc, cũng là một tay tam gia chủ động đề xuất đem phần việc của Lão Thất kia cho Ngu Đường xử lý.

Trong lòng Ngu Thái Hàm vốn đã nhận định Ngu Đường sẽ là người kế vị gia chủ, vì thế mà tận lực bồi dưỡng, bây giờ lại phát sinh sự tình này. Gia chủ Ngu gia thích nam nhân... ừ thì thôi, cũng chẳng sao, nhưng vì thế mà không còn hậu duệ đời sau...chuyện này tuyệt đối không thể tha thứ.

Cũng chẳng biết Ngu Đường nói chuyện gì với Ngu lão gia mà mấy hôm sau, ông đã thực sự về Trung Quốc.

Phía ngoại thành, Đế Đô có một khu biệt thự giành riêng của Ngu gia, Ngu lão gia sẽ tạm thời ở đó. Ngu mẫu đem hai đứa nhỏ đến đó, Tào quản gia cũng trở về chăm sóc chủ nhân.

"Con chào ông nội!" Ngu Miêu tao nhã, qua trước mặt ông nội vấn an.

Nhìn Ngu Miêu cực kỳ xinh đẹp, phong thái lại vô cùng đoan trang, Ngu Thái Hàm thấy thế vô cùng hài lòng, đưa cho cháu gái một phong lì xì đỏ, nhưng sắc mặt không vì thế mà dễ nhìn thêm chút nào, vẫn trừng mắt liếc qua chỗ Ngu Đường đang ngồi.

Ngu Lân lon ton chạy tới, quay đầu lại nhìn huynh trưởng nhà mình, khẽ cắn môi, thoắt một cái nhảy lên trên đùi ông nội, cố gắng bày ra bộ mặt đáng yêu nhất có thể, nũng nịu nói: "Ông ơi, ông à, con cũng muốn có lì xì."

Nhìn khuân mặt tròn tròn, búng ra sữa đang cười nhăn nhở, cùng với đôi tai nho nhỏ xinh xinh kia và đôi mắt to tròn long lanh kia, dáng vẻ bây giờ của cu cậu thật giống một con chó bông nhỏ đang làm nũng.

https://thuviensach.vn

Thấy tiểu tôn tử của mình như vậy, Ngu Thái Hàm không nhịn được, bật cười, đem cu cậu ôm vào lòng.

Ngu Lân cứng ngắc, bị gia gia ôm như thế, quay đầu nhìn huynh trưởng.

Ngu Đường ném cho cậu một ánh mắt: "coi như ngươi tức thời.", không nhanh không chậm, đi đến, ngồi bên cạnh ông nội.

Tiểu kịch trường:

Gia gia: Cho ngươi năm ngàn vạn, hãy rời khỏi Ngu Đường nhà chúng ta.

Tiêu Tiêu: Chút tiền ấy mà người nghĩ có thể mua được tình yêu sao?

Gia gia: vậy ngươi muốn thế nào?

Tiêu Tiêu: Gấp đôi thế đi.

Gia gia: ...

Cũng muốn đăng sớm cho mn đọc... Nhưng thôi, cứ đọc sơ sơ chap sau rồi PR chút để còn có cái chờ :)

Chương sau hai đứa chia tay mn ạ! Dịch luôn cho một đoạn để chứng minh:

...

"Con đừng tưởng giờ đây đã đủ lông đủ cánh rồi thì không cần coi lời của ta ra gì nữa đúng không?, quyền lực hiện tại trong tay con, bất cứ lúc nào muốn ta cũng có thể lấy đi, cho ta một câu trả lời chắc chắn, con muốn Tống Tiêu hay là muốn Ngu gia?"

...

https://thuviensach.vn

"Đường Đường à! Đừng làm ông nội giận, mau đến nhận sai với ông đi!"

...

Ngu Đường nhìn lên, cười nhạt một tiếng, nói: "Con chia tay."

....

Ngu Đường tắm xong đi ra, Tống Tiêu đi vào rửa mặt, đến khi quay ra thì thấy Ngu Đường đang dọn dẹp đồ đạc xếp vào vali.

"Người tính đi công tác à" cậu tiến lại gần, đưa cho Ngu Đường một ly sữa nóng.

"Bắt đầu tính từ hôm nay, chúng ta chia tay." Ngu Đường đem vài bộ quần áo nhét vào vali, khóa lại...

...

"Cái gì?" Tống Tiêu nháy mắt mấy cái, vẫn chưa hiểu đc ý của Ngu Đường.

"Căn nhà này vốn đứng tên ngươi, mọi thứ ở đây đều cho ngươi." Ngu Đường nhìn cậu một lát, đóng vali lại, xoay người dời đi. 'Thịch' một cái, cửa phòng đóng lại.

https://thuviensach.vn

HOÀNG THƯỢNG ĐỪNG NGHỊCH 2

Lục Dã Thiên Hạc
www.dtv-ebook.com

:))

Hôm nay có quà! Sau 23h tí tị là có chương kế đấy!!! Xin thề...

Để xem hai cái tên kia bỏ nhau kiểu gì nhé!!! Là 'bỏ tõm' đấy :)))

Chương này dịch gấp, không hay thì chịu khó đọc tạm nha! Chương sau sẽ cố gắng.

https://thuviensach.vn

HOÀNG THƯỢNG ĐỪNG NGHỊCH 2

Lục Dã Thiên Hạc
www.dtv-ebook.com

Chương 113

Ngu Thái Hàm nhìn đến Ngu Đường, nét cười vừa rồi liền thu lại, hừ lạnh một tiếng: "Nói qua điện thoại thì không quản nổi con, giờ ta đã đến đây rồi, ta muốn nghe xem, con còn có gì để nói?"

Ngu Đường hơi cúi đầu, làm ra vẻ đang thực thực sự vô cùng nghiêm túc nghe lời răn dạy của tổ phụ, thuận tay đưa qua nhéo nốt lỗ tai còn lại của đệ đệ: "Con cảm thấy người nói rất đúng, không thể để cho Ngu gia 'vô hậu' được.

Ngu lão gia nghe được cháu trai nói vậy, mắt sáng lên, thầm nghĩ 'chắc nó đã nghĩ thông rồi'. Nếu nó chỉ là cùng với Tống Tiêu kia vui đùa một chút thì cũng không sao, vui đùa đủ rồi thì cứ thành thực trở về kết hôn cùng với một người phụ nữ nào đó là ổn. Chủ nhân tương lai của Ngu gia, có thể thích nam nhân, nhưng không thể cùng với nam nhân kết hôn.

Ai ngờ được Ngu Đường lại nói tiếp một câu như vậy: "Nhưng mà hiện tại, dòng giống Ngu gia vô cùng thịnh vượng, người không nhất thiết phải lo đến chuyện này."

Ngu Lân lấy tay che đi lỗ tai của mình, ngẩng đầu nhìn ông nội hãy còn chưa kịp phản ứng gì, chỉ có thể kiên trì rúc rúc vào bên ngực của ông nội, làm ra bộ dạng đang chạy trốn ca ca, đem lực chú ý của ông nội kéo qua.

Ngu Thái Hàm cúi đầu nhìn Ngu Lân đang rúc rúc trong ngực mình, lúc này mới hiểu được ý của Ngu Đường đang muốn nói ở đây là gì. Ngu

https://thuviensach.vn

Đường nói đúng, dòng giống nhà Ngu gia hiện tại đúng là vô cùng thịnh vượng, bản thân ông còn có rất nhiều tiểu tôn tử, mà hai đệ đệ là Ngu Thái Anh và Ngu Thái Hưng cũng có rất nhiều tôn tử khác nữa. Lấy lý do để hương khói sau này hẳn là không ổn.

"Nói không được chính là không được!" Ngu Thái Hàm cảm thấy chính bản thân mình đang cảm thấ chính bản thân mình bị Ngu Đường kéo vào câu chuyện, nhưng không được, gia chủ của Ngu gia chắc chắn phải là một nam nhân bình thường, "Con đừng tưởng giờ đây đã đủ lông đủ cánh rồi thì không cần coi lời của ta ra gì nữa, quyền lực hiện tại trong tay con, bất cứ lúc nào muốn ta cũng có thể lấy đi, cho ta một câu trả lời chắc chắn, con muốn Tống Tiêu hay là muốn Ngu gia?"

Câu hỏi này chính là muốn bắt Ngu Đường phải lựa chọn, một là sẽ trở thành gia chủ Ngu gia, hay là sẽ lựa chon người mình yêu thương?

Ngu Đường cúi mặt, che đi ánh mắt đang lạnh như băng.

Ngu mẫu bên kia rất sốt ruột, đi qua kéo kéo cánh tay Ngu Đường : "Đường Đường à! Đừng làm ông nội giận, mau đến nhận sai với ông đi!"

Những huynh đệ khác Ngu gia đứng một bên, bày ra bộ dạng được xem kịch vui, Ngu Lãng ở phía sau Ngu lão gia càng vui sướng hơn khi thấy người kia gặp họa, ngoài cười nhưng trong không cười, nói: "Đường Đường à! Không phải cửu thúc không muốn giúp con, hiện tại đều do con lựa chọn, chia tay vẫn là tốt hơn cả."

Nói xong Ngu Lãng đi qua lấy một cái vali, mở mật khẩu, lấy ra một tập văn kiện. Trước khi đến đây, Ngu Thái Hàm đã chuẩn bị đủ loại phương án, nếu Ngu Đường vẫn cứ muốn chọn Tống Tiêu, ông sẽ thẳng chân, đá đứa cháu này ra khỏi cửa, đến lúc đó đừng có mơ đến vị trí gia chủ của Ngu Gia, mà ngay cả địa bàn làm ăn bên Trung Quốc này cũng sẽ không còn.

https://thuviensach.vn

Kỳ thực Ngu Thái Hàm chỉ đang dọa đứa cháu quý tử này. Nhưng ngờ đâu lại bị Ngu Lãng xí đểu, mọi điều vốn chỉ là hù dọa lại thành thật thế này, khẳng định, nếu Ngu Đường không chịu chia tay, thì chắc chắn sẽ tay không cuốn gói ra khỏi nhà.

Kể từ khi hai người đến Mỹ, Ngu Lãng đã bắt đầu để ý, hai người vốn là thanh mai trúc mã, lại cùng nhau trải qua sinh tử, khi về đến Trung Quốc lại có thể làm ra sự tình này, cứ thế mà công khai, tuyệt đối sẽ không thể chia tay. Hắn chỉ chờ một phút xúc động của Ngu Đường để cho cậu cứ thế mà tay trắng ra đi.

Trong đầu Ngu Lãng đủ loại tưởng tượng 'đến các cảnh khốn cùng khi Ngu Đường nghèo túng, phải đến công ty để làm công, đến lúc đó thì cái tình yêu chân chính kia của nó - Tống Tiêu , không biết có thể chịu đựng được mà ở cùng một chỗ với nó hay không?'.

Chỉ trong tíc tắc thôi mà trong đầu mọi người ở đây đã nghĩ ra đủ thứ linh tinh, Ngu Lân có chút lo lắng mà nhìn qua chỗ Ngu Đường, mong sao huynh trưởng không nhất thời xúc động. Dù sao thì cũng là hoàng đế nhưng Cảnh Nguyên đế vẫn tùy hứng hơn Hoằng Nguyên đế rất nhiều.

Ngu mẫu có chút khẩn trương, giật giật tay áo của nhi tử.

Ngu Đường chậm rãi nhìn lên, cười nhạt một tiếng, nói: "Con chia tay."

"A..." mọi người trong Ngu gia há hốc mồm, đến Ngu Thái Hàm cũng ngây ngẩn cả người, không khí trong phòng yên lặng mất mấy giây. Dứt khoát vậy sao? Cuộc tình trắc trở trước đây, nói vứt là vứt thế à?

Tống Tiêu qua thành phố A nói chuyện với phụ thân trở về, đến căn nhà nhỏ ở Đế Đô mà hai người đang sống chung, người đầy mệt mỏi đi tắm rửa, rồi quay trở ra, một mình nằm ngẩn ngơ.

https://thuviensach.vn

Ở kiếp này, thái độ của phụ thân đã tốt hơn nhiều, tuy rằng cũng không dễ gì để thuyết phục.

"Nếu con làm như thế, Tống gia sẽ tuyệt hậu, con bảo ta làm sao có thể xuống suối vàng gặp mặt ông nội con đây?"

"Con cũng không còn sự lựa chọn nào khác" Tống Tiêu quỳ gối trước mặt phụ thân, mặt vẫn kiên định như trước mà nói. Về kiếp trước, Tống gia không thể chống lại thánh chỉ, đến kiếp này, Ngu gia không còn hạ được thánh chỉ nhưng vẫn cứ cường thú mà muốn lấy nam nhân, khổ nỗi, ngoài Ngu Đường ra, Tống Tiêu sẽ không chấp nhận một ai khác.

Tống Tử Thành dơ tay lên định đánh cậu, cứ dơ mãi vẫn chưa thấy xuống tay, chung quy vẫn là không nỡ. Nói đến cùng, trong lòng ông vẫn có chút hổ thẹn, chính là bản thân mình không nuôi dạy con tốt, để cho cậu bây giờ như vậy.

Nằm thẳng cẳng trên giường, đem mặt vùi sâu vào gối, Tống Tiêu thở dài, sao cậu cứ phải làm đứa con bất hiếu như thế chứ?

Nghĩ lại, chuyện cũng đã được Tống Tử Thành thỏa hiệp, nói rằng đến năm mới, bảo cậu mời Ngu Đường về nhà, vùi mặt trong chăn, Tống Tiêu nhịn không được mà ánh mắt cong lên, chờ được cho cha mẹ nhận lời, còn chuyện gì tốt hơn thế được.

Mắt vẫn mở to chờ Ngu Đường trở về để cùng nói chuyện vui này. Chờ mãi, chờ mãi, vẫn chẳng thấy hoàng thượng của mình đâu, cứ thế mơ mơ màng màng... ngủ mất.

Lúc Ngu Đường trở về, trời đã sáng, nhìn thấy Tống Tiêu nằm trên giường không có chăn, nhất thời nhíu mày, đi qua lấy một cái chăn, đắp lại cho cậu.

https://thuviensach.vn

Tống Tiêu mơ mơ màng màng mở mắt, nhìn thấy mắt hoàng thượng cũng đỏ ngầu, chậm chạp ngồi dậy: "Người cả đêm không ngủ sao?"

Ngu Đường không nói gì, đi vào phòng tắm tắm rửa.

"Ắt xì..." Tống Tiêu lúc này mới cảm nhận được cái lạnh, hắt hơi một cái, lắc lắc đầu, đi qua lấy hai ly sữa nóng.

Ngu Đường tắm xong đi ra, Tống Tiêu đi vào rửa mặt, khi quay ra thì thấy Ngu Đường đang dọn dẹp đồ đạc xếp vào vali.

"Người tính đi công tác à"cậu tiến lại gần, đưa cho Ngu Đường một ly sữa nóng.

"Bắt đầu tính từ hôm nay, chúng ta chia tay."Ngu Đường đem vài bộ quần áo nhét vào vali, khóa lại, đứng thẳng người, nghĩ nghĩ một chút, quay qua cầm nốt con gấu bông ở đầu giường.

"Cái gì?"Tống Tiêu nháy mắt mấy cái, vẫn chưa hiểu được ý của Ngu Đường.

"Căn nhà này vốn đứng tên ngươi, mọi thứ ở đây đều cho ngươi."Ngu Đường nhìn cậu một lát, đóng vali lại, xoay người dời đi. 'Thịch' một cái, cửa phòng đóng lại.

Tống Tiêu trố mắt một lúc lâu, đi đến bên cửa sổ nhìn xuống dưới lầu, Ngu Đường đang kéo vali đi, nách vẫn cắp theo con gấu bông, nhìn bộ dạng này, như thế nào lại cảm thấy giống như... một đứa trẻ bị làm cho tức giận mà bỏ đi.

"Hai người bọn họ thực sự đã chia tay?" Ngu Lãng không thể tin nổi mà nhìn vào báo cáo trong tay của cha mình.

https://thuviensach.vn

"Đúng vậy! Đường thiếu gia đã dời khỏi căn nhà đó, lúc ra cửa, nhìn sắc mặt của Tống Tiêu vô cùng khó coi." Vệ sỹ phụ trách theo dõi tường thuật lại.

"Không hổ là cháu ta, rất quyết đoán." Ngu Thái Hàm vừa lòng, gật gật đầu, đưa tay, ý bảo Tào quản gia tới gần: "Dạ tiệc vẫn cứ như dự định tiến hành."

Nhân viên của giải trí Tinh Hải hôm nay phát hiện, giám đốc của mình hôn nay đi xe riêng tới, mọi hôm, rõ ràng vẫn là do vị "hoàng đế bệ hạ kia" đưa đi đón về cơ mà?

"Hoàng thượng hôm nay đi công tác hở?" Lý Vĩ Vĩ hỏi Tống Tiêu, không nhịn được, muốn cười vào mặt tên kia, nhưng nhìn đến sắc mặt của Tống Tiêu, ý cười liền thu lại: "Cậu làm sao mà sắc mặt lại kém như vậy?"

Mặt Tống Tiêu tái nhợt, thoạt nhìn chẳng còn chút tinh thần.

"Không có gì." Tống Tiêu xoa xoa mặt, xoay người trở lại văn phòng.

"Giám đốc nay làm sao vậy?" mấy cô thư ký nhỉ giọng nói chuyện.

"Tôi nghe nói, Ngu gia sắp tổ chức vũ hội." có người hóng nhiều hớt giỏi nói, "Mấy hôm trước có tin truyền ra, hình như là giới thiệu bạn gái cho Ngu tổng."

"Không thể nào, Hoàng Thượng không thế cứ thế mà bỏ đi chứ?" Kim thư ký cảm thấy sau khi biết được chân tướng, thật đồng cảm với giám đốc của mình. Kẻ có tiền ắt sẽ yêu tiền, quả nhiên không đáng tin.

Từ tối hôm qua, trời đã chuyển tiết đông, cả ngày làm gì cũng không có tinh thần, sau khi tan tầm, Tống Tiêu cứ đứng ven đường, ngẩn người nhìn mọi người đi qua đi lại.

https://thuviensach.vn

"Kizzzz...." Một âm thanh chợt vang lên, chiếc xe thể thao màu lam quen thuộc đỗ ngay trước mắt, cửa xe tự động mở ra.

Bốn mắt nhìn nhau, hai người đều ngây ngẩn.

Ngu Đường tự mắng bản thân, "Cái thói quen chết tiệt, sao tự nhiên lại đỗ đến trước mặt người ta như thế rồi."

Một lát sau, ý chí trở lại.

"Sao lại đứng đây một mình thế này, xe của ngươi đâu?" Ngu Đường hạ cửa xe xuống, hướng xề chỗ Tống Tiêu nói.

"A." Lúc này Tống Tiêu mới lấy lại tinh thần, xoay người đi về phía gara.

Ngu Đường lập tức khẩn trương, mở cửa xe đuổi theo, từ phía sau ôm chặt lấy Tống Tiêu "Azz, được rồi...", nói xong đem Tống Tiêu bế lên xe, đặt lên ghế phó lái, cúi đầu mang dây an toàn cho cậu, tự mình hậm hực mà ngồi trở lại chỗ của mình, nhấn ga thật mạnh, lao ra ngoài.

Ngu Đường đem xe đỗ xuống gara dưới nhà, quay qua nhìn sắc mặt Tống Tiêu vẫn không được tốt, hung hăng nhíu mày, đưa tay sờ lên trán cậu: "Khanh làm sao vậy? Mới chia tay có một ngày mà, muốn đem mình biến thành quỷ luôn sao?"

"Có thể hôm qua đông về." Tống Tiêu xịt xịt mũi.

Ngu Đường lấy trong túi áo ra một chiếc khăn, xoa xoa mũi giúp cậu, "Ai biết ngươi vì trẫm mà khóc đến bị bệnh thế này, thật là làm cho người ta lo chết mà."

"A?" Tống Tiêu cảm thấy bản thân mình cũng đang sôn sốt, vừa mới đặt một chân xuống xe đã bị Ngu Đường bế lên.

https://thuviensach.vn

Ngu Đường để đầu cậu ngả sát vào đầu mình, đau long, hôn lên thái dương người kia, ôn nhu nói: "Một ngày đã trôi qua rồi, chúng ta lại yêu nhau trở lại."

"A.." Tống Tiêu ngáp một cái đem mặt chon vào trong ngực Ngu Đường, ngủ thiếp đi.

Tiểu kịch trường:

Ngư Đường: Vì áp lực gia tộc quá lớn! Chúng ta sẽ chia tay nhau một phút đồng hồ.

Tiêu Tiêu: A...

Ngư Đường: Vừa mới hòa hảo, hắn là nên dùng chiêu 'long dương mười tám thức chúc mừng một chút."

Chương sau mùi mẫn lắm à nha. Cả nhà nhớ đón đọc nhé!

https://thuviensach.vn

HOÀNG THƯỢNG ĐỪNG NGHỊCH 2

Lục Dã Thiên Hạc
www.dtv-ebook.com

Chương 114: Bị Ốm

Ngu Đường cảm thấy đầu Tống Tiêu đang vùi trong cổ mình ngày càng nóng lên, vội ôm cậu đi nhanh về phía thang máy, "Mau đi gọi bác sĩ đến đây!"

Từ phía sau xe, ninja Độc Cô Ám vụt tới, rồi cũng nhanh như chớp liền biến mất.

Trở lại cái ổ nhỏ của hai người, Ngu Đường đặt Tống Tiêu xuống, một tay giữ chặt cậu trong ngực, tay kia đưa ra mở cửa, rồi lại ôm cậu lên, nhẹ nhàng đi vào phòng ngủ, đặt cậu lên giường rồi đắp chăn lên.

Tống Tiêu mơ màng, cũng cảm nhận được có người đưa mình nằm lên giường, hơi lạnh của giường gối nhất thời làm cậu thanh tỉnh hơn, chậm chạp mở mắt, cảnh vật có chút mơ hồ, phải chớp chớp mấy cái mới nhìn rõ được.

Ngu Đường cau mày, đi lấy hộp y tế qua, dán cho cậu một miếng dán hạ nhiệt lên trán, rồi lấy nhiệt kế đo lại nhiệt độ, đã hơn ba mươi tám độ rồi: "Trong người còn khó chịu nữa không?"

"Thần muốn uống nước." Tống Tiêu cảm thấy trong mắt nóng lên như có lửa đốt liền nhắm mắt lại, vừa nói chuyện vừa khịt khịt mũi, giọng thì mềm nhũn, lại có chút khàn khàn.

https://thuviensach.vn

Ngu Đường chợt cảm thấy trái tim của mình như đập loạn một nhịp, nuốt nước miếng, 'Hoàng hậu nhà mình đây là đang làm nũng với mình sao?' Chỉ có thế thôi mà làm cho hoàng đế bệ hạ hưng phấn hẳn lên, tung tăng đi qua rót một ly nước chanh, nghĩ nghĩ một chút lại quay lại pha thêm nước ấm, tự mình nếm thử,... 'Ừm...đủ ấm rồi.'

Ôm hoàng hậu đang mềm nhũn ngồi dậy, cho dựa vào ngực mình, để cậu từ từ uống nước, 'nhìn hoàng hậu của mình bây giờ trông thật giống một tiểu động vật, đáng yêu quá đi!', để cậu uống xong, Ngu Đường nhịn không được, cúi xuống 'chơm' một cái.

Tống Tiêu uống nước xong, ngẩng đầu lên nhìn hoàng thượng, lại nhận được một cái hôn mềm mại.

"Buổi sáng trong người không khỏe tại sao không nói cho ta? Ta mà biết vậy sẽ không cho khanh đi làm.", Ngu Đường có chút ảo não, giúp cậu cởi áo sơ mi, thay bằng một cái áo ngủ mềm mại dễ chịu hơn.

"Ân..."Tống Tiêu cảm thấy cổ họng đau rát, không muốn nói chuyện thêm, liền chui vào trong ổ chăn, mắt nhắm lại, hơi cau mày.

Ngu Đường thấy cậu khó chịu, liền đi lấy một cái khăn mặt lạnh qua, lau lòng bàn tay, miếng hạ nhiệt bây giờ đã vô dụng, Ngu Đường trực tiếp ném đi, dùng khăn lạnh lau mặt cho câu.

(Phổ biến chút kiến thức y học: các bạn đừng có làm như Ngu Đường nhé! Giờ không ai ốm người ta lại lấy khăn lạnh lau mặt nữa đâu... phải dùng khăn ấm, dưới 37 độ C, lau nách, bẹn, người, cuối cùng là mặt, lau như vậy liên tục khoảng 15 phút mới hạ được sốt)

Khăn đem theo hơi mát làm cho đầu óc trở nên thoải mái hơn, Tống Tiêu nhẹ nhõm thở dài một tiếng, đưa tay lên gạt tay Ngu Đường ra, không cho hoàng thượng động vào. Con người ta khi sinh bệnh đều trở nên yếu đuối, Tống Tiêu cũng không ngoại lệ.

https://thuviensach.vn

Độc Cô ninja rất nhanh vác về một ông bác sĩ của trạm y tế trong trung cư. Bác sĩ cầm theo hộp y tế vẫn còn đứng càu nhàu: "Đã nói bao nhiêu lần rồi, chúng tôi không đến khám bệnh tại nhà, trạm y tế của chung cư ngay dưới lầu, các người không thể đi qua đó được hở?"

Sức chú ý của Ngu Đường đang dồn cả ở chỗ hoàng hậu nhà mình, nghe thấy vậy mặt lạnh đi, ngẩng đầu lên, trừng mắt nhìn lão bác sĩ vẫn đang lèo nhèo không thôi, "Cho ông năm trăm tệ làm phí khám bệnh tại nhà."

Lão bác sĩ lập tức câm miệng, ôm hòm thuốc đi tới, ý bảo Ngu Đường ngồi tránh qua một chút. 'Vừa trẻ tuổi, vừa có tiền, lại có vợ nữa, đúng là hay làm những việc kỳ quái, vợ mới không thoải mái có chút thôi, đã bỏ tiền kêu bác sĩ đến tận cửa để khám rồi!'

Ngu Đường ngồi dịch qua một chút, nhưng tay không dời đi, vẫn cứ như trước, nắm chặt tay Tống Tiêu.

Tống Tiêu vẫn là có chút ngại ngùng, buông lỏng tay Ngu Đường ra.

Bác sĩ đem ống nghe đưa tới, nhìn thấy cảnh này không khỏi sửng sốt một chút, mới đầu còn tưởng là một đôi tiểu vợ chồng, ai dè lại là một nam hài tử! Khóe miệng không khỏi giật giật, nhìn về phía Ngu Đường, nhưng ngẫm lại năm trăm đồng tiền khám kia, cuối cùng, cái gì cũng không nói, thành thành thực thực tiếp tục khám bệnh."

"Chỉ là viêm Amidan thôi, còn có cảm cúm chút, uống một chút thuốc là sẽ không sao." Bác sĩ lấy trong hộp y tế cho Tống Tiêu một liều hạ sốt và kê thêm cho một đơn thuốc mua ngoài, "Uống thuốc này phỏng chừng đến đêm sẽ hạ sốt, nếu có vấn đề gì cứ gọi cho tôi."

Bác sĩ để lại danh thiếp, thanh toán tiền rồi dời đi.

"Cả ngày hôm qua không có uống nước." Gọi Độc Cô Ám bên ngoài vào, Ngu Đường không cho Tống Tiêu uống thuốc ngay, chỉ rót cho cậu

https://thuviensach.vn

một chén nước, muốn cho cậu ăn một chút gì trước đã.

"Ừ..." Cả ngày hôm qua, xử lý cho xong mọi việc ở thành phố A, cậu liền lập tức đặt vé máy bay trở về, vẫn chưa hề uống một hớp nước. Uống được nửa ly, Tống Tiêu không muốn uống tiếp nữa, liền cắn răng lại, đẩy cái ly ra.

Đang sốt không thể ăn đồ nhiều dầu mỡ, Ngu Đường để Tống Tiêu ăn một bát cháo hoa rồi mới cho uống hạ sốt, tự mình cởi áo tiến vào ổ chăn, ôm cậu ngủ.

"Thần đang bị cảm, cẩn thận lại lây cho người bây giờ." Tống Tiêu xụt xịt mũi, đem cái gối hai người đang nằm chung kéo qua, quay lưng về phía Ngu Đường.

"Lây cũng thật đúng lúc, vừa hay trẫm cũng không cần đi làm." Ngu Đường không để ý, đưa tay rờ lên ngực của hoàng hậu, nhiệt độ cơ thể vẫn còn nóng chút, nhưng cũng giảm nhiều rồi, ôm thế này thật thoải mái.

Tống Tiêu bị ôm, chẳng làm thế nào được, chỉ biết kéo cái tay áo bộ áo ngủ của người kia lên lau nước mũi.

Ngu Đường nhìn thấy động tác nhỏ này, nhất thời có chút dở khóc dở cười, đưa tay ra, đánh yêu một cái lên mông cậu.

"Cha của thần nói, năm mới, bảo thần dẫn người về cùng." Tống Tiêu đem mũi chôn vào trong ngực của Ngu Đường, thanh âm hờn dỗi nói, trên người bắt đầu đổ mồ hôi, cảm giác nặng đầu cũng đỡ nhiều, cậu đã thoải mái hơn, lúc này mới có khí lực để nói chuyện.

"Khanh trở về là vì cái này?" Ngu Đường dừng một chút, đem người đang nằm trong ngực mình ôm lấy, nhấc lên, để cậu gối lên tay của mình.

https://thuviensach.vn

"Ân..." Ánh mắt của Tống Tiêu cong lên nhìn về phía Ngu Đường, "Ngày hôm qua muốn chờ người về để nói...." Kết quả là đợi không được, lại còn khiến mình bị cảm.

Con tim Ngu Đường như bị ai nhéo một cái, quay qua hôn lên lông mày của Tống Tiêu: "Thế không được, ta vẫn nên gọi Tào Hưng qua đây."

Tào Hưng là tên hiện tại của Tào công công, Ngu Đường nhận ra, mọi việc thành ra thế này đều là do không có Tào công công bên cạnh.

"Chỗ này nhỏ như vậy, làm gì còn phòng trống nữa đâu?" Tống Tiêu ngáp một cái, căn phòng này tính ra cũng không nhỏ, nhưng thiết kế vốn là thế, chỉ có một phòng ngủ, Tào công công mà đến, chắc chắn không có chỗ ở rồi.

"Vậy khi chúng ta kết hôn, sẽ dọn đến Ngu gia ở đi!" Ngu Đường nói xong, bắt đầu tính toán sẽ mua một căn nhà lớn ở ngoại thành Đế Đô, để cho người nhà cùng dọn đến đó ở.

Đang nói, di động của Ngu Đường vang lên, là Ngu mẫu gọi tới: "Đường Đường à! Can làm sao mà vẫn chưa về nhà?"

"Tống Tiêu đang sốt." Ngu Đường không e dè, nói thẳng, Tống Tiêu đang dụi đầu trong ngực cậu, nhất thời mở to mắt nhìn lên.

Đầu dây bên kia, Ngu mẫu trầm mặc một lúc, thở dài, nói: "Hai ngày nữa là tổ chức dạ hội, con định làm thế nào?"

"Mẹ đừng làm gì cả." Ngu Đường không thèm để ý mà nói: "Ông nội có nói gì, mẹ cứ giả bộ hồ đồ đi!"

Cúp điện thoại, Ngu Đường ném di động qua một bên, lần nữa xê dịch vào trong chăn.

https://thuviensach.vn

"Thái hậu...có phải là người đã sớm biết..." Tống Tiêu có chút lo lắng, nắm lấy áo ngủ của Ngu Đường, lần trước, khi cậu được cho đôi dép lê, đã cảm thấy có chút không đúng rồi.

"Không ai hiểu con bằng mẹ." Ngu Đường cọ cọ mặt vào cậu. Đối với mẫu thân của mình, Ngu Đường đã sớm không còn lo lắng. Ngu mẫu còn cho rằng, con mình cứ thế mà tự kỷ, vất vả lắm mới thích được một người, chẳng cần biết là nam hay là nữ. Caả ngàn năm trước, thái hậu đã có thể chấp nhận Tống Tiêu, không lẽ gì đến thời hiện đại này lại không được.

Ngày hôm sau, Ngu Đường không đi làm, ở nhà dưỡng bệnh cùng Tống Tiêu, cả hai không có việc gì làm, đành đi picnic ngay trên giường, sẵn tiện xem nốt mấy tập "Cảnh Hoằng Thịnh Thế" còn lại.

Phim đã chiếu đến thời kỳ Hoằng Nguyên đế thống trị, từ nhỏ, tiểu hoàng đế đã mất đi huynh tẩu, xung quanh chỉ toàn lũ triều thần cú vọ, ổn định triều cục xong, bắt đầu lo việc nước, hoàn thành nốt sự nghiệp dang dở của huynh trưởng.

Thiên hạ Đại Ngu bốn phương thái bình nhưng để đạt được hai chữ "Thịnh Thế" quả thực phải chờ đến thời của Hoằng Nguyên đế mới thực hiện được. Thời kỳ Cảnh Nguyên đế thống trị, các nước láng giềng còn khá e ngại, chỉ đến thời của Hoằng Nguyên đế, giao thương mới thực sự được mở rộng.

Để phục vụ cho vai diễn Hoằng Nguyên đế cần có ba diễn viên đóng từng thời kỳ, khi còn nhỏ, lúc thiếu niên và thời gian về sau đó nữa. Thời gian của vai diễn chủ yếu là khi đã trưởng thành, mà cái nhân vật được chọn đóng cho vai này thật quá tùy tiện đi! Đem Hoằng Nguyên đế diễn thành đủ loại linh tinh lang tang.

Tống Tiêu nhịn không được, lập tức cầm điện thoại gọi cho nhóc Ngu Lân, hỏi về cảm nhận của nhóc sau khi xem xong bộ phim này.

https://thuviensach.vn

"Cái tên diễn viên thật quá xấu!" Ngu Lân tức giận nói: "Phong thái của đệ năm đó cũng sáng ngời lắm chứ bộ."

Tống Tiêu nhịn không được cười, ngả vào người Ngu Đường, Ngu Đường cầm điện thoại qua nói tiếp: "Cái đó phải trách con của ngươi, tại sao năm đó lại vẽ bức tranh truyền thần xấu đến vậy?"

Nhắc đến cái này, Ngu Lân càng thêm tức giận, bức họa lịch sử lưu lại chân dung Hoằng Nguyên đế, thực sự xấu...không tả được. Thái tử kia thật là đứa con bất hiếu, chờ kiếp này nó được sinh ra, Ngu Lân nhất định sẽ giáo huấn cho bằng thấm nhuần đạo lý "Cha ta là soái nhất trần gian" mới thôi.

"Ngu Đường đâu?" Hôm nay tâm tình của Ngu Thái Hàm thực tốt, liền đi đến cao ốc Ngân Ngư để xem tình hình hoạt động của Tổng bộ bên Trung Quốc này thế nào? Lại phát hiện được đã trưa trật rồi mà Ngu Đường thì vẫn chưa thấy mặt mũi đâu.

"Giám đốc hôm nay vẫn chưa tới." Kim thư ký mặt không đổi sắc, trả lời.

"Đã xảy ra chuyện gì?" Ngu Thái Hàm nhíu mày, đêm qua đã nghe con dâu nói, Ngu Đường cùng bằng hữu ra ngoài chơi, chắc không phải đi qua đêm đến giờ chứ?

Vệ sĩ phụ trách giám sát Ngu Đường, mặt cương thi tâu lại: "Đường thiếu gia từ tối hôm qua vẫn ở lại trong nhà trọ của thành phố, đến hôm nay, đã một ngày không ra khỏi cửa."

Lời này vừa là nói thật lại vừa không, đúng là ngủ lại căn nhà ở tiểu khu trong thành phố, nhưng ngủ lại với ai thì không thấy nói qua.

Ngu lão gia gật gật đầu, nghĩ là cháu mình đêm qua chơi về muộn, chắc hôm nay sẽ ở nhà ngủ bù: "Đứa nhỏ này, thật không chấp nhận được." Lời

https://thuviensach.vn

nói ra tuy là vậy, nhưng không có bất cứ ý tứ chê trách gì. Cháu trai của mình thực có khả năng, ngẫu nhiên đi chơi một chút cũng chẳng sao, huống chi lại vừa bắt nó phải chia tay, có buồn rầu, đi uống chút rượu cũng rất bình thường.

"Tối mai, tại Ngu gia, có tổ chức dạ hội, mấy người đến tham dự cũng có thể đem người nhà đi cùng." Ngu lão gia đang nói chuyện với đám người trong ban giám đốc của tư bản Đại Ngư.

Vài người trong ban giám đốc cũng cười theo, chờ Ngu Thái Hàm xoay người đi chỗ khác, mới quay qua nhìn nhau trao đổi ánh mắt. Việc của Ngu gia, mấy người cấp cao như bọn họ ít nhiều cũng biết, cái gì mà bảo bọn họ có thể dẫn người nhà đi cùng, nói đúng hơn là bảo bọn họ dẫn con gái đi cùng để cho Ngu Đường chọn mới đúng, ý tứ quá rõ rồi!

Ngu gia muốn tổ chức dạ hội, chuyện này họ đã biết từ lâu, vì thế nhà ai đang có con gái đến tuổi đều tích cực mông má để cho đi ra mắt, Trình gia cũng không ngoại lệ.

"Miêu Miêu, cái này có đẹp không?" Vốn là một thế gia có giao hảo với Ngu gia lâu năm, Trình Hân Nhiên đã tới từ lúc vũ hội còn chưa bắt đầu, trực tiếp ở bên trong thay quần áo.

Ngu Miêu nhìn bộ váy dạ hội đủ các loại trang trí tinh xảo kia, nói: "Đẹp..."

"Vậy có chắc ca ca của muội sẽ thích không?" lúc Trình Hân Nhiên nói ra câu này, mặt có chút đỏ.

Khóe miệng Ngu Miêu giật giật: "Hì...cái này không tiện nói..." Hiển nhiên là sẽ KHÔNG thích đi!...

Tiểu kịch trường:

https://thuviensach.vn

Ngư Đường: Vũ hội đã kết thúc, con nghĩ đã tìm được tình yêu thực sự của đời mình.

Gia Gia: Có phải là người đã để lại giầy thủy tinh không?

Ngư Đường: Không. Là người đã để lại một dấu vết trên lễ phục của con.

Tiêu Tiêu: (Xịt xịt mũi), Ngại quá, cảm cúm còn không tốt sao?

Gia gia: .....

Chương sau khỏi cần maketing, hóng tiếp đê.....

https://thuviensach.vn

HOÀNG THƯỢNG ĐỪNG NGHỊCH 2

Lục Dã Thiên Hạc
www.dtv-ebook.com

Chương 115: Vương Tử

Ngu chân ngắn lạch bạch chạy tới tìm Ngu Miêu, vừa tới nơi đã đập ngay vào mắt một người phụ nữ vận một chiếc váy như muốn hở luôn khúc giữa, lập tức cúi đầu, 'không thể phi lễ nghĩa thế được', ánh mắt dí sát vào sàn nhà, dò đường đi đến bên cạnh Ngu Miêu: "Ở dưới lầu vừa làm xong kem ly, ngon lắm, tỷ ăn không?"

"Có chứ!" mắt Ngu Miêu chợt sáng long lanh, ôm phắt lấy Ngu Lân chạy xuống lầu, cô vốn chẳng muốn cứ ở mãi đây xem Trình Hân Nhiên trang điểm.

Dạ hội đến tối mới bắt đầu tiến hành, buổi sáng, Ngu Đường vẫn tranh thủ đến công ty xem xét tình hình một chút, đến trưa lại trở về cái ổ nhỏ hú hí với hoàng hậu nhà mình.

Từ giờ đến tối còn lâu, giữa trưa, hai người gọi một nồi lẩu về nhà cùng ăn , trong nhà, nồi lẩu sôi sục, bốc khói nghi ngút. Sau giờ trưa, Tào quản gia đến.

"Chúng tôi đến đây để đưa lễ phục cho thiếu gia." Đi cùng với Tào quản gia còn có hai trợ lý, mỗi người cầm trên tay một bộ lễ phục.

Đây vốn là lúc trước Tào quản gia đến thành phố A đã tìm người làm theo yêu cầu, vốn là một siêu cấp quản gia, đương nhiên chuyện chọn lễ phục phù hợp trong mỗi dịp trọng đại cho chủ nhân là chuyện không thể thiếu, và dĩ nhiên, lần này sẽ phải là... hai bộ.

https://thuviensach.vn

Hai bộ lễ phục, một đen, một trắng, kiểu dáng giống nhau như đúc, đều lấy cảm hứng từ lễ phục của bậc đế vương bên châu âu thời trung cổ, nhưng cũng có nét cách tân, nên làm cho bộ lễ phục vừa có nét sang trọng của quý tộc thời xưa, vừa có nét tao nhã của thời hiện đại.

Ngu Đường mặc bộ màu đen kia, hình ảnh vương tử tao nhã hoàn toàn bị đập tan, thay vào đó là hào khí ngất trời của bậc đế vương "quân lâm thiên hạ", bây giờ phỏng chừng cho người này cầm thêm một cây quyền trượng, người nào không biết lại tưởng sắp có phát động chiến tranh đến nơi.

"Ta cũng phải đi sao?" Tống Tiêu lấy khăn giấy đưa lên mũi... "xì..." một cái. Đến dự dạ hội nhà Ngu gia đều là những hào môn thế gia, không thì cũng là những thương nhân thành đạt, theo lý mà nói, cậu cũng sẽ nhận được thiếp mời, nhưng nghe chừng chắc sẽ chẳng có ai gửi thiếp mời.

"Khanh không đi, ta sẽ cùng với nữ nhân khác khiêu vũ." Ngu Đường nắm lấy cằm cậu, gian tà cười một cái.

Tống Tiêu chớp chớp mắt mấy cái, "Thần đây đem cảm cúm lây cho người, ai đến gần người sẽ bị cảm cho coi."

Ngu Đường không nghĩ hoàng hậu nhà mình sẽ nói những lời như thế, nhất thời nhịn không được, bật cười, một tay ôm lấy Tống Tiêu ném lên trên giường: "Trẫm cũng là dân võ biền, không dễ lây bệnh thế đâu, muốn lây được cần phải 'xâm nhập' sâu một chút."

Tống Tiêu ho một tiếng, vội đẩy người kia ra, chẳng kịp để ý đến hai nhà thiết kế bên cạnh mắt sắp rớt ra khỏi tròng rồi.

Trên bộ lễ phục mà trắng còn khoa trương, may thêm hai dải lụa màu vàng, thoạt nhìn thấy rất được, Tống Tiêu nghĩ một chút, vẫn là nên đem hai dải lụa này bỏ đi, cậu cũng không muốn Ngu Lão gia có ác cảm gì với bọn họ. Sau khi bỏ đi, bộ lễ phục nhìn đã bình thường hơn nhiều.

https://thuviensach.vn

Mặt trời đã sắp lặn, nhà chính Ngu gia cũng nhộn nhịp hẳn lên, ban giám đốc của Đại Ngư, những doanh nhân thành đạt, các hào môn thế gia đều đến góp vui. Hiện giờ, Ngu Đường trong mắt những người lắm tiền nhiều của kia đều là con rể quý.

Đến trước cửa Ngu gia, Tống Tiêu nhận thiệp mời từ Tào quản gia, bước xuống xe, chậm rãi bước vào sảnh lớn.

Trong sảnh lớn, người đứng đã không ít, hai bên là hai hàng hoa quả điểm tâm tự phục vụ, có một dàn nhạc diễn tấu, âm thanh thật du dương. Nam nữ ai nấy đều vận những bộ trang phục rực rỡ, từng tốp năm ba người đứng các góc nhỏ giọng nói chuyện với nhau.

Số người trong đây, Tống Tiêu quen không nhiều lắm, cũng có vài người cậu đã từng làm ăn qua, một mình đứng ở một góc, cầm ly nước chậm rãi uống. Phía sau, chợt có một bàn tay vươn qua, cầm đi ly nước chanh lạnh thay vào đó là một ly trà nóng.

Nhìn lại, chính là Tào quản gia, vị này đang cười đến là tươi: "Nương nương trong người còn chưa khỏe hẳn, không thể uống nước lạnh."

Tống Tiêu nháy mắt mấy cái, nhìn đến thủ pháp xuất quỷ nhập thần của Tào công công, trong nháy mắt, cậu cảm thấy công công đã tiến hóa thành ám vệ, đưa ánh mắt về chỗ cách đấy không xa, Ngu Đường đang đứng bên gia chủ xã giao với một đám người.

Người kia tựa hồ cũng cảm nhận được ánh mắt của cậu, theo đó nhìn qua, rồi làm khẩu hình miệng nhắc nhở... "nghe lời!"

"Mấy người mới mới tới à?" Vài người chủ chốt trong ban giám đốc tư bản Đại Ngư đi tới, Ngu Thái Hàm cười cười chào hỏi, Ngu Đường cũng qua cùng, nhìn mấy bà thím dáng vẻ ung dung, xinh đẹp đi cùng mấy người bọn họ, cũng đang nở một nụ cười rụt rè đi tới.

https://thuviensach.vn

Ngu Thái Hàm thấy vậy có chút không vui, bảo mấy người dẫn người nhà tới là phải dẫn người nào trẻ đẹp chứ, ai mướn dẫn đám lão bà nhà mình đi cùng.

Mấy người kia làm bộ như không nhìn thấy vẻ mặt mất hứng của Ngu lão gia, vẫn cười nói hàn huyên mấy câu. Người ngoài có thể không biết nhưng bọn họ quả đã rõ mười mươi, Ngu Đường chỉ thích mỗi Tống Tiêu, ngày thường căn bản không gần nữ sắc, bọn họ có nhũn não mới đem con mình đưa vào Ngu gia.

Tống Tiêu nhìn rõ được 'huyền cơ' bên trong, đưa chén trà lên nhấp môi chút, liền nhếch miệng cười.

"Ai zu...Đây không phải là Tống Tiêu sao?" phía sau truyền đến giọng của một nữ nhân, Tống Tiêu quay đầu lại chợt nhìn thấy một người mặc một cái váy ngắn...ngắn ơi là ngắn...Trình Hân Nhiên.

"Trình tỷ, đã lâu không gặp." Tống Tiêu lễ phép đáp lại.

Trình Hân Nhiên cắn chặt răng: "Không phải hễ lúc nào gặp đều gọi tôi là tỷ chứ, tôi bằng tuổi cậu đó."

"Ai nha, cậu rõ ràng là lớn tuổi hơn người ta, người ta gọi vậy là tôn trọng cậu đó.", phía sau chợt có một cô gái khác mặc lễ phục màu hồng đi tới, cười nói, nhìn qua Tống Tiêu gật nhẹ đầu chào hỏi.

Tống Tiêu cười đáp lễ, người quân tử thanh nhã mỉm cười, so với những nam nhân khác vẫn là rụt rè hơn nhưng lại càng dễ làm cho các lệnh nữ này nảy sinh hảo cảm.

"Tôi nhớ rõ, cậu so với tiểu Đường ca còn lớn hơn một tuổi." Mấy cô bạn gái khác thấy vậy cũng sán qua.

https://thuviensach.vn

Các cô gái này đều là con nhà thế gia, vốn đối với Ngu Đường cũng có ý đã lâu, còn Trình Hân Nhiên kia ngay từ đầu đã tự cho mình thân phận là hôn thê của Ngu Đường, làm cho mọi người không ai vừa ý, ai nấy đều không thích thái độ đó của cô.

"Cậu chính là người sản xuất 'Cảnh Hoằng thịnh thế' đúng không?" có một cô gái trong nhóm người đó nhận ra Tống Tiêu.

"Đúng vậy." Tống Tiêu đưa cho vị tiểu thư kia một tấm danh thiếp, trên tấm danh thiếp màu bạch kim, họa tiết đơn giản có ghi tên cùng số điện thoại liên hệ công tác.

"A, tôi rất thích bộ phim truyền hình đó, nghe nói cậu là cháu ngoại của Khúc sư phụ đúng không? Có thể giúp tôi xin một bức tranh chữ được chứ? Năm nay là mừng thọ ông nội tôi, tôi muốn lấy cái đó làm quà.", tiểu thư kia gương mặt chờ mong, khẩn thiết mà nhờ vả.

Mấy tiểu thư còn lại nghe thấy thế, mắt cũng đều sáng long lanh.

"Ông ngoại bây giờ rất ít viết chữ, nhưng nếu có cơ hội, tôi có thể dẫn tiểu thư đi xem, mấy tiểu thư nếu muốn xem ông viết chữ, ông nhất định sẽ rất vui." Tống Tiêu vô cùng ôn hòa cùng mấy tiểu thư kia nói chuyện.

"Vậy thì tốt quá! Nghe nói cảnh thu chỗ đó rất đẹp." Mấy tiểu thư kia vừa cười vừa nói, đem Tống Tiêu lập tức vây kín, còn Trình Hân Nhiên kia đã bị ném qua một bên.

"Lát nữa cậu có thể làm bạn nhảy với tôi được không?" có một tiểu thư nhịn không được, lớn mật đứng trước mặt Tống Tiêu nói.

Tống Tiêu cười cười, chưa nói có thể cũng chưa nói là không.

"Xin lỗi, tôi cùng Tống Tổng muốn nói chuyện vài câu." Trình Hân Nhiên cố gắng nửa ngày vẫn không chen vào được, mắt thấy dạ hội sắp bắt

https://thuviensach.vn

đầu, trong chốc lát chẳng còn cách nào khác đành phải dùng hết sức chen lời mấy tiểu thư kia.

"Cô ta nghĩ mình là ai? Cùng lắm cũng chỉ là con gái nhà Trình gia thôi!" bị đoạt mất soái ca đang cùng nói chuyện rất vui vẻ, mấy cô nương kia liền cụt hứng.

"Lát nữa tôi muốn cùng tiểu Đường ca nhảy bài đầu tiên khai tiệc, quyết không thể để cho cô tiểu thư thành phố A kia chiếm được tiện nghi." Mấy cô nương kia đều là con gái của các giám đốc trong tư bản Đại Ngư, cùng với tiểu thư thành phố A kia quan hệ cũng không thân mật cho lắm.

Tống Tiêu cầm theo tách trà nóng, cùng Trình Hân Nhiên đi đến một góc ít người.

"Quan hệ của cậu cùng Ngu Đường ta đã nghe qua." Trình Hân Nhiên cười lạnh, "Tôi không biết cậu làm sao mà trà trộn được vào đây, nhưng mà nơi này có vô số bảo tiêu của Ngu gia, tôi khuyên cậu không nên làm bất cứ chuyện gì dại dột."

Nói xong, Trình Hân Nhiên chỉ về cây cột lớn phía sau, đứng đó có một 'Men in black' to xụ đứng gác.

Tống Tiêu không thèm để ý, đưa mắt lên nhìn về phía đại thướng quân đang đứng ở chỗ cao nhất, cúi nhẹ đầu chào hỏi. "Cám ơn cô đã nhắc nhở."

Trình Hân Nhiên cứng họng, hít sâu môt cái lấy hơi nói tiếp: "Tống Tiêu, tô với cậu cũng coi như là bạn học, cậu có muốn cùng ta làm một vụ giao dịch không?"

Tống Tiêu đảo mắt lại nhìn cô.

"Cậu trước hết cứ giúp tôi lấy được Ngu Đường đã, sau khi kết hôn, tôi sẽ không quản hai người bất cứ chuyện gì, thậm chí sẽ giúp cho hai người

https://thuviensach.vn

che giấu mọi chuyện, cậu thấy thế nào?." Trình Hân Nhiên nâng cằm, làm ra bộ dạng đang bố thí ân huệ.

"Trình tiểu thư." Tống Tiêu đem tách trà lên uống cạn, "Tôi nghĩ hình như cô đã nghĩ sai rồi."

"Ca ca tuyệt đối sẽ không nạp thiếp." Phía dưới chân truyền đến một âm thanh mềm mềm nhu nhu của một tiểu hải tử, hai người cúi đầu liền thấy một cậu nhóc vận một bộ tiểu tây trang, trên cổ còn có một cái nơ nho nhỏ...chính là Ngu Lân, tay chắp sau đít, mỏ chu lên, vẻ mặt đầy chính khí mà nói.

"Đứa nhỏ này, nói vậy là sao?" Trình Hân Nhiên đưa tay che miệng cười, định đưa tay xoa đầu cu cậu.

Ngu Lân xoay người, tránh đi bàn tay đang đưa tới, chạy qua ôm lấy đùi Tống Tiêu.

Tống Tiêu theo thói quen, đưa tay ôm Ngu Lân lên: "Miêu Miêu đâu?"

"Azz, Miêu Miêu tỷ ấy một mình chạy đi rồi." Ngu Lân vẻ mặt đầy tang thương nói: "Tỷ chạy qua chỗ ca ca đi ăn kem rồi."

Tống Tiêu bật cười, nhìn khuôn mặt nhỏ nhỏ, mềm mềm, trắng nõn kia ấy thế mà cứ tỏ vẻ trưởng thành lắm, liền nhịn không được muốn cười, ôm Ngu Lân đến chỗ lấy kem, bỏ lại Trình Hân Nhiên giữa một đống âm thanh hỗn độn.

Vừa rồi Ngu Lân nói không nạp thiếp, chính là nói cô ta.

Vũ hội bắt đầu, Ngu Thái Hàm nói một câu khách khí, ý ám chỉ, 'hôm nay muốn đem cháu trai yêu quý của mình giới thiệu cho mọi người biết, mai này có thể thuận đường kết thân.

https://thuviensach.vn

Tất cả mọi người đều vỗ tay, Ngu Đường đứng bên cạnh ông nội, một tay đặt ở sau lưng, dáng người cao ngất, thần sắc đạm mạc, thoạt nhìn thật giống thái tử trong chuyện cô bé lọ lem đang đứng chờ tình yêu đích thực của mình.

Xung quanh các tiểu thư nhịn không được, mặt cũng ửng hồng, cảnh tượng này thật qua mộng ảo, chỉ có điều, bây giờ vẫn chưa thấy cô bé lọ lem nào đến tiệc muộn cả.

"Hôm nay, hoàng thượng lại định làm trò gì đây?" Tống Tiêu đang bế Ngu Lân đứng ngoài vòng người, khóe miệng giật giật.

"Đại khái là 'tổng tài bá đạo chạy trốn tân nương'" Đứng ở phía sau, Độc Cô Ám miệng đang nhóp nhép ăn kem, nói.

Tiểu kịch trường.

Ngư Đường: Xin hỏi đây có phải hài thủy tinh của tiểu thư không?

Tiểu thư I : Không phải.

Ngư Đường: Xin hỏi đây có phải hài thủy tinh của tiểu thư không?

Tiểu thư II : Không phải.

Ngư Đường: Ngày nay, mấy cô nương thật thà hơn trong chuyện cổ tích nhiều.

Các tiểu thư: ngươi là nuốn chọn nam hoàng hậu, làm sao lừa được mấy lão nương đây.

Tiêu Tiêu: ....

Tên chương sau lại có ba chữ... "Trò khôi hài", lại hóng đê...

https://thuviensach.vn

Tui cũng hóng, chưa đọc tí nào, mai sẽ cố gắng dịch, không biết xong nổi không? Chờ nha!!!

https://thuviensach.vn

HOÀNG THƯỢNG ĐỪNG NGHỊCH 2

Lục Dã Thiên Hạc
www.dtv-ebook.com

Abc

**Bật mí chương sau: Bố của Ngu Đường về đó nha, quả này Ngu Lãng tiêu tồi.

Chương 117: Không thấy tên, nhưng nói chung là tống Ngu Lãng đi tù.

Chương 118: Ân ái.

Chương 119: Kết hôn.

Trong tuần này mình sẽ cố gắng dịch hoàn, tối nay sẽ đăng hai chương 116 luôn.

Mình cũng đang thử dịch một chuyện văn phong nhẹ nhàng chút (Đương nhiên không thể thiếu 'ba chấm' được), dài bằng một nửa chuyện này! Nhưng sẽ làm cho xong hẳn rồi đăng một thể, chắc cũng lâu lâu mới hoàn được, ai có hứng thú thì theo dõi để xem nha, nếu đúng tiến độ thì tết âm lịch sẽ có 😄

https://thuviensach.vn

HOÀNG THƯỢNG ĐỪNG NGHỊCH 2

Lục Dã Thiên Hạc
www.dtv-ebook.com

Chương 116: Trò Khôi Hài

Âm nhạc vang lên, vũ hội chính thức bắt đầu, mỗi nam nhân đều chọn cho mình một nữ nhân làm bạn nhảy.

Ngu Đường không thèm để ý, vẫn cứ đứng bên cạnh gia chủ, hướng mắt nhìn lên đại tướng quân đang đứng ở trên lầu, đại tướng quân đưa tay lên nghe điện thoại, khóe miệng giật giật.

"Đường Đường, con cũng đi tìm một bạn nhảy đi, ở đây đứng cùng mấy lão già chúng ta không thấy chán sao?" Ngu Thái Hàm đẩy đẩy Ngu Đường, ý bảo cậu qua mời tiểu thư bên kia cùng khiêu vũ.

Ngu Đường gật đầu, chậm rãi đi ra ngoài.

Trong thành phố này, các tiểu thư danh gia chưa lập gia đình hầu như đều tụ họp ở đây, người nào cũng mặc cho mình một bộ lễ phục tinh xảo, có người đứng, có người ngồi, thấy Ngu Đường đang hướng chỗ mình đi tới, sôi nổi lấy lại tinh thần. Trong số bọn họ không phải ai cũng mê luyến Ngu Đường, nhưng trong buổi tiệc ngày hôm nay, cậu lại là nhân vật chính, nếu được cậu mời nhảy điệu đầu tiên, quả thực là rất có mặt mũi.

Ngu Đường tiến đến chỗ bọn họ, hướng thẳng trước mặt Trình Hân Nhiên đi tới, cô ả thấy vậy liền mở to hai mắt nhìn, hơi ngượng ngùng cúi đầu, chờ Ngu Đường vươn tay qua chỗ mình.

https://thuviensach.vn

Trước khi buổi tiệc bắt đầu, cô ả đã đi qua gặp Ngu mẫu, cô ta từ nhỏ đã được ngu mẫu yêu thích, cộng thêm Trình gia cùng Ngu gia lại có chút giao tình riêng, đối với hôn sự của hai người cũng đã sớm vừa lòng, nghĩ đến Ngu Thái Hàm thật quá dung túng cho Ngu Đường.

Ngu Đường quả thật đang đi về phía Trình Hân Nhiên, nhưng khi đến trước mặt ả thì lách người đi qua, thẳng tiến tới chỗ Tống Tiêu.

Tống tiêu tay còn đang cầm tách trà nóng khác Tào công công vừa đưa tới, đang đứng nghe âm nhạc du dương của vũ hội, đứng bên cạnh còn có bạn nhỏ Ngu Lân giầy da, tây trang chỉnh tề.

"Có thể mời cậu nhảy một điệu được không?" Ngu Đường ngửa lòng bàn tay đưa ra, đến trước mặt Tống Tiêu.

Toàn bộ đại sảnh rơi vào bầu không khí tĩnh mịch, cả giàn nhạc cũng như quên mất tiết tấu.

"Đường Đường! Con đang làm gì vậy?" Ngu Thái Hàm nhìn thấy cảnh này, hít sâu một hơi, xém chút nữa xỉu đi.

Tống Tiêu đứng ở đó, một thân tây trang trắng tinh khôi, là cùng một kiểu dáng với lễ phục của Ngu Đường, chỉ có màu sắc là khác khác nhau, nhưng thoạt nhìn lại toát ra một phong thái tao nhã khác hẳn Ngu Đường.

Tống Tiêu chẳng biết làm sao, nói cũng biết nên nói gì, đem tách trà đưa cho Độc Cô bóng ma đang dấu mình trong bóng tối, giương mắt nhìn về phía hoàng đế bệ hạ.

【hoàng thượng, làm thế này thật không hay đi!】

【Ít nói nhảm, đưa tay cho trẫm, không nghe lời, tối về ta sẽ dùng gia pháp hầu hạ.】

https://thuviensach.vn

Chỉ trong tích tắc, hai người đã trao đổi với nhau vô số ánh mắt, cuối cùng, đương nhiên Tống Tiêu bị trấn áp, chậm rãi đưa tay đặt lên tay của Ngu Đường.

Ngu Đường hài lòng, dắt Tống Tiêu tiến vào sân nhảy, mọi người có mà não tàn thì giờ đây cũng biết đường tránh ra. Âm nhạc vang lên, nghe thật du dương, rất động lòng người.

Hai người đều nhảy theo kiểu nam, trước bước, sau bước, chẳng cần yêu cầu kỹ thuật cao gì, chính là chỉ nhìn nhau mà lựa bước nhảy, ấy thế mà lại ăn ý vô cùng.

"Ha ha, đứa nhỏ này thật hài hước, sợ nhóm bạn nữ kia buồn nên lại chọn một cậu bạn trai nhảy cùng." Gia chủ của Trình gia đang đứng cạnh Ngu Thái Hàm, vừa cười vừa nói, trong nháy mắt đã hóa giải được sự xấu hổ của hoàn cảnh này.

"Đứa nhỏ này... làm việc thật tùy hứng." Nói xong câu này, nét mặt của Ngu Thái Hàm cũng trở nên dễ coi hơn một chút.

Mọi người cũng lấy lại tinh thần, tự tìm cho mình một người bạn nhảy, cùng nhau sôi nổi đi xuống sân khiêu vũ, nhưng tất cả không ai nhịn được, đều hướng qua chỗ Ngu Đường nhìn một cái.

Dân cư trên mạng theo dõi hai người kia cũng chẳng phải ít ỏi gì, nhiều người trong số này cũng vậy, chuyện tình cảm của Ngu Đường và Tống Tiêu hẳn sẽ có ai đó trong nhóm người kia biết mười mươi, hôm nay nhìn hai người họ cùng mặc tây trang, không phải nói chứ... đúng thật quá xứng đôi.

Trình Hân Nhiên cảm thấy thực sự cảm thấy quá mất mặt, một mình trốn trong góc uống một ly rượu. Ngu Đường thế mà dám ngang nhiên khiêu vũ cùng một nam nhân khác, chính là chẳng nể mặt cô tí nào.

https://thuviensach.vn

Khúc nhạc đầu tiên kết thúc, Ngu Đường dắt Tống Tiêu đứng qua một bên, những người khác vẫn tiếp tục cùng nhau nhảy tiếp khúc thứ hai.

"Đường thiếu gia, gia chủ kêu người đi qua." Một người giúp việc tiến lại nói với Ngu Đường.

Ngu Đường nhìn thoáng qua chỗ ông nội bên kia, cạnh đó cũng có vài tiểu thư đang đứng cùng, trong lòng cảm thấy nị oai. Cúi đầu nhìn thoáng qua thời gian, buông tay Tống Tiêu ra rồi lại để cậu khoác tay mình, nghĩ nghĩ một chút lại cúi đầu nói nhỏ bên tai cậu.

Tống Tiêu nghe xong mở to mắt, chậm rãi quay đầu nhìn hoàng thượng trao đổi ánh mắt, yên lặng nhìn nhau mấy giây đồng hồ, cuối cùng đáp lại Ngu Đường bằng ánh mắt "Đã rõ..."

Người ngoài nhìn vào lại thấy hai người này mới thế thôi mà đã lưu luyến không rời, còn kề tai nhau câu to câu nhỏ, đã thế lại còn liếc mắt đưa tình trước mặt bàn dân thiên hạ.

Ngu Thái Hàm thấy vậy vô cùng tức giận, liếc mắt lên hai tên vệ sỹ đứng trên lầu ra hiệu.

Đại tướng quân nhận được lệnh của gia chủ, lập tức đưa tay ra hiệu cho hai tên vệ sỹ đứng ở sau cột lớn, tiến lại gần chỗ Tống Tiêu.

Điều này làm vô cùng nhẹ nhàng, chẳng hề làm cho khách khứa chú ý, Ngu Đường chậm rãi bước qua: "Ông nội, ông gọi con?"

Còn ngại trong đây còn nhiều khách, Ngu Thái Hàm cố nén không nổi khùng với Ngu Đường, vỗ vỗ vai cậu: "Vị này là Trình bá bá, hai người hẳn đã quen nhau rồi, còn Hân Nhiên chắc con vẫn nhớ rõ đi."

Ở Trung quốc này, Trình gia cũng là một đại thế gia, tuy rằng Hân Nhiên không phải con gái của gia chủ, nhưng nếu có thể cùng nhau kết thân thì

https://thuviensach.vn

đối với địa bàn làm ăn của Ngu gia ở đây vẫn là vô cùng có lợi. Ngu Thái Hàm cũng đã chọn lựa rất lâu mới tìm được một mối môn đăng hộ đối với Ngu Đường.

Trình Hân Nhiên cũng vội vã bước qua, rụt rè cười cười.

"Hân Nhiên tỷ." Ngu Đường vô cùng lễ phép chào hỏi khiến cho đám người xung quanh nghẹn cứng.

Dàn nhạc đã chuyển qua chơi một khúc vui vẻ hơn, đèn chiếu cũng được điều chỉnh, mờ mờ ảo ảo, mọi người đều nhiệt tình cùng nhau đứng lên, đi xuống sàn nhảy cùng góp vui.

Hai vệ sỹ to sụ đi đến, đứng sau Tống Tiêu, một trái một phải, chợt bắt lấy hai tay cậu, túm lấy, cố định ra sau lưng.

"Các người làm gì thế?" Tống Tiêu nhíu mày.

Hai con gấu đen kia mặt vẫn lạnh tanh, ra điều không cần thương lượng: "Đội trưởng của chúng tôi muốn mời cậu qua uống chén trà."

Độc Cô bóng ma đang núp trong góc tối gần đó, khoanh tay, đem điện thoại trong tay áo ra, ...

"Ngươi người các cậu bị ngu hả? Ai cho đối xử với cậu ta như vậy?" Trong bộ đàm vang lên tiếng đội trưởng tướng quân như quái vật gào thét long trời lở đất.

Đứng ở trên lầu, Đại Tướng Quân nhìn hai con gấu đen không não hành động, sợ đến nỗi hồn bay phách lạc, thế này mà để hoàng thượng nhìn thấy, cái mạng nhỏ của mình coi như xong.

Mà sợ cái gì ắt gặp cái đó, màn này vừa hay bị tên quân phiệt Ngu Đường nhìn thấy, mắt đỏ lên, định lập tức đi qua chỗ Tống Tiêu, Ngu Thái

https://thuviensach.vn

Hàm hướng qua chỗ đó hất hất cằm.

"Đường Đường, con mà dám đi qua, từ sau trở đi đừng kêu ta là ông nội." Ngu Thái Hàm thấp giọng cảnh cáo.

Ngu Đường nhìn thấy hai tên vệ sỹ như bị điện giật sau khi cầm bộ đàm lên nghe, rồi nhất loạt buông tay, chỉ đưa Tống Tiêu ra ngoài, hơi nheo mắt, cười lạnh một tiếng: "Ông chính là muốn cho con thấy cái này?"

Ngu Thái Hàm từ từ ngồi xuống, bộ dạng vô cùng bình tĩnh.

Ngu Đường nắm chặt tay, xoay người nói với Trình Hân Nhiên: "Hân Nhiên tỷ, chúng ta cùng qua bên kia tâm sự một chút."

Mấy vị trưởng bối thấy vậy thật cao hứng, liền nhường đường cho hai đứa nhỏ cùng nhau đi tâm sự.

Trình Hân Nhiên đi ngang qua khay rượu, đưa tay cầm theo một ly, dáng đi vô cùng tao nhã, cùng Ngu Đường đi về phía ban công.

"Hắn là không cam lòng đi!" Trình Hân Nhiên chậm rãi uống một ngụm rượu rồi quay đầu ra bên ngoài nhìn ánh trăng, "Cậu bây giờ không có được Ngu gia cũng không tính, đến ngay cả người mình yêu cũng không bảo vệ được."

Ngu Đường một tay đút túi quần, tay kia lấy ra một cái hộp nhỏ.

"Cậu cũng hút thuốc?" Trình Hân Nhiên nhướng mày.

Ngu Đường từ trong cái hộp nhỏ lấy ra một vật gì đó dài dài, từ từ đưa lên miệng, thoạt nhìn vô cùng thâm trầm và tao nhã.

Bóng đêm bao phủ, không thấy được rõ vẻ mặt của cậu, chỉ nương theo ảnh trăng liền thấy một hương vị nam nhi quyến rũ, Trình Hân Nhiên cảm thấy như trái tim của mình đập loạn một nhịp: "Cái này là muốn hỏa sao?"

https://thuviensach.vn

Ngu Đường đem vật dài dài kia đưa lên miệng...cắn đến 'rắc' một cái, mặt không đổi sắc...nhai nhai. Cô gải này không phải mất não rồi chứ? Chỉ là ăn kẹo thôi, hỏa cái gì mà hỏa.

Trình Hân Nhiên: "..."

Dạ tiệc vẫn đang vui vẻ, Tống Tiêu sau khi được mời 'xuất môn'thì được dẫn lên thẳng lầu hai, Đại Tướng Quân đang lấy khăn lau mặt, tặng cho hai con gấu đen mỗi tên một đá bay thẳng xuống lầu, một người như hoành tráng như mãnh hổ, lúc này chợt quỳ phục xuống, lạy lấy lạy để: "Tội thần quản giáo người dưới không nghiêm, đáng chết vạn lần."

Tống Tiêu giật giật khóe miệng, nhanh chóng đỡ Đại Tướng Quân đứng dậy, cảnh này mà để cho người khác nhìn thấy quả thực là dọa người.

Tào công công rất nhanh cũng lên lầu, dọn ra một cái bàn, mời Tống Tiêu ngồi xuống, rót đến một tách trà nóng, còn thuận tay đặt lên trên bàn một cái bình nhỏ cắm hai bông hoa hồng, sau đó không nói lời nào, lặng lẽ khom lưng lui ra.

Hai con gấu đen bưng mông đứng dậy, liếc mắt nhìn nhau, hóa ra lão đại nói "Mời lên uống trà" chính là mời lên lên uống trà.

Ba điệu nhạc kết thúc, dạ tiệc cũng dần tàn, vài người bình thường sẽ về trước, còn những người có quan hệ thân cận cùng Ngu gia vẫn ở lại thêm một lúc, nhưng cũng đã rục rịc chuẩn bị rời đi.

"Hai đứa nhỏ kia đến giờ vẫn chưa thấy về, chắc cũng ...khôn tệ lắm nhỉ?" Ngu Thái Hàm cười.

Gia chủ Trình gia cũng cươi theo, ông là trưởng bối bên nhà gái, cũng nên rụt rè một chút, không thể nóng vội được.

https://thuviensach.vn

Trình Hân Nhiên đã uống ba chén, nói huyên thuyên một đống lời, Ngu Đường không hề đáp lại, cảm giác có chút bực mình.

Ngu Đường nhìn xuống ban công phía dưới, mặt tươi hẳn lên, bỗng nhiên đứng thẳng dậy, xoay người đi vào trong.

"Vừa rồi tôi đã nói với cậu mấy điều kiện đó, cậu thấy thế nào?" Trình Hân Nhiên nhanh chóng đuổi theo, thấp giọng nói.

Lúc sắp đi đến trước mặt mấy vị trưởng bối, Ngu Đường dừng chân, nhìn Trình Hân Nhiên, rồi lại liếc mắt nhìn về chỗ Tống Tiêu đang ngồi dưới lầu, nghĩ nghĩ một chút rồi nói: "Lúc này không phải là cô nên giả vờ say một chút, để tôi có thể thuận đường đưa cô về nhà?"

Trình Hân Nhiên sửng sốt, cảm thấy vô cùng kinh hỷ, 'tiểu tử này không phải đã nghĩ thông rồi chứ?'. Nhanh chóng mượn hơi rượu, người đột nhiên mềm oặt như bún, hướng người Ngu Đường ngã vào: "Tôi quả thực có chút đứng không vững rồi."

Ngu Đường đưa tay, đỡ lấy cô ả, trong nháy mắt quăng trả lại bên người bá phụ của cô ta, mặt không đổi sắc nói: "Cô ấy đã uống quá nhiều rồi, mấy người cũng nên về đi."

Gia chủ Trình gia vô cùng xấu hổ nhìn nữ nhi nhà mình lướt khướt ngã vào chỗ mình, cảm thấy vô cùng mất mặt: "Xin lỗi, chúng tôi về trước." Sau đó quắp Trình Hân nhiên, té vội.

"Phụt..." Tống Tiêu vừa đưa chén trà lên nhấp một ụm, chẳng biết có vong nào nhắc đến hay sao mà đột nhiên lại phun ra.

Trình gia đi rồi, những người khác cũng không ngốc tới mức mặt dày ở lại, lục tục rủ nhau rời đi, trong đại sảnh rất nhanh chỉ còn lại người của Ngu gia.

https://thuviensach.vn

"Đây là con đang ép ta." Ngu Thái Hàm ôn ngực, ngồi phịch xuống ghế, đem gậy chống ném xuống đất, cầm bộ đàm lên: "Lô Quốc Trung, đem cậu ta xuống đây."

Đại Tướng Quân nhỏ giọng trả lời, cung thỉnh mời hoàng hậu xuống lầu.

Tống Tiêu chậm rãi bước xuống lầu, hai tên vệ sỹ cũng làm bộ làm tịch đứng qua cạnh Ngu Đường.

"Ta bảo con chia tay, con liền chia tay một ngày đúng không?", nói đến đây, ông mới nghĩ lại chuyện hồi trước, hai tên này căn bản vẫn rất hòa hảo với nhau, ngày hôm đó chỉ là diễn trò, hơn nữa diễn cũng thật là sâu, nào có đạo lý chia tay sau một ngày lại còn ý mặn tình nồng hơn trước, "Con không còn xem ta ra gì nữa đúng không?"

"Xem ra trong lòng lòng của Ngu Đường thì tiểu bạn trai của nó vẫn là quan trọng nhất." Ngu Lãng nhún nhún vai.

"Con câm miệng lại." Ngu lão gia quát lớn, trừng mắt nhìn Ngu Đường, dùng ngón tay chỉ chỉ về phía Tống Tiêu, "Đâu chính là bất ngờ mà con muốn giành cho ta sao?"

Ngu Đường nghiêng người, đi đến, đem Tống Tiêu kéo về sau lưng, "Đương nhiên không phải, Tống Tiêu người đã sớm gặp qua, không được xem là bất ngờ, con là muốn đưa một lễ vật, chắc cũng sắp đến rồi."

Vừa nói dứt lời, cửa lớn phòng khách mở ra, vài vệ sỹ đi trước, phía sau có người đẩy hai cái xe lăn tiến vào.

Ngu Thái Hàm vừa định nói cái gì, lại ngẩng đầu lên nhìn hai người kia, nhất thời ngây ngẩn, không nói được lời nào. Còn về Ngu Lãng, mặt mày tái mét như vừa nhìn thấy quỷ, lùi về sau một bước, xém chút nữa là ngã gục xuống.

https://thuviensach.vn

Trên xe lăn không là ai khác, chính là 'hai người đã tử nạn trong vụ rơi máy bay đó' là cha của Ngu Đường và thất thúc của cậu.

Chương sau gay cấn lắm nha! Hóng tiếp đê!!!

Tui vừa đọc sơ sơ, thì ra phiên ngoại là tiếp tục chuyện sau khi hai người kia cưới nhau đấy, vẫn hay.... Cơ mà dài quá!!!

Hị... Máu me nốt tuần này, hi vọng sẽ xong.

Gần hết rồi tui mới nói chứ, chưa từng thấy đọc truyện nào gian nan như truyện này, cũng ko dài, thế mà cũng gần năm rưỡi mới xong!

https://thuviensach.vn

HOÀNG THƯỢNG ĐỪNG NGHỊCH 2

Lục Dã Thiên Hạc
www.dtv-ebook.com

Chương 117

"Nhi tử! Con của ta!" Ngu lão gia chủ còn chưa kịp phản ứng, tam gia bên kia đã chạy vụt tới, ôm lấy thất thúc. Ông trước đây đã mất đi một cô con gái diệu, sau đó lại nghe tin mất đi một người con trai, tuổi đã xế chiều, không phải còn có một cô con gái nữa chống đỡ chắc ông cũng sớm chịu không nổi mà đi theo các con của mình rồi.

Hiện tại con trai đột nhiên trở về, đối với tam gia mà nói, quả thực là một bất ngờ quá lớn, giống như mình được cải lão hoàn đồng, ông vô cùng vui vẻ, kéo nhi con trai qua, nhìn đi nhìn lại.

"Cha!" Thất thúc cũng vô cùng xúc động ôm lấy tam gia, quả thực chưa từng thấy cảnh cha con nhà nào sướt mướt đến thế, thất thúc đã măn mươi tuổi đầu, thế nhưng là lần đầu tiên cảm nhận được tình thương cha giành cho mình lại mãnh liệt đến thế.

Ngu Thái Hàm đứng yên một chỗ, lẳng lặng nhìn con trai mình đang ngồi trên xe lăn.

Ngu Phục đưa tay, ý kêu bảo tiêu đẩy xe về phía trước, chẫm rãi mở miệng gọi "Cha!"

"Con vẫn chưa chết?" Ngu lão tử tay run run vươn ra sờ lên khuân mặt của con trai, "Chân của con...?"

https://thuviensach.vn

Lúc trước cha của Ngu Đường cùng thất thúc cùng ngồi trên phi cơ bay qua Mỹ, vừa mới cất cánh không bao lâu, phi cơ liền nổ mạnh, thế nhưng may mắn còn sống xót. Cái chính là lúc khi rơi xuống, trên biển rất lạnh, cái giá rét làm tổn thương thân thể rất nhiều. Thất thúc tổn thương sâu bên trong các tạng phủ, cấp cứu thật lâu hiện tại mới có thể ngồi xe lăn như vậy, còn Ngu Phục do quá lạnh, chân bị tổn thương, đến giờ vẫn chưa đi lại được.

"Cũng không có gì đáng ngại, chỉ cần tĩnh dưỡng cho tốt, khoảng một năm rưỡi nữa là không sao rồi." Ngu Phục tỏ vẻ không có chuyện gì mà nói, liếc mắt nhìn về tên hỗn đản Ngu Lãng đang đứng sau Ngu lão gia, mặt cúi gằm xuống đất nói: "Tiểu Lãng, nhìn thấy ca ca sao không đến chào một câu?"

Cả thân thể Ngu Lãng như cứng lại, mãi sau mới mở được miệng, cười nhẹ một cái: "Anh..."

"Ta không đảm đương nổi chức vụ làm anh của ngươi, hiện giờ nghe ngươi gọi vậy, trong lòng ta còn đang thấy hoảng sợ." Ngu Phục cười lạnh một tiếng, đưa tay qua chỗ vệ sỹ đứng phía sau, lấy về một cái hộp đen, đặt lên bàn.

Ngu Lãng đang định nói cái gì, nhưng khi nhìn thấy cái hộp đen kí lại nhất thời luống cuống, không đợi hắn biện giải gì, một đoạn ghi âm đã được phát lên.

"Anh à, đừng hoảng hốt, anh đã ấn cái cần vừa rồi chưa? Em trước kia dùng phi cơ này nhiều rồi, không sao đâu, mau kéo phanh khẩn cấp lại, là cái cần thứ tư bên tay phải đó, thấy chưa? Gạt cái đó xong mới có thể nhảy dù." Trong đoạn ghi âm kia rõ ràng là giọng của Ngu Lãng, giọng nói vô cùng bình tĩnh.

https://thuviensach.vn

Kỳ thực người ngoài nghe cũng sẽ chẳng biết đoạn ghi âm kia có vấn đề gì, chỉ thấy một đệ đệ nhiệt tâ giúp ca ca mình xử lý trục trặc, chỉ có Ngu Thái Hàm là cảm thấy trong người run lên.

"Cửu thúc đã sớm biết chuyện này, vậy làm sao khi tin máy bay rơi được báo đến Mỹ, cửu thúc còn tỏ vẻ khiếp sợ đến vậy?" Ngu Đường như cười như không, nhìn về phía Ngu Lãng, đây chính là thói quen làm việc của Ngu Lãng, khi có chuyện lớn xảy ra, trước tiên sẽ không kích động mọi người, mà sẽ lãnh tĩnh đứng yên để xem thái độ của mọi người xung quanh.

Bởi vì trong rất nhiều chuyện, thủ phạm thường để lại sơ hở ngay từ việc đầu tiên.

Tay Ngu Thái Hàm bắt đầu run run, phi cơ cá nhân kia là chính ông cho con trai mình, các thao tác sử dụng đương nhiên ông phải biết rõ, cần gạt thứ tư bên tay phải không phải là chỗ để xử lý phanh khẩn cấp. Hơn nữa, chính lúc nguy hiểm ấy, Ngu Lãng đã liên hệ được với Ngu Phục, hà cớ chi lại không nói rõ cho nó biết?

Rút cuộc đã xảy ra chuyện gì? Một người xông pha bao năm như gia chủ Ngu gia, cuối cùng cũng nhìn không ra những việc đang xảy ra trong nhà mình. Quay đầy nhìn về phía Ngu Lãng, rống giận: "Nghịch tử, còn không mau quỳ xuống cho ta."

"Cha à! Lúc đó con không nói cho cha là sợ cha lo lắng, anh lúc đó con cũng chưa rõ tin tức..." Ngu Lãng một câu nói còn chưa hết đã bị Ngu Thái Hàm vung tay vả cho một phát ngã lăn lông lốc.

"Còn dám nói dối, Ngu Thái Hàm tức giận đến hít thở không thông, cố gắng mãi mới kìm lại được, Tào quản gia nhanh chóng đỡ lấy ông từ phía sau, giúp cho ông được nhuận khí.

"Ngu Lãng, nó căn bản không có bản lĩnh này." Thất thúc cùng cha mình yên lặng nãy giờ đã bắt đầu lên tiếng, "Hai người chúng con mới từ Mỹ trở

https://thuviensach.vn

về, lão tứ đã bị bắt rồi."

"Con vừa nói cái gì?" Ngu Thái Hàm quay đầu nhìn về phía thất thúc.

Lúc trước, Ngu Đường tìm được hai vị trưởng bối này, sau khi đã sắp xếp ổn thỏa, liền bắt tay vào điều tra chuyện này, lúc ấy bên nhị bá còn chưa thấy gì, bèn theo Ngu Lãng tiếp tục điều tra. Toàn bộ vụ nổ phi cơ lần này đều do Ngu Lãng bày ra, nhưng trong tay hắn chẳng có thế lực gì, căn bản không thể một mình hoàn thành việc lớn, thế nên phải cần nhân lực từ chỗ tứ bá.

Ngu Thái Hàm khiếp sợ, không phải vì trong chuyện này lão tứ đã nhúng tay vào, mà chính bởi việc hai người kia cùng sang Mỹ đối phó với lão tứ, trong chuyện lần này làm sao mà một chút ông cũng không hề hay biết.

"Ông đã lớn tuổi, hắn là cũng nên quan tâm đến chuyện của con cháu một chút, chuyện của cha con bọn họ, cứ để cho bọn họ giải quyết đi." Ngu Đường lộ ra một nụ cười vô hại, đi về phía sau, vươn tay, giật giật ngón tay của ai đó.

Tống Tiêu ngước mắt lên, ngoan ngoãn đưa tay cùng nắm chặt tay hoàng thượng nhà mình.

Trên mạng, Ngu Đường ra sức mà phô bày ân ái; trong điện thoại, điệu bộ như không biết hối cải, chính là để cho Ngu lão gia phải đích thân đến Trung Quốc, tự mình dám sát quá trình chia tay của hai người. Sau khi đồng ý chia tay, nương theo cơ hội đó mà tiếp cận được với văn kiện về thực lực của Ngu gia ở Trung quốc, rồi lại mở vũ hội để kéo dài thêm chút thời gian, đem toàn bộ sự chú ý của Ngu lão gia vào chuyện này, để cho sau đó cho cha mình cùng tứ bá về Mỹ cùng nhau giải quyết Ngu Xuyên.

Tất cả mọi chuyện, từ đầu đến cuối đều do một tay Ngu Đường khống chế, điều đáng sợ nhất ở chỗ, bên kia Ngu Xuyên bị bắt mà bên này, ông lại không hề nhận được bất cứ tin tức gì.

https://thuviensach.vn

"Tốt, tốt, tốt..." Ngu Thái Hàm cười lạnh, "các người đã học được nhiều quá nhỉ, ta theo không kịp rồi."

"Chỉ là không muốn làm cho ông lo lắng thôi!" Ngu Đường đem Tống Tiêu kéo qua, ôm lấy.

Tứ bá một tay quản lý tư bản đại Ngư, có thể nói là nắm trong tay nhiều quyền lực nhất của Ngu gia, nếu chuyện này nói cho Ngu Thái Hàm biết, có thể ông sẽ xử trí theo phương pháp án binh bất động, cứ thế mà sẽ từ từ thu hồi dần quyền lực của Ngu Xuyên, sau đó dùng luật của gia tộc xử lý hắn. Còn về Ngu Lãng, là con trai quý tử khi ông về già, nhiều khả năng sẽ bị xuê xoa cho xong chuyện.

Đương nhiên đó chỉ là phỏng đoán, nhưng phong cách làm việc của Ngu Đường chính là vậy, không được để lại đường sống cho kẻ thù, đã làm là phải làm cho sạch sẽ, không thể để cho kẻ thù còn cơ hội lật thuyền.

"Ha ha ha... Đường Đường, không hổ danh là cháu yêu của ta, làm việc vô cùng quyết đoán!" Ngu Thái Hàm cười rộ lên, vỗ vỗ vai Ngu Đường, "Lão già ta đây, xem ra có thể yên tâm được rồi.

Con của Ngu lão gia tử tổng cộng có chín người, chết dần chết mòn, trước mắt ông chỉ còn lại tứ bá và Ngu Lãng, tứ bá đã bị bắt, chỉ còn lại Ngu Lãng là phúc đức khi ông về già, hắn là vẫn muốn lưu lại phần máu thịt này. Cho đến hôm nay, Ngu Đường đã làm đến mức như thế này, quả thực năng lực đã vượt xa huynh đệ trong nhà.

"Cửu thúc mang quốc tịch Mỹ, vẫn là nên giao về Mỹ để xử lý."Ngu Đường nâng cằm, lập tức hai vệ sỹ phía sau tiến lên, đem Ngu Lãng trói lại.

Ngu Thái Hàm nhíu mày, "Việc này ta sẽ tự xử lý, Đường Đường, năng lực của con ông nội cũng đã rõ, chỉ cần con đồng ý kết hôn cùng với một đứa con gái bình thường, vị trí gia chủ này, con liền có thể ngồi.", nói xong

https://thuviensach.vn

liền phất tay, đám vệ sỹ nhất tề đứng yên, số còn lại thì bày ta tư thế chờ lệnh.

Hai bên, bề ngoài nói chuyện vô cùng đường hoàng nhưng bên trong lại là cả một chiến trường tên bay đạn lạc, không khí thực chất chẳng yên bình như vẻ ngoài của nó. Ngu Thái Hàm vô cùng uất nghẹn trong lòng, 'đứa cháu này của ta thực sự vô cùng xuất chúng, có lẽ vậy cho nên giờ đây nó chẳng xem gia chủ này ra gì nữa, chẳng thèm nhìn sắc mặt của ông nó một cái, nó cũng nên biết hiện tại ai mới là người đang nắm quyền chứ?'

Ngu Đường nắm tay Tống Tiêu tiến lên một bước, đến trước mặt Ngu Thái Hàm liền quỳ xuống: "Ông à! Cả đời này con chỉ cần một mình Tống Tiêu. Người chấp nhận cũng được, không chấp nhận cũng được, con không thể nào cùng kết hôn với người khác. Nếu có gì làm người không vui, xin người tha thứ, là cháu bất hiếu."

Tống Tiêu cùng quỳ với Ngu Đường, hai người đồng thời khấu đầu trước Ngu Thái Hàm.

Ngu Thái Hàm cả người run lên, nhìn về phía Ngu Phục: "Đến chuyện này mà ngươi cũng không quản sao?"

Ngu Phục một tay che mặt: "Tình hình của hai đứa chúng nó con cũng đã biết qua."

Ngu Thái Hàm ôm ngực, "Không được! Lô Quốc Trung, đem Đường thiếu gia lên lầu, đưa Tống công tử ra ngoài."

Đại tướng quân đi lên trước, không nói lời nào, chỉ đứng ở phía sau Ngu Đường, mà đám vệ sỹ kia cũng giống như bị điểm huyệt hết cả, không một ai nhúc nhích.

"Lão gia à! Gia chủ Ngu gia cũng đâu nhất thiết phải có con trai ruột, ngài chắc hẳn cũng không muốn đem vị trí này truyền cho người thứ ba đi."

https://thuviensach.vn

Tào công công đỡ lấy Ngu Thái Hàm, giúp cho ông bình tĩnh lại, nhỏ giọng khuyên nhủ.

Ngu Thái Hàm nhìn xung quanh, ngay cả quản gia và đám vệ sỹ đã theo ông suốt hai mươi năm, giờ đây đã không còn nghe lời ông nữa rồi! Vậy còn gì để nói đây? Bỗng nhiên có một loại cảm giác bi thương vô cùng, hít sâu một hơi... "Không hổ là cháu yêu của ta... đủ khôn ngoan... đủ tuyệt..." nói xong lời này, cảm giác như trong ngực nghẹt lại, hai mắt hoa hoa, rồi hôn mê bất tỉnh.

Tiểu kịch trường:

Ngư Đường: Gia gia, con muốn lấy hắn, người có đồng ý hông?

Gia gia: Ta không đồng ý.

Ngư Đường: Được, Tiêu Tiêu, chúng ta đi kết hôn đi.

Gia gia: Ta không đồng ý mà vẫn đi kết hôn, thế còn hỏi ta làm chi?

Ngư Đường: À... chỉ là hỏi cho vui chút thôi!!!

Các bạn của tui ơi!!! Các bạn muốn khi nào được đọc chap sau nào? Hí hí...

https://thuviensach.vn

HOÀNG THƯỢNG ĐỪNG NGHỊCH 2

Lục Dã Thiên Hạc
www.dtv-ebook.com

Chương 118: Ân Ái

Thể theo nguyện vọng của mn. Tui đăng luôn đấy!!! Hình như còn hai chỗ bị lỗi nhưng cũng chẳng sao đâu. Đọc cho bõ sướng.😄😄😄

Tui hết thật rồi! Không ém hàng gì đâu. Chương cuối chiều nay mới dịch. Có gì tối hóng nha nha nha...

Dạ hội của Ngu gia là việc của giới thượng lưu, không có truyền thông đưa tin, người tham gia dạ hội ai nấy đều rất kín miệng, tuyệt đối sẽ không nhiều lời. Nhưng tin Ngu gia mở dạ hội đã sớm được truyền ra ngoài, mọi người trên mạng ai cũng biết chuyện đó. Weibo của Tống Tiêu và Ngu Đường đã lâu lắm rồi không thấy đăng tin gì mới, mọi người vô cùng lo lắng.

【Nương nương cũng đừng quá đau lòng, hoàng thượng có lẽ cũng không muốn thế đâu, nha nha nha...】

【Xí, đây không phải lừa hôn con nhà người ta là gì, công bố cho bàn dân thiên hạ rồi, hiện tại lại còn làm như thế.】

【Có ai tham gia dạ hội không? Cho tui biết tí thông tin gì đi!!!】

Bên weibo của Ngu Đường là hàng hàng loạt các câu chê trách hoàng thượng vô tâm, vô cùng cảm nhận được 'tình cảm của bậc đế vương quả thực không đáng tin', mọi người cũng bắt đầu tỉnh dậy từ giấc mộng đẹp

https://thuviensach.vn

của một mối tình 'chuyển thế trọng sinh', hiện thực rút cục cũng thật phũ phàng, sẽ không thể nào kết thúc có hậu như một câu chuyện đồng thoại.

Ngay sau đó lại có một tin thất vọng hơn nữa. Phim truyền hình "Cảnh Hoằng thịnh thế" chỉ còn hai tập nữa là kết thúc... ấy thế mà đã bị cục điện ảnh ra một thông cáo... dừng chiếu. Khán giả hâm mộ nghe xong tin này chỉ muốn nổ tung, 'cái này đang hay vì sao lại dừng chiếu? Chỉ còn có chút nữa hà cớ chi không cho người ta xem nốt?'

May mắn là đài trung ương đã bị cấm chiếu nhưng luật vẫn còn chưa về đến hai đài địa phương kia, thế là mọi người liền triệu tập binh mã đến ngồi chầu lại hai đài địa phương kia.

Trong hai tập cuối cùng, giang sơn Đại Ngu cuối cùng đã thái bình thịnh thế, dân chúng an cư lạc nghiệp, bốn bề đều yên. Hoằng Nguyên đế đến giờ cũng già rồi, tóc trắng xóa đi vào thái miếu, ở trước di ảnh của Cảnh Nguyên Đế cùng Đoan Tuệ hoàng hậu chậm rãi hành lễ.

"Hoàng thượng, Người đem đại Ngu phát triển đến vậy, tiên đế ở trên trời có linh, ắt hẳn sẽ rất vui." Lão thái giám kia đã sớm qua đời, đi theo Ngu Cẩm Đường giờ đây là một tổng quản mới nhậm chức.

Hoằng Nguyên đề nhìn hắn, cười nhạt một tiếng: "Ngươi thì biết cái gì, nếu không nhờ hoàng huynh cùng hoàng tẩu thì làm sao có được giang sơn thịnh thế như ngày hôm nay."

Sự kính trọng hoàng huynh cùng hoàng tẩu đã y án trong lòng vị hoàng đế già này, Hoằng Nguyên đế sợ sách sử bạc đãi họ liền tự mình xem qua, không đồng ý việc sử quan có chút chửi bới.

Cuối phim là cảnh tượng Hoằng Nguyên đế một thân thường phục, chậm rãi đi trên đường kinh thành ồn ã, tự mình mua một sâu mứt quả.

https://thuviensach.vn

Cảnh tượng bị cắt đến thời thơ ấu của vị hoàng đế già, khi đó Ngu Cẩm Lân còn đi chưa vững, được Tống Tiêu dắt tay đi chơi trên đường phố kinh thành, ngay phía trước là Cảnh Nguyên Đế giả trang vi hành.

Tống thị lang cầm một xâu mứt quả đưa đến cho cậu, chỉ chỉ về phía người bán hàng rong ăn mặc rách rưới: " Tứ hải thái bình thì người bán mứt quả rong cũng có thể cười sung xướng..."

Người bán mứt quả bây giờ, xiêm y đã chỉnh tề, bán đến hết sạch, không còn một xâu, cười ha ha rồi khiêng cái giá trống trơn trở về, quay qua hàng khác mua chút thịt. Hoằng Nguyên Đế thấy người bán hàng rong như vậy, chậm rãi nở một nụ cười.

Bộ phim kết thúc, giai điệu của "Thịnh thế ca" lại vang lên, lay động lòng người.

Người xem lưu luyến nán lại đến khi nhạc phim hết hẳn. Cuối cùng là một đoạn nhạc cùng các cảnh phim được cắt nối, biên tập, từ lúc Cảnh Nguyên đế thời niên thiếu một mình quỳ gối dưới tuyết trong đêm...đại mạc chinh chiến, rồi cảnh ngày vui của đế hậu, cho đến lúc Đoan Tuệ hoàng hậu tự sát, máu tươi vương đầy màn hình, lúc Hoằng Nguyên đế tuổi nhỏ đăng cơ. Cuối cùng là Ngu Cẩm Lân về già đứng trên trường thành nhìn giang sơn vạn dặm.

【Hu hu, đồng thoại là gạt người, sách sử cũng là gạt người...】

Sau khi xem hết phim, mọi người cứ thế lên mạng mà khóc lóc, kể lể, diễn đàn "Tiêu Nguyệt Đường" cũng chung một thảm cảnh. Nếu Tống Tiêu và Ngu Đường cứ vậy mà chia tay thì quả thật mọi người cũng đều vỡ mộng.

Đoàn làm phim "Cảnh Hoằng thịnh thế" đăng lên một thông báo kết thúc, trong lúc này, đây cũng là bộ phim truyền hình ăn khách nhất so với các bộ phim truyền hình cùng thời điểm, thậm chí so với các bộ phim danh

https://thuviensach.vn

tiếng vài năm trở lại đây, phá các kỷ lục về lượt xem. Đồng thời, trên internet, tỉ lệ quan tâm cũng cao tới trước nay chưa từng có.

Trên weibo của Tống Tiêu đăng một tin, bày tỏ chúc mừng đối với đoàn làm phim.

Mọi người vừa thấy weibo của Tống Tiêu đăng tin liền nháo nhào vây lấy, đòi biết rõ thực hư, Tống Tiêu không trả lời bất cứ câu hỏi nào mà chỉ đăng lên một bình luận khiến mọi người chú ý.

【Mọi người lo lắng thừa rồi, hai người chúng tôi vẫn tốt mà, dạ hội đêm đó chỉ là để cho những người cổ hủ kia mở mắt ra thôi!】, bên dưới đăng mội bức hình nho nhỏ, mọi người tò mò nhìn bức ảnh đó, nhất thời cảm thấy mắt có chút đau.

Bức ảnh này rất nhanh bị người ta tải xuống rồi đăng lên weibo của mình với tựa đề.....mọi người không rõ thực hư thế nào liền đồng loạt vào xem, rồi hàng nghìn hàng vạn người kia nhất tề mặc mất ba giây.

Bức ảnh kia đúng là chụp cảnh dạ hội nhà họ Ngu hôm đó, bên trong là cả một đống trai xinh gái đẹp, giữa đám người đó là một sân nhảy được trang trí vô cùng tráng lệ, chỉ có hai nam nhân đang đứng đó khiêu vũ, mặc tây trang một đen một trắng khiểu dáng giống nhau (nói đến đây, mình có cảm giác như gặp "hắc bạch vô thường"...khinh quá!!!), người nọ đang ôm eo người kia, bốn mắt nhìn nhau tóe lửa tình, tình cảm dạt dào như muốn trào ra cả màn hình.

【Á...á...á...chết ta rồi.】

【Sử sách không có lừa ta, lão phu giờ đây có chết cũng không còn gì luyến tiếc...hu hu hu...】

Ngu Đường đã đem tứ bá cùng cửu thúc đều tống vô tù. Ngu lão gia chẳng còn sức quản cậu, nhưng vẫn đang tức giận, chỉ đồng ý cho cậu quản

https://thuviensach.vn

lý phần gia sản bên Trung Quốc, còn bản thân thì dẫn thất thúc về giao cho quản lý tư bản Đại Ngư.

Ngu Đường bây giờ đã rảnh tay rồi, bắt đầu đăng các tin tức mới lên weibo, đăng lên một bức ảnh có Tống Tiêu, đây là lần đầu tiên trực tiếp đăng lên một bức ảnh có Tống Tiêu.

Tống Tiêu mặc một cái áo gió mỏng đi ở phía trước, bị bàn tay người chụp ảnh từ phía sau kéo về, mới sáng sớm, mặt trời vẩy lên hình bóng kia những tia nắng vàng óng, ấm áp. Rồi lấy một cái đề: Lần đầu đi gặp bố vợ, có chút lo lắng.

Thành công thu hoạch về một đống "Aaaaa". Ngu Đường cảm thấy mỹ mãn, tắt di động đi, đưa tay gắp về phía Tống Tử Thành mặt đen như đít nồi một con tôm to: "Cha à, con đã chọn được một hòn đảo rất đẹp, hôn lễ sẽ được tiến hành ở đó, cha còn muốn mời thêm ai nữa không? Con sẽ bảo quản gia tính lại cho tốt."

"Ta có đồng ý sao" Tống Tử Thành giật giật khóe miệng, một tiếng "Cha" này gọi cũng nuột quá à!

"Nếu mà cha cảm thấy làm ở trong nước tốt hơn thì sau khi chúng con làm ở hòn đảo kia xong sẽ quay về làm lại lần nữa để mời khách của người." Ngu Đường vẻ mặt thực nghiêm túc nói.

"Khụ...xhgjgs" Tống Tử Thành nhất thời bị sặc, ông nói là "không đồng ý hôn sự này" chứ đâu có nói "không đồng ý nơi kết hôn."

Chương này không có tiểu kịch trường nha!!!

Dịch chương này sao mà lắm từ 'cuối cùng' rồi thì 'kết thúc' quá! Lúc làm vừa vui lại vừa buồn. hụ hụ...

https://thuviensach.vn

HOÀNG THƯỢNG ĐỪNG NGHỊCH 2

Lục Dã Thiên Hạc
www.dtv-ebook.com

Zzz

Thôi, cả nhà đi ngủ đi, chương chính văn cuối cùng đêm nay chưa có được đâu. Chương này hơi dài... Vả lại tui cũng muốn đầu tư cho chương này chút.

Trưa mai tui bận đi ăn cỗ rồi! 😙😙 Nên có gì chiều tối mai hãy hóng nha. Hóng sớm mất công lắm.

Còn phiên ngoại tui sẽ đăng một thể luôn nên ai muốn xem thì chờ nhé! Chưa đọc đâu nhưng dự rằng vẫn sẽ hay...

https://thuviensach.vn

HOÀNG THƯỢNG ĐỪNG NGHỊCH 2

Lục Dã Thiên Hạc
www.dtv-ebook.com

Thông Báo

Hôm nay nhậu nhẹt về say quá 🍺🍺😂😂tui sẽ giữ đúng lời hứa, 10h tối nay, ai có hứng thú thì kê dép ngồi chờ đọc nốt chương chính văn cuối cùng nha!!!

Còn chút nữa thôi, giờ sẽ bắt tay dịch nốt.

Tui còn một bộ khác sẽ tiến hành dịch ngay sau bộ này đó, nhắc lại chút, khoảng Tết âm dịch được bao nhiêu sẽ đăng luôn bấy nhiêu, ai muốn đọc thì tầm đó lên hóng nha! Thân~~~

https://thuviensach.vn

HOÀNG THƯỢNG ĐỪNG NGHỊCH 2

Lục Dã Thiên Hạc
www.dtv-ebook.com

Chương 119

(Ngàn lần vạn lần xin lỗi cả nhà... Hu hu, đúng là tui đang dịch thì dịch thì ngủ quên... Chắp tay... Đừng chửi tui nha... Tui biết sai rùi nên bây giờ là.... 4h10...tui đã dậy sớm đăng trả đây, tui ghét nhất là ko giữ lời nhưng không phải tại tui, là tại mấy đứa bạn ép tui uống nhiều quá đấy! Có chửi thì chửi tụi nó nha.

Tui thực sự xin lỗi... Hu hu...)

Đám hóng hớt trên mạng vừa nghe thấy Ngu Đường kêu hai từ "Bố vợ" liền như điên hết cả.

【Thế giới này thay đổi nhanh đến điên đảo...há há..】

【Quà cho bố vợ cái gì cũng không ổn, vẫn cứ là đưa tiền đi!】

【Hoàng thượng cố lên, nói cho bố vợ biết, hoàng hậu đang mang trong người cốt nhục của người, ổng nhất định sẽ đồng ý thôi.】

Đám người bát quái cho Ngu Đường đủ loại chủ ý, có vài tên còn chạy qua bên weibo của Tống Tử Thành làm thuyết khách, đủ điều khuyên bảo. Mọi người vẫn không thường xuyên chú ý, lúc này mới thấy, weibo của Tống Tử Thành cũng thật phấn khích, có rất nhiều tin nói về Tống Tiêu, cái gì mà... con ta bây giờ đã lên đại học, hôm nay con trai đã mua quà cho ta, con trai giờ đây đã có thể tiếp quản công ty được rồi...

https://thuviensach.vn

Mọi người bên kia vẫn cứ tự mình tưởng tượng rồi tự mình sướng, vẫn đang chờ thêm các tin khác, nhưng đã mấy ngày trôi qua, trên weibo của Ngu Đường vẫn im lìm, nhưng bên Tống Tiêu lại có tin mới.

"Nhà người kia có một con chó, ấy thế mà lại tên là 'Trương Hiếu Nhân'...", trong ảnh là bản mặt ngu ngốc của một con Husky lông xù, trong mồm vẫn còn ngậm một cái bánh quy hình khúc xương.

【Aaaa... Nương nương là đi gặp cha mẹ chồng sao?】

【Hoàng thượng tuyệt đối là cố ý đi... là cố ý....】

Đại tướng quân giờ đây đã bị Ngu lão gia chủ ruồng rẫy, ném trở về trả cho Ngu Đường, đang ngồi xổm trong sân lớn, nhìn con chó ngu ngốc gặm gặm đĩa bánh quy của mình: "Trương Hiếu Nhân, ngươi cũng có ngày hôm nay."

Chó Husky ngẩng mặt lên, liếc đại tướng quân một cái, bày ra vẻ mặt 'ta nghe không có hiểu'.

Độc Cô Ám vừa chụp cho Husky một pô, đăng lên weibo của Tống Tiêu, vừa định xoay lưng rời đi đã bị đại tướng quân kéo lại: "Ám Nhất a, ngươi nói xem, con cẩu này có đúng thật là Trương Hiếu Nhân không?"

Độc Cô Ám liếc xéo đại tướng quân một cái: "Làm sao biết được?"

"Trương Hiếu Nhân dám hành thích hoàng thượng nên kiếp này phải bị đầu thai làm súc sinh.", Đại tướng quân kéo kéo lỗ tai con chó, rất kiên định, phán như thật.

Độc Cô Ám cúi đầu biên tập weibo, không thèm để ý đến tướng quân, 'trong chức trách của ám vệ, không bao gồm nghiên cứu về chó'.

https://thuviensach.vn

Tống Tiêu đang cùng Ngu Lân nói chuyện phiếm, thấy hai người bên kia bàn luận rõ sôi nổi, lắc đầu cười khẽ. Con cẩu cũng bị hai người kia làm cho 'ăn miếng cũng không ngon', giật tai thoát khỏi tay của đại tướng quân, ngoặp lấy mấy cái bánh quy, chạy qua dưới chân Tống Tiêu, nằm xuống. Quả nhiên hai tên kia không dám chạy qua, đắc ý, lắc lắc cái đuôi.

Ngu Lân nhìn nhìn con chó: "Trương Hiếu Nhân, kiếp này người phải đầu thai làm một con chó, là trời có mắt trừng phạt ngươi, ngươi còn dám nói mình làm như vậy là đúng nữa không?"

Con chó đang chăm chú ăn bánh, nghe vậy, động tác nhất thời dừng lại, rồi lại tỏ vẻ như không, tiếp tục ăn bánh của mình.

Ngu Lân nheo đôi lông mày nhỏ, tháo giầy xuống, đi qua, dẫm chân lên đầu con chó: "Đúng là đồ súc sinh, năm đó không phải hoàng tẩu ra tay nhanh, liền cho lăng trì ngươi."

Husky sợ đến run lên, ngẩng đầu cố lấy lòng, liếm liếm bàn chân nhỏ của Ngu Lân.

Ngu Lân bị làm nhột, nhất thời đứng không vững, đem chân rụt về, ngồi phịch xuống ghế, xém chút nữa cả người cả ghế lộn nhào, may mà Tống Tiêu nhanh mắt liền ôm lấy, bế lên, đi qua chỗ Ngu Đường.

Truyện của kiếp trước là chuyện đã qua, lúc ấy nên báo thù cũng đã báo, giờ đây, con chó này có phải là Trương Hiếu Nhân thật không, không còn quan trọng nữa rồi.

Lại vài ngày trôi qua, đám hóng hớt vẫn luôn kê dép trầu trực dưới weibo của hai người, quả thực không phí công, cuối cùng cũng chờ được phúc lợi lớn. Trên weibo của Ngu Đường đăng lên một bức ảnh chụp hai tờ giấy đang ký kết hôn viết bằng tiếng nước ngoài. Ngay sau đó trên weibo của Tống Tiêu cũng đăng lên một tấm ảnh chụp khung cảnh của một hải đảo xinh đẹp. Có biển xanh cát trắng, trên bờ cát là hình ảnh của Ngu

https://thuviensach.vn

Đường một thân tây trang vô cùng anh tuấn, trên cổ cỏ thắt một cái nơ, mỉm cười nhìn qua.

【Kết...kết hôn..??】

【Aaa...Sinh thời có thế thấy được hai vị giám đốc kết hôn, lão phu coi như được mở rộng tấm mắt rồi.】

Mời đến hải đảo đều là các bạn bè thân thiết của Tống Tiêu cùng Ngu Đường, một đám người trẻ trong đây cùng nhau vui vẻ. Thảm trải thật dài từ chỗ bãi biển cho đến tận cửa lớn của biệt thự, hai bên cài hoa vô cùng tinh xảo, mục sư đang đứng phía trước, mỉm cười chờ hai người.

Nam nữ kết hôn cần phải có hai bé một trai một gái tung hoa, nam nam kết hôn, thôi thì một bé trai là ổn. Dàn diễn tấu bắt đầu chơi nhạc, hôn lễ chính thức tiến hành. Ngu Lân bước ra, khoác trên mình một bộ tiểu tây trang lịch sự, vẻ mặt nghiêm túc, tay xách theo giỏ hoa, chân ngắn tung tăng bước đi, khí thế hiên ngang tiến lên phía trước, vừa đi vừa đem cánh hoa trong giỏ tung lên.

Trong tiếng nhạc du dương, một đen một trắng, hai người cùng mặc tây trang kiểu dáng giống hệt nhau, từ từ bước lên phía trước.

"Ngu tiên sinh, người có nguyện ý từ nay về sau, bất kể sinh lão bệnh tử, giàu sang hay phú quý, đều sẽ ở bên cậu ấy, không bao giờ chia lìa." Mục sư thanh âm nhẹ nhàng, ôn hòa nói.

"Tôi nguyện ý." Ngu Đường vẻ mặt nghiêm túc nói.

"Tống tiên sinh, người có nguyện ý từ nay về sau, bất kể sinh lão bệnh tử, giàu sang hay phú quý, đều sẽ ở bên cậu ấy, cũng sẽ cự tuyệt bất cứ nam nữ nào khác muốn thân cận, có cãi nhau cũng không lạnh nhạt, đúng giờ trở về phòng ngủ, đồng thời sẽ tha thứ cho bất cứ lúc nào Ngu tiên sinh ngẫu nhiên muốn gây sự?"

https://thuviensach.vn

Khóe miệng Tống Tiêu giật giật, làm gì có ai lại thề nguyện lúc cưới như thế chứ? Giương mắt nhìn về phía Ngu Đường, 'hóa ra hoàng thượng cũng biết đôi khi mình cũng cố tình gây sự nha.'

Ngu Đường trừng mắt, 'nói "nguyện ý" mau, nếu không tối về sẽ dùng đến gia pháp.'

Ngu Miêu ngồi phía dưới che miệng cười trộm, Ngu mẫu cũng khẽ cười, lắc đầu: "Đứa nhỏ này."

"...Tôi nguyện ý..." Tống Tiêu bất đắc dĩ nói, 'không nguyện ý được sao? Hoàng thượng lúc nào cũng vậy.'

"Được rồi, bây giờ có thể trao nhẫn cho nhau." Mục sư cất lại tờ giấy ghi lời thề ước, bảo bọn họ có thể trao nhẫn cho nhau.

Tống Tiêu từ trong túi áo lấy ra một chiếc nhẫn, cầm tay Ngu Đường qua, đeo lên ngón áp út cho hoàng thượng, nhưng lại phát hiện, bàn tay này, ngày thường vẫn luôn khô ráo, ấm áp, sao hôm nay lại đổ mồ hôi dữ vậy, thoáng ngạc nhiên, ngẩng đầu lên nhìn.

Ngu Đường vội vã rụt tay về, ở trong túi áo vội vã lau đi bàn tay đang ướt sũng của mình. Mặc dù đã là lần thứ hai làm tân lang, cậu vẫn không khỏi lo lắng. Lấy ra một chiếc nhẫn, cầm tay Tống Tiêu lên, trên ngón áp út của cậu đã có sẵn một cái nhẫn cầu hôn. Ngu Đường luôn cho rằng, Tống Tiêu sẽ mãi mãi là thê thử của riêng mình, phải làm dấu riêng mới được, tỷ như là...đeo hai cái nhẫn.

Tống Tiêu thấy hoàng thượng không tháo xuống chiếc nhẫn đã cầu hôn mình, cũng biết được người kia có chủ ý gì, cũng không so đo thêm.

"Được rồi, có thể hôn tân lang rồi." Mục sư cuối cùng đã nói đến đoạn mọi người chờ mong, phía dưới, tất cả đều xôn xao.

https://thuviensach.vn

Hai người yên lặng nhìn nhau, chậm rãi tới gần.

Ngàn năm sau, một lần nữa hai người cùng nhau thành thân, loại cảm giác này quá đỗi tuyệt diệu, thực làm cho người ta vui sướng không thôi.

Hai người cùng nghiêng đầu về phía mọi người, hai sống mũi từ từ tiến gần tới nhau, đã thật lâu rồi không cùng nguwoif kia hôn môi. Hiện giờ, khoảng cách gần nhau như vậy, có thể cảm nhận được hô hấp của nhau, Tống tiêu chợt cảm thấy trong mũi có chút cay cay.

Tiền duyên kiếp trước chợt hiện lên trong mắt, đến kiếp này cũng đã trải qua đủ loại sóng gió, giờ này khắc này chỉ có thể cảm tạ ông trời, cảm ta tạ vì trong kiếp này có thể một lần nữa nhìn thấy nhau.

Khi đôi môi chạm vào nhau, cứ như thể mãi mãi sẽ vậy.

Hôn lễ kết thúc, hai người vốn đã dự định ở lại trên đảo hưởng tuần trăng mật luôn, ấy thế mà Ngu Đường lại nói có chuyện gấp phải đi, đem Tống Tiêu bỏ lại trên đảo.

"Hoàng huynh đúng là quá quá đáng, giờ này có gì quan trọng là lại đi thế chứ?", Ngu Lân một bên chân đá đá cát, một bên tỏ vẻ oán giận.

Tống Tiêu đang ngồi cùng Ngu Lân trên bãi cát, "Lần trước đệ nói là bảo kiếm giúp chúng ta có được ký ức, chuyện là sao?"

Ngu Lân duỗi cái tay ngắn ra, ở trên mặt cát viết hai chữ "Bảo kiếm", thủ pháp của Hoằng Nguyên đế là học của Cảnh Nguyên đế, nét viết vô cùng cứng cáp, hữu lực, chỉ có điều, hiện tại vẫn đang là một đứa nhóc, chưa đủ khí lực nhưng nét viết của đứa nhỏ này lại vô cùng đáng yêu.

Giật giật khóe miệng, vừa nhắc đến, Ngu Lân liền cảm thấy trong ngực như có một luồng khí nghẹn lại, bả vai rũ xuống: "Bảo kiếm trong truyền thuyết, người chắc còn nhớ rõ."

https://thuviensach.vn

Mạc Tà là một thanh thần kiếm từ thời thượng cổ, từ rất lâu trước đây, có một tên bạo quân đã sai một người thợ rèn danh tiếng tên Can Tương dùng sắt và vàng lấy từ năm ngọn núi khác nhau thu thập lại đúc thành một thành một thanh thần kiếm. Nhưng kim loại dùng để làm kiếm cho dù có nung thế nào vẫn không chảy. Lo chồng bị trách tội, vợ của Can Tương đã nhảy vào lò lửa, dùng chính linh hồn của mình để làm cho sắt vàng nóng chảy. Và thế là Mạc Tà thần kiếm được luyện thành. Về sau, Can Tương còn nghe được tiếng của vợ mình trong thanh bảo kiếm: "Chúng ta sẽ còn được ở bên nhau..."

Cho nên thanh thần kiếm này ngoài việc giúp bảo vệ non sông còn có thế giúp cho vợ chồng không chia lìa.

"Sau khi hai người chết đi, thuật sĩ nói, đem thanh kiếm đó chôn cùng với hai người, làm như thế đến kiếp sau đế hậu có thể gặp lại nhau, đệ liền làm theo." Ngu Lân mắt thâm trầm nhìn về xa xa, "Lúc trước hoàng huynh đưa kiếm cho người, ý là muốn hai người có thể bên nhau thật lâu."

Tống Tiêu nhìn vẻ mặt thâm trầm kia, thật muốn cười nhưng cũng rất đau lòng. Lúc mình cắt cổ tự vẫn, Ngu Lân mới chỉ mười lăm tuổi, vẫn còn quá nhỏ, trông thấy vậy hắn cũng rất sợ hãi. Chậm rãi đưa tay lên xoa xoa đầu Ngu Lân.

Bị tẩu tử xoa đầu như vậy, Ngu Lân cảm thấy rất ngại ngùng, nhưng cũng luyến tiếc không muốn dời đi, híp mắt lại, trong bàn tay người kia cọ cọ một chút, sau đó...đã bị một cái đầu bự khác húc qua một bên.

Tống Tiêu nháy mắt mấy cái, vừa không để ý chút thôi mà cái đầu nhỏ trong thoáng chốc đã biến thành ngay một cái đầu to, tóc xù.

"Người đã về rồi sao?" Tống Tiêu rụt tay lại, cười cười. Là hoàng đế bệ hạ đó, tuyệt đối không thể sờ loạn, sờ một hồi e rằng hậu quả về sau vô cùng nghiêm trọng... ít nhất ba ngày khỏi xuống giường đi...

https://thuviensach.vn

Ngu Đường thấy Tống Tiêu không xoa đầu mình nữa, bất mãn đem tiểu Ngu Lân xách cổ ném qua một bên, quay sang bế Tống Tiêu lên đi nhanh về phía biệt thự...

Ngu Lân bị phũ phàng vứt bỏ, nằm chổng vó trên bờ cát, Ngu Miêu đi dạo qua thấy cảnh này, đá đá cát dưới chân vào người đệ đệ, "Tiểu rùa, ngươi đang làm gì đó?"

"Tự vấn nhân sinh." Ngu Lân tỏ vẻ sống trên đời không còn gì lưu luyến.

Ngu Miêu nằm ra bên cạnh cu cậu, cùng nhau ngửa mặt nhìn bầu trời cao xanh. "Vậy nhóc đã hỏi được cái gì chưa?"

"Hỏi được rồi... cầu cho tỷ không được lấy chồng sớm, ít nhất ba mươi tuổi mới cho cưới." Ngu Lân hầm hừ nói, người trong Ngu gia đều là đức hạnh này, có người yêu vào một cái là đâu còn biết đệ đệ đáng yêu này là ai nữa đâu.

"Cu cậu là ngứa thịt đúng không?" Ngu Miêu đưa tay kéo đôi tai nhỏ nhỏ kia.

"Không cho nhéo tai..." Ngu Lân lấy tay che kín hai tai, hai người cứ thế mà lăn lộn trên bờ cát, còn về việc 'tự vấn nhân sinh', thôi kệ đi, vấn làm gì, đau đầu...

Ngu Đường bế Tống Tiêu về phòng, đem tất người giúp việc trong nhà quét hết ra ngoài, đóng cửa lại, thần thần bí bí lấy ra một cái hộp gấm, nhét vào trong ngực Tống Tiêu.

Tống Tiêu mở hộp gấm ra xem, không ngờ lại là thứ này, xém chút nữa người ngã gục.

"Lễ vật kết hôn." Ngu Đường chắp tay sau lưng, mặt không đổi sắc nói, trong mắt lóe lên ý nghĩ: "Ta rất giỏi phải không? Mau đến biểu dương ta

https://thuviensach.vn

đi."

Tống Tiêu nháy mắt mấy cái, đem hộp gấm đặt lên bàn, từ từ mở ra, bên trong là lớp vải nhung màu đỏ, có một vật dài dài được đặt chính giữa, xung quanh chèn rất nhiều bọt biển, không ngờ sau bao nhiêu năm như vậy lại có thể thấy được vật này... chính là thanh bảo kiếm đó.

Kiếm dài ba thước ba, toàn thân màu đen nhìn vô cùng quen thuộc, đầu ngón tay của Tống Tiêu run run, xoa xoa lên thân kiếm, Tống Tiêu nhếch nhếch môi, hồi lâu không nói nên lời.

Ngu Đường từ phía sau ôm lấy cậu, đem cằm gác lên bả vai: "Còn nhận ra được sao?"

"Mộ của hai người chúng ta đã bị người ta đào?" Tống Tiêu giật giật khóe miệng, vừa rồi nghe Ngu Lân nói, kiếm này được bồi táng cùng hai người bọn họ.

"Là trộm mộ lấy ra." Ngu Đường cười cười, "Khanh yên tâm đi, quan tài của Đại Ngu, bọn chúng mở không ra đâu."

Tống Tiêu cầm thanh bảo kiếm, vuốt phẳng chuôi kiếm, cũng không dám mở ra.

Ngu Đường cầm lấy tay cậu: "Đời này nếu khanh đi trước ta, ta liền dùng thanh kiếm này tự sát đi tìm khanh." Nói không chừng kiếp sau còn có thế nhớ được nhau.

"Mới trọng sinh một lần đã mất đi mười mấy năm dương thọ, nếu một lần nữa, người muốn mất đi ba mấy năm sao?". Tống Tiêu để kiếm lại vào hòm, đậy nắp lại. Cả đời này đã u mê mất mười sáu năm (Cái vụ tự kỷ ấy), quả thực chính là dùng dương thọ để đổi lấy hồi ức.

Ngu Đường từ từ ôm chặt Tống Tiêu, nhỏ giọng khàn khàn: "Không sợ."

https://thuviensach.vn

Mất đi bao nhiêu dương thọ ta cũng không sợ, chỉ sợ...quên khanh.

Chính văn hoàn

Tác giả nói lên suy nghĩ của mình.

Ngao...ngao... chính văn đã hoàn rồi nha!!! Tuy rằng cũng thực luyến tiếc, hix hix... đây là lần đầu tiên viết văn hiện đại, còn có nhiều chỗ chưa được chỉnh, cảm ơn tất cả mọi người đã theo dõi suốt cả quá trình.

Phiên ngoại sẽ tiếp tục đổi mới, có bao nhiêu chap thì không hứa trước nha... viết được đến đâu sẽ viết đến đó.

https://thuviensach.vn

HOÀNG THƯỢNG ĐỪNG NGHỊCH 2

Lục Dã Thiên Hạc
www.dtv-ebook.com

Hỏi Han

Nhà mình ơi! Cho tui hỏi một chút, truyện này đã có sub team hay chỗ nào đó dịch xong chưa?

Tui đang làm phiên ngoại rồi nhưng sợ ở đâu đó đã dịch hoàn, vậy thì lên đó đọc cho nhanh.

Ai biết thì trả lời nhanh giùm nha! Nếu chưa có để tui còn dịch tiếp.

Tui định tối nay đăng 1 chương, tầm 10r gì đó, ai ko để bụng vụ lần trước thì chờ nha!

Hôm nay tui tỉnh lắm, còn một đống bài tập, không được ngủ trước 2h đâu, yên tâm 😄😄

https://thuviensach.vn

HOÀNG THƯỢNG ĐỪNG NGHỊCH 2

Lục Dã Thiên Hạc
www.dtv-ebook.com

Chương 120: Một Ngày Sau Hôn Nhân

HOÀNG THƯỢNG ĐỪNG NGHỊCH

Phiên ngoại

Chương 120: Một ngày sau kết hôn.

Sau khi hưởng tuần trăng mật ngọt ngào, hai người trở về nước, tiếp tục bận rộn với công việc của mình.

Nếu đã kết hôn, mua một căn hộ mới sống chung với nhau là một điều ắt phải tính đến. Sau một hồi suy xét về địa điểm công tác của cả hai, đều làm ở Đế Đô, chỗ trung tâm thành phố, giao thông nơi này quả thực không tiện cho việc tính toán mua một căn hộ vùng ngoại thành, vẫn là nên mua một căn ở trung tâm thành phố đi!

Công việc sửa soạn phòng ốc cứ giao cho Tào công công là được. Tào công công cũng vô cùng hứng thú với công việc này, còn kéo cả đại tướng quân cường tráng của chúng ta qua làm chân 'lao công' cao cấp.

Hiệu quả công việc cao như Tào công công mà mất tận hai tháng, còn phải nói, cái ổ nhỏ của hai người giờ đây cứ phải gọi là nguy nga tráng lệ.

Hôm nay, căn nhà 'nhỏ' kia cuối cùng cũng làm xong. Tống Tiêu phê duyệt nốt mấy văn kiện cuối cùng, làm biếng một chút, vươn vai duỗi lưng ra rồi đứng lên, cầm áo khoác trên giá, đẩy cửa bước ra ngoài.

https://thuviensach.vn

Mặt trời còn chưa khất núi, trời bây giờ hãy còn sáng lắm, nhân viên nhìn thấy Tống Tiêu tan tầm, ai nấy cũng đều nhiệt tình chào hỏi.

"Tạm biệt giám đốc" mọi người vẫy vẫy tay chào, nhìn ông chủ của mình thảnh thơi đu đưa bước ra phía cửa lớn của giải trí Tinh Hải, đứng bên đường cái lớn chờ người. Chưa đầy một phút sau, cái xe ô tô thể thao xanh ngọc quen mắt liền dừng trước mặt cậu, cửa xe tự động mở ra, Tống Tiêu liền cúi đầu bước vào.

"Azz, nếu bây giờ có một giám đốc đẹp trai như vậy ngày nào cũng lái xe thể thao đến đón tôi, tôi có chết cũng không đáng tiếc." Trước đại sảnh có vài cô nương phủng mặt nói.

"Tỉnh đi cưng ơi! Giám đốc đẹp trai của chúng ta không thích nữ nhân đâu." Một đồng nghiệp vô tình, dội ngay một xô nước lạnh vào đầu cô nàng đang mơ mộng. Ngay sau đó, trong group của mấy cô nương đăng lên một bức ảnh, là bóng của một chiếc xe thể thao vừa sang trọng, vừa lãnh khốc dời đi, cùng với đó là một cái cap: mỗi ngày tan ca đều bị lão tổng ngược đãi kiểu này, đúng là tư bản ác nhân.

Trong group riêng chỉ toàn là nhân viên quèn trong công ty, không có ai trong ban lãnh đạo. Cái này vừa đăng lên, mọi người liền nhao nhao vào bình luận.

Thư ký Thất Tiểu Trương: an phận đi, nghĩ lại ngày trước, hôm nào cũng đi vào để đưa tài liệu, bây giờ trong ngăn kéo đã không còn chỗ níc nữa rồi.

Tài vụ Dương Nhạc Nhạc: Hôm qua, Ngu Tổng có qua đây ăn cơm trưa, lại còn giúp lão tổng nhà chúng mình phê duyệt tài liệu cho phòng tài vụ tụi tôi! Ấy thế mà ổng ký toàn là "Ngu Đường", a, nha, nha... ngày mai lại mất công đi xin lại lần nữa.

Lễ tân Tiểu Mỹ: Hoàng Thượng còn giúp lão Tổng làm việc?

https://thuviensach.vn

Thư ký Thất Tiểu Trương: trả lời @Lễ tân Tiểu Mỹ, tự mình làm ảnh hưởng đến công việc của lão tổng, bồi thường là chuyện đương nhiên.

****

Lái xe một hồi đã đến được một tiểu khu xa hoa ngay tại trung tâm thành phố, nơi đây là một tòa nhà cao tầng, so với chỗ ở trước kia của Tống Tiêu ở thành phố A cũng không khác nhau nhiều lắm, chỉ có khác nhất ở chỗ, trước kia cậu ở tầng trệt.

Ngu Đường mua một căn hộ ở tầng cao nhất của tòa nhà. Trong căn hộ trừ bỏ hai phòng ở ra còn lại là một cái sân lớn.

Thang máy nhắm thẳng tầng cao nhất tiến lên, 'ting' một tiếng, cửa thang máy mở ra. Trên người vẫn là bộ đồ quản gia chỉnh tề, Tào công công đã đứng sẵn trước cửa, miệng cười tủm tỉm chờ hai người họ về, đi theo sau còn có hai nữ giúp việc.

"Phòng cũng không rộng lắm nên thần chỉ thuê thêm hai người giúp việc này thôi, còn có một đầu bếp đang ở trong kia nấu ăn, không tiện đi ra." Tào công công vừa cười vừa nói, đi đến mở cửa phòng cho chủ công.

Cửa căn hộ thật lớn, cũng được thiết kế theo phong cách Châu Âu, rất 'tông xì tông' với căn tiểu khu của bọn họ, chưa thấy gì đặc biệt lắm...cho đến khi cửa lớn mở ra...lại đập vào mắt người xem như biến hóa đất trời.

"Đây...là..." Tống Tiêu ngỡ ngàng đứng trước cửa nhìn kiểu trang hoàng của căn phòng.

Toàn bộ phòng ở đều được Tào công công bày trí theo đúng kiểu Đại Ngu style.

Đập ngay vào mắt là phòng khách. Trong phòng, đá lát sàn được chọn là loại đá cẩm thạch đen, so với hắc kim thạch của Đại Ngu cũng không sai

https://thuviensach.vn

biệt lắm. Ngay giữa phòng là một bộ ghế gỗ giả cổ, chân thấp, trên có để mấy tấm đệm màu vàng, này là trà kỷ, này là cái bàn nhỏ đặt chiếc điện thoại cổ ngọc bích... tất cả đều được bày trí vô cùng công phu.

Bản thân Ngu Đường cũng không biết được Tào công công lại trang hoàng cái tổ của mình thành ra như vậy, trầm mặc một lát rồi nói: "Tốt lắm!"

Tào quản gia được khen, cười sung sướng, "Lão nô chỉ nghĩ, có lẽ người vẫn thích căn phòng trước kia." Vừa nói, vữa dẫn hai người đi xem nốt những phòng còn lại của căn nhà.

Cũng chẳng biết Tào công công có bảo bối gì không mà đem căn phòng hiện đại này kết hợp với phong cách Đại Ngu thật hài hòa, quả thực rất tuyệt.

Tống Tiêu bị hoàng thượng đang vô cùng hưng trí kéo một mạch vào phòng ngủ, đây là phòng mới của hai người họ, trên tầng chỉ vỏn vẹn có phòng này và một thư phòng.

Phòng ngủ này thật rộng, có thể so sánh với phòng khi đó của bọn họ thời Đại Ngu. Trên mặt sàn được phủ nhung đỏ, tường phòng cũng được trang trí một bức 'Long Phụng trình tường' đồ. Cái hay nhất là ngay giữa phòng lại có một cái giường thật lớn... là một chiếc giường hiện đại,vô cùng sa hoa.

Bởi vì 'long sàng' của Đại Ngu tuy đủ rộng nhưng dù sao vẫn không sướng bằng giường thời hiện đại, loại giường cổ không thể tránh khỏi sẽ có vài thứ lởm khởm thò ra, mà cẩn thận như Tào công công chắc chắn sẽ không muốn cho vài thứ đó ảnh hưởng đến hoàng hậu nương nương, dùng giường hiện đại sẽ khắc phục được...

Ngu Đường nhìn đến vật quan trọng nhất... chính là cái giường, thật vừa long! Chợt ôm lấy Tống Tiêu bế lên giường.

https://thuviensach.vn

Giường đệm mềm vừa phải, Tống Tiêu đã ngồi nguyên ngày ở công ty, giờ được nằm một chút, lười biếng duỗi thắt lưng ra. Ngu Đường đang đè trên người cậu, cúi mặt nhìn thấy cảnh này liền nhanh chóng lấy điện thoại ra chụp ngay một pô.

"Người chụp cái gì đó?" Tống Tiêu vươn tay qua muốn xem nhưng Ngu Đường đã nhanh chóng dấu đi, tay còn lại cột chặt hai tay Tống Tiêu đưa lên đầu, không cho cử động.

Không bao lâu sau, trên weibo của Ngu Đường đã thấy đăng lên một bức ảnh, đó là cảnh trên một tấm đệm màu vàng xa hoa của một cái giường lớn, nằm trên đó là Tống Tiêu, vẻ mặt đầy biếng nhác, giựt một cái cap: ga trải giường có màu da (người), lòng trẫm cũng được an ủi.

【Hoàng thượng vạn phúc kim an, hôm nay lên nhìn thấy weibo thế này, ta sock quá à...】

【Hoàng thượng, người có thật là chụp ảnh trên giường không?】

【Ga giường dưới người bỏ đi, lấy cái ga giường trên cho ta.】

【Xịt máu mũi...nương nương nhìn quá hấp dẫn, làm người ta kìm lòng không nổi.】

【Gượm đã, sao lại lấy được góc độ này, tư thế này...】

Rất nhanh, một hội cao thủ nhiệt tình đã được lập ra, dựa trên bức ảnh kia, sáng tác ra một bức vẽ...có cả hai người. Nhưng cũng ngại với thân phận của hai người bọn họ, mọi người có đùa cũng rất chừng mực, tuy rằng mọi người vẫn muốn được nhìn một bức vẽ hai người cái gì cũng không mặc, nhưng... thực sự không có can đảm làm điều này.... Cho nên liền vẽ ra hoàng thượng một thân Tây trang đang cưỡi trên người Tống Tiêu chụp hình.

https://thuviensach.vn

Ngày hôm sau, trước sảnh lớn của giải trí Tinh Hải mọi người liền phát hiện: lão tổng nhà mình hôm nay lại tự lái xe đi làm. Vẫn là cái xe thể thao xanh ngọc ngày hôm qua của Ngu Tổng nhưng mà là tự lái, đứng trước cửa, giao chìa khóa cho cậu nhân viên bãi để xe, mặt lạnh tanh tiến vào công ty.

Tiểu Bạch đứng trước cửa lớn, hôm nay là ngày đi làm đầu tiên, có chút thấp thỏm, nghe các chị trong công ty kể lại, giám đốc là một người rất ôn hòa, không phải lo lắng. Thấy Tống Tiêu đi tới, cô nàng lập tức tươi cười chào hỏi nhưng nhận lại được chỉ là một cái gật đầu nhẹ, đến liếc nhìn một cái cũng không có.

"Ông chủ có vẻ không ôn hòa như người ta kể." Tiểu Bạch tỏ vẻ sợ hãi, đứng qua bên cạnh Tiểu Mỹ nói.

Tiểu Mỹ che miệng cười trộm: "Chắc là ông chủ cùng lão công cãi nhau, không sao đâu."

"Làm sao cậu biết?" Tiểu Bạch tò mò, mở to hai mắt.

"Bình thường đều là lão công của người ta đưa đi làm, hôm nay lại một mình lái xe tới, khẳng định là có vấn đề." Tiểu Mỹ bình tĩnh nói.

Chờ đến trưa, một chiếc xe thương vụ màu đen đã đỗ trước cửa công ty, cửa mở ra, một đại soái ca một thân Tây trang, tay cầm cặp tài liệu, mắt đeo kính râm bước xuống, phía sau còn có hai vệ sỹ đô con đi theo.

"Xin chào ngài, xin hỏi ngài có hẹn trước không?", Tiểu Bạch bị người này làm cho sợ mất mật, nhưng vẫn cố chống lá gan lên hỏi một phen.

Ngu Đường tháo kính râm xuống, nhìn cô lễ tân mới đi làm một cái, không nói lời nào, xoay người đi thẳng lên lầu.

https://thuviensach.vn

Dọc đường đi, nhân viên hay diễn viên trong công ty, ai gặp Ngu Đường cũng cung kính chào hỏi, Lý Vĩ Vĩ đi xuống lầu, vừa hay gặp được Ngu Đường, theo bản năng, lùi lại một bước: "Ngu Tổng đến à?"

Ngu Đường khẽ gật đầu, nhấc chân bước vào trong thang máy, hai vệ sỹ đi cùng và Độc Cô Ám nhanh chóng đuổi kịp, đem Lý Vĩ Vĩ đá đít bay ra ngoài.

Tống Tiêu đang ở trong phòng cùng Kiều Tô nói chuyện.

Kiều Tô không phải là nghệ sỹ của giải trí Tinh Hải, nhưng hợp đồng ký với công ty bên kia cũng sắp đến kỳ hết hạn. Bởi vì bộ phim 《Cảnh Hoằng thịnh thế》 kia mà cùng Tống Tiêu có chút giao tình, người quản lý của Kiều Tô lại không muốn cho cậu qua bên này.

Cơ bản công ty kia không phải là không tốt, nhưng trong vấn đề làm cho nghệ sỹ nổi lên quả thực chẳng có mấy ý tưởng, cho nên đến như Kiều Tô, điều kiện ban đầu tốt như vậy mà mấy năm nay danh tiếng cũng chỉ ở mức lơ lửng, đến bây giờ, vất vả lắm mới nổi hơn được một chút, vậy mà công ty lại muốn cậu đi dìu dắt mấy diễn viên mới vào, thật là không có tí nào gọi là mắt nhìn người. Bên Tinh Hải giải trí lại khác, gần đây còn nghe nói Tiêu Chính Khanh còn muốn trở về, nếu Kiều Tô bây giờ trở về giải trí Tinh Hải, tiền đồ sau này quả thực là vô lượng.

"Cậu nói những điều kiện này cũng không có vấn đề gì." Tống Tiêu đem giấy tờ ghi các điều khoản của bên A đưa cho Kiều Tô, "Cậu xem cái này đi."

Kiều Tô cầm lấy bản hợp đồng, đọc kỹ một lượt, ngẩng mặt lên, cảm kích nhìn về phía Tống Tiêu: "Tống tổng..." Tuy rằng cậu gần đây có nổi, nhưng địa vị vẫn chưa vững chắc, người đại diện bên kia đưa ra thật nhiều điều khoản ngặt nghèo, không nghĩ được điều kiện bên Tống Tiêu còn tốt hơn như thế.

https://thuviensach.vn

"Có điều tôi cũng có điều kiện." Ngu Đường nhìn về phía người đại diện bên cạnh Kiều Tô, đem một phần điều khoản của người đại diện bên kia gạt đi.

Khi Ngu Đường lên đến nơi, vừa vặn gặp được bộ mặt te tởn của Kiều Tô cùng bộ mặt ủ rũ của người đại diện.

"Hoàng thượng! Người đến đưa cơm à?" Kiều Tô tươi cười chào hỏi.

Ngu Đường nhìn thấy Kiều Tô, hơi nhíu mày, không nhiều lời, đưa tay bảo hai vệ sỹ đứng chờ ở cửa, còn mình thì đem theo ám vệ đi vào.

"Chuyện gì vậy?" Tống Tiêu đang cúi đầu xem văn kiện, nghe được tiếng mở cửa liền hỏi một câu, vừa dứt lời một hộp cơn đôi đã đặt ngay lên trên tập văn kiện, theo bàn tay đang đặt trên hộp cơm nhìn lên, chính là thấy được bộ mặt không đổi sắc của hoàng đế bệ hạ.

"Kiều Tô làm sao lại đến đây?"

"Bàn chuyện làm ăn." (Ghê chưa? nói trống không rồi này...)

Cô nam quả nam cùng trong một phòng, Kiều Tô còn toe toét như vậy, khẳng định là có vấn đề, hoàng đế bệ hạ hừ một tiếng. Nhưng xét thấy hoàng hậu nhà mình còn đang giận lắm cho nên hít một hơi sâu, nuốt cục ghen xuống, sửa lời đi một chút: "...ăn cơm trưa thôi!"

Tống Tiêu đưa tay gạt hộp cơm qua một bên: "Hoàng thượng ăn trước đi, thần hôm nay bận lắm." Nói xong lại tiếp tục cúi đầu ký văn kiện.

Ngu Đường đi tới, rút lấy cây bút Tống Tiêu đang cầm, đặt hai tay lên ghế, đem vây Tống Tiêu giữa hai tay mình: " Khanh còn nhớ lúc đám cưới đã thề như thế nào không?"

https://thuviensach.vn

Cho dù cãi nhau cũng không có chiến tranh lạnh... nhưng từ tối qua, khi Tống Tiêu nhìn thấy bức ảnh trên weibo kia đã không nói chuyện với hoàng thượng rồi.

"Người đem tấm ảnh như thế đăng lên mà chẳng hỏi ý kiến thần một chút?" Tống Tiêu giương mắt lên nhìn, lại nhớ đến bức ảnh chụp kia, không nhịn được lỗ tai đỏ lên, thực sự rất dọa người.

Ngu Đường bị nhìn chằm chằm, có chút chột dạ, nhưng trên mặt vẫn như trước là một nét cương ngạnh, nắm lấy cằm Tống Tiêu, hôn lên.

Thời gian nghỉ trưa, mấy cô nương nhóm thư ký lên weibo xem xét tình hình thì phát hiện trên weibo của Ngu Đường vào lúc bảy giờ sáng nay có đăng một dòng thế này: Giận rồi, làm sao bây giờ?

Phía dưới là một đống các chủ ý linh tinh...

【Quỳ xuống xin lỗi đi.】

【Ném lên giường luôn đi.】

【Không nói gì cả, hôn hắn.】

"Cái gì đây thế này, một chút cũng không đáng tin." Thư ký Tiểu Trương che miệng cười trộm. Lại đọc lại một lần nữa, phát hiện Ngu Đường có trả lời một bình luận, chính là cái【Không nói gì cả, hôn hắn.】: "Rất hữu dụng, thưởng!"

Ngu Đường ở lại cho đến 12 giờ 45, buông bút xuống, hôn mấy phát lên môi Tống Tiêu vẫn còn đang ngủ khì trên sô pha mới chịu dời đi tham gia một cuộc họp vào buổi chiều.

Tài vụ Dương Nhạc Nhạc đến lúc tan tầm gặp thư ký lấy các giấy tờ đã được phê duyệt, nhìn nhìn đống giấy tờ trong tay, nhất thời khóc không ra

https://thuviensach.vn

nước mắt: "Tại sao lại là Ngu Tổng ký a...???"

Tối đến, weibo của Tống Tiêu cũng đăng lên một tấm ảnh, là một khuân mặt vô cùng khí phách, đứng ở góc tường chịu phạt... Ngu Đường.

Phiên ngoại tác giả viết hay phết nhỉ. Chương sau cũng vui lắm, hóng nha, nha, nha!

https://thuviensach.vn

HOÀNG THƯỢNG ĐỪNG NGHỊCH 2

Lục Dã Thiên Hạc

www.dtv-ebook.com

Hi

Tui thi xong rồi, đang rảnh rỗi ngồi dịch truyện đây. 10 giờ là có, thề...

Hai phần trước tui xoá đi nhìn cho gọn, ai rảnh thì lên đọc nha! Chương này hay mà ;)

Truyện của tui làm cho vui thôi! Nên ai muốn reup hay chuyển ver thì cứ vô tư, chỉ cần ghi rõ nguồn là được. Cần thì để lại tin nhắn tui cho cả file word luôn.

https://thuviensach.vn

HOÀNG THƯỢNG ĐỪNG NGHỊCH 2

Lục Dã Thiên Hạc
www.dtv-ebook.com

Chương 121: Kỉ Niệm Tròn Một Năm

HOÀNG THƯỢNG ĐỪNG NGHỊCH

Phiên ngoại

Chương 120: Kỉ niệm tròn một năm.

Phim truyền hình vừa kết thúc nhưng sự nhiệt tình của khán giả thì ngày một dâng cao, bi kịch cuộc tình của Cảnh Nguyên đế và Đoan Tuệ hoàng hậu đã chạm đến nhân tâm của hàng ngàn vạn khán giả. Người vẽ tranh, người làm tiểu thuyết, dân chúng đổ xô nhau đi làm những thứ liên quan đến hai người, mà đặc biệt về tiểu thuyết kinh điển xưa như trái đất "Nguyệt hạ Tiêu Đường" thì làn sóng tiêu thụ trong thời gian này tăng đến đáng sợ.

Tắm rửa sạch sẽ, từ phòng tắm bước ra, Tống Tiêu thấy hoàng thượng nhà mình đang ôm rịt cái máy tính bảng, gạt đến hăng say, mặt thì vẫn lạnh như băng nhưng trong ánh mắt lại tỏ vẻ te tởn vô cùng, không khỏi ngạc nhiên, vừa lau tóc, vừa nhẹ nhàng đi qua nhìn.

Trên màn hình là một cái phông nền có ảnh trúc xanh với một cây tiêu ngọc cùng hoa hải đường, chẳng cần phải nói, chính là cái diễn đàn "Tiêu Nguyệt Đường" kia rồi.

【Tống Tiêu quay lưng lại, mắt đẫm lệ, hoàng thượng hôm nay nổi giận với cậu, chắc chắn đã bị đám phi tần mất nết trong cung kia mê hoặc. Một

https://thuviensach.vn

lát sau, Ngu Cẩm Đường từ phía sau ôm lấy, không một dấu hiệu báo trước, vạch phượng bào ra, đưa tay vào trong, chẳng biết đang tìm tòi cái gì. 'Dám cự tuyệt trẫm, có phải bên ngoài có người nào khác không?'】

Đoạn sau chính là xôi thịt, kiểu như là: "Hoàng thượng!!! Tha cho thần đi...ứa...azz...ú..." một tràng các đoạn hội thoại linh tinh khác...

"Tách!" một giọt nước từ trên tóc Tống Tiêu rơi xuống màn hình máy tính.

Ngu Đường ngẩng đầu lên đối diện với Tống Tiêu.

"Đó là cái gì vậy?" Tống Tiêu giật giật khóe miệng, Hoàng Thượng bây giờ còn dám lén xem cả truyện do mấy đứa 'hư hỏng' sáng tác về hai người bọn họ.

Ngu Đường thuận tay tắt máy tính đi, mặt không đổi sắc, giành lấy khăn mặt, giúp cậu tiếp tục lau tóc: "Đang đọc báo quốc tế, tự nhiên ấn nhầm, nó chuyển qua cái này."

"..." Tống Tiêu liếc xéo xem thường, 'lần sau hoàng thượng lấy lý do nào xịn xịn chút được không?'

"Trẫm sẽ đầu tư, khanh đem《Nguyệt hạ Tiêu Đường》làm thành phim đi!" Ngu Đường giúp cậu lau xong tóc, thuận tay mò đến trước ngực ôm lấy.

"Truyện kia viết điêu lắm!" Tống Tiêu đem chóp mũi còn dính bọt nước cọ cọ lên áo ngủ của Ngu Đường, lười biếng gác đầu lên ngực của Hoàng thượng: "Huống hồ các tình tiết trong truyện kia, khẳng định cục điện ảnh sẽ không duyệt."

"Làm thành phim mạng." Ngu Đường lắc lắc tiểu gia hỏa nhà mình đang nằm trong ngực, không cho cậu ngủ: "Ta đầu tư, cứ quay đi."

https://thuviensach.vn

Đẩy hoàng thượng ra, Tống Tiêu nằm lên cái gối của mình. Ngu Đường ném máy tính lên tủ đầu giường, tắt đèn, bắt đầu mò qua, vươn tay rờ rẫm bên trong áo ngủ của Tống Tiêu.

"Đừng làm rộn, mai thần còn phải đến trường quay." Tống Tiêu đem bàn tay đang xoa nắm loạn trong áo ngủ của mình vứt qua một bên, xoay lưng lại, tiếp tục tính toán chuyện đi ngủ.

Hoàng đế bệ hạ tất nhiên không tốt bụng đến mức mà để yên như vậy, chưa đầy một giây, người đã sán lại, kéo áo Tống Tiêu ra, đem người kia đặt ở dưới thân "Dám cự tuyệt trẫm, có phải bên ngoài có người nào khác không?"

Tống Tiêu tức giận. chừng mắt lên nhìn: "Đúng đó, chồng trước của ta chính là Ngu Cẩm Đường."

Ngu Đường giả bộ 'hừ' một tiếng: "Hắn ta đã chạm qua ngươi chưa? Cho ta kiểm tra một chút."

"Á...á..."

Ngày hôm sau, giám đốc của giải trí Tinh Hải không đến trường quay tham dự hoạt động.

Tống Tiêu ngủ thẳng đến giữa trưa mới tỉnh lại, người chẳng còn chút sức lực, nhìn qua đồng hồ một chút, lại xoay người đem mặt vùi lại trong chăn, tay ôm gối, duỗi người, bỗng nhiên chạm đến một tờ giấy cứng cứng, hóa ra là một cái bưu thiếp có hình ảnh ngọc tiêu cùng hoa hải đường, Tống Tiêu cầm tấm bưu thiếp lên, nhìn qua một chút, bên trên có một dòng chữ lớn "Thưởng cho khanh."

Kèm đó là một tấm chi phiếu màu đen.

https://thuviensach.vn

Đầu mờ mịt ngồi dậy, Tống Tiêu nhìn xung quanh, chỗ của Ngu Đường sớm đã chẳng thấy người đâu, cầm di động lên xem hôm nay là ngày đặc biệt gì, liền phát hiện trên weibo của Ngu Đường lại có đăng tin mới.

Ngu Đường: Kết hôn đã được một năm rồi, bảo bối... Anh yêu em.

Đăng kèm với đó là một bức ảnh cách đây một năm, chính là bức hai người mặc cổ trang cùng nhau chụp.

Đây là bức ảnh hai người chụp với nhau dưới tán hoa đào, hoa đang nở rộ, dưới tán cây, Tống Tiêu hơi ngửa đầu, chóp mũi của hai người chạm vào nhau, trên mặt Ngu Đường hiện lên một nụ cười thản nhiên, tạo khung cảnh cho nhiếp ảnh gia lần ấy chính là Độc Cô Ám, ám vệ thuận tay dùng hai viên sỏi... "bùm chíu"... phi về phía thân cây, cánh hoa đào vì thế mà nhẹ nhàng rơi xuống, Ngu Đường vươn tay ra trước, giúp Tống Tiêu gỡ xuống cánh hoa đang vương trên tóc, thế là... khung cảnh được lưu lại đúng giây phút ấy.

Nhìn thấy tấm ảnh một năm trước, ém hàng đến giờ này mới chịu tung ra, làm cho tâm trí mọi người kích động không thôi.

【Xụt xịt...】

【Aaa... Hoàng thượng, nương nương a, tấm hình này đã được một năm rồi sao?】

【Xin cho thêm vài bức ảnh cưới nữa đi! Chắp tay.】

【Làm thế nào bây giờ? Càng muốn hóng phim 'Nguyệt hạ Tiêu Đường' ghê!】

Tống Tiêu cười khẽ, chụp lại tấm bưu thiếp đang cầm trên tay rồi đăng lại lên weibo: Kỷ niệm một năm ngày cưới, tặng người ta được mỗi tấm bưu thiếp, thật bái phục.

https://thuviensach.vn

Bạn bè trên mạng thấy vậy lại bắt đầu bu tới, đủ các loại 'hi hi ha ha', đều nói Ngu Đường tặng bưu thiếp như vậy để trốn vấn đề quà cáp, đây cũng quá keo kiệt đi.

【Ha ha, so với lão công nhà tui còn kẹt xỉ hơn nữa cơ à.】

【Tiền của hoàng thượng đều do nương nương quản nên chỉ có thể mua được bưu thiếp thế thôi.】

【Thế là mấy người không để ý rồi, cái bưu thiếp này chính là tặng phẩm của 'Nguyệt hạ Tiêu Đường' đấy.】

【Phụt, thế là lại không mất tiền mua, lấy đồ được tặng à?】

【Hoàng thượng cũng đọc sách này a... bí mật mới được bật mí.】

Tống Tiêu tự mình lái xe đến công ty, thuận đường rẽ qua ngân hàng khiểm tra chút tài khoản, con số cũng khá khả qua, vừa đến công ty liền gọi trưởng phòng kế hoạch vào văn phòng.

Tối đến, Ngu Đường hưng trí bừng bừng tới đón Tống Tiêu tan ca: "Khanh có lời gì định nói với trẫm sao?"

Tống Tiêu ngồi trên xe, giật mình nhìn sang: "Cái gì?"

Ngu Đường yên lặng nhìn cậu trong chốc lát, hầm hừ một chút: "Không có gì."

Thẳng một mạch đến tối trước khi đi ngủ, Tống Tiêu vẫn chẳng tỏ thái độ gì. Ngu Đường mặt xụ ra, ngồi ở trên giường. 'Hôm nay là kỉ niệm một năm ngày cưới, sao vẫn chẳng thấy gì hết nhỉ? Ăn tối, nến cũng đã đốt rồi, chẳng thèm quà, đến một cái hôn cũng chẳng cho người ta.'

Tống Tiêu đi tới, nhếch miệng cười khẽ, đem một tập văn kiện nhỏ đưa đến cho Ngu Đường.

https://thuviensach.vn

"Cái gì đây?" Ngu Đường ngẩng đầu, cầm tập văn kiện, bên ngoài đã được đóng dấu đỏ, ghi rõ ràng mấy chữ lớn: "Kịch bản dự kiến cho phim mạng 'Nguyệt hạ Tiêu Đường'"

"Hoàng thượng, đây là quà đáp lễ." Tống Tiêu nghiêm trang, chững chạc nói.

"Đây còn không phải là tiêu tiền của trẫm, đừng có mà ỷ vào là trẫm sủng khanh." Ngu Đường hừ nhẹ một tiếng nhưng khóe miệng lại cứ thế nhếch lên, ý cười không thể kìm nén được.

Chẳng đầy mấy ngày sau, Tinh Hải giải trí thống cáo cho toàn bộ cư dân mạng việc sẽ tiến hành quay phim mạng "Nguyệt hạ Tiêu Đường.", Hơn nữa, vai Đoan Tuệ hoàng hậu kia còn do Kiều Tô đảm nhiệm.

Kiều Tô bây giờ đã là diễn viên của giải trí Tinh Hải, cái khó bây giờ chính là tìm người đóng vai Cảnh Nguyên đế.

Hai vai diễn Cảnh Nguyên đế trong 《Nguyệt Hạ Tiêu Đường》 và 《Cảnh Hoằng thịnh thế》 cơ bản không giống nhau. Trong phim lần này, lịch sử chỉ là bối cảnh, quan trọng nhất vẫn là chuyện tình cảm. Trong phim trước, Kiều Tô đã tạo dựng được một nhân vật thật hoàn hảo, đến lần này cũng phỉa tìm cho cậu một bạn diễn xứng tầm một chút. Nhưng đóng phim mạng mà tìm được một đại minh tinh diễn cùng quả thực vô cùng khó.

Mọi người đọc xong tin này, lại một trận kích động nữa dâng lên, ngay sau đó lại chuyển thành lo lắng, lo rằng vai diễn Cảnh Nguyên đế lần này không tốt sẽ hủy đi hình tượng của bậc đế vương. Và thế là... lại nhao nhao chạy qua weibo của Mộ Thần, mong cậu tiếp tục đóng vai Cảnh Nguyên đế.

【Trong lòng ta, trừ bỏ Ngu Tổng, chỉ còn có huynh là phù hợp cho vai Cảnh Nguyên đế thôi... quỳ xuống...mong huynh sẽ tiếp tục diễn.】

https://thuviensach.vn

【Trong truyện có rất nhiều cảnh giường chiếu, hôn hít... chẳng có nhẽ... huynh lại chịu để cho Tiểu Tô Tô bị người khác gặm sạch à?】

Tinh Hải giải trí đương nhiên cũng đã gửi cho Mộ Thần kịch bản sơ thảo, nhưng cũng không ôm nhiều hi vọng, đường đường là một ảnh đế, bắt người ta đóng phim truyền hình đã chẳng dễ dàng gì, hiện giờ lại bảo người ta đóng phim mạng, quả thật có chút ảo tưởng.

Người đại diện của Mộ Thần vẫn tươi cười cầm kịch bản nhưng vẫn chưa đưa cho cậu xem. Mãi cho đến khi Mộ Thần lên weibo, nhìn qua bên tin tức của Kiều Tô, mới biết là có chuyện như vậy, xem các tin nhắn mọi người nhắn lại, không khỏi nhíu mày.

"Kịch bản phim này, anh đã cầm chưa?" Mộ Thần quay lại hỏi người đại diện.

"A... Bọn họ đã gửi qua rồi, cậu muốn xem à?" Người đại diện có chút kinh ngạc, đem kịch bản đưa cho Mộ Thần.

Mộ Thần mở ra xem, càng xem, mày càng nhăn lại, dùng nguyên một tiếng đồng hồ để xem trước năm tập kịch bản, "Phịch" đóng kịch bản lại, lập tức gọi điện thoại qua cho Kiều Tô.

"Anh thực sự muốn nhận vai này sao? Vai này cùng với 《Cảnh Hoằng thịnh thế》 không giống nhau, không phải là lịch sử, rất có thể sẽ gặp nhiều phiền phức đó." Mộ Thần thật thà khuyên bảo, đóng một bộ phim có nhiều tình tiết ám muội như vậy cùng một nam nhân khác, khẳng định sẽ tạo một scandal lớn.

"Em bây giờ đã là người của giải trí Tinh Hải, ông chủ trực tiếp đến đề nghị, em làm sao mà cự tuyệt được." Kiều Tô dựa vào ghế sa lông, vươn tay ra, dùng một ngón tay vẽ vẽ lên bìa của một cuốn tạp chí, trên đó chính là một bộ mặt vô cùng anh tuấn - Mộ Thần. Cậu cảm thấy dường như mình bị điên rồi, trong lúc quay 《Cảnh Hoằng thịnh thế》 có lẽ cậu đã quá nhập

https://thuviensach.vn

vai, tình cảm qua dạt dào cho nên khi bộ phim kết thúc, tình cản cũng có chút khó kìm chế, vì vậy, một khoảng thời gian dài sau đó, cậu cũng không dám đối mặt với Mộ Thần.

Về việc ai là người sẽ đóng vai Cảnh Nguyên đế, cho đến ngày khởi quay, đoàn làm phim vẫn kín như bưng, không để lộ ra tin tức, đến Kiều Tô cũng không được biết gì, vào đúng ngày khởi quay, nhìn thấy Mộ Thần một thân y phục đế vương đen nhánh bước ra, tất cả mọi người đều ngây ngẩn.

"Thần... Thần ca..." Kiều Tô ngốc lăng nhìn qua.

"Gần đây vừa hay có lịch trình mới, liền đến đây vui đùa một chút." Mộ Thần cười tươi roi rói nói.

Vẻ mặt người đại diện phía sau đã vặn vẹo đến chẳng ra hình thù gì nữa. Đưa ra hai tờ cát xê số khủng, bên trên có ghi là "vừa hay có lịch trình mới."

Một bức ảnh vừa up lên, đề tài "Mộc Kiểu"** trong nháy mắt đã vươn lên vị trí đứng đầu trong các đề tài, người đăng lên có nói thế này: "Đường đường là một ảnh đế, đi đóng phim mạng, đây nếu không phải là yêu thì ta đồng ý cạp nát cái điện thoại đang cầm trên tay."

**(Nói nôm na thế này 'Mộc Kiểu' là cầu gỗ, trong tiếng Trung: từ Mộc đọc giống từ Mộ, từ Kiểu đọc giống từ Kiều)

Tuy rằng chỉ là phim mạng nhưng Tinh Hải giải trí bỏ rất nhiều công phu để làm, bộ phim quay xong, tiền của Ngu Đường đầu tư cũng tiêu hết sạch. Ngày phát sóng hôm đó, hai người lại cùng nhau ngồi trên ghế sô pha chờ phim.

Khúc dạo đầu nổi lên là âm thanh của sáo trúc du dương, để tiết kiệm chi phí cho phim, Kiều Tô chính là người thực hiện ca khúc chủ đề của 《Nguyệt Hạ Tiêu Đường》.

https://thuviensach.vn

..

Hoa nở rồi hoa tàn, trước mái hiên ánh trăng rọi, trong rừng trúc tiếng tiêu vang.

Đông qua rồi xuân đến, mặt trời mọc, mặt trăng lặn, tình này hướng về ai.

...

Ba tập phim được phát liên tục, phim đang dừng ở đoạn sau khi kết thúc Lộc Minh yến, thất hoàng tử đem tiểu trạng nguyên chặn lại ở trên đường, nói có chút khinh bạc, làm cho tiểu trạng nguyên mặt đỏ bừng cả lên.

Ngu Đường thở dài, 'nếu năm đó mình mạnh dạn cùng Tống Tiêu thổ lộ tình cảm, liệu hai đứa có thể sớm mà lưỡng tình tương duyệt không?' Quay đầu lại nhìn về phía Tống Tiêu, đang muốn cùng cậu nói chuyện trước kia lại phát hiện hoàng hậu cũng đang nhìn về phía mình.

"Sao vậy?" Ngu Đường đưa tay, đem Tống Tiêu kéo vào trong ngực, đang muốn cùng hoàng hậu nhà mình nói ra toàn bộ ấm ức trong lòng mong được an ủi chút.

Tống Tiêu nắm lấy áo ngủ của Ngu Đường, tay ru lên một chút, giọng khàn khàn nói: "Tỷ lệ xem tăng đột biến, phát tài rồi... hắc hắc..."

Ngu Đường: "..."

Tiểu kịch trường:

Tiêu Tiêu: Ta nhớ chồng trước của ta.

Ngư Đường: Sao đến giờ ngươi vẫn chưa quên được hắn, hắn có gì tốt chứ?

https://thuviensach.vn

Tiêu Tiêu: Hắn còn thiếu ta một vạn tiền bổng lộc.

Ngư Đường: A, may quá, ta không phải là chồng trước của ngươi.

Tiêu Tiêu: →_→

***Qua chương này tui rút ra được kinh nghiệm:

1, không nên chơi mạng xã hội nhiều quá, hư người.

2, có tiền sướng thật, làm phim mạng coi cho sướng, đếch cần ai kiểm duyệt.

3, lại có một đôi đóng tình giả hóa tình thật nữa kìa!!! Hí hí. Không biết chương sau có nói gì nữa hông?

https://thuviensach.vn

HOÀNG THƯỢNG ĐỪNG NGHỊCH 2

Lục Dã Thiên Hạc
www.dtv-ebook.com

Thông Báo Cuối Cùng

Ngày mai sẽ có chương cuối đó cả nhà. Nhưng nói trước là không được hay như chương trước đâu... Lại còn bựa kinh khủng... Hình như đến tầm này tác giả hết chữ rùi hay sao ý 😂😂

Vô cùng cảm ơn cả nhà đã ủng hộ phần còn lại của truyện này trong suốt thời gian qua.

Truyện sau tui dịch thuộc thể loại hiện đại đô thị, cũng được người khác giới thiệu cho thôi, nghe bảo hay lắm nhưng chưa đọc thử. Truyện không mới nhưng chưa thấy nhà nào dịch. Có rảnh thì tết qua nhà tui ủng hộ nha!

https://thuviensach.vn

HOÀNG THƯỢNG ĐỪNG NGHỊCH 2

Lục Dã Thiên Hạc
www.dtv-ebook.com

Chương 123: Thiên Đạo Luân Hồi

HOÀNG THƯỢNG ĐỪNG NGHỊCH

Phiên ngoại 3

Chương 122: Thiên đạo luân hồi.

Thất thúc đã dọn qua bên Mỹ ở hẳn, toàn bộ công việc bên Trung Quốc bây giờ đều do Ngu Đường quản. Ngu Lân đã tốt nghiệp mẫu giáo, vừa lên tiểu học, Ngu Miêu cũng đã sang trung học, người nhà họ Ngu hiện tại toàn bộ đều dọn qua Đế Đô ở.

Trong Đế Đô danh viện đều là những tiểu thư của các gia tộc thượng lưu, mấy cô nàng từ nhỏ đều nhận thức được địa vị của mình, thực khó mà làm quen, có điều cái khó này chẳng ăn nhằm gì so với Ngu mẫu.

Ngu mẫu mới đến, Tống Tiêu đã tặng ngay cho bà một con mèo Ragdoll thuần chủng, vô cùng xinh đẹp, Ngu mẫu cũng rất thích, đặt ngay cho nó một cái tên, rồi ở ngay trong nhà mở luôn một hội 'yêu quý thú cưng', sau đó gom tất cả mấy bà thím cả quen lẫn không đến, nói chuyện phiếm, so sánh thú cưng với nhau.

Ngu Miêu đang mặc một bộ trang phục phong cách châu Âu vừa mới mua, đứng bên cạnh mẹ của mình, tủm tỉm cười, cùng làm quen với mấy người bạn mới.

https://thuviensach.vn

"Cậu mặc bộ váy này trông thật đẹp, kiểu dáng này mình chưa nhìn thấy qua, chắc là thiết kế riêng à?" Tiểu thư Chu gia cười cười, hỏi Ngu Miêu.

"Ừ, cái váy này là do hai ca ca lần trước đi Pháp mua về cho mình đó!" Ngu Miêu đáp, thấy đi cùng tiểu thư Chu gia còn có vài bạn nữ xấp xỉ tuổi mình liền mời bọn họ ra hoa viên xem con chó của mình.

Nhắc tới hai ca ca nhà mình, Ngu Miêu không khỏi tự hào, cằm cũng hơi hất lên, quả nhiên cũng thu hoạch được cả tá ánh mắt hâm mộ của các vị tiểu thư kia. Trong nhà của mấy vị tiểu thư kia cũng có ca ca, nhưng để mà ưu tú như Ngu Đường á???... Tìm đâu được?

Ngu gia là một đại thế gia, vài năm nay, công việc kinh doanh giao cho Ngu Đường lại cực kỳ thuận lợi, cho nên trước khi đến đây, các tiểu thư đều được dặn dò rất kỹ là phải làm thân với Ngu Miêu, cho nên ai nấy đều sôi nổi khen áo mới của cô.

"Không phải cậu chỉ có một ca ca thôi sao? Sao bây giờ lại lấy đâu ra thành hai người thế?" tiểu thư Chu gia không rõ đầu đuôi liền hỏi.

Ngu Miêu trong sân, vẫy vẫy tay kêu con Husky chạy lại: "Người còn lại là chị dâu của tớ, cậu không biết à?"

"Ai nha, cậu quên rồi sao? Ca ca của cậu ấy chính là hoàng thượng, vậy người kia chính là hoàng hậu nương nương đó!" bên kia tiểu thư Tiền gia vừa cười vừa nói, xoay người lại, sờ đầu con Husky: "Nó tên gì vậy?"

"Trương Hiếu Nhân." Ngu Miêu giới thiệu con chó của mình cho mọi người: "Nó rất thông minh."

"Cái gì?" Tiểu thư Tiền gia trợn tròn mắt, "Cậu nói nó tên là Trương Hiếu Nhân? Ha Ha...cái này hay đó...ha ha..."

https://thuviensach.vn

Tiền tiểu thư tên thật là Tiền Vi, là người gốc Đông Bắc, lớn lên như vậy, tính tình cũng rất hào sảng, vừa nghe xong tên con chó liền không nhịn được, cười ha hả...

Chó Husky cau mày nhìn đám tiểu thư đang chỉ trỏ mình cười ha hả, có lẽ là đang rất tức giận, nhưng nhìn cái mặt xù lông kia lại chẳng tỏ ra được vẻ đáng sợ, ngược lại, nhìn thế lại thấy hơi ngu ngu.

"Azz, con chó này đã bị cắt... rồi sao?" Tiền tiểu thư quả thực rất hứng thú, xoa xoa đầu con chó, quay lại hỏi Ngu Miêu.

Ngu Miêu hơi sửng sốt một chút, giờ mới để ý, 'con chó nhà mình đã thuộc loại chó già rồi, sao giờ vẫn chưa thấy nó đi giống nhỉ?', "Không có đâu."

"Anh trai tớ cũng mới nuôi một con Husky, để mấy ngày nữa tớ bắt nó qua để cho bọn chúng lai giống đi!" Tiền tiểu thư rất hưng phấn nói.

"Được đó, được đó!!" Ngu Miêu hưng phấn vô cùng, không để ý đến Trương Hiếu Nhân bên kia vẻ mặt như bị sét đánh rụng mất mõm cẩu của mình rồi.

Buổi tối, Ngu Đường và Tống Tiêu có ở lại cùng dùng bữa, Ngu Miêu liền đem chuyện hồi sáng hỏi ý kiến của hai ca ca.

"Anh à! Trương Hiếu Nhân cũng đã lớn rồi, cũng nên tìm cho nó một lão bà chứ nhỉ?" Ngu Miêu có chút ngài ngại, chó vốn là của ca ca, muốn cho lai giống chắc chắn phải hỏi ý kiến của ca ca rồi, ban sáng có hơi mất não, chẳng may đã đồng ý mất rồi.

"Phụt..." Tống Tiêu vừa uống một ngụm nước liền phun ra toàn bộ.

Ngu Đường nhìn ngoài sân, con Husky chẳng buồn cựa, nằm co tròn một đống trắng tinh giữa trời tối, cười lạnh một tiếng, nói: "Đương nhiên là có

https://thuviensach.vn

thể."

"Còn nữa, mấy năm nay, chưa thấy Trương Hiều Nhân đòi đi tìm lão bà lần nào." Ngu mẫu gắp cho Tống Tiêu một cái chân gà, lại gắp qua cho Ngu Lân một cái.

Ngu Lân yên lặng ngồi gặm chân gà, đồng tình mà nhìn thoáng qua con cẩu nhà mình đang xồng xộc chạy vào đòi xương. Nếu ngàn năm trước, nếu Trương Hiếu Nhân biết sau khi luân hồi sẽ phải lưu lạc đến nước này, không biết có còn dám mở miệng phản đối hoàng thượng nạp nam hậu nữa không?

Phim mạng "Nguyệt hạ Tiêu Đường" gần đây nổi như cồn, có vài người khi đi làm còn nhịn không được còn trốn vào nhà vệ sinh xem lén.

"Hoàng thượng!" trong phim, thị lang Kiều Tô một thân y phục chỉnh tề bị gọi riêng vào ngự thư phòng, vốn tưởng rằng hoàng thượng có việc lớn gì nên gọi mình vào để thương thảo, ai dè lại bị hoàng thượng nắm lấy cổ tay kéo ngay vào.

"Hôm này trời lạnh vậy, sao Tống ái khanh lại mặc ít đồ thế?"ngón tay thon dài của bậc đế vương rờ rẫm, vuốt từ trên xuống dưới trên người thị lang.

Tiểu thị lang có chút bất đắc dĩ, chẳng biết làm sao, đành cố sức lui về sau, liền bị hoàng thượng túm lại, ôm vào trong ngực.

"Hoàng thượng đừng..." tiểu thị lang chỉ kịp rên lên một tiếng đã bị hoàng thượng đặt lên trên bàn.

Đúng đến cảnh này... phim hết. Đến hậu kỳ, có một vài cảnh đã bị cắt bớt, nhưng chẳng cần phải diễn tiếp thì dân chúng cũng biết tiếp sau có cái gì xảy ra. Ngu Đường đang ngồi trên ghế giám đốc, mặt nghiêm túc nhìn chằm chằm vào máy tính.

https://thuviensach.vn

"Người đến đây chỉ để xem phim thôi sao?" Tống Tiêu ngồi trên ghế sa lông, bất đắc dĩ nhìn Ngu Đường. Người này chạy đến đây tìm cậu một lúc lâu rồi, chỉ xem người trong đoàn cắt nối biên tập lại phim nhưng cũng rất hứng thú đứng nhìn.

Ngu Đường mặt không đổi sắc, đóng máy tính lại, ngoắc ngoắc ngón tay ý bảo Tống Tiêu qua đây.

Tống Tiêu đi lại liền bị hoàng thượng ôm lấy cổ, ấn ngã xuống bàn: "Á!"

"Phần sau đâu? Sao hai người bọn họ lại không được quay tiếp?" Ngu Đường đem mặt vùi vài trong cổ Tống Tiêu, hít một hơi, hương vị thật mê người, nhịn không được, liếm một phát.

"Sao mà được?" Tống Tiêu đẩy hoàng thượng ra, đây là phim mạng đứng đắn, làm sao có màn cởi quần cởi áo được chứ?

"Chậc, chậc..." Ngu Đường có chút tiếc của giời, "Về nhà, chúng ta đem phần sau của phim diễn nốt nhá!"

Lỗ tai Tống Tiêu đỏ bừng, trừng mắt lên nhìn "Người đến đây tút cuộc là có chuyện gì? Khong nói là thần phải ra ngoài có việc bây giờ đó!"

Ngu Đường lúc này mới nhớ đến việc chính đến tìm Tống Tiêu, lôi cậu đi ra ngoài.

Tiền Vi dắt con chó của mình xuống xe, quản gia ngu gia nho nhã, lễ độ mời cô đi vào trong.

"Ngao, nha..." Cô dắt vào là một Husky 'thanh niên', màu lông sáng bóng, thân thể cường tráng, đẹp vô cùng.

"Đây là chó của nhà cậu à? Nó tên gì vậy?" Ngu Miêu cười, xoa xoa đầu chào hỏi con chó.

https://thuviensach.vn

"Dính dính" Tiền Vi bất đắc dĩ nói: "Đây là do anh tớ đặt, hồi nhỏ, nó dính người lắm, kỳ thật bây giờ vẫn vậy."

Chưa nói dứt lời, Dính Dính đã bắt đầu cọ cọ đầu vào đùi Ngu Miêu, chạy vòng quanh cô bé.

"Thật đáng yêu." Ngu Miêu cười cười.

Ngu Lân ngồi ở chòi nghỉ mát cách đó không xa, khẽ lắc lắc đầu, nhìn xuống Trương Hiếu Nhân đang giả vờ ngủ, trên đầu con cẩu là cả một bầu trời giông sét,.

Tiếng xe ô tô quen thuộc ngày một gần, chiếc xe ô tô xanh ngọc đã đỗ trước cửa lớn, một cái đại chân dài đã thò ra.

"Đó là..." Tiền Vi chỉ thấy hai siêu soái ca, mặc tây trang kiểu giống nhau, từ từ đi tới.

" Ca ca! Tiêu ca!" Ngu Miêu biết Tống Tiêu không thích gọi bằng danh xưng 'chị dâu' liền đổi giọng xưng hô.

"Em chào hai anh." Tiền Vi đứng dậy chào hỏi hai người.

"Ư ử..." Dính Dính nhìn qua bên Tống Tiêu, lại bắt đầu chạy vòng quanh cậu.

"Ngại quá! Con chó này nhà em cứ hễ nhìn thấy người đẹp là nó sán vào như vậy đó!" Tiền Vi giật giật khóe miệng, con cẩu ngu xuẩn này, đúng là đem người ta ngại chết mà.

Ngu Đường có chút không vui. Trừng mắt lên nhìn con cẩu kia một phát.

Cũng chẳng trách được, loại chó Husky bình thường làm sao giống Trương Hiếu Nhân được, làm sao biết được nhìn vẻ mặt liền biết hoàng

https://thuviensach.vn

thượng vui buồn, cứ không sợ chết mà ngoe nguẩy trước mặt Tống Tiêu, lại còn dám đem đầu cẩu dụi dụi vào đùi Tống Tiêu.

"Không phải đem nó đến để làm mai cho Trương Hiếu Nhân à?" Ngu Đường không nhịn được mở miệng nói, Ngu Đường dặn Ngu Miêu báo thời gian đem Trương Hiếu Nhân đi lai giống, nói là sợ Ngu Miêu gặp nguy hiểm, kỳ thật là về để xem náo nhiệt thôi.

"A, đúng rồi, Ngu Lân, kéo Trương Hiếu Nhân qua đây." Ngu Miêu nhớ đến chính sự, ngẩng đầu gọi Ngu Lân.

Ngu Lân dặt cốc nước ngọt xuống, chân nhỏ đá đá vào mông con chó, cầm lấy dây: "Trương Hiếu Nhân, cưới vợ cho ngươi nhé!"

Trương Hiếu Nhân bị đá, giật mình đứng dậy, còn chưa biết tình hình mình sắp bị đem ra xử tử, liền cứ thế mà bị sền sệt kéo qua.

Dính Dính nhìn thấy Trương Hiếu Nhân, lập tức cao hứng chạy qua, bừng bừng khí thế, ngửi ngửi cái gì ở dưới đuôi. Trương Hiều Nhân bị giật mình, gầm nhẹ một tiếng cảnh cáo Dính Dính, rồi chạy ra xa một chút.

Nhưng với bản chất của mình, Dính Dính chẳng thèm để ý, mặt lại càng lộ vẻ hưng phấn, hì hụi đuổi theo Trương Hiếu Nhân.

"Từ đầu năm đến giờ, chó cái sao lại chủ động thế nhỉ?" Ngu Lân bày ra vẻ mặt "Thói đời ngày nay, nhân tâm đảo lộn hết rồi."

"Nhưng Dính Dính là chó đực mà!!!" Tiền Vi nháy mắt mấy cái.

"Hả?" xem ra không chỉ Ngu Lân mà cả Tống Tiêu, Ngu Miêu đều trợn tròn cả mắt, Trương Hiếu Nhân cũng là chó đực mà.

Vừa dứt lời, quay ra liền thấy Dính Dính đã ôm lấy thắt lưng của Trương Hiếu Nhân, súng đã lên nòng, chỉ cần thượng thôi, mắt thấy một 'cẩu luân

https://thuviensach.vn

thảm án' sắp xảy ra. Trương Hiếu Nhân không nhịn được, tru tréo lên, quay mõm lại chỉ muốn cắn xé Dính Dính.

"Gâu Gâu...oẳng..." Con chó chết tiệt, ngu xuẩn, ta cũng là chó đực, chó đực đấy.

"Gâu gâu.." Dính Dính lộ vẻ mặt không hiểu chuyện gì đang xảy ra, em cẩu nhà này sao dữ dằn quá? Lè lưỡi ra, liếm liếm mõm Trương Hiếu Nhân, rồi lần thứ hai định nhảy chồm lên.

Hai Con cẩu cứ thế mà đuổi nhau chạy vòng quanh sân lớn.

"Nguy rồi!!!" Tiền Vi không dám nhìn thẳng nữa, lấy tay che mặt. Lần trước đến cô cũng đã biết qua giới tính của Trương Hiếu Nhân, nhưng về con Husky của anh mình nuôi là đực hay cái? Điều này lại quên không hỏi, cứ vậy mà xách chó đến thôi! Trên đường qua nhà Ngu Miêu mới phát hiện đây là một con cẩu đực, nhưng nghĩ cũng không sao, cho nó qua đây chơi đùa một chút cũng tốt. Ai ngờ con cẩu nhà mình lại có đức hạnh này.

"Phụt..ha ha..." Ngu Lân thấy màn này, nhịn không được, lăn trên mặt đất cười nghiêng ngả.

Tống Tiêu cũng nhịn không được, ghé mặt vào vai Ngu Đường cười thành tiếng.

Ngu Đường vỗ vỗ vào lưng Tống Tiêu, đầy hứng thú mà ghé vào tai cậu nói nhỏ: "Đây gọi là thiên đạo luân hồi."

Trương Hiếu Nhân bị con chó kia đuổi...khóc ròng... Thiện ác cuối cùng cũng phải trả, đạo trời là thế, không tin cứ ngẩng đầu lên mà xem, xem ngay cái bản thân tui này, gâu gâu...

~Toàn văn hoàn~

https://thuviensach.vn

Editor nói lên suy nghĩ của mình:

Tiểu kịch trường:

Editor: Truyện này có hay không?

Độc giả: Quá tuyệt!!!

Editor: Tui dịch có hay không?

Độc giả: Tạm được.

Editor: Cho tui nhận xét đi!!!

Độc giả: Làm chi mà sai chính tả nhiều dữ??? Trình độ học vấn có bằng Ngu Lân chưa???

Editor: "..."

Cảm ơn mọi người đã đón đọc! Hẹn gặp lại cả nhà trong thời gian sớm nhất! Chúc cả nhà vui vẻ... Thân...

https://thuviensach.vn

HOÀNG THƯỢNG ĐỪNG NGHỊCH 2

Lục Dã Thiên Hạc
www.dtv-ebook.com

Quà

HOÀNG THƯỢNG ĐỪNG NGHỊCH

Phiên ngoại 4

Đây là tui làm đó, rảnh quá mà 😄😄😄

Chương 124: Giận dỗi.

"Tống Tiêu, mau mở cửa cho trẫm, khanh còn nhớ những gì đã từng thề trong đám cưới của chúng ta không? Có cần trẫm mở lại cho khanh nghe không?" Ngu Đường đang đứng bên ngoài phòng ngủ, vừa tức giận, vừa lo lắng đập cửa gọi người bên trong. Sau cánh cửa kia vẫn là một khoảng tĩnh mịch.

"Không mở phải không? Không coi trẫm ra gì nữa đúng không? Được rồi! Để trẫm bảo Độc Cô Ám phá cửa, đến lúc đó dùng gia pháp rồi thì đừng có cầu xin." Độc Cô Ám đứng một bên nghe vậy mặt ngốc lăng, xém chút nữa ngã lộn cổ, 'trong hoàn cảnh này, nếu hoàng thượng có thực sự ra lệnh, không biết mình có đủ dũng cảm để làm không? Không làm là mắc tội khi quân, mất đầu như chơi, mà làm thì sẽ đắc tội với hoàng hậu, cuộc sống sau này khó mà an ổn...Đằng nào cũng chết!!!.'

Lúc này, người bên trong có vẻ đã chịu không được sự ngang tàn kia, cộng thêm cục tức còn đang mắc ở cổ chưa nguôi, lúc này cũng thực sự

https://thuviensach.vn

phát hỏa: "Thần không sợ! Nếu người dám phá cửa vào, thần sẽ dọn ra ngoài ở luôn."

Từ lúc quen nhau cho đến khi kết hôn đến giờ, hoàng thượng chưa từng thấy hoàng hậu nhà mình nổi cơn thịnh nộ nào như thế, túm lại vẫn là mình sai trước, cứng không được vậy thì mềm xem sao?

"Thôi nào! Hai chúng ta dù gì cũng là phu thê! Hà cớ chi mà khanh lại nổi giận với ta chỉ vì một người ngoài mới chỉ gặp mặt một lần?"

Nói đến đây, Ngu Đường lại cảm thấy ấm ức không thôi, dù gì xã hội bây giờ cũng phức tạp hơn ngày xưa rất nhiều. 'Hoàng hậu ngày xưa cùng lắm chỉ được tiếp xúc với vài cô cung nữ cùng vài tên thái giám, chỉ có mình ta mới được tẩm thị, ngoài ra làm gì có ai to gan dám đến gần, về cơ bản là không có nguy cơ gì. Còn trong xã hội hiện đại này, chẳng có gì gọi là đảm bảo, hoàng hậu đã đi làm, một ngày không biết tiếp xúc với bao gương mặt mới lạ, nam có, nữ có, lại chưa kể đến hoàng hậu nhà mình lại xinh đẹp thế kia, ngày nay xã hội lại ngoại tình đầy rẫy... Hazz, mình có ghen một chút cũng là chuyện thường tình, chung quy... hoa thơm vẫn là nên cất riêng để một mình mình ngửi.'

Ngu Đường có vẻ ngoài cũng như thái độ luôn lãnh khốc với người ngoài, có tiếp xúc với người khác thì cũng chỉ có hai trường hợp: một tiếp xúc giao dịch làm ăn, hai là tiếp xúc da thịt trên giường cùng hoàng hậu nhà mình... Còn Tống Tiêu thì luôn hòa nhã với tất cả mọi người, không kể nam nữ hay thú vật, già, trẻ, lớn, bé đều luôn tươi cười niềm nở. Điều này đối với hoàng thượng mà nói là một nguy cơ vô cùng to lớn, 'nếu hoàng hậu không có ý tán tỉnh ai thì sớm muộn gì cũng bị người ta tán tỉnh mất."

Nhớ lại chuyện hồi chiều, giờ tan ca, Tống Tiêu như thường lệ thu xếp lại tài liệu rồi xuống cửa công ty chờ Ngu Đường. Nếu như mọi khi thì chưa đầy một phút chiếc xe thể thao xanh ngọc đã đỗ ngay trước mặt chở

https://thuviensach.vn

cậu về nhà. Nhưng hôm nay, không biết có trục trặc gì mà đã qua năm phút vẫn chưa thấy đâu.

Không biết từ đâu, một cô gái trẻ đang bê một hộp các tông to tướng, khệ nệ bước qua, dáng người cô nàng rất chuẩn, khuân mặt lại vô cùng xinh đẹp, cái thùng to che khuất tầm nhìn, cô nàng đâm ngay phải Tống Tiêu, loạng chuạng một chút, đem cả thùng xuống úp sụp xuống, đồ đạc bên trong văng tứ tung.

Cô nàng biết mình đụng phải người khác, mở miệng xin lỗi rối rít, Tống Tiêu không nói gì, chỉ nở một nụ cười rồi cúi xuống giúp cô gái kia nhặt đồ.

Vừa nhìn thấy nụ cười, cô nàng như người mất hồn, mất một lúc định hình, mắt cô nàng sang lên như bắt được vàng: "Anh có phải là Tống Tiêu không?"

"Đúng. Sao vậy?" Tống Tiêu đang ngồi xuống nhặt đồ, nghe câu hỏi này liền ngẩng mặt lên.

Nhìn thấy gương mặt này, cô nàng dường như không thể khống chế cảm xúc của mình nữa, mặc kệ đồ đang rơi tứ tung, cô nàng liền cầm tay Tống Tiêu kéo dậy, mặt hớn hở.

"Anh đúng là Tống Tiêu rồi, em là Hòa Mỹ, em rất hâm mộ anh, anh có thể cho em xin chữ ký được không??? À mà khoan, cho em chụp chung với anh một kiểu ảnh đã nhé!"

Tống Tiêu lúc đầu hơi sửng sốt một chút, nhưng sau khi hiểu ra liền nở một nụ cười thật tươi, coi như đã đồng ý.

Thật không may, cả một màn này đều bị 'thiên hạ đệ nhất ghen tuông' ghi lại. Ngu Đường mặt đằng đằng sát khí bước xuống xe, "Ngày thường chẳng

https://thuviensach.vn

mấy khi cười tươi với mình như thế, sao lại cho người ngoài dễ dàng nhìn thấy nụ cười này như vậy? Hừ..."

Cô nàng hí hửng giơ điện thoại lên, vừa lúc tách một cái, khuân mặt tuấn mỹ mà cô hâm mộ đã thay bằng bóng lưng của một người đàn ông khác. Cô nàng hạ điện thoại xuống, ngơ ngác quay lại nhìn. Cũng là một khuân mặt đẹp trai vô cùng nhưng khí thế thật bức người... đầu óc cô nàng như muốn nổ tung: "Anh...anh có phải là..."

"Phải, tôi là chồng của người này, bà xã nhà tôi không thích tùy tiện chụp ảnh đâu. Chào tiểu thư, chúng tôi có việc bận, xin đi trước." Nói xong, mặt lạnh tanh, kéo tay Tống Tiêu đi. Tống Tiêu biết ngay hoàng thượng nhà mình đang ghen đây mà, trong lòng không hề giận, ngược lại còn có chút vui vui. Quay đầu, nở một nụ cười thật tươi, cúi đầu một cái coi như tạm biệt cô gái.

"Lại còn cười nữa! Tối nay phải dùng gia pháp dạy cho nhớ đời!" Ngu Đường nghĩ.

Nếu quả thực mọi chuyện cứ thế mà xong thì không đến nỗi hiện tại lại rơi vào tình thế: "Người trong thì không muốn ra nhưng người ngoài lại muốn vào."

Hôm nay, đúng là một ngày may mắn của Hòa Mỹ, cô nàng gặp một lúc hai thần tượng, thấy Tống Tiêu nở nụ cười, rồi vẫy tay chào, cô nàng còn nói với theo: "Hôm khác gặp nhớ cho em xin chữ ký nhé!"

Đến đây, dây thần kinh ghen tuông của Ngu Đường đứt "phựt" một cái, "lại còn muốn gặp lại à? Trẫm đây không cho." Và thế là để khẳng định chủ quyền với con người vốn dĩ là của mình, trước khi lên xe, Ngu Đường xoay người và thế là một nụ hôn lãng mạn kiểu Pháp đập ngay vào mắt người hâm mộ.

https://thuviensach.vn

Sẵn máy ảnh trong tay, Hòa Mỹ 'tách' một cái, vốn dĩ tưởng rằng tối nay sẽ nhân được một tỷ like trên weibo, ai dè khi ngắm là cảnh xịt máu mũi, nhưng đến khi chụp lại khiến cho người ta đóng băng...mặt than của Độc Cô Ám. Cô nàng giật mình, lùi về sau một bước, chỉ nhận lại một câu nói lạnh tanh: "Ảnh này có bản quyền, không được chụp trộm."

Cô nàng sững sờ, đến khi định hình lại, cả ba người kia không còn thấy tăm hơi đâu nữa.

Trên xe, ngồi ở ghế phó lái, Tống Tiêu tức giận, hừ hừ vài tiếng, một mực nhìn ra ngoài cửa, không thèm để ý đến tên xấu xa làm cậu mất mặt ngày hôm nay.

Tuy rằng chuyện hai người kết hôn đã công khai, ai cũng đã biết, có thân mật chút cũng không sao, nhưng chung quy suy nghĩ phong kiến vẫn chưa xóa bỏ hoàn toàn, thân mật đối với Tống Tiêu cũng chỉ dừng lại ở mức nắm tay thôi. 'Ở nhà, hoàng thượng có làm gì cũng được, đằng nào cũng chỉ có hai người, nhưng đây đang là thanh thiện bạch nhật, lại còn giữa đường giữa chợ, sao lại... thật mất mặt chết mà!!!'

Ngu Đường thấy Tống Tiêu hậm hực, không nói chuyện rôm rả với mình như mọi hôm, liền biết ngay hoàng hậu giận thật rồi. Cố gắng mở miệng bắt chuyện trước nhưng có vẻ không ăn thua...thôi thì chân tay đỡ mồm miệng... hoàng thượng đưa ma chảo qua, đầu tiên chỉ xoa xoa trên đầu gối Tống Tiêu rồi nói vài câu linh tinh.

Khi bắt đầu định xoa dịch lên, cái đùi người kia liền hất mạnh một cái, và sau đó là một câu nói lạnh như băng: "Hoàng thượng đừng nghịch nào!"

Vừa nói xong câu này, xe đã dừng lại ở dưới tiểu khu của hai người, Tống Tiêu nhanh chóng mở cửa, chạy vọt vào phòng ngủ, đóng cửa lại. Và thế là màn xin lỗi hiếm có của Hoàng thượng chính thức bắt đầu.

...

https://thuviensach.vn

"Thôi nào! Hai chúng ta dù gì cũng là phu thê! Hà cớ chi mà khanh lại nổi giận với ta chỉ vì một người ngoài mới chỉ gặp mặt một lần?"

Một giọng hờn dỗi lại phát ra: "Đây không phải là chuyện vì một người xa lạ, Hoàng thượng không nhớ.... Mà từ lúc kết hôn đến giờ người có bao giờ nhớ đâu."

Ngu Đường nghe vậy, kẽ phì cười. Trong kiếp trước, theo quy định chung, mỗi tuần Ngu Đường chỉ được tẩm thị một lần. Đến kiếp này, Tống Tiêu vẫn một mực giữ quy định đó, nhưng mọi người đọc từ đầu đến giờ cũng biết, số lần tẩm thị của Ngu Đường chỉ đếm trên đầu ngón tay, những lần thiếu nợ, Ngu Đường đều đã ghi sổ và quyết tâm đòi càng sớm càng tốt.

Sau khi cưới, Tống Tiêu còn bày ra cả một tá quy định mới, trong đó có điều khoản: "không được quá thân mật nơi công cộng." Nhưng dù gì làm vua một nước, việc làm của Ngu Đường vẫn chặt chẽ hơn, những việc mà Ngu Đường muốn Tống Tiêu phải làm thì đều có kiểu như là khế ước, thề thốt, nói chung chung là đều có bảo đảm, còn những việc Tống Tiêu đề ra, Ngu Đường chỉ ậm ờ cho qua.

"Thôi được rồi! Lần này là trẫm sai, mở cửa cho trẫm đi!" Ngu Đường mềm giọng.

Thật hiếm khi hoàng thượng nhận mình sai, tuy trong lòng vẫn còn ấm ức nhưng Tống Tiêu vẫn bước tới trước mở khóa.

Nghe tiếng 'Tách', Ngu Đường biết hoàng hậu nhà mình đã nguôi giận rồi, từ từ mở cửa bước vào. Mặt Tống Tiêu vẫn phụng phịu, ra mòi vẫn còn tức lắm à! Ngu Đường nhìn đến khuân mặt này, chỉ muốn nhanh chóng xông lên cắn mấy phát, 'thật muốn làm cho người ta yêu chết đâ mà!'

Nhưng vẫn ghìm lòng lại, 'hoàng hậu vẫn đang giận, để lát nữa nữa cắn cũng chưa muộn.' ngồi xuống bên cạnh Tống Tiêu, Ngu Đương đưa một tay qua đặt lên vai cậu, rồi từ từ kéo cậu ôm vào ngực.

https://thuviensach.vn

"Được rồi! Được rồi! Chỉ cần sau này khanh chỉ cười tươi như vậy với một mình trẫm thôi thì trẫm sẽ không như thế nữa."

Nghe được câu này, mọi tức giận trong lòng Tống Tiêu đều như tan biến, cậu khẽ phì cười, Ngu Đường thấy vậy, biết hoàng hậu đã hết giận rồi, "Tối nay muốn ăn gì nào?"

"Hay là chúng ta... Azz..." Tống Tiêu chưa nói hết câu, một bàn tay nhanh nhẹn đã cởi một cúc áo sơ mi rồi thẳng đường tiến vào, hai ngón tay chuẩn xác bắt trúng một điểm nhô lên trước ngực, bắt đầu vân vê.

Khuân mặt tươi cười lúc nãy lại nhanh chóng biến thành gương mặt phụng phịu, cuối cùng đã chờ được, Ngu Đường cúi đầu xuống, hôn "chóc" một phát vào môi, rồi nhe răng, cắn liền mấy phát vào khuân mặt đáng yêu kia, "đấy! cuối cùng cũng cắn được rồi!"

Hưởng phúc lợi xong, mặt vẫn hì hì hà hà nói: "Được rồi! được rồi! Chúng ta đang ở nhà mà, thôi đi tắm đi cho thoải mái rồi ăn cơm. Tối nay lại có lịch tẩm thị của trấm đó nha!"

Tống Tiêu: "..."

Tiểu kịch trường:

Tống Tiêu: Không được quá thân mật nơi công cộng.

Ngu Đường: Được.

Tống Tiêu: Một tuần chỉ được tẩm thị một lần.

Ngu Đường: Được.

Tống Tiêu: Mỗi lần tẩm thị chỉ được làm một lần.

Ngu Đường: Được. Tối nay lại có lịch tẩm thị rồi hay sao ý?

https://thuviensach.vn

Tống Tiêu: Hoàng thượng vừa tẩm thị hôm qua rồi mà?

Ngu Đường: Ta ký sổ.

Tống Tiêu: "..."

https://thuviensach.vn

HOÀNG THƯỢNG ĐỪNG NGHỊCH 2

Lục Dã Thiên Hạc
www.dtv-ebook.com

Đăng Nhờ

VỤ ĐÔ DẠ THOẠI

Tác giả: Lương Vụ

Thể loại: Phúc hắc bán manh ngàn năm xà vương công * xinh đẹp nhẹ nhàng khoan thai đạo sĩ thụ, tình hữu độc chung, thần quái thần tiên ma quái, hiện đại đô thị, HE

Nhân vật chính: Vương Cẩm - Trương Truyền Tỉ.

Văn án: Miễn cưỡng coi là truyện - thần quái đi.

Cả nhà đã ai đọc truyện này chưa? Tui đang học một chút ngôn từ bói toán nên muốn thử dịch.

Cơ bản nhất bản quốc tế của truyện này khá ngon... có thể dùng được... mỗi ngày sẽ có khoảng 1-2 chương.

Ai muốn đọc thì vote nhááá!!!

Truyện này làm cho vui, truyện kia đến tết vẫn sẽ có!

Nếu như sáng mai thức dậy... Chap này có đủ 100 votes tui sẽ đăng liền 3 chương. 😊😄😄

https://thuviensach.vn

HOÀNG THƯỢNG ĐỪNG NGHỊCH 2

Lục Dã Thiên Hạc

www.dtv-ebook.com

Hết

Hú hú... Cả nhà ơi!!! Tối nay tôi sẽ chính thức khai trương truyện mới...

Hay lắm! Hay lắm... 11h. Ai rảnh thì qua xem nha. Hứa sẽ edit cẩn thận, dễ hiểu.

https://thuviensach.vn

Table of Contents

Hoàng Thượng Đừng Nghịch

- Mục lục
- Chương 1: Tuẫn Táng.
- Chương 2: Trọng Sinh.
- Chương 3: Thiếp Thất.
- Chương 4: Ký Ức.
- Chương 5: Ngồi Cùng Bàn.
- Chương 6: Lớp Trưởng.
- Chương 7: Ăn Cơm.
- Chương 8: Ký Túc Xá.
- Chương 9+4G.
- Chương 10: Họp Lớp.
- Chương 11: Lịch Sử.
- Chương 12: Thần Đây!
- Chương 13: Trừng Phạt.
- Chương 14: Cùng Giường.
- Chương 15: Thẳng Thắng.
- Chương 16: Quy Cũ.
- Thông Báo!
- Chương 17: Yêu Sách.
- Chương 18: Hẹn Hò.
- Chương 19: Thiếu Gia.
- Chương 20: Dựa Dẫm.
- Chương 21: Tranh Cử.
- Chương 22: Trộm Sáng.
- Chương 23: Đừng Nghịch.
- Chương 24: Tham Ban.
- Chương 25: Âm Mưu.

https://thuviensach.vn

Chương 26: Ỷ Lại.
Về Thượng Ẩn.
Chương 27: Tên.
Chương 28: Oan Ức.
Chương 29: Đau Lòng.
Chương 30: Trừ Điểm.
Chương 31: Ông Nội.
Chương 32: Sẩy Thai.
Chương 33: Triệu Kiến.
Chương 34: Tiểu Công Chúa.
Chương 34 (Tiếp Theo)
Chương 35: Làm Khách.
Chương 36: Ngủ Lại.
Chương 37: Biệt Nữu.
Chương 38: Tham Quan.
Chương 39: Báo Thù.
Chương 40: Công Lược.
Chương 41: Thổi Tiêu.
Chương 42: Thổ Lộ.
Chương 43: Thành Tích.
Chương 44: Gặp Gỡ Trên Đường.
Chương 45: Giao Thừa.
Chương 46: Thư Pháp.
Chương 47: Khế Ước.
Chương 48: Đầu Tư.
Chương 49: Lịch Sử.
Chương 50: Bán Mình.
Chương 51: Phân Ban
Chương 52: Chiến Tranh Lạnh.
Chương 53: Thành Niên.
Chương 54: Ấu Trĩ.
Chương 55: Trạng Nguyên.

https://thuviensach.vn

Chương 56: Chân Tướng.
Chương 57: Chân Thành.
Chương 58: Chán Ngán.
Chương 59: Nước Mĩ.
Chương 60: Câu Lạc Bộ.
Chương 61: Hoạt Động.
Chương 62: Hành Tung.
Chương 63: Bổn Gia.
Chương 64: Người Quen.
Chương 65: Công Công.
Chương 66: Xảo Ngộ
Chương 67: Nằm Vùng.
Chương 68: Cãi Vả.
Chương 69: Gặp Nạn.
Chương 70: Bảo Tiêu.
Chương 71: Vũ Hội.
Chương 72: Trùng Hợp
Chương 73: Bữa Tối.
Chương 74: Ruồi Bọ.
Chương 74: (Tiếp Theo)
Chương 75: Quán Rượu.
Chương 76: Bảo Lãnh
Chương 77: Đầu Tư.
Chương 78: Anh Hai.
Chương 79: Bạn Cũ.
Chương 80: Điện Ảnh.
Chương 80: (Tiếp Theo)
Chương 81: Trùng Hợp.
Chương 82: Mưu Lược.
Chương 82: (Tiếp Theo).
Chương 83: Tính Kế.
Quà!!

https://thuviensach.vn

Thông Báo Quan Trọng.
Chương 84: Bắt Cóc.
Chương 85: Nguy Hiểm.
Hoàng Thượng Đừng Nghịch 2
Mục lục
Chương 86: Thoát Chết
Chương 87: Lữ Hành
Chương 88: Giải Cứu
Chương 89: Cứu Giá
Chương 90
Chương 91: Giải Quyết.
Chương 92: Tiếp Quản
Chương 93: Bạn Học
Chương 94: Trợ Lý
Chương 95: Ngăn Chặn
Chương 96: Tác Giả
Chương 97: Weibo
Chương 98: Hỏi Tội
Chương 99: Dép Lê
Chương 100: Bảo Kiếm
Chương 101: Nồi Lẩu
Chương 102: Kiểm Tra Sức Khoẻ
Chương 103: Chứng Cứ
Chương 104: Vấn Đề
Chương 105: Võng Hồng.
Chương 106: Kịch Bản
Chương 107: Quay Phim
Chương 108: Phim Ảnh
Chương 109
Chương 110: Phát Sóng
Chương 111: Chiếc Nhẫn
:)

https://thuviensach.vn

Chương 112: Công Khai
:))
Chương 113
Chương 114: Bị Ốm
Chương 115: Vương Tử
Abc
Chương 116: Trò Khôi Hài
Chương 117
Chương 118: Ân Ái
Zzz
Thông Báo
Chương 119
Hỏi Han
Chương 120: Một Ngày Sau Hôn Nhân
Hi
Chương 121: Kỉ Niệm Tròn Một Năm
Thông Báo Cuối Cùng
Chương 123: Thiên Đạo Luân Hồi
Quà
Đăng Nhờ
Hết

https://thuviensach.vn